

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM
ET ROMANORUM
TEUBNERIANA

ANTHOLOGIA LYRICA

EDIDIT

HILLER-CRUSIUS

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

572-170-30

DIESES BUCH GEHÖRT

William Chase Greene.

90
3401

ANTHOLOGIA LYRICA
SIVE
LYRICORUM GRAECORUM VETERUM
PRAETER PINDARUM
RELIQUAE POTIORES

POST THEODORUM BERGKIUM QUARTUM EDIDIT

EDUARDUS HILLER

EXEMPLAR EMENDAVIT ATQUE NOVIS FRAGMENTIS AUXIT

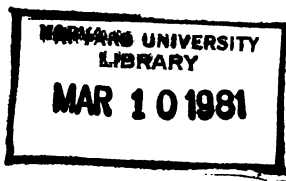
O. CRUSIUS

EDITIO STEREOTYPA

LIPSIAE IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI MCMVII

G 578.100,22

G+E

PRAEFATIO.

In adornanda hac editione quod ad ordinem poetarum attinet a Schneidewini Bergkiique dispositione in eo potissimum recessi quod ex poetis elegiacis et iambicis unam continuam seriem conformavi: neque enim aptum mihi visum est, insignia elegorum Archilochi, iamborum Solonis et Cratetis fragmenta in aliis huius collectionis partibus atque ceteras generum illorum reliquias legi. Recentiorum poetarum fragmenta, quae exstant in Anthologiae Bergkianae editione prima et secunda, peculiari libro edere propositum mihi est.

Numeris fragmentorum ubi asteriscus* adiectus est, significatur, fragmenta ex coniectura, non ex antiquorum testium auctoritate ei inter cuius reliquias exstant poetae vindicata esse; crux[†] usurpatur, ubi fragmenta ad certum carmen vel carminum genus ex coniectura referuntur. Uncis [ ] indicavi, aut totum cuius numerus uncis circumscriptus est fragmentum vel carmen aut singula verba pro spuris me habere; uncis < > inclusi quae verbis traditis addita, uncis ( ) quae pro vocibus vel syllabis quas libri exhibent ex coniecturis incertioribus in textum illata sunt.

Litteram *H* ad significandum asperum quem dicunt spiritum sexto saeculo apud Aeoles et Iones Asiaticos

non iam in usu fuisse satis constat. Minus certum videtur, utrum hae gentes spiritum iam inde a fine septimi saeculi omnino non pronuntiaverint an per aliquod temporis spatium tenues soni illius reliquiae in earum sermonibus servatae fuerint (cf. Curtius Grundz. der griech. Etym.⁵ p. 683. Sievers Grundz. der Phonetik⁸ p. 131): nam id nemo sanus opinabitur, uno ut ita dicam die spiritum in illis regionibus ex ore hominum subito evanuisse. Sed etiamsi statuamus, ne in Semonidis quidem Mimnermique aut in Alcaeï sermone ullum spiritus vestigium superfuisse, tamen non video, cur nobis non concessum sit etiam in poetarum Asiaticorum et in Herodoti exemplaribus, praesertim in editionibus non doctorum tantum virorum usui destinatis, duas spirituum notas perspicuitatis causa distinguere, si quidem admissa hac distinctione nullam veteris scripturae litteram mutamus neque ullam ei addimus: dummodo discant teneantque tirones, aliam esse discriminis rationem in Alcaeo Hipponacte Herodoto, aliam in Alcmane Pindaro Aeschylo. Ceterum etiam is qui aliter sentit id certe non negabit, praefendam esse meam rationem ei quae adhuc fere valet consuetudini, ex qua in Alcaeï et Sapphus reliquiis propter veterum grammaticorum scilicet auctoritatem ubique spiritus lenis ponitur, in poetarum Ionicorum et Herodoti exemplaribus asper a leni distinguitur.

De dialecti Aeolicae barytonesi quae grammatici Graeci docent, ea hausta esse ex observationibus saeculo tertio vel quarto non antiquioribus facile apparet. Quatenus autem mutatus hic voces enuntiandi modus

(cf. Meister, Griech. Dial. 1 p. 37 sq.) saeculo septimo apud Lesbios in sermone hominum nobilium propagatus fuerit, id cognoscere neque veteres illi artis grammaticae magistri potuerunt neque nos possumus. Recte de hac re iudicavit Brugmannus Griech. Gramm.² § 68. Itaque haud inepte aliquis Alcaeï et Sapphus editoribus suaserit, ut in hac obscuritate accentuum notas omnino abiciant. Sed cum plane mihi constet, paucissimis tantum ex iis qui hoc libro utuntur talem fragmentorum speciem placituram esse, in hac quoque re perspicuitati consulendum esse ratus praetuli vulgata tonosin, quam etsi non maiore, tamen prorsus eodem iure atque Aeolicam illam sequi me iudice nobis licet.

In vocabulorum formis secundum dialectorum diversitates constituendis alios audaciam, alios inconstantiam meam vituperaturos esse minime me fugit. Sed utut de ea re iudicabitur, negligentiae crimen in me non cadere conscius mihi sum: nam quaecunque in textu posui, ex diligenti deliberatione profecta esse pro certo affirmare possum.

De lectionis varietate uberius exponere ab huius libri ratione alienum est. Qui accurate scire cupiunt, quas scripturas librorum memoria traditas mutaverim quibusque auctoribus hoc fecerim, poetarum lyricorum editionem Bergkianam quartam adeant. Necessarium tamen visum est brevem adnotationem infra subicere, ut et earum emendationum auctores indicarem, quae apud Bergkium (plerumque quia recentiores sunt) non commemorantur, et eos locos proferrem, ubi vindiciae lectionum a me receptarum exstant; sciendum tamen est hunc alterum indicem minime esse plenum. Asterisco*

in adnotatione scripturae traditae significantur, littera 'J.' annales qui inscribuntur 'Jahresbericht über die Fortschritte der klassischen Alterthumswissenschaft'. De nonnullis quaestionibus fusius quam hic fieri potest disputandi non deerit opportunitas.

* * *

Restat ut ex animi sententia maximas gratias agam Augusto Wilmannsio, qui collationes codicum Theognideorum A et O a Iordano confectas mihi suppeditavit, Arthuro Ludwichio, qui libri Theognidei alterius et carminis Pseudophocylidei lectiones ex libro A ab ipso diligentissime enotatas mihi concessit, Ottoni Hensio, qui codicis Stobaeani Vindobonensis collationem Meklerianam mecum communicavit, denique Carolo Haeberlino et Ernesto Hoffmanno, qui in corrigendis plagulis strenuam mihi operam praestiterunt.

Halis Saxonum MDCCCXC.

E. Hiller.

Exemplaribus huius anthologiae spe citius divenditis cum non deficerent empturientes, librarius honestissimus a me petivit, ut gravioribus remediis in aliud tempus remotis intra paucos menses quae potissima mihi viderentur adderem et demerem atque hoc anno ineunte schedulas typis exprimendas operariis traderem. Laborem quamvis fastidiosum detrectare nolui, cum praesertim libellum usui commodissimum in scholis huius anni aestivis adhibiturus essem. Nihil igitur e scriniis meis protuli quod accuratiorem aut enarrationem flagitaret aut argumentationem; ordinem fragmentorum et poetarum ab Hillero institutum servavi;*) non correxi nisi levia quaedam vitia et aperta. Neque tamen ab animo impetrare potui, novam illam fragmentorum Aeolicorum tonosin ab Hillero (p. V) commendatam ut servarem. Nam ut concedam (quod vix concedendum est) grammaticos antiquos accentum Aeolicum e solo saeculi quarti vel tertii sermone de-

---

*) Ceterum Hiller eam fere rationem secutus est quam ego commendaveram Litt. Centralbl. 1886, 34 p. 1161. 1889, 29 p. 935 atque quam etiam nunc maxime probo. Spiro quidem (Deutsche Litt.-Zeitung 1891, 11 p. 376) ut elegiarum poetae ab hac anthologia excluderentur, ceteri secundum tempora disponerentur postulavit; sed disticha elegiaca ad epodorum et asynartetorum genus pertinent, quam poeseos melicae quasi radicem esse iam antiqui docuerunt (Pauly-Wissowa II p. 503 sq.).

scripsisse, non equidem intellego, cur similem accentum apud Aeoles iam septimo saeculo viguisse conicere non liceat; certe eum non viguisse nemodum demonstravit. Iam Sicili carmine atque hymnis Delphicis repertis quam arte melos apud Graecos coniunctum esset cum accentu linguae nuper didicimus simulque grammaticos antiquos in accentu definiendo summam subtilitatem fidemque praestitisse admirantes cognovimus. *) Quid igitur si homines docti saeculi quarti tertiique, quos carminum Aeolicorum melodiis antiquioribus usos esse demonstrare conatus sum Philol. LII 199, eandem accinendi rationem, qua illo tempore Aeolenses utebantur, carminibus veteribus expressam inveniebant? Nam linguae μέλος vel accentum in carminibus plerisque quasi fundamentum esse melodiae musicae iam antiqui scriptores docuerunt. Philodem. de musica p. 79 K.: οὐδὲ τοὺς νέους τοῖς μέλεσι διαφθείροντας παρέδειξεν τὸν Ἴβυκον καὶ τὸν Ἀνακρέοντα καὶ τοὺς ὁμοίους, ἀλλὰ τοῖς διανοήμασι. καὶ γὰρ ὁ Περσαῖος ὀνόματ' ἔλεγε, τοῦτοις ἔθρουπτεν, εἴπερ ἄρα· μέλος δ' ἀκόλουθον δὲ ποιότητι φωνῆς (accentui opinor) αἵτιον οὐ δύνατ' εἶναι (cf. ubi plura invenies Philol. LIII Suppl. p. 122). Hac igitur ratione grammatici Graeci barytonosin Aeolum veterum non dico confirmarunt, sed confirmare potuerunt. Quae cum ita sint, nihil esse contendo, cur spretis grammaticorum atque papyrorum (Blass. gr. Gr. I 323)

*) Cf. Philol. LIII Supplem. p. 113 sqq. J. Wackernagel, Mus. Rhen. LI p. 304. Etiam de ἡμιν ὑμιν ἡμων ὑμων formis encliticis quidam temere dubitaverunt: qui qua ratione a Babrio poeta refutarentur explicavi in prolegomenis Babr. p. XLIII.

testimoniis vulgatam tonosin in fragmentis Aeolensibus restituamus.*) — Praeterea fragmenta quae his annis accesserunt potissima addidi, procul habui dubia nonnulla et pusilla veluti quae exstant in lexico Messanensi Rabei (Mus. Rhen. XLVII 409) Denique adnotationem criticam quoad per temporis locique angustias fieri potuit supplevi; plura invenies apud Sitzlerum *Jahresbericht über die griechischen Lyriker* 1888--1891, Berol. 1894, 115—280 (= Sitzler J. 1894).

Tubingae Id. Ian. MDCCCXCVII.

O. Crusius.

*) Eandem fere sententiam esse video Sitzleri atque Ottonis Hoffmann (griech. Dial. II p. 530). J. Wackernagel carminum Homericorum prosodiam pristinam per rhapsodos propagatam esse docuit (Beitr. z. Lehre v. gr. Akz. p. 84); de accentu Aeolico eandem fere sententiam protulit, quam Brugmann (p. 38).

[Tabulas stereotypas perlustravi et correxi a. MCMIII
muneris Monacensis officiis distentus. Cr.]

ADNOTATIO.

I p. 1 Callinus. 1, 15 ἄγρεται Immisch, cf. Sitzler J. 1894 p. 121; ἔργεται sc. οἰκόνδε, cf. Peppmüller Philol. LI p. 173. *)

2 Cf. J. 1888 p. 130.

Theogn. 603 sq. Callino quidam tribuerunt.

II p. 2 Archilochus, cui primus locustribuendus esse videtur; cf. Pauly-Wissowa I 503.

2 Cf. Hybr. (XX) p. 275.

3, 4 'Synizesin quamvis insolitam tolerare quam ex duobus nullius auctoritatis codicibus δαίμονες recipere malui: nam δαίμων unquam pro δαήμων dictum esse non credo' (Hiller). Fick δάμονες. Cf. Sitzler J. 1894 p. 152. W. Schulze, Kuhn's Zeitschr. XXIX p. 261.

7, 1 δηλοῦμεν*, corr. Elmsley; δειλοῦ cum Bergkio Hiller.

8, 2 'Scribendum mihi vid. πᾶσι φῆλη: quod nescio quis iocans ad Pasiphilam meretricem rettulit' (Hiller).

9, 1 οὔτε*: οὐδὲ cum Bergkio Hiller. — 2 'θαλλῆς*, θαλλῆ Fick probabiliter' (Hiller).

11, 1 ἐνπλοκάμουν] ἐριγδοῦπον? (Hiller). Suo iure obloquitur Sitzler J. 1894 p. 152; ad Leucotheam rettulit Cr., cf. Od. ε 335.

13 Cf. Semon. 2 p. 17. Stesich. 23 p. 213.

14 Versum ad Glaucum Troianorum socium spectare et ab Archilochus alienum esse coniecit Hiller; sed ἐπι-κούρους μισθωτοὺς significari (cf. fr. 30) probabilius; stat igitur Bergkii suspicio, cf. fr. 51. 54. — ἔσκε] ἔστε Fick.

*) Eis coniecturis sententiisque, quas e praefatione Hilleri huc transtuli, Hilleri nomen ascripsi; cetera mea sunt. Cr.

15 Cf. Jahrb. f. Philol. 1889 p. 344 (Hiller). — Num *Τύχη* et *Μοῖρα*?

19 Versus 2 exceperitne versum 1 dubium propter Plutarchi testimonium (de tranq. 10 p. 470 c); cf. etiam Anacreont. 7 p. 346.

20 sq. Ex Useneri observationibus *ῥοναξ* et *κᾶχουσα* exspectes.

24 Cf. Jahrb. f. Philol. 1889 p. 344 (Hiller). — 2 Sitzler pro *ἔβρουξε* audacius coniecit *ἀμύξει* vel *λαφύσσει* J. 1894 p. 153; *ἔβριθε* (scil. *οἶνον πιούσα*) suspicatus est Cr.

25, 2 Etym. cod. A (Reitzenstein ind. lect. Rost. 1891/92 p. 14) in fine *ἔδρις οὐδ' ἄρ*, unde suppl. Peppmüller Berl. philol. Wochenschr. 1892 p. 1607.

27 *κλαῖω θαάσσω* M. Schmidt: *θαλασσῶν* Heraclides, *θάσσω* Strabo. 'Scripserat opinor Archilochus fere haec: <ἐν δόμοισι δὲ> *κλαῖω θαάσσω* ... *κακά*, <ἀλλ' οἷ> *ἐγὼ τε χοῖ φίλοι πεπόνθαμεν*'. Cf. Od. δ 100 sq Hymn. Hom. 2, 171 sq. Pseudophocyl. 97. Arch.-epigr. Mitth. aus Oest. 6 p. 6 *μήτηρ δ' εἰν οἴκῳ ἀεὶ νέα κωκύουσα <ῆσται>*. (Hiller). Refutavit haec Sitzler J. 1894 p. 153; Bergkii lectio restituenda, cf. fr. 17. 18.

28 *οὐ μοι ἰάμβων* O. Immisch Philol. XLIX 196, qui ad epodos hunc versum rettulit atque coll. Hor. ep. 11 cum fr. 111 coniunxit. Coniecturam ingeniosam certo fundamento substructam esse nego. *μ' οὐτ' = μοι οὐτ'* non audacius quam *κάλει μ' αὐτόν* apud Herondam 79 (quam scripturam post Meisterum commendavit Rzach Wiener Stud. XVI 2, 220). *οι* cum *οὐ* mixtum ex inscriptionibus Ionicis indicavit Lucius Diss. Argent. IX 381.

36 Cf. Piccolomini Herm. XVIII 264.

45 Vocativos restituit Fick (Hiller).

Post 46 inserere poteram versus Etym. Flor. p. 210 M.

*Βλος δ' ἀπράγμων τοῖς γέρονσι συμφέρει,
μάλιστα δ' εἰ τύχοιεν ἀπλόοι τρόποις
ἢ μακκοῶν μέλλοιεν ἢ ληρεῖν ὄλως
ὅπερ γερόντων ἐστίν.*

v. 2 ἀπλοῖ τοῖς cod., corr. Nauck. Archilochus tribuit Nauck Mél. V 178 collato Cedreni loco II 612, 9 quo talis sententia (προσβυτικῆς — ἡλικίας, ἣ τινι συμφέρειν τὴν ἀπραγμοσύνην Ἀρχιλόχος δ ποιητῆς ἀπεφάνετο) Archilochus tribuitur. Fugit hoc Meklerum, qui (lucubr. crit. progr. 1894/5) ex ipsis scriptoris Byzantini verbis versus dactylicos epodo aptos restituere conatus est. Ceterum versiculos illos Byzantini aevi fetum esse suspicatus est Hiller J. 1884/85 p. 66.

51 Cf. J. 1883 p. 262 sq.

57 κερωπλάστην Fick (Beitr. XIII 173).

59, 3 δ' <ἀεῖ> qui scribit (Hiller), stigma post γίγνεται tollat necesse est; δ' <ῥα>? Cr. coll. 6. 10, 2, δ' <αὔτε> Sitzler J. 1894 p. 154.

61, 2 δέννοις pro δεινοῖς* ex Herond. mim. VII 103 rest. R. Herzog Philol. LII 205.

62, 2 ἀναδύ (pro ἀναδευ* vel ἀνὰ δ' εἶδ*) Bücheler apud Hensium Stob. Flor. I p. 544 ('δύ i. mera stirps pro δύθι, similiter atque ἐδύν pro ἐδύσαν; plerique quidem huius generis imperativi longam syllabam accepere qua rependeretur damnum clausulae'); (ἀντέχευ), δυσ(υδν) δ' ἀλέξειν scripserat Hiller, qua coniectura et imago turbatur (cf. Theogn. 358) et sollicitantur quae sana sunt, cf. Sitzler J. 1894 p. 154.

66, 2 sq. Cf. J. 1888 p. 163.

68 Νευβούλης Patonis libri Plutarchei BD.

71 Cf. Immisch Philol. XLIX 198, Sitzler J. 1894 p. 154. — 1 cf. Eurip. fr. 761. Soph. Ant. 388. — 4 praefendum fortasse ἥλιον λάμποντος· ὥρῳ δ' (Bentley) vel ἡ. λ.· ὥρῳ δ' (Cr. coll. Soph. Ant. 1236. Eurip. Phoen. 1438); λάμπον· τὸ λυγρὸν δ' Sitzler J. 1894 p. 154, sed molestus articulus. — 9 cf. Hiller J. 1883 p. 263; sed sufficit opinor τοῖσιν ἡδίων δ' (Jacobs) vel τοῖσι δ' ἡδίων ὁρῶς (Cr.).

75, 2 εἰσενείκας Kaibel: εἰσήνεγκας*, εἰσενέγκας Schweighaeuser. — 3 κληθεῖς ἐσῆλθες οἷα δὴ <᾿ς φίλων> φίλος Ribbeck.

Fr. 81 nescio an ex eo iambo petatum sit, cuius initium est fr. 85.

85, 3 ἡγήρευσθα: G. Meyer Griech. Gr. § 454 (Hiller).

97 coll. Babr. 130 ex Hesychio huc transferas πάγη δέ τις (cf. Bergk p. 439); fuerit igitur πάγη δέ τις | ῥόπτρεφ ἐρειδομένη.

101 'ex Aristid. II 51 Dd.; Archilocho tribuit Blass Jahrb. f. Philol. 1888 p. 680' (Hiller).

109a e schol. Arat., indicavit E. Maass, Aratea p. 354. — ἀπτερούσεται rectius fortasse Hesychius.

110 δέ] σε? (Hiller).

'Omisi corrupta verba Hesychii ὥς φαῖε νῦν ἄγει τὰ θαργήλια fr. 113 Bergk.' (Hiller).

Fr. 112a e Philodem. de mus. p. 20 K. addidit Cr.; fragmentum dubites utrum ad epodos referas an ad elegia.

113 τήνεβλα praeter necessitudinem Fick.

De epigrammatum auctoritate dubitavit R. Reitzenstein Epigr. und Skolion p. 106; sed vereor ut recte falsario recentiori ea tribuerit, cf. Pauly-Wissowa II 497.

III p. 16 Semonides. 1 cf. Hes. op. 100sq. 175 sq. — 1, 4 Ἄδην βοτὰ ζ. coniecit Cr. coll. Pallad. Anth. Pal. X 85, Plaut. Cas. 158 (II 1, 12). — 10 φίλος*, φίλον corr. Cr., πλέον cum Bergkio Hiller; πλούτῳ τε κάγ. αὔξεσθαι δόμους coni. Fr. Guil. Schmidt. — 12 sq. νόσοι φθείρουσι νεοσσούς (syniz.) tentaverat Cr., νέους φθ. νοῦσοι Diels apud Wernerum Quaest. Babr. p. 9¹. — 13 cf. J. 1888 p. 163 (Hiller). — Ἄρη Smyth. — 17 (ἡδὺ νό)σονται Bergk olim (H.), μὴ δυνήσονται*, εὔ δ. Bergk in ed. quarta, quod sufficit; tantum quaestum fecerunt mercatura, ut iam secure vivere possint (Sol. 12, 45) Cr.

2 Cf. Archil. 59.

3 Cf. Sophocles fr. 518 p. 255 N².

6 Cf. Soph. fr. 621 p. 280. Eurip. fr. 494 p. 516 N².

7 Cf. Immisch Philol. XLIX p. 203sq. Opitz Philol. L p. 13 sqq. Sitzler J. 1894 p. 155, qui plane incertus esse Opitzii coniecturas recte monuit. — 7, 12 λιτοργόν* (cf. Hes.), quod fortasse servari potest. — 19 τύχη libri, τύχοι cum Arsenio, cuius nulla est auctoritas, Bergk et

Hiller; sed versus 19 non tam arte cum v. 16 *παύσεις δ' ἄν μιν* coniunctus est, quam v. 17. 18, sed subintellegendum potius vel supplendum 'silet unquam'; cavendum igitur ne coniunctivum post *εἰ* oblitteremus in tali sententia haud ineptum, cf. Tyrt. 10, 35. Sol. 2, 30. Theogn. 121. G. Hermann Op. I 276 sqq. — 29 *καπαινέσει?* Hiller. — 42 Defendit Immisch Philol. XLIX 205, 17. — 43 *ἐκ τε σποδῆς**. — 45 Lacunam indicavit Hiller, cf. Sitzler J. 1894 p. 155, qui *ἔστρεξε λῶ' ἅπαντα* coniecit; num *ἔστρεξε γῶν?* *ποιήσατο ἄρεστα* correxit Peppmüller Philol. LI 174. — 75 *ἀπ' αὐχένος* Diels per litteras, *τὸν αὐχένα?* Hiller; cf. *carm. pop.* 44, 4. — 94 sq. spurios esse vidit Jordan. — 110 poetam rem turpem ut significaret magis quam explanaret reticentia usum esse intellexit Bergk. — 115 sq. del. Hiller, cf. J. 1888 p. 164. — 116 *ἄ. πέδη**: *ἀμφ. ἀρσένων γένει* M. Schmidt; num *ἄρρηκτον πέδην?* E verbis *τοὺς μὲν* (117) post *ἀμφιδηριωμένους* aliquid excidisse consequens est. *ἀμφιδηριωμένους* cum ad heroes spectet ante Troiam dimicantes, altero illo membro (*τοὺς δέ*) ea poeta significasse videtur, quae a mulieribus Agamemnon alique passi sunt ad larem suum reversi. Semonidi, qui Hesiodum pernoverat, ob oculos versatus esse videtur celeber locus op. et. d. 165 sqq. — Semonidis carminum condicio similis fuit hymnorum Homericorum et Hesiodeorum, quorum exemplaria vetera non legentibus consulebant, sed canentibus et declamantibus.

13 *περὶ τοῦ κανθάρον* dictum esse testatur schol. II. Σ 407; Iovis verba esse cantharum abominantis coniecit Cr. conl. Aesop. Cor. 2 Halm. 7 Zenob. volg. I 20. — *οἶον** del. Hiller, restituit Cr. ut exclamationi satis aptum; *οἶοι* Bergk.

17 *ὀρσοθύρης** = *πρωτοῦ*, quod significat Etym., cum dicit *λέγει δὲ καὶ Σιμωνίδης κακοσχόλως*, cf. Wilamowitz, Eurip. Herakl.² II 167¹. Anacrasin restituit Wilamowitz: *καττῆς ὀπισθεν ἡλσάμην | ὀρσοθύρης*, sed offensioni est in versu priore incisio insolita vel nulla; audaciora molitus est Henr. Schenkl Anal. Graec. p. 65. 77. Lit-

teram v produci simulque Porsonis legem laedi vix fas est; recepi igitur Sylburgii emendationem ὀρσοθυρίδος, nam longam solutam poeta etiam fr. 10 admisit ex ipso codicum Schwarzii testimonio (Schol. Eurip. I p. 277).

19 Cf. ὑπόσκιπτος quod (e Dielsii correctura) legitur in pap. Petrie I, XX, 5 p. 57 Mah. — ἡλυγα pro ἡ μέγα* coniecit Cr. coll. Herodian. I p. 44, 17; ita σκότον βλέπειν Soph. O. R. 419; ἡ λεπτά Fr. Guil. Schmidt et Hiller.

20, 2 αἶμ' = γένος Cr., cf. αἶμά τε καὶ γένος Od. θ 583 etc., ξναιμος Ζεὺς Hes., τρίτον αἶμα Διὸς Luc. Pseudom. 18 Π p. 225 R.; μνῆμ' cum Meinekio Hiller; ἔχουσι = ἔλαχον (cf. Callim. hymn. II 42 κείνος [Apollo] οἰστευτήν ἔλαχ' ἀνέρα, sim. Alc. 41), nisi addita erat locutio qualis δὲ ἐπιμέλειαν.

Fragmentum elegiacum Simonid. 69 a Semonide utique alienum. cf. Cr. Philol. LIV p. 715¹⁵, Litt. Centralbl. 1886 p. 1162.

IV p. 24 Tyrtaeus. Cf. E. Meyer Forschungen I 227sq. Dümmler Philol. LIII p. 209. LVI 12.

Εὐνομία titulus iam Aristoteli notus, cf. Lohan de tit. p. 11.

*Oraculum ἀ φιλοχρηματία Σπάρταν δλεῖ, ἄλλο δὲ οὐδὲν inter Tyrtaei fragmenta (3 = 2 huius ed., vs. 1) non recte recepit Bergk' (Hiller). — cf. Blass, Jahrb. f. Philol. 137 (1888) p. 655. — 2, 3 sq. cum fr. 3 sq. coniunxit Blass, sed cf. Sitzler J. 1894 p. 122. — 2, 10 βλαβερόν add. censor Diodori Dindorfiani. — 2 sqq. iure Eunomiae ascripserunt; nam Plutarchus quod titulo non utitur (E. Meyer Forschungen I 229), sed neglegenter ut solet ὧς που Τύρ- ταιος ἐπιμέμνηται verbis fontem significat, nihil ad rem.

3—5, 3 sq. Cum 1 sq. copulavit Buttmannus (Bergk.), disiunxit codicum lectione ἀγαθὸν servata Murray Philol. XLVIII 363, cf. Sitzler J. 1894 p. 122.

8 Cf. Reitzenstein, Epigramm und Skolion p. 47. — 8, 11 vix sanus, cf. Lucas, st. Theogn. 63. — 8, 20 cf. J. 1883 p. 251.

9, 2 Cf. Theogn. 535 οὐπω Ζεὺς ὄμμασι λοῖδ' ὄρεῖ
O. Immisch Philol. LIII 563; sed scripturae traditae
sententiam, quam a pietate et religione abhorreere ille
autumat, priscam simplicitatem spirare puto: '*nondum
oppressus est servitute imposita Iuppiter*' (cf. Theognis),
Lacedaemoniorum scilicet deus cum cultoribus, qui ipsum
nomen ab eo acceperunt (H. D. Müller, Myth. I 218),
pugnans atque vincens vel victus; cf. fr. 1 αὐτὸς γὰρ
Κρονίων. — 14 ἀγέλη Dümmler, Philol. LVI 12: ἀρετή*.
— 15 sqq. non suo loco positos esse vidit Francke. —
17 Cf. J. 1881 p. 112. — 37 Cf. J. 1886 p. 54 sq.

Fr. 10 integrum carmen esse monuit Reitzenstein,
Epigramm und Skol. 46², qui sine idonea causa a dorico
poeta haec abiudicat. Cf. etiam Heinze Philol. L p. 458 sqq.

13 'Dionem Chrysostomum hoc carmen, quod adfert
in or. 2 p. 92 sq. R., ad Tyrtaeum rettulisse colligendum
videtur ex p. 82 § 29: quo iure Tyrtaeo tributum fuerit
nescimus' (Hiller). Embateria (cf. carm. pop. 20 p. 321) ni
fallor elegiis Tyrtaei adnexa erant. Embaterii imitationem
apud Epilycum CA Fr. I 803 K. agnovit H. L. Ahrens op. I 343.
— 13, 4 ἀνσχεσθε Stadtmüller: βάλλετε et βάλλοντες libri.
Theogn. 865 sq. Tyrtaeo vindicandi.

V p. 30 Asius. Cf. Philol. LIV 727 — 2 Κνισο-
κόλαξ Welcker.

VI Pisander. Cf. Preger, inscr. Gr. metr. p. 19 sq.
v. Wilamowitz, Herm. XIV 162. v. 3 coll. A. P. VII 135
cum Hartungio stigmata a Polluce commendatas sustulit
Preger ad unum Hippaemonem alterum distichon referens.

VII p. 30 Mimnermus. 1, 3 μ. ἔργα Stadtmüller Berl.
ph. Wochenschr. 1890 p. 1589. — 4 οἶ' Bergk⁴, qui olim
scripserat quod recepit Hiller ἔσθ'. — 6 κακὸν Hermann,
cf. Herond. III 42: καλόν*. — καλὸν ἀνδρ' ἀτιτεῖ A. Ludwig,
ind. lect. Regiom. 1897 p. 1: κακὸν emendatio μιν pro-
nomine commendatur.

Fr. 6 cum Theogn. 1069 sq. coniunxit Blass Jahrb.
f. Philol. 137 (1888) p. 742; adversatur Sitzler p. 122.

Fr. 7 Cf. Stadtmüller l. s. p. 1589. — 7, 1. 2 add. e Theogn. 793 sq.

Fr. 8 Cf. Hense Stob. flor. I p. 43¹.

Fr. 9, 1 Cf. Niese, emend. Strab. p. XIII. J. 1888 p. 132 (Hiller).

11, 3 Cf. Meister Herodas p. 802, cui non accedo.

Theogn. 877 sq. 1007 sq. 1023 sq. (527 sq. 567 sq.?)
ft. Mimnermi sunt.

VIII p. 34 Solon. Cf. v. Wilamowitz, Aristoteles und Athen p. 306 sqq. [atque quem libellum sero accepi I. Heinemann, studia Solonea Berol. 1897].

1 De inscr. Plut. Sol. 8. — Cf. Dümmler Philol. LIII 202. — *Ἐποθῆκαι εἰς Ἀθηναίους* et *δ. εἰς αὐτὸν* titulos auctoritatem nullam habere iam Hiller aliique perspexerunt, qui eos deleverunt; cf. nunc Wilamowitzium l. s. p. 314 [et Heinemannum p. 32 sq.].

2, 6 extr. interpolatum esse suspicatur v. Wilamowitz l. s. p. 306³, mihi non persuasit [neque Heinemann p. 24]. — 22 *γράφεται, ἐν συνέδοις* (θ' οὐδ') *ἀδικοῦσι φίλοι* (ους) scripserat Hiller, a Sitzlero refutatus p. 123; restitui interim lectionem traditam, nisi quod e priore lyricorum editione *φίλαις* substitui pro *φίλοις*; eiusdem casus repetitio vix est offensio; *ἐν συν. τ' ἰσ' ἀδικοῦσι φίλοι* Diels, *ἐν σ. τῆσ' (ταῖς')* *ἀδικησιν φίλοις* Ahrens (v. Wilamowitz). — 26 Byzantini fetum esse viderunt Schneidewin et Sauppe; cf. etiam v. Wilamowitz Aristot. p. 305.

3, 1 *γέρας* Aristoteles Athen. resp. 12 col. 4 p. 36 Ken.³, *κράτος* volg. — *ἀπαρ(κεί)* Aristot., *ἐπαρκεί* volg.

4, 2 *βιαζόμενος* Aristot. l. s., *πειζόμενος* volg.

Fr. 6 cum fr. 4 coniungendum teste Aristotele, qui adiecit pentametrum e Theognideis notum (154).

7, 5 Cf. J. 1883 p. 253 sq. [Heinemann p. 11. 13²].

9 Cf. Piccolomini Rend. della R. acad. d. Linc. IV 2, 69. — v. 5—8 separavit atque n. 9 insignitos versibus 1—4 praecedere iusserat Hiller, Plutarchi atque Clementis, quem a Plutarcho pendere iam Bergk viderat, testimoniis male

abusus. Cf. v. Wilamowitz, Aristoteles und Athen II 311 [Heinemann p. 14. 16].

[Fr. 12 primum in Solonis libro locum tenuisse coniecit Heinemann p. 39]. — 12, 34 sq. J. 1886 p. 55sq.; em. Bücheler. — 51 tenui quod traditum est *πάρα* (scil. *ξύλλ.*): *λάβε* cum Hermann Hiller. — [74 sq. Cf. Heinemann p. 19.]

14 Cf. v. Wilamowitz, Aristoteles und Athen p. 305.

19 versus 5 sq. versui 4 continuandos esse cum Bachio et Brunkio statuit Blass Jahrb. f. Philol. 137 p. 742; sed cf. Sitzler l. s. — 19, 5 Cf. Cr. Philol. LIV 559.

20, 1 *εἰπόμεναι* cum schol. Plat. Bergk [Heinemann p. 9], cf. Ahrens, Kl. Schr. I 160.

22, 5 J. 1886 p. 56.

[27] Hiller Usener, sed cf. v. Wilamowitz, Aristoteles und Athen p. 314 sq.

27a accessit ex Aristot. Athen. re publ. col. 2 (cap. 5 p. 18 Ken.³): *ποιήσαντι τὴν ἐλεγείαν ἧς ἐστὶν ἡ ἀρχή· Γινώ(σκω) κτλ.* Ad fr. 2 rettulit Kenyon. — 27, 1 *Ἰαονίας**, *Ἰαονίαν(-ην)* Richards. Arte coniunctum esse videtur cum fr. 27c: *intellego res Atheniensium dilabentes aspiciens [omnium malorum quasi radices esse] avaritiam et superbiam.* — 3 *κλινομένην* in papyro cognovit U. Wilcken Herm. XXX 620.

27b ex Aristot. Athen. re publ. col. 2 (cap. 5 p. 19 K.³) *διὸ καὶ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐλεγείας δεδουκέναι φησὶ τὴν τε φ(ιλαργυρ)ίαν κτλ.* *φι[λαργυρ]ίαν* in papyro Londin. legi posse negat U. Wilcken Herm. XXX 623, cum ante *ι* littera *ρ* vestigiis non conveniat. Proponerem *φιλοχρηστέην*, si certa huius synizeseos exempla (cf. Hippon. 65, prol. Babr. p. XXXVI) apud Solonem legerentur; *τὴν φιλοχρηματίαν* Plut. Sol. 14.

27c (cf. fr. 14) ex Arist. Athen. re publ. col. 2 (cap. 5 p. 19 Ken.³). — 2 suppl. Postgate coll. Tyrt. 9, 10. — 3 *μέτροισι* Kaibel-Wilamowitz. — Suppl. Platt, *τ(ρέφεσθ)* *ε* plerique, sed altera correptio offensionem habet. — 4 *πά(ντ')* *ἔσται* Kaibel-Wilamowitz.

E Theogn. addendi vv. 167 sq. 197 sq. 847 sq. 945 sq.

Sub iamborum titulo et trimetra et tetrametra coniungebantur, cf. quae de Archilocho docui Pauly-Wiss. II p. 496.

28 sq. Cf. v. Wilamowitz l. s. p. 309, qui hos versus post fr. 29 locum habuisse atque in Plutarchi verbis *συγγέας παντάπασι καὶ ταραξέας τὴν πόλιν ἀσθενέστερος γένηται τοῦ καταστῆσαι πάλιν trochaeos* latere scite monuit.

29, 3 ἄγος θεὸς Mekler Lucubr. p. 15.

30, 4 sqq. noti erant per Plutarchum et Aristidem, cetera accesserunt ex Athen. re publ. col. 4 (cap 12 p. 37 Ken.³). — 8 ἤνδανε Richards (ἄνδανε Blass).

32, 1 sq. accessit ex Aristot. Athen. re publ. col. 4 c. XII (p. 38 Ken.³). — 1 ἄξονηλατον in papyro Londin. legerunt plerique, ξ(υ)νηγαγον quod Blassius proposuerat se cognovisse testatur U. Wilcken Herm. XXX 623; praetuli igitur quod cum Wilckenii lectione convenit ἄξον' ἡγαγον (Wessely); ἄξονηλατῶν Kaibel-Wilamowitz, sim. ego olim (Phil. L p. 177) coll. διήλθον v. 17, κέντρον v. 20. Dixit ni fallor: [*Etiā in aliis urbibus fuere qui plebem e miseria et servitute servarent, sed iidem rerum potiti optimates e terra eiecerunt atque, quo magis vulgus novae rerum condicioni addictum esset, bona et praedia exulum sectatoribus distribuerunt*]. Ego vero earum rerum quarum causa currum mihi vexerant priusquam aliquid plebs adepta esset, iugum retinui (cf. v. 20. 22). Rem illustrant fr. 28 sq. 32b atque Theognidea 50. 678. 817. 846. Cf. Sitzler J. 1894 p. 124. — 1 οἶνεκ' εὔνεκ' Kaibel-Wilam., cf. Wackernagel, Kuhn's Zeitschr. XXVIII p. 109. Meister, Herondas p. 868. — 2 τί Jebb (Journ. Phil. XXV 98) Blass; Wilamowitz vertit: 'Weswegen ich ... aufgehört habe, ehe der Demos etwas hiervon bekam, das soll mir ... bezeugen u. s. w.' συμμαρτυροῖη κτλ. cum versibus 1. 2 non tam apte coniuncta esse, sed ad universum poematii exordium spectare crediderim. — τυχεῖν Cr. Philol. L 177 (aliique postea), lectio parum certa. — 3 Ἀίκης θρόνῳ? Bergk, receperat Hiller. — De vv. 3 sq. cf. Haupt, Op. II 173. — 7 πρόσθεν γε Mayor. — 16 νόμου pap. Londin., δμοῦ ceteri. — 22 οὐτ' ἂν volgo, οὐκ ἂν Arist. — 22 sqq. ex

pap. Londin. — 24 οὐτερε = *ol éterq* Diels, *ἐναντίοισιν* = *optimatibus*; v. 24 itaque dicit *deinde quae hisce* (optimatibus) *machinati essent qui ab altera parte stabant*. — 26 οὐνεκα etiam pap. Londin., cf. ad 31, 1; explodenda vetus lectio τῶν οὐνεκ' ἀρχήν π. κυκλούμενος, de qua cf. Hiller J. 1888 p. 136.

32a ex Aristot. Athen. re publ. col. 4 (cap. 12 p. 40 Ken.³). — 32a, 3 fuit fere εὐδοντες εἶδον <ἐν πύλῃσ' ὀνειράτων>, cf. Babr. fab. 30, 8.

32b ex Aristot. l. s., locus a Bergkio cum v. 22 fr. 32 coniunctus: οὐτ' — δῆμον οὐτ' ἐπαύσατο, πρὶν ἂν κτλ.

32b, 1 extr. Aristotelis verba esse videntur carminis Solonei sententiam liberius circumscribentis (cf. Plut. Sol. 16), quamquam trimetrum (εἰ γάρ τις ἄλλος ἔτυχε (?) τοῦδε τοῦ κρᾶτους) facili negotio restituas. — 32b, 3 num ἀναταράξας? — πῦαρ (*colostrum, coagulum*, cf. Geop. XII 24, 2. XVIII 19, 1) pap. Londin., πῖαρ Plut., quod utique praefendum, nam imago a butyro conficiendo (Hippoer. de morbis IV 20) sumpta videtur, cf. V. Hehn *Kulturpfl.*⁴ p. 129.

33, 5 γ' ἀφθόνως Hiller praeter necessitatem.

35 (αὐτε) Hiller dubitanter: δέ*.

Fr. 33 fabulosarum mirae beatitudinis imaginum memoriam excitat, quales comici potissimum depinxerunt; Solonem malitiosos et ingratos, quos fr. 32a increpat, ad beatos portus (Plat. Tim. p. 21) relegasse conicias. Diversi generis fr. 34, nisi Cyrenen τὴν σιλφιοφόρον coloribus tam splendidis descripsit.

IX p. 46 Cleobulina p. 75. 'Cleobulina num unquam fuerit, valde dubium.' (Hiller.) Cleobulinae personam versusque ei ascriptos e narratione fabulosa inter Solonis aetatem et Herodoti scripta repetiuit Cr. Philol. LV p. 1 sqq.

2a Accessit ex Plut. Conv. 5 p. 150 E: διὸ καὶ Κλεοβουλὴν πρὸς τὸν Φρύγιον αὐλὸν ᾗνλετο κτλ. — *νεκρογόνοςαιμε, corr. Bernardakis (cf. v. Wilamowitz, Herm.

XXV p. 203); idem praeter necessitatem commendavit γερασφόρῳ, nam nota sunt tibiatarum κέρατα, cf. v. Jan, Denkm. des Alterth. I p. 558 sq. — Aenigma persimile Theognideis insertum v. 1229 sq.

3 etiam Cleobulo tribuitur, cf. Philol. I. s.

X p. 46 Aesopus nomen, quippe quod etiam posterioribus temporibus nonnunquam inveniri constaret, ad recentiorems aliquem pertinere coniecit Hiller. Sed hoc autoschediasmate facile carere possumus; nam qui de historia Aesopi libellos fabulosos composuerunt, Aesopum inducere poterant versibus illis utentem, cf. Cr. Philol. LII p. 204. — 1 *ἄνευ θανάτου σε φύγοι* (φύγη Schaefer), sine morte, ut heroes veteres (cf. Hesiod. op. 167 sqq.); *ἄν εὐθανάτος* Stadtmüller Jahrb. 1888 p. 353 (sim. Cr. I. s. p. 203); *ἄν εὖ θανατόνδε φ.* Peppmüller Philol. LII p. 716.

XI p. 47 Demodocus

4, 2 Cf. J. 1888 p. 137 (Hiller).

6 Cf. Cr. Pauly-Wissowa III p. 384

XII p. 48 Phocylides.

1 O. Immisch Philol. XLIX p. 203 Phocylidem et Semonidem loco Hesiodico usos esse suspicatur, qui (quod non credo) in operum carmine exciderit.

15 = Theogn. 147 sq.; sim. Plat. Prot. p. 325 A. Cf. Reitzenstein, Epigramm und Skolion p. 66 sq.

XIII p. 50 Xenophanes. 1, 3 Cf. Sitzler Berl. Wochenschr. 1887 p. 358.

Ad fr. 3 spectare videtur Pollux IX 83 (cf. Herod. I 94).

9 sq. Cf. Wachsmuth, Corp. poes. ep. ludib. p. 5. 60. 180 sq. De inscriptione cf. Hiller, D. Litt.-Zeitung 1886 p. 473, Cr. Litt. Centralbl. 1887, 9 p. 279.

10 corr. expl. Lobeck Aglaoph. p. 308¹, nisi quod *ἐλατῶν* scripsit; *ἐλάτη* (vel *-ται*)*, *ἐλάτης* Wachsmuth I. s. p. 188.

11a accessit ex schol. Genav. Π. Φ 195 vol. I p. 199 N. V. 2 lacunam cognovit Diels Archiv. f. Gesch. d. Philos. IV p. 653; supplevit: οὔτε γὰρ ἐν νέφεσιν <πνοιαί κ' ἀνέμοιο φύονται | ἐκπνεύοντες> ἔσωθεν κτλ.

16 Cf. Wachsmuth. l. s. p. 60, de Timone p. 73 sq., qui fr. 16. 18 sillis ascripsit.

17, 2 ὡς Hiller: ἦ*.

18 Cf. D. Litt.-Ztg. 1886 p. 474 sq.

25 Herod. Monad. 41, 5.

27 Herod. Dichr. 296, 5.

29 Herod. Monad. 30, 30.

30 Eandem metri formam (quae quod in Archilochi fragmentis non invenitur casui tribuendum) habet Horatii iambus 16. Xenophanem iambos scripsisse testatur Laertius Diogenes IX 18 (Hiller). Dubitant etiam nunc de his epodis Wachsmuth (Corp. poes. ep. ludib. II p. 62 sq., cf. I p. 222) et Sitzler l. s. p. 127.

Ad fr. 16. 17 F. Dümmler, Mus. Rhen. XLII p. 139 probabiliter rettulit Athen. IV p. 174 F, cui accessit Wachsmuth. l. s. I p. 222; sed vidit hoc iam Bergkius, cf. Kaibel Ath. I p. 392. Dümmler versus refinxit hosce:

Φοίνικες δ' αὐλοῖσιν Ἀδωνιν γιγγραῖνοισι

ὀξύ τε καὶ γοερόν φθέγγονται(?),

quos in ordinem recipere nolui.

XIV p. 56 Hipponax. Cum fr. 3 coniungendum fr. Bergkii 68 A πρὸς τὸ Σινδικὸν διάσπαγμα: hinc grammaticorum quorundam error qui Κορ. ad γυναικεῖον αἰδοῖον rettulerunt (cf. Hesych. s. κοραξοί), quo sola Σινδ. διάσπ. verba spectant; fuerit <γυμνή δὲ> πρὸς τὸ Σ. δ.

5, 1 τε ἀρεδένει* et τέαρε . . . . δένει*, Bergk contulit Hes. s. v. τεωρεῖς: δραπέται, τέωρος συγκοφάντης; fortasse lusit in θεωρός θεωρός nominibus. — 4 μνημάτ' ὦτος, corr. Schneidewin; ὦτοςδ commendavit M. Mayer, Die Giganten p. 197; τῶτος = τὸ Ἄτυος? Cr. — Ἀττάλυδα Bergk (cf. Steph. Byz. s. v.); μυτάλιδι*, Μυρσίλου τε cum Schneidewino Hiller.

6 e Choerob. exeg. p. 45 Hoersch. De εὖ brevi cf. 61, Herond.² p. 75.

Fr. 10 Herondae vindicavit Meineke.

16 Cf. Hiller J. 1888 p. 164 sq.

20 Versus ἀκούσαθ' Ἰππώνακτος· οὐ γὰρ ἄλλ' ἤκω, qui apud Bergkium praecedat, Callimachi est. Cf. qui hoc dudum evicit, O. Schneider Callimachea II p. 257 sq.

25, 3 μνέας Meister.

29 Cf. fr. 5.

30, 1 accessit ex Etymologici Vaticano apud Reitzenstein Inedita fr. ind. l. Rostoch. 1890/91 p. 7 — ἔψησε scite defendit Reitzenstein.

40, 2 Rectius fort. ἀποπέμψεις scribitur: v. Brugmann, Griech. Gramm. § 142, 1 (Hiller). Obloquitur Sitzler p. 156. — 4 Cf. Hiller J. 1888 p. 165.

42 cf. 71; non recte Hirzel, Der Dialog I 76; cf. Cr. Pauly-Wissowa III p. 384.

46, 1 κάκ', ὃ ἀμήχανε cum Meinekio Hiller; de altero pede cf. v. 6; σύ add. Meineke.

49 Sermonem signis indicavit Hiller; καλύπτεις Bergk.

53 Cf. Herond. inc. 17; δ' ἐς (Ἰππ)ώνακτος cum Lehrsius Hiller.

55 ἐκ τροπήτου Bergk, τραπ- Hemsterhusius (Passow Lex. III p. 1987): ἐς τροπήϊον*, cf. Anan. 5, 4.

59 ex emendatione Schneidewini; coniungendum cum fr. 66^b, quod hunc versum exceperisse coniecit Cr.

60 'Conicio Μάλῃς, κόνισκ'. ὄρα με δ. β. λαχόντα· λίσσομαι κτλ.' (Hiller). Incisiones parum commodae. Cf. Hes. Μάλῃς· Ἀθηνᾶ. Apud Tzetzem legitur Ἀθηνᾶ M. Ἀθηνᾶ ut glossema deleuit Bergk, sed nescio an in versus qui antecedeat exitu fuerit Ἀθηνᾶλη. κόνισκε Lydium vocabulum esse putat Bergkius χαίρε glossemate apud Tzetzem explicatum, neque Hiller in loco subobscuro quicquam mutavit; quamquam κυνῶ σε si quis commendat non mirer.

61 Choerob. exeg. l. c. — λεύειν (εὖ) cf. 6.

64 sq. Choerob. l. c. p. 48.

66 'Lacunam indicavit Dindorfius; possunt exempli gratia haec suppleri: <πρώην μ'> ἀνὴρ δδ' ἐσπέρης καθεύδοντα | ἀπ' ὧν ἔδυσε· <νῦν δ' ἔρ' ἔλαβον τὸν> χλοῦννν.' (Hiller).

66a Ἐκρῶξεν <ἐλθὼν ὥς> κ. ἐ(ς) λαύρ(ην) Bergk, sed cf. Reitzenstein, progr. Rost. 1891/92 p. 14. κυμινδὶς infausti ominis, ut avis nocturna; cf. iamb. adesp. 14 Hippon. 51. 59, 2.

66b Versum ad fr. 125 B. spectantem ex Etymologico suo protraxit Reitzenstein l. s. p. 14; de sententia cf. 80a; coniungendum cum fr. 59.

69 accessit e Bergkianis fr. 77, cf. Fresen. de Aristoph. Suet. exc. p. 121; Hiller hoc loco fr. 75 Bergk inseruit, quod Herondae esse nunc didicimus (mim. V 74).

'Omissi sunt versus tres a Plotio sine auctoris nomine allati (89. 91. 93 Bergk), quos a grammaticis aut fictos aut immutatos esse veri simile est.' (Hiller).

80 Cf. Wachsmuth-Brandt, Corpusc. poes. ep. ludib. I p. 32. 35; Immisch Jahrb. f. Philol. 139 (1889); fragmentum ab Hipponacte abiudicavit M. Mayer, Die Giganten p. 169²⁹ miris argumentis usus vel potius nullis. — 80, 1 *ποντοχάρυβδιν, corr. Wachsmuth, παντοχάρ- Bergk olim. — 2 τὴν ἐγγαστριχλμαιραν Immisch, qui Hesychii interpretationem ἐγγ. τὴν ἐν γαστρὶ κατατέμνουσαν ad Hipponactem spectare frustra negavit: quae quid sibi velit, significare videtur fr. 80a; cf. Plaut. Pseudol. 1181. — 3 <καὸς> add. Cobet — δκως in parodia HomERICA non novandum.

80a Hillerianis additum (= Bergk 87); πῶς servandum, nam hic quoque locus quem negligere non debabant Brandt et Mayer, parodiae colore distinctus est; Κυψώ meretricis nomen esse (cf. 66b) ad Καλνυσοῦς similitudinem fictum iam Bergkius vidit.

82 Apud Hillerum prodeunt versus quos subditicios esse non negavit hi:

[82.] (52.)

Γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σάφρονι,
τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔδνον λαμβάνειν
αὕτη γὰρ ἡ προλῆ οἴκῳ σφίξει μόνῃ.

δοτις δὲ τρυφερῶς τὴν γυναῖκα ἔχει λαβών ...

συνεργὸν οὗτος ἀντὶ δεσπολινῆς ἔχει

εὐνοον, βεβαλαν εἰς ἅπαντα τὸν βίον.

Versus, quos vehementer discrepare a forti et alacri poetae ingenio linguaque nervosa et vulgari iam Meinekius monuit (CA. IV p 714), huc relegavi.

XV p. 65 Ananias cf. Pauly-Wissowa I 2057.

2 sq. Cf. Hippon. 20.

3, 2 τρὶς Meister Herondas p. 871.

XVI. p. 66 Theognis. De Theognideis nuperrime cum fructu egerunt Schaefer, de iteratis apud Th. distichis Hal. 1891. Geyso (qui in primis laude est dignus), Stud. Theogn. Argent. 1892. Lucas, Stud. Th. Berol. 1893. Cauer, Studien zu Th. Philol. XLVIII. XLIX. L. R. Reitzenstein, Epigramm und Skolion 53sq. (cf. Centralbl. 1894, 20 p. 725 sq.).

In priore harum eclogarum parte Theognidis liber Cyrno inscriptus pro fundamento fuit; inde a vv. 757 sqq., qui prooemiorum vice funguntur, florilegium aliquod in convivii potissimum usum (Geyso p. 58 sq.) compositum (v. 933 alterius florilegii initium esse arbitrabatur Studemund, comment. de Theogn. 1889/90); libellus tertius amatorius (1231 sqq.) in ipso codice a ceteris segregatur.

4 Cf. Leutsch, Philol. XXIX p. 657 sq.

6 Jahrb. f. Philol. 1887 p. 754.

10 Deest hymni epilogus, quem qui recitabat e vv. 12sq. supplere poterat; similis hymnorum quorundam Hesiodeorum et Homericorum condicio, nam Hesiodus theog. prior (1—35) et Hom. XI epilogo carent, prologo in Apollinem II.

De vv. 15sq. cf. Cr. in Roscheri Lexico mythol. II 831. — 15 αἶ] ἦ? Hiller J. 1888 p. 144; sed omnia bene se habent, si iterum epilogum excidisse statuimus, cuius sententiam coll. Hesiod. theog. 104 sq. Hom. XXIV e poetae mente facile supplebis, veluti χαλρετε, τέκνα Διός, καὶ

ἐμὴν τιμήσαι' αἰοδὴν, | ὅμῃν τοῦτο, θεαί, σμικρόν, ἐμοὶ δὲ μέγα: quales versus cum versibus 13 sq. simillimi essent, facile opprimi poterant.

V. 20 sqq. Cf. Cr. Mus. Rhen. XLIII p. 622. Lucas p. 3. Reitzenstein l. s. p. 264 sq., Sitzler l. s. p. 132 sq., quem etiam nunc vv. 23 sqq. a vv. 19 sqq. divellere miror. — 21 Cf. Cr. l. s., Philo de incorr. mundi p. 500 ὥστε χερεῖον ἐλέσθαι ἀμεινότερων παρεόντων. — 22 πᾶς τις offensionem non habere post Reitzensteinium nuper monuit Willamowitzius; addo exemplum Pindaricum Isthm. I 49 πᾶς τις — τέταται. — V. 23 volgatam lectionem restituit Cr.; de ellipsi cf. 252. 541. 859. 864. 1139. Μεγαρέος. πάντας — ἀστοῖς τοῖσδ' cum Bergkio Hiller.

V. 25 sq. respexisse Sophoclem fr. 481 N² observavit Cr. 39—42 = 1081—1082^b, cf. Reitzenstein p. 61.

40 εὐθυντήρα*, ἰθυντήρα Hiller. — V. 40 bene se habet quod priore loco scriptum est εὐθυντήρα κτλ. scil. μούναρχον (cf. v. 52), minus apta est varia lectio quae v. 1082 legitur ὀβριστήν, χαλεπῆς ἡγεμόνα στάσιος, nam ἡγεμόνες iam adsunt, cf. versum qui insequitur. Fallitur Hiller J. 1886 p. 59.

53—60 in artiore formam redacti 1109—1114, cf. Reitzenstein p. 63. — 56 sq. Cf. Hiller J. 1881 p. 119. — V. 61 a v. 60 divellere solent; coniunxit Cr.; 53—68 elegia integra. — 68 Cf. Clemm, Jahrb. f. Philol. 1883 p. 9.

69 βουλευέμεν? sed cf. Hiller J. 1883 p. 60.

73 Cf. Fritsch Stud. zur griech. u. lat. Gramm. 6 p. 128.

77 sq.* 79—82. 83—86 ut coniungerentur commendavit Peppmüller, qui v. 79 παύρους δ' coniecit, v. 83 τόσσους δ' οὐ χ' εὔροις.

84 J. 1886 p. 60. — 87—90 = 1082c—f. — 87—92 unum carmen esse contendit Lucas p. 14. — 95 τοιοῦτος μὲν Lucas p. 6; versus sintne Theognidis utique incertum. — 97—100 = 1164a—d. — 104 J. 1888 p. 144. — 113 sq. ~ 603 sq.

115 sq. ~ 643 sq. cf. J. 1886 p. 60. — 118 ἔσθ' ἔρεπον Stadtmüller: ἔστι περὶ*.

129 sq. J. 1886 p. 60. — 131. 141 J. 1888 p. 145.
 — 137 sq. separat Lucas p. 13. — Vv. 143 sq. et 145
 — 148 seiungere solent; eadem sententiae vicinae leguntur
 apud Hesiodum op. 320. 327. — 144 θυνητῶν] ἀλιτῶν
 Herwerden.

147 sq. suspectarunt Usener et Reitzenstein p. 66.

153 sq. Sol. fr. 6, cf. Geyso p. 48. — 165 cf. Sol. 13.
 — 169. 171. 174 J. 1888 p. 145 sq. — 174 καὶ γήρως
 μάλιον Peppmüller, Jahrb. f. Philol. 1893 p. 396; sed cf. Hiller
 J. 1888 p. 146. — V. 179 sq. ante v. 177 sq. non recte
 transposuit Peppmüller, in suspicionem vocavit Lucas p. 19,
 qui de versus sententia fallitur; πηνία quasi incubo vel
 larva quaedam est hominem vinciens et vexans (cf. etiam
 649 sqq.), qua quavis expiatione (175. 180) se solvi cupit
 poeta (cf. 174. 177). — Fortasse v. 179 δ' ἄρ' scribendum
 atque v. 179 sq. cum 178 coniungendi.

183 sqq. Cf. O. Immisch, Comment. Ribb. p. 71 sqq.

193 ante hunc vs. disticha quaedam intercidisse et
 αὐτός breviori tribuendum esse vidit Bergk. Scripsit
 fort. poeta ὃς δὴ τοι ταύτην κτλ., ut sensus fuerit: 'propter
 hominum nobilium paupertatem saepe iam fit, ut mulier
 ignobilis viro nobili nubat, ὃς δὴ τοι κτλ.' (Hiller).

Vv. 193—196 post v. 186 inserendos esse coniecit Cr.

197—208 Soloni dedit Bergk. — 207 J. 1888 p. 146;
 de re cf. Cr. in lexico mythol. Roscheri II col. 1151**.

209 sq. = 322 ab, cf. J. 1886 p. 58, Philol. L p. 531.

211 sq. = 509 sq.: cf. A. Elter progr. Bonn. 1897 p. 24.

213—218 cf. Reitzenstein p. 65.

216 'προσομιλήσῃ Plut. et Ath.: προσομιλήσει libri
 Theogn., atque εἰ hic sicut alibi fort. rectius scribitur:
 v. ad Hippon. 40, 2' (Hiller).

226 ἄπιστα δ' Lucas q. 69. — 227 sqq. Solonis
 fr. 12, 71 sqq. — Vv. 235 sq. nescio qua ratione e
 vv. 65—68 decurtatos esse coniecit Reitzenstein p. 66.

237—254 elegia integra, quae cur a Theognide abiudi-
 cetur causa est nulla. — 240 Ennii epigr. 1 Cic. Tusc. I 49
 contulit Cr.; cf. etiam Lucas p. 66. — 248 ἐχθρόθεντα]

οὐκ ἀνὰ νηυσὶ M. Schmidt. — 249 Cf. Mus. Rhen. XLIII p. 623, ubi fabulae equos poetam respicere monuit Cr.; frustra obloquitur Reitzenstein p. 269, nam ἵπποι ἀνιπτό-ποδες trans mare salientes cuius e carminibus epicis noti erant, cf. Jahrb. f. Philol. 141 (1896) p. 576. — 252 ᾗ ex ἔσση hand difficulter intellegitur. Cf. 23. 859. Kühner Gramm. d. griech. Spr. § 354 adn. 2.' (Hiller). — 253 σεῦ ἐπιτυγχάνω cum Camerario Hiller. — 255 sq. epigramma Deliacum, cf. Preger, Inscr. metr. p. 165.

257 — 260 num post 266 transponendi? Cr. —

262 καταγεῖ Hermann. — Post 262 et post 264 quaedam omissa esse intellexit Schneidewin. — 263 brevioris culpa deformatum esse censuit Hiller; puellae sunt verba; nihil profecit Benecke, Antimachus p. 200, qui contulit Eustath. Hysm. I 8. IV 6. — 264 φέρει] ποθεῖ? Hiller. — 266 ἀνις (ἀνευ?) στ. Benecke.

267 Νωθῆς τοι πενίη γε καὶ ἄνδρ' ἀγαθὸν περ ἔχουσα Heimsoeth et Herwerden. — 282. 288 J. 1888 p. 146.

287 sq. cum superioribus coniunxit Geysso p. 53.

290 ἀνδρῶν] ἀνδράσιν? — 296 δ' ἀδῆς οἷσι παρῇ μέλεται (vel μελεται)*, δ' ἀδῆς οἷσι π. πέλεται Ahrens Kl. Schr. I 160, δ' ἀνίη, τοῖσι π. πέλεται cum Stadtmüllero Hiller; μελετᾷ tentavit Cr. littera nulla mutata: 'quamquam inepte (ἀδαῆς τοῖσι, vel ἀδαῶς?) loquitur, tamen inter eos qui adsunt quasi de scripto declamare solet'.

305 Florum Anthol. Lat. 416 B. PLM. IV p. 347 B. contulit Cr. — 315 sq. = Solon. 14.

321 εἰ δὲ κακῷ θεὸς Lucas p. 62, sed cf. 187.

323 ἄνδρ' ἀπολέσσαι] ἄνδρα προδοῦναι? cf. 529 et scol. 20 (Hiller).

328 ὅννητοῖς falsum supplementum esse suspicor; exspectes πᾶσιν' (Hiller). Oblocutus est Sitzler l. s. p. 136; 328 cum 897 sqq. coniunxit Peppmüller. — ἐθέλουσι φέρειν] ἐθέλουσ' ἀφελειν? Hiller.

332 J. 1886 p. 61. — 332 a b = 209 sq. —

333 Nauck Mél. Gréco-Rom. 5 p. 94. — 335 sq. ~ 401 sq., cf. Reitzenstein p. 66. — 338 δυνησομένῳ Schaefer, μελῶ,

Κύρην', ὀδύνην θέμεναι (expectes θεμένῳ) Heimsoeth. Tres versus in unum contracti esse videbantur Hillero. — 340 Cf. Minnerm. 6, 2. — 337—340 cum eis quae sequuntur coniungit Lucas p. 16.

347 J. 1883 p. 256. De eis quae disserui Mus. Rhen. XLIII p. 625 iure dubitavit Sitzler; 348 nondum restitutus.

362 'Fort. ἀποτεινυμένον scribendum: cf. G Meyer, Griech. Gramm. § 493' (Hiller).

365 J. 1886 p. 61. — 367 sq. = 1184 a b. — 372 J. 1888 p. 147. Cf. 731—752. — Post 379 quaedam intercepta esse putat Hiller, cf. J. 1888 p. 147.

401 cf. 335, Sodam. p. 157. — 407 φλιταθ', ὄσων Bergk³.

409 sq. = 1161 sq. — 415—418 = 1164 e—h. — 418. 419 J. 1888 p. 147. — 419 cf. 669. — 423 sq. J. 1883 p. 257. 1886 p. 61.

425 sq. Cf. Geyso p. 44. 45. Rohde Psyche p. 492³. Mahaffy, Flinders Petrie Papyri p. 70. — 425 lectio vetusta papyro Mahaffyi comprobata ἀρχὴν μὲν μὴ φ.

428 Phil. Anz. 13 p. 22. J. 1888 p. 147 sq. — 441—446 = 1162 a—f. — 444 ἔχων μίμνειν] ὁμῶς μίλσγειν recte infra. — 445. 461 J. 1888 p. 148 sq.

456 ἄξιός εἰς Meister, Herondas p. 852.

457 sq. a Theognide alienos esse certo argumento demonstravit Lucas p. 60.

467—496 Cf. Euen. fr. 8 p. 133, Reitzenstein p. 57 sq. Diels, Berl. Ak. 1884 p. 350. — 477 ἤξω domum revertar, ἤξω Ahrens. — 478 ~ 840. οὐτ' ἔτι νήφων εἰμ' οὐτε λ. μεθύων cum Athenaeo Hiller; codicum lectio restituenda. — 490 ἐπὶ χεῖλος ἄγεις cum Bergkio Hiller, perperam, nam ad labra ἄγει etiam τὴν φιλοτησίαν ceterosque calices; codicum lectio servanda: sub manu habes. — 494 ξριδας τῇλ' Stadtmüller: ξριδας δὴν O et codd. dett., ξριδος δὴν A.

509 sq. = 211 sq. — 513 πρὸς Leutsch.: τοι*. — 515 sqq. Disticha transposuit Herwerden. — 516 κατερεῖς

Peppmüller: *κατάκεισ'**. J. 1888 p. 149. — 521 ἀπολείπειν] ἀποπέμπειν Peppmüller.

529 J. 1886 p. 62. — 531 ἀκούω Schaub. — 533 εὔ: cf. σ 408 (Hiller). — 535 Cf. Geyso p. 43; de sententia cf. adn. ad Tyrt. 9, 2. — 539 Auson. id. 7 (25, 2 Sch.) contulit Cr. — 541 sq. cum 1103 sq. coniunxit Peppmüller; coniunctos nescio an legerit qui scripsit v. 603 sq. — 547 πω] τοι? Cf. 113. 155 (Hiller).

552 J. 1886 p. 52. — 559 ὥστε] λῶστα Geel; sed fort. etiam hic nonnulla omissa sunt (cf. 545).

563 ἦν κληθῆς ἐς δ., π. σὲ π. ἐ. cum Heimsoethio Hiller, sed in versibus e maiore carmine excerptis coniectura abstinendum. — 571 sq. = 1104ab.

579 sqq. Callim. ep. 28 contulit Reitzenstein p. 69. 76, qui vv. 581 sqq. versibus 579 sq. quasi respondere monuit.

588 sq. Cf. Sol. 12, 69. — 589 καλῶς vitium florigiorum inveteratum; κακῶς recte Sol. 12, 69. — 593 sq. 597 Cf. J. 1888 p. 149 sq.

597 sq. quasi respondetur vv. 595 sq., cf. Reitzenstein p. 76. — 602 ὅς — εἰχῆς* (Hiller), correxit Sintenis, cf. Babr. fab. p. 137 sq. Cr. — 609 sq. J. 1886 p. 63. — 619 sq. = 1114ab. — 621 J. 1886 p. 63. 1888 p. 150. — 643 sq. ~ 115 sq. — 661 καὶ προῆξιν θάμα τοι τι Sitzler J. 1894 p. 137, καὶ προῆξαν μέτοπιν τι Heimsoeth. — 664 J. 1888 p. 151.

667—686 elegia integra. — 667 οἶα πάρουθεν cum Weckleinio Hiller: οἶα περ ἦδη (ἥδεν)*, πρὶν, ἦδη Ahrens; videndum tamen, num οἶα περ ἦδη eodem sensu accipere possimus. — 669 cf. 419. 177. — 678 cf. 1197, Solon. 30.

695 similia leguntur in pictura vascularia: P. Kretschmer, Die gr. Vaseninschriften p. 87, cf. Gött. gel. Anz. 1896 p. 237.

699—718 carmen integrum, de quo vereor ut recte indicet Reitzenstein p. 78; cf. Tyrt. fr. 10 p. 28.

717 ταύτη Bergk, cf. Leutsch Philol. XXIII p. 472. — 719 sqq. Solon. 22. — 729 sq. Hiller J. 1886 p. 63.

731 sq. contractos esse putat Bergk. Sensus fuerit

θεοῖς' αὐτοὺς μὲν ἀλιτροὺς ὕβριν ὀφλεῖν (Cr.). — 734 μῆδέν' ? Reitzenstein p. 77. — 742 ἔ. φέρει] ἔπειτεν ἔχει Usener, Jahrb.f.Phil. 1878 p. 66. Lucas p. 14. — Ceterum cf. 373—380.

745 κατέχων*: τελέων Hiller, ποτ' ἔχων Sitzler p. 137.

757sq. 769sq. 773sq. p. 96 quasi *prooemia altera* hymnis v. 1 sq. similia; inde ab hoc potissimum loco versus convivales legi optime observavit Geysso p. 57; 757 novae conlectionis initium.

762 σπονδῆσιν δὲ θεοὺς <πρῶτον> ἄ. ? Hiller, θεοῖσι χαρισάμενοι Sitzler p. 137.

778 Sitzler, Phil. Rdsch. 1882 p. 1605. J. 1888 p. 151. — 790 Sitzler l. c. p. 1608. — ἀρετῆς idem esse quod ἀρεστῆς Meister arbitratur (Ber. d. sächs. Ges. d. W. 1891 p. 12, cf. Pauly-Wissowa II 671), sed poeta unam musicam artem sibi curae esse (Bergk) non profitetur, sed τοῖδῃ accedit ἑσθλὸς νόος (792); bene igitur A.

793 sq. Mimnerm. 7.

806 J. 1888 p. 151 sq. — 806 rest. Ahrens, Kl. Schrr. I p. 159 conl. 945, sed idem v. 807 praeter necessitudinem sollicitavit; γρη̃ <πᾶν> κ. φυλασσέμεναι cum Heimsoethio Hiller, sed φυλ. forma in elegia insolens, cf. Ahrens l. s., cui qui obloquitur Bergk PL₁ II p. 189 summam rei non percepit.

817 Κύρον', ἔμπης τόδε μοῖρα παθεῖν οὐδ' ἔσθ' ἵπα-λύξαι? Hiller. — 821 οἷ καταγρη̃. cum Hartungio Hiller, volgatam restitui. — ἀτιμάξωσι Bergk: ἀτιμάξουσι*, quod vix defenditur locis Homeri Ξ 484. δ 546. — 823sq. ~ 1179sq. Cf. Reitzenstein p. 61. — 840 cf. 478. — 847sq. Soloni probabiliter tribuit Hartung, cf. Sol. 32, 1 p. XVIII.

853 sq. = 1038ab. — 853 λῶϊα = μᾶλλον? Cf. v. Wilamowitz, Eurip. Herakl. II p. 94.

861 sq. meretriculae verba. — 862 ἀνδρῶν*: ἄστρων loci obscuri interpolationem receperat Hiller; οἷ τι ἀνδρῶν φαινομένων dubitabam an interpretari possemus nihil quod virorum spectabile est; ita ὅσον ξῆς φάλνου praecepit Sicilus (Phil. LII 162). Nunc intellego: dum homines se ostendunt.

865 sq. Tyrtaei? (Bgk.). — 866 οὐδέν] ἔνδον Sitzler.
877 sq. = 1070ab (Mimn.?). — 877 ἄν τινες (O)
commendavit Bergk, sed ἄν particula loci vigor debilitatur.

897 et 898 inter se non cohaerere vidit Camerarius;
Ζεὺς δ' εἰ πάντ' ἄνδρεςσι κ. χαλέπαινε κτλ. Bergkium fere
secutus Peppmüller, qui hos versus cum 323—328 con-
iunxit. — 898 post ἔχει interpunxerat Hiller.

903 explicatur v. 923. — χρήματα θηρῶν*, corr. Cr.;
cf. 912. 914. — 917 J. 1886 p. 64.

925. 928. 930. 962 J. 1888 p. 152. — 935 sqq.
Cf. Tyr. 10, 37 (Reitzenstein p. 64^a).

939 Cf. Kretschmer, Vaseninschr. 56 p. 87.

945 sqq. Solonis: cf. Geyso p. 59.

949 sq. = 1278cd. — 949—954. 959 sq. versiculi
erotici, cf. Herond. I 25; Callim. epigr. 28. — ἔμμεν
Hiller, cf. Ahrens op. I 160. — 961 ὅδε*, Hiller cum
Bergkio ἰλυῖ, ὄλη Cr. ex Aristoph. fr. 879 p. 587 K. (Phot.
s. ὄλην), cf. Meister Herondas p. 964; sed videndum, num
ὄλει forma (ὄλις Et. M., Herod. I p. 90) ferri possit.

970 νῦν πέτρης Ahrens, νῦν δ' ἥκης (Archil. 42)
Studemund; lacunam cum Meinekio indicavit Hiller.

980 σπεύδει O, σπεύδου A, corr. Hartel et Dreykorn.

988 Cf. ἵππος εἰς πεδὸν proverbium.

996 Cf. Anan. 3 p. 66. — 1003—1006 Tyr. 10, 13.

1007—1012 recte Mimnermo vindicavit Bergk. —
1008 J. 1888 p. 153. — 1011 κακὸν*: κακῶ Ahrens del. δ'
1012; ἐλέγχει lectionem dubiam revocavi, ἐλαύνει Hiller
Hartungium secutus, possis ἐρεῖδει; in G. Hermannii inter-
pretatione acquiescere malui, quam incerta sectari.

1015 ὑποβληθῆναι ἀνάγκη Hiller; πτῆσαι hostibus
procumbere; ὑπερβῆναι = ὑπερβασίας ὀφλεῖν peccare, labi
(f. Π. I 501, infra 1180 sq.). — περ mirum: num πρὸς
ἀνάγκην? — 1017 sqq. Mimnermi fr. 5. — 1023 sq.
Mimnermo vindicavit Bergk, cf. Geyso p. 61.

1038ab = 853 sq. — 1044 εὐσταφύλης cum Em-
perio novaverat Hiller, vocem dubiae auctoritatis sub-
stituens pro epitheto satis apto, quod in patriae laude

etiam Antiphilus adhibuit AP. IX 413; nomine proprio opus esse (Reitzenstein l. s. p. 57) non credo.

1055 sq. Mimn.? (Bergk). — 1057 *αὐταί* Cr., cf. Tyr. 1, 1. Theogn. 773. — 1058 *μελέμεν δ'* Ahrens, *μέλομεν δ'* Hiller: *μεν δ'* A, *νῦν* O, *μὴν* dett. — 1066 *<ἔνεσ>τ'* Cr., *τι* O, om. A, *<χοῆμ>* ἄλλ' Hiller.

1063 sq. 1069 sq. Mimnermo tribuit Bergk, 1069 cum Mimn. fr. 6 coniunxit Blass.

De vv. 1070 sqq. cf. Geysso p. 62. — 1070ab = 877 sq. — 1081—1082b = 39—42. — 1082c—f = 87—90. — 1095 sq. = 1160ab.

1098 *ἐκ λόχμης μεσάτης* Haupt op. III 567, sed nescio an alia sit imago v. 197 sq. quam 1099. — 1099 *βρόκχον* Bergk, qui falso ad Hesychium nos ablegat; non *βρόκχος* apud Hes. legitur, sed *βρονγῆος* (I p. 402).

1101 sq. = 1278ab. — 1104ab = 571 sq. — 1105 = 1164g. — 1107 sq. = 1318ab. — 1114ab = 619 sq. — 1117 cf. 1365.

1128 *δευλαλεους τε μυγχούς**, corr. Wassenbergh; *δ. τε λέχος* cum Hauptio (op. I 265) Hiller; sed vide *μυχοῦ* possitne servari (cf. Od. η 87 sqq.).

1129 sq. Mimnermo dedit Bergk.

1133 Hiller J. 1888 p. 154, contra quem disputat Sitzler l. s. p. 138. — 1139 *ῥοκοι δ' οὐκέτι πιστοί ἐν ἀνδράσιν οὐδὲ βέβαιοι?* Hiller. *δίκαι τε* Sitzler p. 139; servavi verba quibus vereor ne vetus *iusti iuris iurandi* formula contineatur.

1160ab = 1095 sq. J. 1881 p. 116. — 1161 sq. = 409 sq. — 1162a—f = 441—446. — 1164a—d = 97—100. — 1164e—h = 415—418. — 1164g = 1105.

1171 *Γνώμην, Κύρνε, διδοῦσι θεοὶ θνητοῖσιν ἄριστον* Nauck. — 1172 *ἀνθρωπος**, *ἀνθρώποις* Bergk olim, cf. Sitzler p. 139; *ἀνθρωπος γνώμη* Hiller. — 1177 *μεγίστην κεν πείραν ἔ. ἀ**, corr. Hecker. — 1178ab = 555 sq. — 1184ab = 367sq. — 1190 *βουλόμενος**, *ἐλάμενος* Bergk olim, Hiller; *βουκολέων deliniens* scripsissem, si huius usus certiora exempla apud veteres poetas invenissem;

non sufficiunt quae comparari solent Aesch. Agam. 669. Eum. 178; cf. de Babr. aet. p. 199. Cr. — 1194 τὸ ξ. ἦ — ἦ μ*, cf. J. 1888 p. 154.

1202 τῆς ἄλλης μνηστῆς*, Hertzbergii interpolatio vix probanda. — 1203 κεκλαύσεται Brunck; Οὐδείς οὐθ' ὅπ' ἐμεῦ κεκλαύσεται οὐτ' ἐπὶ τ. J. 1888 p. 155 Hiller; κεκλήσεται ad ritum sacrum defuncti invocandi rettulit Cr., cf. Rohde *Psyche* p. 61. 205 sq.

1208 J. 1886 p. 64. — 1209 Αἰθέων cum Bergkio Hiller, J. 1888 p. 155; vocem obscuram obscuriore expellere nolui. Cf. etiam E. Maass, De Aeschyli Suppl. p. XXIII.

1219 δυσμενεῖ Bergk Hiller J. 1888 p. 156.

1221—1230 e Stobaeo accesserunt; 1227 sq. Mimmermi fr. 8 omissum. — 1229 Cf. Cleobulin. fr. 2a p. 46.

De 'altero libro' seu potius florilegio tertio (p. 116) cf. Hiller Jahrb. f. Philol. XXIII p. 471. Geysso p. 65 sq. Reitzenstein p. 81 sqq. — 1231 sqq. Tertii libelli prooemium, quo deus tutelaris indigitatur, ut 1 sqq. 757 sqq.

1245 cf. 597. — 1249 J. 1888 p. 156; Emperii 'facillimam emendationem' αὐθ' ὥς ἔππος receperat Hiller, sed ipsa sententia hiat; cf. εἰς ἀρχαίας φάτνας proverbium; eadem imago sententiae diversae adaptata 1267—1269, quibus cave ne abutaris. — 1253 sq. = Solon. fr. 21.

1257 κινδύνοισι*, corr. Herwerden, nisi quod κιλούροισι restituit; κινίνοισι cum Welckero Hiller; cf. Ael. nat. an. 12, 9. — 1257 δμοῖος* — φιλεῖν*, δμοιοῖ — φῆλην cum Wilamowitzio Comment. gramm. IV p. 25 Hiller; δμοιοῖς Hermann; non satis placet φῆλην ad ὄργην relatum, acquievi igitur in Bergkii emendatione φιλεῖαι te amari pateris, nisi quod in fr. adespoto Atticismum non sustuli. Cf. Eurip. Hec. 1000.

1278ab = 1101 sq. — 1278cd = 949 sq. — 1281 κἀθημαι a re iudiciali translatum (Schneidewin). — 1282 ουτο σε τουτ' ἀδικῶν*, corr. Welcker, οὐ τίσις οὐδ' ἀδίκων cum Boisson. Hiller.

1285 Verba prima m. r. in A suppleta; οὐδ' ἀπάτησι

νικήσας γ' ἂν ἔχοις Sitzler (οὐδ' ἀπάτησι νικήσας ποτ' ἔχεις Hartung).

1289 Cf. Eoearum fr. Mahaffy, the Flinders Petrie Papyri I 13. — 1304 = 1322. — 1310 'Videtur in litteris παιδαῖδη gravior corruptela inesse: fort. λευγαλήη κακότης.' (Hiller). — 1318ab = 1107sq. — 1332 = 1304. — 1335 cf. 1253. 1375. — 1350 ἐξεδάην (ad ἐκδαῆναι, Ap. Rh. IV 1565) Cr. — 1353 = 301. — 1363 ἀπιών Benecke, Antimachus p. 208. — 1365 Cf. Athen. Mittheilungen IX (1884) p. 1 sq. Kretschmer, Spr. d. Vaseninschr. p. 86.

XVII p. 123 Hipparchus. Cf. Wachsmuth, Stadt Athen I 498. II 391. Preger, Inscr. Gr. metr. p. 157. De simili versu

ἀντ' εὐεργεσίης Ἀγαμέμνονα δῆσαν Ἀχαιοί
hermae forensi ἀρχαίοις γράμμασιν insculpto cf. Cr. Philol. Suppl. VI p. 274.

XVIII p. 123 Pigres. Pigretis Distichon a Ptolemaeo Hephaestione fictum esse demonstravi Philol. LIV p. 735 sqq. 742 (Plutarchi locum, quem dubitabam utrum ad Ptolemaeum referrem an ad alium auctorem Ptolemaeo comparem, interpolatum esse coniecit O. Immisch, Litt. Centralbl. 1896, 47, 1706; eadem Peppmülleri sententia).

XIX p. 123 Epicharmus. Epigrammatis auctoritatem in suspicionem vocavit Bergk.

XX. p. 123 Diphilus. Christ (Gr. Litt.² p. 92) hos versiculos Diphilo comico tribuit scholiastae Pind. Ol. XI 83 testimonio mirum in modum explicato.

XXI p. 124 Phrynichus. 'Abieci duo fragmenta melica: de 1 post alios recte iudicavit Strecker de Lycophr. Euphr. Erat. p. 60; 2 (λάμπει δ' ἐπὶ πορφυρέαις παρῆσι φῶς ἔρωτος) cur ad carmen nescio quod melicum potius quam ad tragoediam referamus, causa non est, cf. Nauck, Trag. fragm. p. 723' (Hiller).

XXII p. 124 Aeschylus. Epigramma 3 sitne ab ipso Aeschylō profectum prudenter dubitavit Preger, Inscr. Gr. metr. p. 35. — fr. 4 cf. Preger p. 37.

XXIII p. 125 Sophocles. Epigramma suspectum, cf. Sat. Philol. Saupp. p. 97.

3, 2 φιλοῦντι ἑταίραν*: φ. κόρην Headlam.

4 σ' ἐναρξιδμιοι ἡρώταις θῆκε· σὺν εὐεπταίς δὲ supplevit Bergk.

XXIV p. 125 Ion.

1, 1 ὅν Kaibel: ον*. — πόρε add. Hiller. — θυρσοφόροις Casaubonus. — Post 2 colo interpunxit Cr., cf. v. 11; post 3 lacunam indicaverat Hiller, sed subintellego εἰσέν.

2, 3. 4 χρυσὸς οἶνον* et χειρῶν*, corr. Hiller, sed nescio an v. 3 nonnulla exciderint, veluti ὃ μὲν ὕδαρ ... ὃ δὲ, cf. Euen. 2.

3, 3 διὰ*, δις Bergk. olim et C. v. Jan, scr. mus. p. 202: 'sunt bina tetrachorda lyrae septem chordarum, terna lyrae chordarum undecim'.

4b cf. Crit. 1, 6. — 5 ab hoc Ione alienum.

8 fortasse e tragoedia excerptum.

XXIVa p. 128. Hillerianis accessit Philiadæ Megarensis epigramma Steph. Byz. s. Θέσπεια, cf. Preger, Inscr. Gr. metr. 23 p. 18.

XXV p. 128 Melanthius. Elegiis fragmentum ascripsit Hiller, cf. etiam Preger, Inscr. Gr. metr. p. XIII.

XXVI p. 128 Hippo. Epigramma in Hipponem irrisorium, qui deos esse negaverat, cf. Preger l. s. p. 208.

XXVII p. 128 Empedocles. Epigrammatum auctoritatem defendit H. Diels, Sitzungsber. d. Berl. Akad. 1884 I p. 362¹. Cf. Preger l. s. p. 36, qui in epigr. 1 formas Doricas restituit ἱατρὸν — Ἀγγίτα — τεῖδ' — Φερσεφόνας.

1, 2 ἔθηκε quod receperat Hiller utique ineptum. — τόνδ' defendi potest loco simili Speusippi L 1, sed nescio an ad statuam Pausaniae spectet, cf. infra Aristot. 3, 1. Commodius τῆδ' (τᾶδ', τεῖδ') vel τῷδ' (scil. τῷ τάφῳ), nam ὅδ' vix habet locum; quod Hiller commendavit φῶρ Diogenis interpolatum est e v. 4.

XXVIII p. 129 Dionysius Chalcus. Cf. Bücheler Jahrb. f. Philol. 1875. Cr. Pauly-Wissowa vol. V.

3, 6 *ἐκτέταται, corr. Bücheler. — Improbanda quae de hoc fr. coniecit K. Sartori, Das Kottabosspiel p. 98.

XXIX p. 130 Euripides.

2 Cf. Schenkl Philol. 23 p. 349.

Epigramma Kaibelii 21 summa probabilitate Euripidi tributum esse censet Reitzenstein p. 110; mihi secus videtur.

XXX p. 131 Panarces. Griphum popularem cur hoc potissimum loco inseruerit Hiller nescio; Panarces (Pantarces?) poeta, quem nemo novit nisi Clearchus, vereor ne Cleobulinae sit gentilis.

XXXI p. 131 Hermippus.

De Cylicranibus fr. 2 cf. Pauly-Wiss. I 1566, 39. 56.

3, 1 εὖ συνειλ. Kock (CA. I p. 245): οὕς ἀνειλ.*.

XXXII p. 132 Thucydides. Cf. v. Wilamowitz

Herm. XII p. 358⁴⁴. Preger, Inscr. Gr. metr. p. 206.

ἡ γὰρ, corr. Jacobs, ἡ περ cum testibus dett. Hiller.

XXXIII p. 132 Alcibiades. β. με ἐν* et β. με σὺ*, βάπτε μὲν ἐν θυμέλῃσι μ' Bergk; versus novicii et inficeti.

XXXIV p. 132 Agathon. Cf. Wachsmuth, Stob.

Ecl. 1 p. 95 sq.

XXXV p. 132 'Euenus in primae declinationis formis utrum Atticum α an Ionicum η scripserit, cognosci nequit.'

(Hiller). — De duobus quos plerique fuisse existimant Euenis poetis Pariis v. Jahrb. f. Phil. 1881 p. 477 sq. Reitzenstein, Epigr. und Skolion p. 57 sq. G. Knaack, Berl. ph. Wochenschr. 1895, 36, 1126.

2 recentioris poetae esse putat Reitzenstein, Epigr. u. Skol. p. 57.

8 Cf. ad Theogn. 472, ubi ἀνιηρόν legitur: Diels, Berl. Akad. 1884 p. 350.

9 ξμειναι] μείναι Fick, quod aptam praebet sententiam; sed formas illas epicās ab hexametris alienas esse non credo, neque quicquam novandum, cum nesciamus quae antecesserint; scribere poterat (cf. Aristot. Eth. Nicom. VII 11) <χαλεπήν γὰρ ἀνάγκην> φημί κτλ. Nam εἶναι v. 2 repetitum (Sitzler p. 141, qui μελέτην τελέθειν coniecit) vix est offensioni. Cr.

XXXVI p. 134 Critias.

2, 6 ταῦτα δὲ add. Hiller J. 1886 p. 65, cf. Pindar. fr. 125 B Athen. XIV 635 D.

2a e Diog. La. I 41; conl. schol. Eur. Hipp. 264 Critiae tribuit Wilamowitz Comment. gramm. II p. 6.

7, 4 ἡδύν] fort. αἰέν (Hiller). — αὐ. ἀ. φ., φῶδον ᾗ. Sitzler: coniectura non opus est

‘Iophontis nomen restituendum censuit Westermann in verbis corruptis vitae Sophocleae (p. 17 Iahn.) λαβὼν δὲ φησιν ἐπιγεγράφθαι (λαβὼν δὲ φησιν ἐπιγράψαι Laur. G, φησιν δὲ ἐπιγεγράφθαι [?] Par.) τῷ τάφῳ αὐτοῦ τάδε· κρύπτω τῷδε τάφῳ Σοφοκλῇ πρωτεύῃ λαβόντα | τῇ τραγικῇ τέχνῃ (τῆς τραγικῆς τέχνης Bergk) σχῆμα τὸ σεμνότατον (τῆς τραγικῆς τέχνης σχήματι σεμνοτάτῳ?); ubi Ἰοφῶν δέ, φασιν, ἐπέγραψε coni. Westermann, Ἰοφῶν δέ, ὡς φησιν ..., ἐπέγραψε Leutsch, quae coniecturae vel propterea improbandae sunt, quia ἐπέγραψε in recentibus tantum codicibus exstat; veri similis olim (apud West.) Λόβων δὲ φησιν ἐπιγεγράφθαι proposuit Bergk.’ (Hiller). Cf. Preger p. 205.

XXXVII p. 137 Socrates.

1 ad fabulam animalium regem eligentium spectat; versiculos suppositos esse vidit Grauert, de Aesopo p. 54; de ceteris iam antiqui dubitaverunt, cf. Dionysod. Diog. La. II 42.

XXXVIII p. 137 Antimachus. Nihil profecit Benecke Antimachus p. 107 sqq.

4 *ἐχχραι ἐν**, corr. Casaub.; *ἐχχρόφ* vix aptum

XXXIX p. 138 Plato. Cf. v. Wilamowitz Antigonos p. 48 sq.; id. Aus Kydathen p. 222; Knaack, Berl. philol. Wochenschr. 1895 p. 1156, qui genuina Platonis esse epigrammata pleraque e libro *περὶ παλαιᾶς τραγῆς* excerpta argumentis non spernendis comprobare studuerunt; Hiller ad unum omnia a Platone abiudicavit, idemque Reitzensteinii iudicium (l. s. p. 182. 186 sq.).

De ep. 5. 22. 26—28 cf. Hiller J. 1888 p. 159 sq.

5, 2 *κρυφαῖς* Stadtmüller.

7, 2 *γενναμένοις* cum Suida Buresch Philol. LI 106, qui Alexandrino auctori hos versus attribuit.

8, 1 Cf. Reiske et Diels Herm. XXIV p. 308.

33, 7 *γαλεροῖς ἐπὶ*? Cr.

XL p. 143 Scythinus. Cf. Pauly-Wissowa, Realencykl. I 2035, 60.

3, 1 sq. interpunctio mutata; ad v. 1 cf. Herond. V 45.

XLI p. 144 Simmias. Cf. J. 1888 p. 160 sq.

XLII p. 145 Zeuxis. Cf. Preger p. 141.

XLIII p. 145 Parrhasius. Cf. Preger p. 139. C. Robert., Archäol. Märchen p. 79.

2, 2 *τέλματα*] *πείματα* e Zeuxidis epigrammte Kaibel Athen. III p. 198.

XLIV p. 146 Praxiteles. Cf. Preger p. 148; Robert p. 166.

XLVII p. 146 Astydamas. Cf. Preger p. 125.

3 ἀφ' ὧν] Kaibel (Stil und Text der Politeia des Aristot. p. 124) praeter necessitatem σάφα vel ἄρα τοῖς coniecit; imago a curribus vel equis eodem tempore e carceribus emissis sumpta, cf. Sitzler p. 142.

XLVIII p. 147 Philiscus.

3 τὸν — μεθαρμοσθέντα*, quod servavit Bergk post v. 4 quaedam excidisse ratus. — 6 'δῶρα καταφθιμένων dubitanter scripsi: δόντα καταφθιμένων*.' (Hiller.) Locus conclamatus; non melius res cessit Sitzlero, qui p. 143 ζῶντα καταφθιμένων κἀν ζῳφῳ, ἀθ. coniecit.

L p. 147 Speusippus. Cf. Kaibel, epigr. 56, Preger p. 10.

LII p. 148 Aristoteles. Cf. v. Wilamowitz, Aristoteles und Athen II p. 403 sqq.

1, 7 οὐ νῦν δ'*, οὐ δίχα cum Gomperzio Hiller; νῦν temporale non apte coniungitur cum ποτέ: videtur igitur ad sententiam progredientem spectare. — V. 7 lacunam indicavit Cr.; excidit fortasse distichon incipiens a verbis εἰ μὴ, nisi qui Platonis philosophia initiatus est.

5, 7 ἐς ἀθάνατον*, v. Wilamowitz ἰσαθάνατον proposuit, vocem novam atque singularem; τοῖον ἐς καρπὸν ἀθάνατον (cf. Pind. Pyth. IX 110) — ἐπιβάλλεις φρένα νικ intelleges. — 12 Ἄλδα δόμον ἦ. v. Wilamowitz; num <κατ>ῆλθον? — 13 καὶ del. Bergk, versus schema singulare, cf. v. Wilamowitz l. s. — 14 αὐξήσουσι*: αὐδήσουσι v. Wilamowitz. — 15 ἄξουσai? cf. Soph. O. C. 133.

LIII p. 150 Cercidas.

3, 2 ἀμναμονεῦ*, ἀμναμονεῖς, an εὖ μναμόνευ'? Hiller, ἐμναμόνευ' Bergk, <οὐδὲ> τὸ vel <οὐδαμῶς> ἀμναμόνευ' Cr., nam ad Diogenis πλῆθον haec referre possis. — καί*: οἶκος Hiller.

LIV p. 151 Aeschrio. Cf. Knaack, Pauly-Wissowa I 1064.

6 tetrametrum constituit Bergk.

7, 2 μακρῶ] κακῶ cum Bergkio Hiller. — 7 γενήν (= γενεήν) ex Athenaeo restituit Cr., γονήν (Anth. P.) Hiller et Bergk; cf. Meister, Herondas p. 830.

Fr. 8 a iambographo abiudicavit Förster, Mus. Rhen. XXXVIII p. 438¹.

LV p. 152 Castorio. E melicis recte huc translatus ab Hillero, cf. infra p. LXV de Sirone. — v. 5 μωσόπολε cum Cobeto Bergk, cum singulae dipodiae in hoc technopaegnio undenarum litterarum esse soleant.

LVI p. 153 Crates.

1, 10 ἄνωδς v. Wilamowitz, Herm. XXIX p. 151.

3. 8 J. 1888 p. 161 sq. Cf. Wachsmuth, Corpusc. poes. ep. lud. II p. 193 sqq. (Hiller). — Nihil mutavi, sed apud Clementem fr. 3 excipitur fr. 8, atque videndum, num in his paegniis pentametri singuli pluribus hexametris adnecti potuerint. — Post 8, 2 aliquid deesse indicavit ipse Clemens.

‘12. 13. 16 apophthegmata sunt, quae in collectione poematum Cratetis posita fuisse non crediderim’ (Hiller).

Fr. 10 suppl. Cr. e Stobaeo, cuius testimonium mutilatum ascripsit Bergk, cf. Hense ad flor. III 1, 45; praeierant Blassius et H. Joachim, de Theophr. περί ζώων p. 67, qui proposuit συνάγοις <φίλε>, κ. τ. δρ. δ. στ. πενής σπάνεως τε τρ., tautologia vix toleranda; στάσεως e fr. 9 ascitum.

15, 2 ἔαν δὲ μηδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσῃ θεραπεία σοι τὸ λοιπὸν ἡρετήσθω βρόχος Anth. (hinc manu rec. in marg. cod. E Apostolii saec. 16 ascr.), quam recentiorem versus genuini amplificationem esse ostendunt ταῦτα, θεραπεία, τὸ λοιπόν.’ (Hiller).

*16a e Iulian Misopog. p. 369 B add. Cr.

18a e Diog. La. II 25, cf. Dümmler Akademika p. 6¹.

20 a philosopho utique alienum, cf. Kock CAF. II p. 115 sq.

Herondam et Cleonem omittere noluit Hiller, quamquam propter tempora ab hac collectione eos alienos esse arbitrabatur. Herondae fragmenta papyro Londinensi reperto non poterant repeti; invenies ea in calce mimiam-borum editionis Teubnerianae. Pro Heronda substitutus

LIX p. 157 Sodamus, cuius epigramma hermae insculptum e Stratonis commentario *περὶ εὐρημάτων* (FHG. II p. 369) petitum transiit in schol. Eurip. Hippol. 264 p. 39 Schw. (cf. Clem. Alex. Strom. I 14 p. 351; Schol. Pind. Pyth. 2, 63). Versiculos quosdam similes si Critiae recte vindicavit Wilamowitzius (fr. 2b p. 135), post Critiam eum vixisse conicias. Cf. etiam Preger, Inscr. Gr. metr. p. 52. Wendling, de peplo Aristot. p. 66.

LXI p. 158 Fragm. eleg. adesp. Bergkii fr. 2b melicis adesp. insertum fr. 49, fr. 7 carminibus pop. 43.

4 Cf. D. Litt.-Ztg. 1884 p. 1201.

8 vix huc pertinet: cf. Cr. Philol. XLVIII p. 178sqq.

10 'Pro ἡ corr. ἦν' (Hiller).

Versum proverbialem *οὐκέτι γινώσκουσιν Ἀθηναῖοι Μεγαρήας* carmini elegiaco temere vindicare Bergkium professus est Hiller; sed unde proverbialem versum istum fuisse colligat, nescio; Solonis eum esse, quod coniecit Bergk, satis probabile. Adieci igitur haec verba (fr. 16). Incertius sane fragm. *τοῦτο ποιήσας | τῶν ἀδίκων ἔργων ἔν τῷ δικαιοτάτῳ* (11 B), quod ex locutione 'proverbiali' in fragmento anonymo apud Suidam et duobus locis Polybianis servata idem praeunte Cobeto (Mnemos. XI p. 32) effinxit. Sed 'proverbium' istud ex elegia petitum esse, ut fr. 8, quod apud eosdem auctores invenitur (cf. Philol. XLVIII 178, Callim. fr. 419), paene certum; Hiller proverbii nomine, quod latiore tunc sensu adhibebatur, abusus esse videtur. Nolui tamen fragmentum inserere, quod haud scio an Alexandrini sit poetae, ut fr. 8, cf. Philol. XLVIII p. 179 sq.

De fragm. 10 Bergkii (= Π. A 320) cf. Boissonade ad Anth. Pal. XII 96 et Nauck, Mél. Gréco-Rom. 3 p. 61 sqq.

Etiam fr. 13 sq. Callimachi esse videntur, cf. Schneider fr. anon. 392. 391 p. 784 sqq. Oraculum ab Heraclide Athen. XIII p. 602 C. e poematio quodam petitur *Εὐδαίμων χαρίτων κτλ.*, pentametro ante hexametrum posito insigne (cf. Dion. Chalc. XXVIII fr. 1), non recepi; nam ante Alexandrinam aetatem illud non scriptum esse facile potest demonstrari.

16 versus vasculo Attico ca. annum a Chr. 500 inscriptus, cf. Athen. Mitth. VI (1881), 3.

17 carminis initium vasculo Attico inscriptum, cf. O. Müller kl. Schr. II 441; Kretschmer, Vasensinschr. p. 90.

LXII. p. 159 Fragm. iamb. adesp.

3 *κτέρας* cum Bergkio Hiller.

7 *μικθόν*: cf. Koehler, Athen. Mitth. VII p. 376.

11 fortasse e comoedia petitur.

12 Cf. Knaack Herm. XXI p. 319 et 495 sq.; Herond. inc. 19 p. 80 Cr.².

13 *καί**: *τήν* Hiller. — 14 *δεξιή σίττη*, em. Meineke.

15 *καμικόν παράγγελμα* et 16 Herondae potius vindicanda, cf. Herond. inc. 17. 18 p. 79 sq. Cr.².

17 Choliambum constituerat Bergk.

Tetrameter trochaicus a Proclo in polit. p. 380 (Lob. Aglaoph. p. 108) servatus *οὐ φέρει με τοῦ δοχῆος* (sic enim scribendum) *ἢ τάλαινα καρδία* tragoediae (*Βασσάραις*?) vindicandus, aliique multi et tetrametri et trimetri, quos alii iambographis tribuerunt. Addidi tamen corollarii instar versuum incertorum selecta quaedam exempla fide certe non minus digna quam Hilleri fr. 12. 16.

18 versus ex Attico poeta — Solone opinor — excerptus Prisc. XVIII 281 (vol. II p. 356 Hertz.). In initio aut choriambus admissus pro diiambos aut exemplar brevium, velut *ἔππος ποτέ | σοφῶς ὄνῳ* „*προς κτλ.* — *ἔππος* agnovit Bücheler, Mus. Rhen. XXXIV p. 341: ΠΠΟC*. — ΛΑΚΤΙΖΕΤΩ*, corr. Cr.

19 e Ps.-Diog. 609 Macar. 675 rest. Cr. Mus. Rhen. XLIV p. 460; utrum versum praeponas dubites. Versus Solone non indigni. Cf. Babr. ed Cr. p. 248.

20 e paroemiogr. rest. Cr.; cf. Babr. ed. Cr. 132. 199. Solo his verbis Pisistratum cavillari poterat.

21 versum ab Hillero exclusum, quem ἐκ τῶν Σόλωνος ἐλεγείων παραινετικῶν esse Ps.-Diog. testatur (Bergk PL. II p. 53), fragmentis incertis inserui. [De titulo cf. Heinemann, stud. Sol. pag. 39.] — καὶ δικαίως καὶ δίκως* Diogenian. interpol., quod a Solonis arte alienum est; καὶ δίκη καὶ μὴ δίκη* alii codices (Cohn, Philol. suppl. VI 260); hinc iure profectus versum restituit Nauck trag.² p. 923. Solonis cur versum esse negemus ego quidem causam idoneam non perspicio; de proverbiis similibus cf. Gött. gel. Anz. 1890, 17 p. 701.

22—23 servaverunt Strabo et paroemiographi (Didymus e Demone: Cr. Anal. p. 140); Anacreonti vindicavi Pauly-Wissowa I p. 2036. 2038, 22.

24 cf. Nauck, trag. ad. 75, Cr. Gött. gel. Anz. 1890, 17 p. 609.

25 trag. ad. 94 cf. Cr. l. s.

26 trag. ad. 135, Cr. l. s.

27 trag. ad. 212, cf. Bergk II p. 439. — Hesych. s. εὐόροις. <Ἀρχιλοχὸς γὰρ κτλ. — scil. τλητὸν ἦν.

28 trag. ad. 271; Archilocho vindicavit Cobet Nov. lect. p. 506. Fortasse de vate dictum, cf. Hes. s. Σέλλη-Ἰδεω, Bergk ad Fr. 104.

29 trag. ad. 337 (Phryn. Bekk. p. 1, 17; Archilochi?); sequitur locus Hipponactis, cf. Cr. Gött. gel. Anz. l. s. p. 700.

30 trag. ad. 393, cf. Cr. l. s. — σκληρὸν? —

31 trag. ad. 396; versum Archilochi vel Anacreontis esse coniecit Cr.

32 trag. ad. 434, Semonidi vindicavit Cr. l. s.

33 trag. ad. 513, cf. Cr. l. s. p. 702. Crateti (cf. fr. 18 sq. p. 156) potius tribuerim quam Soloni (fr. 29) vel Semonidi.

34 trag. ad. 206 ex Hesychio: Solonis?

- 35 trag. ad. 362; loquuntur Solonis adversarii?
 36 trag. ad. 435.
 37 sq. ex Hesychio; Archilocho vindicavit Bergk p. 439.
 38 Cf. Cr. Babr. p. 57.

POETAE MELICI

I. p. 165 Eumelus.

ἀ καθάρᾳ servaverat Hiller, poetam antiquum cum hexametro tetrapodiam dactylicam coniunxisse ratus; sed Pausanias cum ἔπη eius testatur, vix legit carmen melicum. Bergkii supplementum confirmari videtur Callimachi hymn. II 12 μήτε σιωπηλὴν κίθαριν μητ' ἄψορον ἶχνος; cf. etiam [Simon.] 146, 8. Ceterum quinto saeculo hos versus tribuit Valer. de Schoeffer (De Deli insulae rebus p. 8) atque σάμβαλα vocem e Lydorum sermone desumptam (Sapph. 95) a vetere poeta Dorico adhibitam esse negavit etiam Dielsius. Dubitavi igitur in versibus dubiae fidei cum Sitzlero dialectum Doricam restituere.

II. p. 165 Terpander.

1 'De Terpanarea horum versuum origine iure dubitavit Bernhardt, Grundr. der griech. Litt. 1. 1 p. 603. Cf. Wilamowitz Eurip. Her. 1 p. 71.' (Hiller.) Scolia Terpanari (Immisch, Mus. Rhen. XLIV 559), quorum memoria vereor ne uno Pindari loco male intellecto (fr. 125) nitatur, huc vix referenda.

2 αἰδε φρήν Hiller, Mus. Rhen. XLI 414 (sed cf. J. 1888 p. 166, Graf, Mus. Rhen. XLIII p. 515), αἰδέτω* vel αἰδέτω*, unde αἰδ' ὃ elicit Cr.

9 Subditiuum esse Hiller docuit l. s.

III. p. 166. Alcman. Cf. Pauly-Wissowa R.-E. I p. 1565 sqq. De dialecto Hiller J. 1888 p. 167 sq. Jurenka, Wiener Stud. XIX 2. — Dorici accentus adhibentur

ubi aut traditi sunt aut analogia satis firmati; Laconismos quos vocant recentiores non expuli.

Fr. 3 (Bgk. 2) probabiliter cum fr. 1 composuit Bergk: <καλλιόμοισιν> ἐγών<γα>.

5. Carmen difficillimum post Blassium praeter alios illustrarunt H. Diels, Herm. XXXI p. 340 et Jurenka, Wiener Stud. XVII (1895), Serta Hartel. p. 36 sqq. Sitzungsber. d. Wiener Akad. CXXXV (1896) p. 1 sqq., Philol. LVI fasc. III. De diagrammate cf. comment. Ribb. p. 6 sqq. In initio fere 35 versus deesse, in exitu 4 coniecit Diels l. s.

5, 1 <τὸν ἔκτανε> II. Hiller; de Dielsii supplemento cf. Jurenka Philol. l. s. — 5, 2 sq. supplementa aut Blassii aut Dielsii. — 5, 2 οἶον οὐ praefert Jurenka Philol. l. s. — 5, 7 recepi quod commendavit Jurenka; Δορκέα metri causa improbandum. — 5, 19 ἡνειδῆ scripsi interim, cf. 5, 71; 17, 6, ubi ἡν certa coniectura restitutum est: ἐκ σιῶν ἢ Sitzler, ἀγρυπώδῃ exempli causa Diels.

5, 22 sqq., quos om. Hiller, Dielsii, Jurenkae, meis inventis usus aliquatenus restitui. Diels in hac strophā poetam Gigantum memorem fuisse suspicatur; in initio de hominum superbia et debilitate sententias eum protulisse ego conieceram atque in simillima saepe supplementa Jurenkam incidisse nunc video. Fuerit fere:

<οὐδὲν ἀλκιμω>τάτοι
<ἀνδρῶν· τὰ δὲ πάντ>α δαίμων
<ἀμφέπει· σιῶν> φίλοις
25 <αὐτὸς γὰρ> ἔδωκε δῶρα
<ὥτε νῆμα> γὰ ῥέον,
<ἐχθρῶς δὲ τ' ἀπ>ώλεσ' ἥβα
<δαῖτα ποτ' ἐς θ>ρόνον
<Διὸς μανίας μα>ταλας
<ἄντα φυνισῶ> ἔβα κτλ.

ἥβα de militum vi dictum a poeta non alienum; an ὀβρά? — 5, 31 rest. Blass. — 5, 32 Jurenka metro non consuluit. — 33 similia ci. Jurenka. — 34 suppl. Jurenka.

5, 37 post εὐφρων interpunxit Diels, sed cf. Semon.

7, 99 (Jurenka). — 5, 40 ὁρῶ ῥ' ὦτ'*, corr. Diels et Jurenka. — 5, 44 ἐπωμέσθαι Hiller coll. 11, 2 pro ἐπωμέσθαι*, formam ex falsa transcriptione metri causa factam esse ratus; correcturam temerariam expuli, nam ispum οὐτ-
μωμέσθαι* etiam Diels testatur p. 359. — Cum. v. 40sq. 45 sq. cf. Theocr. XVIII 25 sqq.

5, 51 Ἐνητικός Diels p. 356³. — 52 ἀνεψιᾶς] chori cantatrices necessitudine inter se coniunctae (Ahrens, Philol. XXVII p. 611. Diels p. 357); vix recte ad poetam haec referunt Jurenka et Wilamowitzius Eurip. Herakl. I¹ p. 72, cf. Pauly-Wissowa I p. 1566. — 55 sq. cf. Jurenka, Sitzungsber. p. 16, qui coniectura abstinere debebat. — 60 πελειάδεσι (ad ἄμυν) Jurenka. — 61 papyri lectionem restitui, cf. Jurenka p. 21: Ὀρθία schol.

5, 69 ἰανολεφάρων fere certum teste Dielsio p. 361.

5, 83 δυν Diels, sed cf. Jurenka Philol. l. s. — ἄνα cum Schuberto Jurenka.

5, 92 sq. vix recte explicavit Diels. — 93 ἔα<δεν> μέγ' ἄ<γῆν> Diels, (F)ἑάλην non potest propter accentum: ΩC ΕΔ vel ΕΑ plerique testantur, sed Π saepe Δ et Α litteris simillimum; scripsi igitur, quod aptam sententiam etiam nunc praebere mihi videtur (ἄρμα = ζεύγος) meliora exspectans; ultimae litterae prorsus incertae legi solent ΑΜΑΙ. — 95 μάλ' <ἄλεν> ὄκα Diels p. 371, μάλα φέλκεν ὄκα Jurenka Philol. l. s. — 97 suppl. Weil. Scholiastae explicatio vereor ne in avia nos abducatur. Poeta ludens dicit vel virginem dicentem facit: *'Sirenes cantu — non quidem vincit, nam deae sunt, sed sola undecim virginum instar est, si e decuriae cantu coniecturam facias.'* Illud δέκα — ἀλδεις scholiasta et testatur et male interpretatur. Olim tentavi: ἀντὶ δ' ἑνδεκα παιδων — δέκα φάμ' (= ἐβουλόμην λέγειν) — ἀλδεις, ut se ipsam corrigat, cum iuxta Agidonem Hagesichora suum sibi habeat locum, cf. v. 80. 40. 53. 100.

7, 2 παρὰ σοφοῖσιν*, παράσοφος σύ Hartung, πανάσοφος τις Hiller, πὰν ἄσοφος σύ Jurenka, vix recte; πάννυ σόλοικος Sitzler; ni fallor ἄγροικος et ποιμὴν sibi respon-

dent, Ἐρυσιαῖος et σκαῖος, Θεσσαλός et παράστροφος, cf. fr. 94 (96 Bgk.) et τὸ Θετταλῶν σόφισμα prov., quod vereor ut recte explicaverit Didymus. Minus probabilia παράκοπος vel παράφορος.

7b δ' ἄχσοχορον*, corr. G. Hermann.

8 Cf. Pauly-Wissowa I 1568, 60. 8, 1 ἱμερόφωνοι cum Bergkio Hiller, cf. 16, 2; sed nescio an ἱεροφ.* ad carmina sacra referendum sit.

9 Cf. Crusius, Anal. ad paroemiogr. p. 55; Blass, Mus. Rhen. XL 24; fallitur Wide, Lakon. Kulte p. 275.

*13 Cf. Ahrens, kl. Schr. I p. 321.

17 cf. Westphal, Metr. II² p. 367 = Rossbach, Spec. Metrik p. 98. 17, 2 <φεῖδαι' ἀολ> Jurenka (f?), σιτ' Cr.

18 Cf. Rohde, Psyche 334 adn. 18, 2 πολύφανος ad φανός fax; Bacchae visiones describuntur. — 18, 5 χερσὶ λεόντειον γάλα θήσας cum Bergkio Hiller; Hermannii emendationem praetuli.

21 ἴσκα κάλ' ἐμελλόμες scripsi: (μελλόμεν Hartung). Sed fort. scrib. καλλὰ μελιζόμεναι, ut fr. 96 ab hoc non diversum sit' (Hiller). Cf. Sitzler p. 208; restitui quod traditum est; μελλόκιον Bergk olim.

Fr. 22, 29 Alcmani primus tribuit Ahrens, Mus. Rhen. VI p. 234.

24 ἐσσαμένα Hiller, Bergkii lectionem commendavit Sitzler.

27 cf. Hiller J. 1888 p. 170 sq.

30 νεύσαν Sitzler, ἄυσαν Bergk olim et Kaibel; λύσαν*, scil. τὸν χορὸν vel τὴν παιδίαν.

39 ἦσκε] ἔσκε scribendum videbatur Hillero, qui ascripsit in exemplari ἦσκε permirum; aut transcriptoris tempore ἦσκε apud Dorienses in usu fuit, aut transcriptio ex socordia eius orta, aut ἦς κε scribere voluit. Cf. Curtius, Verbum 1, 38. 2, 408.

σκαφεύς*: corr. H. Neumann; cf. C. Robert, Eratosth. catast. p. 246¹⁷, Tümpel, die Äthiopienländer p. 142³⁷, v. Wilamowitz, hom. Unters. p. 152; σκάφευς (= σκάφεος) cum L. Dindorfio et Bergkio Hiller.

41 *ναοῖσι**, *ναοῖς* *ἐν* Hiller, ex Etym. corr. Reitzenstein, ined. poet. fr. Ind. Rost 1890/91 p. 6.

49 *τρεῖς* (*τρεῖς*?)*: *Ζεὺς* ci. Hiller.

61 *τοῦθ' ἀδειαν μούσαν*, corr. Bergk.

63 *Ῥιπᾶν* Bergk. — 69 *νόῳ* Sitzler.

70 *πᾶσιν* post *ἀρμ.* add. Hiller.

71, 2 *κῆρα* Hiller alii, restitui *κᾶρα**, quae forma (falso ad Cares relata) etiam in proverbio *θύραζε, Κᾶρες* κτλ. fuisse videtur, conf. Roscheri Lexic. mythol. II 1148, infra p. LXX.

72, 1 **σκομύνδεα*, rest. Bergk, *κόρυν θεὰ* Hiller; describitur dea cum viro *ἔπιθεν κομῶντι* certans?

75 suppl. Bergk ex Od. ε 276.

86 *μασδᾶν* vix recte Wide, Lakon. Kulte p. 229.

88 ex Etym. add. Reitzenstein l. s. 1890/91 p. 208.

90 Etym. Flor. recte secutus est Hiller; *πολλὰ λαπέω* Sitzler, Jurenka W. St. XIX.

• Carm. pop. fr. 2 sq. Alcmanis esse conieci idemque Kaibelium censere (Ath. III p. 404) video. — Fr. 88 Bgk. nimis corruptum

IV p. 181 Arion. Cf. Pauly-Wissowa II p. 838.840, ubi haec e Lobonis libello petita esse coniecit Cr.

V p. 183 Alcaeus. Cf. Pauly-Wissowa I p. 1500, Sitzler p. 215 sqq., O. Hoffmann, Die griech. Dial. II p. 165 sqq.

1 Cf. Philol. LIII Suppl. p. 65. — *ῥάναξ* Hoffmann.

2 Choerob. exeg. in Heph. p. 86 sq. Hoersch. —

2, 2 *ἀγναῖς* cum Horschelmanno Hiller, frustra obloquitur Sitzler p. 215; cf. Ariston. v. 34 Philol. LIII p. 5; *ἐν αἰπαις* Kock, Mus. Rhen. XXXVII p. 294; breviores dativi formae in fine potissimum versuum admissae videntur.

3, 1 *ῥάνασσ'* Fick et Hoffmann. — 3, 1' suppl. Ahrens et Welcker, cf. Anth. Pal. VI 122, 1. IX 59, 3; possis *πολε<μόκλονος>*; improbanda quae proposuit Fick.

4 (14) ad Minervae hymnum rettulit Hiller; addidi

quod omnino omiserat 4a fr. 66 Bgk. — 4a ἤ*: ἄ? — ἐπιπνέουσα Hartung: ενοιπνέουσα*, sed cf. Hesych. ἐπιπν. Fr. 4a ad Minervam vel Cererem συνοικισμού praesidem referendum videtur, cf. O. Müller, kl. Schr. II 191.

6, 9 ἄγκυραι*: ἄγκυλαι Michelangeli.

7, 1 τῷ προτέρῳ νέμω*, corr. Bergk; Hiller cum Ludwichio (Aristarch II p. 659) τῷ προτέρῳ νόμῳ, quae sententia contraria est eius quam exspectes; neque sufficit Blassii vel Hoffmanni interpretatio. τρικυμῖα describi videtur.

18 ἀνθρώποις*, corr. Fick.

19 fragmento 34 adiecerat Bergk; cum Anna Comnena et Stephano ad Sapph. fr. 23 versum rettulerunt H. Weil et L. Michelangeli, cf. Diels Hermes XXXI p. 353, Hiller J. 1883 p. 267, nostra p. LII. Bergkii vestigia legit O. Hoffmann p. 181.

30 τὰν ἰόπλοκον Bergk.

33 Cf. Dyroff, Kuhn's Zeitschr. XXXII 102.

34 Cf. adn. ad fr. 19.

36. 37 De carmine πρὸς Ἀντιμενίδαν cf. H. Diels, Hermes XXII p. 425.

41 ἀφντον θησει γέρας*: ἄφθιτον Bergk, ἄφατον γ. θ. O. Hoffmann; ἀνθήσει Bergk-Hiller.

42 ἀχόλω* i. e. nimis lenis: <δε>χόλω Bergk et Hiller, ἀβόλω Fick. Post v. 3 Hiller cum Reiskio ἀθρόα . . φωνᾷ verba addidit, quae Alcaei esse nego.

42a accessit e schol. Genav. II. XXI 319; cf. fr. 76 p. 188, Sapph. fr. 103 f. (114 Bgk.). 42a, 1 οἶδημαν*, corr. Nicole (Hoffmann). — βεβῶς*: βεβῶω <F>εργ. Cr.; βεβῶως O. Hoffmann, sed μὴ β. = μὴ βεβαίως vix sufficit. Cf. Ahrens, Beitr. p. 180. De loco explicando assentior Ottoni Hoffmann. — 42a, 2 καὶ κενὶς ὥς*, corr. Cr., sim. O. Hoffmann p. 187.

43 Bergkium duo fragmenta confudisse censet Sitzler p. 216. — 5 θεός — φλογισμὸν — πεπταμένον θῆ καματώδεα Hiller. — 43, 6 minus aptum καταγγέη.

44, 2 Cf. Hiller J. 1888 p. 174.

45, 1 κακχεάτω Bergk, Hiller, κακχεέτω Fick.

47, 1 <ἀντίκ'>?

48, 1 τίνες οἷδ'; Bergk.

50 φάλς Hiller: φαι et φοι libri. Cf. Ludwich l. c. p. 692.

51 Cf. Reitzenstein progr. 1891/92 p. 14 (σέφ = σεισμῶ).

55 ἐρραφίωτα· σὺ γὰρ Ἰάναξ Fick; fragmentum e carmine petium esse coniecit Cr., quod Horatius imitatus est I 18, cf. fr. 46; fuit fere <Ἰλαθ'>, ἐρραφίωτ' οὐ γάρ, Ἰάναξ . . . , cf. Hor. I 18, 10 *non ego te, candide Bassareu, invitum quatiā.*

56, 5 θόρρακες* fortasse recte. — κοίλαι forma a Bergkio restituta cum diphthongis distractis hymnorum Delphicorum comparari potest, cf. Philol. LII Suppl. p. 94, infra p. LIX ad Simon. 42; κοῦilai Fick.

62 Cf. v. Wilamowitz, Götting. gel. Anz. 1895, 3, 219.

69 ποτηρίων*, corr. Bergk.

70 Κρόνηρ, delevi stigma: Κρόνοι Bergk, Κρόκοι Fick.

72 ἐμοὶ γεγέννησθαι*, corr. Fick.

75 τᾶς*: γᾶς Hiller et Bergk.

88, 2 suppl. Hiller; ἀπύκνειντ' Sitzler.

91 τάδε ex Etym. Reitzenstein l. s. p. 14, ταῦτα volgo.

94 = Bgk. 151. Cf. Hehn, Kulturpf.⁴ p. 254 sq.

Ceterum σίκυς forma Alcaeum usum esse his verbis non comprobatur; Athenaeus accentu Aeolico inductus esse videtur.

95 ex Etym. add. Reitzenstein progr. 1890/91 p. 16.

'Fr. 50 Bgk. omisi quia probabiliter restitui vix potest. De fr. 58 Bgk. quin recte iudicaverit Blass, dubitari nequit. Verba μύδα μάλευρον (fr. 70 Bgk., cf. Nanck Trag. Gr. fr. p. 758, 51) Alcaeō tribuenda esse coniectura est incertissima. Bellissimum autem dictum illud Ἀρκάδες ἔσαν βαλανηφάγοι (fr. 91 Bgk.) ingenio interpolatoris Artemidori debetur, qui formam ἔσαν ex Pindari aut Theocriti (cf. quae adnotavi ad Theocr. p. 338) exemplaribus Byzantinis mutuatus est, neque in ullo antiquo carmine locum habuit.' (Hiller). Fr. 50 sitne Alcaeī dubitari potest.

VI p. 193 Sappho. Cf. O. Hoffmann, Die gr. Dial.

II p. 133 sqq.

1 sq. cf. v. Wilamowitz, Gött. gel. Anz. 1896 p. 623 sq.

1 Piccolomini Hermes XXVII, 1 sqq. — 1, 9 ὅπως δὲ ξαῖσα e Laur. et Vat. Piccolomini, idem e Vat. κάλω δὲ σ' ἄγον ὥκει στρούθω. — 1, 11 διννῆντε(ς) codices, διννεντες Fick. — 1, 18 πείθω-μαι σ' ἄγην cum Blassio Hoffmann. — 1, 24 J. 1883 p. 266; Bergkii ἐθέλοισα codicibus quibusdam confirmari monet Piccolomini l. s.

2, 5 μὴ ἐμάν*: corr. Ahrens, μοι μάν cum Schneidewino plerique. — 2, 7 Hoffmanno (Fickio) aurem non praeiit. — 2, 13 ἀδὲ = ἡδὲ Michelangeli. — 2, 16 cf. Hersel, Jahrb. f. Philol. 1886 p. 535 sq. H. Müller, Berl. philol. Wochenschr. 1890, 34, 1066.

4, 2 possis <κρουνίω> ψ.; errant qui ad auras sibilantes haec verba referunt. Cf. Bötticher, Baumkultus fig. 54, Od. ρ 209. Stat. silv. II 3 ὕδωρ plerique glossema esse putant (cf. O. Hoffmann p. 136), sed confirmatur Odysseae loco s. s.

5 post οἶνοχοεῦσα Athenaeum, qui addit τοῦτοις τοῖς ἐταῖροις ἐμοῖς τε καὶ σοῖς, Sapphus versum circumscripsisse Kaibel putat hunc: ταῖσδε ταῖς' ἐμαῖσι καλαῖς' ἐταῖραις.

10, 2 ξμαις τέροντα O. Hoffmann, sed in fine potissimum versuum dativi formae breviores cum plenis coniunctae admissae esse videntur.

15 Lacunam post ἐπιπλάζοντι(ες) indicavit Hiller: τὸν δ' ἐπιπλάζοντες <— ἄκου', Ἐρινύ, | τὰς ἐμὰς εὐχὰς —> ἀνεμοὶ κτλ. Restitui Etymologici lectionem; nam epitheton illud (ἐπιπλ. legitur, non ἐμπλ.) solis ventis convenire concedere non possum; τὸν δ' ἐπιπλάζοντα scil. ἐμοὶ vel τῇ ἐμῇ τέχνῃ. — 15, 2 Μελεδῶναι = Curae ultrices? (Verg. Aen. VI 274): μελεδῶνας ci. Bergk.

18, 1 παντοδᾶπως A. Fick.

21 versus per iocum fictos pro genuinis habuit Beloch, cf. Cr. Philol. LV p. 7 sqq.

23 hi versus excepisse videntur fragmentum quod volgo Alcaeo tribuunt 19 p. 185; Byzantinis qui amoe-

baeum Sapphus carmen fuisse tradunt fides non deroganda, licet ipso carmine non sint usi. Cf. fr. 63. Carmen amoebaeum quod Aristoteles ad Alcaeum et Sapphonem rettulit, non magis mirum, quam quod Horatium loqui putant omnes omnino interpretes epod. XVII 1 et carn. III 9, 1. 9. 17; quippe Horatius loquentes inducit Varum 'senem adulterum' (epod. V 73) et iuvenem Graecum Calaidis (c. III 9, 1) comparem. Dissentit R. Hirzel, Dial. I p. 19. — 23, 4 *δίκαιον* prababiliter Spengel olim.

32, 1 *μόνον* post *πέλεται* add. Hiller, *κάλος* G. Hermann; vitium gravius latet, nam e Galeni verbis protr. 8 p. 9 Kb., hanc fere sententiam exspectes *ὁ μὲν — πέλεται* (*κάλος ἄβα*), *ὁ δὲ κάγαθὸς ἀντίκα καὶ* (semper), (*παῖ*), *καλὸς ἔσται*.

34 ab Athenaeo nonnulla omissa esse indicavit Hiller.

34, 2 *καλαρίσις**, corr. Hermann, *κάλ' ἄσφι* Sitzler probabiliter.

36 *πεπτερόγεται* e Catull. 3, 6 Neue.

41 velut: *πορφυρᾷ μὴ ἀτιμάσης* (Jacobs). Alterum *καργγόνων* (quod del. Casaubonus) in locum nominis proprii irrepsisse suspicabatur Hiller.

43, 1 *κἀπάλαις* Bergk.

47, 4 *ἔσσα**: *ἔοισα* Hiller cum Wilamowitzio Isyllos p. 129.

48 cf. Tümpel Philol. XLIX p. 717. Improbabilia O. Hoffmanni conamina p. 146.

50 a Sapphone abiudicavit Wilamowitz, Gött. gel. Anz. 1896 p. 634.

51 duo fragmenta esse coniecit Hiller; sed pervigilium his describere poterat poëtria.

52 sq. cf. Hiller J. 1886 p. 67.

54 temere Rutherford schol. Aristoph. II p. 469 *αὐτανεώρητος* (<—) *ἔστ.*, Fick *αὐται δ' ὥραιαι στεφανόπλοκεν*.

57 restitutio incerta, cf. Kaibel, Athen. III p. 344. O. Hoffmann p. 142.

69 cf. O. Hense, Mus. Rhen. XLI 60, Stob. Flor. I p. 211; Plutarcho qui locum e florilegio (Elter, progr.

Bonn 1897 p. 12) excerpſit, non deſcripſit, nimium tribuit Hiller, cum οὐδ' ἔτι τις accepit. — 69, 2 οὐδ' ἔρος Cr.: οὐδέποκ'.

69, 3 κείν Farnell; de crasi cf. R. Meister, Berl. ph. Wochenschr. 1892, 515.

74 Veneris verba. — 77 εὐάνθεϊα γὰρ π. καὶ χάριτες μακαίρα Hiller; πέλεται προσορῆν = πέφυκε προσορᾶν, itaque μέλεται corr. reicienda.

84, 2 Κλέϊς <μόν>α ῥαπατά et 84, 3 <ᾗ>παισαν cum Hermannō Hiller; Bergkii scripturam restituī, qui ε et ι v. 1. 3 per synizesin pronuntianda esse monuit; sed v. 2 Hephaestio legisse videtur Κλέηϊς, quod coniecit Christ.

86 ὁροφαία ex Hesychio add. Fick.

87. 89, 5 corr. Hoffmann. — 88 βραδύνω Bergk.

93 φέρεις δὲ καὶ ἀνέρι π. Sitzler, sed ματέρι ἀποφέρεις = *matri restituis*. Describuntur opinor armenta liberique vesperi domum revertentia; procul habendus Catull. 62, 20.

97 cf. Weil, Oeuvres de Ch. Graux II p. 97 sq.

99 cur exordii carminis tribuamus nulla causa; nihil igitur novandum.

103, 2 εἴξω, <οὐκέτι εἴξω> cum Usenero (Altgr. Versbau p. 98) Hiller; σέ, <πρός σ'> Cr. tetrametrum ionicum catalecticum restitutus.

103b, cf. fr. 37 Bgk. δοκεῖ*, scripsi interim δοκέει, sed formam requisitiorem latere suspicor. — δυσπαχέα*, corr. Cr.; *non mihi videtur difficile coelum attingere*, cf. Herond. IV 74 καὶ θεῶν ψάειν ἠπείλετ' et quae composui Mus. Rhen. XLIV p. 450. — φοράνω?

103c Ἄβραι et τάχος Cr.: ἄβρα et πάγχης*.

103f cf. Ahrens, Beitr. z. Etym. p. 180.

103k fragmentum egregium coniectura prorsus certa e Maximo Tyr. 24, 9 restitutum ab Ahrensio (cf. Bergk p. 133) omittere non debebat Hiller.

104 Cf. Maass, de Aeschylī Suppl. p. XXIII.

Fr. 37 et 55 Bgk. ut pessime depravatos miserat Hiller; ego ea ut potui emendavi, cf. 103b c, praeterea frustula quaedam adieci minuta quidem, sed memorabilia 103c sqq.

Echembroti inscriptionem Ἐχέμβροτος Ἀρκὰς ἔθηκε τῷ Ἑρακλεῖ νικήσας τὸδ' ἄγαλμ' Ἀμφικτιόνων ἐν ἀέθλοις, Ἕλλησι δ' αἰδῶν μέλεια καὶ ἐλέγους (Paus. X 7, 6) ex poetarum lyricorum collectione excludendam esse censuit Hiller; praecedere enim et sequi hexametrum verba soluta oratione scripta. Ego secus iudico, neque tamen aut hanc inscriptionem (cf. Praechter p. 111) aut similes quasdam (Usener, Altgr. Versbau p. 85 sqq. id. et Cr. Mus. Rhen. XLIII p. 149. 305) addidi; nam incertam earum esse discriptionem utique concedendum. Quae de inscriptione Metapontina exposuit Peppmüller (Philol. XLVII 163) probare non possum.

VII p. 204 Stesichorus. De Stesichori et Ibyci dialecto cf. J. 1886 p. 69 sq.

1, 2 τε add. Hiller; <παισὶ Διὸς> Φλ. κτλ. suppl. idem, sed primorum verborum restitutio omnino incerta.

4 sq. Cf. Bull. de corr. Hell. 1893 p. 233 sq.

12 'Quae ex his verbis praeter Μοῦσα σὺ μὲν ad Stesichorum referenda sint, non satis apparet.' Hiller.

15 Cf. Weil ad Aesch. Choeph. 580. J. 1888 p. 177.

22, 1 μάλιστα aliam lectionem pro μάλα τοι fuisse opinabatur Hiller; μελιστᾶν Bergk 50; possis ἀλλά τοι.

VIII p. 209 Ibycus.

1, 7 κατάκητος*, κατάκοιτος Musurus, κατάκηλος Kaibel. — 1, 8 ἀθαμβής*, ἀστεμφής Hiller, <οὔποι> ἀθαμβέας ἐγκρ. Kaibel. — 1, 9 σαλάσσει Schömann: φυλάσσει*, τινάσσει Naeke Hiller.

2 cf. v. Wilamowitz Herakl. II¹ p. 216.

Post 5, 1 lacunam statuerat Hiller cum Bergkio, ego Heckeri supplementum recepi, cf. Sappho. 61 (fr. 60 Bgk.), Simon. 27 (fr. 44 Bgk.); cum Gratiis Musae potius coniungendae hoc loco, quam Horae, cf. Stesich. 12. 14.

8 a sqq. Hillerianis adieci. 8 a, 1 ἐπ' ἀκροτάτοισι ξανθοῖσι*, corr. Wilamowitz apud Kaibelium Athen. II p. 347. — 8 a 2 πανέλοπές τε καὶ αἰ. ?

8b *ὀνομακλυτός Ὀρφήν* (nomin.) citra necessitatem Bergkius.

13, 1 sq. *παρὰ χέρσον λίθων | ἐκλέκτων* (cf. Abellii adn.) κτλ. coniecit Hiller.

IX p. 218 Pythermus. Cf. Pauly-Wissowa I 2044, 63. Philol. XLVI p. 609 extr.

X Anacreon. Cf. Pauly-Wissowa I 2036, Leo Weber, Anacreontea 1895.

2, 7 *ἐλθεῖν μοι* Headlam.

5, 3 *νεφέλας δ' ὕδωρ βαρύ(ναι, Δία) τ' ἄγριοι* — *κατάγουσιν* coll. Horat. ep. 13, 1 Bergk; Hartungium secutus est Hiller.

6, 1 *Ἀμαλθειῆς* ut *Ἀηθαίου* Cr. — 7, 1 *σὺ μὴν π.* Hiller.

14, 1 sq. **εἴκοσι χορδαῖσι*, corr. v. Wilamowitz et Sitzler; *εἴκοσι χορδαῖς* <*εὐφθογγον*> Hiller; sed vereor ut coniecturae locus sit, cum eadem verba bis legantur apud Athenaeum atque a Posidonio circumscribantur (p. 635 e.).

17, 1 *ἱπποθόρων* Bergk in ed. Anacr.: *ἱπποθόρον**. Cf. Naber ad Phot. v. *ἱπποθόρος*.

18 cf. Pauly-Wissowa II 1446.

19, 4 *νεόπλυτον* defendit Kaibel.

25 *φύγον* cum Bergkio Hiller, sed offensioni est apud A. augmentum omissum (cf. Ahrens, kl. Schr. I 166**); pendere poterat a *μή*.

33 *ἦθος ἴσχεις* Hiller, *ἔχεις ἦθος**.

35 cf. Peppmüller Philol. LII 595. Fuit fere <*Ἀμειῖς δὲ*> *μυθιῆται | ἀνὰ νῆσον* — *ἄστυ*. — *ἄστυ* <*Νυμφέων*> ex Hesychio Bergk (cf. Athen. XV 672 B, infra fr. 63), sed plura exciderunt.

42 loquitur puella, ut in 'carmine Locrico' et fr 21.

46 *δέ μ' αὖτ' ὄνειρον* Thewrewk: *δ' ἐμαντὸν ἤρεν* et *ἦγεν* libri, *δὲ μὰψ ὄνειρον* coni. Bergk.

52, 2 *ὕλη*s manifesto errore Bergk, nam *ὕλαι* plurali antiquiores poetae non sunt usi, cf. Cr. de Babr. aet. p. 177, ind. Babr. s. *ὕλη*.

54 δαίμων*, 'λελλίων cum Emperio Hiller; *λατάξων* quod mihi in mentem venit (cf. etiam Philol. LV p. 595) praecepit Wilamowitzius Athen. vol. II p. 430 Kaib.

60 ἄδυμελές*, defendit Ahrens, kl. Schr. I p. 166.

62 supplementum Bergkii; sed poterat <πότε δῆτ'> αἰνοπάθην π. ἐπόνομαι ∪ ∪ ∪.

68 ἀπεροπός*, cf. Ahrens l. s.

77 disiuncti duo cola a Bergkio et Hillero coniuncta, cf. Haupt op. III p. 307.

79, 1 τρίς Meister Herond. p. 871.

80 ad dei ἐπιφάνειαν spectare videtur, cf. Himer. or. IV 3 (fr. 125 Bgk.), Anacreont. 31, Grimm, Märchen 87.

83, 1 κνύξη* et κνίξη* (quod recepit Hiller), cf. Meister Herond. p. 746.

89a Ptol. Herm. XXII p. 409, δὴ λιάξεις Wilam. Weber p. 87.

92 <πάλου> Bergk in ed. novissima.

97 cf. CIA. I 381 Kaibel epigr. p. 758. E. Hoffmann syll. 239.

Ex loco Plut. Erot. 4 p. 751 fr. 13 A Bgk.) nihil colligere licet nisi Cupidinem ab Anacreonte πόθῳ στίλβοντα dictum esse. Macedonium Anth. Pal. X 70, 7 sq. ipsa Anacreontis verba reddere vana fuit Bergkii opinio (fr. 98). De fr. 99 Bgk. ἀγχοῦ δ' Αἰγέλδεω Θησείος ἐστὶ λύρη Meinekium recte iudicavisse mihi persuasum est. (Hiller). Cf. fr. 132 Bgk. Versus quosdam proverbiorum loco adhibitos vel a paroemiographis tractatos (veluti ἔκητι Συλοσῶντος εὐρυχωρίῃ, Ἀρδῆρα καλὴ Τητῶν ἀποικίῃ, ∪ ∪ ∪ σὺ δ' ἐννόει καὶ στέφε τὴν τύλην ∪ ∪ ∪, sic enim scribendum) Anacreonti vindicavi (cf. Pauly-Wissowa l. s. Philol. LIII 322), neque tamen in ordinem recipere volui, cf. iamb. inc. 22. 23 p. 161.

XI Lasus p. 232. 1. Κόραν? — V. 2 μελλβοίαν, corr. Hartung; *Μελλβοίαν* cognomen cum Hillero frustra defendit S. Wide, Lakon. Kulte p. 177. — ἀναγνών* (= ἀναγινέων, Hesych. s. ἀγνεῖν), ἀνάγων Casaubonus, Kaibel.

Αἰολίδ' ἀμαβαρύβρομον*, corr. v. Wilamowitz, *Αἰολῆδα* βαρ. cum Bergkio Hiller.

XIII p. 233 Simonides.

3 cf. Hiller J. 1888 p. 180 sq. D. Litt.-Ztg. 1889 p. 128; Sitzler l. s. p. 223 sq. — 3, 13 *ἔπειτ' εἴτ'* dubitanter ci. Hiller l. s. — 3, 18 *ὅς ἂν μὴ κακὸς ᾔη*, em. Bergk *μηδ'* negationem ἀπὸ κοινοῦ scriptam esse statuens (cf. s. g. mel. ad. 40, 4); *ὅ κε μὴ κακὸς* Hiller.

6 a Hillerianis accessit ex Athen. VII 318 F = Semon. Amorg. 29 Bgk; ad polypodis fabulam spectat, quam Simonidem ἐν τῷ εἰς Ὀρεῖλλαν (Ὀρεῖλλαν Cr.) ἐγκωμῶν narrasse testatur Diogenianus (Cr. Philol. LIV 565). Cf. L. Cohn, zu den Paroemiographen p. 79 .. μέμνηται .. (scil. fabellae, non ὁ Κάριος αἶνος verborum) *Σιμωνίδης ἐπαινῶν τινα ἡύλοχον νικήσαντα ἐν Πελλήνῃ καὶ λαβόντα ἐπινίκιον γλαυκίδα, ᾧ χρησάμενος ἀπηλλάγη τοῦ ὄλγους· χειμῶνος* <γὰρ Ἑρμαῖα (Ἥραια?)> ἐν Πελλήνῃ ἐπέτελεῖτο (disp. suppl. Cr., cf. Boeckh ad Pind. Ol. IX 102 vol. II, 2 p. 194: Hes. Phot. s. Πελλήνῃ)· φασὶ δὲ ὅτι ἀλιεὺς ἰδὼν ἐν χειμῶνι πολύποδα εἶπεν κτλ. Cr.

13, 1 *δ' εὐχος* cum Jacobsio Kaibel Athen. III p. 80.

16 constituit Blass; sed verba prima vix integra.

22. 'In constituenda triade quamvis dubitanter Nietzsche secutus sum.' (Hiller). — 22, 3. *δείματι τ'* Hiller, *δεῖμά τ'* Wilamowitz. — 22, 19 *καὶ νόσφι* Wilamowitz: *κνοφι**, *νόσφι* margo Vict., *ἡ νόσφι* Ahrens.

26. Cf. J. 1886 p. 74.

28, 1 *ἀγνάν*, corr. Schneidewin, cf. Dümmler, Delphika p. 15; *ἀγνά* cum Bergkio Hiller. — 28, 1 lacunam indicaverat Hiller; verum etiam *ἀρυνότεσσι* ab *ἐπίσκοπε* pendere videtur. — 28, 2 *ἀρυνότεσσι νᾶμα χρυσόπεπλε* scripsi: *ἀραιὸν τέ ἐστιν ἀχρυσόπεπλον**, (*ἀρυνότεσσι* Schneidewin, *ἀρυνότεσσι νᾶμα χρυσόπεπλον Μναμοσύνας* Bergk) Hiller. — 28, 3 *λαβόν* post *ἔδωκε* addunt libri Plutarchi de Pyth. or. 17 p. 402 D (p. 43 Paton); *λάβοις* Cr., cf. Herond. IV 1; non aptum *λαβοῦ* vel *λάλον* vel quod Paton ci. *λίβα*,

40 cf. Cr. Philol. LV p. 4. — 41, 3 rest. Schneidewin. — 41, 7 ἀνδρεῖα Br. Keil, Herm. XXIII 352.

42 Bergkium secutus cum; φῆρες ἐστύγουν π. cum Lobeckio Hiller. — Simonidis Cei fragmentum esse πύριq forma indicare videtur: talia enim e cantu melico potius, quam e dialecto vetusta repetita esse videntur, cf. Philol. LIII Suppl. p. 95, supra p. LI ad Alc. 56, 5. Fabularum et animalium Simonides memor fr. 6 a 51. 65.

43 ὦ νῦν ὥστε fort. non a Simonide profectum. (Hiller.)

45 fragmentum prorsus incertum esse indicavit Cr., cf. Diels, Mus. Rhen. XXX 180.

64 Cf. v. Wilamowitz Herm. XX 69. — 65 Cf. Hiller, Philol. XLVIII p. 241; Sitzler p. 224.

68, 4 περ add. Hiller.

69 Bergk, v. Sybel, Pomtow, Wilamowitz (hom. Unters. p. 352) perperam Semonidi Amorgino vindicarunt, cuius elegiis florilegiorum conditores non usi sunt, cf. Cr. Centralbl. 1886, 1161. Philol. LIV 715. [‘Paene certam’ illam coniecturam esse Heinemann censet Sol. p. 30.]

69, 1 Praeponitur ab editoribus versus οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρεῖμ’ ἔμπεδον αἰεὶ, qui ab Ursino factus esse videtur: cf. Wachsmuth ad Stob. Ecl. vol. 1 p. 96. 1.

72 epigrammatis perperam inseruerat Bergk; Kaibelii vestigia legens versiculos frustra nuper in suspicionem vocavit Hauvette p. 140. Eodem pentametro 129, 6 Simonidem usum esse, is non mirabitur, qui eorum memor erit, quae de Solonis iambis didicimus ex Aristotelis politia, cf. Solon. fr. 32, 22. 32b.

74, 3 sq. a praecedentibus segregavit Iunghahn.

73 Subditiuum esse censet Reitzenstein, Epigr. und Skolion p. 118³.

73, 3 ἐκὰ μφθη*, locus nondum emendatus.

De epigrammatis nunc consulendi Preger Inscr. Gr. metr.; Reitzenstein, Epigr. u. Skolion p. 106 sqq. 117 sq. 135 sq., Sitzler l. s. p. 225; A. Hauvette, De l'authenticité des épigrammes de Simonide (Par. 1896).

74, 3, sq. interpolatori tribuerunt Iunghahn et Hiller, sed cf. Hauvette p. 70.

De epigr. 75. 76. 77. 85. 86. 128 cf. Philol. XLVIII p. 229 sqq. — 78, 1 *ρεῖδε* Preger.

81, 1 *ξένε* frustra defendit Hauvette p. 77; ὁ ξένος? A. Fick. — 3 *κατὰ λόγος ἐλόντες* Stadtmüller.

82, 3 sq. defendit Sitzler p. 227. — 84, 4 cf. Bull. de corr. Hellén. 1889, p. 60.

89 Cf. Reitzenstein p. 109.

91, 9 *φθίμενοις* parum apte add. Hiller, *ἀνδραγ* Sitzler. Ceterum Kaibelii de hoc poemate dubitationes resuscitavit Hauvette p. 7. 93.

98, 3. J. 1888 p. 181.

110, 2 Cf. Weisshaeupl, Die Grabged. der Anth. p. 55.

124, 2 *ἔστασαν* commendavit Hauvette. — *δαίμονι* = *ὄν δαίμονι*, *εὐτυχῶς* v. Wilamowitz. — 124, 3 *δι' Ἀφροδίτα* ex Athen. cum Bergkio Hiller, schol. et Boeckhii lectionem praetulerunt Hauvette Cr.

127 defendit Preger p. 71, argumentis novis suspectarunt Homolle et Hauvette p. 125 sq. — 5 *παρέσχον* sine causa Preger.

129 Cf. Reisch, de mus. certam. p. 14. v. Wilamowitz, Herm. XX p. 62.

138 *ῥοθία* spectabatne ad *μέξια* quod insequabatur?

141 a Simonide abiudico cum Kaibelio et Pregero p. 115.

142 denuo in suspicionem vocavit Hauvette p. 139.

146 Cf. J. 1886 p. 75, Brinck dissert. philol. Hal.

VII p. 129, v. Wilamowitz Hermes XX p. 62, qui quod iam Hartung docuerat, Antigenis ipsius (v. 6) hos versus esse novis argumentis firmavit.

162—164 paegnia vel autoschediasmata quae e Chamaeleontis potissimum libro excerptis Athenaeus, poematum Simonidis editionibus antiquis recepta esse vix probabile. Fr. 162 secundum Chamaeleontem (Athen. XIV 656 C) *δειπνῶν παρὰ τῷ Ἰέρωνι ὁ Σιμωνίδης . . . ἀπεσχεδίασεν*. Hic igitur versus fide non magis dignus quam vile quod apud Athenaeum insequitur apophthegma *ὄπω*

ἢ τε Ἱέρωνος μεγαλοπρέπεια καταφανής ἢ κτλ. In dialogo aliquo Hieronis Xenophontei compari Simonidem depictum esse suspiceris cum Hierone convivantem et colloquentem (cf. R. Hirzel, Dial. I p. 145³. 170): unde haec Chamaeleo transcripserit.

De griphis fr. 163 sq. cf. Reitzenstein p. 115 sqq.

De fr. 165 recte Wolters, Mus. Rhen. XXXVIII p. 113.

166 Φοῖβος ἐσαγείται — ἂν ἄμετροι Hiller intactum reliquerat, Wilamowitzii et Hartungii emendationes recepit Cr.

Pag. 266 De epigr. Schneidew. 2 et 3 cf. Hiller. Philol. XLVIII p. 232 sqq.

XIV p. 267 Timocreon.

8, 1 μὴ 'πὶ γῇ Farnell.

XV p. 269 Corinna.

ΓΕΡΟΛΑ vocabulum inscriptionis vel tituli loco fragmentis Corinnae superscripserat Hiller uno quantum scio loco obscuro et incerto 1, 2 nisus. Opinionibus tam dubiis locus ne concedatur huius libelli consilium suadet.

3, 2 et 5, 1 ἔως et τεῶς Brugmann: ἐοῦς et τεοῦς*; cf. Dyroff, Kuhns Zeitschr. XXXII 98.

XVI Lamprocles p. 272.

1 Cf. schol. Aristoph. I p. 239 Ruthenf. — 1, 2 exitus incertus.

XVII Pratinas p. 272.

1 Pratinae hyporchema in dramate satyrico locum habuisse coniecit O. Müller, kl. Schr. I p. 519, cf. Blass, Jahrb. f. Philol. 1888 p. 663; sed fragmentum insigne a Bergkio inter lyricorum reliquias receptum Hiller, qui Muelleri sententiae accesserat, abicere noluit neque Nauckius altera fragmentorum tragicorum editione recepit. Mihi quidem neque Mueller persuasit neque Blassius; velim

locos mihi proponant e dramate satyrico vel tragico petitos, quibus de arte musica ea ratione disputetur qua in fragmento Pratinae. Contra simillimi hyporchematum Simonidis versus nonnulli (fr. 14 sqq. p. 238) et Pindari (fr. 112. 116 Bgk.). De Pratina lyrico cf. Plut. de mus. 31. — 1, 8 *κῶμοις* et *θέλοι* v. Wilamowitz. — 1, 10 *φρυνάλον* = *φρύνου*; *φρυνίου* cum Emperio Kaibel, lenius *φρυνέου*, sed ambiguum etymologicorum de hac forma testimonium. — 1, 12 *ὀλοσιαλοκάλαμον**, corr. Bergk; *ὀλεσιαλοκάλαμον* forma quam hyphaeresi syllabica explices metro non sufficit. — 1, 13 <*βραδν*>*παραμελορυθμοβάταν* *θῶπα* v. Wilamowitz.

4 Dimetros constituit cum Wilamowitzio Kaibel, Athen. III p. 378.

XIX p. 275 Cydias. Nomen ipsum incertum. Cf. A. Nauck, Mus. Rhen. VI p. 431, Aristoph. Byz. fr. p. 4. 246; Bergk PL. III p. 122*. Eiusdem fortasse fr. adesp. 53 p. 310. Plura dabit Cr. Pauly-Wissowa V 1219 sq.

XX p. 275 Hybriæ nomen fictum esse suspicatus est Hiller, argumenta e versuum sententia repetisse videtur. Cf. Archil. 2.

9 *πεπτηῶτες ἄμὸν αἰεὶ σέβοντι προσκυνέοντί τε* Hiller 'exempli causa', *πάντες σέβοντι* Stadtmüller. Cf. Sitzler p. 234. — Ex Aeschyl. Pers. 666 *δέσποτα δεσποτῶν* (ita enim scribendum) suppl. Cr.; cf. *μέγας βασιλεὺς* = *βασιλεὺς βασιλέων*.

XXI p. 276 Praxilla.

Paroeniorum seu scoliorum fragmenta Praxillae abroganda esse indicavit Cr. Dubitaverant iam grammatici antiqui (cf. paroemiogr. schol. Arist. Thesmoph. 529 p. 476 Ruthenf. *ἐκ τῶν εἰς Πράξιλλαν ἀναφερομένων παροινίων*, ita enim corrigendum coll. schol. Vesp. 1239), quibus suo iure aurem prae-buit Reitzenstein, Epigramm und Skolion p. 18. Praxillam scoliorum poetriam meretricem fuisse

Wilamowitzius docuit (Herakl. I 71): quae sententia nunc certo fundamento privata est, nam in simplicibus illis Adonidis et Achillei versiculis (1. 2.) ingenium purum spirat et castum. In fine opinor libelli, quo Praxillae carmina propagabantur, scolia quaedam adiecta erant, sicut in editionibus carminum Hesiodi Archilochi Anacreontis aliorum sub finem potissimum dubiae fidei versiculi legebantur.

XXII p. 277 Bacchylides. Cf. Cr. Pauly-Wissowa II 2793. Fragmenta fere intacta reliqui, nam mox ipsa carmina Bacchylidea teremus.

4, 2 εὐδίναν cum schol. Pind. Vrat. A?

7 Fortasse Cereris verba, cf. fr. 12 Bgk.

8 'Initium epodi certo definiri nequit.' (Hiller.)

16 Cf. J. 1888 p. 192. εἰ <δὲ> κ. — ἐράς cum Ursino Reitzenstein, Epigr. u. Skol. p. 190 coll. Theogn. 696.

Fr. 19, in quo poeta ποιούμενος τὸν λόγον πρὸς τοὺς Διοσκόρους loquitur, vix recte ad paroemia relatum est, cf. Denek. de theoxen. p. 2, Wassner de her. cultu p. 41; ad hymnos rettulit Cr. l. s. p. 2795, 62.

25 Cf. Cr. anal. ad paroemiogr. p. 53.

34 Cf. v. Wilamowitz, Isyll. p. 143, qui fragmentum a Bergkio receptum ἀβρότητι ξυνέασιν Ἰώνων βασιλῆς a Ioanne Siceliota fictum esse censet.

XXIII p. 286 Melanippides.

1, 1 J. 1888 p. 18 sq.; locus non persanatus. Post 1, 1 lacunam statuit Bergk. — 1, 2 οὐδὲ τὰν αὐτὰν γυναικεῖαν*, quod revocavi, nescio enim an intellegi possit 'neque eandem omnes gynaeconitē (cf. Herod. V 20) tenebant'; οὐ δὲ λαίταν τὰν γ. cum Bergkio Hiller, quod languet, οὐδὲ τὰν αὐδὰν Casaubonus Kaibel. — 1, 3 ἂν εὖ, δι' ἄλσεα cum Bergkio Hiller, ἀνευηλιασδεα*, ἂν εὐήλι' ἄλσεα Cr., ἂν' εὐδι' ἄ. Meineke. — 1, 5 suppl. Hiller.

2, 4 ἐμὲ δ' ἐγὼ*, corr. Bergk et Hermann; ὅμμε δ' ἐγὼ v. Wilamowitz.

3, 1 καλεῖται δ' <ἔρ> ἐν κ. γ.? Hiller. — 3, 2 ἀγεοῖσι πρ.*; ἄ. <βροτ>οῖσι Hiller (cf. Licymn. 2), ῥόοισι coll. Etym. M. p. 180, 48 Cr., quod praecepit Hartung.

4, 3 οὖν ἀπαλυνοντο*, ἀπαλλύοντο (*deficiebant*) fere traditum esse monuit Kaibel, ἀπ' οὖν ἔλοντο cum Bergkio Hiller; ἀπαρνούοντο ne corrigas.

XXIV p. 288 Ariphron, cf. Cr. Pauly-Wissowa II p. 846.

8 τέθαλεν (⋈⋈⋈) corr. Hiller, praeter necessitudinem. — ὅαροι* et (in lapide) ΟΛΟΣ*: ὁάροις Cr.; ἔαρ Bergk; X. ὅαρ (ad Τύλεια) minus placet. Cf. Kaibel, Athen. III p. 560.

XXV p. 288 Licymnius.

4, 1 ὀψίστα v. Wilamowitz: ὀψίστων*.

XXVI p. 289 Philoxenus.

2, 29 γαλακτοτρόφου Kaibel: ἄλεκτοτρόφου*. — Hilleri recensio servata est.

3, 5 ταῖσιν δὲ μέσσαις | ἐγκ. Kaibel, κέρας | ταῖσι δ' ἐν μ. volgo. — 3, 6 κατίδοι Schaub. — 3, 7 lacunas ante πᾶν et ἀνάγκαις indicavit Kaibel. — 3, 8 μελιρρότοις Meineke. — 3, 9 lacunam post ἐπέθεντο indicavit Kaibel. — 3, 12 — ερεβινθοακανθουμικτριναδν*, servavi Bergkii (Hilleri) lectionem quamvis incertam. — 3, 15. 20 sq. locos desperatos reliqui quales constituerant Bergk et Hiller. — 3, 22 ἀπὸ κοινᾶς Kaibel.

Plut. de aud. poet. 1 p. 14D ὡς Φιλόξενος ὁ ποιητὴς ἔλεγεν .. τῶν κρεῶν τὰ μὴ κρέα ἥδιστα ἔστι καὶ τῶν ἰχθύων οἱ μὴ ἰχθύες ad Philoxeni carmen rettulit M. Schmidt (Diatr. p. 51), tetrametrum catalecticum et versum dactylicum constituit Schmertusch comm. Ribb. p. 526. Aenigmata et griphos enarravit fortasse post 3, 23.

5, 1 προτομαῖς τε ἄλλων κεράτων*, corr. Cr.; πρ. ταύρων κεραστῶν v. Wilamowitz et Kaibel, sed κεράτων lectionem ipse Athenaeus tueri videtur; κοίλων κεράτων cum Bergkio

Hiller. $\tau\epsilon$ lacunae indicium, veluti $\chi\rho$. <φιάλεις> π . $\tau\epsilon$. —
 $\delta\epsilon$ ante $\kappa\alpha\tau\alpha^*$, transp. Cr.

XXVII p. 295 Timotheus.

1 $\theta\nu\acute{\alpha}\delta\alpha$ servandum censet W. Schulze, comment.
 Gryphisw. (1887) p. 22, 10.

3, 3 sq. $\acute{\epsilon}\nu\acute{\epsilon}\chi\epsilon\nu'$ $\acute{\alpha}\nu\alpha\mu\acute{\iota}\sigma\gamma\omega\nu$ et $\nu\epsilon\sigma\sigma\rho\acute{\upsilon}\tau\omicron\iota\sigma\iota$ v. Wilamowitz.

4 Cf. Cr. Gött. gel. Anz. 1890, 17 p. 702.

12, 1 $\omicron\nu\kappa$ $\xi\delta\omega$ metri causa Farnell; primam metri
 syllabam ancipitem esse Wilamowitzio et Hillero conceden-
 dum, cf. Bergk PL. Gr. III p. 635, qui primus hanc licen-
 tiam poetis antiquioribus vindicavit. — 2 $\tau\acute{\alpha}$ $\kappa\alpha\iota\nu\acute{\alpha}$ $\gamma\acute{\alpha}\rho$
 $\acute{\alpha}\mu\alpha$ Hiller $\tau\acute{\alpha}$ $\gamma\acute{\alpha}\rho$ $\acute{\alpha}\mu\alpha$ Ath. cod. A, $\kappa\alpha\iota\nu\acute{\alpha}$ $\gamma\acute{\alpha}\rho$ epit.; inter-
 pretatus est Hiller ni fallor: *nempe quae recentia sunt,*
eadem ($\acute{\alpha}\mu\alpha$) *sunt potiora* (quod Sitzleri causa moneo); $\tau\acute{\alpha}$
 $\gamma\acute{\alpha}\rho$ $\acute{\alpha}\mu\alpha$ probabiliter Wilamowitzius.

13, 1 $\sigma\acute{\upsilon}$ $\tau\epsilon^*$, latet fortasse $\sigma\acute{\upsilon}$ τ' $\iota\omega$, sicut $\acute{\alpha}\lambda\lambda'$ $\iota\omega$
 legitur in hymnis Delphicis. — 13, 3 $\acute{\epsilon}\chi\theta\rho\omicron\iota\sigma\iota$ Cr. Philol.
 VII suppl. p. 7, nam dimetri anapaestici facile distin-
 guuntur neque ab arte Timothei sunt alieni, cf. fr. 8 sqq.;
 $\acute{\epsilon}\chi\theta\rho\omicron\iota\sigma\iota\nu$ Farnell.

15, 1 $\delta\delta'$ Hiller: θ^* , $\omicron\theta'$ Bergk; singuli versus
 puros iambos exhibentes ex vicensis senis litteris constant:
 cf. Castorionis versus p. 152 sq.

XXVIII p. 297 Telestes.

1, 11 $\gamma\acute{\alpha}\nu\omicron\upsilon\varsigma$ $\mu\epsilon\rho\acute{\iota}\delta'$ $\acute{\iota}\rho\omicron\tau\acute{\alpha}\tau\alpha\nu$ Bp. Hiller cum Emperio,
 Schmidti emendationem substitui Kaibelium secutus.

3, 3 [$\acute{\epsilon}\nu$] $\pi\epsilon\nu\tau\alpha\rho\rho\acute{\alpha}\beta\delta\omega$ commendavit Kaibel. — 3, 4
 $\chi\acute{\epsilon}\rho\alpha$ (versu enhoplio discripto) v. Wilamowitz.

4, 4 $\tau\omicron\iota\varsigma$ δ' $\delta\acute{\xi}\acute{\upsilon}\phi\omega\nu\omicron\iota$ — $\psi\alpha\lambda\mu\omicron\iota$ v. Wilamowitz.

XXIX p. 299. Lycophronides.

2, 1 $\phi\acute{o}\delta\omicron\nu$ vix sanum: $\phi\acute{o}\pi\alpha\lambda\omicron\nu$ C. F. Hermann,
 num $\phi\upsilon\tau\acute{\omicron}\nu$? — 2, 4 $\pi\alpha\iota\delta'$ $\acute{\Lambda}\nu\alpha\kappa\alpha\lambda\lambda\acute{\iota}\delta\alpha$ v. Wilamowitz.

XXX Erinna. Cf. Cr. Unters. zu Herondas p. 118;
 Kalkmann, Mus. Rhen. XLII p. 505.

3, 1 *τουτόθεν* Michelangeli: *τοῦτό* *κεν**; *τοῦνεκεν* Bergk Hiller.

5, 2 *ἐνδοι* Hiller: *ἄδα**, cf. J. 1888 p. 173.

XXXI p. 297 Siro. 'In Athenaei codice A non *σειρώμενος* sed *σείρωνος* exstat (Dindorf, Philol. XXX p. 107). Leopardi coniecturam *Καστορίωνος* non improbabilem sed minime certam esse arbitror' (Hiller.) Cf. Kaibel, Athen. III p. 196. Ionicos iam Bergkius constituerat in adn. vol. III p. 635.

XXXII p. 302 Fragm. mel. adesp.

1 Versum sensu carere censet Kretschmer, Vasen-inschr. p. 106.

5. Cf. Schneider Callim. II p. 753.

7 *ποτήριον* del. et hexametrum constituit Kaibel, Athen. III p. 16, poetae Alexandrino fragmentum tribuens.

8, 1 *ἑμῶντᾶς* in exemplari suo invenisse videtur Apollonius; poeta ipse quomodo haec scripserit incertum.' (Hiller.)

9 *πῶλως στεφαναφόρος* Bergk, qui Alemani haec tribuit.

15. ad *Mäilis* cf. carm. pop. 26 a p. 322.

27 poetae recentioris sunt, fortasse Glyconis.

33 loci liberius tractati, qui certo restitui nequeunt, litteris minutis sunt descripti neque correcti ad dialecti leges. — 33, 16 *Ἀλγυπτίων**, corr. Cr. — 33, 16 *ὄλην* = *ἰλύν*, cf. supra p. XXXII. — *ἐπιλιπαίων**, corr. Cr., cf. Philol. LV p. 363. — *ὄγοῦς ἀρνούμενα**, corr. Schneidewin. — *ζῶικὰ σώματα* poeta vix scripsit.

34, 1 sqq. rest. Blass et Bücheler, Mus. Rhen. XXXII 456. 462. — 34, 10 probabiliter suppl. Bergk. — 34, 11 sq. suppl. Buecheler.

38 *ἄλογα* Bergk; *ὄνομα**, possis *ἄνθεμα* vel *οἶναρα* (*οἶνάδα*), sed scholiastam Aristotelis poeta melico usum esse Bergkius III p. 718 non comprobavit; fuit fortasse *Ἀ. ὀνομαθετῶν* (*ὀνοματοθ-*) καὶ X. ἄ.

40, 5 δὲ ξύλινοι πίθοι libri Patonis Plut. dial. Pyth. p. 57: *λίθινοι τε πίθοι* e volgata Hiller et Bergk; *πίθοι* glossema deleuit Cr., *ξύλ.* π. Toup.

42 *κολρανος* Plut. de *εἰ* apud Delphos p. 24 Paton (p. 35 Bernard.), quod praetuli; *κολρανον* Bergk et Hiller.

45 Cf. Nauck trag. Gr. fr.³ p. 166.

51 *πνέοντος*] *ζέοντος* Plutarchi libri de garrul.: p. 503 A (nam Bernardakis silentio vix fides habenda): num latet *ζαέντος* = *διαέντος*?

52, 4 *φιλήνεμοι γύαι* v. Wilamowitz Dion. Prus. I p. 314 Arn.: *φιλήν* *ἔμοιγε**.

53 De auctore certi nihil se scire confessus est Aristophanes Byzantius (cf. Nauck Ar. Byz. p. 4 sq. 246); alii ad Cydiden Hermionensem rettulerunt teste schol. Arist. Nub. 966. (Vix recte Köhler, Mitth. d. ath. Inst. VIII 33). Cydiden eundem esse quem Cydian satis probabile est, nam saepe ita variantur nomina propria (cf. Cr. Jahrb. f. Philol. CXLIII p. 390 sqq). Scholium Aristophanicum sine causa correxerunt Bernhardt et Rutherford (I p. 234).

59 Cf. Philol. LIII suppl. p. 52. Versus utrum ex antiquo hymno petitus sit an e recentiore utique incertum. Etiam fr. 65 aliaque recentioris artis indicia prae se ferunt.

68 tragico potiustribuendum est quam lyrico, cf. Nauck trag. fr. 2 p. 870 (adesp. 144).

71 sq. cf. Bücheler, Mus. Rhen. XXXVII p. 340.

73 'a metrico aliquo fictum videtur, fort. etiam 67 et 72' (Hiller). Fr. 73 *Γαλλὰι μητρὸς ὀρείης κτλ.* Euphronio Chersonesitae (Euphronioni opinor, cf. Meineke anal. Al. p. 341) tribuit ipse Bergk, Callimacho Wilamowitzius Herm. XIV p. 194. Ceterum Hiller nescio an fr. 72. 71 metricis tribuere voluerit; ita infra 'fr. 81' scripsit, ubi scribere debebat fr. 80.

80 [81 errore expressum erat] 'Cf. Wilamowitz, Isyllos p. 16. Nauck p. XX.' Hiller. Adde Diels sibyll. Bl. 69¹.

Verba de Actaeonis obitu, quae codices Apollodori

in libri III cap. 4 extremo exhibent (fr. 39 Bgk.), in heroicos versus redigendos esse censuit Hiller Mauricium Schmidt secutus, cf. R. Wagner ad Apollodorum (Mythogr.) I p. 115.

‘Verba *ξεῖνε τὸν Ἀρχεβίον* (ita em. Scaliger, *ΑΡΧΕΒΡΟΤ**) *τάφον* aut a metricis ficta aut, id quod statuit Bergk (fr. 114), ex epigrammate aliquo petita sunt. Praeterea omisi verba sensu cassa *τὰς Παδάμανθους πιμπλεῖς βίαν* fr. 83B Bgk.’ (Hiller.)

Hillarianis accesserunt fr. 84 sqq.

84 Theod. Metoch. p. 562, cf. Bergk. PL. Gr. III p. 718 adn. — *νύττει**. — *τὰ* add. Cr. — Pindaro, cuius fragmentum 223 (244) antecedit apud Theodorum, dubitanter tribuit Bergk; sed singula fere vocabula a Pindaro sunt aliena.

85 e Stob. ecl. I 1, 3 vol. I p. 39 Wachsm.

86 Stob. ecl. I 1, 9 p. 24 W. ad. 472 N.² *ζωᾶς θανάτοιο τε* Hense, ut dactylo-epitriti restituantur.

87 Schol. Soph. El. 139, Suid. s. *πάγκοινος* cf. trag. adesp. 456; threni fragmentum?

Praeterea ad fr. melica adespota potius referenda carm. pop. 2. 30 all.

Fragmentum, quod ex Etymologico M. protraxit R. Reitzenstein, progr. Rost. 1890/91 p. 9 non referendum est ad hymnos melicos (quae sententia esse videtur Sitzleri p. 236); hexametri dignoscuntur tantum non integri:

σεῦ γὰρ διὰ <δῆμῳ>

*εἰρήνη, Πολύβοια, καὶ ἀνδράσιν ἥπιος αἰῶν,
πιλναμένης καὶ θῆρες ἀνὰ δρύμα πρηῦννONTαι.*

V. 1 *διειρήνη**, suppl. Cr., ad *στάσιν* sedatam locum referens, ut fr. 80; minus placet διὰ <βουλᾶς> vel δι’ <ἐφετμᾶς>. Cetera procuraverunt Schwartz et Reitzenstein; *πιλναμένης*, scil. *σεῦ*, nisi versus excidit (. . . καὶ σεῦ βασιλεία vel σεῦ δέ, ἄνασσα, π.) E vetustissimis hymnis Laconicis, quorum fragmenta supra recepta sunt, haec

non sunt excerpta, quamquam Polyboea Amyclis potissimum colebatur. Cf. Rohde Psyche p. 130, Wide, Lakon. Kulte p. 294. Ceterum ex ipso hoc loco facile colligas, cur Polyboea auctoribus ἐπικλήσεων (Hes. s. v., cf. Wentzel II 12) aut Κόρη esse visa sit εἰρήνη θάλλουσα καὶ ἡπιόχην ὕμειν (Orph. 29, 17) aut Ἀρτεμις ἀγρῶν δέσποινα θηρῶν (Anacr. fr. 1). Alia hymnorum anonymorum fragmenta apud Stobaeum et Plutarchum servata, cf. Stob. vol. I p. 38 W.; Plut. Qu. conv. III p. 654 κῶμοι τ' εἰλαπιναι τε καὶ ἡγήεις θρόος ἀλδων.

Versus a Buechelero restitutus Mus. Rhen. XXXVII 338:

ἄνασσ' Ἀθηναῖ, τῶπτικὸν λαχοῦσα ξεῖθρον Ἰλισσοῦ
si antiquus est, melico vix est tribuendus.

Versus et cant. pop. p. 319. Cf. L. Cerrato, I canti popolari della Grecia antica, Torino 1884.

1 Alterum οὔλον del. Bergk, servavit Kaibel, Athen. III p. 364; cf. c. pop. 23, 1. 28, Usener, Götternamen p. 282.

2, 1 sq. Ἀ., σοί μ' ἐπὶ φρήν ἐφ' ὕμνον ὕφ. θεόθεν <ἔσσονται>? Hiller; recepi quod ipse olim conieci θεόθεν: τε ὄθεν*. Cf. etiam Sitzler p. 235. — 2, 3 αἱ δὲ (σόνθ' ἄμα) cum Bergkio Hiller, verum in loco lacunoso coniecturis tam audacibus non indulgendum. Verba quae sunt ἄδε τις ἀλλὰ offensionem non praebebunt ut Alcmanis partheniorum memori. Ceterum Alcmani hos versus tribuit Kaibel Athen. III p. 404, idemque ego conieceram.

3 Alcmanis? Lacedaemoniorum Ἀφροδίτα Ἀμβολογῆρα, cf. Wide, Lakon. Kulte p. 143. Herondas, Deutsch von Cr. p. 80.

4 Cf. Usener, Altgr. Versbau p. 88.

5 Usener p. 80 sq. — 7 vix huc pertinet.

8 ἀνάγει' εὐρυχωριάν ποι- | εἴτε τῷ θεῷ· ἐθέλει γὰρ | [ὁ θεός] δ. ἐ. | δ. μ. β. Wilamowitzius apud Kaibelium Athen. III p. 372.

10 nondum persanatum. 10, 1 ἐν οἷς ἔλεγε τοῦ π' δι-

κόρη*, corr. Cr., *πάριθι* Bergk-Hiller, minus commodum *ὑπιθι*. — 10, 2 δῆ] δέ*; δ. οὐ. *τρίς πολέουσιν* Bergk-Hiller.

12a e paroemiogr., cf. Cr. Anal. ad paroemiogr. p. 48. 146, Roscheri lex. II p. 1148, 30: quae corrigenda sunt eis quae supra p. XLIX significavi.

13 vix huc pertinet.

16 *βαλβίδα ποδός*] *ἐπὶ βαλβίδος*? Hiller.

18 Versuum discriptio incerta: *γὰρ* Luciani potius est, quam poetae. Cf. O. Müller, Dor. II² p. 332.

20 cf. Tyr. 13 p. 29.

20a Formula sacra e paroemiogr. et Dem. de cor. p. 259.

22a cf. Pollux IX 113.

23 *χειλὶ χειλῶν** praetuli, *χέλει χειλῶν* Hiller et Bergk; simillimum *corcecorcedo* in formula magica Marc. XXI 3 (Helmreich p. 492). Cf. etiam Wackernagel, Beitr. p. 29

26a add. ex Poll. IX 127 Eustath. p. 855. Cf. L. Cohn de Aristoph. Byz. et Suet. p. 355, Fresen. de lex. Aristoph. exc. p. 18. 129. Num puellae ad arbores stantes, ut in nostro ludo est, his verbis ut cursu certarent locosque mutarent incitabantur? Choriambos agnosco. Cr.

29 Cf. Heim, Incantam. mag. p. 500. Versuum discriptio prorsus incerta; breviusculos quos vocat Doricorum versus restituere conatus est Bergk, carmen pervertustum esse ratus; eandem rationem secutus est Hiller; ego haec formula sitne Alexandri aevo antiquior valde dubito, neque siquis tetrametros ionicos catalecticos agnoscat mirer. Similes cantilenas et formulas multas diligenter composuit Heim. — 29, 1 *νικτιβόαν* <γᾶς> Bergk. — 29, 2 *ANΩNTMION*, corr. Bergk p. 665 adn.

30 neque popolare carmen videtur esse nec satis antiquum, cf. v. Wilamowitz ind. lect. 1889/90 p. 22, Cr. Philol. LV p. 383²².

44 Cf. Usener, Altgr. Vers. p. 82 sq.; Cr. Philol. LV 4. — 44, 3 *καλούς τ'?* — 44, 6 *οὐ προκνκλείς**, corr. Hermann; *προκνκλείν* Usener. — 44, 13 sqq. doricās formas quasdam restituit Hiller. — 44, 17 *αἶ κα δὲ φ.* v. Wilamowitz, *ἄν δὲ* Bergk.

45 Cf. Cr. ad Herond. mim. IV 95 p. 37. Restitui priapeos.

46 Cf. v. Wilamowitz Herm. XXV p. 227; primus versus vix integer.

47 Cf. v. Wilamowitz Herakl. I p. 72.

48 'Schol. Aesch. Pers. 940. — κρούων: cf. Jacobs Anth. Gr. tom. 7 p. 353. — De versibus in Linum qui extant in schol. Il. Σ 570 (carm. pop. 2 Bgk.) cf. Maass Herm. XXIII p. 303 sqq.' (Hiller.)

Fr. 50 inter carmina popularia vix locum habet; maiore iure huc referas *σιρσιώνην* (Westermann, Biogr. p. 17 sq.), quam nequid bonae chartae periret Hillerianis et Bergkianis addidi loco ultimo 51. Cf. Cerrato p. 117 sq., Cr. Philol. LV 5, 9, Peppmüller, Jahrb. f. Philol. CXLIX p. 15 sqq., Mannhardt, Wald- und Feldkulte II 243 sqq., Usener, Götternamen p. 284. E Parisino 2766 lectiones novas protulit A. Ludwich, Ind. Regiom. 1897.

51, 2 locus desperatus, *μὲν φουσᾶ* vel *μ. δρέπεται* vel *πέπνυται*? Cr., *μ. μὲν πλουτοί*, *μ. δὲ πρέποι* Peppmüller. — Post 51, 6 Suidas legit *νῦν μὲν κριθαλὴν εὐώπιδα σησαμόεσσαν*, ubi conicere possis *σὺν δὲ τε κριθαλὴν εὐώπις σησαμόεσσα*, (*ἡδὺς κρ.* Peppmüller), sed verum ad aliam recensionem pertinere probabilius est. — 51, 11 *ἔστηκ'* — *ψιλή*, scil. *σιρσιώνη* vel pueri iresionam circumferentes. — 12 *πῆρης* (-η?) Cr.: *πέρσαι**; ita apud Babrium rusticus *ἀπαρχὰς δίδωσι τυμπάνῳ Πείης*. — *ἀγνωτῖδος* (-ι?) Cr., *γνιάτιδος**, cf. quae sequuntur *ὅτ' ἀγέλοισιν ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀπόλλωνος*. Non coniungendum *φέρ'* — *εἰ δώσεις*, ut est apud Herond. VII 47. Similes Phoenicis iambi, cf. Herond.* p. 83 Cr

Inscriptionem illam lepidam vasculo Attico inscriptam *ὦ Ζεῦ πάτερ, αἶθε πλούσιος γενόμην κτλ.* (Robert, Bild und Lied p. 82, P. Kretschmer, Vaseninschr. p. 352) perperam ex agricolarum Atticorum carmine Bergkium repetisse (gr. Litt. I p. 353, sim. Cerrato p. 159) vix est quod moneam.

Scolia anonyma p. 328. Cf. Reitzenstein, Epigr. und Skolion p. 13 sqq. v. Wilamowitz, Aristoteles und

Athen p. 317 sqq. Ordinem ab Athenaeo qui libellum vetustum excerpserit fideliter servatum non prudenter mutarunt Hiller et Bergk: sed talia nunc nolui corrigere.

1, 1 Ἀθάνα Bergk: Ἀθηνᾶ.

4, 1 μέδων Hermann: μεδέων.

4, 4 εὐφροσι ταῖσδ' v. Wilamowitz ex hymno Ptolemaensi Rev. archéol. 1889 p. 71 (χαῖρε μοι, ὦ Παιάν, ἐπ' ἡμῖς εὐφροσι ταῖσδ' ἀοιδαῖς).

Post 4 apud Athenaeum sequebatur 13, non sine certo consilio, cf. Reitzenstein p. 14.

8, 2 ναιεῖν Nauck Mél. V. 181: εἶναι*.

9—13 Ex his strophis quae Callistrato fuerit attributa, incertum est. Cf. etiam v. Wilamowitz l s. p. 319 sq.

12 ex Aristot. Polit. 19 col. 8 apud Athenaeum scoliis Atticis insertum esse suspicatur v. Wilamowitz. — καὶ εὐπ. etiam Aristoteles, nihil igitur mutandum (κᾶς εὐπατριδᾶν Tyrrell).

14, 1 suppl. Stadtmüller, <τὸν εὐθύν> v. Wilamowitz p. 319. Fick (Beitr. XVII 177) de libelli indole fallitur.

15 Cf. Bürger, Hermes XXVII 359.

21 Cf. v. Wilamowitz p. 320.

22, 2 Verba Δαναῶν καὶ Ἀχιλλέα ex 21, 2 librarii socordia hic pro genuinis verbis iterata esse suspicatus est Hiller, Athenaei lectionem scite defendit v. Wilamowitz, Herakles I 281³⁵.

23, 2 φορέοιεν cum Dione cod. Par. Gr. 1773, cf. L. Cohn, zu den Paroemiogr. p. 53, φέροειεν Athenaei A. Antecedent in Parisino (ut apud schol. Dion., cf. A. Sonny Anal ad Dionem p. 98): Αἶθε ῥόδον γενόμεν ὑποπόρφυρον, ὅφρα με χερσὶν ἀραμμένη χινοῖς στήθεσι (voluit στήθεσσιν) χαρίσῃ.

26 ex Aristot. polit. 20 p. 67 Ken., cf. ad scol. 12.

Bergkii scol. 21 Ἀδμήτου λόγον κτλ. etiam in eo libello legebatur, quo Praxillae carmina cum scoliis quibusdam falso ei attributis coniuncta erant: itaque Praxillae car-

minibus inseruit Hiller p. 276. Qua de quaestione quid iudicem supra exposui p. LXII.

Scolia 29 sqq. a Lobone septem sapientibus attributa ab eodem ficta esse docuerunt Hiller et Diels, cf. Mus. Rhen. XXXIII p. 518 sqq., Hermes XXIV p. 306. Sed dubito an Lobo ea ex vetere quodam septem sapientium convivio excerpterit, in quo (simili quo Dionysius Chalcus artificio usus) nescio quis certatim cantantes induxisse videtur. Eiusdem generis Arionis carmen, cf. Pauly-Wissowa II p. 840, 30sq.

34, 3 φρονοῦντι κεδνόν coniecit H. Diels, Herm. XXIV p. 306, probabiliter.

Pseudophocylidea p. 337. Cf. W. Kroll, Mus. Rhen. XLVII p. 457. A. Ludwich, lect. Pseudophocyl. ind. Regiom. 1892. Codicum optimorum lectiones quasdam mihi suppeditavit L. Cohn.

6 εἰς, τῶν δ' Bergk-Hiller, restitui codicum lectionem.

9 πάντα*: πᾶσι Bergk-Hiller. — μηδ' ἔφη Ludwich.

12 δικαί' ἀγορεύειν praetulerant Bergk et Hiller; sed βραβεύειν non idem est quod δικάζειν.

14 ἀπάντων (scil. μέτρων) requisitius.

20 lacunam indicavit Cr.; nimis violentae coniecturae a Ludwichio aliisque prolatae.

53 ἐνί*, quod restitui, cf. Buresch, Phil. LI p. 108 sq.; ἐπὶ Bergk et Hiller.

57 ἄγριον ὁργήν Bergk et Hiller interpolatione antiqua recepta.

66 μέγα δ' ὠφελεῖ lectionem cum Bergkio praetulerat Hiller, cf. Kroll p. 459.

78 γὰρ ὄφελ(λ)ος librorum paene omnium lectio fortasse revocanda.

88 τέχνην ci. Bergk et Hiller.

97 ἐπὶ πυρκαϊῆς Ludwich.

98 γόοισι Bernays: θεοῖσι*; τεῦχ' ἐλέοισι ci. Cr.

123 πάγην σ' ὀνήσει Ludwich.

127 ταύροις δ' αὐτ' ἐφύτευσε κεράατα Hiller: ταύροις δ' αὐτοχύτοις (vel αὐτοχύτως) κεράεσσιν libri, ταύροις δ'

αὐτόφοντ' ἐστὶ κεράατα vel ταύρους δ' αὖτ' ὀχύρωσε κεράασιν Bergk.³

138 ἐπιδεύης codicum fere omnium lectio in hoc carmine vix offensionem habet; τέρμα = τέλος.

148 θῆρες δ' ἀπὸ θηρὸς lectionem nescio cur prae-tulerint Bergk et Hiller.

159 βλος recepit Hiller, quamquam βλω = ἐν βλω esse bene monuerat Bergk.

171 ἡρόφοιτος praefert Ludwich.

202 παναρίστους Hiller, revocavi πανάριστον*, nam unum potissimum canem alere solebant solentque: πᾶν' ἄριστον Vindob. 1, παναγρόλους vel similiter rell.; in archetypo fuerit πανάριστον.^{79. ους}

208 κολαζέτω Hiller, κολουέτω Bergk: κωλυέτω vel κρινέτω libri.

Anacreontea p. 344. Cf. Pauly-Wissowa I p. 2045 sqq. 1, 7 del. Rose Hiller.

2a Cf. Pauly-Wissowa III 49 s. Basileios. — 2a, 7 μετ' ἀβαρβίτων Jernstedt.

2b, 3 Hillero J. 1888 p. 178 sq. non accedo; scripsi quod aptam sententiam praebet φιλοπαλμοντας δὲ Βάκχας: φιλοπαλμονες δὲ Βάκχαι*. 2b, 4 ἑτεροπνόους (-πόρους)*, aliena mente instinctas, θεοπνόους (cf. Hes. s. ἐπιπνοι); ἑτερορρόπους (de saltantibus) correctura non opus est. — 2b, 8 νόμους carmina? νομούς φιλούσας Jernstedt.

4, 19 ἄλλη Cr.: ἂν μη*, ὁμοῦ Hiller.

5 num huc pertinet Serv. Verg. Aen. I 749 = Anacr.

163 Bergk?

25, 19 ἐκβοῆσαι* vix sanum; nisi interpretari velis: 'non tolero tot Amores circum me clamitantes'.

27a, 6 Cf. Crusius, Philol. XLVII p. 241.

29, 8 Cf. Ahrens, kl. Schr. p. 338.

32, 7 κοπόσα φέρουσιν*, χόπόσα φ. nescio an ferri possit, cf. 42, 12. — 32, 8 σὺ δὲ φίλᾶ*, corr. Stadtmüller.

34, 4 ἔν' ἂν Χάρων vel θάνατος? Cr. — 34, 5 τὸ μὴ Bergk Hiller, sed nescio an poeta etiam in his dime-

tris anacrasin admiserit, cf. v. 15. 16. — 34, 15 sq. del. Hiller-Bergk, scite defendit Hanssen, Anacreont. p. 9.

35, 11 δὲ φιλεῖσαι*, corr. Cr. coll. Anth. Pal. XII 250, 4; δ' αὖ cum Barnesio Hiller.

42, 8 ῥόδον ὧ θεοῖσι τ. Michelangeli. — 42, 12 στέφον οὖν nescio an ferri possit, cf. Timoth. 12, 1 supra p. LXV.

44, 11. 12 vix sani, possis καρπὸς δὲ γὰρ πρ.

52, 2 δοκεῖ τις εἶναι μοι Ζεὺς*, quod in novicio hoc carmine fortasse ferri potest.

53, 2 Cf. Anacr. fr. 47. — 53, 3 σὺν εταιρεῖ αὔξει μ., corr. G. Hermann, nisi συνέριθον (Telest. I 11) praefendum est; σύ δ', ἔταιρ', ἄξε μολπὴν Hiller Barnesii et Arnaldi inventis parum aptis usus; certe post τέρεινον lacunam indicare debebat.

53, 16 κροτάφῳ Hiller (cf. 40, 6. 42, 4): ὧς σοφῶ*.

56, 4 φεύγει*, corr. Cr. — 15 προσεῖφ' Cr.: προσεῖφ' — 20 sq. nondum restituti. — 56 (58), 44 αἰοιδά — λίποι με? — 56 (58), 45 ξέλνοισιν σὲ δ' ἀγγιμουσῶν*, corr. Hiller, cf. 48; ξέλνοισι δ' οὐκ ἀγγιμούσοις coll. v. 48 et Phaedr. III prol. 17 sqq. Cr. olim. — 56 (58), 48 μούσαις et ἀποίκους*, corr. Cr., cf. Sapph. 79 (80 Bgk.); κάτοικος vel μούσαις φρεσὶν παροίκῳ minus placet. — 56 (58), 49 ἀχανδίας δρυνεῖς*, corr. Cr.; varia lectio erat fortasse ἀχάν δὲ σὰν δρύνους — ῥοις. ἀχανδής vel ἀχάνδεια vocabula ignota, ἀαδίας = ἀηδής vel ἀχθηδόνας non probo. — 56 (58), 50 in codice legitur:

αἴγλαντε λαμπρῇ (= οἷς) ὄχραν ῥ.
 ῥ. αἴγλαν τε λαμπρόνους: ῥ.

Ultimus versus, quo Hiller usus est fundamento (αἴ. τε<ἀν> λ.), correctoris esse videtur, ὄχραν quod in exitu prioris versus adiectum est, ad v. 49 primas litteras ἀχαν- spectat. ῥοι(ς) formam tantum non traditam dubitans admisi. Epilogum quo Musa praedicatur aptissimum esse non negabis.

57, 14 παρθένων Hiller. — 57, 15 νέος ἐλ- ab

LXXVI ADNOTATIO. [ARISTOTELIS] PEPLUS.

hoc poeta alienum; lacunosum locum esse statuit Bergk.
— 57, 19 vix sanatus.

58, 17 τὰ Hiller: τὸν*.

Addit Bergk ex scholio Thomae Magistri ad Eur.
Hec. 1064 Dind. (1041 Matth.) verba τί με φεύγεις τὸν
γέγοντα; (61). Praeterea Anacreontis quae feruntur frag-
menta quaedam huc potius pertinent, veluti fr. 47 p. 225.

[Aristotelis] Peplus p. 365. Cf. Rose, Aristot.
Pseudepigr. p. 567 sqq. E. Wendling, de peplo Aristo-
telico quaestiones, Argentor. 1891. Preger, Zum aristo-
telischen Peplos, Abhandlungen . . . W. v. Christ dar-
gebracht, p. 58 sqq.

7 ab alio poeta profectum quam cetera epigrammata.

15 Cf. E. Bethe, Herm. XXIV 418.

30, 1 Ἄγνεω (cf. Ἀλέσσω Herond. III 61: Ἀλέσσω)
corr. vix locus est.

39, 2 γ. πατρὶς κοινὴ τῇδ' Kaibel, Mus. Rhen. XXVIII
p. 455 (falsa leguntur apud Bergkium).

55, 1 πατρὶς ἐμὴ Stadtmüller, Berl. ph. Wochenschr.
1893, 7.

61 πῦρ τὸ Τρώιον, Ell.*, π. Τρωόν τε τό θ' Rose,
π. Τρώων τε καὶ Hiller; praetuli Τρωόν τε.

E simili epigrammate excerptum fr. eleg. 8 p. 158
cf. adn. p. XLII.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

P. XXIX Theogn. 494 *ἐριδος δῆνε' ἐρυνόμενοι* per litteras mihi commendavit qui schedulas inspexit S. Mekler; ipse multa tentavi, veluti *ἐ. δέννον — δῆριν — μῆριν ἐ.* (cf. Sol. 2, 39 p. 36), *ἐ. λῆμ' — κῆρ' — δέιν' ἀπερ*, sed haec sintne probabiliora quam lectio ab Hillero recepta dubito.

P. XXXII Theogn. 961 p. LXVI mel. adesp. 33, 16. De *ὕλη* vocula pro *ἰλύς* posita accuratius disputaverat H. L. Ahrens, Beitr. z. Etym. p. 175, 6, quem Meister negligere non debebat. Idem Theogn. 961 *ὕλη* proposuit, qui quamquam gratissimus mihi est assensus, tamen in *ἰλὺς* formae auctoritatem accuratius inquirendum esse iterum moneo.

Toto fere opusculo typis expresso Wilamowitzii commentatio mihi adfertur Herm. XXXII p. 252 sq. Versus Alcmanis 5, 82 sqq. p. 170 illo suadente hanc fere formam induunt:

*ἀλλὰ τᾶν εὐχάς, θεοί,
δέξασθε. δι' ἂν γὰρ ἄνα
καὶ τέλος, χοροστάτις (scil. ἐστὶ).
εἵποιμ' κ' ἐγὼν μὲν αὐτὰ κτλ.*

Versuum 5, 97 sq. sententiam supra p. XLVII recte me explicasse etiam nunc credo.

Versus Theogn. 213 sq. *Κόρνε — ἔχει* (ita interpungendum) cum versibus 215 sq. recte coniunxit qui scripsit 1071—1074; solet enim poeta sententiam imagine illustratam repetere, cf. 105 sqq. 173 sqq. 341—350.

POETAE ELEGIACI ET IAMBICI.

I
CALLINUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1. (1.)*

Μέχρις τεῦ κατάκεισθε; κότε ἄλκιμον ἔξετε θυμόν,
ὦ νέοι; οὐδ' αἰδεῖσθ' ἀμφιπερικτίονας
ὧδε λίην μεθιέντες; ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
ῆσθαι, ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἄπασαν ἔχει.

καὶ τις ἀποθνήσκων ὕστατ' ἀκοντισάτω. 5
τιμῆν τε γὰρ ἐστὶ καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ μάχεσθαι
γῆς πέρι καὶ παίδων κουριδίας τ' ἀλόχου
δυσμενέσιν· θάνατος δὲ τότε ἔσσεται, ὅπποτε κεν δὴ
Μοῖραι ἐπικλώσωσ'· ἀλλὰ τις ἰθὺς ἴτω
ἔγχος ἀνασχόμενος καὶ ὑπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ 10
ἔλσας, τὸ πρῶτον μιννυμένου πολέμου.
οὐ γὰρ κως θάνατόν γε φνεῖν εἰμαρμένον ἐστὶν
ἄνδρ', οὐδ' εἰ προγόνων ἤ γένος ἀθανάτων.
πολλάκι δημοτῆτα φυχῶν καὶ δοῦπον ἀκόντων
ἔρχεται, ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα κίχεν θανάτου·
ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐμπης δῆμῳ φίλος οὐδὲ ποθεινός, 15
τὸν δ' ὀλίγος στενάζει καὶ μέγας, ἣν τι πάθῃ·
λαῶ γὰρ σύμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρὸς
θνήσκοντος· ζῶων δ' ἄξιος ἡμιθέων·

* Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

20 ὥσπερ γάρ μιν πύργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρώσιν·
 ἔρδει γὰρ πολλῶν ἄξια μούνος ἑών.

2. (4.)

Σμυρναίους δ' ἐλέησον.

μνήσαι δ' εἴ κοτέ τοι μηρία καλὰ βοῶν
 <Σμυρναῖοι κατέκταν>.

3. (2.)

νῦν δ' ἐπὶ Κιμμερίων στρατὸς ἔρχεται ὀβριμοεργῶν.

4. (3.)

Τρήρας ἄνδρας ἄγων

II.

ARCHILOCHUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1. (59.)*

εἰμὶ δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐνναλίῳ ἄνακτος, *Σμυρνα*
 καὶ Μουσέων ἐρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.

2. (63.)

Ἐν δορὶ μὲν μοι μᾶζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος
 Ἴσμαρικὸς, πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

3. (57.)

Οὐ τοι πόλλ' ἐπὶ τόξα τανύσσεται οὐδὲ θαμέλαι
 σφενδόναι, εὐτ' ἂν δὴ μῶλον Ἄρης συνάγῃ

*) Numeri adiecti sunt editionis Liebelianae secundae.

εν πεδίῳ· ξιφείων δὲ πολύστονον ἔσσεται ἔργον·
 ταύτης γὰρ κείνοι δαήμονες εἰσὶ μάχης,
 δεσπότης Εὐβοίης δουρικλυτοί.

5

4. (56.)

^{αὐτῶν} Ἄλλ' ἄγε σὺν κώθωνι θοῆς διὰ σέλματα νηδὺς
 φοῖτα καὶ κοίλων πώματ' ἄφελκε κάδων, ^{ἰδὲ}
 ἄγρει δ' οἶνον ἐρυθρόν ἀπὸ τρογός· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς ^{ἰς}
νήφειν ἐν φυλακῇ τῇδε δυνησόμεθα. ^{κινῶσθε}

5. (58.)

Ἀσπίδι μὲν Σαῖων τις ἀγάλλεται, ἦν παρὰ θάμνω
 ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων·
 αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος· ἀσπίς ἐκείνη
 ἐρρέτω· ἐξαῦτις κτήσομαι οὐ κακίω.

6. (65.)

ξείνια δυσμενέσιν λυγρὰ χαριζόμενοι

7. (66.)

Αἰσιμίδη, δῆμον μὲν ἐπίρρησιν μελεδαίνων
 οὐδείς ἂν μάλα πόλλ' ἱμερόεντα πάθοι.

8. (64.)

συκῇ πετραίῃ πολλὰς βόσκουσα κορώνας
 εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφίλῃ.

9. (55.)

Κήδεα μὲν στονόμεντα, Περικλέες, οὔτε τις ἀστὼν ^{ἡ γὰρ}
 μεμφόμενος θαλίῃ τέρψεται οὐδὲ πόλις·

τοίους γὰρ κατὰ κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 ἐκλυσεν· οἶδαλέους δ' ἄμφ' ὀδύνησ' ἔχομεν
 5 πνεύμονας· ἀλλὰ θεοὶ γὰρ ἀνηκέστοισι κατοῖσιν, *incurable*
 ὦ φίλ', ἐπὶ κρατερὴν τλημοσύνην ἔθεσαν *that heart*
 φάρμακον· ἄλλοτε δ' ἄλλος ἔχει τάδε· νῦν μὲν ἐς ἡμέας
 ἐτράπεθ', αἱματόεν δ' ἔλκος ἀναστένομεν,
 ἐξαῦτις δ' ἐτέρους ἐπαμείψεται· ἀλλὰ τάχιστα
 10 τλήτε γυναικεῖον πένθος ἀπωσάμενοι. = away with

10. (91.)

κρύπτωμεν <δ'> ἀνιηρὰ Ποσειδάωνος ἄνακτος
 δῶρα.

11 (62.)

πολλὰ δ' ἐνπλοκάμου πολιῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσιν
 θεσσάμενοι γλυκερὸν νόστον . . . . .

12. (61.)

εἰ κείνου κεφαλὴν καὶ χαρίζετα μέλεα
 Ἥφαιστος καθαροῖσιν ἐν εἵμασιν ἀμφεπονήθη.

13. (60.)

οὔτε τι γὰρ κλαίων ἰήσομαι οὔτε κάκιον
 θήσω τερπωλὰς καὶ θαλίας ἐφέπων.

* 14.

Γλαῦκ', ἐπίκουρος ἀνὴρ τόσσον φίλος, ἔσκε μάχεται.

* 15.

Πάντα τύχη καὶ μοῖρα, Περίκλεες, ἀνδρὶ δίδωσιν.

[16.] (85.)

Πάντα πόνος τεύχει θνητοῖς μελέτη τε βροτείη.

I A M B O I.

TRIMETRA.

17. 18. (9. 3.)

ἦδε δ' ὥστ' ὄνου ῥάχης
 ἔσθηκεν ὕλης ἀγροῖης ἐπιστεφής·
 οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος οὐδ' ἐφίμερος
 οὐδ' ἐρατός, οἷος ἀμφὶ Σίριος ῥόας.

19. (2.)

Οὐ μοι τὰ Γίγνεω τοῦ πολυχρύσου μέλει,
 οὐδ' εἶλέ πώ με ζῆλος, οὐδ' ἐγχαίρωμαι
 θεῶν ἔργα, μεγάλης δ' οὐκ ἐρέω τυραννίδος·
 ἀπόπροθεν γάρ ἐστιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.

20. (4.)

ἄναξ Ἀπολλων, καὶ σὺ τοὺς μὲν αἰτίους
 σήμαινε καὶ σφραγὶς ὅλλυ' ὥσπερ ὀλλύεις.

21. 22. (7. 13.)

ἔχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο
 ῥοδῆς τε καλὸν ἄνθος, ἥ δέ οἱ κόμη
 ὤμους κατεσκίαζε καὶ μετάρφρενα.

23. (12.)

ἐσφυρισμένους κόμας
 καὶ στῆθος, ὥς ἂν καὶ γέρον ἠράσασατο.

24. (5.)

ὥσπερ <παρ> αὐλῶ βροῦτον ἢ Θρηϊξ ἀνὴρ
 ἢ Φρυξ ἐβρυξε· κύβδα δ' ἦν πονευμένη.

25. (8.)

Βοῦς ἐστὶν ἡμῖν ἐργάτης ἐν οἰκίῃ
κορωνός, ἔργων ἰδρὺς, οὐδ' ἀργός <ποτε>.

26. (18.)

πρὸς τοῖχον ἐκλίνθησαν ἐν παλινσκήφ.

27. (29.)

κλαίω τὰ Θασίων, οὐ τὰ Μαγνήτων κακά

28.

καί μ' οὔτ' ἰάμβων οὔτε τερπωλέων μέλει.

29.

ψυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις

30. (14.)

καὶ δὴ 'πίκουρος ὄσπε Κὰρ κεκλήσομαι.

31. (93.)

. . ὁ δ' Ἀσίης καρτερὸς μηλοτρόφου

32. (16.)

οἴην Λυκάμβεω παῖδα τὴν ὑπερτέρην

33. (11.)

οὐκ ἂν μύροισι γρηῦς ἐοῦς' ἠλείφετο.

34. (25.)

κατ' οἶκον ἐστρωφᾶτο μισητὸς βάβαξ.

35. (87.)

ἐρξω . . .

ἐτήτυμον γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις ἄρισ.

36.

κύψαντες ὕβριν ἀθρόην ἀπέφλυσαν.

37. (24.)

ἀλλ' ἄλλος ἄλλω καρδίην ἰαίνεται.

38. (21.)

χαίτην ἀπ' ὤμων ἐγκυτὶ κεκαρμένος

39. (15.)

τοῖον γὰρ αὐλήν ξεκος ἀμφιδέδρομεν.

40.

ἀμισθὶ γὰρ σε πάμπαν οὐ διάξομεν.

41. (17.)

ἐσθλὴν γὰρ ἄλλην οἶδα τοιούτου φουτοῦ
(ἱησιν).

42. (20.)

ἴσθη κατ' ἥκην κύματός τε κἀνέμου.

43. (23.)

μετέρχομαί σε, σύμβολον ποιεύμενος.

44. (26.)

τρίαιναν ἐσθλὴν καὶ κυβερνήτην σοφόν

45. (86.)

φηλῆτ(α) νύκτωρ περὶ πόλιν πωλεύμεν(ε)

46.

τίς ἄρα δαίμων καὶ τέον χολούμενος

TETPAMETPA.

47. (50.)

⟨Ω⟩ λιπερνῆτες πολῖται, τὰμὰ δὴ συνίετε
δήματ'.

48. (10.)

ἔα Πάρον καὶ σῦκα κείνα καὶ θαλάσσιον βίον.

49. (52.)

ὥς Πανελλήνων διζὺς ἐς Θάσον συνέδραμεν.

50. (46.)

μηδ' ὁ Ταντάλου λίθος
τῆσδ' ὑπὲρ νήσου κρεμάσθω.

51. (36.)

Γλαῦχ', ὄρα, βαθὺς γὰρ ἦδη κύμασιν ταράσσεται
πόντος, ἀμφὶ δ' ἄκρα Γυρέων ὄρθον ἵσταται νέφος,
σῆμα χεიმῶνος· κιχάνει δ' ἐξ ἀελπίτης φόβος.

52. (29.)

καὶ νέους θάρσυνε· νίκης δ' ἐν θεοῖσι πείρατα.

53. (33.)

Τοῖς θεοῖς τιθεῖ⟨ν⟩ ἅπαντα· πολλάκις μὲν ἐκ κακῶν
ἄνδρας ὀρθοῦσιν μελαίνῃ κειμένους ἐπὶ χθονί,
πολλάκις δ' ἀνατρέπουσι καὶ μάλ' εὖ βεβηκότας
ὑπτίους κλίνουσ'· ἔπειτα πολλὰ γίγνεται κακά·
καὶ βίον χρημὴ πλανᾶται καὶ νόον παρήγορος.

54. (53.)

Τὸν κεροπλάστην ἄειδε Γλαῦκον.

55. (34.)

Οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν οὐδὲ διαπεπλιγμένον
οὐδὲ βοστρύχοισι γαῦρον οὐδ' ὑπεξυρημένον,
ἀλλὰ μοι σμικρὸς τις εἴη καὶ περὶ κνήμας ἰδεῖν
ῥοικὸς, ἀσφαλέως βεβηκὼς ποσσὶ, καρδίης πλέως.

56. (40.)

ἐπὶ τὰ γὰρ νεκρῶν πεσόντων, οὓς ἐμάρψαμεν ποσίν,
χείλιοι φονῆες εἰμέν.

57.

Ἐρξίη, πῇ δηῦτ' ἄνολβος ἀθροῖζεται στρατός;

58. (43.)

ἔλπομαι, πολλοὺς μὲν αὐτῶν Σείριος κατανανεῖ,
ὀξύς ἐλλάμπων.

59. (35.)

Οὔ τις αἰδοίος μετ' ἀστῶν (οὐδὲ) περίφημος θανάῳ·
γίγνεται· χάριν δὲ μᾶλλον τοῦ ξοοῦ διώκομεν
<οί> ξοοί· κάκιστα δ' <αἰεῖ> τῷ θανόντι γίγνεται

60. (41.)

οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν.

61. (48.)

ἐν δ' ἐπίσταμαι μέγα,
τὸν κακῶς <με> δρωῶντα δέννοις ἀνταμείβεσθαι κακοῖς.

62. (32.)

Θυμέ, θύμ' ἀμηχάνοισι κήδεσιν κυκώμενε,
ἄναδν, δυσμενῶν δ' ἀλέξεν προσβαλὼν ἐναντίον

στέρνον, ἐν ^{ῥα}δοκοῖσιν ἐχθρῶν πλησίον κατασταθεῖς
 ἀσφαλέως· καὶ μήτε νικῶν ἔμπαδον ἀγάλλεο
 5 μήτε νικηθεὶς ἐν οἴκῳ καταπεσὼν ὀδύρεο·
 ἀλλὰ χαρτοῖσιν τε χαῖρε καὶ κακοῖσιν ἀσάλα
 μὴ λίην· γίγνωσκε δ' οἷος ὄνυσμός ἀνθρώπους ἐχει.

63. (103.)

. . . . . σὺ γὰρ δὴ παρὰ φίλων ἀπάγγχει.

64. (51.)

. . . μάχης δὲ τῆς σῆς, ὥστε διψέων πιεῖν,
 ὧς ἐρέω.

65. (49.)

νῦν δὲ Λεώφιλος μὲν ἄρχει, Λεώφιλος δ' ἐπικρατεῖ,
 Λεωφίλῳ δὲ πάντα κεῖται, Λεωφίλ(ου) δ' ἀκούε(ται)

66. 67. (38. 47.)

Τοῖος ἀνθρώποισι θυμός, Γλαῦκε, Λεπτίνεω πάι,
 γίγνεται θνητοῖς, ὀκοίην Ζεὺς ἐφ' ἡμέρην ἄγῃ,
 καὶ φρονεῦσι τοῖ', ὀκοίοισ' ἐγκυρέωσιν ἐργασιν.

68. (44.)

εἰ γὰρ ὧς ἐμοὶ γένοιτο χειρ(ί) Νεοβούλης θυγεῖν.

69. (99.)

καὶ πεσεῖν δρῆστην ἐπ' ἀσκὸν ἀπὲ γαστρὶ γαστέρα
 προσβαλεῖν μηρούς τε μηροῖς

70. (42.)

Ἕμβλακον, καὶ ποῦ τιν' ἄλλον ἦδ' ἄτη κινήσατο.

71. (31.)

Χρημάτων ἔελπτον οὐδὲν ἔστιν οὐδ' ἀπάμοτον
 οὐδὲ θαυμάσιον, ἐπειδὴ Ζεὺς πατήρ Ὀλυμπίων

ἐκ μεσημβρίας ἔθηκε νύκτ' ἀποκρύψας φάος
 ἡλί(φ) λάμποντ(ι)· λυγρὸν δ' ἦλθ' ἐπ' ἀνθρώπους δέος.
 ἐκ δὲ τοῦ καὶ πιστὰ πάντα κάπνιζε γίγνεται
 ἀνδράσιν· μηδεὶς ἔθ' ὑμέων εἰσορῶν θαυμαζέτω,
 μῆδ' ὅταν δελφίσι θῆρες ἀνταμείβωνται νομὸν
 ἐνάλιον καὶ σφιν θαλάσσης ἡχέεντα κύματα
 φίλτερ' ἡπείρου γένηται, τοῖσι δ' ἡδὺ ἦν ὕρος.

72. (37.)

Κλυθ' ἄναξ Ἥφαιστε καὶ μοι σύμμαχος γουννουμένη
 ἱλεως γενεῦ, χαρίζεσθαι δ' οἶά περ χαρίζεαι.

73. (45.)

αὐτὸς ἐξάρχων πρὸς αὐλὸν Λέσβιον παιήονα

74. (39.)

ὥς Διωνύσοι' ἄνακτος καλὸν ἐξάρξαι μέλος
 οἶδα διδυράμβον, οἶνφ συγκεραυνωθεὶς φρένας.

75. (1.)

... πολλὸν δὲ πίνων καὶ χαλίκρητον μέθυ,
 οὔτε τιμον εἰσενείκας . . . . .
 οὐδὲ μὲν κληθεὶς <ὕφ' ἡμέων> ἦλθες, οἶα δὲ φίλος,
 ἀλλὰ σ' ἡ γαστήρ νόον τε καὶ φρένας παρήγαγεν
 εἰς ἀναιδείην.

5

76. (54.)

Ἐρασμονίδη Χαρίλαε, χρῆμά τοι γελοῖον
 ἐρέω, πολὺ φίλταθ' ἐταίρων, τέρψαι δ' ἀκούων.

77. (54.)

φιλεῖν στυγνὸν περ ἔόντα μῆδὲ διαλέγεσθαι

78. (54.)

ἀστῶν δ' οἱ μὲν κατόπισθεν ἦσαν, οἱ δὲ πολλοὶ

79. (113.)

Δήμητρὶ τε χεῖρας ἀνέξων

80.

ἔωθεν ἕκαστος ἐπινεν· ἐν δὲ βακχίῃ<σιν>

ΕΠΩΙΔΟΙ

81. (67.)

αἶνός τις ἀνθρώπων ὄδε,
ὥς ἄρ' ἀλώπηξ καίετος ξυνωνίην
ἔμειξαν.

†82. (19.)

προϋθῆκε παισὶ δείπνον αἰνὲς φέρων.

*83.

δρᾶς ἴν' ἔστ' ἐκεῖνος ὑψηλὸς πάγος
τροχὺς τε καὶ παλίγκοτος,
ἐν τῷ κάθημαι σὴν ἐλαφρίζων μάχην.

84. (6.)

ὦ Ζεῦ, πάτερ Ζεῦ, σὸν μὲν οὐρανοῦ κράτος,
σὺ δ' ἔργ' ἐπ' ἀνθρώπων δρᾶς
λεωργὰ καὶ θεμιστά, σοὶ δὲ θηρίων
ὕβρις τε καὶ δίκη μέλει.

85. (71.)

Πάτερ Λυκάμβα, ποῖον ἐφράσω τόδε;
τίς σὰς παρήειρε φρένας;

ἦς τὸ πρὶν ἠρώρεισθα· νῦν δὲ δὴ πολὺς
ἄστοϊσι φαίνεται γέλως.

86. (89.)

ὄρκον δ' ἐνοσφίσθης μέγαν
ἄλλας τε καὶ τράπεζαν . . . . .

87. (88.)

ἦ δέ οἱ σάθη
ὥσεί τ' ὄνου Πριηνέος
κῆλωνος ἐπλήμυρεν ὀτρυνγφάγου.

88. (22.)

ἐμεῦ δ' ἐκείνος οὐ καταπροῖξεται.

89. (105.)

πτώσσουσαν ὥστε πέροδικα

90. (104.)

πάρελθε, γενναῖος γὰρ εἶς.

*91.

ναὶ ναὶ μὰ μήκωνος χλόην.

92. (107.)

ὥς δ' ἄν σε θωιὴ λάβοι

93. (108.)

μή τευ μελαμπύγου τύχης

94. (106.)

ἐμπλην ἐμεῦ τε καὶ φίλου

95. (117.)

λείως γὰρ οὐδὲν ἐφρόνεον.

96. (68.)

Ἐρέω τιν' ὑμῖν αἶνον, ὦ Κηρουκίδη,
 ἄχθυμένη σκυτάλῃ·
 πίθηκος ἦει θηρίων ἀποκριθεὶς
 μοῦνος ἄν' ἐσχατιήν·
 5 τῷ δ' ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλῇ συνήντετο
 πυκνὸν ἔχουσα νόον.

97. (120.)

ρόπτρῳ ἐρειδόμενον

98. (68.)

τουήνδε δ', ὦ πίθηκε, τὴν (ψυχὴν) ἔχων

99. (70.)

τῇ μὲν ὕδωρ ἐφόρει
 δολοφρονέουσα χεῖρί, θήτέρῃ δὲ πῦρ.

100. (72.)

εὔτε πρὸς ἄεθλα δῆμος ἡθροΐζετο,
 ἐν δὲ Βατουσιάδῃς.

* 101.

Ζεὺς ἐν θεοῖσι μάντις ἀψευδέστατος
 καὶ τέλος αὐτὸς ἔχει.

102. (76.)

Δύστηνος ἔγκειμαι πόθῳ
 ἄψυχος, χαλεπῇσι θεῶν ἰδύνησιν ἔκητι
 πεπαρμένος δι' ὀστέων.

103. (73.)

φαινόμενον κακὸν οἷαδ' ἔγρεσθαι

---

104. (69.)

τοῖος γὰρ φιλόνητος ἔρως ὑπὸ καρδίῃν ἐλυσθεῖς
πολλὴν κατ' ἀχλὺν ὁμμάτων ἔχευεν,
κλέψας ἐκ στηθέων ἀταλὰς φρένας.

105. (82.)

Οὐκέθ' ὁμῶς θάλλεις ἀπαλὸν χρῶα· κάρφεται γὰρ ἤδη.

106. (84.)

Πεντήκοντ' ἀνδρῶν λίπε Κοίρανον ἡπιος Ποσειδέων.

107. (82.)

καὶ βήσας ὁρέων δυσπαιφάλους, οἷος ἦν ἐφ' ἡβης

108. (98.)

πολλὰς δὲ τυφλὰς ἐγγέλυσας ἐδέξω.

109. (100.)

ὕφ' ἡδονῆς σαλευμένη κορώνη

109a

κηρύλος

πέτρης ἐπὶ προβλήτος ἀπτερούσσετο.

110. (94.)

ὄγμος κακοῦ δὲ γήραος καθαιρεῖ

---

111. (83.)

ἀλλὰ μ' ὁ λυσιμελής, ᾧ 'ταῖρε, δάμνεται πόθος.

---

112. (90.)

Ζεῦ πάτερ, γάμον μὲν οὐκ ἐδαισάμην.

112a.

κηλεῖται δ' ὅτις (ἐστὶ)ν ἀοιδαῖς

113. (77.)

Τήνελλα καλλίνικε.

χαῖρ' ἄναξ, Ἡράκλεες,
αὐτός τε καὶ Ἴόλαος αἰχμητὰ δύο.

ΙΟΒΑΚΧΟΙ.

114. (78.)

Δήμητρος ἀγνῆς καὶ κόρης τὴν πανήγυριν σέβωι

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

115. (81.)

Υψηλὸς Μεγάτιμον Ἀριστοφῶντα τε Νάξου
κίονας, ὃ μεγάλη γὰρ, ὑπένερχθεν ἔχεις.

116. (80.)

Ἀλκιβίη πλοκάμων ἱερὴν ἀνέθηκε καλύπτρην
Ἥρη, κουριδίων εὖτ' ἐκύρησε γάμων.

III.

SEMONIDES. •

I A M B O I.

1. (1.)*

ὦ παῖ, τέλος μὲν Ζεὺς ἔχει βαρύκτυπος
πάντων ὅς' ἔστι, καὶ τίθῃς ὅκη θέλει·
νοῦς δ' οὐκ ἐπ' ἀνθρώποισιν· ἀλλ' ἐπήμεροι

---

*) Numeri adiecti sunt editionis Welckerianae

ἂ δὴ βοτὰ ζώ(ουσιν), οὐδὲν εἰδότες,
 ὅκως ἕκαστον ἐκτελευτήσῃ θεός. 5
 ἔλπις δὲ πάντας κάμπειθεῖη τρέφει
 ἄπρηκτον ὀρμαίνοντας· οἱ μὲν ἡμέρην
 μένουσιν ἐλθεῖν, οἱ δ' ἐτέων περιτροπάς·
 νέωτα δ' οὐδεις ὅστις οὐ δοκεῖ βροτῶν
 πλούτῳ τε κἀγαθοῖσιν ἵξεσθαι φίλον. 10
 φθάνει δὲ τὸν μὲν γῆρας ἄζηλον λαβόν,
 πρὶν τέρεμ' ἔκηται· τοὺς δὲ δύστηνοι νόσοι
 φθείρουσι θνητῶν· τοὺς δ' Ἄρει δεδμημένους
 πέμπει μελαίνης Αἰδης ὑπὸ χθονός·
 οἱ δ' ἐν θαλάσῃ λαίλαπι κλονεύμενοι 15
 καὶ κύμασιν πολλοῖσι πορφυρῆς ἄλδς
 θνήσκουσιν, εὖτ' ἂν εὖ (δυνή)σωνται ζόειν·
 οἱ δ' ἀγχόνην ἄψαντο δυστήνῃ μόρῃ
 καὐτάργετοι λείπουσιν ἡλίου φάος.
 οὕτω κακῶν ἅπ' οὐδέν· ἀλλὰ μυρίαί 20
 βροτοῖσι κῆρες ἀνεπίφραστοι δύαι
 καὶ πῆματ' ἐστίν· εἰ δ' ἐμοὶ πιθοίατο,
 οὐκ ἂν κακῶν ἐρῶμεν οὐδ' ἐπ' ἄλγεσιν
 κακοῖς ἔχοντες θυμὸν αἰκίζοίμεθα.

2. (2.)

Τοῦ μὲν θανόντος οὐκ ἂν ἐνθυμοίμεθα,
 εἰ τι φρονοῖμεν, πλεῖον ἡμέρης μιῆς.

3. (3.)

πολλὸς γὰρ ἡμῖν ἐστὶ τεθνάναι χρόνος,
 ζῶμεν δ' ἀριθμῷ παῦρα (παγκάκως ἔτεα.

4. (4.)

πάμπαν δ' ἔμωμος οὕτις οὐδ' ἀκήριος.

5. (6.)

ἄθηλος ἵππῳ πῶλος ὧς ἅμα τρέχει.

6. (7.)

Γυναικὸς οὐδὲν χορήμ' ἀνὴρ ληίζεται
ἔσθλῆς ἄμεινον οὐδὲ δρίμιον κακῆς.

7. (8.)

Χωρὶς γυναικὸς θεὸς ἐποίησεν νόον
τὰ πρῶτα· τὴν μὲν ἐξ ὑὸς ταυνύτριχος,
τῇ πάντ' ἐν' οἶκον βορβόρῳ πεφυρμένα
ἄκοσμα κεῖται καὶ κυλίνδεται χαμαί·
5 αὐτῇ δ' ἔλουτος ἀπλύτοις ἐν εἵμασιν
ἐν κοπρίῃσιν ἡμένη πιαίνεται.

τὴν δ' ἐξ ἀλιτρῆς θεὸς ἔθηκ' ἀλώπεκος
γυναῖκα, πάντων ἰδριν· οὐδέ μιν κακῶν
λέληθεν οὐδὲν οὐδὲ τῶν ἀμεινόνων·
10 τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν εἶπε πολλάκις κακόν,
τὸ δ' ἐσθλόν· ὀργῇν δ' ἄλλοτ' ἀλλοίην ἔχει.

τὴν δ' ἐκ κυνός, λίταργον, αὐτομήτορα,
ἣ πάντ' ἀκοῦσαι, πάντα δ' εἰδέναι θέλει,
πάντῃ δὲ παπταίνουσα καὶ πλανωμένη
15 λέληκεν, ἣν καὶ μηδέν' ἀνθρώπων ὀρεῖ.
παύσειε δ' ἂν μιν οὗτ' ἀπειλήσας ἀνὴρ,
οὐδ' εἰ χολωθεῖς ἐξαράξειεν λίθῳ
ὀδόντας, οὐδ' ἂν μελίσχως μυθεύμενος,
οὐδ' εἰ παρὰ ξείνοισιν ἡμένη τύχη·
20 ἀλλ' ἐμπέδως ἄπρηκτον αὖτον ἔχει.

τὴν δὲ πλάσαντες γῆνιν Ὀλύμπιοι
ἔδωκαν ἀνδρὶ πηρόν· οὔτε γὰρ κακὸν
οὗτ' ἐσθλὸν οὐδὲν οἶδε τοιαύτη γυνή·

ἔργων δὲ μοῦνον ἐσθίειν ἐπίσταται·
 κοῦδ' ἦν κακὸν χειμῶνα ποιήσῃ θεός,
 διγῶσα δῖφρον ἄσσον ἔλκεται πυρός. 25

τὴν δ' ἐκ θαλάσσης, ἣ δὴ ἐν φρεσὶν νοεῖ·
 τὴν μὲν γελᾷ τε καὶ γέγηθεν ἡμέρην·
 ἐπαινέσει μιν ξείνος ἐν δόμοισ' ἰδὼν·
 'οὐκ ἔστιν ἕλλη τῆσδε λωίων γυνή 80
 ἐν πᾶσιν ἀνθρώποισιν οὐδὲ καλλίων·'

τὴν δ' οὐκ ἀνεκτὸς οὔτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν
 οὔτ' ἄσσον ἐλθεῖν, ἀλλὰ μαίνεται τότε
 ἄπλητον ὥσπερ ἀμφὶ τέκνοισιν κύων,
 ἀμείλιχος δὲ πᾶσι κάποθυμή 35

ἐχθροῖσιν ἴσα καὶ φίλοισι γίγνεται·
 ὥσπερ θάλασσα πολλάκις μὲν ἀτρεμῆς
 ἔσθηκ' ἀπήμων, χάσμα ναύτησιν μέγα,
 θέρεος ἐν ὥρῃ, πολλάκις δὲ μαίνεται
 βαρυκτύποισι κύμασιν φορευμένη. 40
 ταύτῃ μάλιστ' ἔοικε τοιαύτῃ γυνή.

[ὀργήν· φυὴν δὲ πόντος ἀλλοίην ἔχει.]

τὴν δ' ἐκ (σποδείης) καὶ παλιντριβέος ὕνου,
 ἣ σὺν τ' ἀνάγκῃ σὺν τ' ἐνιπῆσιν μόγῃς
 ἔστειρξεν ὧν ἅπαντα κάπονῆσατο . . . 45
 ἄρεστά· τόφρα δ' ἐσθίει μὲν ἐν μυχῶ
 προνύξ, προήμαρ, ἐσθίει δ' ἐπ' ἐσχάρῃ·
 ὁμῶς δὲ καὶ πρὸς ἔργον ἀφροδίσιον
 ἐλθόντ' ἐταῖρον ὄντινῶν ἐδέξατο.

τὴν δ' ἐκ γαλήης, δύστηνον οἴζυρον γένος. 50
 κείνῃ γὰρ οὐ τι καλὸν οὐδ' ἐπίμερον
 πρόσσεστιν οὐδὲ τερπνὸν οὐδ' ἐράσμιον·
 εὐνῆς δ' ἀληγῆς ἔστιν ἀφροδίσης,
 τὸν δ' ἄνδρα τὸν παρόντα ναυσίῃ διδοῖ·

- 55 κλέπτουσα δ' ἔρδει πολλὰ γείτονας κακά,
 ἄθυστα δ' ἱρὰ πολλάκις κατεσθίει.
 τήν δ' ἵππος ἄβρῃ χαιτέεσσ' ἐγείνατο,
 ἢ δούλι' ἔργα καὶ δύην περιτρέπει, *τῶν τῶν τῶν*
 κοῦτ' ἂν μύλης ψαύσειεν οὔτε κόσκινον *εἰς*
 60 ἄρειεν οὔτε κόπρον ἐξ οἴκου βάλοι,
 οὔτε πρὸς ἵπνον ἀσβόλην ἀλευμένη
 ἴξοιτ'· ἀνάγκη δ' ἄνδρα ποιεῖται φίλον.
 λοῦται δὲ πάσης ἡμέρης ἄπο δούπον
 δίς, ἄλλοτε τρίς, καὶ μύροισ' ἀλείφεται·
 65 αἰεὶ δὲ χαίτην ἐκτενισμένην φορεῖ
 βαθεῖαν, ἀνθέμοισιν ἐσκιασμένην.
 καλὸν μὲν ὦν θέημα τοιαύτη γυνή
 ἄλλοισι, τῷ δ' ἔχοντι γίγνεται κακόν, *κακόν.*
 ἦν μὴ τις ἢ τύραννος ἢ σκηπτοῦχος ἦ,
 70 ὅστις τοιούτοις θυμὸν ἀγλαΐζεται.
 τήν δ' ἐκ πίθηκου· τοῦτο δὴ διακριδὸν
 Ζεὺς ἀνδράσιν μέγιστον ὥπασεν κακόν.
 αἰσχίστα μὲν πρόσωπα· τοιαύτη γυνή
 εἴσιν δι' ἄστεος πᾶσιν ἀνθρώποις γέλως·
 75 ἐπ' ἀνχένα βραχεῖα, κινεῖται μόγις,
 ἄπυργος, ἀνόκωλος· ἃ τάλας ἀνὴρ,
 ὅστις κακὸν τοιοῦτον ἀγκαλίζεται.
 δῆνεα δὲ πάντα καὶ τρόπους ἐπίσταται,
 ὥσπερ πίθηκος, οὐδέ οἱ γέλως μέλει·
 80 οὐδ' ἂν τιν' εὖ ἐρξείεν, ἀλλὰ τοῦτ' ὄρῳ
 καὶ τοῦτο πᾶσαν ἡμέρην βουλευεται,
 ὅπως τιν' ὥς μέγιστον ἐρξείεν κακόν.
 τήν δ' ἐκ μελίσσης· τήν τις εὐτυχεῖ λαβών·
 κείνη γὰρ οἷη μῶμος οὐ προσιζάνει,
 85 θάλλει δ' ὑπ' αὐτῆς κάπαέζεται βίος·

φίλη δὲ σὺν φιλεῦντι γηράσκει πόσι,
 τεκοῦσα καλὸν κοῦνομάκλυτον γένος·
 κάριπρεπῆς μὲν ἐν γυναιξὶ γίνεται
 πάσῃσι, θεΐη δ' ἀμφιδέδρομεν χάρις·
 οὐδ' ἐν γυναιξὶν ἡδεται καθημένῃ,
 90 ὅκου λέγουσιν ἀφροδισίους λόγους.
 τοίᾳς γυναῖκας ἀνδράσιν χαρίζεται
 Ζεὺς τὰς ἀρίστας καὶ πολυφραδεστάτας.

[τὰ δ' ἄλλα φῦλα ταῦτα μηχανῇ Διὸς
 95 ἔστιν τε πάντα καὶ παρ' ἀνδράσιν μένει.]
 Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
 γυναῖκας· ἦν τι καὶ δοκέωσιν ὠφελεῖν,
 ἔχοντί τοι μάλιστα γίνεται κακόν.
 οὐ γάρ κοτ' εὐφρων ἡμέρην διέρχεται
 ἄπασαν, ὅστις σὺν γυναικὶ πέλεται,
 100 οὐδ' αἶψα λιμὸν οἰκίῃς ἀπώσεται,
 ἐχθρὸν συνοικητήρα, δυσμενέα θεόν.
 ἀνὴρ δ' ὅταν μάλιστα θυμηθεῖν δοκῇ
 κατ' οἶκον ἢ θεοῦ μοῖραν ἢ ἀνθρώπου χάριν,
 105 εὐροῦσα μῶμον ἐς μάχην κορύσσεται.
 ὅκου γυνὴ γὰρ ἔστιν, οὐδ' ἐς οἰκίην
 ξεῖνον μολόντα προφρόνως δεχοίατο.
 ἥτις δέ τοι μάλιστα σωφρονεῖν δοκεῖ,
 αὕτη μέγιστα τυγχάνει λωβωμένη·
 110 κεκηνότος γὰρ ἀνδρὸς — οἱ δὲ γείτονες
 χαίρουσ' ὀρῶντες καὶ τόν, ὥς ἀμαρτάνει.
 τὴν ἦν δ' ἕκαστος αἰνέσει μεμνημένος
 γυναῖκα, τὴν δὲ τοῦτέρου μωμήσεται·
 ἴσην δ' ἔχοντες μοῖραν οὐ γιγνώσκομεν.
 115 Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,

καὶ δεσμὸν ἀμφέθηκεν ἄρρηκτον πέδεσσι,
 ἐξ οὗτε τοὺς μὲν Ἀΐδης ἐδέξατο
 γυναικὸς εἵνεκ' ἀμφιδηριωμένους

8. (9.)

. . . ὥσπερ ἔγχελυσ κατὰ γλοιοῦ

9. (9.)

ἐρφιδὶς γὰρ ἔγχελυν Μαιανδρίην
 τρίορχον εὐρώων ἐσθίωντ' ἀφείλετο.

10. (15.)

τί ταῦτα μακρῶν διὰ λόγων ἀνέδραμον;

11. (16.)

οἶόν τε χηνὸς ὦσον Μαιανδρίου

12. (17.)

σπλάγχχ' ἀμφέποντες ἀντίκ' ἐκτίνου δίκην

13. (18.)

οἶον τόδ' ἡμῖν ἐρπετὸν παρέπτατο,
 τὸ ζώων κάκιστον ἔκτεται βίον.'

14. (19.)

οὐκ ἔν τις οὕτω δασκίοισ' ἐν οὖρεσιν
 ἀνῆρ λέοντ' ἐδαισεν οὐδὲ πάρδαλιν,
 μοῦνος στενυγρῇ συμπεσὼν ἐν ἀτραπῷ.

15. (14.)

θύννοισι τευθίς, κωβιοῖσι κωρίδες

16. (20.)

κῆλειφόμεν μύροισι καὶ θυώμασιν
 καὶ βακκάρι· καὶ γὰρ τις ἔμπορος παρῆν.

17. (20.)

καὶ τῆς ὕπισθεν ὀρσοθυρίδος ἡλσάμην.

18. (22.)

καὶ σαῦλα βαίνων, ἵππος ὥς κορωνί(ης)

19. (23.)

ἢ τυφλὸς ἢ τις σκνιπὸς ἤλυγα βλέπων

20. (24.)

θύουσι Νύμφῃσ' (ἡδὲ) Μαιάδος τόκῳ·
οὔτοι γὰρ ἀνδρῶν αἶμ' ἔχουσι ποιμένων.

21. (25.)

σὺν πορδακοῖσιν ἐκπεσόντες εἵμασιν

22. (26.)

⟨*H*⟩ πολλὰ μὲν δὴ προεκπονέαι, Τηλέμβροτε

ἐνταῦθα μέντοι τυρὸς ἐξ Ἀχαιῆς
Τρομίλιος θαυμαστός, δὺν κατήγαγον.

23. (27.)

κῶς ⟨*Υ*⟩ ἀπεῦσα κῶς ἐμίστυλα κρέα
ἰρωστί· καὶ γὰρ οὐ κακῶς ἐπίσταμαι

24. (28.)

ἔδωκεν οὐδεις οὐδ' ἀρυστήρα τρυγός.

25. (29.)

ἀπὸ τράπεζαν εἶλε καὶ ποτήρια.

26. (30.)

αὕτη δὲ φοξή χεῖλος Ἀργεΐη κύλιξ

27. (31.)

ὀπλὰς ἐκίνει τῶν ὀπισθίων ποδῶν.

IV.

TYRTAEUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

✓ 1. (1.)*

Εὐνομία.

αὐτὸς γὰρ Κρονίων, καλλιστεφάνου πόσις Ἥρης,

Ζεὺς Ἡρακλείδαις τήνδε δέδωκε πόλιν·

οἷσιν ἅμα προλιπόντες Ἑρινεὸν ἡγεμόεντα

εὐρεῖαν Πέλοπος νῆσον ἀφικόμεθα.

2. (2.)

Φοῖβον ἀκούσαντες Πυθωνόθεν οἴκαδ' ἐνεικαν

μαντείας τε θεοῦ καὶ τελέεντ' ἔπεα·

[(ᾧδε) γὰρ ἀργυρότοξος ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων

χρυσοκόμης ἔχρη πίνος ἐξ ἀδύτου.]

5 ἄρχειν μὲν βουλῆς θεοτιμήτους βασιλῆας,

οἷσι μέλει Σπάρτης ἱμερόεσσα πόλις,

πρεσβυγενέας τε γέροντας, ἔπειτα δὲ δημότας ἄνδρας

εὐθείαις ρήτραις ἀνταπαμειβομένους·

μυθεῖσθαι δὲ τὰ καλὰ καὶ ἔρδειν πάντα δίκαια

10 μηδέ τι βουλευεῖν τῇδε πόλει <βλαβερόν>,

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

δῆμον τε πλήθει νίκην καὶ κάρτος ἔπεσθαι·
Φοῖβος γὰρ περὶ τῶν ᾧδ' ἀνέφηνε πόλει.

3. 4. 5. (3. 4.)

ἡμετέρῳ βασιλῇ, θεοῖσι φίλῳ Θεοπόμπῳ,
ὃν διὰ Μεσσήνην εἴλομεν εὐρύχορον,
Μεσσήνην ἀγαθὴν μὲν ἀροῦν, ἀγαθὴν δὲ φυτεύειν
ἄμφ' αὐτὴν δ' ἐμάχοντ' ἐννεακαίδεκ' ἔτη
νωλεμέως αἰεὶ, ταλασίφρονα θυμὸν ἔχοντες,
αἰχμηταὶ πατέρων ἡμετέρων πατέρες·
εἰκοστῷ δ' οἱ μὲν κατὰ πῖονα ἔργα λιπόντες
φεῦγον Ἰθωμαίων ἐκ μεγάλων ὁρέων.

5

6. (5.)

ὥσπερ ὄνοι μεγάλοισ' ἄχθεσι τειρόμενοι,
δεσποσύνοισι φέροντες ἀναγκαίης ὑπο λυγρῆς
ἡμῖν παντὸς ὅσον καρπὸν ἄρουρα φέρει.

7. (5.)

δεσπότης οἰμώζοντες ὁμῶς ἄλοχοί τε καὶ αὐτοί,
εὐτέ τιν' οὐλομένη μοῖρα κίχῃ θανάτου.

✓ 8. (6.)

Τεθνάμεναι γὰρ καλὸν ἐνὶ προμάχοισι πεσόντα
ἄνδρ' ἀγαθὸν περὶ ἧ πατρίδι μαρνόμενον.
τὴν δ' αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πῖονας ἀγροὺς
πιτωχέειν πάντων ἔστ' ἀνιηρότατον,
πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ γέροντι
παισὶ τε σὺν μικροῖς κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ.
ἐχθρὸς μὲν γὰρ τοῖσι μετέσσειται, οὓς κεν ἵκηται
χρησμοσύνη τ' εἰκῶν καὶ στρυγερῇ πενήνῃ,
αἰσχύνει τε γένος, κατὰ δ' ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει,
πᾶσα δ' ἀτιμὴ καὶ κακότης ἔπεται.

5

10

112. (90.)

Ζεῦ πάτερ, γάμον μὲν οὐκ ἐδαισάμην.

112a.

κηλεῖται δ' ὅτις (ἐστὶ)ν αἰοδαῖς

113. (77.)

Τήνελλα καλλίνικε.

χαῖρ' ἄναξ, Ἡράκλεες,

αὐτός τε καὶ Ἰόλαος αἰχμητὰ δύο.

ΙΟΒΑΚΧΟΙ.

114. (78.)

Δήμητρος ἀγνῆς καὶ κόρης τὴν πανήγυριν σέβωι

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

115. (81.)

Τψηλοὺς Μεγάτιμον Ἀριστοφόωντα τε Νάξου
κίονας, ὧ μεγάλη γαῖ', ὑπένερχθεν ἔχεις.

116. (80.)

Ἀλκιβίη πλοκάμων ἱερὴν ἀνέσθηκε καλύπτειν
Ἥρη, κουριδίων εὖτ' ἐκύρησε γάμων.

III.

SEMONIDES. •

I A M B O I.

1. (1.)*

Ὡ παῖ, τέλος μὲν Ζεὺς ἔχει βαρύνκτυπος
πάντων ὅς' ἐστι, καὶ τίθησ' ὅκη θέλει·
νοῦς δ' οὐκ ἐπ' ἀνθρώποισιν· ἀλλ' ἐπήμεροι

*) Numeri adiecti sunt editionis Welckerianae

ἃ δὴ βοτὰ ζῶ(ουσιν), οὐδὲν εἰδότες,
 ὅπως ἕκαστον ἐκτελευτήσῃ θεός. 5
 ἐλπίς δὲ πάντας κάμπειθιείη τρέφει
 ἄπρηκτον ὁρμαίνοντας· οἱ μὲν ἡμέρην
 μένουσιν ἐλθεῖν, οἱ δ' ἐτέων περιτροπάς·
 νέωτα δ' οὐδείς ὅστις οὐ δοκεῖ βροτῶν
 πλούτῳ τε κἀγαθοῖσιν ἵξεσθαι φίλον. 10
 φθάνει δὲ τὸν μὲν γῆρας ἔξηλον λαβόν,
 πρὶν τέρεμ' ἵκηται· τοὺς δὲ δύστηνοι νόσοι
 φθείρουσι θνητῶν· τοὺς δ' Ἄρει δεδμημένους
 πέμπει μελαιίνης Αἰδῆς ὑπὸ χθονός·
 οἱ δ' ἐν θαλάσῃ λαίλαπι κλονεύμενοι 15
 καὶ κύμασιν πολλοῖσι πορφυρῆς ἁλὸς
 θνήσκουσιν, εὖτ' ἂν εὖ (δυνή)σωνται ζόειν·
 οἱ δ' ἀγχόνην ἄψαντο δυστήνῳ μόρῳ
 καὐτάγρετοι λείπουσιν ἡλίου φάος.
 οὕτω κακῶν ἅπ' οὐδέν· ἀλλὰ μυρία 20
 βροτοῖσι κῆρες κἀνεπίφραστοι δύναι
 καὶ πῆματ' ἐστίν· εἰ δ' ἐμοὶ πιθοίατο,
 οὐκ ἂν κακῶν ἐρῶμεν οὐδ' ἐπ' ἔλγεσιν
 κακοῖσ' ἔχοντες θυμὸν αἰκίζοίμεθα.

2. (2.)

Τοῦ μὲν θανόντος οὐκ ἂν ἐνθυμοίμεθα,
 εἰ τι φρονοῦμεν, πλεῖον ἡμέρης μιῆς.

3. (3.)

πολλὸς γὰρ ἡμῖν ἐστι τεθνάναι χρόνος,
 ζῶμεν δ' ἀριθμῶ παῦρα (παγ' ἀνάγκης ἔτα.

4. (4.)

πάμπαν δ' ἄμωμος οὔτις οὐδ' ἀκήριος.

5. (6.)

ἄθηλος ἵππῳ πῶλος ὥς ἅμα τρέχει.

6. (7.)

Γυναικὸς οὐδὲν χοῆμ' ἀνὴρ ληίζεται
ἔσθλῆς ἄμεινον οὐδὲ ῥίγιον κακῆς.

7. (8.)

Χωρὶς γυναικὸς θεὸς ἐποίησεν νόον
τὰ πρῶτα· τὴν μὲν ἐξ ὑδὸς ταυνύτριχος,
τῇ πάντ' ἀν' οἶκον βορβόρῳ πεφυρμένα
ἄκοσμα κεῖται καὶ κυλίνδεται χαμαί·

5 αὐτὴ δ' ἄλουτος ἀπλύτοις ἐν εἵμασιν
ἐν κοπρίῃσιν ἡμένη πιαίνεται.

τὴν δ' ἐξ ἀλιτροῦς θεὸς ἔθηκ' ἀλώπεκος
γυναικα, πάντων ἰδριν· οὐδέ μιν κακῶν
λέληθεν οὐδὲν οὐδὲ τῶν ἀμεινόνων·

10 τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν εἶπε πολλάκις κακόν,
τὸ δ' ἐσθλόν· ὀργὴν δ' ἄλλοτ' ἀλλοίην ἔχει.

τὴν δ' ἐκ κυνός, λίταργον, αὐτομήτορα,
ἣ πάντ' ἀκοῦσαι, πάντα δ' εἰδέναι θέλει,
πάντῃ δὲ παπταίνουσα καὶ πλανωμένη

15 λέληκεν, ἦν καὶ μηδέν' ἀνθρώπων ὄρεῃ.
παύσεις δ' ἔν μιν οὔτ' ἀπειλήσας ἀνὴρ,
οὐδ' εἰ χολωθεὶς ἐξαράξειεν λίθῳ
ὀδόντας, οὐδ' ἂν μειλίχως μυθεύμενος,
οὐδ' εἰ παρὰ ξείνοισιν ἡμένη τύχη·

20 ἀλλ' ἐμπέδως ἄπρηκτον αὐοῦνῃν ἔχει.

τὴν δὲ πλάσαντες γήϊνῃν Ὀλύμπιοι
ἔδωκαν ἀνδρὶ πηρόν· οὔτε γὰρ κακὸν
οὔτ' ἐσθλὸν οὐδὲν οἶδε τοιαύτῃ γυνή·

οὐδέ ποτε κλέος ἐσθλὸν ἀπόλλυται οὐδ' ὄνομ' αὐτοῦ,
 ἀλλ' ὑπὸ γῆς περ ἔων γίγνεται ἀθάνατος,
 ὄντιν' ἀριστεύοντα μένοντά τε μαρναμένον τε
 γῆς πέρι καὶ παίδων θυῶρος Ἄρης ὀλέσῃ. *in ytuus*
 εἰ δὲ φύγῃ μὲν κῆρα *prostration* ⁸⁵ *prostration*
 νικήσας δ' αἰχμῆς ἀγλαὸν εὖχος ἔλῃ,
 πάντες μιν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἡδὲ παλαιοί,
 πολλὰ δὲ τεργνὰ παθὼν ἐρχεται εἰς Ἀΐδην·
 γηράσκων ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτόν
 βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει, 40
 πάντες δ' ἐν θῶκοισιν ὁμῶς νέοι οἷ τε κατ' αὐτόν
 εἰκουςιν χῶρης οἷ τε παλαιότεροι. *contingunt*
 ταύτης νῦν τις ἀνὴρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἰκέσθαι
 κειράσθω θυμῷ, μὴ μεθιεῖς πολέμον.

11. (10.)

αἰθωνος δὲ λέοντος ἔχων ἐν στήθεσι θυμὸν

12. (11.)

πρὶν ἀρετῆς πελάσαι τέρμασιν ἢ θανάτου

13. (11.)

Ἄγετ', ὦ Σπάρτας εὐάνδρῳ
 κῶροι πατέρων πολιατῶν,
 λαιᾶ μὲν ἔνυν προβάλεσθε,
 δόρυ δ' εὐτόλμως (ἄνσχεσθε)
 μὴ φειδόμενοι τᾶς ζωᾶς·
 οὐ γὰρ πάτριον τᾶ Σπάρτα.

- 55 κλέπτουσα δ' ἔρδει πολλὰ γείτονας κακὰ,
 ἄθυστα δ' ἰρὰ πολλάκις κατεσθίει.
 τὴν δ' ἵππος ἄβρη χαιτέσσ' ἐγείνατο,
 ἢ δοῦλί' ἔργα καὶ δῦν περιτρέπει, *τῶν τῶν τῶν*
 κοῦτ' ἂν μύλης ψαύσειεν οὔτε κόσμιον *ἔκιν*
 60 ἄρειεν οὔτε κόπρον ἐξ οἴκου βάλοι,
 οὔτε πρὸς ἵπνδον ἀσβόλην ἀλευμένη
 ἴξοιτ'· ἀνάγκη δ' ἄνδρα ποιεῖται φίλον.
 λούται δὲ πάσης ἡμέρης ἄπο ῥύπον
 δῖς, ἔλλοτε τρεῖς, καὶ μύροισ' ἀλείφεται·
 65 αἰεὶ δὲ χαίτην ἐκτενισμένην φορεῖ
 βαθεῖαν, ἀνθέμοισιν ἐσκιασμένην.
 καλὸν μὲν ὦν θέημα τοιαύτη γυνὴ
 ἄλλοισι, τῷ δ' ἔχοντι γίννεται κακόν, *ἡμεῖς τῶν*
 ἦν μή τις ἢ τύραννος ἢ σκηπτοῦχος ἦ,
 70 ὅστις τοιούτοις θυμὸν ἀγλαΐζεται.
 τὴν δ' ἐκ πιθήκου· τοῦτο δὴ διακριδὸν
 Ζεὺς ἀνδράσιν μέγιστον ὤπασεν κακόν.
 αἰσχιστὰ μὲν πρόσωπα· τοιαύτη γυνὴ
 εἰσιν δι' ἄστεος πᾶσιν ἀνθρώποις γέλως·
 75 ἐπ' αὐχένα βραχεῖα, κινεῖται μόγισ,
 ἄπυγος, ἀνόκωλος· ἃ τάλας ἀνὴρ,
 ὅστις κακὸν τοιοῦτον ἀγκαλίζεται.
 δῆνεα δὲ πάντα καὶ τρόπους ἐπίσταται,
 ὥσπερ πίθηκος, οὐδέ οἱ γέλως μέλει·
 80 οὐδ' ἂν τιν' εὖ ἐρξείεν, ἀλλὰ τοῦτ' ὄρεῖ
 καὶ τοῦτο πᾶσαν ἡμέρην βουλεύεται,
 ὅπως τιν' ὥς μέγιστον ἐρξείεν κακόν.
 τὴν δ' ἐκ μελίσσης· τὴν τις εὐτυχεῖ λαβών·
 κείνη γὰρ οἷα μῶμος οὐ προσιζάνει,
 85 θάλλει δ' ὑπ' αὐτῆς ἀπαέζεται βίος·

φίλη δὲ σὺν φιλεῦντι γηράσκει πόσι,
 τεκοῦσα καλὸν κοῦνομάκλυτον γένος·
 κἀριπρεπὴς μὲν ἐν γυναιξὶ γίγνεται
 πάσῃσι, θείῃ δ' ἀμφιδέδρομεν χάρις·
 οὐδ' ἐν γυναιξὶν ἥδεται καθημένη,
 ὅκου λέγουσιν ἀφροδισίους λόγους.
 τοίας γυναῖκας ἀνδράσιν χαρίζεται
 Ζεὺς τὰς ἀρίστας καὶ πολυφραδεστάτας.

90

[τὰ δ' ἄλλα φύλα ταῦτα μηχανῇ Διὸς
 ἔστιν τε πάντα καὶ παρ' ἀνδράσιν μένει.]
 Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
 γυναῖκας· ἦν τι καὶ δοκέωσιν ὠφελεῖν,
 ἔχοντί τοι μάλιστα γίγνεται κακόν.
 οὐ γάρ κοτ' εὐφρων ἡμέρην διέρχεται
 ἄπασαν, ὅστις σὺν γυναικὶ πέλεται,
 οὐδ' αἶψα λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται,
 ἐχθρὸν συνοικητῆρα, δυσμενέα θεόν.
 ἀνὴρ δ' ὅταν μάλιστα θυμηδεῖν δοκῇ
 κατ' οἶκον ἢ θεοῦ μοῖραν ἢ ἀνθρώπου χάριν,
 εὐροῦσα μῶμον ἐς μάχην κορύσσεται.
 ὅκου γυνὴ γάρ ἐστιν, οὐδ' ἐς οἰκίην
 ξεῖνον μολόντα προφρόνως δεχοίαιο.
 ἦτις δέ τοι μάλιστα σωφρονεῖν δοκεῖ,
 αὕτη μέγιστα τυγχάνει λωβωμένη·
 κεκηνότος γὰρ ἀνδρὸς — οἱ δὲ γείτονες
 χαίρουσ' ὀρῶντες καὶ τόν, ὥς ἀμαρτάνει.
 τὴν ἦν δ' ἕκαστος αἰνέσει μεμνημένος
 γυναῖκα, τὴν δὲ τοῦτέρου μωμήσεται·
 ἴσῃν δ' ἔχοντες μοῖραν οὐ γινώσκομεν.
 Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,

95

100

105

110

115

τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν, ἐπεὶ πλεόν ὥφελεν εἶναι·
 ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίγνεται ὥσπερ ὄναρ
 ἦβη τιμήσσεα· τὸ δ' ἀργαλέον καὶ ἄμορφον
 γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς ἀντίχ' ὑπερκρέμαται,
 ὅ ἐχθρὸν ὁμῶς καὶ ἄτιμον, ὃ τ' ἄγνωστον τιθεῖ ἄνδρα·
 βλάπτει δ' ὀφθαλμοὺς καὶ νόον ἀμφιχυνθέν.

6. (6.)

ultimam Αἰ γὰρ ἄτερ νούσων τε καὶ ἀργαλέων *care* μελεδωνέων
 ἐξηκονταέτη μοῖρα κίχοι θανάτου.

7. (7.)

Μήτε τινὰ ξείρων δηφεύμενος ἔργμασι λυγροῖς
 μήτε τιν' ἐνδήμων, ἀλλὰ δίκαιος ἔων,
 τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτέων
 ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

8. (8.)

ἀληθείη δὲ παρέστω
 σοὶ καὶ ἐμοί, πάντων χρῆμα δικαιότατον.

κτισίς κ. λ. φ. υ. ς 9 (12.)

only αἰπεῖ(άν) τε Πύλον Νηληΐιον ἄστν λιπόντες
 ἱμερτήν Ἀσίην νηυσὶν ἀφικόμεθα,
 εἰς δ' ἐρατὴν Κολοφῶνα βίην ὑπέροπλον ἔχοντες
 ἐξόμεθ' ἀργαλέης ὕβριος ἡγεμόνες·
 ὅ κείθεν δ' (αὐτίς Ἀλ)εντος ἀπορνύμενοι ποταμοῖο
 θεῶν βουλῇ Σμύρνην εἵλομεν Αἰολίδα.

10. (10.)

οὐδέ κοτ' ἂν μέγα κῶας ἀνήγαγεν αὐτὸς Ἰήσων
 εἰς Αἴης, τελέσας ἀλγυνόεσσας ὁδόν,

ὕβριστῇ Πελλίῃ τελέων χαλεπήρες ἄεθλον,
οὐδ' ἂν ἐπ' Ὠκεανοῦ καλὸν ἴκοντο ῥόον

Αἰήταο πόλιν, τόθι τ' ὠκέος Ἑλλοιο 5
ἄκτινες χροσέφ κείαται ἐν θαλάμῳ,
Ὠκεανοῦ παρὰ χεῖλος, ἵν' ὄχετο θεῖος Ἰήσων.

11. (9.)

Ἥελιος μὲν γὰρ πόνον ἔλλαχεν ἡματα πάντα,
οὐδέ κοτ' ἄμπαυσις γίγνεται οὐδεμία
ἵπποισιν τε καὶ αὐτῷ, ἐπεὶ ῥοδοδάκτυλος Ἥως
Ὠκεανὸν προλιποῦσ' οὐρανὸν εἰσαναβῆ·
τὸν μὲν γὰρ διὰ κῦμα φέρει πολυήρατος εὐνὴ 5
κοίλῃ, Ἥφαιστου χερσὶν ἐληλαμένη
χρυσοῦ τιμήεντος, ὑπόπτερος, ἄκρον ἐφ' ὕδωρ
εὐδονθ' ἀρπαλέως χώρου ἀφ' Ἑσπερίδων
γαταν ἐς Αἰθιοπῶν, ἵνα δὴ θοδὸν ἄρμα καὶ ἵπποι
ἔστασ', ὄφρ' Ἥως ἡριγένεια μόλῃ. 10
ἔνθ' ἐπεβή(σεθ' ἔδων) ὀχέων Ὀπερίονος υἱός.

12. (13.)

οὐ μὲν δὴ κείνου γε μένος καὶ ἀγῆνορα θυμὸν *might truly*
τοῖον ἐμεῦ προτέρων πεύθομαι, οἳ μιν ἴδον
Λυδῶν ἱππομάχων πνικνὰς κλονέοντα φάλαγγας
Ἔρμιον ἄμ πεδίον, φῶτα φερεμμελίην·
τοῦ μὲν ἄρ' οὐκοτε πάμπαν ἐμέμψατο Παλλὰς Ἀθήνη 5
δορυμὸν μένος κραδίης, εὐθ' ὄγ' ἀνὰ προμάχους
σεύαϊθ', αἱματόεντος ἐν ὑσμίνῃ πολέμοιο
πικρὰ βιαζόμενος δυσμενέων βέλεα·
οὐ γὰρ τις κείνου δηρίων (τότ') ἀμεινότερος φῶς
ἔσκειν ἐποίχεσθαι φυλόπιδος κρατερῆς 10
ἔργον, ὅτ' ἀγῆσιν φέρετ' (εἰκελος) ἡέλιιο.

13. (15.)

καί μιν ἐπ' ἀνθρώπους βάξις ἔχει χαλεπή.

14. (15.)

ἀργαλέης αἰεὶ βάξιος ἰέμενοι

15. (14.)

Παίονας ἄνδρας ἄγων, ἵνα τε κλειτὸν γένος ἵππων

VIII.

S O L O N.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1. (12.)*)

Σαλαμίς.

Αὐτὸς κήρυξ ἦλθον ἀφ' ἱμερτῆς Σαλαμῖνος,
κόσμον ἐπέων ᾠδὴν ἀντ' ἀγορῆς θέμενος.

εἶπν' ὁ γὰρ ἐγὼ Φολεγάνδριος ἢ Σικινίτης
ἀντί γ' Ἀθηναίου, πατρὶδ' ἀμειψάμενος·
5 αἶψα γὰρ ἂν φάτις ἦδε μετ' ἀνθρώποισι γένοιτο·
'Αττικὸς οὗτος ἀνὴρ τῶν Σαλαμιναφετῶν.

ἴομεν εἰς Σαλαμῖνα, μαχησόμενοι περὶ νήσον
ἱμερτῆς χαλεπὸν τ' αἰσχρὸς ἀπωσόμενοι.

2. (13.)

Ἡμετέρη δὲ πόλις κατὰ μὲν Διὸς οὐποτ' ὀλεῖται
αἶσαν καὶ μακάρων θεῶν φρένας ἀθανάτων·

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

τοίη γὰρ μεγάθυμος ἐπίσκοπος ὀβριμοπάτρῃ
 Παλλὰς Ἀθηναίῃ χεῖρας ὑπερθευ ἔχει·
 αὐτοὶ δὲ φθείρειν μεγάλην πόλιν ἀφραδίῃσιν 5
 ἄστοι βούλονται χρήμασι πειθόμενοι,
 δήμου θ' ἡγεμόνων ἄδικος νόος, οἷσιν ἐτοῖμον
 ὕβριος ἐκ μεγάλης ἄλγεα πολλὰ παθεῖν·
 οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον οὐδὲ παρούσας
 εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ. 10

πλουτοῦσιν δ' ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενοι

οὐθ' ἱερῶν κτεάνων οὔτε τι δημοσίων
 φειδόμενοι κλέπτουσιν ἐφ' ἀρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος,
 οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ θέμεθλα Δίκης,
 ἢ σιγῶσα σύνοιδε τὰ γιννόμενα πρό τ' ἐόντα, 15
 τῷ δὲ χρόνῳ πάντως ἥλθ' ἀποτεισομένη.
 τοῦτ' ἤδη πάσῃ πόλει ἔρχεται ἔλκος ἀφνικτον·
 εἰς δὲ κακὴν ταχέως ἤλυθε δουλοσύνην,
 ἢ στάσιν ἔμφυλον πόλεμόν θ' εὐδοντ' ἐπεγεῖρει,
 ὃς πολλῶν ἐρατὴν ὤλεσεν ἡλικίην· 20

ἐκ γὰρ δυσμενέων ταχέως πολυήρατον ἄστυ
 τρύχεται ἐν συνόδοις τοῖς ἀδικοῦσι φίλ(αις).
 ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ στρέφεται κακὰ· τῶν δὲ πενιχρῶν
 ἱκνοῦνται πολλοὶ γαῖαν ἐς ἄλλοδαπὴν
 πραθέντες δεσμοῖσί τ' ἀεικελίοισι δεθέντες. 25

[πάγκακα δουλοσύνης ζυγὰ φέρουσι βίᾱ.]
 οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἴκαδ' ἐκάστω,
 αὔλαιοι δ' ἔτ' ἔχειν οὐκ ἐθέλουσι θύραι,
 ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἔρκος ὑπέρθορεν, εὖρε δὲ πάντως,
 εἰ καὶ τις φεύγων ἐν μυχρῇ ἢ θαλάμῳ. 30
 ταῦτα διδάξαι θυμὸς Ἀθηναίους με κελεύει,

ὥς κακὰ πλείστα πόλει δυσνομίη παρέχει,
 εὐνομίη δ' εὖκοσμα καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει,
 καὶ θ' ἅμα τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίθῃσι πέδας·
 35 τραχέα λειαίνει, παύει κόρον, ὕβριν ἀμαυροῖ,
 αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φνόμενα,
 εὐθύνει δὲ δίκας σκολιὰς ὑπερήφανά τ' ἔργα
 πρᾶτνει, παύει δ' ἔργα διχοστασίης,
 παύει δ' ἀργαλέης ἐριδος χόλον, ἔστι δ' ὑπ' αὐτῆς
 40 πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πίνυντά.

3. (14.)

δήμῳ μὲν γὰρ ἔδωκα τόσον γέρας, ὅσσον ἀπαρκεῖ,
 τιμῆς οὐτ' ἀφελῶν οὐτ' ἐπορεζάμενος·
 οἱ δ' εἶχον δύναμιν καὶ χρήμασιν ἦσαν ἀγροί,
 καὶ τοῖς ἐφρασάμην μηδὲν ἀεικέλς ἔχειν·
 5 ἔστην δ' ἀμφιβάλων κρατερὸν σάκος ἀμφοτέροισιν,
 νικᾶν δ' οὐκ εἶλας οὐδετέρους ἀδίκως.

4. (15.) 5. (13.)

δῆμος δ' ὧδ' ἂν ἄριστα σὺν ἡγεμόνεσσιν ἔποιτο,
 μήτε λίην ἀνεθεὶς μήτε βιαζόμενος.
 τίκει γὰρ κόρος ὕβριν, ὅταν πολὺς ὄλβος ἔπηται
 ἀνθρώποισιν ὅσοις μὴ νόος ἄρτιος ᾗ.

6. (16.)

ἐργμασιν ἐν μεγάλοις πᾶσιν ἀδεῖν χαλεπόν.

7. (17.)

Ἐκ νεφέλης πέλεται χιόνος μένος ἡδὲ χαλάξης,
 βροутὴ δ' ἐκ λαμπρῆς γίγνεται ἀστεροπῆς·
 ἀνδρῶν δ' ἐκ μεγάλων πόλεις ὀλλυταί· εἰς δὲ μονάρχου

δῆμος αἰδρεῖν δουλοσύνην ἔπεσεν·
 (λίην) δ' ἔξάραντ' οὐ ῥᾷδίον ἔστι κατασχεῖν 5
 ὕστερον, ἀλλ' ἤδη χρεὶ <περὶ> πάντα νοεῖν

8. (18.)

δείξει δὴ μανίην μὲν ἐμὴν βαιὸς χρόνος ἀστοῖς,
 δείξει ἀληθείης ἐς μέσον ἐρχομένης.

9. 10. (19.)

εἰ δὲ πεπόνθατε λυγρὰ δι' ὑμετέροην κακότητα,
 μὴ θεοῖσιν τούτων μοῖραν ἐπαμφέρετε·
 αὐτοὶ γὰρ τούτους ἠὔξήσατε ῥύματα δόντες,
 καὶ διὰ ταῦτα κακὴν ἔσχετε δουλοσύνην.
 ὑμέων δ' εἷς μὲν ἕκαστος ἀλώπεκος ἔχνησι βαίνει, 5
 σύμπασι δ' ὕμιν χαῖνος ἔνεστι νόος·
 εἷς γὰρ γλῶσσαν ὁρᾷτε καὶ εἷς ἔπη αἰμύλου ἀνδρός,
 εἷς ἔργον δ' οὐδὲν γιγνόμενον βλέπετε.

11. (17.)

ἐξ ἀνέμων δὲ θάλασσα ταράσσεται· ἦν δέ τις αὐτὴν
 μὴ κινῇ, πάντων ἔστι δικαιοσύνη.

12. (4.)

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
Μοῦσαι Πιερίδες, κλυτὰ μοι εὐχομένη·
 ὄλβον μοι πρὸς θεῶν μακάρων δότε καὶ πρὸς ἀπάντων
 ἀνθρώπων αἰεὶ δόξαν ἔχειν ἀγαθὴν·
 εἶναι δὲ γλυκὺν ᾧδε φίλοις, ἐχθροῖσι δὲ πικρὸν, 5
 τοῖσι μὲν αἰδοῖον, τοῖσι δὲ δεινὸν ἰδεῖν.
 χρήματα δ' ἱμεῖρω μὲν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι
 wish

οὐκ ἐθέλω· πάντως ὕστερον ἦλθε δίκη.
 πλοῦτον δ' ὃν μὲν δῶσι θεοί, παραγίγνεται ἀνδρὶ
 10 ἐμπεδος ἐκ νεάτρου πνυθμένος εἰς κορυφήν·
 ὃν δ' ἄνδρες (μετίωσιν) ὑφ' ὕβριος, οὐ κατὰ κόσμον
 ἔρχεται, ἀλλ' ἀδίκους ἔργμασι πειθόμενος
 οὐκ ἐθέλων ἔπεται· ταχέως δ' ἀναμίσγεται ἄτῃ·
 ἀρχὴ δ' ἐξ ὀλίγου γίγνεται ὥστε πυρός,
 15 φλαύρη μὲν τὸ πρῶτον, ἀνιγρὴ δὲ τελευτᾷ·
 οὐ γὰρ δὴν θνητοῖς ὕβριος ἔργα πέλει.
 ἀλλὰ Ζεὺς πάντων ἐφορᾷ τέλος, ἐξακίνης δὲ
 ὥστ' ἄνεμος νεφέλας αἴψα διεσκέδασεν
 ἥρινός, ὃς πόντου πολυκύμονος ἀτρυγέτιο
 20 πνυθμένα κινήσας, γῆν κατὰ πυροφόρον
 δηώσας καλὰ ἔργα, θεῶν ἔδος αἰπὺν ἰκάνει
 οὐρανόν, αἰθροῖν δ' αὐτὶς ἔθηκεν ἰδεῖν·
 λάμπει δ' ἡελίοιο μένος κατὰ πίονα γαῖαν
 καλόν, ἀτὰρ νεφέων οὐδὲν ἔτ' ἐστὶν ἰδεῖν·
 25 τοιαύτη Ζητὸς πέλεται τίσις, οὐδ' ἐφ' ἐκάστῃ,
 ὥσπερ θνητὸς ἀνὴρ, γίγνεται δξύχολος·
 αἰεὶ δ' οὐ ἐλέλθε διαμπερές, ὅστις ἀλιτρον
 θυμὸν ἔχει, πάντως δ' ἐς τέλος ἐξεφάνη·
 ἀλλ' ὁ μὲν αὐτίκ' εἵπειεν, ο δ' ὕστερον· εἰ δὲ φύγωσιν
 30 αὐτοὶ μηδὲ θεῶν μοῖρ' ἐπιούσα κίχη,
 ἦλθε πάντως αὐτὶς· ἀναιτίμω ἔργα τίνουσιν
 ἢ παῖδες τούτων ἢ γένος ἐξ οπίσω.
 θνητοὶ δ' ὥδε νοεῦμεν ὁμῶς ἀγαθὸς τε κακὸς τε
 (εὖ δεινὴν) αὐτὸς δόξαν ἕκαστος ἔχει,
 35 πρὶν τι παθεῖν· τότε δ' αὐτίκ' ὁδύρεται· ἄχρὶ δὲ τούτου
χάσκοντες κούφαις ἐλπίσι τερπόμεθα.
 χῶστις μὲν νούσοισιν ὑπ' ἀργαλέῃσι πιεσθῇ,
 ὥς ὕγιής ἐσται, τοῦτο κατεφράσατο·

ἄλλος δειλὸς ἐὼν ἀγαθὸς δοκεῖ ἔμμεναι ἀνὴρ,
 καὶ καλὸς, μορφὴν οὐ χαρίεσσαν ἔχων·) 40
 εἰ δέ τις ἀχρήμων, πενίης δέ μιν ἔργα βιάται,
 κτήσεσθαι πάντως χρήματα πολλὰ δοκεῖ.
 σπεύδει δ' ἄλλοθεν ἄλλος· ὁ μὲν κατὰ πόντον ἀλᾶται
 ἐν νηυσὶν χορῆζων οἰκαδε κέρδος ἄρειν
 ἰχθυόεντ', ἀνέμοισι φορευόμενος ἀργαλέοισιν, 45
 φειδωλὴν ψυχῆς οὐδεμίαν θέμενος·
 ἄλλος γῆν τέμνων πολυδένδρεον εἰς ἐνιαυτὸν
 λατρεύει, τοῖσιν καμπύλ' ἄροτρα μέλει·
 ἄλλος Ἀθηναίης τε καὶ Ἑφαίστου πολυτέχνω
 ἔργα δαείῃ χειροῖν ξυλλέγεται βίον, 50
 ἄλλος Ὀλυμπιάδων Μουσέων πάρα δῶρα διδαχθεὶς,
 ἱμερτῆς σοφίης μέτρον ἐπιστάμενος·
 ἄλλον μάντιν ἔθηκεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων,
 ἔγνω δ' ἀνδρὶ κακὸν τηλόθεν ἐρχόμενον,
 ὃ συνομαρτήσῃσι θεοί· τὰ δὲ μόρσιμα πάντως 55
 οὔτε τις οἰωνὸς ῥύσεται οὔθ' ἱερά·
 ἄλλοι Παιδῶνος πολυφαρμάκου ἔργον ἔχοντες
 ἱητροί· καὶ τοῖς οὐδὲν ἔπεστι τέλος·
 πολλάκι δ' ἐξ ὀλίγης ὁδύνης μέγα γίνεται ἄλγος,
 κοῦκ ἔν τις λύσαιτ' ἥπια φάρμακα δούς· 60
 τὸν δὲ κακαῖς νοῦσοισι κακούμενον ἀργαλείαις τε
 ἀψάμενος χειροῖν αἵψα τίθησ' ὕγι·
 μοῖρα δέ τοι θνητοῖσι κακὸν φέρει ἥδ' ἐσθλόν·
 δῶρα δ' ἄφρυκτα θεῶν γίνεται ἀθανάτων.
 πᾶσι δέ τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδεν, 65
 ἥ μέλλει σήσσειν, χρήματος ἀρχομένου·
 ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδειν πειρώμενος οὐ προνοήσας
 εἰς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν,
 τῷ δὲ κακῶς ἔρδοντι θεὸς περὶ πάντα δίδωσιν

- 70 συντυχίην ἀγαθήν, ἐκλυσιν ἀφροσύνης.
 πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνδράσι κεῖται·
 οἳ γὰρ νῦν ἡμέων πλείστον ἔχουσι βίον, *καὶ τούτοις*
 διπλασίως σπεύδουσι· τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
 κέρδεά τοι θνητοῖσ' ὥπασαν ἀθάνατοι·
 75 ἅτη δ' ἐξ αὐτῶν ἀναφαίνεται, ἣν ὁπότεν Ζεὺς
 πέμψῃ τεισομένην, ἕλλοτε ἕλλος ἔχει.

13. (7.)

οὐδὲ μάκαρς οὐδείς πέλεται βροτός, ἀλλὰ πόνηροι
 πάντες, ὅσους θνητοὺς ἥελιος καθορᾷ.

14. (6.)

πολλοὶ γὰρ πλουτοῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται·
 ἀλλ' ἡμεῖς αὐτοῖσ' οὐ διαμειψόμεθα
 τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεὶ,
 χρήματα δ' ἀνθρώπων ἕλλοτε ἕλλος ἔχει.

15. (8.)

γνωμοσύνης δ' ἀφανὲς χαλεπώτατόν ἐστι νοῆσαι
 μέτρον, ὃ δὴ πάντων πείρατα μῶνον ἔχει.

16. (9.)

πάντῃ δ' ἀθανάτων ἀφανὴς νόος ἀνθρώποισιν.

17. (10.)

γῆράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος.

18. (22.)

(Πρὸς Φιλόκυπρον.)

νῦν δὲ σὺ μὲν Σολίοισι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἀνάσσω·
 τήνδε πόλιν ναίοις καὶ γένος ὑμέτερον·

αὐτὰρ ἐμὲ ξὺν νηὶ θοῇ κλεινῆς ἀπὸ νήσου
 ἀσκηθῇ πέμποι Κύπρις ἰοστέφανος·
 οἰκισμῷ δ' ἐπὶ τῷδε χάριν καὶ κῦδος ὁπάξοι
 ἐσθλὸν καὶ νόστον πατρίδ' ἐς ἡμετέρεην.

5

19. (21.)

(Πρὸς Μίμερμον.)

ἀλλ' εἴ μοι κἄν νῦν εἴ τι πείσεται, ἔξελε τοῦτο, *beaut*
 μηδὲ μέγα ῥ' ὅτι σεῦ λῶον ἐπεφρασάμην, *truth, away*
 καὶ μεταποιήσον, Λιγναστιάδῃ, ὥδε δ' ἄειδε· *"Lig-nas-tia"*
 'ὀγδωκονταέτη μοῖρα κίχοι θανάτου.'

μηδὲ μοι ἔκλανστος θάνατος μόλοι, ἀλλὰ φίλοισιν
 καλλείπομι θανῶν ἄλγεα καὶ στοναχάς.

5

20. (20.)

Εἰπεῖν μοι Κριτή ξανθότριχι πατρός ἀκούειν·
 οὐ γὰρ ἁμαρτινώφ πείσεται ἡγεμόνι.

21. (2.)

Ὀλβιος ᾧ παῖδες τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι
 καὶ κύνες ἀγρευταὶ καὶ ξένος ἀλλοδαπός.

22. (5.)

Ἴσόν τοι πλουτοῦσιν, ὅτῳ πολλὰς ἄγρυγρός ἐστιν
 καὶ χρυσὸς καὶ γῆς πυροφόρου πεδία
 ἵπποι δ' ἡμίονοί τε, καὶ ᾧ μόνῃ ταῦτα πάρεστιν,
 γαστρί τε καὶ πλευρῇ καὶ ποσὶν ἄβρᾶ παθεῖν,
 παιδὸς τ' ἠδὲ γυναικός, ἐπὴν καὶ ταῦτ' ἀφίκηται,
 ἥβῃ· σὺν δ' ὥρῃ γίγνεται ἁρμόδια.
 ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα

5

χρήματ' ἔχων οὐδεις ἔρχεται εἰς Ἀίδεω,
 οὐδ' ἂν ἄποινα διδούς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρείας
 10 νούσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.

23. (1.)

ἔσθ' ἥβης ἐρατοῖσιν ἐπ' ἀνθεσι παιδοφιλήσῃ
 μηρῶν λμείρων καὶ γλυκεροῦ στόματος.

24. (11.)

ἔργα δὲ Κυπρογενεὺς νῦν μοι φίλα καὶ Διονύσου
 καὶ Μουσέων, ἃ τίθησ' ἀνδράσιν εὐφροσύνας.

25. (16.)

Νείλου ἐπὶ προχοῇσι Κανωβίδος ἐγγύθεν ἀκτῆς

26.

πολλὰ ψεύδονται ἄοιδοί.

27. (3.)

Παῖς μὲν ἄνηβος ἔων ἔτι νήπιος ἔρκος ὀδόντων
 φύσας ἐκβάλλει πρῶτον ἐν ἔπτ' ἔτεσιν·
 τοὺς δ' ἐτέρους ὅτε δὴ τελέσῃ θεὸς ἔπτ' ἐνιαυτούς,
 ἥβης ἐκφαίνει σήματα γιγνομένης·
 5 τῇ τριτάτῃ δὲ γένειον ἀεζομένων ἔτι γυῖων
 λαγνοῦται, χροιῆς ἄνθος ἀμειβομένης·
 τῇ δὲ τετάρτῃ πᾶς τις ἐν ἐβδομάδι μέγ' ἄριστος
 ἰσχύν, ἦντ' ἄνδρες σήματ' ἔχουσ' ἀρετῆς·
 πέμπτῃ δ' ὄριον ἄνδρα γάμου μεμνημένον εἶναι
 10 καὶ παίδων ζητεῖν εἰσοπίσω γενεήν·
 τῇ δ' ἕκτῃ περὶ πάντα καταρτύεται νόος ἀνδρός,
 οὐδ' ἔρδειν ἔθ' ὁμῶς ἔργ' ἀπάλαμνα θέλει·
 ἑπτὰ δὲ νοῦν καὶ γλῶσσαν ἐν ἐβδομάσιν μέγ' ἄριστος

ὀκτώ τ' ἀμφοτέρων τέσσαρα καὶ δέκ' ἔτη·
τῇ δ' ἐνάτῃ ἔτι μὲν δύναιται, μαλακώτερα δ' αὐτοῦ 15
πρὸς μεγάλην ἀρετὴν γλῶσσά τε καὶ σοφίην·
τὴν δεκάτῃν δ' εἴ τις τελέσας κατὰ μέτρον ἵκοιτο,
οὐκ ἂν ἄωρος ἔων μοῖραν ἔχοι θανάτου.

27a.

Γινώ(σκω) — καί μοι φρενὸς ἐνδοθεν ἄλγεα κεῖται —
πρεσβυτάτῃν ἑσορῶν γαῖαν Ἰαονίας
κλινομένην ...

27b.

τὴν τε φ(ιλαργυρ)ίην τὴν θ' ὑπερηφανίην

27c.

ὕμεῖς δ' ἡσυχάσαντες ἐνὶ φρεσὶ καρτερὸν ἦτορ,
οὐ πολλῶν ἀγαθῶν εἰς κόρον (ἡλ)άσατε,
ἐν μετρίοισι τ(ί)θεσθ(ε) μέγαν νόον· οὔτε γὰρ ἡμεῖς
πεισόμεθ', οὔθ' ὑμῖν ἄρτια τα(ῦτ') ἔσεται

IAMBOI.

(ΤΕΤΡΑΜΕΤΡΑ.)

28. (24.)

(Πρὸς Φῶκον.)

εἰ δὲ γῆς ἐφεισάμην
πατριίδος, τυραννίδος δὲ καὶ βίης ἀμειλίχου
οὐ κατηψάμην μιάνας καὶ καταισχύνας κλέος,
οὐδὲν αἰδεῦμαι· πλέον γὰρ ᾧδε νικήσειν δοκέω
πάντας ἀνθρώπους.

5

29. (24.)

οὐκ ἔφν Σόλων βαθυφρων οὐδὲ βουλήεις ἀνὴρ·
ἔσθλὰ γὰρ θεοῦ διδόντος αὐτὸς οὐκ ἐδέξατο

περιβαλὼν δ' ἄγραν, ἀγασθεῖς οὐκ ἐπέσπασεν μέγα
 δίκτυον, θυμοῦ θ' ἄμαρτῇ καὶ φρενῶν ἀποσφαλεῖς
 5 ἤθελον γάρ κεν κρατήσας, πλοῦτον ἄφθονον λαβῶν
 καὶ τυραννεύσας Ἀθηνῶν μοῦνον ἡμέραν μίαν,
 ἄσκηδς ὕστερον δεδάρεθαι κάπιτετριφθαι γένος.'

30. 31.

οἱ δ' ἐφ' ἀρπαγαῖσιν ἦλθον, ἐλπίδ' εἶχον ἀφνεάν,
 κἀδόκουν ἕκαστος αὐτῶν ὄλβον εὐρήσειν πολύν,
 καὶ με κωτίλλοντα λείως τραχὺν ἐκφανεῖν νόον.
 χαῦνα μὲν τότε' ἐφράσαντο, νῦν δέ μοι χολοῦμενοι
 5 λο(ξόν) ὀφθαλμοῖς' ὀρώσι πάντες ὥστε δήλιν·
 οὐ χρεῶν· ἃ μὲν γὰρ εἶπα, σὺν θεοῖσιν ἦνυσα,
 (ἄλλα δ') οὐ μάτην ἔερδον, οὐδέ μοι τυραννίδος
 ἀνδάνει βία τι (ῥέξ)ειν, οὐδὲ πειείρας χθονὸς
 πατρίδος κακοῖσιν ἐσθλοὺς ἰσομοιρίαν ἔχειν.

(TRIMETRA.)

32.

ἐγὼ δὲ τῶν μὲν οὐνεκ' ἄξον' ἤγαγον,
 δῆμόν τι τούτων πρὶν τυχ(εῖν) ἐπαυσάμην.
 συμμαρτυροίη ταῦτ' ἂν ἐν δίκῃ χρόνου
 μήτηρ μερίστη δαιμόνων Ὀλυμπίων
 5 ἄριστα, Γῇ μέλαινα, τῆς ἐγὼ ποτε
 ὄρους ἀνείλον πολλαχῇ πεπηγότας·
 πρόσθεν δὲ δουλεύουσα νῦν ἐλευθέρα.
 πολλοὺς δ' Ἀθήνας πατρίδ' εἰς θεόκτιτον
 ἀνήγαγον πραθέντας, ἄλλον ἐκδίκως,
 10 ἄλλον δικαίως, τοὺς δ' ἀναγκαίης ὕπο
 χρειοῦς φυγόντας, γλῶσσαν οὐκέτ' Ἀττικὴν

λέντας, ὥς ἂν πολλαχῇ πλανωμένους.
 τοὺς δ' ἐνθάδ' αὐτοῦ δουλίην ἀεικέα
 ἔχοντας, ἥθη δεσποτῶν τρομευμένους,
 ἐλευθέρους ἔθηκα. ταῦτα μὲν κράτει 15
 νόμου βίην τε καὶ δίκην συναρμύσας,
 ἔρεξα καὶ διήλθον ὥς ὑπεσχόμην.
 θεσμοὺς δ' ὁμοίως τῷ κακῷ τε ἀγαθῷ,
 εὐθεΐαν εἰς ἕκαστον ἀρμύσας δίκην,
 ἔγραψα. κέντρον δ' ἄλλος ὥς ἐγὼ λαβῶν, 20
 κακοφραδὴς τε καὶ φιλοκτῆμων ἀνὴρ,
 οὐκ ἂν κατέσχε δῆμον· εἰ γὰρ ἤθελον
 ἂ τοῖς ἐναντίοισιν ἥνδανεν τότε,
 αὐτοῖς δ' ἂ τοῖσιν οὐτέρῃ φρασαίετο,
 πολλῶν ἂν ἀνδρῶν ἥδ' ἐχηρώθη πόλις. 25
 τῶν οὖνεκ' ἄλλκην πάντοθεν ποιούμενος
 ὥς ἐν κυσὶν πολλῇσιν ἐστράφην λύκος.

32a.

δῆμῳ μὲν εἰ χρη διαφάδην ὄνειδίσαι,
 ἂ νῦν ἔχουσιν οὐποτ' ὀφθαλμοῖσιν ἂν
 εὐδοντες εἶδον·
 ὅσοι δὲ μείζους καὶ βίαν ἀμείνονες
 αἰνοῖεν ἂν με καὶ φίλον ποιοίετο 5

32b.

εἰ γὰρ τις ἄλλος ἑταῆς τῆς τιμῆς ἔτυχεν,
 οὐκ ἂν κατέσχε δῆμον οὐδ' ἐπαύσατο,
 πρὶν ἀνταράξας πῖαρ ἐξεῖλεν γάλα.
 ἐγὼ δὲ τούτων ὥσπερ ἐν μεταίχμιῳ
 ὄρος κατέστην. 5

33. (26.)

πίνουσι καὶ τρώγουσιν οἱ μὲν ἱτρια,
οἱ δ' ἄρτον αὐτῶν, οἱ δὲ συμμεμιγμένους
γούρους φακοῖσι· κείθι δ' οὔτε πεμμάτων
ἄπεστιν οὐδέν, ἄσσ(α τ') ἀνθρώποισι γῇ
5 φέρει μέλαινα, πάντα δ' ἀφθόνως πάρα.

34. (26.)

σπεύδουσι δ' οἱ μὲν ἰγδιν, οἱ δὲ σίλφιον,
οἱ δ' ὕξος.

35. (26.)

κόκκωνας ἄλλος, ἕτερος (αὐτε) σήσαμα

[36.] (23.)

Πρῶτα μὲν εὐχόμεσθα Διὶ Κρονίδῃ βασιλῆι,
θεσμοῖς τοῖσδε τύχην ἀγαθὴν καὶ κύδος ἀπάσσαι.

IX.

CLEOBULINA.

1.

"Ἄνδρ' εἶδον κλέπτοντα καὶ ἐξαπατῶντο βιαίως·
καὶ τὸ βίᾳ ῥέξαι τοῦτο δικαιοτάτον.

2.

"Ἄνδρ' εἶδον πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσαντα·
οὔτω συγκόλλως ὥστε σύναιμα ποιεῖν.

2a.

Κνήμη νεκρὸς ὄνος με κερασφόρῳ οὐας ἔκρουσεν.

3.

*Εἷς ὁ πατήρ, παῖδες δὲ δυνάδεκα· τῶν δὲ ἐκάστῳ
παῖδες δις τριήκοντα διάνδιχα εἶδος ἔχουσαι·
αἱ μὲν λευκαὶ ἔασιν ἰδεῖν, αἱ δ' αὖτε μέλαιναι·
ἀθάνατοι δὲ τ' ἐοῦσαι ἀποφθινύθουσιν ἅπασαι.*

X.

[ÆSOPUS.]

*Πῶς τις ἄνεν θανάτου σε φύγη, βλεῖ; μυρία γάρ σε
λυγρά· καὶ οὔτε φυγεῖν εὐμαρές, οὔτε φέρειν·
ἡδέα μὲν γάρ σου τὰ φύσει καλὰ, γαῖα, θάλασσα,
ἄστρα, σεληναίης κύκλα καὶ ἥλιον·
τᾶλλα δὲ πάντα φόβοι τε καὶ ἄλγεα· κῆρ τι πάθῃ τις
ἐσθλόν, ἀμοιβαίην ἐκδέχεται νέμεσιν.*

XI.

DEMODOCUS.

1.

*<Καὶ τόδε Δημοδόκου> Μιλήσιοι ἀξύνετοι μὲν
οὐκ εἰσί, δρῶσιν δ' οἷά περ ἀξύνετοι.*

[2.]

*Καὶ τόδε Δημοδόκου· Χῖοι κακοί· οὐχ ὁ μὲν, ὃς δ' οὐ,
πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλέης δὲ Χῖος.*

[3.]

*Πάντες μὲν Κίλικες κακοὶ ἄνδρες· ἐν δὲ Κίλικιν
εἷς ἀγαθὸς Κινύρης, καὶ Κινύρης δὲ Κίλιξ.*

[4.]

Καππαδόκην ποτ' ἔχιδνα κακὴ δάκνεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
κάτθανε, γευσάμενη αἵματος ἰοβόλου.

[5.]

Καππαδόκαι φαῦλοι μὲν αἶε, ζώνης δὲ τυχόντες
φαυλότεροι, κέρδους δ' εἵνεκα φαυλότατοι·
ἦν δ' ἄρα δις καὶ τρις μεγάλης δράξωνται ἀπήνης,
δὴ ἦα τότε εἰς ὥρας φαυλεπιφαυλότεροι.
μὴ, λίτομαι, βασιλεῦ, μὴ τετράκις, ὄφρα μὴ αὐτὸς
κόσμος δλισθῇσῃ καππαδοκιζόμενος.

6.

Ἦν τύχης κρίνων, δικάζου τὴν Πριηνίην δίκην.

XII.

PHOCYLIDES.

ΓΝΩΜΑΙ.

1.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· τετόρων ἀπὸ τῶνδε γέγοντο
φῦλα γυναικείων· ἡ μὲν κυνὸς, ἡ δὲ μελίσσης,
ἡ δὲ συὸς βλοσυρῆς, ἡ δ' ἵππου χαιτηέσσης.
εὐφορος ἦδε, ταχεῖα, περίδρομος, εἶδος ἀρίστη
ἡ δὲ συὸς βλοσυρῆς οὗτ' ἂν κακὴ οὐδὲ μὲν ἐσθλή·
ἡ δὲ κυνὸς χαλεπὴ τε καὶ ἄγριος· ἡ δὲ μελίσσης
οἰκονόμος τ' ἀγαθὴ καὶ ἐπίσταται ἐργάζεσθαι·
ἥς εὖχευ, φίλ' ἑταῖρε, λαχεῖν γάμου ἡμερόεντος.

2.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· τί πλέον, γένος εὐγενὲς εἶναι,
οἷσ' οὗτ' ἐν μύθοις ἔπεται χάρις οὗτ' ἐνὶ βουλῇ;

3.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· πόλις ἐν σκοπέλῳ κατὰ κόσμον
οἰκεῦσα σμικρὴ κρέσσων Νίνου ἀφραινούσης.

4.

Καὶ τόδε Φωκυλίδεω· χρὴ τοι τὸν ἐταῖρον ἐταίρῳ
φροντίζειν ἄσθ' ἂν περιγογγύζωσι πολῖται.

5.

Χρηίζων πλούτου μελέτην ἔχε πίνος ἀγροῦ·
ἀγρὸν γάρ τε λέγουσιν Ἀμαλθείης κέρας εἶναι.

6.

Νυκτὸς βουλεύειν, νυκτὸς δέ τοι δξυτέρῃ φρενὴν
ἀνδράσιν· ἡσυχίῃ δ' ἀρετὴν διζημένῳ ἐσθλή.

7.

Πολλοὶ τοι δοκέουσι σάφρονες ἔμμεναι ἄνδρες,
σὺν κόσμῳ στείχοντες, ἐλαφρόνοοί περ ἔόντες.

8.

Δίξῃσθαι βιοτήν, ἀρετὴν δ', ὅταν ἦ βίος ἤδη.

9.

χρὴ δ' ἐν συμποσίῳ κυλίκων περινισσομενάων
ἠδέα κατῖλλοντα καθήμενον οἰνοποτάζειν.

10.

Πολλὰ μέσοισιν ἄριστα· μέσος θέλω ἐν πόλει εἶναι

11.

χρὴ παῖδ' ἔτ' ἔόντα
καλὰ διδάσκειν ἔργα.

12.

πόλλ' ἀπατηθῆναι διζήμενον ἔμμεναι ἐσθλόν

13.

ἀλλ' ἔρα δαίμονες εἰσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἄλλοτε ἄλλοι,
οἱ μὲν ἐπερχομένου κακοῦ ἀνέρας ἐκλύσασθαι . . .

14.

〈Καὶ τόδε Φωκυλίδεω〉 χρήστης κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρὸς
φεύγειν, μή σέ γ' ἀνιῆσ(η) παρὰ καιρὸν ἀπαιτέων.

[15.]

ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶς ἀρετὴ ἐστίν.

[16.]

— | Καὶ τόδε Φωκυλίδου· Λέριοι κακοί· οὐχ ὁ μὲν, ὃς δ' οὐ
πάντες, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλέης Λέριος.

[17.]

Γνήσιός εἰμι φίλος, καὶ τὸν φίλον ὥς φίλον οἶδα,
τοὺς δὲ κακοὺς διόλου πάντας ἀποστρέφομαι.
οὐδένα θωπεύω πρὸς ὑπόκρισιν· οὐς δ' ἄρα τιμῶ,
τούτους ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

XIII.

XENOPHANES.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1. (21.)*

Νῦν γὰρ δὴ ξάπεδον καθαρὸν καὶ χεῖρες ἀπάντων
καὶ κύλικες· πλεκτοὺς δ' ἀμφιτιθεῖ στεφάνους

*) Numeri adiecti sunt editionis Karstenianae.

ἄλλος· <ὁ> δ' εὐώδεις μύρον ἐν φιάλῃ παρατείνει·
 κρητῆρ δ' ἔστηκεν μεστὸς εὐφροσύνης·
 ἄλλος δ' οἶνος ἑτοιμός, ὃς οὔποτε φησὶ προδώσειν, 5
 μείλιχος ἐν κεράμοισ', ἄνθεος δόξομενος·
 ἐν δὲ μέσοισ' ἀγνὴν ὀδμὴν λιβανωτὸς ἴησιν·
 ψυχρὸν δ' ἔστιν ὕδωρ καὶ γλυκὺ καὶ καθαρὸν·
 πάρκεινται δ' ἄρτοι ξανθοὶ γεραρὴ τε τράπεζα
 τυροῦ καὶ μέλιτος πίονος ἀχθομένη· 10
 βωμὸς δ' ἄνθεσιν ἂν τὸ μέσον πάντῃ πεπύκασται·
 μολπῇ δ' ἀμφὶς ἔχει δώματα καὶ θαλίη·
 χορὴ δὴ πρῶτον μὲν θεὸν ὑμνεῖν εὐφρονας ἄνδρας
 εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις·
 σπείσαντας δὲ καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι 15
 πρήσσειν — ταῦτα γὰρ ὧν ἔστι προχειρότερον —
 οὐχ ὕβρις πίνειν ὀπόσον κεν ἔχων ἀφίκοιο
 οἰκάδ' ἄνευ προπόλου, μὴ πάννυ γηραλέος·
 ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον, ὃς ἐσθλὰ πῶν ἀναφαίνει,
 ὥς οἱ μνημοσύνη καὶ (πόνος) ἀμφ' ἀρετῆς, 20
 οὔτι μάχης διέπειν Τιτῆων οὐδὲ Γιγάντων,
 οὐδ' (αὖ) Κενταύρων, πλάσματα τῶν προτέρων,
 ἣ στάσις σφεδανάς· τοῖς οὐδὲν χρηστὸν ἐνεστίν·
 θεῶν <δὲ> προμηθεῖν αἰὲν ἔχειν ἀγαθόν. 25

2. (19.)

ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροιτο
 ἢ πενταθλεύων, ἐνθα Διὸς τέμενος
 παρ Πίσας ῥοῆσ' ἐν Ὀλυμπίῃ, εἰτε παλαίαν,
 ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων,
 εἰτε τὸ δεινὸν ἄεθλον, ὃ παγκράτιον καλέουσιν, 5
 ἀστοῖσιν κ' εἰη κυδρότερος προσορᾶν,
 καὶ κε προεδρίην φανερὴν ἐν ἀγῶσιν ἄροιτο,

- καί κεν σὺτ' εἴη δημοσίων κτεάνων
ἐκ πόλιος καὶ δῶρον, ὃ οἱ κειμήλιον εἴη·
10 εἶτε καὶ ἵπποισιν, ταῦτά κε πάντα λάχοι,
οὐκ ἐὼν ἄξιος, ὥσπερ ἐγώ· ῥώμης γὰρ ἀμείνων
ἀνδρῶν ἡδ' ἵππων ἡμετέρη σοφίη.
ἀλλ' εἰκῇ μάλα τοῦτο νομίζεται· οὐδὲ δίκαιον
προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης.
15 οὔτε γὰρ εἰ πύκτης ἀγαθὸς λαοῖσι μετρίη
οὔτ' εἰ πενταθλεῖν οὔτε παλαισμοσύνην
οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτήτι ποδῶν, τόπερ ἐστὶ πρότιμον
ῥώμης ὅσσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,
τοῦνεκεν ἂν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη·
20 σμικρὸν δ' ἂν τι πόλει χάρμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ,
εἰ τις ἀεθλεύων νικῶ Πίσσο παρ' Ὀχθαῶ.
οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχοὺς πόλιος.

3. (20.)

- ἀβροσύνας δὲ μαθόντες ἀνωφελέας παρὰ Λυδῶν,
ὑφρα τυραννίης ἦσαν ἔνευ στρυγερῆς,
ἤεσαν εἰς ἀγορὴν παναλουργέα φάρε' ἔχοντες,
οὐ μείους ὥσπερ χεῖλιοι εἰς ἐπίπαν,
5 αὐχάλεοι, χαίτησιν ἀγαλλόμενοι εὐπρεπέεσσιν,
ἀσκητοῖς' ὁδὸν χρίμασι δενόμενοι.

4. (23.)

- οὐδέ κεν ἐν κύλικι πρότερον κεράσειέ τις οἶνον
ἐγγέας, ἀλλ' ὕδωρ καὶ καθύπερθε μέθυ.

5. (22.)

- πέμψας γὰρ κωλῆν ἐρίφου, σκέλος ἦραο πῖον
ταύρου λαρινοῦ, τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν,

τοῦ κλέος Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφίξεται οὐδ' ἀπολήξει,
ἔστ' ἂν ἀοιδάων ἥ γένος Ἑλλαδικόν.

6. (18.)

Νῦν αὖτ' ἄλλον ἐπειμι λόγον, δείξω δὲ κέλευθον * * *
καί ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα
φασὶν ἐποικτίραι καὶ τόδε φάσθαι ἔπος·
'παῦσαι μὴδὲ ῥάπιζ', ἐπεὶ ἡ φίλου ἀνέρος ἐστὶν
ψυχή, τὴν ἔγνων φθεγξαμένης αἶων.' 5

7. (24.)

ἤδη δ' ἐπτά τ' ἔασι καὶ ἐξήκοντ' ἐνιαυτοὶ
βληστρίζοντες ἐμὴν φροντίδ' ἂν' Ἑλλάδα γῆν·
ἐκ γενετῆς δὲ τότε ἦσαν ἑλίκοσι πέντε τε πρὸς τοῖς,
εἴπερ ἐγὼ περὶ τῶνδ' οἶδα λέγειν ἐτύμως. 5

8. (26.)

ἀνδρὸς γηγέντος πολλὸν ἀφαιρότερος

ΕΠΗ.

(Σίλλοι ἢ παρφοδίαι.)

9. (17.)

Παρ πυρὶ χρὴ τοιαῦτα λέγειν χειμῶνος ἐν ὥρῃ
ἐν κλίῃ μαλακῇ κατακείμενον, ἐμπλεον ὄντα,
πίνοντα γλυκὺν οἶνον, ὑποτρῶγοντ' ἐρεβίνθους·
'τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόσα τοι ἔτε' ἐστί, φέριστε;
πηλίκος ἦσθ' ὄθ' ὁ Μῆδος ἀφίκετο;' 5

10. (27.)

ἑστᾶσιν δ' ἐλάτης πυκιν(οὶ) περὶ δώμα(τα βάκχοι).

(Περὶ φύσεως.)

11. (8.)

ἐκ γαίης γὰρ πάντα, καὶ εἰς γῆν πάντα τελευτᾷ.

11 a.

πηγή δ' ἐστὶ θάλασσαν ὕδατος, πηγή δ' ἀνέμοιο·
 οὔτε γὰρ ἐν νέφεσιν †ἔσωθεν ἔννευ πόντου μέγαλοιο
 οὔτε ῥοαὶ ποταμῶν οὔτ' αἰθέρος ὕμβριον ὕδωρ,
 ἀλλὰ μέγας πόντος γενέτωρ νεφέων ἀνέμων τε
 5 καὶ ποταμῶν

12. (1.)

Εἰς θεὸς ἐν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέγιστος,
 οὔτε δέμας θνητοῖσιν ὁμοίος οὔτε νόημα.

13. (2.)

οὔλος ὄρα, οὔλος δὲ νοεῖ, οὔλος δέ τ' ἀκούει.

14. (3.)

ἀλλ' ἀπάνευθε πόνοιο νόου φρενὶ πάντα κραδαίνει.

15. (4.)

αἶεὶ δ' ἐν ταῦτά μῖμνει κινεῦμενον οὐδέν,
 οὐδὲ μετέρχεσθαί μιν ἐπιπρέπει ἄλλοτε ἄλλῃ.

16. (7.)

Πάντα θεοῖς ἀνέθηκαν Ὀμηρός θ' Ἡσίοδος τε,
 ὅσσα παρ' ἀνθρώποισιν ὀνειδέα καὶ φόρος ἐστίν,
 κλέπτειν μοιχεύειν τε καὶ ἀλλήλους ἀπατεύειν,
 (καὶ) πλεῖστ' ἐφθέρξαντο θεῶν ἀθεμίστια ἔργα.

17. (6.)

... ἀλλ' εἰ χεῖρας ἔχον βόες ἢ λέοντες,
 (ὥς) γράψαι χεῖρεσσι καὶ ἔργα τελεῖν ἄπερ ἄνδρες,
 καὶ <κε> θεῶν ιδέας ἔγραφον καὶ σώματ' ἐποίησιν
 τοιαῦθ', οἷόν περ καὶ τοὶ δέμας εἶχον (ἐκαστοι),
 5 ἵπποι μὲν θ' ἵπποισι, βόες δέ τε βουσὶν ὁμοῖα.

18.

ἐξ ἀρχῆς καθ' Ὅμηρον, ἐπεὶ μεμαθήκασιν πάντες.

19. (14.)

καὶ τὸ μὲν οὖν σαφὲς οὔτις ἀνὴρ γένετ' οὐδέ τις ἔσται
εἰδὼς ἄμφω θεῶν τε καὶ ἄσσω λέγω περὶ πάντων·
εἰ γὰρ καὶ τὰ μάλιστα τύχοι τετελεσμένον εἰπών,
αὐτὸς δὲ μὴ οἶδε· δόκος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται.

20. (10.)

γῆ καὶ ὕδωρ πάντ' ἔσθ' ὅσα γίνοντ' ἡδὲ φύονται.

21. (9.)

πάντες γὰρ γαίης τε καὶ ὕδατος ἐκγενόμεσθα.

22. (12.)

γαίης μὲν τόδε πείρας ἄνω παρ ποσσὶν ὄραται
αἰθέρι προσπλάζον, τὰ κάτω δ' ἐς ἄπειρον ἰκάνει.

23. (11.)

πηγὴ δ' ἐστὶ θάλασσαν ὕδατος.

24. (13.)

ἦν τ' Ἴριν καλέουσι, νέφος καὶ τοῦτο πέφνεν,
πορφύρεον καὶ φοινίκιον καὶ χλωρὸν ἰδέσθαι.

25.

εἰ μὴ χλωρὸν ἔφυνσε θεὸς μέλι, πολλὸν ἔφασκον
γλύσσονα σῦκα πέλεσθαι.

26. (15.)

ταῦτα δεδόξασται μὲν εἰκότα τοῖς ἐτύμοισιν.

27.

ὀππόσα δὴ θνητοῖσι πεφνήασιν εἰσοράσθαι

28. (16.)

οὔτοι ἀπ' ἀρχῆς πάντα θεοὶ θνητοῖσ' ὑπέδειξαν.
ἀλλὰ χρόνῳ ζητέοντες ἐφευρίσκουσιν ἄμεινον.

29.

(ἀγνὸν) ἐνὶ σπεάτεσσι τεοῖς καταλείβεται ὕδωρ.

I A M B O I.

30. (5.)

ἀλλ' οἱ βροτοὶ δοκέουσι γεννᾶσθαι θεούς,
τὴν σφετέρην δ' ἐσθ' ἡτὰ <τ'> ἔχειν φωνήν τε δέμας τε.

XIV.

HIPPONAX.

I A M B O I.

BIBAION A.

1. 2. (1. 18.)*)

ἔβωσε Μαίης παῖδα, Κυλλήνης πάλμυν·
Ἑρμῇ κυνάγχα, Μηονιστὶ Κανδαῦλα,
φωρῶν ἑταῖρε, δεῦρό μοι σκαπαρδεῦσαι·

3. (44.)

Κοραξικὸν μὲν ἡμφιεσμένη λῶπος

*) Numeri adiecti sunt editionis Welckerianae.

4. (44.)

βάλλοντες ἐν λειμῶνι καὶ ῥαπίζοντες
κράδῃσι καὶ σκίλλῃσιν ὥσπερ φαρμακόν

5.

πᾶσαν, τέαρ', (ὀδευε) τὴν ἐπὶ Σμύρνης·
ἴθι διὰ Λυδῶν παρὰ τὸν Ἀττάλεω τύμβον
καὶ σῆμα Γύγῃ καὶ Μεγάστρου<ος> στήλην
καὶ μνήματ' (Ἄττος Ἀττάλυδα) πάλμυδος,
πρὸς ἥλιον δύνοντα γαστέρα τρέψας.

b

6.

Μακάριος ὅστις θηρεύει πρήσας . .

7. (14.)

ἔρέω γὰρ οὕτω· Ῥυλλήνιε Μαιάδος Ἐρμῇ

8. (15.)

τοὺς ἄνδρας τούτους ὁδύνη ('πιαλεῖ φιγηλή).

BIBAIION B.

9. (54.)

ἀκήρατον δὲ τὴν ἀπαρτίην ἔχει.

*10. (11.)

χρόνος δὲ φευγέτω σε μηδὲ εἰς ἀργός.

11. (12.)

Δύ' ἡμέραι γυναικός εἰσιν ἡδισταί,
ὅταν γαμῇ τις ἀκφέρνη τεθνηκυῖαν.

12. (5.)

Κίκων δ' ὁ (πανδηλήγτος), ἄμμορος καύηξ,
τοιούνδε δάφνης κλάδον ἔχων . . .

13. (44.)

πόλιν καθαίρειν καὶ κράδῃσι βάλλεσθαι

14. (44.)

δεῖ δ' αὐτὸν ἐς φαρμακὸν ἐκποιήσασθαι.

15. (44.)

κἄφῃ παρέξειν ἰσχάδας τε καὶ μᾶζαν
καὶ τυρόν, οἷον ἐσθίουσι φαρμακοί.

16. (44.)

πάλαι γὰρ αὐτοὺς προσδέχονται χάσκοντες
κράδας ἔχοντας, ὥς ἔχουσι φαρμακοὺς . . .

17. (44.)

λιμῷ γέν(οιτο) ξηρός, ἐν δὲ τῷ θυμῷ
φαρμακὸς ἀχθεὶς ἐπτάκις βαπυσθεῖη.

18. (4.)

ὥς οἱ μὲν ἀγεί Βουπάλῳ κατηρῶντο.

19.

τί τῷ τάλαντι Βουπάλῳ συνώκησας;

20. (6. 33.)

ὦ Κλαζομένιοι, Βούπαλος κατέκτεινεν

21.

τούτοισι θηπέων τοὺς Ἑρυνθραίων παῖδας,
οὓς φησι μητροκοίτας Βούπαλος σὺν Ἀρήτῃ
κνίζων φελίζων τὸν δυσώνυμον ἄρτον

22. (10. 9.)

Ἐρμῇ, φίλ' Ἐρμῇ, Μαιαδεῦ, Κυλληναίε,
ἐπεύχομαί τοι, κάρτα γὰρ κακῶς ῥιγῶ.

δὸς χλαῖναν Ἰππῶνακτι καὶ κυπασσίσκον
καὶ σαμβαλίσκα κάσκερίσκα καὶ χρυσοῦ
στατῆρας ἐξήκοντα τοὔτερον τοίχου.

6

23. (10.)

δὸς χλαῖναν Ἰππῶνακτι, κάρτα γὰρ ῥιγῶ
καὶ βαμβακύζω.

24. (9.)

ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔδωκας οὔτε κω χλαῖναν
δασεῖαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγεις,
οὔτ' ἀσκέρησι τοὺς πόδας δασεῖησιν
ἐκρυψας, ὥς μή μοι χίμετρα ῥήγνυνται.

25.

ἐμοὶ δὲ Πλοῦτος — ἔστι γὰρ λίην τυφλὸς —
ἐς τῶκί' ἐλθὼν οὐδ' αὖ' εἶπεν· Ἴππῶναξ,
δίδωμί τοι μνᾶς ἀργύρου τριήκοντα
καὶ πόλλ' ἔτ' ἄλλα· τὰς φρένας γὰρ δεῖλαιος.

26. (2.)

ὦ Ζεῦ πάτερ <Ζεῦ>, θεῶν Ὀλυμπίων πάλμυ

27. (3.)

τί μοι οὐκ ἔδωκας χρυσόν, ἀργύρου πάλμυν;

28. (16.)

ἀπό σ' ὀλέσειεν Ἀρτεμις, σὲ δὲ κώπολλων.

29. (17.)

παρ' ᾧ σὺ λευκόπεπλον ἡμέρην μείνας
πρὸς μὲν κυνήσειν τὸν Φλυγσίω·ν Ἐρμῆ·

30.

τίς ὀμφαλητόμος σε τὸν διοπλήγα
ἔψησε κἀπέλουσεν ἀσκαρίζοντα;

31. (19.)

συκῆν μέλαιναν, ἀμπέλου κασιγνήτην

32. (20.)

ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἡσυχῇ τε καὶ ῥύβδην
θυρνίδα τε καὶ μυττωτὸν ἡμέρας πάσας
δαινύμενος, ὥσπερ Λαμψακηνὸς εὐνοῦχος,
κατέφαγε δὴ τὸν κλῆρον· ὥστε χορὴ σκάπτειν
5 πέτραις ὀρείαις, σῦκα μέτρια τρώγων
καὶ κρίθινον κόλλινα, δούλιον χόρτον.

33. (26.)

οὐκ ἀτταγᾶς τε καὶ λαγῶς καταβρύκων,
οὐ τηγανίτας σησάμοισι φαρμάσσω,
οὐδ' ἀττανίτας κηρίοισιν ἐμβάπτων

34. (21.)

ὁ δ' ἐξολισθὼν ἰκέτευε τὴν κράμβην
τὴν ἐπτάφυλλον, ἣ θύεσκε Πανδῶρη
Θαργηλίοισιν ἐγχυτον πρὸ φαρμακοῦ.

35. (23.)

ἐκ πελλίδος πίνοντες· οὐ γὰρ ἦν αὐτῇ
κύλιξ, ὁ παῖς γὰρ ἐμπεσὼν κατήραξεν.

36. (24.)

ἐκ δὲ τῆς πέλλης
ἐπινον, ἄλλοι' αὐτός, ἄλλοι' Ἀρήτη
προῦπινεν.

37. (22.)

σπονδῇ τε καὶ σπλάγχνοισιν ἀργίης χοίρου

38. (27.)

βακκάρι δὲ τὰς ῥίνας
ἤλειπον· ἔστι δ' οἷά περ κρόκος . .

39.

Ἐπ' ἀρμάτων τε καὶ Θρηικίων πώλων
λευκῶν (συθείς) κάτεγγυς Ἰλίου πύργων
ἀπηναρίσθη Ῥῆσος, Αἰνειῶν πάλμυς.

40.

Κακοῖσι δώσω τὴν πολύστονον ψυχὴν,
ἣν μὴ ἀποπέμψης ὥς τάχιστα μοι κριθέων
μέδιμνον, ὥς ἂν ἀλφίτων ποιήσωμαι
κυκεῶνα, πίν(ειν) φάρμακον πονηρίας.

*41. (113.)

(ἀνόλβιος) πλάνητι προσπταίων κώλῳ

42. (28.)

καὶ Μύσων, δν ὠπόλλων
ἀνεῖπεν ἀνδρῶν σωφρονέστατον πάντων.

43. (30.)

καὶ τοὺς σολοίκους, ἣν λάβωσι, περναῖσιν.
Φρύγας μὲν ἐς Μίλητον ἀλφιτεύσοντας

44. (31.)

ᾧκει δ' ὀπιθεῖ τῆς πόλεως ἐν Σμύρνῃ,
μεταξὺ Τρηχείης τε καὶ Λέπρης ἀκτῆς.

* 45. (34.)

εἰς ἄκρον ἔλκων, ὥσπερ ἀλλᾶντα ψύχων

46. (7.)

Μιμνῇ κακομήχανε <σύ>, μηκέτι γράψης
ὄφιν τριήρεως ἐν πολυζύγῳ τοίχῳ
ἀπ' ἐμβόλου φεύγοντα πρὸς κυβερνήτην·
αὕτη γάρ ἐστι συμφορὴ τε καὶ κληδών,
νικύρτα καὶ σάβαννι, τῷ κυβερνήτῃ,
ἦν αὐτὸν ὄφιν τώντικνήμειον δάκ(νῃ).

47. (35.)

ἔπειτα μάλθῃ τὴν τρόπιν παραχρίσας

48. (8.)

ὁ δ' αὐτίκ' ἐλθὼν σὺν τριοῖσι μάρτυρσιν,
ἴσκου τὸν ἔρπιν ὁ σκότος καπηλεύει,
ἄνθρωπον εὖρε τὴν στέγην ὀφέλλοντα
— οὐ γὰρ παρῇν ὄφελμα — πνυθμένι στοιβῇς.

49. (36.)

καὶ μιν καλύπτει. 'μῶν χαραδριὸν περναῖς;'

50. (38.)

ἀλλ' αὐτίκ' ἀλλήλοισιν ἐμβιβάξαντες

51. (39.)

κριγὴ δὲ νεκρῶν ἄγγελός τε καὶ κήρυξ

52. (40.)

ᾧμιξεν αἶμα καὶ χολὴν ἐτίλησεν.

*53.

Ἐρμῆς δὲ Σιμώνακτος ἀκολουθήσας

54. (41.)

σίφωνι λεπτῷ τοῦπίθημα τετρήνας

55. (42.)

στάζουσιν ὥσπερ (ἐκ) τραπή(ου) σάκκος.

56. (43.)

κᾶλειφα ῥόδινον ἡδὺ καὶ λέκος πυροῦ.

57. (61.)

πρὸς τὴν μαρίλην τὰς φωίδας θερμαίνων
οὐ πάνεται.

58.

τὴν ῥίνα καὶ τὴν μύξαν ἐξαράξασα

59. (37.)

. . ἐγὼ δὲ δεξιῷ παρ' Ἀρήτην.
κνεφαῖος ἐλθὼν ῥωδιῷ κατηυλίσθη.

60.

Μαλὶς, κονίσκε· καί με δεσπότεω βεβροῦ
λαχύντα λίσσομαί σε μὴ ῥαπίζεσθαι.

61.

ἐκέλευε βάλλειν καὶ λεύειν Ἰπώνακτα.

62.

καίτοι γ' εὖωνον αὐτὸν εἰ θέλεις δώσω.

63. (47.)

〈καί〉 στέφανον εἶχον κοκκυμήλων καὶ μίνθης.

64.

δοκέων ἐκεῖνον τῇ βακτηρίᾳ κόψαι

65.

ἡμίεκτον αἰτεῖ· τοῦ φάλλεω κολάψαιεν

*66.

.. ἀνὴρ ὅδ' ἐσπέρης καθεύδοντα

ἀπ' ὧν ἔδυσσε ..... χλούνην.

66a.

υ - ἐκρωξεν 〈ή〉 κύμινδις ἐν λάρῃ

66b.

κύψασα γάρ μοι πρὸς τὸ λύχνον Ἀρήτη

66c. (80.)

καὶ νῦν ἀρειᾶς σύκινόν με ποιῆσαι.

67. (35.)

Ὅλίγα φρονέουσιν οἱ γάλιν πεπωκότες.

68.

Οὗ μοι δικαίως μοιχὸς ἄλδωναι δοκεῖ
Κριτίας ὁ Χίτος ἐν κασωρικῷ (δόμῳ).

69. (65.)

υ - υ - κρέας ἐκ μολοβρίτου συός.

70.

λαιμῶ δέ σευ τὸ χεῖλος ὥς ἐρωδιοῦ.

71. (32.)

καὶ δικάζεσθαι Βιάντος τοῦ Πριηνέος κρέσσων

72. (29.)

μηδὲ μοιμύλλειν Λεβεδίην ἰσχάδ' ἐκ Καμανδωδοῦ

73. (57.)

Κυπρίων βέκος φαγοῦσι κάμαθουσίων πυρόν

74. 75. (58. 59.)

Λάβετέ μεν ταιμάτια, κόψω Βουπάλων τὸν ὀφθαλμόν·
ἀμφιδέξιος γάρ εἰμι κοῦκ ἀμαρτάνω κόπτων.

76.

οἱ δέ μεν ὀδόντες
〈ἐντὸς〉 ἐν τῇσι γνάθοισι πάντες 〈ἐκ〉κεκινέεται.

*77. (112.)

Μητροτίμω δηῦτέ με χροῖ τῷ σκότῳ δικάζεσθαι.

78. (60.)

ἐξ〈άκισ〉 τίλλοι τις αὐτὸν τὴν τράμιν 〈τ'〉 ὑπογράφαι

79. (64.)

Εἴ μοι γένοιτο παρθένος καλὴ τε καὶ τέρπεινα

ΕΞΑΜΕΤΡΑ.

80. (56.)

Μοῦσά μοι Εὐρυμεδοντιάδεα, τὴν πολτοχάρυβδιν,
τὴν ἐγγαστριμάχαιραν, ὃς ἐσθίει οὐ κατὰ κόσμον,
ἐννεπ', ὅπως ψηφίδι 〈κακὸς〉 κακὸν οἶτον ὕληται
βουλῇ δημοσίῃ παρὰ θῖν' ἄλδς ἀτρυγέτοιο.

80a.

πῶς παρὰ Κυψοῦν ἦλθε

*81. (111.)

καὶ κνίσῃ τινὰ θυμήςσας

[82.] (52.)

Γάμος κράτιστός ἐστιν ἀνδρὶ σώφρονι,
 τρόπον γυναικὸς χρηστὸν ἔδνον λαμβάνειν.
 αὐτὴ γὰρ ἢ προῖξ οἴκῳ σφάζει μόνη.
 ὅστις δὲ τρυφερῶς τὴν γυναῖκα ἄγει λαβών . .
 5 συνεργὸν οὗτος ἀντὶ δεσποίνης ἔχει
 εὖνον, βεβαίαν εἰς ἅπαντα τὸν βίον.

XV.

ANANIUS.

IAMBOL

1.

Ἀπολλων, ὃς πον Δῆλον ἢ Πυθῶν' ἔχεις
 ἢ Νάξον ἢ Μίλητον ἢ θείην Κλάρων,
 ἵκεν κατ' ἰερά, πρὶν) Σκύθας ἀφίξει.

2.

Χρυσὸν λέγει Πύθερμος ὥς οὐδὲν τᾶλλα

3.

Εἰ τις καθεύδει χρυσὸν ἐν δόμοις πολλὸν
 καὶ σῦκα βαιὰ καὶ δύ' ἢ τρεῖς ἀνθρώπους,
 γνοίη κ' ὅσῳ τὰ σῦκα τοῦ χρυσοῦ κρέσσω.

4.

καὶ σὲ πολλὸν ἀνθρώπων
 ἐγὼ φιλέω μάλιστα, ναὶ μὰ τὴν κράμβην.

5.

ἔαρι μὲν χρόμιος ἄριστος, ἀνθήης δὲ χειμῶνι·
τῶν καλῶν δ' ὄψων ἄριστον καρὶς ἐκ σνκῆς φύλλον.

ἦδὺ δ' ἐσθίειν χιμαίρης φθινοπωρισμῷ κρέας,
δέλφακος δ', ὅταν τραπέωσι καὶ πατέωσιν, ἐσθίειν,
καὶ κυνῶν αὖ τῇ τότ' ὥρῃ καὶ λαγῶν ἀλωπέκων· 5

ῥιος αὖτ', ὅταν θέρως τ' ἤ κήχεται βαβράζωσιν·
εἶτα δ' ἐστὶν ἐκ θαλάσσης θύννος οὐ κακὸν βρωμα,
ἀλλὰ πᾶσιν ἰχθύεσσιν ἐμπρεπῆς ἐν μυττωτῷ.
βοῦς δὲ πιανθείς, δοκέω μὲν, καὶ μεσέων νυκτῶν ἦδὺς
κῆμέρης. 10

XVI.

THEOGNIS.

ΕΛΕΓΓΕΙΑ.

ὦ ἄνα, Αἰτοῦς νῆέ, Διὸς τέκος, οὔποτε σεῖο
λήσομαι ἀρχόμενος οὐδ' ἀποπανόμενος,
ἀλλ' αἰεὶ πρῶτόν τε καὶ ὕστατον ἐν τε μέσοισιν
αἰείσω· σὺ δέ μοι κλῦθι καὶ ἐσθλὰ δίδου.

Φοῖβε ἄναξ, ὅτε μὲν σε θεὰ τέκε πότνια Αἰτώ, 5
φοίνικος ῥαδινῆς χειρὶν ἐφαψαμένη,
ἀθανάτων κάλλιστον, ἐπὶ τροχοειδέι λίμνῃ,
πᾶσα μὲν ἐπλήσθη Δῆλος ἀπειρεσίῃ
ὀδυρῆς ἀμβροσίης, ἐγέλασσε δὲ γαῖα πελώρῃ,
γῆθησεν δὲ βαθὺς πόντος ἄλως πολίης. 10

Ἄρτεμι θηροφόνῃ, θύγατερ Διός, ἦν Ἀγαμέμνων
 εἶσαθ', ὅτ' ἐς Τροίην ἐπλεε νηυσὶ θοῆς,
 εὐχομένῳ μοι κλυθι, κακὰς δ' ἀπὸ κῆρας ἔλαλκε·
 σοὶ μὲν τοῦτο, θεά, σμικρόν, ἐμοὶ δὲ μέγα.

- 15 Μοῦσαι καὶ Χάριτες, κοῦραι Διός, αἷ ποτε Κάδμου
 ἐς γάμον ἐλθοῦσαι καλὸν αἰεῖσαι' ἔπος·
 'ὅττι καλόν, φίλον ἐστί· τὸ δ' οὐ καλὸν οὐ φίλον ἐστίν·
 τοῦτ' ἔπος ἀθανάτων ἦλθε διὰ στομάτων.

- Κύρνε, σοφίζομένῳ μὲν ἐμοὶ σφοργῆς ἐπικείσθω
 20 τοῖσδ' ἔπεσιν, λήσει δ' οὔποτε κλεπτόμενα,
 οὐδέ τις ἀλλάξει κάκιον τοῦσθλοῦ παρεόντος·
 ὣδε δὲ πᾶς τις ἐρεῖ· 'Θεύγνιδός ἐστιν ἔπη
 τοῦ Μεγαρέος· πάντας δὲ κατ' ἀνθρώπους ὀνομαστός·
 ἀστοῖσιν δ' οὔπω πᾶσιν ἀδεῖν δύναμαι·
 25 οὐδὲν θαυμαστόν, Πολυπαῖδῃ· οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς
 οὔθ' ὕων πάντεσ' ἀνδάνει οὔτ' ἀνέχων.

- Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ φρονέων ὑποθήσομαι, οἷά περ αὐτός,
 Κύρν', ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν παῖς ἔτ' ἐὼν ἔμαθον.
 πέπνυσο, μηδ' αἰσχροῖσιν ἐπ' ἔργμασι μηδ' ἀδίκουσιν
 30 τιμὰς μηδ' ἀρετὰς ἔλκεο μηδ' ἄφενος.
 ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι· κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει
 ἀνδράσιν, ἀλλ' αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχεο·
 καὶ μετὰ τοῖσιν πῖνε καὶ ἔσθιε, καὶ μετὰ τοῖσιν
 Ἴξε, καὶ ἄνδανε τοῖς, ὧν μεγάλη δύναμις.
 35 ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἅπ' ἐσθλὰ μαθήσεται· ἦν δὲ κακοῖσιν
 συμμίσγης, ἀπολεῖς καὶ τὸν ἐόντα νόον.
 ταῦτα μαθὼν ἀγαθοῖσιν ὁμίλει, καὶ ποτε φήσεις
 εὖ συμβουλεύειν τοῖσι φίλοισιν ἐμέ.

Κύρνε, κύει πόλις ἤδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκῃ ἄνδρα
 εὐθυντήρα κακῆς ὕβριος ἡμετέρῃς. 40
 ἄστοι μὲν γὰρ ἔθ' οἷδε σαόφρονες, ἡγεμόνες δὲ
 τετράφαται πολλὴν ἐς κακότητα πεσεῖν.
 Οὐδεμίαν πω, Κύρν', ἀγαθοὶ πόλιν ὤλεσαν ἄνδρες·
 ἀλλ' ὅταν ὑβρίζειν τοῖσι κακοῖσιν ἄδῃ,
 δῆμόν τε φθείρωσι, δίκας τ' ἀδίκοισι διδῶσιν 45
 οἰκείων κερδέων εἵνεκα καὶ κράτεος,
 ἔλπεο μὴ δηρὸν κείνῃν πόλιν ἄτρεμ' ἔσσεσθαι,
 μῆδ' εἰ νῦν κεῖται πολλῇ ἐν ἡσυχίῃ,
 εὐτ' ἂν τοῖσι κακοῖσι φίλ' ἀνδράσι ταῦτα γένηται,
 κέρδεα δημοσίῃ σὺν κακῷ ἐρχόμενα. 50
 ἐκ τῶν γὰρ στάσιές τε καὶ ἔμφυλοι φόνοι ἀνδρῶν
 μούναρχοί θ' ἃ πόλει μήποτε τῇδε ἄδοι.

Κύρνε, πόλις μὲν ἔθ' ἤδε πόλις, λαοὶ δὲ δὴ ἄλλοι·
 οἱ πρόσθ' οὔτε δίκας ἤδεσαν οὔτε νόμους,
 ἀλλ' ἀμφὶ πλευροῇσι δορὰς αἰγῶν κατέτριβον, 55
 ἔξω δ' ὥστ' ἔλαφοι τῇσδ' ἐνέμοντο πόλεος,
 καὶ νῦν εἰς' ἀγαθοί, Πολυπαῖδῃ· οἱ δὲ πρὶν ἐσθλοὶ
 νῦν δειλοί. τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν;
 ἀλλήλους δ' ἀπατῶσιν ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶντες,
 οὔτε κακῶν γνώμας εἰδότες οὔτ' ἀγαθῶν. 60
 μηδένα τῶνδε φίλον ποιεῦ, Πολυπαῖδῃ, ἀστῶν
 ἐκ θυμοῦ, χρεῖης εἵνεκα μηδεμιῆς·
 ἀλλὰ δόκει μὲν πᾶσιν ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι,
 χρῆμα δὲ συμμείξεῃς μηδενὶ μῆδ' ὀτιοῦν
 σπουδαῖον· γνώσῃ γὰρ οἰζυρῶν φρένας ἀνδρῶν, 65
 ὥς σφιν ἐπ' ἐργοῖσιν πίστις ἐπ' οὐδεμίᾳ,
 ἀλλὰ δόλους τ' ἀπάτας τε πολυπλοκίας τ' ἐφίλησαν
 οὕτως, ὥς ἄνδρες μηκέτι σφῆζόμενοι.

Μήποτε, Κύρνε, κακῷ πίσυνος βούλευε σὺν ἀνδρί,
 70 εὐτ' ἂν σπουδαῖον πρῆγμ' ἐθέλῃς τελέσαι,
 ἀλλὰ μετ' ἐσθλὸν ἰὼν βουλευέο πολλὰ μογήσας
 καὶ μακρὴν ποσσίν, Κύρν', ὁδὸν ἐκτελέσας.

Πρῆξιν μὴδὲ φίλοισιν ὁμῶς ἀνακοινέο πᾶσιν·
 παῦροί τοι πολλῶν πιστὸν ἔχουσι νόον.

75 Παύροισιν πίσυνος μεγάλ' ἀνδράσιν ἔργ' ἐπιχείρει,
 μὴ ποτ' ἀνῆκεστον, Κύρνε, λάβῃς ἀνίην.

Πιστὸς ἀνὴρ χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἀντερούσασθαι
 ἄξιός ἐν χαλεπῇ, Κύρνε, διχοστασίῃ.

Πάυρους εὐρήσεις, Πολυπαῖδη, ἄνδρας ἐταίρους
 80 πιστοὺς ἐν χαλεποῖς πρήγμασι γινομένους,
 οὔτινες ἂν τολμῶεν, δμόφρονα θυμὸν ἔχοντες,
 ἴσον τῶν ἀγαθῶν τῶν τε κακῶν μετέχειν.

(Οὐ τόσσους χ') εὐροῖς διζήμενος οὐδ' ἐπὶ πάντας
 ἀνθρώπους, οὓς ναῦς μὴ μία πάντας ἔγοι,
 85 οἷσιν ἐπὶ γλώσση τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔπεστιν
 αἰδώς, οὐδ' αἰσχρὸν χρῆμ' ἐπὶ κέρδος ἔγει.

Μὴ μ' ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλη,
 εἰ με φιλεῖς καὶ τοι πιστὸς ἔνεστι νόος.

Ἦ με φίλει καθαρὸν θέμενος νόον, ἥ μ' ἀποειπῶν
 90 ἔχθαιρ', ἀμπαδίην νείκος ἀειράμενος.
 δς δὲ μῆτι γλώσση δίχ' ἔχει νόον, οὗτος ἐταῖρος
 δεινός, Κύρν', ἐχθρὸς βέλτερος ἢ φίλος ὢν.

Ἦν τις ἐπαινῆσθαι σε τόσον χρόνον ὅσον ὀρφῆς,
 νοσφισθεὶς δ' ἄλλην γλώσσαν ἴησι κακὴν,

τοιούτος τοι ἑταῖρος ἀνὴρ φίλος οὔτι μάλ' ἐσθλός, 95
 ὅς κ' εἴπη γλώσση λῶα, φρονῇ δ' ἕτερα.
 ἀλλ' εἴη τοιούτος ἐμοὶ φίλος, ὅς τὸν ἑταῖρον
 γινώσκων ὁργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέρει
 ἀντὶ κασιγνήτου. σὺ δέ μοι, φίλε, ταῦτ' ἐνὶ θυμῷ
 φράζεο, καὶ ποτέ μευ μνήσσαι ἐξοπίσω. 100

Μηδεὶς σ' ἀνθρώπων πείσῃ κακὸν ἄνδρα φιλήσαι,
 Κύρνε· τί δ' ἔστ' ὕφελος δειλὸς ἀνὴρ φίλος ὢν;
 οὔτ' ἂν σ' ἐκ χαλεποῦ πόνου ρύσαιτο καὶ ἄτης,
 οὔτε κεν ἐσθλὸν ἔχων τοῦ μεταδοῦν ἐθέλοι.

Δειλοὺς εὖ ἔρδοντι ματαιοτάτῃ χάρις ἐστίν· 105
 ἴσον καὶ σπείρειν πόντον ἄλδς πολιῆς.
 οὔτε γὰρ ἂν πόντον σπείρων βαθὺ λήιον ἀμῶς,
 οὔτε κακοὺς εὖ δρῶν εὖ πάλιν ἀντιλάβοις·
 ἄπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον· ἦν δ' ἐν ἀμαρτίας,
 τῶν πρόσθεν πάντων ἐκκέχνηται φιλότης· 110
 οἱ δ' ἀγαθοὶ τὸ μέγιστον ἐπαυρίσκουσι παθόντες,
 μνημα δ' ἔχουσ' ἀγαθῶν καὶ χάριν ἐξοπίσω.

Μήποτε τοι κακὸν ἄνδρα φίλον ποιεῖσθαι ἑταῖρον,
 ἀλλ' αἰεὶ φεύγειν ὥστε κακὸν λιμένα.

Πολλοὶ τοι πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἑταῖροι, 115
 ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.

Κιβδήλου δ' ἀνδρὸς γινῶναι χαλεπώτερον οὐδέν,
 Κύρνε, οὐδ' εὐλαβίης ἔσθ' (ἕτερον) πλέονος.

Χρυσοῦ κιβδήλοιο καὶ ἀργύρου ἀνσχετὸς ἄτη,
 Κύρνε, καὶ ἐξευρεῖν ῥήδιον ἀνδρὶ σοφῷ. 120
 εἰ δὲ φίλου νόος ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσσι λελήθη

ψυδρὸς ἐών, δόλιον δ' ἐν φρεσὶν ἦτορ ἐχῆ,
 τοῦτο θεὸς κιβδηλότατον ποίησε βροτοῖσιν,
 καὶ γινῶναι πάντων τοῦτ' ἀνιηρότατον.
 125 οὐδὲ γὰρ εἰδείης ἀνδρὸς νόον οὐδὲ γυναικὸς,
 πρὶν πειρηθεῖης ὥσπερ ὑποζυγίου·
 οὐδέ κεν εἰκάσσαις ὥσπερ ποτ' ἐς ὦριον ἐλθῶν·
 πολλάκι γὰρ γνώμην ἐξαπατῶσ' ἰδέαι.

Μήτ' ἀρετὴν εὖχευ, Πολυπαῖδη, ἔξοχος εἶναι
 130 μήτ' ἄφενος· μούνον δ' ἀνδρὶ γένοίτο τύχη.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι πατρὸς καὶ μητρὸς ἄμεινον
 ἐπλεθ', ὅσοις ὁσίη, Κύρνε, μέμηλε δίκη.

Οὐδεῖς, Κύρν', ἔτης καὶ κέρδεος αἴτιος αὐτός,
 ἀλλὰ θεοὶ τούτων δώτορες ἀμφοτέρων·
 135 οὐδὲ τις ἀνθρώπων ἐργάζεται ἐν φρεσὶν εἰδώς,
 ἐς τέλος εἴτ' ἀγαθὸν γίνεταί εἴτε κακόν.
 πολλάκι γὰρ δοκέων θήσκειν κακόν, ἐσθλὸν ἔθηκεν,
 καὶ τε δοκέων θήσκειν ἐσθλόν, ἔθηκε κακόν.
 οὐδέ τφ ἀνθρώπων παρὰ γίνεταί, ὅσ' ἐθέλῃσιν·
 140 ἴσχει γὰρ χαλεπῆς πείρατ' ἀμυχανίης.
 ἄνθρωποι δὲ μάταια νομίζομεν, εἰδότες οὐδέν·
 θεοὶ δὲ κατὰ σφέτερον πάντα τελεῦσι νόον.

Οὐδεῖς πω ξεῖνον, Πολυπαῖδη, ἐξαπατήσας
 οὐδ' ἱκέτην θνητῶν ἀθανάτους ἔλαθεν.
 145 βούλεο δ' εὐσεβέων ὀλίγοις σὺν χρήμασιν οἰκεῖν,
 ἢ πλουτεῖν, ἀδίκως χρήματα πασάμενος.
 ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶς ἀρετὴ ἐστιν,
 πᾶς δέ τ' ἀνὴρ ἀγαθός, Κύρνε, δίκαιος ἐών.

Χρήματα μὲν δαίμων καὶ παγκάκῳ ἀνδρὶ δίδωσιν,
Κύρῳ· ἀρετῆς δ' ὀλίγοις ἀνδράσι μοῖρ' ἔπεται. 150

Ἐβριν, Κύρνε, θεὸς πρῶτον κακὸν ὥπασεν ἀνδρὶ,
οὗ μέλλει χῶρην μηδεμίαν θέμεναι.

Τίττει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῷ ὄλβος ἔπηται
ἀνθρώπῳ, καὶ ὅτῳ μὴ νόος ἄρτιος ᾗ.

Μήποτε τοι πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ χολωθεῖς 155
μηδ' ἀχρημοσύνην οὐλομένην πρόφερε·

Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιρρέπει ἄλλοτε ἄλλως,
ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε μηδὲν ἔχειν.

Μήποτε, Κύρῳ, ἀγορεύσθαι ἔπος μέγα· οἶδε γὰρ οὐδείς
ἀνθρώπων ὃ τι νῦν χημέρη ἀνδρὶ τελεῖ. 160

Πολλοὶ τοι χρῶνται δειλαῖς φρεσί, δαίμονι δ' ἐσθλῷ,
οἷς τὸ κακὸν δοκέον γίνεται εἰς ἀγαθόν.

εἰσὶν δ' οἱ βουλῇ τ' ἀγαθῇ καὶ δαίμονι δειλῷ
μοχθίζουσι, τέλος δ' ἔργμασιν οὐχ ἔπεται.

Οὐδείς ἀνθρώπων οὔτ' ὄλβιος οὔτε πενιχρὸς 165
οὔτε κακὸς νόσφιν δαίμονος οὔτ' ἀγαθός.

Ἀλλ' ἄλλῳ κακὸν ἔστι, τὸ δ' ἀτρεκέες ὄλβιος οὐδείς
ἀνθρώπων ὑπόσους ἥελιος καθορεῖ.

Ὅν δὲ θεοὶ τιμῶσιν, ὃ καὶ μωμεύμενος αἰνεῖ·
ἀνδρὸς δὲ σπουδῇ γίνεται οὐδεμία. 170

Θεοῖς εὖχευ, θεοῖς ἐστὶν ἐπὶ κράτος· οὔτοι ἕτερ θεῶν
γίνεται ἀνθρώποις οὔτ' ἀγάθ' οὔτε κακά.

"Ἄνδρ' ἀγαθὸν πενίῃ πάντων δάμνησι μάλιστα
καὶ γήρως πολιοῦ, Κύρνε, καὶ ἡπιάλου,
175 ἦν δὴ χρὴ φεύγοντα καὶ ἐς βαθυκῆτα πόντον
ῥιπτεῖν καὶ πετρεῶν, Κύρνε, κατ' ἡλιβάτων.
πᾶς γὰρ ἀνὴρ πενίῃ δεδμημένος οὔτε τι εἰπεῖν
οὔθ' ἔρξαι δύνатаι, γλῶσσα δέ οἱ δέδεται.

Χρὴ γὰρ ὁμῶς ἐπὶ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
180 διζήσθαι χαλεπῆς, Κύρνε, λύσιν πενίης.

Τεθνάμεναι, φίλε Κύρνε, πενιχοῦ βέλτερον ἀνδρὶ
ἢ ζῶειν χαλεπῇ τειρόμενον πενίῃ.

Κριοὺς μὲν καὶ ὄνους διζήμεθα, Κύρνε, καὶ ἵππους
εὐγενέας, καὶ τις βούλεται ἐξ ἀγαθῶν
185 βῆσασθαι· γῆμαι δὲ κακὴν κακοῦ οὐ μελεδαίνει
ἐσθλὸς ἀνὴρ, ἦν οἱ χρήματα πολλὰ διδῶ.
οὐδὲ γυνὴ κακοῦ ἀνδρὸς ἀναίνεται εἶναι ἄκοιτις
πλουσίου, ἀλλ' ἀφνεὸν βούλεται ἀντ' ἀγαθοῦ.
χρήματα γὰρ τιμῶσι· καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἔγῃμιν
190 καὶ κακὸς ἐξ ἀγαθοῦ· πλοῦτος ἔμειξε γένος.
οὔτω μὴ θαύμαζε γένος, Πολυπαῖδη, ἀστῶν
μαυροῦσθαι· σὺν γὰρ μίσγεται ἐσθλὰ κακοῖς.

Αὐτὸς τοι ταύτην εἰδὼς κακόπατριν ἐοῦσαν
εἰς οἴκους ἄγεται, χρήμασι πειθόμενος,
195 εὐδοξος κακόδοξον, ἐπεὶ κρατερὴ μιν ἀνάγκη
ἐντύει, ἥτ' ἀνδρὸς τλήμονα θῆκε νόον.

Χρῆμα δ' ὃ μὲν Διόθεν καὶ σὺν δίκῃ ἀνδρὶ γένηται
καὶ καθαρῶς, αἰεὶ παρμόνιμον τελέθει.

εἰ δ' ἀδίκως παρὰ καιρὸν ἀνὴρ φιλοκερδέϊ θυμῷ
 κτήσεται, εἰδ' ὄρκῳ παρ τὸ δίκαιον ἐλῶν, 200
 ἀντίκα μὲν τι φέρειν κέρδος δοκεῖ, ἐς δὲ τελευτὴν
 αὐτίς ἐγεντο κακόν, θεῶν δ' ὑπερέσχε νόος.
 ἀλλὰ τὰδ' ἀνθρώπων ἀπατᾷ νόον· οὐ γὰρ ἐπ' αὐτοῦ
 τίνονται μάκαρες πρήγματος ἀμπλακίας·
 ἀλλ' ὁ μὲν αὐτὸς ἔτεισε κακὸν χρέος οὐδὲ φίλοισιν 205
 ἄτην ἐξοπίσω παισὶν ἐπεκρέμασεν·
 ἄλλον δ' οὐ κατέμαρψε δίκη· θάνατος γὰρ ἀναιδὴς
 πρόσθεν ἐπὶ βλεφάροις ἔζετο κῆρα φέρων.

Οὐδαίς τοι φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἑταῖρος·
 τῆς δὲ φυγῆς ἐστὶν τοῦτ' ἀνιηρότερον. 210

Οἶνόν τοι πίνειν πουλὸν κακόν· ἦν δέ τις αὐτὸν
 πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακός, ἀλλ' ἀγαθός.

Κύρνε, φίλους κάτα πάντας ἐπίστρεψε ποικίλον ἦθος,
 ὁργὴν συμμίσγων ἦντιν' ἕκαστος ἔχει.

Πουλύπου ὁργὴν ἴσχε πολυπλόκου, δς ποτὶ πέτρῃ, 215
 τῇ προσομιλήσῃ, τοῖος ἰδεῖν ἐφάνη.
 νῦν μὲν τῇδ' ἐφέπευ, τοτὲ δ' ἄλλοις χροά γίνευ.
 κρέσσων τοι σοφίῃ γίνεται ἀτροπίης.

Μηδὲν ἄγαν ἄσχαλλε ταρασσομένων πολητέων,
 Κύρνε, μέσην δ' ἔρχευ τὴν ὁδόν, ὥσπερ ἐγώ. 220

Ὅστις τοι δοκέει τὸν πλησίον ἰδμεναι οὐδέν,
 ἀλλ' αὐτὸς μοῦνος ποικίλα δῆνε' ἔχειν,
 κεινός γ' ἄφρων ἐστί, νόου βεβλαμμένος ἐσθλοῦ.

ἴσως γὰρ πάντες ποικίλ' ἐπιστάμεθα,
 225 ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐθέλει κακοκερδέησιν ἔπεσθαι,
 τῷ δὲ δολοπλοκίαι μᾶλλον ἄπιστοι ἄδον.

Πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν.
 οἷ γὰρ νῦν ἡμῶν πλείστον ἔχουσι βίον,
 διπλάσιον σπεύδουσι· τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας;
 230 χρήματά τοι θνητοῖς γίνεται ἀφροσύνη·
 ἄτη δ' ἐξ αὐτῆς ἀναφαίνεται, ἣν ὁπότε Ζεὺς
 πέμψῃ τειρομένοις, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Ἀκρόπολις καὶ πύργος ἐὼν κενεόφρονι δῆμῳ,
 Κύρῳ, ὀλίγης τιμῆς ἔμμορεν ἐσθλὸς ἀνὴρ.

235 Οὐδὲν ἐπιπρέπει ἡμῖν ἅτ' ἀνδράσι σφρομένοισιν,
 ἀλλ' ὥς πάγχυ πόλει, Κύρνε, ἀλωσομένη.

Σοὶ μὲν ἐγὼ πτέρ' ἔδωκα, σὺν οἷς ἐπ' ἀπείρονα πόντον
 πωτήσῃ καὶ γῆν πᾶσαν ἀειρόμενος
 ῥηιδίως· θοίνης δὲ καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσση
 240 ἐν πάσαις, πολλῶν κείμενος ἐν στόμασιν·
 καὶ σε σὺν ἀνλίσκοισι λιγυφθόγγοις νέοι ἄνδρες
 εὐκόσμως ἐρατοὶ καλὰ τε καὶ λιγέα
 ἄσσονται· καὶ ὅταν θυοφερῆς ὑπὸ κεύθεσι γαίης
 βῆς πολυκωκύτους εἰς Αἶδαο δόμους,
 245 οὐδέποτε' οὐδὲ θανῶν ἀπολείς κλέος, ἀλλὰ μελήσεις
 ἄφθιτον ἀνθρώποις αἰὲν ἔχων ὄνομα,
 Κύρνε, καθ' Ἑλλάδα γῆν στρωφώμενος ἡδ' ἀνὰ
 νήσους,
 ἰχθυόεντα περὶ πόντον ἐπ' ἀτρύγετον,
 οὐχ ἵππων νώτοισιν ἐφήμενος· ἀλλὰ σε πέμψει

ἀγλαὰ Μουσάων δῶρα ἰσπεφάνων· 250
 πᾶσι δ', ὅσοισι μέμνηε, καὶ ἔσσομένοισιν ἀοιδῇ
 ἔσση ὁμῶς, ὅφρ' ἂν γῇ τε καὶ ἥλιος·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὀλίγης παρὰ σεῦ οὐ τυγχάνω αἰδοῦς.
 ἀλλ' ὥσπερ μικρὸν παῖδα λόγοις μ' ἀπατᾷς.

Κάλλιστον τὸ δικαιοτάτον· λῶστον δ' ὑγαιίνειν· 255
 πρᾶγμα δὲ τερπνύτατον, τοῦ τις ἐρᾷ, τὸ τυχεῖν.

Ἴπκος ἐγὼ καλὴ καὶ ἀεθλίη, ἀλλὰ κάκιστον 260
 ἄνδρα φέρω, καὶ μοι τοῦτ' ἀνιηρότατον·
 πολλάκι δ' ἡμέλλησα διαρρήξασα χαλινὸν
 φεύγεν, ἀπώσαμένη τὸν κακὸν ἡνίοχον.

Οὐ μοι πίνεται οἶνος, ἐπεὶ παρὰ παιδὶ τερσίνῃ 265
 ἄλλος ἀνὴρ κατέχει πολλὸν ἐμεῦ κακίων . . .
 'ψυχρόν μοι παρὰ τῇδε φίλοι πίνουνσι τοκῆες.'
 ὥσθ' ἅμα θ' ὑδρεύει καὶ με γοῶσα φέρει . . .
 ἐνθα μέσῃν περὶ παῖδα βαλὼν ἀγκῶν' ἐφίλησα
 δειρήν, ἥ δὲ τέρεν φθέγγετ' ἀπὸ στόματος.

Γνωτὴ τοι πενήν γε καὶ ἀλλοτρίῃ περ ἐοῦσα· 270
 οὔτε γὰρ εἰς ἀγορὴν ἔρχεται οὔτε δίκας·
 πάντῃ γὰρ τοῦλασσον ἔχει, πάντῃ δ' ἐπίμυκτος,
 πάντῃ δ' ἐχθρὴ ὁμῶς γίνεται, ἐνθα περ ἦ.

Ἴσως τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοὶ θνητοῖς ἀνθρώποις 275
 γῆρας τ' οὐλόμενον καὶ νεότητ' ἔδωσαν.
 τῶν πάντων δὲ κάκιστον ἐν ἀνθρώποις, θανάτου τε
 καὶ πασέων νούσων ἐστὶ πονηρότερον·
 παῖδας ἐπεὶ θρέψαιο καὶ ἄρμενα πάντα παρὰσχούς.

χρήματα δ' εἰ καταθῆς, πόλλ' ἀνιηρὰ παθών,
 τὸν πατέρ' ἐχθαίρουσι, καταρῶνται δ' ἀπολέσθαι,
 καὶ στυγέουσ' ὥσπερ πτωχὸν ἐσερχόμενον.

Εἰκὸς τὸν κακὸν ἄνδρα κακῶς τὰ δίκαια νομίζειν,
 280 μηδεμίαν κατόπισθ' ἄζόμενον νέμεσιν·
 δειλῷ γάρ τ' ἀπάλαμνα βροτῷ πάρα πόλλ' ἀνελέσθαι
 παρ ποδός, ἡγεῖσθαι δ' ὥς καλὰ πάντα τιθεῖ.

Ἄστων μηδενὶ πιστὸς ἔων πόδα τῶνδε πρόβαινε,
 μήθ' ὄρκῳ πίσυνος μήτε φιλημοσύνη,
 285 μηδ' εἰ Ζῆν' ἐθέλῃ παρέχειν βασιλῆα μέγιστον
 ἔγγυον, ἀθανάτων πιστὰ τιθεῖν ἐθέλων.

Ἐν γάρ τοι πόλει ὧδε κακοψόγῳ ἀνδάνει οὐδέν·
 (ἐς) δὲ τὸ σῶσ' αἰεὶ πολλοὶ ἀνολβότεροι.

Νῦν δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν κακὰ γίνεται ἐσθλὰ κακοῖσιν·
 290 ἀνδρῶν ἡγέονται δ' ἐκτραπέλοισι νόμοις·
 αἰδῶς μὲν γὰρ ὄλωλεν· ἀναιδείῃ δὲ καὶ ὕβρις
 νικήσασα δίκην γῆν κατὰ πᾶσαν ἔχει.

Οὐδὲ λέων αἰεὶ κρέα δαίνυνται, ἀλλὰ μιν ἔμπηγς
 καὶ κρατερόν περ ἐόνθ' αἰρεῖ ἀμνηχανίη.

295 Κατίλῳ ἀνθρώπῳ σιγᾷ χαλεπώτατον ἔχθος,
 φθεγγόμενος δ' ἄδαῆς οἷσι παρῇ μελετᾷ,
 ἐχθαίρουσι δὲ πάντες· ἀναγκαίῃ δ' ἐπίμειξις
 ἀνδρὸς τοιούτου συμποσίῳ τελέθει.

Οὐδεὶς λῆ φίλος εἶναι, ἐπὴν κακὸν ἀνδρὶ γένηται,
 300 οὐδ' ὃ κ' ἐκ γαστρος, Κύρνε, μῆς γεγόνη.

Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἴσθι καὶ ἀρπαλέος καὶ ἀπηνῆς
λάτρισι καὶ δμῶσιν γείτοσί τ' ἀγχιθύροισ.

Οὐ χρὴ κιγκλίζειν ἀγαθὸν βίον, ἀλλ' ἀτρεμίζειν,
τὸν δὲ κακὸν κινεῖν, ἔστ' ἂν ἐς ὀρθὰ λάβῃς.

Τοὶ κακοὶ οὐ πάντως κακοὶ ἐκ γαστρὸς γερόνασιν, 305
ἀλλ' ἄνδρεςσι κακοῖς συνθέμενοι φιλήν
ἔργα τε δεῖλ' ἔμαθον καὶ ἔπη δύσφημα καὶ ὕβριν,
ἐλπόμενοι κείνους πάντα λέγειν ἔνυμα.

Ἐν μὲν συσσίτοισιν ἀνὴρ πεπνυμένος εἴ(η).
πάντα δέ μιν λήθειν ὥς ἀπεόντα δοκ οἱ). 310
εἰς δὲ φέροι τὰ γελοῖα, θύρηφι δὲ καρτερὸς εἴη,
γινώσκων ὀργὴν ἦντιν' ἕκαστος ἔχει.

Ἐν μὲν μαινομένοις μάλα μαίνομαι, ἐν δὲ δικαίοις
πάντων ἀνθρώπων εἰμὶ δικαιοτάτος.

Πολλοὶ τοι πλουτοῦσι κακοί, ἀγαθοὶ δὲ πένονται 315
ἀλλ' ἡμεῖς τούτοις οὐ διαμειψόμεθα
τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον αἰεὶ,
χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

Κύρῳ, ἀγαθὸς μὲν ἀνὴρ γνώμην ἔχει ἔμπεδον αἰεὶ,
τολμᾷ δ' ἐν τε κακοῖς κείμενος ἐν τ' ἀγαθοῖς. 320
εἰ δὲ θεὸς κακῷ ἀνδρὶ βίον καὶ πλοῦτον ὀπάσῃ,
ἀφραίνων κακίην οὐ δύναται κατέχειν.

Μήποτ' ἐπὶ σμικρῇ προφάσει φίλον ἄνδρ' ἀπολέσσαι
πειθόμενος χαλεπῇ, Κύρνε, διαιβολίῃ.

325 εἴ τις ἀμαρτωλῆσι φίλων ἐπὶ παντὶ χολᾶτο,
οὔποτε' ἂν ἀλλήλοις ἄρθμιοι οὐδὲ φίλοι
εἶεν· ἀμαρτωλαὶ γὰρ (ἄμ') ἀνθρώποισιν ἔπονται
θνητοῖς, Κύρνε· θεοὶ δ' οὐκ ἐθέλουσι φέρειν.

Καὶ βραδὺς εὐβουλος εἶλεν ταχὺν ἄνδρα διώκων,
330 Κύρνε, σὺν ἰθείῃ θεῶν δίκῃ ἀθανάτων.

Ἦσυχος, ὥπερ ἐγώ, μέσσην ὁδὸν ἔρχεο ποσσίν,
μῆδ' ἐτέροισι δίδους, Κύρνε, τὰ τῶν ἐτέρων.

332 α Οὐκ ἔστιν φεύγοντι φίλος καὶ πιστὸς ἐταῖρος·

β τῆς δὲ φονγῆς ἐστὶν τοῦτ' ἀνιηρότατον.

Μήποτε φεύγοντ' ἄνδρα ἐπ' ἐλπίδι, Κύρνε, φιλήσης·
οὐδὲ γὰρ οἰκαδὲ βὰς γίνεται αὐτὸς ἔτι.

335 Μηδὲν ἄγαν σπεύδειν· πάντων μέσ' ἄριστα· καὶ οὕτως.
Κύρν', ἔξεις ἀρετὴν, ἦντε λαβεῖν χαλεπόν.

Ζεὺς μοι τῶν τε φίλων δοίῃ τίσιν, οἷ με φιλεῦσιν,
τῶν τ' ἐχθρῶν μεῖζον, Κύρνε, δυνησόμενον.
χοῦτως ἂν δοκέοιμι μετ' ἀνθρώπων θεὸς εἶναι,
340 εἴ μ' ἀποτεισάμενον μοῖρα κίχοι θανάτου.

Ἄλλὰ Ζεῦ τέλεσόν μοι Ὀλύμπιε καίριον εὐχην·
δὸς δέ μοι ἀντὶ κακῶν καὶ τι παθεῖν ἀγαθόν.
τεθναίην δ', εἰ μή τι κακῶν ἔμπαυμα μεριμνέων
εὐροίμην, δοίην δ' ἀντ' ἀνιῶν ἀνίας·
345 αἶσα γὰρ οὕτως ἐστί· τίσις δ' οὐ φαίνεται ἡμῖν
ἀνδρῶν, οὐ τὰ μὰ χρήματ' ἔχουσι βίῃ
συλήσαντες· ἐγὼ δὲ κύων ἐπέρησα χαράδρην

χειμάρρῳ ποταμῷ πάντ' ἀποσεισάμενος·
 τῶν εἴη μέλαν αἷμα πιεῖν· ἐπὶ τ' ἐσθλὸς ὄροιο
 δαίμων, δς κατ' ἐμὸν νοῦν τελέσειε τάδε. 350

Ἄ δειλὴ πενίη, τί μένεις προλιποῦσα παρ' ἄλλον
 ἄνδρ' ἰέναι; μὴ δὴ μ' οὐκ ἐθέλοντα φίλει·
 ἀλλ' ἴθι καὶ δόμον ἄλλον ἐποίχεο, μηδὲ μεθ' ἡμέων
 αἰεὶ δυστήνου τοῦδε βίου μέτεχε.

Τύλμα, Κύρνε, κακοῖσιν, ἐπεὶ κάσθλοισιν ἔχαιρες, 355
 εὐτέ σε καὶ τούτων μοῖρ' ἐπέβαλλεν ἔχειν·
 ὥς δέ περ ἐξ ἀγαθῶν ἔλαβες κακόν, ὥς δέ καὶ αὐτὶς
 ἐκδῦναι πειρῶ, θεοῖσιν ἐπευχόμενος·
 μηδὲ λήην ἐπίφαινε· κακὸν δέ τε, Κύρν', ἐπιφαίνων
 πάνρους κηδεμόνας σῆς κακότητος ἔχεις. 360

Ἄνδρός τοι κραδίη μινύθει μέγα πῆμα παθόντος,
 Κύρν'· ἀποτινυμένον δ' αὖξεται ἔξοπίσω.

Εὖ κώτιλλε τὸν ἐχθρόν· ὅταν δ' ὑποχείριος ἔλθῃ,
 τεῖσαι μιν, πρόφασιν μηδεμίαν θέμενος.

Ἴσχε νόῳ, γλώσση δὲ τὸ μείλιχον αἰὲν ἐπέστω· 365
 δειλῶν τοι τελέθει καρδίη ὀξύτερον.

Οὐ δύνamai γνῶναι νόον ἀστῶν ὄντιν' ἔχουσιν·
 οὔτε γὰρ εὖ ἔρδων ἀνδάνω οὔτε κακῶς·
 μωμεῦνται δέ με πολλοί, ὁμῶς κακοὶ ἡδὲ καὶ ἐσθλοί·
 μιμεῖσθαι δ' οὐδεὶς τῶν ἀσόφων δύναται. 370

Μὴ μ' ἀέκοντα βίῃ κεντῶν ὑπ' ἄμαξαν ἔλαννε,
 εἰς φιλότητα λήην, Κύρνε, προσελκόμενος.

Ζεῦ φίλε, θανυμάζω σε· σὺ γὰρ πάντεσσιν ἀνάσσεις
 τιμὴν αὐτὸς ἔχων καὶ μεγάλην δύναμιν·
 375 ἀνθρώπων δ' εὖ οἶσθα νόον καὶ θυμὸν ἐκάστων·
 σὸν δὲ κράτος πάντων ἔσθ' ὕπατον, βασιλεῦ.
 πῶς δὴ σευ, Κρονίδη, τολμᾷ νόος ἄνδρας ἀλιτροῦς
 ἐν ταύτῃ μοίρῃ τόν τε δίκαιον ἔχειν,
 ἦν τ' ἐπὶ σωφροσύνην τρεφθῇ νόος, ἦν τε πρὸς ὕβριν
 380 ἀνθρώπων ἀδίκους ἐργμασι πειθομένων;

Οὐδέ τι κεκριμένον πρὸς δαίμονός ἐστι βροτοῖσιν,
 οὐδ' ὁδὸν ἦν τις ἴων ἀθανάτοισιν ἄδοι.

Ἕμης δ' ὄλβον ἔχουσιν ἀπήμονα· τοὶ δ' ἀπὸ δειλῶν
 ἔργων ἰσχονται θυμὸν, ὅμως πενήνῃ
 385 μητέρ' ἀμηχανίης ἔλαβον, τὰ δίκαια φιλεῦντες,
 ἦτ' ἀνδρὸς παράγει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην,
 βλάπτουσ' ἐν στήθεσσι φρένας κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης·
 τολμᾷ δ' οὐκ ἐθέλων αἰσχεα πολλὰ φέρειν,
 χρημοσύνη εἰκων, ἣ δὴ κακὰ πολλὰ διδάσκει,
 390 ψεύδεά τ' ἐξαπάτας τ' οὐλομένας τ' ἐριδας,
 ἄνδρα καὶ οὐκ ἐθέλοντα· κακὸν δέ οἱ οὐδὲν ἔοικεν·
 ἣ γὰρ καὶ χαλεπὴν τίττει ἀμηχανίην.

Ἐν πενήνῃ δ' ὃ τε δειλὸς ἀνὴρ ὃ τε πολλὸν ἀμείνων
 φαίνεται, εὐτ' ἂν δὴ χρημοσύνη κατέχη·
 395 τοῦ μὲν γὰρ τὰ δίκαια φρονεῖ νόος, οὔτε περ αἰεὶ
 ἰδεῖα γνώμη στήθεσιν ἐμπεφύη·
 τοῦ δ' αὖτ' οὔτε κακοῖς ἔπειτα νόος οὔτ' ἀγαθοῖσιν·
 τὸν δ' ἀγαθὸν τολμᾶν χρὴ τὰ τε καὶ τὰ φέρειν.

Αἰδεῖσθαι δὲ φίλους, φεύγειν τ' ὀλεσθήμορας ὄρκους...
 400 ἐντράπελ', ἀθανάτων μῆνιν ἀλευάμενος.

Μηδὲν ἄγαν σπενύδειν· καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος
 ἔργμασιν ἀνθρώπων· πολλάκι δ' εἰς ἀρετὴν
 σπενύδει ἀνὴρ κέρδος διζήμενος, θνιτινα δαίμων
 πρόφρων ἐς μεγάλην ἀμπλακίην παράγει,
 καὶ οἱ ἔθηκε δοκεῖν, ἃ μὲν ἦ κακά, ταῦτ' ἀγάθ' εἶναι 405
 εὐμαρέως, ἃ δ' ἂν ἦ χρήσιμα, ταῦτα κακά.

Φίλιτατος ὦν ἡμαρτες· ἐγὼ δέ τοι αἴτιος οὐδέν,
 ἀλλ' αὐτὸς γνώμης οὐκ ἀγαθῆς ἔτυχες.

Οὐδένα θησαυρὸν παισὶν καταθήσῃ ἀμείνω
 αἰδοῦς, ἦτ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρν', ἔπεται. 410

Οὐδενὸς ἀνθρώπων κακίῳ δοκεῖ εἶναι ἑταῖρος,
 ᾧ γνώμη θ' ἔπεται, Κύρνε, καὶ ᾧ δύναμις.

Πίνων δ' οὐχ οὕτως θωρήξομαι, οὐδέ με οἶνος
 ἐξάγει, ὥστ' εἰπεῖν δεινὸν ἔπος περὶ σεῦ.

Οὐδέν' ὁμοῖον ἐμοὶ δύνάμαι διζήμενος εὐρεῖν 415
 πιστὸν ἑταῖρον, ὅτῳ μὴ τις ἔνεστι δόλος·
 ἐς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατρίβομαι ὥστε μολύβδῳ
 χρυσός, ὑπερτερίας δ' ἄμμιν ἔνεστι λόγος.

Πολλά με καὶ συνιέντα παρέρχεται· ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
 σιγῶ, γινώσκων ἡμετέραν δύνάμιν. 420

Πολλοὺς ἀνθρώπων γλώσση θύρα οὐκ ἐπικίενται
 ἀρμόδιαι, καὶ σφιν πόλλ' ἀμέλητα μέλει.

Πολλάκι γὰρ τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδον ἄμεινον,
 ἐσθλὸν δ' ἐξελεθεῖν λώιον ἢ τὸ κακόν.

425 Πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον
 μηδ' ἐσιδεῖν αὐγὰς ὀξέος ἡελίου,
 φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἀίδαο περῆσαι
 καὶ κεῖσθαι πολλὴν γῆν ἐπιεσσάμενον

Φῦσαι καὶ θρέψαι ῥῆον βροτόν, ἣ φρένας ἐσθλὰς
 430 ἐνθήμεν· οὐδεὶς πω τοῦτό γ' ἐπεφράσατο,
 ὅστις σῶφρον' ἔθηκε τὸν ἄφρονα, καὶ κακοῦ ἐσθλόν
 εἰ δ' Ἀσκληπιάδαις τοῦτό γ' ἔδωκε θεός,
 ἰᾶσθαι κακότητα καὶ ἀτηρὰς φρένας ἀνδρῶν,
 πολλοὺς ἂν μισθοὺς καὶ μεγάλους ἔφερον.
 435 εἰ δ' ἦν ποιητόν τε καὶ ἐνθετον ἀνδρὶ νόημα,
 οὔποτ' ἂν ἐξ ἀγαθοῦ πατρὸς ἐγεντο κακός,
 πειθόμενος μύθοισι σαόφροσιν· ἀλλὰ διδάσκων
 οὔποτε ποιήσεις τὸν κακὸν ἄνδρ' ἀγαθόν.

Νήπιος, ὃς τὸν ἐμὸν μὲν ἔχει νόον ἐν φυλακῇσιν,
 440 τῶν δ' αὐτοῦ ἰδίῳ οὐδὲν ἐπιστρέφεται.

Οὐδεὶς γὰρ πάντ' ἐστὶ πανόλβιος· ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλὸς
 τολμᾷ ἔχων τὸ κακὸν κοῦν ἐπίδηλος ὅμως·
 δειλὸς δ' οὔτ' ἀγαθοῖσιν ἐπίσταται οὔτε κακοῖσιν
 θυμὸν ἔχων μίμνειν· ἀθανάτων τε δόσεις
 445 παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχοντ'· ἀλλ' ἐπιτολμᾷν
 χορὴ δῶρ' ἀθανάτων, οἷα διδοῦσιν ἔχειν.

Εἰ μ' ἐθέλεις πλύνειν, κεφαλῆς ἀμίαντον ἀπ' ἄκρης
 αἰεὶ λευκὸν ὕδωρ ρεύσεται ἡμετέρης.
 εὐρήσεις δέ με πᾶσιν ἐπ' ἐργασιν ὥσπερ ἄπεφθον
 450 χροσόν, ἐρυθρόν ἰδεῖν τριβόμενον βασάνφω,
 τοῦ χροῖης καθύπερθε μέλας οὐχ ἄπτεται ἰδὼς
 οὐδ' εὐρώς, αἰεὶ δ' ἄνθος ἔχει καθαρόν.

ῥυνθρωπ', εἰ γνώμης ἔλαχες μέρος ὥσπερ ἀνοίης
καὶ σώφρων οὕτως ὥσπερ ἄφρων ἐγένευσ,
πολλοὺς ἂν ζηλωτὸς ἐφαίνεο τῶνδε πολιτέων 455
οὕτως ὥσπερ νῦν οὐδενὸς ἄξιος εἶ.

Οὐ τοι σύμφορόν ἐστι γυνή νέα ἀνδρὶ γέροντι·
οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὥς ἄκατος,
οὐδ' ἄγκυραι ἔχουσιν· ἀπορρήξασα δὲ δεσμὰ
πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα. 460

Μήποτ' ἐπ' ἀπρήκτοισι νό(ημ') ἔχε, μηδὲ μενοίνα,
χρήμασι, τῶν ἄνυσις γίνεται οὐδεμία.

Εὐμαρέως τοι χρήμα θεοὶ δόσαν οὔτε τι (καλὸν)
οὔτ' ἀγαθόν· χαλεπῷ δ' ἐργματι κῦδος ἔπι.

Ἄμφ' ἀρετῇ τριβέυ, καὶ σοὶ τὰ δίκαια φίλ' ἔστω, 465
μηδέ σε νικᾶτω κέρδος, ὃ τ' αἰσχρὸν ἔη.

Μηδένα τῶνδ' ἀέκοντα μένειν κατέρυκε παρ' ἡμῖν,
μηδὲ θύραζε κέλευ' οὐκ ἐθέλουτ' ἰέναι,
μηδ' εὖδοντ' ἐπέγειρε, Σιμωνίδη, ὄντιν' ἂν ἡμέων
θωρηχθέντ' οἴνῳ μαλθακὸς ὕπνος ἔλλη, 470
μηδὲ τὸν ἀγρυπνέοντα κέλευ' ἀέκοντα καθεύδειν·
πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον χρῆμ' ἀνιερὸν ἔφν·
τῷ πίνειν δ' ἐθέλοντι παρασταδὸν οἴνοχορεῖτω·
οὐ πάσας νύκτας γίνεται ἄβρᾱ παθεῖν.

αὐτὰρ ἐγὼ — μέτρον γὰρ ἔχω μελιθεός οἴνου — 475
ὕπνου λυσικάκου μνήσομαι οἴκαδ' ἰών.
ῥῆξ δ' ὥς οἶνος χαριέστατος ἀνδρὶ πεπόσθαι·
οὔτ' ἔτι γὰρ νήφω οὔτε λίην μεθύω.

ὃς δ' ἂν ὑπερβάλλῃ πόσιος μέτρον, οὐκέτι κείνος
 480 τῆς αὐτοῦ γλώσσης καρτερὸς οὐδὲ νόον·
 μυθεῖται δ' ἀπάλαμνα, τὰ νήποσι γίνεται αἰσχρά·
 αἰδεῖται δ' ἔρδων οὐδέν, ὅταν μεθύῃ,
 τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων, τότε νήπιος· ἀλλὰ σὺ ταῦτα
 γινώσκων, μὴ πλν' οἶνον ὑπερβολάδην,
 485 ἀλλ' ἢ πρὶν μεθύειν ὑπανίστασο — μὴ σε βιάσθω
 γαστήρ ὥστε κακὸν λάτριν ἐφημέριον —,
 ἢ παρῶν μὴ πῖνε· σὺ δ' ἔγχε' τοῦτο μάταιον
 κωτίλλεις αἰεὶ· τοῦνεκά τοι μεθύεις·
 ἢ μὲν γὰρ φέρεται φιλοτήσιος, ἢ δὲ πρόκειται,
 490 τὴν δὲ θεοῖς σπένδεις, τὴν δ' ἐπὶ χειρὸς ἔχεις·
 ἀρνεῖσθαι δ' οὐκ οἶδας· ἀνίκητος δέ τοι οὗτος,
 ὃς πολλὰς πίνων μὴ τι μάταιον ἐρεῖ.
 ὑμεῖς δ' εὖ μυθεῖσθε παρὰ κρητῆρι μένοντες,
 ἀλλήλων ξριδας (τῆλ') ἀπερυνόμενοι,
 495 ἐς τὸ μέσον φωνέοντες ὁμῶς ἐνὶ καὶ συνάπασιν·
 χούτως συμπόσιον γίνεται οὐκ ἄχαρι.

Ἄφρονος ἀνδρὸς ὁμῶς καὶ σώφρονος οἶνος, ὅταν δὴ
 πίνῃ ὑπὲρ μέτρον, κοῦφον ἔθηκε νόον.

Ἐν πυρὶ μὲν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον ἰδριες ἄνδρες
 500 γινώσκουσ', ἀνδρὸς δ' οἶνος ἔδειξε νόον,
 καὶ μάλα περ πινυτοῦ, τὸν ὑπὲρ μέτρον ἤρατο πίνων,
 ὥστε καταισχῦναι καὶ πρὶν ἐόντα σοφόν.

Οἶνοβαρέω κεφαλὴν, Ὀνομάκριτε, καί με βιάται
 οἶνος, ἀτὰρ γλώσσης οὐκέτ' ἐγὼ ταμίης
 505 ἡμετέρης, τὸ δὲ δῶμα περιτρέχει· ἀλλ' ἄγ' ἀναστὰς
 πειρηθῶ, μὴ πως καὶ πόδας οἶνος ἔχει

καὶ νόον ἐν στήθεσσι· δέδοικα δὲ μή τι μάταιον
ἔρξω θωρηχθεὶς καὶ μέγ' ὄνειδος ἔχω.

Οἶνος πινόμενος πουλὺς κακόν· ἦν δέ τις αὐτὸν
πίνῃ ἐπισταμένως, οὐ κακὸν ἀλλ' ἀγαθόν. 510

Ἥλθες δὴ, Κλεάριστε, βαθὺν διὰ πόντον ἀνύσσας,
ἐνθάδ' ἐπ' οὐδὲν ἔχοντ', ὧ τάλαν, οὐδὲν ἔχων ...
νηὸς (πρὸς) πλευρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ θήσομεν ἡμεῖς,
Κλεάρισθ', οἳ' ἔχομεν χοῖα διδοῦσι θεοί.
οὔτε τι τῶν ὄντων ἀποθήσομαι, οὔτε τι μείζον 517
σῆς ἔνεκα ξενίης ἄλλοθεν οἰσόμεθα·
τῶν δ' ὄντων τᾶριστα παρέξομεν· ἦν δέ τις ἔλθῃ 515
σεῦ φίλος ὦν, (κατερεῖς) ὥς φιλότῃτος ἔχεις.
ἦν δέ τις εἰρωτᾷ τὸν ἐμὸν βίον, ὧδέ οἱ εἶπεν· 519
ὥς εὖ μὲν χαλεπῶς, ὥς χαλεπῶς δὲ μάλ' εὖ, 520
ᾧσθ' ἕνα μὲν ξείνον πατρώιον οὐκ ἀπολείπειν,
ξείνῳ δὲ πλεόνεσσ' οὐ δυνατὸς παρέχειν.

Ὅ σε μάτην, ὧ πλοῦτε, βροτοὶ τιμῶσι μάλιστα·
ἣ γὰρ ζῆιδίως τὴν κακότητα φέρεις.

Καὶ γὰρ τοι πλοῦτον μὲν ἔχειν ἀγαθοῖσιν ἔοικεν, 525
ἣ πενίῃ δὲ κακῷ σύμφορος ἀνδρὶ φέρειν.

ὦ μοι ἐγὼν ἥβης καὶ γήραος οὐλομένοιο,
τοῦ μὲν ἐπερχομένου, τῆς δ' ἀπονισσομένης.

Οὐδέ τινα προὔδωκα φίλον καὶ πιστὸν ἐταῖρον,
οὐδ' ἐν ἐμῇ ψυχῇ δούλιον οὐδὲν ἐνι. 530

Αἰεὶ μοι φίλον ἦτορ λαίνεται, ὅππότε' ἀκούσῃ
αὐλῶν φθεγγομένωνν ἰμερόεσσαν ὕπα.

Χαίρω δ' εὖ πίνων καὶ ὑπ' αὐλητῆρος αἰείδων,
χαίρω δ' εὐφθογγον χερσὶ λύρην ὀχέων.

535 Οὐποτε δουλείῃ κεφαλῇ ἰθεῖα πέφυκεν,
ἀλλ' αἰεὶ σκολιή, καὶ χένα λοξὸν ἔχει.

Οὔτε γὰρ ἐκ σκίλλης ῥόδα φνίεται οὐδ' ὑάκινθος,
οὔτε ποτ' ἐκ δούλης τέκνον ἐλευθέριον.

Οὗτος ἀνὴρ, φίλε Κύρνε, πέδας χαλκεύεται αὐτῷ,
540 εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.

Δειμαίνω, μὴ τήνδε πόλιν, Πολυπαῖδη, ὕβρις,
ἥπερ Κενταύρους ὠμοφάγους ὄλεσεν.

Χρὴ με παρὰ στάθμην καὶ γνώμονα τήνδε δικάσσαι,
Κύρνε, δίκην, ἴσόν τ' ἀμφοτέροισι δόμεν.

545 μάντεσσι τ' οἶωνοῖς τε καὶ αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
ὄφρα μὴ ἀμπλακίης αἰσχροὺς ὄνειδος ἔχω.

Μηδένα πω κακότητι βιάζο· τῷ δὲ δικαίῳ
τῆς εὐεργεσίης οὐδὲν ἀρειότερον.

Ἄγγελος ἄφθογγος πόλεμον πολύδακρυν ἐγείρει,
550 Κύρν', ἀπὸ τηλαυγέος φαινόμενος σκοπιῆς.
ἀλλ' ἵπποις ἐμβαλλε ταχυπτέρουσι χαλινούς·
δῆλον γὰρ σφ' ἀνδρῶν ἀντιάσειν δοκέω.
οὐ πολλὸν τὸ μεσηγνύ· διαπρήξουσιν κέλευθον,
εἰ μὴ ἐμὴν γνώμην ἐξαπατῶσι θεοί.

555 Χρὴ τολμᾶν χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσι κείμενον ἄνδρα
πρὸς τε θεῶν αἰτεῖν ἐκλυσιν ἀθανάτων.

Φράξεο· κίνδυνός τοι ἐπὶ ξυροῦ ἴσταται ἀκμῆς . . .
 ἄλλοτε πόλλ' ἔξεις, ἄλλοτε παυρότερα.

ὥστε σε μήτε λίην ἀφνεὸν κτεάτεσσι γενέσθαι,
 μήτε σέ γ' ἐς πολλήν χρημοσύνην ἐλάσαι. 560

Εἴη μοι τὰ μὲν αὐτὸν ἔχειν, τὰ δὲ πόλλ' ἐπιδοῦναι
 χρήματα τῶν ἐχθρῶν τοῖσι φίλοισιν ἔχειν.

κεκλήσθαι δ' ἐς δαῖτα, παρέξεσθαι δὲ παρ' ἐσθλὸν
 ἄνδρα χρεῶν, σοφίην πᾶσαν ἐπιστάμενον·
 τοῦ συνιεῖν, ὅποταν τι λέγῃ σοφόν, ὕφρα διδαχθῆς 565
 καὶ τοῦτ' εἰς οἶκον κέρδος ἔχων ἀπίης.

Ἦβη τερπόμενος παίζω· δηρὸν γὰρ ἔνερθεν
 γῆς ὀλέσας ψυχὴν κείσομαι ὥστε λίθος
 ἄφθογγος, λείψω δ' ἐρατὸν φάος ἡελίοιο,
 ἔμπηξ δ' ἐσθλὸς ἑὼν ὄψυμαι οὐδὲν ἔτι. 570

Δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πείρα δ' ἄριστον·
 πολλοὶ ἀπείρητοι δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν.

Εὖ ἔρδων εὖ πάσχε· τί κ' ἄγγελον ἄλλον ἰάλλοις;
 τῆς εὐεργεσίας ῥηδίη ἀγγελίη.

Οἷ με φίλοι προδιδοῦσιν, ἐπεὶ τόν γ' ἐχθρὸν ἀλεῦμαι 575
 ὥστε κυβερνήτης χοιράδας εἰναλίας.

Ῥῆιον ἐξ ἀγαθοῦ θεῖναι κακὸν ἢ 'κ κακοῦ ἐσθλόν·
 μή με δίδασκ'· οὗ τοι τηλίκος εἰμὶ μαθεῖν.

Ἐχθαίρω κακὸν ἄνδρα; καλυψαμένη δὲ πάρεμι,
 μικρῆς ὄρνιθος κοῦφον ἔχουσα νόον. 580

Ἐχθαίρω δὲ γυναῖκα περιδρομον ἄνδρα τε μάργον,
ὅς τήν ἄλλοτρίην βούλετ' ἄρουραν ἀροῦν.

Ἀλλὰ τὰ μὲν προβέβηκεν, ἀμήχανόν ἐστι γενέσθαι
ἀεργά· τὰ δ' ἐξοπίσω, τῶν φυλακῇ μελέτω.

585 Πᾶσιν τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργασιν, οὐδέ τις οἶδεν,
πῇ σχήσειν μέλλει, πρήγματος ἀρχομένου.
ἀλλ' ὁ μὲν εὐδοκίμειν πειρώμενος, οὐ προνοήσας
εἰς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν·
τῷ δὲ καλῶς ποιεῦντι θεὸς περὶ πάντα τίθησιν
590 συντυχίην ἀγαθὴν, ἐκλυσιν ἀφροσύνης.

Τολμαῖν χρῆ, τὰ διδοῦσι θεοὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν,
ῥηιδίως δὲ φέρειν ἀμφοτέρων τὸ λάχος,
μήτε κακοῖσιν ἀσῶντα λήν φρένα, μήτ' ἀγαθοῖσιν
τερφθ' (έντ') ἐξαπίνης, πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.

595 Ἄνθρωπ', ἀλλήλοισιν ἀπόπροθεν ὤμεν ἐταῖροι·
πλὴν πλούτου παντὸς χρήματος ἐστι κόρος.
Δὴν δὴ καὶ φίλοι ὤμεν· ἀτάρ τ' ἄλλοισιν ὁμίλει
ἀνδράσιν, οἳ τὸν σὸν μᾶλλον ἴσασι νόον.

Οὗ μ' ἔλαθες φοιτῶν κατ' ἀμαξιτόν, ἦν ἄρα καὶ πρὶν
600 ἡλάστρεις, κλέπτων ἡμετέρεην φιλήν.
ἔρρε, θεοῖσιν τ' ἐχθρὸς καὶ ἀνθρώποισιν ἄπιστε,
ψυχρὸν δν ἐν κόλπῳ ποικίλον εἶχον ὄφιν.

Τοιάδε καὶ Μάγνητας ἀπώλεσεν ἔργα καὶ ὕβρις,
οἷα τὰ νῦν ἱερὴν τήνδε πόλιν κατέχει.

605 Πολλῷ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἥδη
ἄνδρας, ὅσοι μοίρης πλεῖον ἔχουν ἐθέλον.

Ἀρχῇ ἔπι ψεύδεος μικρὴ χάρις· ἐς δὲ τελευτὴν
αἰσχρὸν δὴ κέρδος καὶ κακόν, ἀμφοτέρων,
γίνεται οὐδ' ἔτι καλόν, ὅτῳ ψεύδος προσομαρτῇ
ἀνδρὶ καὶ ἐξέλθῃ πρῶτον ἀπὸ στόματος. 610

Οὐ χαλεπὸν ψέξαι τὸν πλησίον, οὐδὲ μὲν αὐτὸν
αἰνῆσαι· δειλοῖς ἀνδράσι ταῦτα μέλει·
σιγᾶν δ' οὐκ ἐθέλουσι κακοὶ κακὰ λεσχάζοντες·
οἱ δ' ἀγαθοὶ πάντων μέτρον ἴσασιν ἔχειν.

Οὐδένα παμπήδην ἀγαθὸν καὶ μέτριον ἄνδρα 615
τῶν νῦν ἀνθρώπων ἡέλιος καθορᾷ.

Οὔτι μάλ' ἀνθρώποις καταθύμια πάντα τελεῖται·
πολλὸν γὰρ θνητῶν κρέσσονες ἀθάνατοι.

Πόλλ' ἐν ἀμηχανίῃσι κυλίνδομαι ἀχνύμενος κῆρ·
ἄκρην γὰρ πενήνῃ οὐχ ὑπερεδράμομεν. 620

Πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενιχρόν·
πᾶσιν δ' ἀνθρώποις αὐτὸς ἔνεστι νόος.

Παντοῖαι κακότητες ἐν ἀνθρώποισιν ἔασιν,
παντοῖαι δ' ἀρεταὶ καὶ βίοντος παλάμαι.

Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφροσι πόλλ' ἀγορεύειν 625
καὶ σιγᾶν αἰεὶ· τοῦτο γὰρ οὐ δυνατόν.

Αἰσχρὸν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφοσιν εἶναι,
αἰσχρὸν δ' εἰ νήφων παρ' μεθύουσι μένοι.

Ἦβη καὶ νεότης ἐπικουφίζει νόον ἀνδρός,
πολλῶν δ' ἐξαίρει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην. 630

Ωἴτινι μὴ θυμοῦ κρέσσων νόος, αἶν ἐν ἅταις,
Κύρν', <ὄγε> καὶ μεγάλαις κεῖται ἐν ἀμπλακίαις.

Βουλεύειν δις καὶ τρίς, ὃ τοί κ' ἐπὶ τὸν νόον ἔλθῃ
ἀτηρὸς γάρ τοι λάβρος ἀνὴρ τελέθει.

635 Ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς ἔπεται γνώμη τε καὶ αἰδώς·
οἷ νῦν ἐν πολλοῖς ἀτρεκέως ὀλίγοι.

Ἐλπίς καὶ κίνδυνος ἐν ἀνθρώποισιν ὁμοιοί·
οὔτοι γὰρ χαλεποὶ δαίμονες ἀμφοτέρω.

Πολλάκι παρ δόξαν τε καὶ ἐλπίδα γίνεται εὖ φεῖν
640 ἔργ' ἀνδρῶν, βουλαῖς δ' οὐκ ἐπέγεντο τέλος.

Οὗ τοί κ' εἰδείης οὔτ' εὖνοον οὔτε τὸν ἐχθρόν,
εἰ μὴ σπουδαίου πρήγματος ἀντιτύχοις.

Πολλοὶ παρ κρητῆρι φίλοι γίνονται ἑταῖροι,
ἐν δὲ σπουδαίῳ πρήγματι παυρότεροι.

645 Παύρους κηδεμόνας πιστοὺς εὗροις κεν ἑταίρους
κεῖμενος ἐν μεγάλῃ θυμὸν ἀμηχανίῃ.

Ἦδη νῦν αἰδώς μὲν ἐν ἀνθρώποισιν ὄλωλεν,
αὐτὰρ ἀναιδείῃ γαῖαν ἐπιστρέφεται.

Ἄ δειλὴ πενίη, τί ἐμοῖς ἐπικειμένη ὥμοις
650 σῶμα κατασχύνεις καὶ νόον ἡμέτερον;
αἰσχρὰ δέ μ' οὐκ ἐθέλοντα βίῃ καὶ (δειλὰ) διδάσκεις,
ἐσθλὰ μετ' ἀνθρώπων καὶ κάλ' ἐπιστάμενον.

Εὐδαίμων εἶην καὶ θεοῖς φίλος ἀθανάτοισιν,
Κύρν'· ἀρετῆς δ' ἄλλης οὐδεμιῆς ἔραμαι.

Σύν τοι, Κύρνε, παθόντι κακῶς ἀνιώμεθα πάντες· 655
ἀλλά τοι ἀλλότριον κῆδος ἐφημέριον.

Μηδὲν ἄραν χαλεποῖσιν ἀσθ' φρένα μηδ' ἀγαθοῖσιν
χαῖρ', ἐπεὶ ἔστ' ἀνδρὸς πάντα φέρειν ἀγαθοῦ.

Οὐδ' ὁμόσαι χρὴ τοῦτ' 'οὐ μήποτε προῆγμα τόδ' ἔσται·
θεοὶ γάρ τοι νεμεσῶσ', οἷσιν ἔπεστι τέλος· 660
καὶ προῆξαι μέντοι τι . . . καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸν ἔγεντο,
καὶ κακὸν ἐξ ἀγαθοῦ· καὶ τε πενιχρὸς ἀνὴρ
αἶψα μάλ' ἐπλούτησε· καὶ ὃς μάλα πολλὰ πέπεται,
ἐξαπίνης πάντ' οὖν ὤλεσε νυκτὶ μιῇ.
καὶ σῶφρων ἤμαρτε, καὶ ἄφρονι πολλάκι δόξα 665
ἔσπετο, καὶ τιμῆς καὶ κακὸς ὦν ἔλαχεν.

Εἰ μὲν χρήματ' ἔχοιμι, Σιμωνίδη, οἷα πρὶν ἦδη,
οὐκ ἂν ἀνιψόμεν τοῖς ἀγαθοῖσι συνών·
νῦν δέ με γινώσκοντα παρέρχεται, εἰμὶ δ' ἄφρωνος
χρημοσύνη, πολλῶν γνούς περ ἄμεινον ἔτι, 670
οὔνεκα νῦν φερόμεσθα καθ' ἰστίαν λευκὰ βαλόντες
Μηλίου ἐκ πόντου νύκτα διὰ δνοφερήν·
ἀντλεῖν δ' οὐκ ἐθέλουσιν· ὑπερβάλλει δὲ θάλασσα
ἀμφοτέρων τοίχων· ἡ μάλα τις χαλεπῶς
σφάζεται, (οἷ') ἔρδουσι· κυβερνήτην μὲν ἐπαυσαν 675
ἐσθλόν, ὅτις φυλακὴν εἶχεν ἐπισταμένως·
χρήματα δ' ἀρπάξουσιν βίῃ, κόσμος δ' ἀπόλωλεν,
δασμὸς δ' οὐκέτ' ἴσος γίνεται ἐς τὸ μέσον,
φορητοὶ δ' ἔρχουσι, κακοὶ δ' ἀγαθῶν καθ' ὑπερθεῖν.
δειμαίνω, μή πως νῦν κατὰ κύμα πίῃ. 680
ταῦτά μοι ἤνιχθω κεκρυμμένα τοῖς ἀγαθοῖσιν·
γινώσκω δ' ἂν τις καὶ κακ(ός), ἦν σοφὸς ἦ.

Πολλοὶ πλοῦτον ἔχουσιν αἰδρίες· οἱ δὲ τὰ καλὰ
 ζητεῦσιν χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ.
 685 ἔρδειν δ' ἀμφοτέροισιν ἀμυχανίη παράκειται·
 εἴργει γὰρ τοὺς μὲν χρήματα, τοὺς δὲ νόος.

Οὐκ ἔστι θνητοῖσι πρὸς ἀθανάτους μαχέσασθαι
 οὐδὲ δίκην εἰπεῖν· οὐδενὶ τοῦτο θέμις.

Οὐ γοῦν πημαίνειν ὅτε μὴ πημαντέον εἴη,
 690 οὐδ' ἔρδειν ὅ τι μὴ λώιον ἢ τελέσαι.

Χαίρων εὖ τελέσειας ὁδὸν μεγάλου διὰ πόντου,
 καὶ σε Ποσειδάων χάρμα φίλοις ἀνάγοι.

Πολλοὺς τοι κόρος ἔνδρας ἀπώλεσεν ἀφραίνοντας·
 γνῶναι γὰρ χαλεπὸν μέτρον, ὅτ' ἐσθλὰ παρῇ.

695 Οὐ δύνामी τοι, θυμέ, παρασχεῖν ἔρμενα πάντα·
 τέτλαθι· τῶν δὲ καλῶν οὔτι σὺ μοῦνος ἐρᾷς.

Εὖ μὲν ἔχοντος ἐμεῦ πολλοὶ φίλοι· ἦν δέ τι δεινὸν
 συγκύρσῃ, παῦροι πιστὸν ἔχουσι νόον.

Πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίνεται ἦδε,
 700 πλουτεῖν· τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἔρ' ἦν ὕφελος,
 οὐδ' εἰ σωφροσύνην μὲν ἔχοις Ῥαδαμάνθυνος αὐτοῦ,
 πλείονα δ' εἰδείης Σισύφου Αἰολίδεω,
 ὅσπερ καὶ ἐξ Αἰδέω πολυτῆδρείησιν ἀνῆλθεν,
 πέισας Περσεφόνην αἰμυλίοισι λόγοις,
 705 ἦτε βροτοῖς παρέχει λήθην, βλάπτουσα νόοιο·
 ἄλλος δ' οὐπω τις τοῦτό γ' ἐπεφράσατο,
 ὄντινα δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφικαλύψῃ,
 ἔλθῃ δ' ἐς σκιερὸν χῶρον ἀποφθιμένων,

κυανέας τε πύλας παραμείψεται, αἶτε θανόντων
 ψυχὰς εἰργουσιν καίπερ ἀναινομένεας· 710
 ἀλλ' ἄρα καὶ κεῖθεν πάλιν· ἤλυθε Σίσυφος ἥρως
 ἐς φάος ἡελίου σφῆσι πολυφροσύναις·
 οὐδ' εἰ ψεύδεα μὲν ποιοῖς ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 γλῶσσαν ἔχων ἀγαθὴν Νέστορος ἀντιθέου,
 ὠκύτερος δ' εἴησθα πόδας ταχεῶν Ἀρπυιῶν 715
 καὶ παιδων Βορέω, τῶν ἄφαρ εἰσὶ πόδες.
 ἀλλὰ χρὴ πάντας γνώμην ταύτην καταθέσθαι,
 ὥς πλοῦτος πλείστην πᾶσιν ἔχει δύναμιν.

Ἴσόν τοι πλουτοῦσιν, ὅτῳ πολὺς ἄργυρός ἐστιν
 καὶ χρυσὸς καὶ γῆς πυροφόρου πεδία 720
 ἵπποι θ' ἡμίονοί τε, καὶ ᾧ τὰ δέοντα πάρεστιν,
 γαστρί τε καὶ πλευραῖς καὶ ποσὶν ἄβρᾶ παθεῖν,
 παιδὸς τ' ἡδὲ γυναικὸς· ὅταν δέ κε τῶν ἀφίκηται
 ὦρῃ, σὺν δ' ἤβῃ γίνεται ἀρμολία,
 ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα 725
 χροῖματ' ἔχων οὐδεὶς ἐρχεται εἰς Αἶδew,
 οὐδ' ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρεῖας
 νούσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.

Φροντίδες ἀνθρώπων ἔλαχον περὰ ποικίλ' ἔχουσαι,
 μυρόμεναι ψυχῆς εἵνεκα καὶ βίотου. 730

Ζεὺ πάτερ, εἴθε γένοιτο θεοῖς φίλα τοῖς μὲν ἀλιτροῖς
 ὕβριν ἀδεῖν, καὶ σφιν τοῦτο γένοιτο φίλον
 θυμῷ, σχέτλια ἔργα μετὰ φρεσιν) ὅστις (ἀπ)ηνῆς
 ἐργάζοιτο, θεῶν μηδὲν ὀπιζόμενος,
 αὐτὸν ἔπειτα πάλιν τείσαι κακὰ, μηδ' ἔτ' ὀπίσσω 735
 πατρὸς ἀτασθαλίας παισὶ γένοιτο κακόν,
 παῖδες δ' οἷτ' ἀδίκον πατρὸς τὰ δίκαια νοεῦντες

ποιῶσιν, Κρονίδη, σὸν χόλον ἄζόμενοι,
 ἐξ ἀρχῆς τὰ δίκαια μετ' ἀστοῖσιν φιλέοντες,
 740 μὴ τιν' ὑπερβασίην ἀντιτίνειν πατέρων.
 ταῦτ' εἰη μακάρεσσι θεοῖς φίλα· νῦν δ' ὁ μὲν ἔρδων
 ἐκφεύγει, τὸ κακὸν δ' ἄλλος ἔπειτα φέρει.

Καὶ τοῦτ', ἀθανάτων βασιλεῦ, πῶς ἐστὶ δίκαιον,
 ἔργων ὅστις ἀνὴρ ἐκτὸς ἐὼν ἀδίκων,
 745 μὴ τιν' ὑπερβασίην κατέχων μηδ' ὄρκον ἀλιτρόν,
 ἀλλὰ δίκαιος ἐὼν, μὴ τὰ δίκαια πάσθῃ;
 τίς δὴ κεν βροτὸς ἄλλος, ὄρῳ πρὸς τοῦτον, ἔπειτα
 ἄξοιτ' ἀθανάτους, καὶ τίνα θυμὸν ἔχων,
 ὁππότε ἀνὴρ ἄδικος καὶ ἀτάσθαλος, οὔτε τευ ἀνδρὸς
 750 οὔτε τευ ἀθανάτων μῆνιν ἀλευόμενος,
 ὑβρίζῃ πλούτῳ κεκορημένος, οἱ δὲ δίκαιοι
 τρύχονται χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ;

Ταῦτα μαθὼν, φίλ' ἐταῖρε, δικαίως χρήματα ποιεῦ,
 σώφρονα θυμὸν ἔχων ἐκτὸς ἀτασθαλίας,
 755 αἰεὶ τῶνδ' ἐπέων μεμνημένος· ἐς δὲ τελευτὴν
 αἰνήσεις μύθῳ σώφρονα πειθόμενος.

Ζεὺς μὲν τῆσδε πόλῃος ὑπαιρέχοι, αἰθέρι ναίων,
 αἰεὶ δεξιτερὴν χεῖρ' ἐπ' ἀπημοσύνη,
 ἄλλοι τ' ἀθάνατοι μάκαρες θεοί· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 760 ὀρθῶσαι γλῶσσαν καὶ νόον ἡμέτερον.
 φόρμιγξ δ' αὖ φθέγγοιθ' ἱερὸν μέλος ἡδὲ καὶ αὐλός,
 ἡμεῖς δὲ σπονδὰς θεοῖσιν ἀρεσσάμενοι
 πίνωμεν, χαρίεντα μετ' ἀλλήλοισι λέγοντες,
 μηδὲν τὸν Μῆδων δειδιότες πόλεμον.
 765 ᾧδ' εἰη κεν ἄμεινον, (ὁμό)φρονα θυμὸν ἔχοντας
 νόσφι μεριμνῶν εὐφροσύνῳς διάγειν

τερπομένους, τηλοῦ δὲ κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀμῦναι,
γῆρας τ' οὐλόμενον καὶ θανάτοιο τέλος.

Χρὴ Μουσέων θεράποντα καὶ ἄγγελον, εἴ τι περισσὸν
εἰδείῃ σοφίης, μὴ φθονερὸν τελέθειν, 770
ἀλλὰ τὰ μὲν μῶσθαι, τὰ δὲ δεικνύεν, ἄλλα δὲ ποιεῖν·
τί σφιν χρήσεται μῦθος ἐπιστάμενος;

Φοῖβε ἄναξ, αὐτὸς μὲν ἐπύργωσας πόλιν ἄκρην,
'Αλκαθὼ Πέλοπος παιδὶ χαρίζομενος·
αὐτὸς δὲ στρατὸν ὕβριστὴν Μήδων ἀπέφυκε 775
τῆσδε πόλεως, ἵνα τοι λαοὶ ἐν εὐφροσύνῃ
ἦρος ἐπερχομένου κλειτὰς πέμπωσ' ἐκατόμβας,
τερπόμενοι κιθάρῃ (τ' ἡδ') ἐρατῇ θαλίῃ
παϊάνων τε χοροῖς ἰαχῇσί τε σὸν περὶ βωμόν·
ἣ γὰρ ἔργαγε δέδοικ' ἀφραδίην ἐσορῶν 780
καὶ στάσις Ἑλλήνων λαοφθόρον· ἀλλὰ σύ, Φοῖβε,
ἴλαος ἡμετέρην τήνδε φύλασσε πόλιν.

'Ηλθον μὲν γὰρ ἔργαγε καὶ εἰς Σικελίην ποτε γαῖαν,
ἦλθον δ' Εὐβοίης ἀμπελόεν πεδίον
Σπάρτην τ' Εὐρώτα δονακοτρόφου ἀγλαὸν ἄστυ· 785
καὶ μ' ἐφίλεν προφρόνως πάντες ἐπερχόμενον·
ἀλλ' οὐτις μοι τέρψις ἐπὶ φρένας ἦλθεν ἐκείνων.
οὕτως οὐδὲν ἄρ' ἦν φίλτερον ἄλλο πάτρης.

Μήποτε μοι μελέδημα νεώτερον ἄλλο φανείῃ
ἀντ' ἀρετῆς σοφίης τ', ἀλλὰ τόδ' αἶεν ἔχων 790
τερποίμην φόρμιγγι καὶ ὀρχηθμῷ καὶ αἰοιδῇ,
καὶ μετὰ τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὸν ἔχοιμι νόον.

Μήτε τινὰ ξείνων δηλεύμενος ἔργμασι λυγροῖς
μήτε τιν' ἐνδήμων, ἀλλὰ δίκαιος ἔων

795 τὴν σαυτοῦ φρένα τέρπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλος τοί σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἔρει.

Τοὺς ἀγαθοὺς ἄλλος μάλα μέμφεται, ἄλλος ἐπαινεῖ·
τῶν δὲ κακῶν μνήμη γίνεται οὐδεμία.

Ἀνθρώπων δ' ἄψεκτος ἐπὶ χθονὶ γίνεται οὐδεὶς·
800 ἀλλ' ὧς (λώιον, εἰ) μὴ πλεόνεσσι μέλοι.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων οὔτ' ἔσσεται οὔτε πέφυκεν,
ὅστις πᾶσιν ἁδὼν δύσεται εἰς Ἀΐδew·
οὐδὲ γὰρ ὅς θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει,
Ζεὺς Κρονίδης, θνητοῖς πᾶσιν ἁδεῖν δύναται.

805 Τόρον καὶ στάθμης καὶ γνώμονος ἄνδρα θεωρὸν
ἰδυτέρον χρῆ <ι>μεν, Κύρνε, φυλασσόμενον,
ᾧτινὶ κεν Πυθῶνι θεοῦ χρήσασ' ἱέρεια
ὁμφὴν σημήνην πίονος ἕξ ἀδύτου·
οὔτε τι γὰρ προσθεὶς οὐδέν κ' ἔτι φάρμακον εὗροις,
810 οὔτ' ἀφελὼν πρὸς θεῶν ἀμπλακίην προφύγοις.

Χρῆμ' ἐπαθὼν θανάτου μὲν ἀεικέος οὔτι κάκιον,
τῶν δ' ἄλλων πάντων, Κύρν', ἀνιηρότατον·
οἷ με φίλοι προὔδωκαν· ἐγὼ δ' ἐχθροῖσι πελασθεὶς
εἰδήσω καὶ τῶν θντιν' ἔχουσι νόον.

815 Βοῦς μοι ἐπὶ γλώσσης κρατερῶ ποδὶ λὰξ ἐπιβαίνων
ἴσχει κωτίλλειν καίπερ ἐπιστάμενον.

Κύρν', ἔμπης δ' ὃ τι μοῖρα παθεῖν, οὐκ ἔσθ' ὑπαλύξαι·
ὅττι δὲ μοῖρα παθεῖν, οὔτι δέδοικα παθεῖν.

Ἐς πολυάρητον κακὸν ἤκομεν, ἔνθα μάλιστα,
Κύρνε, συναμφοτέρους μοῖρα λάβοι θανάτου. 820

Οἱ κ' ἀπογηράσκοντας ἀτιμάζωσι τοκῆας,
τούτων τοι χῶρη, Κύρν', ὀλίγη τελέθει.

Μήτε τιν' αὔξει τύραννον ἐπ' ἐλπίδι, κέρδεσιν εἰκων,
μήτε κτείνει θεῶν ὄρκια συνθέμενος.

Πῶς ὑμῖν τέτληκεν ὑπ' ἀνλητῆρος αἰδέειν 825
θυμὸς; γῆς δ' οὖρος φαίνεται ἐξ ἀγορῆς,
ἦτε τρέφει καρποῖσιν . . . ἐν εἰλαπίναις φορέοντας
ξανθῆσίν τε κόμαις πορφυρέους στεφάνους.
ἀλλ' ἄγε δῆ, Σκύθα, κεῖρε κόμην, ἀπόπανε δὲ κῶμον,
πένθει δ' εὐώδη χῶρον ἀπολλύμενον. 830

Πίστει χρήματ' ὄλεσσα, ἀπιστίῃ δ' ἐσάωσα·
γνώμη δ' ἀργαλή γίνεται ἀμφοτέρων.

Πάντα τάδ' ἐν κοράκεσσι καὶ ἐν φθόρῳ· οὐδέ τις ἡμῖν
αἷτιος ἀθανάτων, Κύρνε, θεῶν μακάρων,
ἀλλ' ἀνδρῶν τε βίῃ καὶ κέρδεα δειλὰ καὶ ὕβρις 835
πολλῶν ἐξ ἀγαθῶν ἐς κακότητ' ἔβαλεν.

Δισσαί τοι πόσιος κῆρες δειλοῖσι βροτοῖσιν,
δίψα τε λυσιμελῆς καὶ μέθυσις χαλεπή·
τούτων δ' ἂν τὸ μέσον στρωφήσομαι, οὐδέ με πείσεις
οὔτ' ἔτι μῇ πίνειν οὔτε λίην μεθύειν. 840

Οἶνος ἐμοὶ τὰ μὲν ἄλλα χαρίζεται, ἐν δ' ἀχάριστον,
εὐτ' ἂν θωρήξας μ' ἄνδρα πρὸς ἐχθρὸν ἄγῃ.

Ἄλλ' ὁπόταν καθύπερθευ (έόνθ') ὑπένερθε γένηται,
τουτάκις οἴκαδ' ἴμεν παυσάμενοι πόσιος.

845 Εὖ μὲν κείμενον (ἔστυ) κακῶς θέμεν εὐμαρές ἐστιν,
εὖ δὲ θέμεν τὸ κακῶς κείμενον ἀργαλέον.

Λαῖξ ἐπίβα δῆμῳ κενεόφρονοι, τύπτε δὲ κέντρῳ
ὀξεῖ, καὶ ξεύγλην δύσλοπον ἀμφιτίθει·
οὐ γὰρ ἔθ' εὐρήσεις δῆμον φιλοδέσποτον ὧδε
850 ἀνθρώπων, ὁπόσους ἡέλιος καθορᾷ.

Ζεὺς ἄνδρ' ἐξολέσειεν Ὀλύμπιος, ὃς τὸν ἐταῖρον
μαλθακὰ κωτίλλων ἐξαπατᾷν ἐθέλει.

Ἦιδεα μὲν καὶ πρόσθεν, ἀτὰρ πολὺ λώια δὴ νῦν,
οὔνεκα τοῖς δειλοῖς οὐδεμί' ἐστι χάρις

855 Πολλάκι δὴ πόλις ἦδε δι' ἡγεμόνων κακότητα
ὥσπερ κεκλιμένη ναὺς παρὰ γῆν ἔδραμεν.

Τῶν δὲ φίλων εἰ μὲν τις ὀρᾷ μέ τι δειλὸν ἔχοντα,
αὐχέν' ἀποστρέψας οὐδ' ἐσορᾷν ἐθέλει·
ἦν δέ τί μοι ποθεν ἐσθλόν, ἃ παυράκι γίνεται ἀνδρί.
860 πολλοὺς ἀσπασμοὺς καὶ φιλότητας ἔχω.

Οἷ με φίλοι προδιδοῦσι, καὶ οὐκ ἐθέλουσί τι δοῦναι
ἀνδρῶν φαινομένων· ἀλλ' ἐγὼ αὐτομάτῃ
ἐσπερίῃ τ' ἐξείμι καὶ ὀρθρίῃ αὖτις ἔσεμι,
ἦμος ἀλεκτρούνων φθόγγος ἐγειρομένων.

865 Πολλοῖς ἀχρήστοισι θεὸς διδοῖ ἀνδράσιν ὄλβον
ἐσθλόν, ὃς οὔτ' αὐτῷ βέλτερος οὐδὲν ἔων

οὔτε φίλοις· ἀρετῆς δὲ μέγα κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται·
αἰχμητῆς γὰρ ἀνὴρ γῆν τε καὶ ἄστρ' ἔσται.

Ἐν μοι ἔπειτα πέσοι μέγας οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν
χάλκεος, ἀνθρώπων δαίμα χαμαιγενέων, 870
εἰ μὴ ἐγὼ τοῖσιν μὲν ἐπαρκέσω οἷ' με φιλεῦσιν,
τοῖς δ' ἐχθροῖς ἀνὴρ καὶ μέγα πῆμ' ἔσομαι.

Οἶνε, τὰ μὲν σ' αἰνέω, τὰ δὲ μέμφομαι· οὐδέ σε
πάμπαν
οὔτε ποτ' ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύνάμαι.
ἐσθλὸν καὶ κακὸν ἔσσι. τίς ἂν σέ γε μωμήσαιο; 875
τίς δ' ἂν ἐπαινῆσαι μέτρον ἔχων σοφίης;

Ἦβρα μοι, φίλε θυμέ· τάχ' αὖ τινὲς ἄλλοι ἔσονται
ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι.

Πῖν' οἶνον, τὸν ἐμὸν κορυφῆς ὑπο Τηϋγέτοιο
ἄμπελοι ἤνεγκαν, τὰς ἐφύτευς δ' ἡ γέρων 880
οὔρεος ἐν βήσσησι, θεοῖσι φίλος Θεότιμος,
ἐκ Πλατανιστοῦντος ψυχρὸν ὕδωρ ἐπάγων.
τοῦ πίνων ἀπὸ μὲν χαλεπὰς σκεδάσεις μελεδώνας,
θωρηχθεὶς δ' ἔσσει πολλὸν ἐλαφρότερος.

Εἰρήνην καὶ πλοῦτος ἔχει πόλιν, ὅφρα μετ' ἄλλων 885
κωμάζοιμι· κακοῦ δ' οὐκ ἔραμαι πολέμον.

Μηδὲ λίην κήρυκος ἂν' οὗς ἔχε μακρὰ βοῶντος·
οὐ γὰρ πατροφῆς γῆς πέρι μαρνάμεθα.

Ἄλλ' αἰσχρὸν παρεόντα καὶ ὠκυπόδων ἐπιβάντα 890
ἵππων μὴ πόλεμον δακρύνεντ' ἐσιδεῖν.

Οἷ μοι ἀναλκείης· ἀπὸ μὲν Κήρινθος ὄλωλεν,
 Αἰγλάντου δ' ἀγαθὸν κείρεται οἰνόπεδον,
 οἱ δ' ἀγαθοὶ φεύγουσι, πόλιν δὲ κακοὶ διέπουσιν.
 ὥς δὴ Κυψελιδέων Ζεὺς ὀλέσειε γένος.

895 Γνώμης δ' οὐδὲν ἄμεινον ἀνὴρ ἔχει αὐτὸς ἐν αὐτῷ,
 οὐδ' ἀγνωμοσύνης, Κύρην, ὀδυνηρότερον.

Κύρην, εἰ πάντ' ἀνδρεσσι καταδνητοῖς χαλεπαίνειν...
 γινώσκων καὶ νοῦν, οἷον ἕκαστος ἔχει
 αὐτὸς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἔργματα τῶν τε δικαίων
 900 τῶν τ' ἀδίκων, μέγα κεν πῆμα βροτοῖσιν ἐπῆν.

Ἔστιν ὁ μὲν χείρων, ὁ δ' ἀμείνων ἔργον ἕκαστον·
 οὐδεὶς δ' ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός.

Ὅστις ἀνάλωσιν τηρεῖ κατὰ χρήματ' ἀθύρων,
 κυδίστην ἀρετὴν τοῖς συνειῖσιν ἔχει.
 905 εἰ μὲν γὰρ κατιδεῖν βιότου τέλος ἦν, ὁπόσον τις
 ἤμελλ' ἐκτελέσας εἰς Ἀίδαο περᾶν,
 εἰκὸς ἂν ἦν, ὃς μὲν πλείω χρόνον αἶσαν ἔμιμνεν,
 φεῖδεσθαι μᾶλλον τοῦτον ὃν εἶχε βίον·
 νῦν δ' οὐκ ἔστιν. ὃ δὴ καὶ ἐμοὶ μέγα πένθος ὕωρεν,
 910 καὶ δάκνομαι ψυχὴν, καὶ δίχα θυμὸν ἔχω·
 ἐν τριόδῳ δ' ἔστηκα. δὴ εἰσὶν πρόσθεν ὁδοὶ μοι·
 φροντίζω τούτων ἥντιν' ἴω προτέρην·
 ἢ μηδὲν δαπανῶν τρύχω βίον ἐν κακότητι,
 ἢ ζῶω τερπνῶς ἔργα τελῶν ὀλίγα.
 915 εἶδον μὲν γὰρ ἔγωγ', ὃς ἐφείδετο κοῦποτε γαστρὶ
 σῖτον ἐλευθέριον πλούσιος ὢν ἐδίδου·
 ἀλλὰ πρὶν ἐκτελέσαι κατέβη δόμον Ἄϊδος εἴσω,
 χρήματα δ' ἀνθρώπων οὐπιτυχῶν ἔλαβεν.

ὥστ' ἐς ἔκκαιρα πονεῖν καὶ μὴ δόμεν ᾧ κ' ἐθέλοι τις.

εἶδον δ' ἄλλον, δς ἥ γαστρὶ χαριζόμενος 920
 χρήματα μὲν διέτριψεν, ἔφη δ' ὑπάγω φρένα
 τέρψας·

πτωχεύει δὲ φίλους πάντας, ὅπου τιν' ἴδῃ.
 οὕτω, Δημόκλεις, κατὰ χρήματ' ἄριστον ἀπάντων
 τὴν δαπάνην θέσθαι καὶ μελέτην ἐχέμεν.

οὔτε γὰρ ἂν προκαμῶν ἄλλω κάματον μεταδοίης, 925
 οὔτ' ἂν πτωχεύων δουλοσύνην τελείois·

οὐδ' εἰ γῆρας ἴκοιο, τὰ χρήματα πάντ' ἀποδραΐη.
 ἐν δὲ τοιῷδε γένει χρήματ' ἄριστον ἔχειν.

ἦν μὲν γὰρ πλουτῆς, πολλοὶ φίλοι, ἦν δὲ πένηαι,
 παῦροι, κοῦκέθ' ὁμῶς αὐτὸς ἀνὴρ ἀγαθός. 930

Φείδεσθαι μὲν ἄμεινον, ἐπεὶ οὐδὲ θανόντ' ἀποκλαίει
 οὐδεῖς, ἦν μὴ ὀρεῖ χρήματα λειπόμενα.

Παύροις ἀνθρώπων ἀρετὴ καὶ κίλλος ὀνηδεῖ·

ὄλβιος, δς τούτων ἀμφοτέρων ἔλαχεν.
 πάντες μιν τιμᾶσιν· ὁμῶς νέοι οἷ τε κατ' αὐτὸν 935
 χώρης εἰκουσιν τοί τε παλαιότεροι.

γῆράσκων ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτὸν
 βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει.

Οὐ δύναμαι φωνῇ λίγ' ἀειδέμεν ὥσπερ ἀηδῶν·
 καὶ γὰρ τὴν προτέρεην νύκτ' ἐπὶ κῶμον ἔβην. 940
 οὐδὲ τὸν ἀλητὴν προφασίζομαι· ἀλλὰ με (γῆρας)
 ἐκλείπει, σοφίης οὐκ ἐπιδευόμεν(ον).

Ἐγγρύθεν ἀλλητῆρος αἰέσομαι ὧδε καταστάς
 δεξιός, ἀθανάτοις θεοῖσιν ἐπενχόμενος.

945 Εἶμι παρὰ στάθμην ὀρθὴν ὁδόν, οὐδετέρωσσε
κλινόμενος· χρηὴ γάρ μ' ἄρτια πάντα νοεῖν.

Πατρίδα κοσμήσω, λιπαρὴν πόλιν, οὗτ' ἐπὶ δῆμῳ
τρέψας οὗτ' ἀδίκους ἀνδράσι πειθόμενος.

Νεβρὸν ὑπὲξ ἐλάφοιο λέων ὧς ἀλλὰ πεποιθὼς
950 ποσσὶ καταμάρψας αἵματος οὐκ ἔπιον
τειχέων δ' ὑψηλῶν ἐπιβὰς πόλιν οὐκ ἀλάπαξα
ξενυξάμενος δ' ἵππους ἄρματος οὐκ ἐπέβην·
πρήξας δ' οὐκ ἐπρήξα, καὶ οὐκ ἐτέλεσσα τελέσσας·
δρήσας δ' οὐκ ἐδρήσ', ἦνυσσα δ' οὐκ ἀνύσας.

955 Δειλοὺς εὖ ἔρδοντι δύο κακά· τῶν τε γὰρ αὐτοῦ
χηρεῦσει κτεάνων, καὶ χάρις οὐδεμία.

Εἰ τι παθὼν ἀπ' ἐμεῦ ἀγαθὸν μέγα μὴ χάριν οἶδας,
κρήζων ἡμετέρους αὐτίς ἵκοιο δόμους.

Ἔστε μὲν αὐτὸς ἐπινον ἀπὸ κρήνης μελανύδρου,
960 ἡδύ τί μοι δόκεεν καὶ καλὸν εἶμεν ὕδωρ·
νῦν δ' ἤδη τεθόλωται, ὕδωρ δ' ἀναμίσγεται ἰλυϊ,
ἄλλης δὴ κρήνης πίομαι ἢ ποταμοῦ.

Μήποτ' ἐπαινήσης, πρὶν ἂν εἰδῆς ἄνδρα σαφηνέως,
ὀργὴν καὶ θυμὸν καὶ τρόπον δυντὶν ἔχει.
965 πολλοὶ τοι κίβδηλον ἐπίκλοπον ἦθος ἔχοντες
κρύπτουσ' ἐνθήμενοι θυμὸν ἐφημέριον.
τούτων δ' ἐκφαίνει πάντως χρόνος ἦθος ἐκάστου.
καὶ γὰρ ἐγὼ γνώμης πολλὸν ἄρ' ἐκτὸς ἔβην·
ἔφθην αἰνήσας πρὶν σευ κατὰ πάντα δαῖναι
970 ἦθεα· νῦν δ' ἤδη νηῦς ἄθ' ἐκὰς διεχῶ . . .

Τίς δ' ἀρετὴ πίνοντ' ἐπιοίνιον ἄθλον ἐλέσθαι;
πολλάκι τοι νικᾷ καὶ κακὸς ἄνδρ' ἀγαθόν.

Οὐδεὶς ἀνθρώπων, ὃν πρῶτ' ἐπλ. γαῖα καλύψῃ
εἰς τ' Ἑρβεος καταβῇ, δώματα Περσεφόνης,
τέρπεται οὔτε λύρης οὔτ' αὐλητῆρος ἀκούων, 975
οὔτε Διωνύσου δῶρον ἀειρόμενος.
ταῦτ' ἐσορῶν κραδίην εὖ πείσομαι, ὄφρα τ' ἐλαφρὰ
γούνατα καὶ κεφαλὴν ἀτρεμέως προφέρω.

Μή μοι ἀνὴρ εἴη γλώσση φίλος, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ,
χερσὶν τε σπυῖ(ον) χρήμασί τ', ἀμφοτέρω· 980
μηδὲ παρὰ κρητῆρι λόγοισιν ἐμὴν φρένα θέλγοι,
ἀλλ' ἐρδων φαίνοιτ', εἰ τι δύναιτ', ἀγαθόν.

Ἡμεῖς δ' ἐν θαλήσσι φίλον καταθώμεθα θυμόν,
ὄφρ' ἔτι τερπωλῆς ἔργ' ἐρατεινὰ φέρῃ.
αἶψα γὰρ ὥστε νόημα παρέρχεται ἀγλαὸς ἦβη· 985
οὐδ' ἱππων ὁρμὴ γίνεται ὠκυτέρα,
αἵτε ἄνακτα φέρονσι δορυσσόον ἐς πόνον ἀνδρῶν
λάβρως, πυροφόρῳ τερπόμεναι πεδίῳ.

Πῖν' ὁπότεν πίνωσιν· ὅταν δέ τι θυμὸν ἀσηθῆς,
μηδεὶς ἀνθρώπων γυνῷ σε βαρυνόμενον. 990

Ἄλλοτε τοι πάσχων ἀνιῆσαι, ἄλλοτε δ' ἐρδων
χαίρήσεις· δύναιται δ' ἄλλοτε ἄλλος ἀνὴρ.

Εἰ θείης, Ἀκάδημε, ἐφίμερον ὕμνον ἀείδειν,
ἄθλον δ' ἐν μέσσω παῖς καλὸν ἄνθος ἔχων
σοὶ τ' εἴη καὶ ἐμοὶ σοφίης πέρι δηριώσωσιν, 995
γνοίης χ' ὅσων ὕων κρέσσονες ἡμίονοι.

Τῆμος δ' ἥελιος μὲν ἐν αἰθέρι μώνυχας ἵππους
 ἄρτι παραγγέλλοι μέσσαντον ἥμαρ ἔχων,
 δαίπνου δὴ λήγοιμεν, ὅσου τινα θυμὸς ἀνώγοι,
 1000 παντοίων ἀγαθῶν γαστρὶ χαριζόμενοι.
 χέρνιβα δ' αἶψα θύραζε φέροι, στεφανώματα δ' εἶσω
 εὐειδῆς δαδινὰς χερσὶ Λάκαινα κόρη.

Ἦδ' ἄρετή, τόδ' ἄεθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστον
 κάλλιστόν τε φέρειν γίνεται ἀνδρὶ σοφῷ·
 1005 ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πόλῃι τε παντὶ τε δήμῳ,
 ὅστις ἀνὴρ διαβάς ἐν προμάχοισι μένει.

Ξυνὸν δ' ἀνθρώποις ὑποθήσομαι, ὅφρα τις ἦβης
 ἀγλαὸν ἄνθος ἔχ(η) καὶ φρεσὶν ἐσθλὰ νοῆι,
 τῶν αὐτοῦ κτεάνων εὖ πασχέμεν· οὐ γὰρ ἀνηβᾶν
 1010 δις πέλεται πρὸς θεῶν οὐδὲ λύσις θανάτου
 θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἐλέγχει
 οὐλόμενον, κεφαλῆς δ' ἄπτεται ἀκροτάτης.

Ἄ μάκαρ εὐδαίμων τε καὶ ὕλβιος, ὅστις ἄπειρος
 ἄθλων εἰς Αἶδεω δῶμα μέλαν καταβῆι,
 1015 πρὶν τ' ἐχθροὺς πτῆξαι καὶ ὑπερβῆναί περ ἀνάγκη,
 ἐξετάσαι τε φίλους, ὅντιν' ἔχουσι νόον.

Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χοροῖν ῥέει ἄσπετος ἰδρώς,
 ποιῶμαι δ' ἐσορῶν ἄνθος ὀμηλικίης
 τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν, ἐπεὶ πλέον ὥφελεν εἶναι·
 1020 ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίνεται ὥσπερ θναρ
 ἦβη τιμήεσσα τὸ δ' οὐλόμενον καὶ ἄμορφον
 αὐτίχ' ὑπὲρ κεφαλῆς γῆρας ὑπερκρέμαται.

Οὐποτε τοῖς ἐχθροῖσιν ὑπὸ ξυγὸν ἀνχένα θήσω
 δῦσλοφον, οὐδ' εἰ μοι Τρωῶλος ἔπεστι κάρη.

Δειλοί τοι κακότητι ματαιότεροι νόον εἰσίν, 1025
τῶν δ' ἀγαθῶν αἰεὶ πρῆξις ἰδυτέραι.

Ῥηιδίη τοι πρῆξις ἐν ἀνθρώποις κακότητος·
τοῦ δ' ἀγαθοῦ χαλεπή, Κύρνε, πέλει παλάμη.

Τόλμα, θυμέ, κακοῖσιν θυμῶς ἄτλητα πεπονθῶς
δειλῶν τοι κραδίη γίνεται δέυτερη· 1030
μηδὲ σύ γ' ἀπρήκτοισιν ἐπ' ἐργασιν ἄλγος ἀέξων
(μόχθει) μηδ' ἄχθου, μηδὲ φίλους ἀνία
μηδ' ἐχθροὺς εὖφραινε. θεῶν δ' εἰμαρμένα δῶρα
οὐκ ἂν φηιδίως θνητὸς ἀνὴρ προφύγοι,
οὔτ' ἂν πορφυρέης καταδὺς ἐς πυθμένα λίμνης, 1035
οὔθ' ὅταν αὐτὸν ἔχη Τάρταρος ἡερόεις.

Ἄνδρα τοί ἐστ' ἀγαθὸν χαλεπώτατον ἐξαπατῆσαι,
ὥς ἐν ἐμῇ γνώμῃ, Κύρνε, πάλαι κέκριται.

Ἦϊδεα μὲν καὶ πρόσθεν, ἀτὰρ πολλὸν λώιον ἤδη 1038 a
οὔνεκα τοῖς δειλοῖς οὐδεμί' ἔστι χάρις. b

Ἄφρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι, οὔτινες οἶνον
μὴ πίνουσ' ἄστρον καὶ κυνὸς ἀρχομένου. 1040

Δεῦρο σὸν ἀύλητῆρι· παρὰ κλαίοντι γελῶντες
πίνωμεν, κείνου κήδεσι τερπόμενοι.

Εὐδωμεν· φυλακὴ δὲ πόλεος φυλάκεσσι μελήσει
ἀστυφέλῃς ἐρατῆς πατρίδος ἡμετέρης.

Ναὶ μὰ Δί', εἰ τις τῶνδε καὶ ἐγκεκαλυμμένος εὐδῇ, 1045
ἡμέτερον κῶμον δέξεται ἀρπαλέως.

Νῦν μὲν πίνοντες τερπόμεθα, καλὰ λέγοντες·
ἄσσα δ' ἔπειτ' ἔσται, ταῦτα θεοῖσι μέλει.

Σοὶ δ' ἐγὼ οἶά τε παιδὶ πατρὶ ὑποθήσομαι αὐτὸς
1050 ἐσθλά· σὺ δ' ἐν θυμῷ καὶ φρεσὶ ταῦτα βάλεν·
υἱότ' ἐπειγόμενος πρήξεῖς κακόν, ἀλλὰ βαθείη
σῇ φρενὶ βούλευσαι σὺ ἀγαθῷ τε νόῳ.
τῶν γὰρ μαινομένων πέτεται θυμὸς τε νόος τε,
βουλή δ' εἰς ἀγαθὸν καὶ νό(ος) ἐσθλ(ος) ἔχει.

1055 Ἀλλὰ λόγον μὲν τοῦτον ἑάσομεν, αὐτὰρ ἔμοι σὺ
αὔλει, καὶ Μουσέων μνησόμεθ' ἀμφοτέρω.
αὐταὶ γὰρ τάδ' ἔδωκαν ἔχειν κεχαρισμένα δῶρα
σοὶ καὶ ἐμοί, <μελέ>μεν δ' ἀμφιπερικτίοσιν.

Τιμαγόρα, πολλῶν ὁργὴν ἀπάτερθεν δρῶντι
1060 γινώσκειν χαλεπὸν, καίπερ ἔοντι σοφῷ.
οἱ μὲν γὰρ κακότητα κατακρύψαντες ἔχουσιν
πλούτῳ, τοὶ δ' ἀρετὴν οὐλομένην πενίῃ.

Ἐν δ' ἦβη πάρα μὲν ξὺν ὁμήλικι πάννυχον εὔδειν,
ἱμερτῶν ἔργων ἔξ ἔρον ἰέμενον·
1065 ἔστι δὲ κωμάζοντα μετ' αὐλητῆρος αἰεῖδεν·
τούτων οὐδὲν <ένεσ>τ' ἄλλ' ἐπιτερπνότερον
ἀνδράσιν ἡδὲ γυναιξί· τί μοι πλοῦτός τε καὶ αἰδώς·
τερπωλὴ νικᾷ πάντα σὺν εὐφροσύνῃ.

Ἄφρονες ἄνθρωποι καὶ νήπιοι, οἷτε θανόντας
1070 κλαίουσ', οὐδ' ἦβης ἄνθος ἀπολλύμενον.

1070a Τέρπεό μοι, φίλε θυμέ· τάχ' ἄν τινες ἄλλοι ἔσονται
b ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι.

Κύρνε, φίλους πρὸς πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος,
 συμμίσγων δργήν οἶος ἕκαστος ἔφν.
 νῦν μὲν τῷδ' ἐφέπευ, τοτὲ δ' ἄλλοιός πέλευ δργήν·
 κρείσσον τοι σοφίῃ καὶ μεγάλης ἀρετῆς.

Πρήγματος ἀπρήκτου χαλεπώτατόν ἐστι τελευτήν 1076
 γνῶναι, ὅπως μέλλει τοῦτο θεὸς τελέσαι·
 ὄρφνη γὰρ τέταται· πρὸ δὲ τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι
 οὐ ξυνετὰ θνητοῖς πείρατ' ἀμηχανίης.

Οὐδένα τῶν ἐχθρῶν μωμήσομαι ἐσθλὸν ἐόντα,
 οὐδὲ μὲν αἰνήσω δειλὸν ἐόντα φίλον. 1080

Κύρνε, κύει πόλις ἦδε, δέδοικα δὲ μὴ τέκη ἄνδρα
 ὕβριστήν, χαλεπῆς ἡγεμόνα στάσιος·
 ἄστοι μὲν γὰρ ἔασι σαόφρονες, ἡγεμόνες δὲ 1082 a
 τετράφαται πολλήν ἐς κακότητα πεσεῖν. b

Μή μ' ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλας, c
 εἰ με φιλεῖς καὶ τοι πιστὸς ἔνεστι νόος,
 ἀλλὰ φίλει καθαρόν θέμενος νόον, ἥ μ' ἀποειπὼν
 ἐχθαιρ', ἐμφανέως νεῖκος ἀειράμενος. 1

Οὕτω χρὴ τόν γ' ἐσθλὸν ἐπιστρέψαντα νόημα
 ἔμπεδον αἰὲν ἔχειν ἐς τέλος ἀνδρὶ φίλῳ.

Δημῶναξ, σοὶ πολλὰ φέρειν βαρὺ· οὐ γὰρ ἐπίστη 1086
 τοῦτ' ἔρδειν, ὃ τι σοι μὴ καταθύμιον ἦ.

Κάστορ καὶ Πολύδευκες, οἳ ἐν Λακεδαιμόνι δίῃ
 ναίετ' ἐπ' Εὐρώτῃ καλλιρρόῳ ποταμῷ,

εἴ ποτε βουλεύσαιμι φίλῳ κακόν, αὐτὸς ἔχοιμι·
1090 εἰ δέ τι κείνος ἐμοί, δις τόσον αὐτὸς ἔχοι.

Ἀργαλέως μοι θυμὸς ἔχει περὶ σῆς φιλότῃτος·
οὔτε γὰρ ἐχθαίρειν οὔτε φιλεῖν δύνάμει,
γινώσκων χαλεπὸν μὲν, ὅταν φίλος ἀνδρὶ γένηται,
ἐχθαίρειν, χαλεπὸν δ' οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖν.

1095 Σκέπτεο δὴ νῦν ἄλλον, ἐμοί γε μὲν οὔτις ἀνάγκη
τοῦθ' ἔρδειν· τῶν μοι πρόσθε χάριν τίθεσο.

Ἦδη καὶ περὺγεσσιν ἐπαίρομαι ὥστε πετεινὸν
ἐκ λίμνης μεγάλης, ἄνδρα κακὸν προφυγῶν
βρόχον ἀπορρήξας· σὺ δ' ἐμῆς φιλότῃτος ἀμαρτῶν
1100 ὕστερον ἡμετέρεην γνῶσῃ ἐπιφροσύνην.

Ὅστις σοι βούλευσεν ἐμεῦ πέρι, καὶ σ' ἐκέλευσεν
οἴχεσθαι προλιπόνθ' ἡμετέρεην φιλήην.

Ἐρβρις καὶ Μάγνητας ἀπώλεσε καὶ Κολοφῶνα
καὶ Σμύρνην. πάντως, Κύρνε, καὶ ὕμμ' ἀπολεῖ.

1104a Δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πείρα δ' ἄριστον·
b πολλοὶ ἀπειρήτοι δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν.

1105 ἐς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατριβόμενός τε μολύβδῳ
χρυσὸς ἄπεφθός ἐὼν καλὸς ἅπασιν ἔσῃ

Ὡ μοι ἐγὼ δειλός· καὶ δὴ κατάχαρμα μὲν ἐχθροῖς,
τοῖς δὲ φίλοισι πόνος δεινὰ παθὼν γενόμην.

Κύρν', οἱ πρόσθ' ἀγαθοὶ νῦν αὖ κακοί, οἱ δὲ κακοὶ πρὶν
1110 νῦν ἀγαθοί· τίς κεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν,

τοὺς ἀγαθοὺς μὲν ἀτιμοτέρους, κακίους δὲ λαχόντας
 τιμῆς; μνηστεύει δ' ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἀνὴρ.
 ἀλλήλους δ' ἀπατῶντες ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶσιν,
 οὐτ' ἀγαθῶν μνήμην εἰδότες οὔτε κακῶν.

Πολλὰ δ' ἀμνησθήσει κυλίνδομαι ἀχνύμενος κῆρ· 1114 a
 ἀρχὴν γὰρ πενίης οὐχ ὑπερδράμομεν. b

Χρήματ' ἔχων πενήνῃ μοι ὀνειδίσας· ἀλλὰ τὰ μὲν μοι 1115
 ἔστι, τὰ δ' ἐργάσομαι θεοῖσιν ἐπευξάμενος.

Πλοῦτε, θεῶν κάλλιστε καὶ ἡμεροέστατε πάντων.
 σὺν σοὶ καὶ κακὸς ὢν γίνεται ἐσθλὸς ἀνὴρ.

Ἦβης μέτρον ἔχοιμι, φιλοὶ δέ με Φοῖβος Ἀπόλλων
 Αἰτωΐδης καὶ Ζεὺς, ἀθανάτων βασιλεὺς, 1120
 ὄφρα βίον ζῶοιμι κακῶν ἔκτοσθεν ἀπάντων,
 ἦβῃ καὶ πλούτῳ θυμὸν ἱαινόμενος.

Μή με κακῶν μίμνησκε· πέπονθά τοι οἶά τ' Ὀδυσσεύς,
 ὅστ' Ἀΐδεω μέγα δῶμ' ἤλυθεν ἐξαναδύς,
 ὃς δὴ καὶ μνηστῆρας ἀνείλετο νηλεί θυμῷ 1125
 Πηνελόπης ἔμφορων κουριδίης ἀλόχου,
 ἦ μιν δῆθ' ὑπέμεινε φίλῳ παρὰ παιδί μένουσα,
 ὄφρα τε γῆς ἐπέβῃ (δαιδαλέου τε μυχοῦ).

Ἐμπίομαι, πενίης θυμοφθόρου οὐ μελεδαίνων
 οὐδ' ἀνδρῶν ἐχθρῶν, οἳ με λέγουσι κακῶς· 1130
 ἀλλ' ἦβην ἐρατὴν ὀλοφύρομαι, ἦ μ' ἐπιλείπει,
 κλαίω δ' ἀργαλέον γῆρας ἐπερχόμενον.

Κύρνε, παροῦσι φίλοισι κακοῦ καταπαύσομεν ἀρχὴν.
 ζητῶμεν δ' ἔλκει φάρμακα φνομένῳ.

- 1135 Ἐλπίς ἐν ἀνθρώποις μούνη θεὸς ἐσθλὴ ἔνεστιν,
 ἄλλοι δ' Οὐλύμπόνδ' ἐκπρολιπόντες ἔβαν·
 ᾗχετο μὲν Πίστις, μεγάλη θεός, ᾗχετο δ' ἀνδρῶν
 Σωφροσύνη· Χάριτες τ', ὧ φίλε, γῆν ἔλιπον·
 ὄρκοι δ' οὐκέτι πιστοὶ ἐν ἀνθρώποισι δίκαιοι,
 1140 οὐδὲ θεοὺς οὐδὲις ἄζεται ἀθανάτους·
 εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν γένος ἔφθιται, οὐδὲ θέμιστας
 οὐκέτι γινώσκουσ' οὐδὲ μὲν εὐνομίας.
 ἀλλ' ὕφρα τις ζῶει καὶ ὄρα φάος ἡέλιοιο,
 εὐσεβέων περὶ θεοὺς ἐλπίδα προσμενέτω·
 1145 εὐχόμενος δὲ θεοῖσι καὶ ἀγλαὰ μηρία καίων
 Ἐλπίδι τε πρώτῃ καὶ πυμάτῃ θυέτω.
 φραζέσθω δ' ἀδίκων ἀνδρῶν σχολιδὸν λόγον αἰεῖ,
 οἷ θεῶν ἀθανάτων οὐδὲν ὀπιζόμενοι
 αἰὲν ἐπ' ἄλλοτρίοις κτεάνοις ἐπέχουσι νόημα,
 1150 αἰσχρὰ κακοῖς ἐργοῖς σύμβολα θηκάμενοι.

Μήποτε τὸν παρεόντα μεθεῖς φίλον ἄλλον ἐρεῦνα,
 δειλῶν ἀνθρώπων ρήμασι πειθόμενος.

Εἴη μοι πλουτεῦντι κακῶν ἀπάτερθε μεριμνέων
 ζῶειν ἀβλαβέως, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

- 1155 Οὐκ ἔραμαι πλουτεῖν οὐδ' εὐχομαι, ἀλλὰ μοι εἴη
 ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

Πλοῦτος καὶ σοφίῃ θνητοῖς ἀμαχώτατον αἰεῖ·
 οὔτε γὰρ ἂν πλούτου θυμὸν ὑπερκορέσαιο·
 ὥς δ' αὖτως σοφίῃν ὁ σοφώτατος οὐκ ἀποφεύγει,
 1160 ἀλλ' ἔραται, θυμὸν δ' οὐ δύναιται τελέσαι.

- 1160^a Ὡς νέοι οἱ νῦν ἄνδρες. ἐμοὶ γε μὲν οὐτις ἀνάγκη
 b ταῦθ' ἔρδειν· τῶν μοι πρόσθε χάριν τίθεσο.

Οὐδένα θησαυρὸν καταθήσειν παισὶν ἄμεινον·
αἰτοῦσιν δ' ἀγαθοῖς ἀνδράσι, Κύρνε, δίδου.

Οὐδεὶς γὰρ πάντ' ἐστὶ πανόλβιος· ἀλλ' ὁ μὲν ἐσθλὸς 1162a
τολμᾷ ἔχων τὸ κακὸν κοῦκ ἐπίδηλον ὁμῶς·
δειλὸς δ' οὐτ' ἀγαθοῖσιν ἐπίσταται οὔτε κακοῖσιν
θυμὸν ὁμῶς μίσγειν· ἀθανάτων τε δόσεις
παντοῖαι θνητοῖσιν ἐπέρχοντ'· ἀλλ' ἐπιτολμᾷν
χρὴ δῶρ' ἀθανάτων, οἷα διδοῦσιν ἔχειν. f

Οφθαλμοὶ καὶ γλῶσσα καὶ οὖατα καὶ νόος ἀνδρῶν
ἐν μέσῳ στηθέων ἐν συνετοῖς φύεται.

Τοιοῦτός τοι ἀνὴρ ἔστω φίλος, ὃς τὸν ἐταῖρον 1164a
γινώσκων ὁργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέρει
ἀντὶ κασιγνήτου. σὺ δέ μοι, φίλε, ταῦτ' ἐνὶ θυμῷ
φράζεο, καὶ ποτέ μεν μνήσεται ἐξοπίσω. d

Οὕτιν' ὁμοῖον ἐμοὶ δύναμαι διζήμενος εὐρεῖν e
πιστὸν ἐταῖρον, ὅτε μή τις ἔνεστι δόλος·
ἐς βάσανον δ' ἔλθων παρατριβόμενός τε μολύβδῳ
χρυσός, ὑπερτερείης ἄμμιν ἔνεστι λόγος. h

Τοῖς ἀγαθοῖς σύμμισγε, κακοῖσι δὲ μήποθ' ὁμάρτει, 1165
εὖτ' ἂν ὁδοῦ στέλλῃ τέρματ' ἐπ' ἐμπορίην.

Τῶν ἀγαθῶν ἐσθλὴ μὲν ἀπόκρισις, ἐσθλὰ δὲ ἔργα·
τῶν δὲ κακῶν ἄνεμοι δειλὰ φέρουσιν ἔπη.

Ἐκ καχεταιρείης κακὰ γίνεται· εὖ δὲ καὶ αὐτὸς
γνώσῃ, ἐπεὶ μεγάλους ἥλιτες ἀθανάτους. 1170

Γνώμην, Κύρνε, θεοὶ θνητοῖσι διδοῦσιν ἄριστον
ἀνθρώποις· γνώμη πείρατα παντὸς ἔχει.

ὦ μάκαρ, ὅστις δὴ μιν ἔχει φρεσίν· ἥ πολὺν κρέσσων
 ὕβριος οὐλομένης λευγαλέου τε κόρου
 1175 ἔστι· κακὸν δὲ βροτοῖσι κόρος . . . τῶν οὔτι κάκιον·
 πᾶσα γὰρ ἐκ τούτων, Κύρνε, πέλει κακότης.

Εἰ κ' εἰς ἔργων αἰσχροῶν ἀπαθὴς καὶ ἀεργός,
 Κύρνε, μεγίστ(ης) κεν πεῖρ(ατ') ἔχοις ἀρετῆς.

1178 a Τολμᾶν χορὴ χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσιν ἦτορ ἔχοντα,
 b πρὸς δὲ θεῶν αἰτεῖν ἐκλυσιν ἀθανάτων.

Κύρνε, θεοὺς αἰδεῦ καὶ δειδίθι· τοῦτο γὰρ ἄνδρα
 1180 εἰργεῖ μὴδ' ἔρδειν μῆτε λέγειν ἀσεβῆ.
 δημοφάγον δὲ τύραννον, ὅπως ἐθέλεις, κατακλίνειαι
 οὐ νέμεσις πρὸς θεῶν γίνεται οὐδεμία.

Οὐδένα, Κύρν', ἀνγαλ φαεσιμβρότου ἡελίοιο
 ἄνδρ' ἐφορῶσ', ᾧ μὴ μῶμος ἐπικρέμαται.

1184 a Ἄστρων δ' οὐ δύναμαι γινῶναι νόον ὅντιν' ἔχουσιν·
 b οὔτε γὰρ εὖ ἔρδων ἀνδάνω οὔτε κακῶς.

1185 Νοῦς ἀγαθὸν καὶ γλῶσσα· τὰ δ' ἐν παύροισι πέφυκεν
 ἀνδράσιν, οἳ τούτων ἀμφοτέρων ταμίαι.

Οὔτις ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρεῖται
 δυστυχίην, εἰ μὴ μοῖρ' ἐπὶ τέρμα βάλοι.
 οὐδ' ἂν δυσφροσύνας, ὅτε δὴ θεὸς ἄλγεα πέμποι,
 1190 θνητὸς ἀνὴρ δῶροισ (ἰλδ)μενος προφυγῷ.

Οὐκ ἔραμαι κλισμῷ βασιλήϊο ἐγκατακεῖσθαι
 τεθνεώς, ἀλλὰ τί μοι ζῶντι γένοιτ' ἀγαθόν.

ἀσπάλαθοι δὲ τάπησιν ὁμοῖον στρώμα θανόντι·
(τῷ) ξύλον (οὐ) σκληρὸν γίνεται, (οὐ) μαλακόν.

Μήτι θεοὺς ἐπιόρκον ἐπόμνηθι· οὐ γὰρ ἀνυστὸν 1195
ἀθανάτους κρύψαι χρεῖος ὀφειλόμενον.

Ὅρνιθος φωνήν, Πολυπαῖδη, ὅξυ βώωσης
ἤκουσ', ἤτε βροτοῖς ἄγγελος ἦλθ' ἀρότου
ῥαίου· καὶ μοι κραδίην ἐπάταξε μέλαιναν,
ὅττι μοι εὐανθέας ἄλλοι ἔχουσιν ἀγροῦς 1200
οὐδέ μοι ἡμίονοι κύφων' ἔλκονσιν ἀρότρου
τῆς (μάλα μισητῆς) εἵνεκα ναυτιλίας.

Οὐκ εἰμ', οὐδ' ὑπ' ἐμεῦ κεκλήσεται, οὐδ' ἐπὶ τύμβῳ
οἰμωχθεὶς ὑπὸ γῆν εἷσι τύραννος ἀνὴρ.
οὐδ' ἂν ἐκεῖνος ἐμεῦ τεθνηγὸς οὗτ' ἀνίστο, 1205
οὔτε κατὰ βλεφάρων δάκρυα θερμὰ βάλοι.

Οὔτε σε κωμάζειν ἀπερνούμεν οὔτε καλεῖμεν·
ἀργαλέος παρεών, καὶ φίλος, εὖτ' ἂν ἀπῆς.

Αἶθων μὲν γένος εἰμί, πόλιν δ' εὐτείχεα Θήβην
οἰκέω, πατροφῆς γῆς ἀπερνούμενος. 1210

Μή μ' ἀφελῶς παῖζουσα φίλους δένναζε τοκῆας,
Ἀργυρί· σοὶ μὲν γὰρ δούλιον ἤμαρ ἔπι,
ἡμῖν δ' ἄλλα μὲν ἐστι, γύναι, κακὰ πόλλ', ἐπεὶ ἐκ γῆς
φεύγομεν, ἀργαλέη δ' οὐκ ἔπι δουλοσύνη,
οὐδ' ἡμέας περναῖσι· πόλις γε μὲν ἐστι καὶ ἡμῖν 1215
καλή, Αἰθαίῳ κεκλιμένη πεδίῳ.

Μήποτε παρ' κλαίοντα καθεζόμενοι γελᾶσωμεν,
τοῖς αὐτῶν ἀγαθοῖς, Κύνρ', ἐπιτερόμενοι.

Ἐχθρὸν μὲν χαλεπὸν καὶ δυσμενεὶ ἔξαπατῆσαι,
1220 Κύρνε· φίλον δὲ φίλῳ ῥήδιον ἔξαπατᾶν.

Πολλὰ φέρειν εἰωθε λόγος θνητοῖσι βροτοῖσιν
πταίσματα, τῆς γνώμης, Κύρνε, ταρασσομένης.

Οὐδέν, Κύρν', ὀργῆς ἀδικώτερον, ἢ τὸν ἔχοντα
πημαίνει θυμῷ δειλὰ χαριζομένη.

1225 Οὐδέν, Κύρν', ἀγαθῆς γλυκερώτερόν ἐστι γυναικός.

1226 μάρτυς ἐγώ, σὺ δ' ἐμοὶ γίνευ ἀληθοσύνης.

1229 Ἦδη γάρ με κέκληκε θαλάσσιος οἰκαδε νεκρός,

1230 τεθνηκὼς ζωῷ φθεγγόμενος στόματι.

[ΕΔΕΓΓΕΙΩΝ Β.]

Σχέτλ' Ἔρως, μανίαι σε τιθηνήσαντο λαβοῦσαι·
ἐκ σέθεν ὤλετο μὲν Ἰλίου ἀκρόπολις,
ὤλετο δ' Αἰγείδης Θησεὺς μέγας, ὤλετο δ' Αἴας
ἑσθλὸς Οἰλιάδης σῆσιν ἀτασθαλίαις.

1235 ὦ πατ', ἄκουσον ἐμεῦ, δαμάσας φρένας· οὗ τοι ἀπειθῇ
μῦθον ἐρῶ τῇ σῇ καρδίῃ οὐδ' ἄχαριν·
ἀλλὰ τλήθι νόφ συνιεῖν ἔπος· οὗ τοι ἀνάγκη
τοῦθ' ἔρδειν, ὃ τι σοι μὴ καταθύμιον ᾔ.

1238a Μήποτε τὸν παρεόντα μεθεῖς φίλον ἄλλον ἐρεῦνα,
b δειλῶν ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος·

1239 πολλάκι τοι παρ' ἐμοὶ κατὰ σοῦ λέξουσι μάταια
καὶ παρὰ σοὶ κατ' ἐμοῦ· τῶν δὲ σὺ μὴ ξυνίει.

Χαιρήσεις τῇ πρόσθε παροιχομένη φιλότῃτι,
τῆς γὰρ ἐπερχομένης οὐκέτ' ἔση ταμῆς.

Ἀὖν δὴ καὶ φίλοι ὤμεν· ἐπειτ' ἄλλοισιν ὁμίλει,
ἦθος ἔχων δόλιον, πίστιος ἀντίτυπον.

Οὐποθ' ὕδαρ καὶ πῦρ συμμείξεται· οὐδέ ποθ' ἡμεῖς 1245
πιστοὶ ἐπ' ἀλλήλοις καὶ φίλοι ἐσόμεθα.

Φρόντισον ἔχθος ἐμὸν καὶ ὑπέρβασιν, ἴσθι δὲ θυμῷ,
ὥς σ' ἐφ' ἀμαρτωλῇ τείσομαι ὡς δύναμαι.

Παῖ, σὺ μὲν (αὐθ'), ὥς ἵππος, ἐπεὶ κριθῶν ἐκορέσθης,
αὐθις ἐπὶ σταθμοὺς ἤλυθες ἡμετέρους, 1250
ἡνίοχόν τε ποθῶν ἀγαθὸν λειμῶνά τε καλὸν
κρήνην τε ψυχρὴν ἄλσεά τε σκιερὰ.

Ὀλβιος, ᾧ παῖδές τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι
θηρευταί τε κύνες καὶ ξένοι ἄλλοδαποί.

Ὅστις μὴ παῖδάς τε φιλεῖ καὶ μώνυχας ἵππους 1255
καὶ κύνας, οὐποτε οἱ θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ.

ὦ παῖ, κιλλύροισι πολυπλάγκτοισιν ὅμοι(οί)
ὀργήν· ἄλλοτε τοῖς, ἄλλοτε τοῖσι φιλεῖ.

ὦ παῖ, τὴν μορφὴν μὲν ἔφους καλός, ἀλλ' ἐπείκειται
καρτερός ἀγνώμων σῇ κεφαλῇ στέφανος· 1260
ἱκτίνου γὰρ ἔχεις ἀγχιστροφίου ἐν φρεσὶν ἦθος,
ἄλλων ἀνθρώπων ῥήμασι πειθόμενος.

ὦ παῖ, ὃς εὖ ἔρδοντι κακὴν ἀπέδωκας ἀμοιβήν,
οὐδέ τις ἀντ' ἀγαθῶν ἐστὶ χάρις παρὰ σοί·
οὐδὲν πῶ μ' ὠνησας· ἐγὼ δὲ σὲ πολλάκις ἦδη 1265
εὖ ἔρδων αἰδοῦς οὐδεμιῆς ἔτυχον.

Παῖς τε καὶ ἵππος ὁμοῖον ἔχει νόον· οὔτε γὰρ ἵππος
 ἡνίοχον κλαίει κείμενον ἐν κονίῃ,
 ἀλλὰ τὸν ὕστερον ἄνδρα φέρει κριθαῖσι κορεσθεῖς·
 1270 ὥς δ' αὖτως καὶ παῖς τὸν παρεόντα φιλεῖ.

ὦ πατ', μαργοσύνης ἀπὸ μὲν νόον ὄλεσας ἐσθλόν,
 αἰσχύνῃ δὲ φίλοις ἡμετέροις ἐγένου,
 ἄμμε δ' ἀνέψυξας μικρὸν χρόνον· ἐκ δὲ θνητῶν
 ἡγὰρ γ' ἐνωρμίσθην νυκτὸς ἐπειρόμενος.

1275 Ὁραῖος καὶ Ἔρως ἐπιτέλλεται, ἡνίκα περ γῇ
 ἄνθεσιν εἰαρινοῖς θάλλει ἀεξομένη·
 τῆμος Ἔρως προλιπὼν Κύπρον, περικαλλέα νῆσον,
 εἴσιν ἐπ' ἀνθρώπους σπέρμα φέρων κατὰ γῆς·
 1278 α ὅστις σοι βούλευσεν ἐμεῦ πέρι καὶ σ' ἐκέλευσεν
 b οἴχεσθαι προλιπόνθ' ἡμετέρεην φιλήν.

c Νεβρὸν ὑπέξ ἐλάφοιο λέων ὥς ἀλλῇ πεποιθὼς
 d ποσσὶ καταμάρψας αἵματος οὐκ ἔπιον.

Οὐκ ἐθέλω σε κακῶς ἔρδειν, οὐδ' εἴ μοι ἄμεινον
 1280 πρὸς θεῶν ἀθανάτων ἔσσεται, ὦ καλὲ πατ'.
 οὐ γὰρ ἀμαρτωλαῖσιν ἐπὶ σμικραῖσι κάθημαι·
 τῶν δὲ καλῶν παίδων (οὔτις ἔτ' οὐκ) ἀδικῶν.

ὦ πατ', μή μ' ἀδίκει — ἔτι σοι καταθύμιος εἶναι
 βούλομαι — εὐφροσύνη τοῦτο συνεῖς ἀγαθῇ·
 1285 <οὐ γάρ τοι με δόλφ> παρελεύσεαι οὐδ' ἀπατήσεις·
 νικήσας γὰρ ἔχεις τὸ πλεόν ἐξοπίσω.
 ἀλλὰ σ' ἐγὼ τρώσω φεύγοντά με, ὥς ποτέ φασιν
 Ἰασίου κούρην, παρθένον Ἰασίην,
 ὠραίην περ ἐοῦσαν, ἀναινομένην γάμον ἀνδρῶν

φεύγειν· ζωσαμένη δ' ἔργ' ἀτέλεστα τέλει, 1290
 πατρός νοσφισθείσα δόμων, ξανθὴ Ἀταλάντη·
 ὥχετο δ' ὑψηλὰς ἐς κορυφὰς ὀρέων,
 φεύγουσ' ἱμερόεντα γάμον, χρυσῆς Ἀφροδίτης
 δῶρα· τέλος δ' ἔγνω καὶ μάλ' ἀναινομένη.

ὦ παῖ, μὴ με κακοῖσιν ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης, 1295
 μηδὲ με σὴ φιλότης δώματα Περσεφόνης
 οἰχεται προφέρουσα· θεῶν δ' ἐποπίξο μῆνιν
 βάξιν τ' ἀνθρώπων, ἥπια νωσάμενος.

ὦ παῖ, μέχρι τίνος με προφεύξαι; ὥς σε διώκων 1300
 δίξην· ἀλλὰ τί μοι τέρμα γένοιτο κιχεῖν
 σῆς ὀργῆς· σὺ δὲ μάργον ἔχων καὶ ἀγήνορα θυμὸν
 φεύγεις, ἱκτίνου σχέτλιον ἦθος ἔχων.
 ἀλλ' ἐπίμεινον, ἐμοὶ δὲ δίδου χάριν· οὐκέτι δηρὸν
 ἔξεις Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεφάνου.

Θυμῷ γνούς, ὅτι παιδείης πολυηράτου ἄνθος 1305
 ὠκύτερον σταδίου, τοῦτο συνεῖς χάλασον
 δεσμοῦ, μὴ ποτε καὶ σὺ βιήσῃς, ὕβριμε παῖδων,
 Κυπρογενοῦς δ' ἔργων ἀντιάσεις χαλεπῶν,
 ὥσπερ ἐγὼ νῦν ὧδ' ἐπὶ σοί· σὺ δὲ ταῦτα φύλαξαι,
 μηδὲ σε νικήσῃ παῖδ' (ἄδαῃ) κακότης. 1310

Οὐκ ἔλαθες κλέψας, ὦ παῖ· καὶ γάρ σε διῶμμαι·
 τούτοις, οἷσπερ νῦν ἄρθμιος ἡδὲ φίλος
 ἔπλεν, ἐμὴν δὲ μεθῆκας ἀτίμητον φιλότητα,
 οὐ μὲν δὴ τούτοις γ' ἦσθα φίλος πρότερον.
 ἀλλ' ἐγὼ ἐκ πάντων σ' ἐδόκουν θήσεσθαι ἐταῖρον 1315
 πιστόν· καὶ δὴ νῦν ἄλλον ἔχεισθα φίλον.
 ἀλλ' ὁ μὲν εὖ ἔρδων κείμαι· σὲ δὲ μήτις ἀπάντων
 ἀνθρώπων ἐσορῶν παιδοφιλεῖν ἐθέλοι.

- 1318a ὦ μοι ἐγὼ δειλός· καὶ δὴ κατάχαρμα μὲν ἐχθροῖς,
b τοῖσι φίλοις δὲ πόνος δεινὰ παθὼν γενόμεν.

- Ὡ παῖ, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὰ χάριν ἱμερόεσσαν
1320 Κύπρις, σὺν δ' εἶδος πᾶσι νέοισι μέλει,
τῶνδ' ἐπάκουσον ἐπῶν καὶ ἐμὴν χάριν ἐνθεο θυμῷ,
γνοὺς ἔρος ὥς χαλεπὸν γίνεται ἀνδρὶ φέρειν.

- Κυπρογένη, παῦσόν με πόνων, σκέδασον δὲ μερίμνας
θυμοβόρους, τρέψον δ' αὖθις ἐς εὐφροσύνας·
1325 μερμήρας δ' ἀπόπαυε κακῆς, δὸς δ' εὐφροني θυμῷ
μέτρ' ἥβης τελέσαντ' ἔργματα σωφροσύνης.

Ὡ παῖ, ἕως ἄν ἐχῆς λείην γέννυ, οὐποτε σαίνων
παύσομαι, οὐδ' εἰ μοι μόρσιμόν ἐστι θανεῖν.

- Σοὶ τε διδοῦν ἐτι καλόν, ἐμοὶ τ' οὐκ αἰσχρὸν ἐρῶντι
1330 αἰτεῖν· ἀλλὰ γονέων λίσσομαι ἡμετέρων·
αἰδέο μ', ὦ παῖ <καλέ>, διδοὺς χάριν, εἰ ποτε καὶ σὺ
ἔξεις Κυπρογενοῦς δῶρον ἰοστεφάνου
χρηίζων καὶ ἐπ' ἄλλον ἐλεύσεται· ἀλλὰ σε δαίμων
δοίῃ τῶν αὐτῶν ἀντιτυχεῖν ἐπέων.

- 1335 Ὀλβιος ὅστις ἐρῶν γυμνάζεται, οἴκαδε <δ'> ἐλθὼν
εὖδει σὺν καλῷ παιδὶ πανηγύριος.

- Οὐκέν' ἐρῶ παιδός, χαλεπὰς δ' ἀπελάκτισ' ἀνίας,
μόχθους τ' ἀργαλέους ἄσμενος ἐξέφυγον,
ἐκλέλυσθαι δὲ πόθου πρὸς ἐυστεφάνου Κυθερείης·
1340 σοὶ δ', ὦ παῖ, χάρις ἔστ' οὐδεμία πρὸς ἐμοῦ.

Αἰαῖ, παιδὸς ἐρῶ ἀπαλόχροος, ὅς με φίλοισιν
πᾶσι μάλ' ἐκφαίνει, κοῦκ ἐθέλοντος ἐμοῦ·

τλήσομαι οὐ κρύψας ἀκούσσια πολλὰ βίαια·
οὐ γὰρ ἐπ' αἰκελίῳ παιδί δαμείς ἐφάνην.

Παιδοφιλεῖν δέ τι τερπνόν, ἐπεὶ ποτε καὶ Γανυμήδους 1345
ἦρατο καὶ Κρονίδης, ἀθανάτων βασιλεύς,
ἀρπάξας δ' ἐς Ὀλυμπον ἀνήγαγε, καὶ μιν ἔθηκεν
δαίμονα, παιδείης ἄνθος ἔχοντ' ἐρατόν.
οὕτω μὴ θαύμαζε, Σιμωνίδη, οὔνεκα κἀγὼ
ἐξεδάμην καλοῦ παιδὸς ἔρωτι δαμείς. 1350

ὦ παῖ, μὴ κόμαζε, γέροντι δὲ πείθεο ἀνδρί·
οὐ τοι κομάζειν σύμφορον ἀνδρὶ νέῳ.

Πικρὸς καὶ γλυκὺς ἐστὶ καὶ ἀρπαλέος καὶ ἀπηνής,
ὄφρα τέλειος ἦν, Κύρνε, νέοισιν ἔρως·
ἦν μὲν γὰρ τελέσῃ, γλυκὺ γίνεται· ἦν δὲ διώκων 1355
μὴ τελέσῃ, πάντων τοῦτ' ἀνιηρότατον.

Αἰεὶ παιδοφίλῃσιν ἐπὶ ζυγὸν ἀγχένι κεῖται
δύσμορον, ἀργαλέον μνημα φιλοξενίης.
χρὴ γάρ τοι περὶ παῖδα πονούμενον εἰς φιλότητα
ὥσπερ κληματίνῳ χεῖρα πυρὶ προσάγειν. 1360

Ναῦς πέτρη προσέκυρσας ἐμῆς φιλότῃτος ἀμαρτῶν,
ὦ παῖ, καὶ σαπροῦ πείσματος ἀντελάβου.

Οὐδαμὰ σ' οὐδ' ἀπεὼν δηλήσομαι· οὐδέ με πείσει
οὐδεὶς ἀνθρώπων ὥστε με μὴ σε φιλεῖν.

ὦ παῖδων κάλλιστε καὶ ἰμεροέστατε πάντων, 1365
στῆθ' αὐτοῦ καὶ μου παῦρ' ἐπάκουσον ἔπη.

Παιδὸς τοι χάρις ἐστί· γυναικὶ δὲ πιστὸς ἑταῖρος
οὐδεὶς, ἀλλ' αἰεὶ τὸν παρθέοντα φιλεῖ.

Παιδὸς ἔρως καλὸς μὲν ἔχειν, καλὸς δ' ἀποθέσθαι·
1870 πολλὸν δ' εὐρέσθαι ὀήτερον ἢ τελέσαι.
μυρία δ' ἐξ αὐτοῦ κρέματα κακά, μυρία δ' ἐσθλά·
ἀλλ' ἐν τοι ταύτῃ καὶ τις ἔνεστι χάρις.

Οὐδαμὰ πω κατέμεινας ἐμὴν χάριν, ἀλλ' ὑπὸ πᾶσαν
αἰεὶ σπουδαίην ἐρχεαι ἀγγελίην.

1875 Ὀλβιος ὅστις παιδὸς ἐρῶν οὐκ οἶδε θάλασσαν,
οὐδέ οἱ ἐν πόντῳ νύξ ἐπιοῦσα μέλει.

Καλὸς ἔων κακότητι φρενῶν δειλοῖσιν διμλεῖς
ἀνδράσι, καὶ διὰ τοῦτ' αἰσχρὸν ὄνειδος ἔχεις,
ὦ πατ'· ἐγὼ δ' ἀέκων τῆς σῆς φιλόνητος ἁμαρτῶν,
1880 ὠνήμην ἔρδων οἶά τ' ἐλεύθερος ὦν.

Ἀνθρωποὶ σ' ἐδόκουν χρυσῆς παρὰ δῶρον ἔχοντα
ἔλθεῖν Κυπρογενοῦς . . .

. . . <Κυπρογενοῦς> δῶρον ἰοστεφάνου
γίνεται ἀνθρώποισιν ἔχειν χαλεπώτατον ἔχθος,
1885 ἢ μὴ Κυπρογενῆς δῶ λύσειν ἐκ χαλεπῶν.

Κυπρογενὲς Κυθήρεια δολοπλόκε, σοὶ τι περισσὸν
Ζεὺς τόδε τιμήσας δῶρον ἔδωκεν ἔχειν·
δαμναῖς [δ'] ἀνθρώπων πικρινὰς φρένας, οὐδέ τίς ἐστιν
οὕτως ἰφθίμος καὶ σοφὸς ὥστε φυγεῖν.

XVII.

HIPPARCHUS.

1.

Μνήμα τόδ' Ἰππάρχου· στείλῃς δίκαια φρονῶν.

2.

Μνήμα τόδ' Ἰππάρχου· μὴ φίλον ἐξαπάτα.

XVIII.

[PIGRES.]

*Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Μούσα, σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης.*

XIX.

[EPICHARMUS.]

*Εἰμὶ νεκρός, νεκρός δὲ κόπρος, γῇ δ' ἡ κόπρος ἐστίν·
εἰ δέ (τε) γῇ νεκρός ἐστ', οὐ νεκρός, ἀλλὰ θεός.*

XX.

DIPHILUS.

*στρέψας δὲ πάλους ὥς ὁ Μαντινεὺς Σῆμος,
ὃς πρῶτος ἄρματ' ἤλασεν παρ' Ἀλφειῷ.*

XXI.

PHRYNICHUS.

σχήματα δ' ὄρχησις τόσα μοι πόρεν, ὅσσ' ἐνὶ πόντῳ
κύματα ποιεῖται χεῖματι νύξ ὅλοή.

XXII.

AESCHYLUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Τυρσηνῶν γενεάν, φαρμακοποιὸν ἔθνος·

2.

Κυανέη καὶ τούσδε μενεγχείας ἔλεσεν ἄνδρας
μοῖρα, πολύρρηγον πατρίδα ῥυομένους.
ξῶν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἳ ποτε γυίοις
τλήμονες Ὀσσαίαν ἀμφιέσαντο κόριν.

3.

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κενύθει
μνημα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας·
ἄλκην δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλσος ἄν εἴποι
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

4.

βριθὺς ὀπλιτοπάλας, δάιος ἀντιπάλους

XXIII.

S O P H O C L E S.

ΕΛΕΓΓΕΙΑ.

1.

Ἀρχέλεως· ἦν γὰρ σύμμετρον ὧδε λέγειν.

2.

Ωιδὴν Ἡροδότῳ τεῦξεν Σοφοκλῆς ἐτέων ὧν
πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα . . .

[3.]

Ἥλιος ἦν, οὐ παῖς, Εὐριπίδη, ὅς με χλιαίνων
γυμνὸν ἐποίησεν· σοὶ δὲ φιλοῦνθ' ἐτέραν
Βορρᾶς ὠμίλησε· σὺ δ' οὐ σοφός, ὅς τὸν Ἑρωτα,
ἄλλοτριάν σπείρων, λωποδύτην ἀπάγεις.

ΠΑΙΑΝΕΣ.

4.

〈ὦ Φλεγύα〉 κούρα περιώνυμε, μάτερ ἀλεξιπό〈νου〉..
〈Φοῖβος〉 ἀκραιφύματος (σ') ἐναρίθμι〈ον〉 . . .
. . . εσι〈ν〉 εὐεπ . . .

XXIV.

I O N.

ΕΛΕΓΓΕΙΑ.

1.

δν 〈πόρε〉 θυρσοφόρος μέγα πρεσβεύων Διόνυσος·
αὕτη γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων·
αἶ τε Πανελλήνων ἀγοραὶ θαλίαι τε ἀνάκτων,

- ἐξ οὗ βοτρυνέσσ' οἶν' ἀς ὑποχθόνιον
 5 πτόρθον ἀνασχομένη θαλερῶ (ἐπορέ)ξατο πήχει
 αἰθέρος. ὀφθαλμῶν δ' ἐξέθορον πυκινοὶ
 παῖδες φωνήεντες, ὅταν πέσῃ ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
 πρὶν δὲ σιωπᾶσιν· παυσάμενοι δὲ βοῆς
 νέκταρ ἀμέλγονται μόνον ὄλβιον ἀνθρώποισιν,
 10 ξυνὸν τοῦ χαίρειν φάρμακον αὐτοφυνές·
 τοῦ θαλαίαι φίλα τέκνα φιλοφροσύναι τε χοροὶ τε·
 τῶν ἀγαθῶν βασιλεὺς οἶνος ἐδειξε φύσιν.
 τοῦ σὺ πάτερ, Διόνυσε, φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων
 ἀνδράσιν, εὐθύμων συμποσίων πρότασι,
 15 χαίρε· δίδου δ' αἰῶνα, καλῶν ἐπιήρανε ἔργων,
 πίνειν καὶ παίζειν καὶ τὰ δίκαια φρονεῖν.

2.

- Χαιρέτω ἡμέτερος βασιλεὺς σωτήρ τε πατήρ τε·
 ἡμῖν δὲ κρητῆρ' οἶνοχόοι θέραπες
 κινράντων προχύταισιν ἐν ἀργυρέοις· ὁ δὲ χρυσ(οῦ)
 δῖνον) ἔχων χειρ(οῖν) νιζέτω εἰς ἔδαφος.
 5 σπένδοντες δ' ἀγνῶς Ἡρακλεί τ' Ἀλκμήνῃ τε
 Προκλεί Περσεΐδαις τ' ἐκ Διὸς ἀρχόμενοι
 πίνωμεν, παίζωμεν· ἔτω διὰ νυκτὸς αἰοιδή·
 ὀρχεῖσθω τις· ἐκὼν δ' ἄρχε φιλοφροσύνης.
 ὄντινα δ' εὐειδῆς μίμνει θήλεια πάρευνος,
 10 κείνος τῶν ἄλλων κυδρότερον πίεται.

3.

Ἐνδεκάχορδε λύρα, δεκαβάμονα τάξιν ἔχουσα,
 τὰς συμφωνούσας ἁρμονίας τριόδους,
 πρὶν μὲν σ' ἐπτάτονον ψάλλον δις τέσσαρα πάντες
 Ἕλληνες σπανίαν μοῦσαν ἀειράμενοι.

οὐδ' ὄγε σῶμα τυπείς διφυεῖς τε κόρας ἐπιλάθεται ἀλκᾶς.
ἀλλ' ὀλιγοδρανέων φθογγάζεται·
θάνατον δ' ὄγε δουλοσύνας προβέβουλεν.

XXIV_a.

PHILIAD E S.

ἄνδρες τοί ποί' ἔναιον ὑπὸ κροτάφοις Ἑλικῶνος,
λήματι τῶν ἀνχεῖ Θεσπιάς εὐρύχορος.

XXV.

MELANTHIUS.

αὐτοῦ γὰρ δαπάναισι θεῶν ναοὺς ἀγοράν τε
Κεκροπίαν κόσμησ' ἡμιθέων (ἀρεταῖς).

XXVI.

[HIPPO.]

Ἴππωνος τόδε σῆμα, τὸν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἴσον ἐποίησεν Μοῖρα καταφθίμενον.

XXVII.

[EMPEDOCLE S.]

1.

Παυσανίαν ἡττῶν ἐπάννυμον, Ἀρχίτου υἱόν,
τόνδ' Ἀσκληπιάδην πατρὶς ἔθαψε Γέλα·
ὃς πλείστους κρυεραῖσι μαραινομένους ὑπὸ νούσοις
φῶτας ἀπέστρεψεν Περσεφόνης ἀδύτων.

2.

Ἄκρον ἡττῶν Ἀκρων'. Ἀκραγαντῖνον πατρὸς ἄκρου.
κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης.

XXVIII.

DIONYSIUS CHALCUS.

1.

ὦ Θεόδωρε, δέχου τήνδε προπινομένην
 τήν ἀπ' ἐμοῦ ποιήσιν· ἐγὼ δ' ἐπιδέξια πέμπω
 σοι πρώτῃ Χαρίτων ἐγκεράσας χάριτας.
 καὶ σὺ λαβὼν τόδε δῶρον ἀοιδὰς ἀντιπρόπιθι,
 συμπόσιον κοσμῶν καὶ τὸ σὸν εὖ θήμενος.

5

2.

Ἀγγελίας ἀγαθῆς δεῦρ' ἴτε πευσόμενοι,
 καὶ κυλίκων ἔριδας διαλύσατε καὶ κατάθεσθε
 τήν ξύνεσιν παρ' ἐμοί, καὶ τάδε μανθάνετε.

3.

κότταβον ἐνθάδε σοὶ τρίτον ἐστάναι οἱ δυσέρωτες
 ἡμεῖς προστίθεμεν γυμνασίῳ Βρομίου
 κώρυκον· οἱ δὲ παρόντες ἐνείρετε χεῖρας ἅπαντες
 ἐς σφαίρας κυλίκων· καὶ πρὶν ἐκεῖνον ἰδεῖν,
 ὄμματι βηματίσαισθε τὸν ἄερα τὸν κατὰ κλίνην,
 εἰς ὅσον αἱ λάταγες χωρὶον ἐκταταί.

5

4.

ῥυμνος οἶνοχοεῖν ἐπιδέξια σοί τε καὶ ἡμῖν.
 τόνδε τὸν ἀρχαῖον τηλεδαπὸν τε φίλον
 εἰρεσίῃ γλώσσης ἀποπέμψομεν εἰς μέγαν αἶνον
 τοῦδ' ἐπὶ συμποσίου· δεξιότης τε λόγου
 Φαίακος Μουσῶν ἐρέτας ἐπὶ σέλματα πέμπει.

5

5.

καί τινες οἶνον ἄγοντες ἐν εἰρεσίῃ Διονύσου,
συμποσίου ναῦται καὶ κυλίκων ἐρέται,
〈μάρνονται〉 περὶ τοῦδε· τὸ γὰρ φίλον οὐκ ἀπόλωλεν

6.

τί κάλλιον ἀρχομένοισιν
ἢ καταπαυομένοις, ἢ τὸ ποθεινότατον;

7.

κραυγήν Καλλιόπης

XIX.

EURIPIDES.

1.

Οἷδε Συρακοσίους ὅκτ' ὅτε νίκας ἐκράτησαν
ἄνδρες, δὲ ἦν τὰ θεῶν ἐξ Ἰσού ἀμφοτέροις.

[2.]

Ὡς τὸν ἀγήρατον πόλον αἰθέρος, ἥλιε, τέμνων,
 ἄρ' εἶδες τοῖόνδ' ὄμματι πρόσθε πάθος,
 μητέρα παρθενικὴν τε κόρην δισσοῦς τε συναίμους
 ἐν ταύτῳ φέγγει μοιραδίῳ φθιμένους;

3.

ΕΠΙΝΙΚΙΟΝ ΑΔΚΙΒΛΑΔΗΙ.

[illegible]

δ σὲ δ' αἰέσομαι, ὦ Κλεινίου παῖ· καλὸν ἂ νίκα· <τὸ>
κάλλιστον <δ'> ὃ μηδεὶς ἄλλος Ἑλλάνων <ἐλαχες>·

ἄρματι πρῶτα δραμεῖν καὶ δεύτερα καὶ τρίτα<τα>,
βῆναί τ' ἀπονητὶ Λιδὸς στεφθέντ' ἐλαίᾳ
κάρυκι βοᾶν παραδοῦναι.

5

XXX.

PANARCES.

Αἴνός τίς ἐστίν, ὥς ἀνὴρ τε κοῦκ ἀνὴρ
ῥοιθὰ κοῦκ ῥοιθ' ἰδῶν τε κοῦκ ἰδῶν
ἐπὶ ξύλου τε κοῦ ξύλου καθημένῃν
λίθῳ τε κοῦ λίθῳ βάλοι τε κοῦ βάλοι.

XXXI.

HERMIPPUS.

IAMBOL.

TRIMETRA.

1.

τὰς λευκερινεῶς δὲ χωρὶς ἰσχάδας

TETRAMETRA.

2.

Εἰς τὸ Κυλικράνων βαδίζων σπληνόπεδον ἀφικόμην·
εἶδον οὖν τὴν Ἡράκλειαν καὶ μάλ' ὥραϊαν πόλιν.

3.

ὕστερον δ' αὐτ(ήν) στρατηγ(ῶν εὖ συν)ειλωτισμένην
καὶ κασαλβάζουσαν εἶδον καὶ σεσαλακωνισμένην.

XXXII.

[THUCYDIDES.]

Μνήμα μὲν Ἑλλὰς ἅπασ' Εὐριπίδου, ὅστιέα δ' ἴσχει
γῇ Μακεδών· τῇ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.
πατρὶς δ' Ἑλλάδος Ἑλλὰς Ἀθῆναι· πλείστα δὲ μούσαις
τέρψας, ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

XXXIII.

[ALCIBIADES.]

Βάπτε σύ μ' ἐν θυμέλῃσιν· ἐγὼ δέ σε κύμασι πόντου
βαπτίζων ὀλέσω νόμασι πικροτάτοις.

XXXIV.

[AGATHON.]

Ὀφελεν, ὥς ἀφανῆς, οὕτω φανερώτατος εἶναι
καιρός, ὃς αὐξάνεται πλείστον ἀπ' εὐλαβίης.

XXXV.

EUENUS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

Πολλοῖς ἀντιλεγειν μὲν ἔθος περὶ παντὸς ὁμοίως,
ὀρθῶς δ' ἀντιλέγειν, οὐκ ἔτι τοῦτ' ἐν ἔθει·
καὶ πρὸς μὲν τούτους ἀρκεῖ λόγος εἰς ὁ παλαιός·

‘σοὶ μὲν ταῦτα δοκοῦντ’ ἔστω, ἐμοὶ δὲ τάδε.’
 τοὺς ξυνετοὺς δ’ ἂν τις πείσειε τάχιστα λέγων εὖ, 5
 οὔτερ καὶ ῥάστης εἰσὶ διδασκαλίας.

2.

Βάκχου μέτρον ἄριστον δὲ μὴ πολὺ μῆδ’ ἐλάχιστον·
 ἔστι γὰρ ἡ λύπης αἰτιος ἢ μανίης.
 χαίρει κιρνάμενος δὲ τρισὶν Νύμφαισι τέταρτος·
 τῆμος καὶ θαλάμοις ἔστιν ἐτοιμότητος·
 εἰ δὲ πολλὰς πνεύσειεν, ἀπέστραπται μὲν ἔρωτας, 5
 βαπτίζει δ’ ὕπνῳ γείτονι τοῦ θανάτου.

3.

Ἠγοῦμαι σοφίας εἶναι μέρος οὐκ ἐλάχιστον
 ὁρθῶς γινώσκειν οἶος ἕκαστος ἀνὴρ.

4.

Πρὸς σοφία μὲν ἔχειν τόλμαν μάλα σύμφορόν ἐστιν,
 χωρὶς δὲ βλαβερά καὶ κακότητα φέρει.

5.

Πολλάκις ἀνθρώπων ὀργὴ νόον ἐξεκάλυψεν
 κρυπτόμενον, μανίας πονλὺ χειριότερον.

6.

ἢ δέος ἢ λύπη παῖς πατρὶ πάντα χρόνον.

7.

ἥτις καρδαίνουσ’ οὐδέν, ὅμως ἀδικεῖ.
 <ὕβρις,>

8.

πᾶν γὰρ ἀναγκαῖον προᾶγμ’ ἀνιαρόν ἐφν.

9.

Φημὶ πολυχρονίην μελέτην ἔμεναι, φίλε, καὶ δὴ
ταύτην ἀνθρώποισι τελευτῶσαν φύσιν εἶναι.

XXXVI.

CRITIAS.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1. (1.)*

Κότταβος ἐκ Σικελῆς ἐστὶ χθονός, ἐκπρεπὲς ἔργον,
δν σκοπὸν ἐς λατάγων τόξα καθιστάμεθα·
εἶτα δ' ὄχος Σικελὸς κάλλει δαπάνῃ τε κράτιστος·

Θεσσαλικὸς δὲ θρόνος γυνῶν τρυφερωτάτῃ ἔδρα·
5 εὐναίου δὲ λέχους <ἔξοχα> κάλλος ἔχει
Μίλητός τε Χίος τ', ἐναλὸς πόλις Οἰνοπίωνος·
Τυρσηνὴ δὲ κρατεῖ χρυσότυπος φιάλη
καὶ πᾶς χαλκός, ὅτις κοσμεῖ δόμον ἐν τινὶ χρεῖα·
Φοίνικες δ' εὖρον γράμματ' ἀλεξίλογα·
10 Θήβη δ' ἄρματόεντα δίφρον συνεπήξατο πρώτη,
φορτηγὸς δ' ἀκάτους Κᾶρες, ἄλδος ταμίαι·
τὸν δὲ τροχὸν γαίης τε καμίνου τ' ἐκγονον εὖρεν,
κλεινότατον κέραμον, χρήσιμον οἰκονόμον,
ἣ τὸ καλὸν Μαραθῶνι κατασκήσασα τρώπαιον.

2. (2.)

καὶ τόδ' ἔθος Σπάρτῃ μελέτημά τε κειμενόν ἐστιν
πίνειν τὴν αὐτὴν οἶνοφόρον κύλικα,

*) Numeri adiecti sunt editionis Bachianae.

μηδ' ἀποδωρεῖσθαι προπόσεις ὀνομαστὶ λέγοντα, offer two
 μηδ' ἐπὶ δεξιτερὰν χεῖρα κύκλῳ θιάσου
 ἄγγεα . . . 5

〈ταῦτα δὲ〉 Ἀνδρὴ χεῖρ εὖρ' Ἀσιατογενῆς,
 καὶ προπόσεις ὀρέγειν ἐπιδέξια, καὶ προκαλεῖσθαι
 ἐξονομακλήδην, ᾧ προπιεῖν ἐθέλει.
 εἴτ' ἀπὸ τοιούτων πόσεων γλώσσας τε λύουσιν
 εἰς αἰσχροὺς μύθους, σῶμά τ' ἀμαυρότερον 10
 τεύχουσιν· πρὸς δ' ὕματ' ἀγλὺς ἀμβλωπὸς ἐφίξει·
 λῆστις δ' ἐκτῇκει μνημοσύνην πρᾶπιδων·
 νοῦς δὲ παρέσφαλται· δμῶες δ' ἀκόλαστον ἔχουσιν
 ἦθος· ἐπεισπίπτει δ' οἰκοτριβῆς δαπάνη.
 οἱ Λακεδαιμονίων δὲ κόροι πίνουσι τοσοῦτον, 15
 ὥστε φρέν' εἰς ἱλαρὰν ἐλπίδα πάντας ἄγειν
 εἰς τε φιλοφροσύνην γλῶσσαν μέτριόν τε γέλωτα·
 τοιαυτὴ δὲ πόσις σώματι τ' ὠφέλιμος
 γνώμη τε κτήσει τε· καλῶς δ' εἰς ἔργ' Ἀφροδίτης
 πρὸς θ' ὕπνον ἤρμωσται, τὸν καμάτων λιμένα, 20
 πρὸς τὴν τερπνοτάτην τε θεῶν θνητοῖς ὑγίειαν,
 καὶ τὴν εὐσεβίης γείτονα σωφροσύνην.

αἱ γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον κυλίκων προποσεις παραχρῆμα
 τέρψασαι λυποῦσ' εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον.
 ἡ Λακεδαιμονίων δὲ δίαϊθ' ὁμαλῶς διάκειται, 25
 ἔσθειν καὶ πίνειν σύμμετρα πρὸς τὸ φρονεῖν
 καὶ τὸ πονεῖν εἶναι δυνατούς· οὐκ ἔστ' ἀπότακτος
 ἡμέρα οἰνᾶσαι σῶμ' ἀμέτροισι πότοις.

*2a.

ἦν Λακεδαιμόνιος Χεῖλων σοφός, ὃς τὰδ' ἔλεξε
 „μηδὲν ἄγαν· καιρῷ πάντα πρόσσεστι καλά.“

3. (4.)

πλοῦτον μὲν Σκοπαδῶν, μεγαλοφροσύνην δὲ Κίμωνος,
νίκας δ' Ἀρχεσίλα τοῦ Λακεδαιμονίου.

4. (5.)

ἐκ μελέτης πλείους ἢ φύσεως ἀγαθοί.

5. (3.)

Καὶ νῦν Κλεινίου νῦν Ἀθηναίων στεφανώσω
Ἀλκιβιάδην νέοισιν ὑμνήσας τρόποις·
οὐ γάρ πως ἦν τοῦνομ' ἐφαρμόξιν ἐλεγείῳ·
νῦν δ' ἐν ἱαμβείῳ κείσεται οὐκ ἀμέτρως.

6. (3.)

γνώμη δ' ἣ σε κατήγαγ', ἐγὼ ταύτην ἐν ἅπασιν
εἶπον καὶ γράψας τοῦργον ἔδρασα τόδε·
σφραγὶς δ' ἡμετέρας γλώσσης ἐπὶ τοῖσδεσι κεῖται.

7. (7.)

τὸν δὲ γυναικείων μελέων πλέξαντά ποτ' ᾤδ'ας
ἡδὺν Ἀνακρείοντα Τέως εἰς Ἑλλάδ' ἀνῆγεν,
συμποσίων ἐρέθισμα, γυναικῶν ἡπερόπνευμα,
αὐλῶν ἀντίπαλον, φιλοβάρβιτον, ἡδύν, ἄλυπον.
5 οὐ ποτέ σου φιλότης γηράσεται οὐδὲ θανεῖται,
ἔστ' ἂν ὕδωρ οἶνω συμμιγνύμενον κυλίκεσσιν
παῖς διαπομπεύῃ, προπόσεις ἐπιδέξια νωμῶν,
παννυχίδας θ' ἱερὰς θήλεις χοροὶ ἀμφιέπωσιν,
πλάστιγξ θ' ἡ χαλκοῦ θυγάτηρ ἐπ' ἄκραισι καθίζῃ
10 κοιτάβου ὑψηλαῖς κορυφαῖς Βρομίον ψακάδεσσιν.

XXXVII.

[S O C R A T E S.]

1.

*Αἴσωπός ποτ' ἔλεξε Κορίνθιον ἄστν νέμουσιν,
μὴ κρίνειν ἀρετὴν λαοδίκῳ σοφίῃ.*

2.

Δήλι' Ἄπολλον χαῖρε καὶ Ἄρτεμι, παῖδε κλεινώ.

3

*οὔ δὲ χοροῖς κάλλιστα θεοὺς τιμῶσιν, ἄριστοι
ἐν πολέμῳ.*

XXXVIII.

A N T I M A C H U S.

Α Τ Δ Η.

1.

φεύγοντας γαίης ἔκτοθι Δωτιάδος

2.

(ἐνθα) Καβάρουσι θῆκεν ἀγακλέας ὀργειῶνας.

3.

*εἶπε δὲ φωνήσας· Ἰόλυβε, θρεπτήρια τάσδε
ἵππους τοι δώσω δυσμενέων ἐλάσας.'*

†4.

*. . . . τότε δὴ χρυσέῳ ἐν δέπατ
Ἥελιον πόμπευεν ἀγακλυμένη Ἑρῴθεια.*

†5.

. οἷ τῶν μεγάλων ἔρκορές εἰσι κακῶν.

†6

ἤντε τις καύηξ δύπτη . . .
 ἄλμυρὸν ἐς πέλαγος

XXXIX.

[P L A T O.]

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

1.

Τὴν ψυχὴν, Ἀγάθωνα φιλῶν, ἐπὶ χεῖλεσιν ἔσχον·
 ἦλθε γὰρ ἡ τλήμων ὥς διαβησομένη.

2.

Τῷ μῆλῳ βάλλω σε· σὺ δ' εἰ μὲν ἐκοῦσα φιλεῖς με,
 δεξαμένη τῆς σῆς παρθενίης μετάδος·
 εἰ δ' ἄρ' ὃ μὴ γίγνωιτο νοεῖς, τοῦτ' αὐτὸ λαβοῦσα
 σκέψαι τὴν ὥρην ὥς ὀλιγοχρόνιος.

3.

Μῆλον ἐγὼ· βάλλει με φιλῶν σέ τις· ἀλλ' ἐπίνευσον,
 Ξανθίππη· κἀγὼ καὶ σὺ μαραινόμεθα.

4.

Ἡ σοβαρὸν γελάσασα καθ' Ἑλλάδος, ἥ (ποτ') ἐρασιῶν
 ἔσμων ἐπὶ προθύροις Λαῖς ἔχουσα νέων,
 τῇ Παφίῃ τὸ κάτοπτρον· ἐπεὶ τοίῃ μὲν δρᾶσθαι
 οὐκ ἐθέλω, οἷη δ' ἦν πάρος οὐ δύναμαι.

5.

Τὸν Νυμφῶν θεράποντα, φιλήμβριον, ὄγρὸν αἰοδόν,
 τὸν λιβάσιν κούφαις τερπόμενον βάτραχον

χαλκῷ μορφώσας τις ὁδοιπόρος εὗχος ἔθηκεν,
καύματος ἐχθροτάτην δίνων ἀκυσσάμενος.
πλαζομένῳ γὰρ ἔδειξεν ὕδωρ, εὐκαιρον αἰέσας
κοιλιάδος ἐκ θροσερῆς ἀμφιβίῳ στόματι.
φωγὴν δ' ἡγήτειραν ὁδοιπόρος οὐκ ἀπολείπων
[εὔρε πόσιν γλυκερῶν ὧν ἐπόθει ναμάτων.]

6.

Ἄρμενος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε καὶ φίλος ἀστοῖς,
Πίνδαρος, εὐφώνων Περιδῶν πρόπολος.

7.

Δάκρυα μὲν Ἑκάβη τε καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξίν
Μοῖραι ἐπέκλωσαν δὴ ποτε γεινομέναις·
σοὶ δέ, Δίῳ, ῥέξαντι καλῶν ἐπινίκιον ἔργων
δαίμονες εὐρείας ἐλπίδας ἐξέχεαν·
κεῖσαι δ' εὐρυχόρῳ ἐν πατρίδι τίμιος ἀστοῖς,
ὧ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίῳ.

8.

Νῦν ὅτε μηδὲν Ἀλεξίς ὅσον μόνον εἴφ' ὅτι καλός,
ὥπται καὶ πάντῃ πᾶς τις ἐπιστρέφεται.
θυμέ, τί μηνύεις κυσὶν ὀστέον; εἴτ' ἀνιήσει
ὕστερον· οὐχ οὕτω Φαίδρον ἀπωλέσαμεν;

9.

Οἶδε ποτ' Αἰγαίοιο βαρύβρομον οἶδμα λιπόντες
Ἑκβατάνων πεδίῳ κείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ.
χαῖρε κλυτὴ ποτε πατὴρ Ἐρέτρια, χαῖρετ' Ἀθῆναι,
γέλτονες Εὐβοίης, χαῖρε θάλασσα φίλη.

10.

Εὐβοίης γένος ἐσμὲν Ἐρετρικόν, ἄγχι δὲ Σούσων
κείμεθα, φεῦ, γαίης ὅσον ἀφ' ἡμετέρης.

11.

Ναυηγοῦ τάφος εἰμί· ὁ δ' ἀντίον ἔστι γεωργοῦ
ὥς ἀλλ' καὶ γαίῃ ξυνὸς ὕπαισι· Ἀΐδης.

12.

Ναυηγόν με δέδορκας· ὃν ἡ κτείνασα θάλασσα
γυμνώσαι πυμνάτων φάρεος ἤδεσται, καὶ ἀνθρώπος
καλάμῃσιν ἀταρβήτοις μ' ἀπέδυσεν,
τόσσον ἔργος τόσσου κέρδεος ἀράμενος·
5 κείνο καὶ ἐνδύσαιτο καὶ εἰς Ἀἶδαο φέροιτο,
καὶ μιν ἴδοι Μίνως τοῦμόν ἔχοντα ῥάκος.

13.

Πλωτῆρες, σώξοισθε καὶ εἰν ἀλλ' καὶ κατὰ γαῖαν·
ἴστε δὲ ναυηγοῦ σῆμα παρερχόμενοι.

14.

Ἀστέρας εἰσαθρεῖς ἀστήρ ἐμός· εἶθε γενοίμην
οὐρανός, ὥς πολλοῖς ὅμμασιν εἰς σέ βλέπω.

15.

Ἀστήρ πρὶν μὲν ἑλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν ἔφως,
νῦν δὲ θανὼν λάμπεις Ἑσπερος ἐν φθιμένοις.

16.

Εἰνοδίην καρύην με παρερχόμενοι ἐφύτευσαν
παισὶ λιθοβλήτῳ παλγνιον εὖστοχλῆς·
πάντας δ' ἀκρεμόνας τε καὶ εὐθαλέας ὁροδάμνους
κέκλασμαι, πυκιναιῖς χερμάσι βαλλομένη·
5 δένδρεσιν εὐκάρποις οὐδὲν πλέον· ἥ γὰρ ἔγωγε
δυσδαίμων ἐς ἐμὴν ὕβριν ἐκαρποφόρου.

17.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὐρὼν ἔλιπεν βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
ὃν λίπεν οὐχ εὐρὼν ἤψεν ὃν εὔρε βρόχον.

18.

Χρυσὸν ἀνὴρ ὁ μὲν εὗρεν, ὁ δ' ὤλεσεν· ὦν ὁ μὲν εὐρῶν
ῥῆψεν, ὁ δ' οὐχ εὐρῶν λυγρὸν ἔδρασε βρόχον.

19.

Αἰὼν πάντα φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν
οὔνομα καὶ μορφὴν καὶ φύσιν ἥδ' ἐπὶ τύχην.

20.

Ἐννέα τὰς Μούσας φασὶν τινες· ὥς ὀλιγάρως·
ἡνίδε καὶ Σαπφῶ Λεσβόθεν ἡ δεκάτη.

21.

Εἰκόνα πέντε βοῶν μικρὰ λίθος εἶχεν ἱάσις,
ὥς ἤδη πάσας ἔμπνοα βοσκομένης·
καὶ τάχα κἄν ἀπέφευγε τὰ βολίδια· νῦν δὲ κρατεῖται
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

22.

Τὸν Βρομίου Σάτυρον τεχνήσατο δαιδαλέῃ χεῖρ,
μύνη θεσπεσίως πνεῦμα βαλοῦσα λίθῳ·
εἰμὶ δὲ ταῖς Νύμφαισιν ὁμέψιος· ἀντὶ δὲ τοῦ περὶ
πορφυρέου μέθυσος λαρὸν ὕδωρ προχέω.
εὐκηλον δ' ἔδρασε φέρων πόδα, μὴ τάχα κοῦρον
κινήσης ἀπαλῶ κόματι θειγόμενον.

5

23.

Εἰμὶ μὲν εὐκεράοιο φίλος θεράπων Διονυσοῦ,
λείβω δ' ἀργυρέων ὕδατα Ναϊάδων·
θέλω δ' ἡρεμέοντα νέον περὶ κόματι παῖδα . . .

24.

Σιγάτω λάσιον Δρυάδων λέπας οἷ τ' ἀπὸ πέτρας
κροννοὶ καὶ βληχὴ πουλυμυγῆς τοκάδων,

αὐτὸς ἐπεὶ σύριγγι μελλίζεται εὐκελάδῳ Πάν,
 ὄγρὸν λείξ ζευκτῶν χεῖλος ὕπερ καλάμων·
 5 αἱ δὲ πέριξ θαλεροῖσι χορὸν ποσὶν ἐστήσαντο
 Ὑδριάδες νύμφαι, νύμφαι Ἀμαδρυάδες.

25.

Ἐψίκομον παρὰ τάνδε καθίζεο φωνήεσσαν
 φρίσσουσιν πυκνοῖς κῶνον ὑπὸ ζεφύροις,
 καὶ σοι καχλάζουσιν ἑμοῖς παρὰ νάμασι σύριγγ
 θελγομένῳ στάξει κῶμα κατὰ βλεφάρων.

26.

Ἄ Κύπρις τὰν Κύπριν ἐνὶ Κνίδῳ εἶπεν ἰδοῦσα·
 'φεῦ φεῦ, ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης';

27.

Ἡ Παφίη Κυθέρεια δι' οἴδατος ἐς Κνίδον ἦλθεν,
 βουλομένη κατιδεῖν εἰκόνα τὴν ἰδίην·
 πάντῃ δ' ἀθρήσασα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ
 φθέγγατο· 'ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;
 Πραξιτέλης οὐκ εἶδεν ἄ μὴ θέμις, ἀλλ' ὁ σίδηρος
 ἔξεσ', (Ἄρης οἶαν) ἤθελε, τὴν Παφίην.

28.

Οὔτε σε Πραξιτέλης τεχνάσατο, οὔθ' ὁ σίδαρος·
 ἀλλ' οὕτως ἔστις, ὥς ποτε κρινομένη.

29.

Τὸν Σάτυρον Διόδωρος ἐκοίμισεν, οὐκ ἐτόρευσεν·
 ἦν νύξῃς, ἐγερεῖς· ἄργυρος ὕπνον ἔχει.

30.

Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ οὐχὶ πεσεῖται
 διζόμεναι, ψυχὴν ἐδρον Ἀριστοφάνους.

31.

Ἀρχεάνασσαν ἔχω τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἑταίρην,
 ἣς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων πικρὸς ἔπεστιν ἔρως·
 ἃ δειλοὶ νεότητος ἀπαντήσαντες ἐκείνης
 πρωτοπλόου, δι' ὅσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.

32.

Ἄ Κύπρις Μούσαισι· ἑοράσῃα, τὰν Ἀφροδίταν
 τιμᾶτ', ἣ τὸν Ἑρωτ' ὕμιν ἐφοπλίσουμαι.
 γὰρ Μοῦσαι ποτὶ Κύπριν· Ἄρει τὰ στωμύλα ταῦτα·
 ἡμῖν δ' οὐ πέτεται τοῦτο τὸ παιδάριον.

33.

ἄλσος δ' ὥς ἐκόμεσθα βαθύσκιον, εὐρομεν ἔνδον
 πορφυρέοις μήλοισιν ἰοικόντα παῖδα Κυθήρης·
 οὐδ' ἔχεν ἰοδόκον φαρέτρην, οὐ καμπύλα τόξα·
 ἀλλὰ τὰ μὲν δένδρεσσιν ὕπ' εὐπετάλοισι κρέμαντο·
 αὐτὸς δ' ἐν καλύκεσσι ῥόδων πεπεδημένος ὕπνω
 εὔδεν μειδιών· ξουθαὶ δ' ἐφύπερθε μέλισσαι
 κηροχύτ(ης ἑσμός) λαροῖς ἐπὶ χελλεσι βαῖνον.

5

XL.

SCYTHINUS.

IAMBOS.

1.

ἦν ἀρμόζεται
 Ζηνὸς εὐειδῆς Ἀπόλλων, πᾶσαν ἀρχὴν καὶ τέλος
 συλλαβῶν, ἔχει δὲ λαμπρὸν πληκτρον ἡλίου φάος.

[2.]

Ἦλθέν μοι μέγα πῆμα, μέγας πόλεμος, μέγα μοι πῦρ,
 Ἴλισσός πλήρης τῶν ἐς ἔρωτ' ἐτέων,
 αὐτὰ τὰ καιρὶ ἔχων ἐκκαίδεκα, καὶ μετὰ τούτων
 πάσας καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας χάριτας,
 5 καὶ πρὸς ἀναγνῶναι φωνὴν μέλι, καὶ τὸ φιλῆσαι
 χεῖλεα, καὶ τὸ λαβεῖν ξυδὸν ἀμεμπτότατον.
 καὶ τί πάθω; φασὶν γὰρ ὄρεν μόνον· ἥ δ' ἀγρυπνήσω
 πολλάκι, τῇ κενεῇ Κύπριδι χειρομαχῶν.

[3.]

Ὅρθὸν νῦν ἔστηκας, ἀνάνυμον, οὐδὲ μαραινῇ,
 ἐντέτασαι δ' ὥς ἂν μήποτε παυσόμενον;
 ἀλλ' ὅτε <μοι> Νεμεσηνὸς ὄλον παρέκλινεν ἑαυτὸν
 πάντα διδοὺς ἃ θέλω, νεκρὸν ἀπεκρέμασο.
 5 τείνεο καὶ ῥήσσου καὶ δάκρυε, πάντα ματαίως·
 οὐχ ἔξεις ἔλεον χειρὸς ἀφ' ἡμετέρης.

XLI.

[SIMMIAS THEBANUS.]

1.

Τὸν σὲ χοροῖς μέλψαντα Σοφοκλέα, παῖδα Σοφίλλου,
 τὸν τραγικῆς Μούσης ἀστέρα Κερρόπιον,
 πολλάκις (ὄν) θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηναῖσι τεθλητῶς
 βλαισὸς Ἀχαρνίτης κισσὸς ἔρεψε κόμην,
 5 τύμβος ἔχει καὶ γῆς ὀλλγον μέρος· ἀλλ' ὁ περισσὸς
 αἰὼν ἀθανάτοις δέρεται ἐν σελάσιν.

2.

Ἠρέμ' ὑπὲρ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἡρέμα, κισσέ,
 ἐρπύλοις χλοερὸς ἐκπροχέων πλοκάμους,
 καὶ πέταλον πάντῃ θάλλοι ῥόδου, ἥ τε φιλορροῇ

grape - vine

ἄμπελος, ὄγρα περίξ κλήματα χεναμένη,
εἵνεκεν εὐμαθίης πενιτόφρανος, ἦν δ' μελιχρὸς
ἥσκησεν Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων.

5

XLII

ZEUXIS.

Ἡράκλεια πατρίς, Ζεῦξις δ' ὄνομ'· εἰ δέ τις ἀνδρῶν
ἡμετέρης τέχνης πείρατά φησιν ἔχειν,
δείξας νικάτω . . .
. . δοκῶ δ' ἡμᾶς οὐχὶ τὰ δεύτερον ἔχειν.

XLIII.

PARRHASIUS.

1.

Ἀβροδίαίτος ἀνὴρ ἀρετὴν τε σέβων τόδ' ἔγραψεν
Παρράσιος κλεινῆς πατρίδος ἐξ Ἐφέσου.
οὐδὲ πατὴρ λαθόμεν Ἐυήνορος, ὅς (ῥά μ') ἔφυσεν
γνήσιον, Ἑλλήνων πρῶτα φέροντα τέχνης.

2.

Εἰ καὶ ἄπιστα κλύουσι, λέγω τάδε· φημὶ γὰρ ἦδη
τέχνης εὐρῆσθαι τέρματα τῆσδε σαφῆ
χειρὸς ὑφ' ἡμετέρης· ἀνυπέρβλητος δὲ πέπηγεν
οὕρος. ἀμώμητον δ' οὐδὲν ἔγεντο βροτοῖς.

3.

οἷος δ' ἐννύχιον φαντάζετο πολλάκι φοιτῶν
Παρρασίῳ δι' ὕπνου, τοῖος ὅδ' ἐστὶν ὄρα.

3. (4.)

πλοῦτον μὲν Σκοπαδῶν, μεγαλοφροσύνην δὲ Κίμωνος,
νίκας δ' Ἀρχεσίλα τοῦ Λακεδαιμονίου.

4. (5.)

ἐκ μελέτης πλείους ἢ φύσεως ἀγαθοί.

5. (3.)

Καὶ νῦν Κλεινίου υἱὸν Ἀθηναίου στεφανώσω
Ἀλκιβιάδην νέοισιν ὑμνήσας τρόποις·
οὐ γὰρ πως ἦν τοῦνομ' ἐφαρμόξειν ἐλεγείῳ·
νῦν δ' ἐν ἱαμβείῳ κείσεται οὐκ ἀμέτρως.

6. (3.)

γνώμη δ' ἢ σε κατήγαγ', ἐγὼ ταύτην ἐν ἅπασιν
εἶπον καὶ γράψας τοῦργον ἔδρασα τόδε·
σφραγὶς δ' ἡμετέρας γλώσσης ἐπὶ τοῖσδεσι κεῖται.

7. (7.)

τὸν δὲ γυναικείων μελέων πλέξαντά ποτ' ᾤδᾳς
ἡδὺν Ἀνακρεῖοντα Τέως εἰς Ἑλλάδ' ἀνῆγεν,
συμποσίων ἐρέθισμα, γυναικῶν ἡπερόπενμα,
αὐλῶν ἀντίπαλον, φιλοβάρβιτον, ἡδὺν, ἄλυπον.
5 οὐ ποτὲ σου φιλότης γηράσεται οὐδὲ θανέται,
ἔστ' ἂν ὕδωρ οἶνω συμμιγνύμενον κυλίκεσσιν
παῖς διαπομπεύῃ, προπόσεις ἐπιδέξια νωμῶν,
παννυχίδας θ' ἱερὰς θήλεις χοροὶ ἀμφιέπωσιν,
πλάστιγξ θ' ἢ χαλκοῦ θυγάτηρ ἐπ' ἔγκραισι καθίζῃ
10 κοττάβου ὑψηλαῖς κορυφαῖς Βρομίου ψακάδεσσιν.

XXXVII.

[S O C R A T E S.]

1.

*Αἶσωπός ποτ' ἔλεξε Κορίνθιον ἄστν νέμουσιν,
μὴ κρίνειν ἀρετὴν λαοδίκῳ σοφίῃ.*

2.

Δήλι' Ἀπολλὸν χαῖρε καὶ Ἄρτεμι, παῖδε κλεινώ.

3

*οἳ δὲ χοροῖς κάλλιστα θεοὺς τιμῶσιν, ἔριστοι
ἐν πολέμῳ.*

XXXVIII.

A N T I M A C H U S.

Α Τ Δ Η.

1.

φεύγοντας γαίης ἔκτοθι Δωτιάδος

2.

(ἐνθα) Καβάρουσι θῆκεν ἀγακλέας ὀργειῶνας.

3.

*εἶπε δὲ φωνήσας· Ἰόλυβε, θρεπτήρια τάσδε
ἵππους τοι δώσω δυσμενέων ἐλάσας.'*

†4.

*. . . . τότε δὴ χρυσέῳ ἐν δέπατ
Ἥελιον πρόμπνευεν ἀγακλυμένη Ἑρὺθεια.*

†5.

. οἱ τῶν μεγάλων ἔρκοτορές εἰσι κακῶν.

†6

ἤνυτε τις καύηξ δύπτη . . .
 ἄλμυρον ἐς πέλαγος

XXXIX.

[P L A T O.]

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

1.

Τὴν ψυχὴν, Ἀγάθωνα φιλῶν, ἐπὶ χεῖλεσιν ἔσχον·
 ἦλθε γὰρ ἡ τλήμων ὥς διαβησομένη.

2.

Τῷ μήλω βάλλω σε· σὺ δ' εἰ μὲν ἐκοῦσα φιλεῖς με,
 δεξαμένη τῆς σῆς παρθενίης μετάδος·
 εἰ δ' ἄρ' ὃ μὴ γίγνοιτο νοεῖς, τοῦτ' αὐτὸ λαβοῦσα
 σκέψαι τὴν ὥρην ὥς ὀλιγοχρόνιος.

3.

Μῆλον ἐγὼ· βάλλει με φιλῶν σέ τις· ἀλλ' ἐπίνευσον,
 Ξανθίππη· κἀγὼ καὶ σὺ μαραινόμεθα.

4.

Ἡ σοβαρὸν γελάσασα καθ' Ἑλλάδος, ἥ (ποτ') ἐρασιδὼν
 ἔσμον ἐπὶ προθύροις Λαῖς ἔχουσα νέων,
 τῇ Παφίῃ τὸ κάτοπτρον· ἐπεὶ τοίῃ μὲν ὁρᾶσθαι
 οὐκ ἐθέλω, οἷη δ' ἦν πάρος οὐ δύναμαι.

5.

Τὸν Νυμφῶν θεράποντα, φιλήμβριον, ὕγρον ἀοιδόν,
 τὸν λιβάσιν κούφαις τερπόμενον βάτραχον

χαλκῷ μορφώσας τις ὁδοιπόρος εὐχος ἔθηκεν,
καύματος ἐχθροτάτην δίψαν ἀκεσάμενος.
πλάζομένῳ γὰρ ἔδειξεν ὕδωρ, εὐκαιρον αἰώσας
κοιλιάδος ἐκ δροσερῆς ἀμφιβίῳ στόματι.
φωγῆν δ' ἡγήτειραν ὁδοιπόρος οὐκ ἀπολείπων
[εὖρε πόσιν γλυκερῶν ὧν ἐπόθει ναμάτων.]

5

6.

Ἄρμενος ἦν ξεινοσιν ἀνὴρ ὅδε καὶ φίλος ἀστοῖς,
Πίνδαρος, εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος.

7.

Δάκρυα μὲν Ἑκάβῃ τε καὶ Ἰλιάδεσσι γυναιξίν
Μοῖραι ἐπέκλωσαν δὴ ποτε γεινομέναις·
σοὶ δέ, Δίῳ, βέξαντι καλῶν ἐπινίκιον ἔργων
δαίμονες εὐρείας ἐλπίδας ἐξέχεαν·
κείσαι δ' εὐρυγόρῳ ἐν πατρίδι τίμιος ἀστοῖς,
ὦ ἐμὸν ἐκμήνας θυμὸν ἔρωτι Δίῳ.

5

8.

Νῦν ὅτε μῆδ' ἄλλεις ὅσον μόνον εἶπ' ὅτι καλός,
ὥπται καὶ πάντῃ πᾶς τις ἐπιστρέφεται.
θυμέ, τί μὲν νύεις κυσὶν ὅστέον; εἴτ' ἀνιήσει
ὑστερον· οὐχ οὕτω Φαῖδρον ἀπωλέσαμεν;

9.

Οἷδε ποτ' Αἰγαλοιο βαρύβρομον οἶδμα λιπόντες
Ἑκβατάνων πεδίῳ κείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ.
χαῖρε κλυτὴ ποτε πατρίς Ἑρέτρια, χαῖρετ' Ἀθῆναι,
γέιτονες Εὐβοίης, χαῖρε θάλασσα φίλη.

10.

Εὐβοίης γένος ἐσμέν Ἑρετρικόν, ἄγχι δὲ Σούσων
κείμεθα, φεῦ, γαίης ὅσσον ἄφ' ἡμετέρης.

11.

Ναυηγοῦ τάφος εἶμι· ὁ δ' ἀντίον ἐστὶ γεωργοῦ
ὥς ἄλλ' καὶ γαίῃ ξυνὸς ὕπαισ' Ἀΐδης.

12.

Ναυηγόν με δέδορκας· ὃν ἡ κτείνασα θάλασσα
γυμνώσαι πυμάτου φάρεος ἤδέσαστο, *καὶ ἀνέμωι*
ἄνθρωπος παλάμῃσιν ἀταρβήτοις μ' ἀπέδυσεν,
τόσσον ἔγχεος τόσσον κέρδεος ἀράμενος·
5 κείνο καὶ ἐνδύσαιτο καὶ εἰς Ἀΐδαο φέροιτο,
καὶ μιν ἴδοι Μίνως τοῦμυδ' ἔχοντα δάκος.

13.

Πλωτῆρες, σώξοισθε καὶ εἰν ἄλλ' καὶ κατὰ γαῖαν·
ἴστε δὲ ναυηγοῦ σῆμα παρερχόμενοι.

14.

Ἀστέρας εἰσαθρεῖς ἀστήρ ἐμός· εἶθε γενομένην
οὐρανός, ὥς πολλοῖς ὅμμασιν εἰς σὲ βλέπω.

15.

Ἀστήρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν ἔφως,
νῦν δὲ θανὼν λάμπεις Ἑσπερος ἐν φθιμένοις.

16.

Εἰνοδίην καρύην με παρερχομένοις ἐφύτευσαν
παισὶ λιθοβλήτου παλγνιον εὐστοχίης·
πάντας δ' ἀκρεμόνας τε καὶ εὐθαλέας ὁροδάμνους
κέκλασμαι, πυκιναιῖς χειμάσι βαλλομένη·
5 δένδρεσιν εὐκάρποις οὐδὲν πλέον· ἡ γὰρ ἔγωγε
δυσδαίμων ἐς ἐμὴν ὕβριν ἐκαρποφόρον.

17.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὐρὼν ἔλιπεν βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
ὃν λίπεν οὐχ εὐρὼν ἤψεν ὃν εὐρε βρόχον.

18.

Χρυσὸν ἀνὴρ ὁ μὲν εὔρεν, ὁ δ' ὥλεσεν· ὦν ὁ μὲν εὐρῶν
εἵπεν, ὁ δ' οὐχ εὐρῶν λυγρὸν ἔδησε βρόχον.

19.

Αἰὼν πάντα φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν
οὔνομα καὶ μορφὴν καὶ φύσιν ἥδὲ τύχην.

20.

Ἐννέα τὰς Μούσας φασὶν τινες· ὥς ὀλιγόρως·
ἡνίδε καὶ Σαπφῶ Λεσβόθεν ἡ δεκάτη.

21.

Εἰκόνα πέντε βοῶν μικρὰ λίθος εἶχεν ἱσπιδίς,
ὥς ἤδη πάσας ἔμπνοα βοσκομένας·
καὶ τάχα κἂν ἀπέφευγε τὰ βολίδια· νῦν δὲ κρατεῖται
τῇ χρυσῇ μάνδρῃ τὸ βραχὺ βουκόλιον.

22.

Τὸν Βρομίον Σάτυρον τεχνήσατο δαιδαλέῃ χεῖρ,
μούνῃ θεσπεσίῳ πνεῦμα βαλοῦσα λίθῳ·
εἰμὶ δὲ ταῖς Νύμφαισιν ὁμέψιος· ἀντὶ δὲ τοῦ πρὶν
πορφυρέου μέθυος λαρὸν ὕδωρ προχέω.
εὐκκληλον δ' ἔθνεε φέρων πόδα, μὴ τάχα κοῦρον
κινήσης ἀπαλῷ κόματι θειλόμενον.

5

23.

Εἰμὶ μὲν εὐκεράοιο φίλος θεράπων Διονυσοῦ,
λείβω δ' ἀργυρέων ὕδατα Ναιάδων·
θέλω δ' ἡρεμεῖντα νέον περὶ κόματι παῖδα . . .

24.

Σιγάτω λάσιον Δρυάδων λέπας οἷ τ' ἀπὸ πέτρας
κρουνοὶ καὶ βληγῇ πουλυμυγῆς τοκάδων,

αὐτὸς ἐπεὶ σύριγγι μελίζεται εὐκελάδῳ Πάν,
 ὕγρον εἰς ξευκτῶν χεῖλος ὅπῃ καλάμων·
 ὅ αἱ δὲ πέριξ θαλεροῖσι χορὸν ποσὶν ἐστήσαντο
 Ἰθριάδες νύμφαι, νύμφαι Ἀμαδρυάδες.

25.

Ἵψίκομον παρὰ τάνδε καθίζεο φωνήεσσαν
 φρίσσουσιν πυκνοῖς κῶνον ὑπὸ ξεφύροις,
 καὶ σοὶ καγλάζουσιν ἐμοῖς παρὰ νόμασι σύριγγι
 θελγομένῳ στάξει κῶμα κατὰ βλεφάρων.

26.

Ἄ Κύπρις τὰν Κύπριν ἐνὶ Κνίδῳ εἶπεν ἰδοῦσα·
 'φεῦ φεῦ, ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης';

27.

Ἡ Παφίη Κυθήρεια δι' οἴδατος ἐς Κνίδον ἦλθεν,
 βουλομένη κατιδεῖν εἰκόνα τὴν ἰδίην·
 πάντῃ δ' ἀθρήσασα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ
 φθέγγατο· 'ποῦ γυμνὴν εἶδέ με Πραξιτέλης;
 Πραξιτέλης οὐκ εἶδεν ἅ μὴ θέμις, ἀλλ' ὁ σίδηρος
 ἔξεσ', (Ἄρης οἶαν) ἤθελε, τὴν Παφίην.

28.

Οὔτε σε Πραξιτέλης τεχνάσατο, οὔθ' ὁ σίδαρος·
 ἀλλ' οὕτως ἔστης, ὥς ποτε κρινομένη.

29.

Τὸν Σάτυρον Διόδωρος ἐκοίμισεν, οὐκ ἐτόρευσεν·
 ἦν νύξῃς, ἐγρεῖς· ἄργυρος ὕπνον ἔχει.

30.

Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ οὐχὶ πεσεῖται
 διζόμεναι, ψυχὴν ἐδρον Ἀριστοφάνους.

31.

Ἀρχεάνασσαν ἔχω τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἑταίρην,
 ἣς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων πικρὸς ἔπεστιν ἔρως·
 ἃ δειλοὶ νεότητος ἀπαντήσαντες ἐκείνης
 πρωτοπλόου, δι' ὅσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.

32.

Ἄ Κύπρις Μούσαισι· ἑοράσια, τὰν Ἀφροδίταν
 τιμᾷ, ἣ τὸν Ἔρωτ' ὕμνῳ ἐφοπλίσσεται.
 γαί Μοῦσαι ποτὶ Κύπριν· Ἄρει τὰ σταμύλα ταῦτα·
 ἡμῖν δ' οὐ πέτεται τοῦτο τὸ παιδάριον.

33.

ἄλσος δ' ὥς ἐκόμεσθα βαθύσκιον, εὐρομεν ἔνδον
 πορφυρέοις μήλοισιν ἰοικότα παῖδα Κυθήρης·
 οὐδ' ἔχεν ἰοδόκον φαρέτρην, οὐ καμπύλα τόξα·
 ἀλλὰ τὰ μὲν δένδρεσσιν ὕπ' εὐπετάλοισι κρέμαντο·
 αὐτὸς δ' ἐν καλύκεσσι ῥόδων πεπεδημένος ὕπνω
 εὖδεν μειδιῶν· ξουθαὶ δ' ἐφύπερθε μέλισσαι
 κηροχύτης ἑσμὸς) λαροῖς ἐπὶ χεῖλεσι βαῖνον.

5

XL.

SCYTHINUS.

IAMBOLI.

1.

ἦν ἀρμόζεται
 Ζηνὸς εὐειδὴς Ἀπόλλων, πᾶσαν ἀρχὴν καὶ τέλος
 συλλαβῶν, ἔχει δὲ λαμπρὸν πληκτρον ἡλίου φάος.

[2.]

Ἦλθέν μοι μέγα πῆμα, μέγας πόλεμος, μέγα μοι πῦρ,
 Ἴλισσός πλήρης τῶν ἐς ἔρωτ' ἐτέων,
 ἀντὰ τὰ καίρι' ἔχων ἐκκαίδεκα, καὶ μετὰ τούτων
 πάσας καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας χάριτας,
 5 καὶ πρὸς ἀναγνῶναι φωνὴν μέλι, καὶ τὸ φιλήσαι
 χεῖλεα, καὶ τὸ λαβεῖν ἔνδον ἀμεμπτότατον.
 καὶ τί πάθω; φασὶν γὰρ ὁρᾶν μόνον· ἥ ῥ' ἀγρυπνήσω
 πολλάκι, τῇ κενεῇ Κύπριδι χειρομαχῶν.

[3.]

Ὅρθόν νῦν ἕστηκας, ἀνάνυμον, οὐδὲ μαραίνῃ,
 ἐντέτασαι δ' ὥς ἂν μήποτε παυσόμενον;
 ἀλλ' ὅτε <μοι> Νεμεσηνὸς ὄλον παρέκλινεν ἑαυτὸν
 πάντα διδοὺς ἃ θέλω, νεκρὸν ἀπεκρέμασο.
 5 τείνεο καὶ δήσσου καὶ δάκρυε, πάντα ματαίως·
 οὐχ ἕξεις ἔλεον χειρὸς ἀπ' ἡμετέρης.

XLI.

[SIMMIAS THEBANUS.]

1.

Τὸν σὲ χοροῖς μέλψαντα Σοφοκλέα, παῖδα Σοφίλλου,
 τὸν τραγικῆς Μούσης ἀστέρα Κερκόπιον,
 πολλάκις (ὄν) θυμέλῃσι καὶ ἐν σκηνῇσι τεθληδῶς
 βλαισὸς Ἀχαρνίτης κισσὸς ἔρεψε κόμην,
 5 τύμβος ἔχει καὶ γῆς ὀλλγον μέρος· ἀλλ' ὁ περισσὸς
 αἰὼν ἀθανάτοις δέρεται ἐν σείλῳ.

2.

Ἡρόεμ' ὅπερ τύμβοιο Σοφοκλέος, ἡρέμα, κισσέ,
 ἐρπύλοισι χλοερούς ἐκπροχέων πλοκάμους,
 καὶ πέταλον πάντῃ θάλλοι ῥόδον, ἥ τε φιλορρῶξ

g. g. g. g. g.

ἄμπελος, ὅρα περίε κλήματα χευαμένη,
εἵνεκεν εὐμαθὲς παντόφρανος, ἣν ὁ μελιχρὸς
ἥσκησεν Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων.

5

wise (cf. πνεύμα)
twice, much
wise heart.

XLII.

ZEUXIS.

Ἡράκλεια πατρίς, Ζεῦξις δ' ὄνομ'· εἰ δέ τις ἀνδρῶν

ἡμετέρης τέχνης πείρατά φησιν ἔχειν,

δείξας νικάτω . . .

.. δοκῶ δ' ἡμᾶς οὐχὶ τὰ δεύτερά ἔχειν.

XLIII.

PARRHASIUS.

1.

Ἀβροδίαίτος ἀνὴρ ἀρετὴν τε σέβων τόδ' ἔγραψεν

Παρράσιος κλεινῆς πατρίδος ἐξ Ἐφέσου.

οὐδὲ πατρὸς λαθόμεν Εὐήνορος, ὅς (ῥά μ') ἔφυνσε

γνήσιον, Ἑλλήνων πρῶτα φέροντα τέχνης.

2.

Εἰ καὶ ἔπιστα κλύουσι, λέγω τάδε· φημὶ γὰρ ἤδη

τέχνης εὐρῆσθαι τέρματα τῆσδε σαφῇ

χειρὸς ὑφ' ἡμετέρης· ἀνυπέρβλητος δὲ πέπηγεν

οὗρος. ἀμώμητον δ' οὐδὲν ἔγεντο βροτοῖς.

3.

οἶος δ' ἐννύχιον φαντάζετο πολλὰκι φοιτῶν

Παρρασίῳ δι' ὕπνου, τοῖος ὅδ' ἐστὶν ὁρᾶν.

XLIV.

[PRAXITELES.]

Πραξιτέλης δν ἔπασχε διηκριβώσεν ἔρωτα,
 ἐξ ἰδίης ἔλκων ἀρχέτυπον κραδέης,
 Φρύνη μισθὸν ἐμείῳ διδοὺς ἐμέ· φίλτρα δὲ βάλλω
 οὐκέτ' οἰστεύων, ἀλλ' ἀτενιζόμενος.

XLV.

DIONYSIUS MINOR.

1.

Χαῖρε, καὶ ἡδόμενον βίοντον διάσφξε τυράννιον

2.

Δωρίδος ἐκ μητρὸς Φοίβου κοινώμασι βλαστῶν

XLVI.

MAMERCUS.

Τάσδ' ὀστρειογραφεῖς καὶ χρυσειεφαντηλέκτροις
 ἀσπίδας ἀσπιδίοις εἵλομεν εὐτελέειν.

XLVII.

ASTYDAMAS.

Εἰθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμενῃ ἢ κείνοι ἄμ' ἡμῖν,
 οἱ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν,
 ὥς ἐπ' ἀληθείας ἐκρίθην ἀφεθεῖς παράμιλλος·
 νῦν δὲ χρόνῳ προέχουσ', οἷς φθόνος οὐχ ἔπεται.

XLVIII.

PHILISCUS.

<Νῦν,> ὦ Καλλιόπης θύγατερ, πολυηγόρε Φρόντι,
 δείξεις, εἴ τι φρονεῖς καί τι περισσὸν ἔχεις·
 (τῷ) γὰρ ἐς ἄλλο σχῆμα μεταρμοσθέντ(ι) καὶ ἄλλοις
 ἐν κόσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ' ἕτερον
 δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκεῖν τινα *Λυσία* ὕμνον, 5
 (δῶρα) καταφθιμέν(ω) καὶ (στέφος) ἀθάνατον,
 ὃς τό τ' ἐμῆς ψυχῆς δείξει φιλέταιρον ἄπασιν
 καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετὴν.

XLIX.

APHAREUS.

Ἰσοκράτους Ἀφαρεὺς πατὴρ εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκεν
 Ζηνί, θεοῦς τε σέβων καὶ γονέων ἀρετὴν.

L.

SPEUSIPPUS.

Σῶμα μὲν ἐν κόλποις κατέχει τόδε γὰρ Πλάτωνος,
 ψυχὴ δ' ἰσόθεος τάξιν ἔχει μακάρων.

LI.

[DEMOSTHENES.]

Εἴπερ ἴσῃν γνώμῃ ῥώμῃν, Δημόσθενες, εἶχες,
 οὔ ποτ' ἂν Ἑλλήνων ἤρξεν Ἀρης Μακεδῶν.

LI.
ARISTOTELES.

ΕΛΕΓΕΙΑ.

1.

(Πρὸς Εὐδημον.)

ἔλθων δ' ἐς κλεινὸν Κεκροπίης δάπεδον
 εὐσεβέως σεμνῆς φιλίας ἰδρύσατο βωμὸν
 ἄνδρός, ὃν οὐδ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις·
 δς μόνος ἢ πρῶτος θνητῶν κατέδειξεν ἑναργῶς
 5 οἰκείῳ τε βίῳ καὶ μεθόδοισι λόγων,
 ὥς ἀγαθὸς τε καὶ εὐδαίμων ἅμα γίνεται ἀνὴρ·
 οὐ νῦν δ' ἔστι λαβεῖν οὐδενὶ ταῦτα ποτέ...

2.

Καλλιτέκνου μητρὸς θύγατερ

3.

Τόνδε ποτ' οὐχ ὀσίως παραβὰς μακάρων θέμιν ἀγνὴν
 ἔκτεινεν Περσῶν τοξοφόρων βασιλεὺς,
 οὐ φανερώς λόγῃ φονίους ἐν ἀγῶσι κρατήσας,
 ἀλλ' ἀνδρὸς πίστει χρησάμενος δολίου.

ΕΠΗ.

4.

Ἄγν' ἑσθλὰν πρέσβισθ' ἑκατηβόλῃς

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΕΡΜΕΙΑΝ.

5.

5
 10
 15

Ἀρετά, πολύμοχθε γένει βροτείῳ,
 θήραμα κάλλιστον βίῳ,
 σᾶς πέρι, παρθένε, μορφᾶς
 καὶ θανεῖν ξαλωτὸς ἐν Ἑλλάδι πότιμος
 καὶ πόνοὺς τλήναι μαλεροὺς ἀκάμαντας·
 τοῖον ἐπὶ φρένα βάλλεις
 καρπὸν ἐς ἀθάνατον χρυσοῦ τε κρείσσω
 καὶ γονέων μαλακαυγῆτοιο ὃ Ὑπνιον.
 σεῦ δ' ἔνεχ' οὐκ Αἰδὸς Ἡρακλέης Αἰήδας τε κοῦροι
 πόλλ' ἀνέτλασαν ἔργοις
 σὰν ἀγρεύοντες δύνανμιν·
 σοῖς δὲ πόθοις Ἀχιλεὺς Αἴας τ' Αἰδαο δόμους ἤλθον·
 σᾶς δ' ἔνεκεν φιλίου μορφᾶς καὶ Ἀταρνεὸς ἔντροφος
 ἀελίου γήρωσεν ἀνγᾶς·

τοιγὰρ αἰοίδιμος ἔργοις, ἀθάνατόν τε μιν αὐξήσουσι
 Μοῦσαι
 15 Μναμοσύνας θύγατρες, Διὸς ξενίου σέβας αὖξουσai
 φίλλας τε γέρας βεβαίον.

LIII.

CERCIDAS.

IAMBOS.

1.

Ἦν καλλιπύγων ξεῦγος ἐν Συρακούσαις.

MEAIAMBOS.

2.

6   - + ∞ + ∞ + -
          + ∞ + ∞ + ∞ + ∞ + ∞ + -
          + ∞ + - + ∞ + ∞ + -
          + ∞ + ∞ + ∞ +
          + ∞ + -
          + ∞ + - + ∞ + ∞ + ∞ +

οὐ μὰν ὁ πάρος γὰρ Σινωπεὺς
 τῆνος ὁ βακτροφόρος, διπλοείματος, αἰθεριβόσκας·
 ἀλλ' ἀνέβα χεῖλος ποτ' ὀδόντας ἐρείσας
 καὶ τὸ πνεῦμα συνδακῶν·
 6 ἥς γὰρ ἀλαθέως
 Διογένης Ζανὸς γόνος οὐρανίος τε κύων.

3.

· · ∞ + - + ∞ + -
 - + ∞ + - + ∞ + ∞ + - + ∞ +

〈οὐδὲ〉 τὸ τᾶς ρικνῆς χελώνας
ἀμναμόνεν· οἶκος γὰρ ἄριστος ἀλαθέως καὶ οἶλος.

4.

± υ ± - ± υ ± -
± υ ± - ± ∞ ± ∞ ± - ± υ
± ∞ ± ∞ ± - ± υ ± -
± υ ± - ± υ θ

Νοῦς ὄρη καὶ νοῦς ἀκούει·
πῶς κ' ἴδοιεν τὰν σοφίαν πέλας ἐστακυῖαν
ἀνέρες, ὧν τὸ κέαρ παλῶ σέσακται
καὶ δυσεκνίπτῃ τρυγί;

5.

- ± υ ± - ± ∞ ± ∞ ± -

ἐν κριομύξοις ἀνδράσιν εὐδοκιμήσει.

LIV.

AESCHRIO.

I AMBO I.

1.

Μήνη τὸ καλὸν οὐρανοῦ νέον σίγμα

* 2.

Στενὸν καθ' Ἑλλήσποντον, ἐμπόρων χῶρον,
ναῦται θαλάσσης ἐστρέφοντο μύρμηκες.

* 3.

ὁ δ' ἐξελὼν ἱμάντα φορτίου ζώνην

* 4.

ἱρις δ' ἔλαμψε, καλὸν οὐρανοῦ τόξον.

* 5.

καὶ πίσσαν ἐφθήν, ἥ θύραι μυρίζονται.

6.

καὶ θεῶν <βροῦμα>

ἄγρωστίιν εὗρες, ἦν Κρόνος κατέσπειρεν.

7.

Ἐγὼ Φιλαινὺς ἡ 'πίβωτος ἀνθρώποις
 ἐνταῦθα γήρα τῷ μακρῷ κεκοίμημαι·
 μή μ', ὦ μάταιε ναῦτα, τὴν ἄκρην κάμπτων
 χλεύην τε ποιεῦ καὶ γέλωτα καὶ λάσθην·
 οὐ γὰρ μὰ τὸν Ζῆν', οὐ μὰ τοὺς κάτω κούρους
 οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος οὐδὲ δημώδης·
 Πολυκράτης δέ, τὴν γενὴν Ἀθηναῖος,
 λόγων τι παιπάλημα καὶ κακὴ γλῶσσα,
 ἔγραψεν ἄσ' ἔγραψ'· ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδα.

Ε Φ Ε Σ Η Ι Σ.

8.

σύν ῥ' ἐχύθη ψυχὴν, πουλὺς τέ μιν ἔσχ' ὀρυμαγδός.

LV.

CASTORIO.

Σὲ τὸν βολαῖς νιφοκτύποις δυσχείμερον
 ναίουθ' ἔδραν, θηρονόμει Πάν, χθόν' Ἀρκάδων,
 κλήσω γραφῇ τῇδ' ἐν σοφῇ πάγκλειτ' ἔπη

συνθείς, ἄναξ, δύσγνωστα μὴ σοφῶς κλύειν,
 μουσοπόλε θήρ, κηρόχυτον ὃς μείλιγμ' ἰεῖς.

5

LVI.

C R A T E S .

ΠΑΙΓΝΙΑ.

1.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
 Μοῦσαι Πιερίδες, κλῦτέ μοι εὐχομένω·
 χόρτον ἐμῇ συνεχῶς δότε γαστέρι, ἦτε μοι αἰεὶ
 χωρὶς δουλοσύνης λιτὸν ἔθηκε βίον.

ὠφέλιμον δὲ φίλοις, μὴ γλυκερὸν τίθετε. 5
 χρήματα δ' οὐκ ἐθέλω συνάγειν κλυτά, κανθάρον ἔλβον
 μύρμηκός τ' ἄφενος χρήματα μαιόμενος,
 ἀλλὰ δικαιοσύνης μετέχειν καὶ πλοῦτον ἀγινεῖν
 εὐφορον εὐκτετον, τίμιον εἰς ἀρετήν.
 τῶν δὲ τυχὼν Ἐρμῆν καὶ Μούσας ἰλάσομ' ἀγνάς 10
 οὐ δαπάναις τρυφεραῖς, ἀλλ' ἀρεταῖς ὁσίαις.

2.

Χαῖρε, θεὰ δέσποινα, σοφῶν ἀνδρῶν ἀγάπημα,
 Εὐτελής, κλεινῆς ἔργου Σωφροσύνης·
 σὴν ἀρετὴν τιμῶσιν, ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκοῦσιν.

3.

τῶν δὲ κράτει ψυχῆς ἦθι ἀγαλλομένη

4.

καὶ μὴν Στίλπιον' εἰσεῖδον χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα
 ἐν Μεγάροις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
 ἐνθα τ' ἐρίζεσκεν, πολλοὶ δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑταῖροι·
 τὴν δ' ἀρετὴν παρὰ γράμμα διώκοντες κατέτριβον.

5.

Φιλιάσιόν τ' Ἀσκληπιάδην καὶ ταῦρον Ἐρετρῷ

6.

καὶ μὴν Μικκύλον εἰσεῖδον . . .
 τῶν ἐρίων ξαίνοντα γυναῖκά τε συγξαίνουσιν,
 τὸν λιμὸν φεύγοντας ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.

7.

Πήρη τις πόλις ἐστὶ μέσφ' ἐνὶ οἴνοπι τύφῳ
 καλὴ καὶ πίειρα, περίρρυτος, οὐδὲν ἔχουσα,
 εἰς ἣν ὅτε τις εἰσπλεῖ ἀνὴρ μωρὸς παράσιτος
 οὔτε λίχνος πόρνης ἐπαγαλλόμενος πυγῇσιν,
 ἀλλὰ θύμον καὶ σκόρδα φέρει καὶ σῦκα καὶ ἄρτους·
 ἐξ ὧν οὐ πολεμοῦσι πρὸς ἀλλήλους περὶ τούτων,
 οὐχ ὅπλα κέκτηνται περὶ κέρματος, οὐ περὶ δόξης.

8.

οὔθ' ὑπὸ χερσεῖων δουλουμένη οὔθ' ὑπ' ἐρώτων
 τηξιπόθων οὔτ' (εἰ) τι συνέμπορ(όν ἐστι) φίλυβρι
 ἡδονῇ ἀνδραποδώδει ἀδούλωτοι καὶ ἄκαμπτοι
 ἀθάνατον ρασίλειαν ἐλευθερίαν [τ'] ἀγαπῶσιν.

9.

μὴ πρὸ φακῆς λοπάδ' αὔξων
 ἐς στάσιν ἄμμε βάλης

10.

κόγχον καὶ κύαμον σύναγ' <ὦ φίλε>, καὶν τάδε δράσῃς
δηιδίως στήσεις <στάσεως> πενίας τε τρώπαιον.

11.

Ταῦτ' ἔχω, ὅσσ' ἔμαθον καὶ ἐφρόντισα καὶ μετὰ Μουσῶν
σέμν' ἐδάην· τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια τύφος ἔμαρψεν.

12.

Ἔλκε ποδὸς τεταγῶν διὰ βηλοῦ θεσπεσίοιο.

13.

Στείχεις δὴ, φίλε κυρτῶν,
βαίνεις τ' εἰς Αἶδαο δόμους κυφὸς διὰ γῆρας.

14.

Τίθει μαγείρῳ μνᾶς δέκ', ἱατρῷ δραχμήν,
κόλακι τάλαντα πέντε, συμβούλῳ καπνόν,
πόρῃ τάλαντον, φιλοσόφῳ τριώβολον.

15.

Ἐρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μή, χρόνος·
ἂν δὲ τούτοις μὴ δύνῃ χοῆσθαι, βρόχος.

16.

Κράτης Κράτητα χρημάτων ἀποστρεῖ.

*16a.

Χαλεπὸν γενέσθαι λιμὸν ἐπὶ τῷ δράγματι.

17. ΤΡΑΓΩΙΔΙΑΙ

Οὐχ εἷς πάτρας μοι πύργος, οὐ μία στέγη,
πάσης δὲ χέρσον καὶ πόλισμα καὶ δόμος
ἔτοιμος ἡμῖν ἐνδαιτυᾶσθαι πάρα.

18.

Οὐκ οἶσθα, πῆρα δύναμιν ἡλικίην ἔχει
θέρμων τε χοῦνιξ καὶ τὸ μηθενὸς μέλειν.

†18a.

τὰ δ' ἀργυρώματ' ἐστὶν ἢ τε πορφύρα
εἰς τοὺς τραγῳδοὺς χρήσιμ', οὐκ εἰς τὸν βίον.

19.

ὁ γὰρ χρόνος μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός,
ἅπαντα δ' ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα.

[20.]

ὠνείδισάς μοι γῆρας ὥς κακὸν μέγα,
οὐδ' μὴ τυχόντι θάνατός ἐσθ' ἢ ζημία,
οὐδ' πάντες ἐπιθυμοῦμεν, ἂν δ' ἔλθῃ ποτε,
ἀνιώμεθ'· οὕτως ἐσμὲν ἀχάριστοι φύσει.

LVII

THEOCRITUS CHIUS.

Ἑρμίου ἐννούχου τε καὶ Εὐβούλου ἄμα δούλου
μνήμα κενὸν κενόφρων τεῦξεν Ἀριστοτέλης·
ὃς διὰ τὴν ἀκρατῇ γαστρὸς φύσιν εἴλετο ναίειν
ἀντ' Ἀκαδημείας Βορβόρου ἐν προχοαῖς.

LVIII.

[M E N A N D E R.]

Χαῖρε, Νεοκλείδα δίδυμον γένος, ὃν δ' μὲν ὕμῶν
πατρὶδα δουλοσύνας ῥύσαθ', ὃ δ' ἀφροσύνας.

LIX.

S O D A M U S.

Τοῦτ' ἔλεγεν Σώδαμος Ἐπηράτου, ὃς μ' ἀνέθηκεν·
μηδὲν ἔγαν· καιρῷ πάντα πρόσεστι καλά.

LX.

C L E O N.

τοῦτο μὲν οὖν ῥέξαντες ἀολλέες ἡγερέθοντο
βαυριόθεν βριαροὶ Γοργοφόνου νέποδες.

LXI.

FRAGMENTA ELEGIACA ADESPOTA.

1.

ὥς αν' ἐχινόποδας καὶ ἀνὰ τρηχεῖαν ὄνωνιν
φύονται μαλακῶν ἄνθεα λευκοῖων.

2.

Ἡ νεότης ἀσύφηλος ἀεὶ θνητοῖσι τέτυκται·
εἰ δὲ δίκην βλάπτει, πούλῳ χειριότερη.

3.

ἦ γὰρ ἔπος τόδ' ἀληθές, ὅτ' οὐ μόνον ὕδατος αἶσαν,
ἀλλὰ τι καὶ χλεύης οἶνος ἔχειν ἐθέλει.

4.

Οὐκ ἔστιν μείζων βάσανος χρόνον οὐδενὸς ἔργου,
ὃς καὶ ὑπὸ στέρνοις ἀνδρὸς ἔδειξε νόον.

5.

Θριαὶ <δὴ> τὴν γρηῦν ἐπιπνεῖουσι κορώνην.

6.

ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ ὁ πάγκακος ἔμμορε τιμῆς.

7.

Οὐ μοι ἔτ' εὐκελάδων ὕμνων μέλει, οὐδ' ἔτι μολπῆς.

*8.

ἔσθλὸς ἔων ἄλλου κρείττονος ἀντέτυχεν.

9.

τόλμα (δὴ), κῆν τι τρηχὺν νέμωσι θεοί.

10.

ἦ θεὸς ἦ κρέσσων (δὴ τις)· ὀνησόμεθα.

11.

ἔσθλοὶ μὲν γὰρ ἀπλῶς, παντοδαπῶς δὲ κακοί.

12.

τὸν φρουρὸν φρουρεῖν χρῆ, τὸν ἐρῶντα δ' ἐρᾶν.

*13.

ἡμεῖς δ' εἰς Ἑλλῆς πόντον ἀπεπλέομεν.

*14.

κοῦραι ἐλαφρὰ ποδῶν ἔγνι' ἀειράμεναι

15.

. . . . ὀλίγης ἔστι διδασκαλίας.

16.

Οὐκέτι γινώσκουσιν Ἀθηναῖοι Μεγαρήας.

17.

ὃς νῦν ὀρχηστῶν πάντων ἀταλώτατα παίζειις

18.

ἥδέ ποτ' ἐν Τύρινθι

LXII.

FRAGMENTA IAMBICA ADESPOTA.

1.

Ξάνθη παλαιῇ γρηὶ πολλῆσιν φίλῃ

2.

περὶ σφυρὸν παχεῖα μισητὴ γυνή

3.

δίφρου τέτυκται βλῶσις, εὔξυγον τέρας.

4.

ἀνθεῦσαν ἀγαθοῖς πᾶσιν, οἷς θάλλῃ πόλις

5.

Πριηπίδος τε τῆς πρὸ Βοσπόρου πόλεος

6.

*πολλὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ
Νότος κυλίνδει κύματ' εὐρείης ἁλός.*

7.

οὐκ ἄξιῶ μικρὸν σε, μέγала δ' οὐκ ἔχω.

8.

γηρεῖς ἐν οἰκίοισιν

9.

καὶ παχυσκελὴς ἀλετρὺς πρὸς μύλην κινουμένη

10.

βαῖνε λάξ, ἐπὶ τραχήλου βαῖνε, καὶ πέλα χθονί.

* 11.

*δῆμος ἄστατον κακὸν
καὶ θαλάσσην πάνθ' ὁμοῖον ὑπ' ἀνέμον ῥιπίζεται,
καὶ γαληνὸς ἦν τύχη, πρὸς πνεῦμα βραχὺ κορύσσεται,
κῆν τις αἰτία γένηται, τὸν πολίτην κατέπιεν.*

---

* 12.

*... ὁ τὸν κυσὸν τρωθεῖς·
'ἦδεις, ὅπου μάλιστα τοῦ κράνους χρεία.'*

13.

... 'βαὺν βαὺν' καὶ κυνὸς φωνήν ἴεις.

14.

Ἐγὼ μὲν, ὦ Λεύκιππε, δεξιῇ σίτιν

* 15.

Κέρδαιν', ἐταῖρε, καὶ θέρους καὶ χειμῶνος.

* 16.

μέλλοντας ἤδη παρθένοις ἀλινδεῖσθαι

17.

(πλεῖα) γὰρ τρυγὸς γλυκείης, ἣν ἔτικτεν Ἀνθηδών.

18.

ἵππος θυφ' ἑπὶ κέντρα μὴ λάκτιξέ πα'.

19.

σοφῶς ὁ βοῦς ἐφασκεν ἀστράβην ἰδὼν·
'οὐκ ἔστ' ἐμὸν τὸ προῖγμα, πολλὰ χαιρέτω'.

*20.

ἀλλ' ἢ λύκος τὰς αἶγας ἐκκαλεῖ μολών.

21.

ἀρχῶν ἄκουε κἂν δοκῇ κἂν μὴ δοκῇ

*22.

Ἄβδηρα καλὴ Τηίων ἀποικίη.

23.

ἐκητι Σουλσῶντος εὐρυχωρίη

24.

ἔλκων ἐφ' αὐτὸν ὥστε καικίας νέφος.

*25.

τηλοῦ φίλοι ναίοντες οὐκ εἰσὶν φίλοι.

26.

μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἄψωμαι μάχης.

27.

<τοῖον> γὰρ οὐδὲ τοῖσιν εὐόργοις ἔπος ...

28.

φοινικελίκτην καὶ λόγων ἀλαξόνα

*29.

ἄψυχον ἄνδρα λαμβάνειν συνέμπορον ...

30.

σκληρὰν ἄκαρπον καὶ φτυγέσθαι κακὴν.

31.

ἢ <τ'> ἄγνος ἀνθεῖ χῶ βότρους πεπαίνεται

32.

οὐ - οὐ δῶρα καὶ θεοὺς παρήπαφεν.

33.

ἐμοῦ θανόντος γαῖα μειχθήτω πυρί·
οὐδὲν μέλει μοι· τὰμὰ γὰρ καλῶς ἔχει.

34.

δεσπότην κεκαρμένον

35.

ἐρρέτω φίλος σὺν ἐχθρῷ

36.

ἀλλ' ἔπου χώρας τρόποις

37.

<τῇν> ἐπ' Αἰνύρων ὁδόν

38.

πατρόθεν πορδηκίδα

POETAE MELICI.

I.
EUMELUS.

ΠΡΟΣΟΔΙΟΝ ΕΙΣ ΔΗΛΟΝ.

τῷ γὰρ Ἰδωμάτῃ καταθύμιος ἔπλετο Μοῖσα
ἃ καθαρὰν <κίθαριν> καὶ ἐλεύθερα σάμβαλ' ἔχοιτα

II.
TERPANDER.

1.

Ζεῦ, πάντων ἀρχά, πάντων ἀγήτωρ,
Ζεῦ, σοὶ πέμπω ταύταν ὕμνων ἀρχάν.

2.

Ἀμφί μοι αὖτε ἄναχθ' ἑκαταβόλον ἄειδ', ὦ φορὴν

2a.

ἀλλὰ ἄναξ, μάλα χαῖρε

3.

ἐνθ' αἰχμὰ τε νέων θάλλει καὶ μῶσα λίγεια
καὶ δίκαια εὐρυάγνια, καλῶν ἐπιτάροθος ἔργων.

[4.]

Σοὶ δ' ἡμεῖς τετραγήρην ἀποστέραντες ἀοιδὰν
ἐπιτατόνφ φόρμιγγι νέους κελαδήσομεν ὕμνους.

III.

ALCMAN.*)

ΠΑΡΘΕΝΕΙΑ.

1. (1. 2.)

± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞
 ± ∞ ± ∞ ±
 ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± -

Μῶσ' ἄγε, Μῶσα λίγεια πολυμμελὲς
 αἰενάοιδε, μέλος
 νεοχμὸν ἄρχε παρσένοις ἀείδην

καὶ ναὸς ἄγνους εὐπύργω Σεράπνας

χερσόνδε κωφὸν ἐν φύκεσσι πιτνεῖ.

2. (3.)

- ± ∞ ± - ± ∞ ± - ± ∞ ± ∞ ±
 - ± ∞ ± - ± ∞ ± -

Κάστωρ τε πῶλων ὠκέων δματῆρες, ἱππόται σοφοί
 καὶ Παλυδεύκης κυδρός

3. (31.)

ἔγων δ' αἰέσομαι
 ἐκ Διὸς ἀρχομένα

4. (29.)

(Εἰς Ἥραν.)

καὶ τὴν εὐχομαι φέροισα
 τόνδ' ἐλιγρῶσω πυλεῶνα
 κῆρατῶ κυπαίρω.

*) Numeri adiecti sunt editionis Welckerianae.

5.

± υ ± υ ± υ ὀ
 υ ± ω ± υ ± -
 ± υ ± υ ± υ ±
 υ ± ω ± υ ± -

± υ ± υ ± υ ±
 υ ± ω ± υ ± υ
 ω υ ± υ ± υ ±
 - ± ω ± υ ± -

5

± υ ± υ ± υ ± υ ω υ
 ± υ ± υ ± υ ± υ ± -
 ± υ ± υ ± υ ± υ
 ± υ ± υ ± υ ± υ
 ± ω ± ω ± ω ± ω
 { ± ω ± ω ± υ ± -
 ± ω ± ω ± ω ±

10

α' <τὸν ἔκτανε> Πωλυδεύκης.
 (οὐκ ἐγὼν) Λύκαισον ἐν καμοῦσιν ἀλέγω,
 <ἀλλ'> Ἐναρσφόρον τε καὶ Σέβρον ποδώκη,
 <Βωκόλο>ν τε τὸν βιατάν,
 <Ἰππόθω>ν τε τὸν κορυστάν,
 Εὐτείχη τε, Ξάνακτα τ' Ἀρήιον,
 <Ἀκμον>ά τ' ἔξοχον ἡμισίων.

P. I.

5

β' <καὶ στρατῶ> τὸν ἀγρόταν
 <Σκαῖον> μέγαν Εὐροντόν τε,
 <Ἄρεος ἄν> πάρω κλόνον
 <Ἀλκωνά> τε τὼς ἀρίστως
 <ἔνδρας οὐ> παρήσομες.
 <κράτησε γ>ὰρ Αἶσα παντῶν
 <καὶ Πόρος> γεραιάτοι

10

- 15 <σιῶν· ἀπ>έδιλος ἀλκά.
 <μήτις ἀνδ>ρώπων ἐς ὠρανὸν ποτήσθω,
 <μηδὲ πει>ρήτω γαμήν τὰν Ἀφροδίταν,
 <Κυπρίαν> ἀνασσαν, ἥ τιν'
 <ἡνειδ>ῇ παιδα Πόρκω
 20 <εἰναλίω. Χά>ριτες δὲ Διὸς δόμον
 <εἰσβαίνου>σιν ἐρογλεφάροι.

- γ' - υ - υ - τάτοι
 - υ - α δαίμων
 - υ - υ - φίλοις
 25 - υ - ἔδωκε δῶρα
 - υ - υ - γὰ ῥέον·
 - υ - ὤλεσ' ἦβα
 - υ - υ - <θ>ρόνον
 - υ - <μα>ταίας
 30 - υ - υ - ἔβα· τῶν δ' ἄλλος ἰῶ,
 <ἐφθιτ', ἄλλος δ' αὖτε> μαρμάρῳ μυλάκρῳ.
 <πάντας ἔστ' ἀνεῖ>λεν Ἄιδας,
 <νηπίως, οἷ Κᾶρας> αὐτοῖ
 <ἀφραδίαισιν ἐπέσ>πον· ἄλαστα δὲ
 35 ἔργα πάσον κακὰ μεσημένιοι.

P. D

- δ' ἔστι τις σιῶν τίσις·
 ὁ δ' Ὀλβιος, ὅστις εὖφρων
 ἀμέραν <δι>απλέκει
 ἄκλανστος. ἐγὼν δ' αἰίδα
 40 Ἀγιδῶς τὸ φῶς· ὁρῶ
 ἦ' ὥτ' ἔλιον, ὄνπερ ἄμιν
 Ἀγιδῶ μαρτύρεται
 φαίνην· ἐμὲ δ' οὔτ' ἐπαινῆν

- οὔτε μωμήσθαι νιν ἃ κλευνὰ χοραγὸς
 οὔδ' ἄμῳς ἔῃ· δοκεῖ γὰρ ἤμεν αὐτὰ 45
 ἐκπρεπῆς τῷς, ὥσπερ αἱ τις
 ἐν βοτοῖς στάσεις ἐπὶ πον
 παγὸν ἀεθλοφόρον καναχάποδα
 τῶν ὑποπετριδίων ὀνείρων.
- ε' ἦ οὐχ ὀρῆς; ὁ μὲν κέλης 50
 Ἐνετικός· ἃ δὲ χαίτα
 τᾶς ἐμᾶς ἀνεψιᾶς
 Ἀγησιχόρας ἐπανθεῖ
 χρυσὸς ὥς ἀκήρατος·
 τό τ' ἀργύριον πρόσωπον — 55
 διαφάδαν τί τοι λέγω;
 Ἀγησιχόρα μὲν αὐτά.
 ἃ δὲ δευτέρᾳ πεδ' Ἀγιδῶν τὸ φειδος
 ἵππος Εἰβήνῳ Κολαξαῖος δραμεῖται.
 ταὶ πελειάδες γὰρ ἄμιν 60
 Ὀρθρίᾳ φᾶρος φερούσαις
 νύκτα δι' ἀμβροσίαν ἄτε σήριον
 ἄστρον ἀφειρομέναι μάχονται.
- ς' οὔτε γὰρ τι πορφύρας 65
 τόσσος κόρος, ὥστ' ἀμύναι,
 οὔτε ποικίλος δράκων
 παγχρυσίος, οὔδ' ἐμίτρα
 Λυδία, νεανίδων
 ἱανογλεφάρων ἔγαλμα, P. III.
 οὔδ' ἐταὶ Ναννώδς κόμαι, 70
 ἀλλ' οὔδ' Ἀρέτα σιειδῆς,
 οὔδ' Συλακίς τε καὶ Κλεησισήρα,

οὐδ' ἐς Αἰνησιμβρότας ἐνθοίσα φασεῖς·
 Ἄσταφίς τέ μοι γένοιτο
 75 καὶ ποτιγλέποι Φιλύλλα,
 Δαμαρέτα τ' ἐρατά τε Φιανθεμῖς' —
 ἀλλ' Ἀγησιχόρα με τηρεῖ.

ζ' οὐ γὰρ ἂ καλλίσφυρος
 Ἀγησιχόρα πάρ' αὐτέῃ;
 80 Ἀριδοὶ δ' ἱκταρ μένει,
 θωστήριά τ' ἄμ' ἐπαινεῖ;
 ἀλλὰ τᾶν εὐχάς, σιοί,
 δέξασθε· (σι)ῶν γὰρ ἄνα
 καὶ τέλος. χοροστάτις,
 85 εἰποιμί κ', ἐγὼν μὲν αὐτὰ
 παρσένος μάταν ἀπὸ θρόνω λέλακα
 γλαυξ — ἐγὼν δὲ τᾶ μὲν Ἀώτι μαλίστα
 ἀνδάνην ἐρῶ· πόνων γὰρ
 ἄμιν ἰάτωρ ἔγεντο —,
 90 ἐξ Ἀγησιχόρας δὲ νεάνιδες
 <εἶρ>ήνας ἐρατᾶς ἐπέβαν.

η' τῷ τε γὰρ σηραφόρῳ
 αὐτῶς ἔ<πεται> μέγ' (ἄρμα),
 τῷ κυβερνάτῃ δὲ χρῇ
 95 κῆν ἢ μάλ' <ἄϊεν> ὤκα.
 ἂ δὲ τᾶν Σηρηνίδων
 ἀοιδότερα μὲν <οὐχί>,
 σιαὶ γὰρ, ἀντι δ' ἔνδεκα
 παίδων, δεκ<ὰς οἶ' ἀεί>δει.
 100 φθέγγεται δ' <ἄρ> ὥτ' ἐπὶ Ξάνθῳ φοαῖσι
 κύκνος· ἂ δ' ἐπιμέρῃ ξανθᾷ κομίσκα ...

6.

μάκαρος ἐκεῖνος

7. (11.)

-	+	+	+	+	+	+	-
	+	+	-	+	+	+	+
	+	+	+	+	+	+	+
-	+	+	+	+	+	+	-
	+	+	-	+	+	+	-

Οὐκ ἦς ἀνὴρ ἄγροικος οὐδὲ
 σκαιὸς οὐδὲ παράσοφος τις
 οὐδὲ Θεσσαλὸς γένος
 οὐδ' Ἑρυσιαῖος οὐδὲ ποιμήν,
 ἀλλὰ Σαρδίῳ ἀπ' ἀκροῦ.

5

7a.

Εμέ, Λατοῖδα, τέο δ' ἀρχέχορον

8. (12.)

Οὐ μ' ἔτι, παρθενικαὶ μελιγάρυες ἱμερόφωνοι,
 γυῖα φέρειν δύναται· βάλε δὴ βάλε κηρύλος εἶην,
 ὅστ' ἐπὶ κύματος ἄνθος ἄμ' ἀλκύνεσσι ποτῆται
 νηδεὲς ἦτορ ἔχων, ἀλιπόρφυρος εἶαρος ὄρνις.

9. (13.)

Πολλαλέγων θυνμ' ἀνδρί, γυναικὶ δὲ Πασιχάργα.

10. (50.)

Δύσπαρις, αἰνόπαρις, κακὸν Ἑλλάδι βωτιανείρα.

11. (51.)

καί ποτ' Ὀδυσσεύης ταλασίφρονος (ῥαθ') ἐταίρων
 Κίρκᾳ ἐπαλείψασα

12. (82.)

τίς δ' ἄν, τίς ποκα ῥᾷ ἔλλω νόον ἀνδρὸς ἐνίσποι;

*13.

ἄμεις δ' εἰρήναν· τόδε γὰρ θέτο Μῶσα λήγεια.

14. (61.)

οὐ γὰρ ἐγώνγα, Φάνασσα, Διὸς θυγάτηρ

15. (30.)

χρῦσιον ὄρμον ἔχων φαδινᾶν πετάλοισι
 καλῆᾶν

16. (4.)

Μῶσ' ἄγε Καλλιόπα, θυγάτηρ Διὸς,
 ἄρχ' ἐρατῶν ἐπέων, ἐπὶ δ' ἱμερον
 ὕμνῳ καὶ χαρίεντα τίθῃ χορόν.

17. (23.)

καί ποκά τοι δώσω τρίποδος κύτος,
 ᾧ κ' ἐνὶ <σιτί' ἀολ>λέ' ἀγείρης·
 ἀλλ' ἐτι νῦν γ' ἔκφυρος, τάχα δὲ πλέος
 ἔτνεος, οἷον ὁ παμφάγος Ἀλκμᾶν
 ἢ ἡράσθη χλιαρόν πεδὰ τὰς τροπὰς·
 οὔτι γὰρ ἦν τετυγμένον ἔσθει,
 ἀλλὰ τὰ κοινὰ γάρ, ὥσπερ ὁ δᾶμος,
 ῥατεύει.

18. (25.)

πολλάκι δ' ἐν κορυφαῖς ὀρέων, ὅκα
 θεοῖσι Γάδῃ πολίφανος ἐορτά,

χρύσιον ἄγρος ἔχοισα μέγαν σκύφον,
 οἷά τε ποιμένες ἀνδρες ἔχουσιν,
 χερσὶ λεόντειον ἐν γάλα θεῖσα
 τυρὸν ἐτύρηνσας μέγαν ἄτρυφον
 Ἀργεῖφόντα

19. (40.)

πάρ θ' ἱερὸν σκόπελον παρὰ τε Ψύρα

20. (8.)

Ἐλπατέ μοι τάδε, φύλα βροτήσια.

21. (72.)

ὧς ἀμὲς τὸ καλὸν μελίσκον

*22.

καὶ τὸ Διὸς θυγάτηρ μεγαλόσθενης

23.

Ζεῦ πάτερ, αἱ γὰρ ἐμὸς πόσις εἴη.

24. (113.)

ἔσσαιμένα πέρι δέρματα θηρῶν

25. (64.)

ταῦτα μὲν ὧς ἂν ὁ δᾶμος ἔπας

26. (70.)

τεῖ γὰρ Ἀλέξανδρος δάμασεν.

27.

εἶπε (μέγ') αὐτε

· φαίδιμος Αἴας

28. (78.)

ὁμέ τε καὶ σφετέρως ἵππως

*29.

καί τν φίλιππον ἐδῆκεν.

30. (21.)

λῦσαν δ' ἄπρακτα νεάνιδες, ὥστ'
 ὄρνις ἰέρακος ὑπερπταμένω.

31. (79.)

σφεὰ δὲ προτὶ γούνατα πίπτω.

32. (37.)

- + ∞ + ∞ + ∞
 + - + ∞ + ∞ + ∞ + - + ∞ + -

φοίναις δὲ καὶ ἐν θιάσοισιν
 ἀνδρείων παρὰ δαιτυμόνεσσι πρόπει παιᾶνα κατάρχην.

33. (124.)

καὶ ποικίλον ἱκα, τὸν ὀφθαλμῶν
 ἀμπελ<ίν>ων ὀλετήρα

34. (33.)

Κύπρον ἱμερτὰν λιποῖσα καὶ Πάφον περιφρόταν

35. (48.)

ὃς φέθεν πάλοις ἔπαλεν δαίμονάς τ' ἐδάσσατο.

36. (19.)

κῆπι τῇ μύλῃ δρυφῆται κῆπι ταῖς συναικλίαις.

37. (20.)

ἄικλον Ἀλκμάων ἀρμόξατο. .

38. (52.)

δουρὶ δὲ ξυστῶ μέμνηεν Αἴας αἱματῇ τε Μέμνων.

39.

Ἦσκέ τις Καφεὺς ἀνάσσαν.

40. (36.)

πρόσθ' Ἀπόλλωνος Λυκῆω

41.

σιοῖσι κἀνθρώποισιν αἰδοιέστατον

42. (66.)

καὶ κῆνος ἐν σάλεσσι πολλοῖς ἤμενος μάκαρς ἀνὴρ

43. (6.)

ἃ Μῶσα κέκλαγ', ἃ λίγεια Σηρῆν.

44. (26.)

Ἔρος με θαῦτε Κύπριδος Φέκατι
γλυκὺς κατεΐβων καρδίαν ἰαίνει.

45. (17.)

Κλῖναι μὲν ἐπτα καὶ τόσαι τράπεσσαι
μακωνίδων ἄρτων ἐπιστέφοισαι
λίνω τε σασάμω τε κῆν πελίχναις
(παλ)δεσσι χρυσοκόλλα.

46. (28.)

ἤδη ἀρῆξει πνάνιον τε πόλτον
χίδρον τε λευκὸν κηρίναν τ' ὀπώραν.

47.

λεπτά δ' ἔταρπος, νηλεὲς δ' ἀνάγκα.

48. (74.)

αἱ γὰρ ἔμιν
τούτων μέλοι.

49. (24.)

ῥας δ' ἔσηκε τρεῖς, θέρος
καὶ χειμα κῶπῶραν τρίταν,
καὶ τέτρατον τὸ φῆρ, ὅκα
σάλλει μὲν, ἐσθλὴν δ' ἄδαν
οὐκ ἔστιν.

50. (75.)

ἄμλιν δ' ὑπαυλήσει μέλος.

51. (77.)

καὶ χειμα πῦρ τε δάφιον

52.

οἶκας μὲν ὠραίῳ λίνῳ.

*53.

κῶ τοξότας Ἑρακλέης

*54.

οὐδὲ τῷ Κνακάλῳ οὐδὲ τῷ Νυρσύλῳ

55. (18.)

θριδανίσκας τε καὶ κριβανῶ(τῶς)

56. (34.)

Ἀφροδίτα μὲν οὐκ ἔστι, μάργος δ' Ἴερος οἶα παῖς
παῖσδε
ἄκρ' ἐπ' ἄνθη καβαίνων, ἃ μὴ μοι θίγῃς, τῷ κυπαι-
ρίσκῳ.

57. (7.)

Ἑκατον μὲν Διὸς υἱὸν τάβη Μῶσαι κροκόπεπλοι

58.

λιγύκορον πάλιν (ἀχεῖ).

59. (22.)

∪ ± ∪ ± ∪ ± -
 ± ∪ ± - ± ∪ ±
 ± ∪ ± ∪ ± ∪ ±

Ἔπη τάδε καὶ μέλος Ἀλκμᾶν
εὗρε, γεγλωσσάμενον
κακκαβίδων στόμα συνθέμενος.

*60. (14.)

ἔρπει γὰρ ἅντα τῷ σιδάρω τὸ καλῶς κιθαρίσδην.

61. (27.)

± ∪ ± - ± < ∪ ± > - ± ∪ ± ∪
 - ± ∪ ± ∪ ± ∪ ±
 ± - ± ∪ ± ∪ ±

τοῦτο Ἰαδειᾶν <ἐμλν> Μωσᾶν ἔδειξεν
δῶρον μάκαιρα παρθένων
ἃ ξανθὰ Μεγαλοστράτα.

62. (47.)

οἶα Διὸς θυγάτηρ
ἔρσα τρέφει καὶ Σελάνας
δίας

63. (123.)

- ± ∪ ± ∪ ± -
 - ± ∪ ± - ± ∪ . .

Ῥίπας ὕρος ἀνθρόν ὕλα,
νυκτὸς μελαίνας στέρν(ον)

64. (5.)

± ∪ ± ∪ ὀ
 ± ∪ ± ὦ ∪ - ∪ -

Μῶσα, Διὸς θυγάτηρ,
ὠρανίαφι, λίγ' αἰέσομαι.

65. (10.)

± - ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± -
 ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± -
 ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞
 - ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± -
 5 - ± ∞ ± - ± ∞ ± ∞ ± ∞
 ± - ± - ± -
 ± ∞ ± ∞ ±

εὔδουσιν δ' ὀρέων κορυφαί τε καὶ φάραγγες,
 πρῶονές τε καὶ χαράδραι,
 φῦλά θ' ἔρπετὰ (τόσσα) τρέφει μέλαινα γαῖα,
 θῆρες τ' ὀρεσκῶσι καὶ γένος μελισσᾶν
 5 καὶ κνώδαλ' ἐν βένθεσσι πορφυρέας ἄλός·
 εὔδουσιν δ' οἰωνῶν
 φῦλα τανυπτερόγυν.

66. (45.)

<Τύχα>

Εὐνομίας <τε> καὶ Πειθῶς ἀδελφὰ
 καὶ Προμαθείας θυγάτηρ

67. (73.)

ὄσαι δὲ παῖδες ἀμέων
 ἐντί, τὸν κῆρυγαν αἰνέοντι.

68.

οἶδα δ' ὀρνέων νόμος
 πάντων.

69. (60.)

ἄδοι Διὸς δόμῳ
 ὁ χορὸς ἀμὸς καὶ τοί, Φάναξ.

70. (53.)

∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞
 ∞ - ∞ ± ∞ ± - ∞ ± -
 ∞ - ∞ - - ∞ - ∞

ἀνήρ δ' ἐν ἀρμένοισιν
ἀλιτήριος ἦστ' ἐπὶ θάκ(ω) κατὰ πέτρας,
ὀρέων μὲν οὐδέν, δοκέων δέ

71. (81.)

σφοῖς ἀδελφιθεοῖς
κᾶρα καὶ φόνον

72.

τῷ δὲ σκόλλυν θεᾷ
κατὰν (κάραν λαβῶς') ἐπίαξεν.

*73.

τὼς τέκεν θυγάτηρ Γλαύκω μάκαιρα.

74. (80.)

τῷ δὲ γυνὰ ταμία σφεᾶς ἔειξε χάρας.

75. (114.)

〈ἀρκτὸν δ'〉 ἐπ' ἀριστερά κηρὸς ἔχων

76. (60.)

μέγα γείτονι γείτων.

77. (69.)

πρὸς δὲ τὲ τῶν φίλων

78. (71.)

σὲ γὰρ ἄξομαι.

79.

ἔχει μ' ἄχος, ὦ ὅλῃ δαίμον.

*80.

μηδέ μ' αἰείδην ἀπέρυκε.

81.

ἦ ῥα τὸν Φοῖβον ὕνειρον εἶδον;

82. (59.)

πειρά τοι μαθήσιος ἀρχά.

83. (121.)

ἔστι παρέντων μνᾶσιν ἐπιθέσθαι.

84. (63.)

Φρύγιον αὖλῃσεν μέλος Κερβήσιον.

85. (35.)

περισσόν· αἶ γὰρ Ἀπόλλων ὁ Λύκῃος

86. (35.)

Ἴνῳ σαλασσομέδοισ', ἄν ἀπὸ μάσδων

87. (83.)

νικῶ δ' ὁ κάρρων.

88. (85.)

μεῖον ἢ κοδύμαλον

88a.

ἀβάλε καὶ νοέοντα

89. (87.)

μάγαδιν δ' ἀποθέσθαι

90. (100.)

ταύσια πολλὰ κίω

91. (105.)

καὶ Κέρκυρος ἀγῆται.

92. (106.)

ὄκκα δὴ γυνὰ εἴην

93. (120.)

τὰν Μῶσαν καταύσεις.

94. (109.)

τῶν ἐν Θεσσαλίῳ κλείτει

95. (118.)

λαῖδος ἡμένα καλόν

96. (103.)

καλλὰ μελιζόμεναι

97. (76.)

τὰ *F*ὰ κάδεα

98. (16.)

τὸ νέκταρ ἔδμεναι

99.

Ἄρτεμιτος θεράποντα

*100.

κάλλιστ' ὑπανλῆν

*101.

κά μεγασθενῆς Ἄσαναία

*102.

Μελάμποδά τ' Ἀρπόλυκόν τε

*103.

ἄρχοι μὲν γάρ κ' ὁ θρασίων.

*104.

γλυκντάτων πρότανιν ὕμνων

*105.

μέλεα μελιπτέρωτα Μωσῶν

IV.

[ARION.]

- + ∞ +
 + ∞ + ∞ + ∞ + -
 - + ∞ + + ∞ + -

V.

ALCAEUS.

1. (20.)*)

Ἦ 'ναῖς Ἀπολλων, παῖ μεγάλῳ Δίῳς

2. (22.)

Χαῖρε Κυλλάνης δ' μέδεις, σὲ γάρ μοι
 θυμός ὑμνην, τὸν κορυφαῖσ' ἐν ἄγναις
 Μαῖα γέννα(το) Κρονίδα μιγεῖσα
 παμβασιλῆι.

3. (54.)

Ἦ 'ν' αἴσ' Ἀθανάα πολε<μαδόκος>,
 ἃ ποι Κορωνήας ἐπὶ <πί>σεων
 ναύῳ πάροιθεν ἀμφι<βαίνεις>
 Κωραλίῳ ποτάμῳ παρ' ὕχθαις.

4

τὸ δ' ἔργον ἀγῆσαιτο τέα κόρα.

4a. (82.)

ἦ που σύναγ' ἀνδρῶν <ξαδε>δασμένον
 στρατόν νόμισμ' (ἐπι)πνέοισα

*5. (24.)

... δεινότατον θέων
 <τὸν> γέννατ' εὐπέδιλλος Ἴρις
 χρυσοκόμα Ζεφύρῳ μιγεῖσα.

6. (2.)

Ἀσυνέτημι τῶν ἀνέμων στάσιν·
 τὸ μὲν γὰρ ἐνθεν κύμα κυλίνδεται,
 τὸ δ' ἐνθεν ἔμμες δ' ὄν τὸ μέσσον
 νᾶϊ φορήμεθα σὺν μελαίνῃ,

*) Numeri uncis inclusi sunt editionis Matthianae.

5 χείμωνι μοχθεῦντες μεγάλην μάλα·
 περ μὲν γὰρ ἄντλος ἰστοπέδαν ἔχει,
 λαίφος δὲ πᾶν ζάδηλον ἦδη
 καὶ λάκιδες μεγάλαι κατ' αὐτό·
 χόλαισι δ' ἄγκυλαι.

7. (3.).

τὸ δ' αὖτε κῦμα τῶν προτέρων ὄνω
 στείχει, παρέξει δ' ἄμμι πόνον πόλυν
 ἄντην, ἐπεὶ κε νῆος ἐμβᾶ

8. (4.)

Νῦν γρη̄ μεθύσθην καὶ τινα πρὸς βίαν
 πῶνην, ἐπειδὴ κάτθανε Μύρσιλος.

9. (7.)

Μέλαγχρος αἰδῶς ἄξιος εἰς πόλιν

10. (10.)

λόφον τε σείων Κάρικον

11. (94b.)

οὐδέ πω Ποσείδαν
 ἄλμυρον ἐστυφέλιξε πόντον.

*12.

ἑπταζον ὄστ' ὄρνιθες ὠκυν
 αἶετον ἐξαπίνας φάνευτα.

*13.

Ἄρεν, δι' ὀ<ν> φόβος δαΐκτηρ

*14.

τὸ γὰρ
 Ἄρενι κατθάνην κάλον.

*15.

μεῖξαν δ' ἐν ἀλλάλοισ' Ἄρενα.

16. (27.)

Ἦτοι μὲν ὁ Ζεὺς, ἐκ δ' ὁράνω μέγας
χείμων, πεπάργαισιν δ' ὑδάτων ῥόαι.

κάββαλλε τὸν χεῖμῶν', ἐπὶ μὲν τίθεις
πῦρ, ἐν δὲ κέρναις οἶνον ἀφειδέως
μέλιχρον, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσῃ
μαλθακὸν ἀμφι<βαλῶν> γνόφαλλον.

17. (29.)

Οὐ γρὴ κάκοισι θῦμον ἐπιτρέπην·
προκόφομεν γὰρ οὐδὲν ἀσάμενοι,
ὦ Βύκχι, φάρμακον δ' ἄριστον
οἶνον ἐνειαμένους μεθύσθην.

18. (36.)

οἶνος γὰρ ἀνθρώποισι δίοπτρον.

[19.] (42.)

θέλω τι φείπην, ἀλλὰ με κωλύει
αἰδώς.

20. (96.)

πρώτα μὲν Ἄντανδρος Λελέγων πόλις

21. (84.)

πάμπαν δ' ἐτύφωσ', ἐκ δ' ἔλετο φρένας.

*22. (123.)

καί τις ἐπ' ἐσχαταῖσιν οἴκεις

23.

ὥς λόγος ἐκ πατέρων ὄρωρεν.

24. (81.)

οἶκω τε περ σῶ καίπερ ἀτιμίαις

25. (89.)

καί κ' οὐδὲν ἐκ δένος γένοιτο.

26.

κάπιπλεύσῃν

νάεσσιν

27. (80.)

.. ὅτ' ἄσφ' ἀπολλυμένοις σάως

28. 29. (33. 32.)

ἀλλ' ἀνήτω μὲν περὶ ταῖς δέρραισιν
 περθέτω πλέκταις ὑποθύμιδάς τις,
 καδ' δὲ χενάτω μύρον ἄδυ κατ τῷ
 στήθεος ἄμμι.

*30. (25.)

ἄεισον ἄμμι τὰν ἰόκολπον

31.

χαῖρε καὶ πῶ τάνδε

32. (15.)

αἰ δέ κ' ἄμμι Ζεὺς τελέσῃ νόημα

*33. (74.)

.. νόον δὲ Φαύτω
 πᾶμπαν ἀέρρει.

34. (41.)

Ἰόπλοκ' ἄγνα μελλιχρόμειδε Σάπφοι

35. (12.)

ἄνδρες γὰρ πόλιος πύργος ἀρεῦναι.

36. 37. (67. 8.)

(Πρὸς Ἀντιμενίδαν.)

Ἦλθες ἐκ περάτων γὰρ ἐλεφαντίναν
 λάβαν τῷ ξίφεος χρυσοδέταν ἔχων,
 <ἐπειδὴ> μέγαν ἄθλον Βαβυλωνίοις
 συμμάχους τέλεσας, ρύσασθ' ἐκ πόνων,
 κτέννας ἄνδρα μαχαίταν βασιληῶν
 παλαίσταν ἀπυλείποντα μόναν ἱαν
 παχέων ἀπὸ πέμπων.

δ

38. (28a.)

Πίνωμεν, τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται.

39. (98.)

Ἀχνάσδημι κακῶς· οὔτι γὰρ οἱ φίλοι

40. (47.)

..... νῦν δ' οὗτος ἐπικρέτει
 κινήσας τὸν ἀπ' ἱρᾶς πυκιν(ῶς) λίθον.

41. (79.)

τὸ γὰρ θέων ἰότατ' ὕμμε λαχόντων γέρους (ἄφθιτον)
 θήσει.

42. (5.)

τὸν κακοπάτριδα

Πιττακὸν πόλιος τᾶς ἀχόλῳ καὶ βαρυδαίμονος
 ἐστάσαντο τύραννον μέγ' ἐπαίνεντες ἀολλέες

42a.

αἱ δὲ μὰν χέραδος μὴ βεβάω <F>εργάσιμον λίθον
 κίνησ, καὶ κεν ἴσως τὰν κεφάλαν ἀργαλίαν ἔχοι(ς)

43. (28a.)

Τέγγε πλεύμονα Φοῖνφ· τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται,
 ἃ δ' ὦρα χαλέπα, πάντα δὲ δίψαις ὑπὸ καύματος.
 ἄχει δ' ἐκ πετάλων Γάδεα τέττιξ, πτερύγων δ' ὕπο
 κακχέει λιγύραν <πύκνον> αἰοῖδαν, <σέλας> ὅπποτα
 5 φλόγιον (κατὰ γὰρ πε)πταμένον <πάντα> κατανάνη·
 ἄνθει δὲ σκόλυμος· νῦν δὲ γύναικες μιαιώταται,
 λέπτοι δ' ἄνδρες, ἐπεὶ <καὶ> κεφάλαν καὶ γόνα Σείριος
 ἄξει.

44. (31.)

Πίνωμεν· τί (τὰ) λύχ(ν') ὀμνένομεν; δάκτυλος ἀμέρα.
 καθ' δ' ἔερρε κυλίχναις μεγάλαις, αἵτα, ποικίλαις·
 οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Δίος υἱὸς λαθικάδεα
 ἀνθρώποισιν ἔδωκ'· ἐγγεε κέρναις ἕνα καὶ δύο
 5 πλέαις κακ κεφάλας, ἃ δ' ἑτέρα τὰν ἑτέραν κύλιξ
 ὠθήτω

45.

Κατ τὰς πόλλα παθοίσας κεφαλᾶς κακχε(άτω) μύρον
 καὶ κατ τῷ πολίῳ στήθεος.

46. (30.)

Μηδὲν ἄλλο φυτεύσης πρότερον δένδριον ἀμπέλω.

47. (85.)

αἰ κ' εἴπης, τὰ θέλεις, <αὐτὸς> ἀκούσαις <κε>, τὰ κ' οὐ
 θέλεις.

48. (53.)

Ὅρνιθές τινες οἶδ' ὠκεανῷ γᾶς <τ'> ἀπὸ περρᾶτων
 ἤλθον πανέλοπες ποικιλόδερροι τανυσίπτεροι.

49. (68.)

Νύμφαις, ταῖς Δίος ἐξ αἰγιόχω φαῖσι τετυγμέναις

50. (94e.)

αἱ γὰρ κἄλλοθεν ἔλθῃ, σὺ δὲ φαί<ς> κηνόθεν ἔμμεναι.

51.

.. γᾶς γὰρ πέλεται σέφ.

52. (99.)

.. εἷς τῶν δυοκαιδέκων

53. (75.)

.. σὺ δὲ σαύτῳ τομίας ἔσῃ.

54. (72.)

.. μῆδ' ὀνίαις τοῖς πέλας ἔμμεων
παρέχην

55.

.. ἐρραφέωτ' οὐ γάρ, ἔναξ,

56. (1.)

μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος χάλκῳ· παῖσα δ' Ἄρη κεκό-
σμηται στέγα
λάμπραισιν κυνίαισι, κατ' τῶν λευκοῖ κατ' ὑπερθεῖν ἱππιοὶ
λόφοι
νεύοισιν, κεφαλαίαισιν ἄνδρων ἀγάλματα· χάλκισαι δὲ
πασσάλοις
κρύπτουσι περικείμεναι λάμπραι κνάμιδες, ἄρκος
ἰσχύρῳ βέλεος,
θώρακές τε νέω λίνῳ κοίλαι τε κατ' ἄσπιδες βεβλή- 5
μεναι·
πᾶρ δὲ Χαλκίδικαι σπάθαι, πᾶρ δὲ ζώματα πόλλα καὶ
κυπάσσιδες·
τῶν οὐκ ἔστι λάθεσθ', ἐπειδὴ πρότιστ' ὑπὸ φέρον
ἔσταμεν τόδε.

57. (46.)

.. βλήχρων ἀνέμων ἀχείμαντοι πνόαι

*58. (52.)

.. γαίας καὶ νιφέντος ὠράνω μέσοι

59. (50.)

ὥς γὰρ δὴ ποτ' Ἀριστόδαμόν φαισ' οὐκ ἀπάλαμνον
ἐν Σπάρτῃ λόγον
εἶπην· 'χρήματ' ἔννηρ·' κένιχρος δ' οὐδεὶς πέλετ' ἔσλος
οὐδὲ τίμιος.

60. (59.)

Πέτρας καὶ πολίης θαλάσσης τέκνον . . .
..... ἐκ δὲ παίδων χάνουσι φρένας, ἃ θαλασσία λέπας.

61.

καὶ πλείστοισ' ἐάνασσε λάοις.

62. (71.)

.. ὥστε θέων μηδέν' Ὀλυμπίῳν λῦσαι ἄτερ Φέθεν.

63. (26.)

Κρονίδα βασίλῃος γένος Αἴαν, τὸν ἄριστον πεδ' Ἀχίλλεα

64. (15.)

Ἄμμιν ἀθάνατοι θεοὶ
νίκαν

65. (35.)

λάταγες ποτέονται
κυλιγνᾶν ἀπὸ Τηϊᾶν.

66. (77.)

.. οἵτινες ἔσλοι
ὑμῶν τε καὶ ἄμμεων.

*67.

Ἄρενος στρατιωτέροισ

*68. (73.)

ἐμαύτῳ παλαμάσομαι.

69. (60.)

ἐκ δὲ ποτήριον πάνης Δινομένη παρίσδων.

*70. (124.)

- - - - -

κόλπῳ σ' ἐδέξαντ' ἄγναι Χάριτες Κρόνῳ

71. (28b.)

Ἴηρος ἀνθεμόεντος ἐπάιον ἐρχομένοιο.

ἐν δὲ κέρνατε τῷ μελιάδεος ὅττι τάχιστα
κράτῃρα.

*72.

Κέλομαί τινα τὸν χαρίεντα Μένωνα καλέσσαι,
αἰ χρῇ συμποσίας ἐπ' ὄνασιν ἔμοι γε γένεσθαι.

73. (65.)

Ἀργάλεον πενία κάκον ἄσχετον, ἃ μέγα δάμν(αι)
λαὸν ἀμαχανία σὸν ἀδελφία.

74. (14.)

ὦνηρ οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κρέτος
ὀντρούφει τάχα τὰν πόλιν· ἃ δ' ἔχεται ῥόπας.

75. (49.)

. . . . Ἀχίλλευ, ὁ τᾷς Σκυθίκας μέδεις.

76. (51.)

κεῖσθαι (περ) κεφάλας μέγας, ὧ Αἰσιμίδα, λίθος

77. (34.)

ἄλλοτα μὲν μελιάδεος, ἄλλοτα δ'
ὀξυτέρῳ τριβόλων ἀρυτήμενοι

78. (90.)

καὶ Σκυθίαις ὑποδησάμενος

79. (37.)

Οἶνος, ὦ φίλε παῖ, καὶ ἀλάθεια

80. (69.)

Ἦμε δεῖλαν, ἔμε παῖσαν κακοτάτων πεδέχουσιν.

81.

Ἦπετον Κυπρογενῆας παλάμαισιν.

82.

τερένας ἄνθος ὀπώρας

83. (44.)

. . . . ἐλάφῳ δὲ βρόμος ἐν στήθεσι φύει φόβερος.

84. (94d.)

— ἐπὶ γὰρ πᾶρος ὀνίαρον ἐκνῆται.

85. (92.)

πάλιν ἃ ὕς παρορίννει.

86. (76.)

. . . . ἀλλὰ σάυτω μετέχων πρὸς πόσιν ἦβας

87. (40.)

Δέξαι με κωμάζοντα, δέξαι, λίσσομαί σε, λίσσομαι.

88. (70.)

Ἦ ῥ' ἔτι Δινομένην τῷ τ' Ὑγραδὴφ
τᾶρμενα λάμπῳ ἀ<πυ>κέατ' ἐν Μυρσινήφ;

89. (66.)

Ἐκ μ' ἔλασας ἀλγέων.

90. (78.)

ἄμμεσιν πεδάορον

91. (87.)

ἐγὼ μὲν οὐ δέω τάδε μαρτυρεῦντας.

92. (48.)

οὐδέ τι μυνάμενος ἄλλα τὸ νόημα

93. (94e.)

ἀπ πατέρων μάδος

94.

δάκη τῶν σικύων

95.

ἐνδυσ σίσυρναν.

VI.

SAPPHO.

1. (1.)*

*Ποικιλόθρον', ἀθάνατ' Ἀφροδίτα,
πατ' Δίος, δολόπλοκε, λίσσομαί σε,
μή μ' ἔσαισι μηδ' ὀνίαισι δάμνα,
πότνια, θῦμον.*

*ἀλλὰ τοῖδ' ἔλθ', αἱ ποτα κἀτέρωτα
τᾶς ἑμᾶς αὖδως αἰοῖσα πῆλιν
ἐκλυες, πάτρός δὲ δόμον λίποισα
χρύσιον ἤλθες*

---

*) Numeri adiecti sunt editionis Neumanianae.

10 ἄρμ' ὑπαγεύξαισα· κάλοι δέ σ' ἄγον·
 ὦκεες στρουῖθοι περὶ γᾶς μελαίνας
 πύκνα διννῆντες πτέρ' ἀπ' ὠράνω αἰθε-
 ρος διὰ μέσσω.

αἶψα δ' ἐξίκοντο· τὸ δ', ὦ μάκαιρα,
 μειδιάσαις' ἀθανάτῳ προσώπῳ,
 ἥρ' ὅτι δηῦτε πέπονθα κῶττι
 δηῦτε κάλημι,

κῶττι ἔμῳ μάλιστα θέλω γένεσθαι
 μαινόλῃ θύμῳ· τίνα δηῦτε Πείθῳ
 μαῖς ἄγην ἐς σὴν φιλότατα, τίς σ', ὦ
 20 Ψάπῳ, ἀδικήει;

καὶ γὰρ αἱ φεύγει, ταχέως διώξει,
 αἱ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἀλλὰ δώσει,
 αἱ δὲ μὴ φίλει, ταχέως φιλήσει
 κῶν ἐθέλοισ(αν)·

25 ἔλθε μοι καὶ νῦν, χαλεπᾶν δὲ λῦσον
 ἐκ μεριμνᾶν, ὅσσα δέ μοι τέλεσσαι
 θῦμος ἰμέρρει, τέλεσον· σὺ δ' αὐτὰ
 σύμμαχος ἔσσο.

2. (2.)

Φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θεοῖσιν
 ἔμμεν ὦνηρ, ὅστις ἐναντίος τοι
 ἰξάνει καὶ πλασίον ἄδν φωνεύ-
 σας ὑπακούει

5 καὶ γελαίσας ἱμερόεν, τὸ δὴ ἔμαν
 καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόασεν·
 ὥς γὰρ <ἐ>σφίδω βροχέως (σε), φώνας
 οὐδὲν ἔτ' εἰκει·
 ἀλλὰ καμ μὲν γλῶσσαν φέαργε, λέπτον δ'

αὐτίκα χρῶ πῦρ ὑπαδεδρόμακεν, 10
 ὀππάτεσσι δ' οὐδὲν ὄρημ', ἐπιρρόμ-
 βεισι δ' ἄκοναι.
 ἃ δέ μ' ἰδρως κακχέεται, τρόμος δὲ
 παῖσαν ἄγρει, χλωροτέρα δὲ ποίας 15
 ἔμμι, τεθνύακην δ' ὀλίγω 'πιδευ(ης)
 φαίνομαι ἄλλα.

3. (3. 106.)

Ἄσπερες μὲν ἀμφὶ κάλαν σελάνναν
 ἄψ ἀπυκρόπτοισι φάεινον εἶδος, 7 (theor)
 ὅποτα πλήθοισα μάλιστα λάμπη
 γᾶν <ἐπὶ παῖσαν>
 ἀργυρέα. 5

4. (4.)

ἀμφὶ δ' ὕδαρ
 <ἔσθον> ψυχρον κελάδει δι' ὕσδων 6
 μαλίνων, αἰθυσσομένων δὲ φύλλων 7
 κῶμα καταρρεῖ.

5. (5.)

ἔλθε, Κύπρι,
 χρυσίαισιν ἐν κυλίνεσσιν ἄβρωσ
 συμμειγμένον θαλίαισι νέκταρ
 οἶνοχοεῦσα.

6. (6.)

ἦ σε Κύπρος ἢ Πάφος ἢ Πάνορμος

7. (7.)

σοὶ δ' ἔγω λεύκας ἐπὶ (βῶμον) αἶγος
 κάπιλείψω τοι

*8.

αἰθ' ἔγω, χρυσοστέφαν' Ἀφροδίτα,
τόνδε τὸν πάλον λαχόην υ - -

9. (90.)

αἶ με τιμίαν ἐπόησαν ἔργα
τὰ σφὰ δοῖσαι

10. (47.)

τάδε νῦν ἐταίραις
ταῖς ἔμαισι τέρπνα κάλως ἀείσω.

11. [87.]

ὅστινας γὰρ
εὖ θέω, κῆνοί με μάλιστα σίννον-
ται . . . .

*12.

ταῖς κάλαις' ὕμνιν <τὸ> νόημα τῶμον
οὐ διάμειπτον.

13. (8.)

ταῖσι <δὲ> ψυχρὸς μὲν ἔγεντο θυμός,
παρ' οὗδε ἴεσι τὰ πτέρω . . . .

14.

. . . . . κατ' ἔμον στάλαγμον

15. (11.)

τὸν δ' ἐπιπλάζοντ' ἄνεμοι φέροιεν
καὶ μελεδῶναι.

16. (12.)

Ἀρτίως μ' ἂ χρυσοπέδιλλος Ἀῖώς

17. (83.)

πόδας δὲ
 ποίκιλος μάσλης ἐκάλυπτε, Λύδι-
 ον κάλον ἔργον.

18. (84.)

. . . . παντοδάπαις μεμιγμέ-
 να χροῖαισιν.

19.

ἀστέρων πάντων . . . ὁ κάλλι-
 στος . . .

*20.

ἢ τιν' ἔλλον
 <μᾶλλον> ἀνθρώπων ἔμεθεν φίλησθα.

[21.] (135.)

Κεῖνον, ὃ χρυσόθρονε Μοῦσ', ἔνισπες
 ὕμνον, ἐκ τᾶς καλλιγύναικος ἐσθλᾶς
 Τήμος χώρας ὃν ᾄδει τερπνῶς
 πρέσβυς ἀγανός.

22. (93.)

σκιδναμέναις ἐν στήθεσιν ὄργας
 μαψυλάκαν γλῶσσαν πεφύλαχθαι.

23. (61.)

αἱ δ' ἤχες ἔσλων ἡμερον ἢ κάλων,
 καὶ μὴ τι φείπην γλῶσσ' ἐκύνκα κάκον,
 αἰδῶς κέ σ' οὐ κ(ατ)ῆγεν ὅππ᾽ αὖτ',
 ἀλλ' ἔλεγες περὶ τῷ δικαίῳ.

24. (80.)

..... πόλλα μοι τὰν
Πωλυανακτίδα παῖδα χαίρων.

---

25. (66.)

χρύσειοι <δ'> ἐρέβινθοι ἐπ' αἰόνων ἐφύονται.

26. (27.)

Λάττω καὶ Νιόβα μάλα μὲν φίλαι ἦσαν ἑταιραι.

27. (16.)

μνάσεσθαι τινά φραμι καὶ ὕστερον ἀμμένων.

28. (14.)

Ἡράμαν μὲν ἐγὼ σέθεν, Ἀτθί, πάλαι πότα.

29. (27.)

σμίκρα μοι πάις ἔμμεν ἐφαίνεο κᾶχαρις.

*30.

(ἄλλα, μὴ) μεγαλύνεο δακτυλίῳ πέρι.

31.

Οὐκ οἶδ' ὅτι θέω· δύο μοι τὰ νοήματα.

32. (41.)

ὁ μὲν γὰρ κάλος ὅσσον ἰδην πέλεται <μόνον>,
ὁ δὲ κᾶγαθος αὐτίκα καὶ κάλος ἔσσεται.

33. (54.)

.. ἐγὼ δ' ἐπὶ μαλθάκαν
τύλαν <κα>σπολέω μέλεα.

34. (15.)

πόλλα δὲ ...
 ἀνὰριθμα ποτήρια (καὶ φιάλαι) ..

35. (74.)

Ἔρος ὥς ἄνεμος κατ' ὄρος θρούσιν ἐμπέσων
 φρένας (ἀμμετέραις) ἐτίναξεν ....

36. (75.)

ὥς δὲ παῖς πεδὰ μᾶτερα πεπτερύγωμαι.

37. (36.)

Ἦρος ἄγγελος λιμρόφωνος ἀήδων

*38. (37.)

Ἔρος δαυτέ μ' ὁ λυσιμέλης δόνει,
 γλυκύπικρον ἀμάχανον ὄρπειτον.

*39. (37.)

Ἄτθι, σοὶ δ' ἐμεθεν μὲν ἀπήχθετο
 φροντίσδην, ἐπὶ δ' Ἀνδρομέδαν πότη.

40. (40.)

ὅτα πάννυχος ἄσφι κατὰγρει.

(πρὸς Ἀφροδίτην.)

41. (25.)

χερρόμακτρα δὲ (κακ κομᾶν)
 πορφυρᾷ καταυταμενάτ' .. ἀτιμάσεις,
 <τά γ'> ἔπεμψ' ἀπὸ Φωκάας
 δῶρα τίμα ...

42. (24.)

Ἄγε <δὴ> χέλυ διὰ μοι
φωνάεσσα γένοιο.

43. (26.)

καὶ πόλλαις ὑποθύμιδας
πλέκταις (ἄμφ') ἀπάλα δέρεα

44. (122.)

Γέλλως παιδοφιλωτέρα

45. (91.)

μάλα δὴ κεκορημένας
Γόργως

46. (94.)

βρενθείω βασιληίῳ

47. (20.)

ἀλλ' ἔων φίλος ἄμμιν
λέχος ἄρνυσο νεώτερον·
οὐ γὰρ τλάσομ' ἐγὼ συνοί-
κην ἐοῖσα γεραιτέρα.

48. 49. (79. 70.)

κῆ δ' ἀμβροσίας μὲν κράτηρ ἐκέκρατο,
Ἔρμας δ' ἔλεν ὄλπιν θεοῖς οἶνοχοῆσαι.
κῆνοι δ' ἄρα πάντες καρχήσι<ά τ'> ἦχον
κἄλειβον, ἀράσαντο δὲ πάμπαν ἔσλα
τῷ γάμβρῳ.

[*50.] (55.)

Δέδυκε μὲν ἅ σελάννα
καὶ Πληιάδες, μέσαι δὲ
νύκτες, παρὰ δ' ἔρχετ' ὥρα,
ἔγω δὲ μόνα κατεύδω.

51. (56.)

πλήρης μὲν φαίνεται ἂ σελάννα·
αἱ δ' ὥς περὶ βῶμον ἐστάθησαν

*52. (46.)

Κρησσαί νύ ποτ' ὦδ' ἐμμελέως πόδεσσιν
ὠρχεῦντ' ἀπάλοισ' ἄμφ' ἐρόεντα βωμόν.

53. (46.)

πόας τέρεν ἄνθος μάλακον μάτεισαι

54.

..... αὐτα
(ὠράα) στεφαναπλόκην.

55. (39.)

ὀφθαλμοῖς δὲ μέλαις νύκτος ἄρκος

56.

χρυσοφάην θεράπαιναν Ἀφροδίτας

57. (62.)

^{δοῦναι}
Σταῖθι κ' ἄντα φίλος καὶ τὰν ἐπ' ὕσσοις
ὀμπέτασον χάριν.

58. (58.)

Ἔχει μὲν Ἀνδρομέδα κάλαν ἀμοίβαν.

59. (58.)

Ψάπφοι, τί τὰν πολύολβον Ἀφροδίταν

*60.

.... ἔμεθεν δ' ἔχεισθα λάθαν.

61. (50.)

Δεϋτέ νυν ἄβραι Χάριτες καλλίκομοί τε Μοῖσαι.

62.

πάρθενον ἀδύφωνον

*63. (128.)

Κατθναίσκει, Κυθήρη', ἄβρος Ἄδωνις, τί κε θεῖμεν;
'καττύπτεσθε, κόραι, καὶ κατερείκεσθε χίτωνας'.

*64.

ὦ τὸν Ἄδωνιν.

65. (30.)

Φαῖσι δὴ ποτα Λήδαν ὑακίνθ(ω) πεπνυκαδμένον
εὔρην ὦιον.

66. (21.)

ἔλθοντ' ἐξ ὀράνω πορφυρίαν περθεμένον χλάμιν

67. (22.)

Βροδοπάχες ἄγναι Χάριτες, δεῦτε Δίος κόραι.

68. (88.)

... ὁ δ' Ἄρεως φαῖσί κεν Ἀφαιστον ἄγην βία.

69. (19.)

κατθανοῖσα δὲ κείσεται οὐδέποτα μναμοσύνα σέθεν
ἔσσειτ' οὐδ' (ἔρος) <εἰς> ὕστερον· οὐ γὰρ πεδέχεις βρόδων
τῶν ἐκ Πιερίας· ἀλλ' ἀφάνης κῆν Ἀίδα δόμοις
φοιτάσεις πεδ' ἀμαύρων νεκύων ἐκπεποταμένα.

70.

οὐδ' ἴαν δοκίμοιμι προσίδοισαν φάος ἄλιω
ἔσσεσθαι σοφίαν πάρθενον εἰς οὐδένα πω χρόνον
τοιαύταν.

71. (23.)

..... τίς δ' ἀγροῦσσι τοι ἐπεμμένα
 σπόλιν ... θέλγει νόον .....
 οὐκ ἐπισταμένα τὰ βράκ' ἔλκην ἐπὶ τῶν σφύρων;

*72.

Ἦρων ἐξεδίδαξ' ἐ<κ> Γυάρων τὰν ἀνυόδρομον.

73. (29.)

..... ἀλλὰ τις οὐκ ἔμμι παλιγκότων
 ὄργαν, ἀλλ' ἀβάκην τὰν φρέν' ἔχω .....

74. (81.)

.. σύ τε κἀμὸς θεράπων Ἔρος

75. (42.)

Εὐμορφοτέρα Μνασιδίκα τῆς ἀπάλας Γυρίνως,

76. (42.)

ἄσαροτέρας οὐδαμὰ πω, ῥαννα, σέθεν τύχουσα

77. (44.)

σὺ δὲ στεφάνοις, ᾧ Δίκα, περθέσθ' ἐράταις φόβαισιν,
 ὄρπακας ἀνήτοιον συνέρραισ' ἀπάλαισι χέρσιν·
 εὐάνθεα γὰρ <θέα> πέλεται καὶ Χάριτες μάκαιραι
 μᾶλλον (προσόρην)· ἀστεφανώτοισι δ' ἀπυστρέφονται.

78. (43.)

ἔγω δὲ φίλημ' ἀβροσύναν, καί μοι .. τὸ λάμπρον
 ἔρος ... ἀελίω καὶ τὸ κάλον λέλογγεν.

79. (45.)

ὁ πλοῦτος ἄνεν <τᾶς> ἀρέτας οὐκ ἀσίνης πάροιχος.

80. (54.)

καμ μὲν τε τύλαν κασπολέω.

81. (72.)

αὐτα δὲ σὺ Καλλιόπα

82. (86.)

δαύοις ἀπάλας ἐτάρας

ἐν στήθεσιν . . . .

83. (77.)

Λεῦρο δηῦτε Μοῖσαι, χρύσιον λίποισαι

*84. (76.)

Ἔστι μοι κάλα πάις, χρυσίοισιν ἀνθέμοισιν

ἐμφέρον ἔχουσα μόρφαν, Κλῆις ἀγαπάτα,

ἀντὶ τᾶς ἐγὼ οὐδὲ Λυδῖαν παῖσαν οὐδ' ἔρανναν

85. (53.)

Ζαελεξάμαν θναρ Κυπρογενήα.

86. (52.)

Τί με, Πανδίονις ὦ ῥαννα χελίδων

87. (31.)

ἀμφι (δ') ἄβροισ<ιν> λασίοισ' εὖ Fe πύκασσεν.

88. (32.)

Γλύκεια μᾶτερ, οὔτοι δύναμαι κρέκην τὸν ἴστον,
πόθω δάμεισα παῖδος βραδίναν δι' Ἀφροδίταν.

ῥ

ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΑ.

89. (73.)

Ἦψοι δὴ τὸ μέλαθρον —

Ἰμῆναον —

ἀέρρετε τέκτοντες ἄνδρες·

Ἰμῆναον.

γάμβρος [ἐσέρχεται] Ἰσσος Ἄρени,

ἄνδρος μεγάλῳ πόλῳ μείζων.

†90. (69.)

πέρροχος ὥς ὅτ' ἄοιδος ὁ Λέσβιος ἀλλοδαποῖσιν

†91. (35. 133.)

οἶον τὸ γλυκύμαλον ἐρεῦθεται ἄκρῳ ἐπ' ὕσθῳ,
ἄκρον ἐπ' ἀκροτάτῳ, λελάθοντο δὲ μαλοδρόπῃες,
οὐ μὰν ἐκλελάθοντ', ἀλλ' οὐκ ἐδύναντ' ἐπίκεσθαι.

*92.

οἶαν τὰν ὑάκινθον ἐν ὥρεσι ποίμενες ἄνδρες
πόσσι καταστείβοισι, χάμαι δέ τε πορφύρον ἄνθος

93. (68.)

Ἔσπερε, πάντα φέρων, ὅσα φαίνολις ἐσκέδασ' αὖτως,
φέρεις οἶνον, φέρεις αἶγα, φέρεις (ἄπν) ματέρι παῖδα.

†94.

᾿δῶσομεν' ἥσι πάτηρ.

95. (38. 110.)

Θυρώρῳ πόδες ἐπτορόγνιοι,

τὰ δὲ σάμβαλα πεντεβόηα,

πίσυγγοι δὲ δέκ' ἐξεπόνασαν.

96. (63.)

Ὀλβιε γάμβρε, σοὶ μὲν δὴ γάμος, ὥς ἄραο,
ἐκτετέλεστ', ἔχης δὲ παρθενον, ἄν ἄραο.

97. (64.)

σοὶ χαρίεν μὲν εἶδος, ὅππατα <δὲ> ...
μελλίχροος δ' ἐπ' ἡμερῶν κέχνται προσώπῳ
.. ἔρος ...
.. τετίμακ' ἔξοχά σ' Ἀφροδίτα.

98. (71.)

ἦ ῥ' ἔτι παρθενίας ἐπιβάλλομαι;

*99. (78.)

χαίροισα νύμφα, χαίρέτω δ' ὁ γάμβρος.

*100. (34.)

τίψ σ', ὦ φίλε γάμβρε, κάλως εἰκάσδω;
ὄρπακι βραδύνῳ σε μάλιστ' εἰκάσδω.

101. (49.)

χαῖρε, νύμφα,
χαῖρε, τίμιε γάμβρε, πόλλα.

102. (65.)

οὐ γὰρ ἦν ἑτέρα πάις, ὦ γάμβρε, τοιαύτα.

103. (51.)

ἑπαρθενία, παρθενία, ποῖ με λίποις' οἴχη;
οὐκέντι εἴξω πρὸς σε, <πρὸς σ'> οὐκέντι εἴξω.'

103a.

Ἀἰπάρθενος ἔσσομαι.

ΕΞ ΑΔΗΛΩΝ ΕΙΔΩΝ.

103b.

ψαῦγν δ' οὐ δοκέει μοι ὀράνω δυσπάλεα.

103c.

Ἄβραι, δεῦτε (τάχος)· πάλαι ἀλλόμαν

103d.

ὦϊω πόλν λευκότερον

103e.

μήτ' ἔμοι μέλι, μήτε μέλισσα.

103f.

μὴ κίνη χέραδας

103g.

ῥπταισ' ἄμμιε

103h.

ἡμιτύβιον σταλάσσον

103i.

τὸν Φον παῖδα κάλει

103k.

*οὐ γὰρ οἰκία ἐν μοισοπόλων θέμις
θρηῆνον ἔμμεναι· οὐκ ἄμμι πρόπει τάδε.*

[ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.]

104. (137.)

Παῖδες, ἄφρωνος ἑοῖσα (τόδ') ἐννέπα, αἱ τις ἔρηται,
 φωνὰν ἀκαμάταν κατθεμένα πρὸ ποδῶν·
 Αἰθιοπία με κόρα Λατοῦς ἀνέθηκεν Ἀρίστα
 Ἑρμοκλει(δαία) τῷ Σαῖνατάδα,
 ὅ σὰ πρόπολος, δέσποινα γυναικῶν· ἧ σὺ χαρεῖσα
 πρόφρων ἀμετέραν εὐκλείεισον γενεάν.

105. (138.)

Τιμάδος ἄδε κόνις, τὰν δὴ πρὸ γάμοιο θανοῦσαν
 δέξατο Φερσεφόνας κυάνεος θάλαμος.
 ἄς καὶ ἀποφθιμένας πᾶσαι νεοθᾶγι σιδάργω
 ἄλικες ἱμερτὰν κρατὸς ἔθεντο κόμαν.

106. (139.)

Τῷ γριπεῖ Πελάγωνι πατὴρ ἐπέθηκε Μενίσκος
 κύρτον καὶ κώπαν, μνᾶμα κακοζοῖτας.

VII.

STESICHORUS.

ΑΘΛΑ ΕΠΙ ΠΕΔΙΑΙ.

1. (1.)*

.. - - - - -
 ∞ - ∞ - ∞ - ∞ - ∞ -
 - - - - -

Ἑρμείας μὲν ἔδωκεν
 Φλόγεόν <τε> καὶ Ἀρπαγον, ὠκέα τέκνα Ποδάργας,
 Ἥρα δὲ Ξάνθον καὶ Κύλλαρον.

*) Numeri adiecti sunt editionis Kleinianae.

2. (2.)

± ∞ ± - ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞

σασαμίδας χόνδρον τε καὶ ἐγκρίδας ἄλλα τε πέμματα
καὶ μέλι χλωρόν

3. (3.)

θρόσκαν μὲν (ἄρ') Ἀμφιάραος, ἄκοντι δὲ νίκασεν
Μελέαγρος.

ΓΗΡΤΟΝΗΣ.

4. (5.)

∞ ± ∞ ± - ± ∞ ± -
± - ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ -
± - ± ∞ ± . .

σχεδὸν ἀντιπέρασ κλεινᾶς Ἑρυνθείας,
Ταρτησσοῦ ποταμοῦ παρὰ παγὰς ἀπείρονας ἀργυρο-
ρίζους,
ἐν κενθμῶνι πέτρας

5. (7.)

∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± -
∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ±

σχύφιον δὲ λαβὼν δέπας ἔμμετρον ὥς τριλάγνυνον
πὶ' ἐπισχόμενος, τό δ' αὖ οἱ παρέθηκε Φόλος κεράσας.

6. (10.)

± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± -
± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± -
∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± -
∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ±
∞ ± ∞ ± - ± ∞ ± ∞ ±
± ∞ ± ∞ . .

5

Ἀέλιος δ' Ὑπεριονίδας δέπας ἑσκατέβαινε
χρύσειον, ὄφρα δι' Ὀκεανοῦ περάσας

ἀφίκοιθ' ἱερᾶς ποτὶ βένθεα νυκτὸς ἐρεμνᾶς
 ποτὶ ματέρα κουριδίαν τ' ἄλοχον πάιδας τε φίλους·
 5 ὁ δ' ἐς ἔλσος ἔβα δάφναισι κατάσκιον
 ποσσὶ πάϊς Διός.

ΣΤΟΘΗΡΑΙ.

7. (15.)

. . - ± ∪ ± ∪
 ± - ± ∪ ± ∪

. . κρύψαι δὲ φύγχος
 ἔκρον γᾶς ὑπένερχθεν

ΕΡΙΦΤΛΑ.

†8. (72.)

- ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪

πάτρω' ἐμὸν ἀντίθεον Μελάμποδα

ΙΑΙΟΥ ΠΕΡΣΙΣ.

*9. (24.)

- ± ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪

ᾧκτιρε γὰρ αὐτὸν ὕδωρ αἰεὶ φορέοντα Διὸς κόρυα
 βασιλεῦσιν.

ΕΑΕΝΑ. (ΕΑΕΝΑΣ Α.)

10. (46.)

± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ± ∪
 ± ∪ ± ∪ ± ∪
 ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± -

πολλὰ μὲν Κυθῶνια μᾶλα ποτερρίπτειν ποτὶ δίφρον
 ἔνακτι,
 πολλὰ δὲ μύρσινα φύλλα
 καὶ ῥοδίνους στεφάνους ἴων τε κορωνίδας οὖλας.

ΠΑΛΙΝΩΔΙΑ. (ΕΛΕΝΑΣ Β.)

11. (44.)

- + ∞ + ∞ + ∞
 + ∞ + - + ∞ + + -
 - + ∞ + ∞ + -

Οὐκ ἔστ' ἔντυμος λόγος οὗτος·
 οὐδ' ἔβας ἐν ναυσὶν εὐσέλμοις,
 οὐδ' ἴκεο πέργαμα Τροίας.

ΟΡΕΣΤΕΙΑ.

†12. (96.)

+ ∞ + ∞ + ∞ + ∞ + ∞ +
 - + ∞ + ∞ + - + ∞ + - + ∞ + ∞ +

Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένα μετ' ἑμεῦ
 κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαΐτας καὶ θαλίας
 μακάρων

†13. (75.)

. . ∞ + ∞ + + ∞ + ∞ + -

ὅταν ἦρος ὦρα κελαδῇ χελιδῶν

14. (39.)

τοιάδε χορὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων
 ὑμνεῖν Φρύγιον μέλος ἐξευρόντας ἄβρως
 ἦρος ἐπερχομένον.

15. (43.)

+ ∞ + ∞ + ∞ + ∞ + ∞ + ∞ +
 + ∞ + ∞ + + ∞ + ∞ +

τᾷ δὲ δράκων ἐδόκησε μολεῖν κᾶρα βεβροτωμένους
 ἄκρον·

ἐκ δ' ἄρα τοῦ βασιλεὺς Πλεισθενίδας ἐφάνη.

ΠΑΙΔΙΑ.

16. (55.)

υ υ ± ω ± ± ω ± ± ω ± υ ±

Ἄγε Μοῦσα λίγει', ἄρξον ἀοιδᾶς ἐρατ(ωνύμου)
Σαμίων περὶ παίδων ἐρατᾶ φθεγγομένα λύρα.

17. (74.)

± ω ± ω ±
- ± ω ± ω ± - ± ω ± ω ± -
± υ ± - ± υ ± υ ± υ ±
υ ± ω ± ω ± υ ± ω ± υ ± -
± ω ± ω . .

οὔνεκα Τυνδάρεος
ῥέξων ποτὲ πᾶσι θεοῖς μούνας λάθεται' ἠπιოდῶρου
Κύπριδος· κείνα δὲ Τυνδαρέου κόραις
χολωσαμένα διγάμους τε καὶ τριγάμους τίθησιν
καὶ λιπесάνορας.

18. (78.)

± ω ± ω ± ω ± υ

Δευρ' ἄγε Καλλιόπεια λίγεια.

19.

. . υ ± υ ω υ ± υ ± υ

μέτειμι δ' ἐφ' ἔτερον προοίμιον.

20. (71.)

- ± ω ± ω ± υ

αὐτόν σε, πυλαιμάχε, πρῶτον

21. (84.)

- ± υ ± - ± ω ± υ ±

κοιλωνύχων ἵππων πρῦτανις <Ποσειδάν>

22. (68.)

· ω ±
 ± ω ± ω ± - - υ ± -
 ± ω ± ω ± ω ± ω ±

· · μάλα τοι [μάλιστα]
 παιγμοσύνας <τε> φιλεῖ μολπὰς τ' Ἀπόλλων·
 κἀδεα δὲ στοναχὰς τ' Αἴδας ἔλαχεν.

23. (79.)

ω ± ω ± ω ± ω ± υ ± -
 - ± . .

ἀτελέστατα γὰρ καὶ ἀμάχανα τοὺς θανόντας
 κλαίειν.

24. (80.)

υ ± υ ± - ± υ ± υ ± υ ± - ± υ ±

θανόντος ἀνδρὸς πᾶς' ἀπόλλυται ποτ' ἀνθρώπων χάρις.

25. (77.)

ω ± ω ± ω ± υ

ῥαδινὸς δ' ἐπέπεμπον ἔκοντας.

VIII.

I B Y C U S.

1. (1.)*

± ω ± ω ± υ ±
 ± ω ± ω ± υ ±
 ± ω ± ω ± υ ±
 ± ω ± ω ± - ± ω

*) Numeri adiecti sunt editionis Schneidewinianae.

3.

ω ± - ± ω ± ω' ± ± ω ± ω ± υ

φλεγέθων, ἄπερ διὰ νύκτα μακρὰν σείρια παμφα-
νόωντα

4. (3.)

± - ± ω ± ω ± ω ± ω ± ω

Αἰεὶ μ', ὦ φίλε θυμέ, τανύπερος ὥς ὅκα πορφυρίς

5. (4.)

± ω ± - ± ω ± υ υ

± ω <- -> ± ω ± ω ± ω

± ω ± ω ± - ± ω ± ω ± ω ± ω ± υ

Εὐρύαλε, γλαυκῆων Χαρίτων θάλος,
καλλικόμων <Μουσᾶν> μελέδημα, σὲ μὲν Κύπρις
ἄ τ' ἀγανοβλέφαρος Πειθῶ ροδέοισιν ἐν ἄνθεσι θρέψαν.

6. (7.)

± ω ± ω ± ω ± -

± ω ± ω ± υ ± υ ± -

μύρτα τε καὶ ἱα καὶ ἐλίχρυσος
μᾶλά τε καὶ ῥόδα καὶ τέρεινα δάφνα

7. (8.)

± ω ± ± ω ± ω ± ± ω ± υ υ

τᾶμος ἄνπνος κλυτὸς ὄρθρος ἐγείρῃσιν ἀθόνας.

8. (15.)

- ± ω ± - ±

ω ± ω ± - ± ω ± ± ω ± ω ±

γλανκώπιδα Κασσάνδραν,
ἔρασιπλόκαμον κούραν Πριάμου φᾶμις ἐχῃσι βροτῶν

8a.

- ± ω ± ω ± ω ± ω - - ± ω -
 ± ω ± ω ± ω ± ω ± ω ± ω -
 ± ω ± ω ± ω -

τοῦ μὲν πετάλοισιν ἐπ' ἀκροτάτοις' ἱξάνουσι ποικίλαι
 πανέλοπες καλολόδειροι λαθιπορφυρίδες καὶ
 ἀλκύνες τανυσίπτεροι

8b.

ω ± ω ± -

ὀνομακλυτὸν Ὀρφην.

8c.

± ω ± ω ± ω ± -
 ω ± ω ± ω ±

ποικίλα φέγματα <καὶ> καλύπτρας,
 περόνας τ' ἀναλυσάμενα

8d.

ω ± ω ± ω ± -

παρελέξατο Καδμίδι κούρῃ

8e.

± ω ± ω ± ω - -

οὔτι κατὰ σφετερὰν εἰλδωρ.

9. (27.)

± υ ± - ± υ ±
 ω υ ± υ ± υ ὀ
 ± ω ± ω ± ω -
 ± ω ± ω ± ω ± ω
 ± ω ± . .

5

τούς τε λευκίππους κόρους
 τέκνα Μολιόνας κτάνον,
 ἄλικας ἰσο(πάλους), ἐνιγνίους,
 ἀμφοτέρους γεγαῶτας ἐν ὥεφ
 ἀργυρέφ.

5

10. (43.)

πυκινὰς πέμφιγας πιόμενοι

11. (37.)

οὐδὲ Κνάρας ὁ Μηδείων στραταγός

12. (52.)

- ± ω ± ω ± ω ± υ ± -

δαρὸν δ' (ἄνεω) χρόνον ἦστο τάφει πεπαγῶς.

13. (32. 33. 34.)

. . ω ± -
 ω υ ± - ± ω ± ω ±
 ± - ± ω ± - ±
 ± ω ± ω ± υ ± υ

παρὰ χέρσον

λίθινον ἐκλεκτον παλάμαισι βροτῶν·
 πρόσθεν νιν πεδ' ἀναριτῶν
 ἰχθύες ὠμοφάγοι νέμονται.

14. (51.)

υ ± υ ± υ ± υ ±
 ± υ ± - ± υ ± - ± υ ± -

δέδοικα, μή τι παρ θεοῖς
ἀμβλακῶν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω.

15. (39.)

<ω ± ω ±> ω ± ω ± ω ± υ θ
± ω ± ω ± υ ± -

<τάχα κέν τις ἀνήρ> Ἑριδος ποτὶ μάργον ἔχων στόμα
ἀντία δῆριν (έμοι) κορύσσοι.

16.

- ± ω ± ω ± - ± ω ± ω ± -

οὐκ ἔστιν ἀποφθιμένοις ζωᾷς ἔτι φάρμακον εὐρεῖν.

IX.

PYTHERMUS.

Οὐδὲν ἦν ἄρα τᾶλλα πλὴν ὁ χρυσός.

X.

ANACREON.

1. (1.)*

Ἰωνοῦμαί σ' ἑλὰφῃ βόλῃ,

ξανθῇ καὶ Λιός, ἀργύρων

δέσποιν' Ἀρτεμι θηρῶν·

ἔκευ νῦν, ἐπὶ Ἀθηδαίου

δίνησι θρασυκαρδίῳ

5

* Numeri adiecti sunt editionis Bergkianae.

ἀνδρῶν ἐσκατόρα πόλιν
 χαίρουσ'· σὺ γὰρ ἀνημέρους *untamed, wild*
 ποιμαίνεις πολιήτας.
 = cherish

2. (2.)

ὦ 'ναξ, ὃ δαμάλης *subduer*
 καὶ Νύμφαι κυανώπιδες *dark-eyed*
 πορφυρῇ τ' Ἀφροδίτῃ
 συμπαΐζουσιν, ἐπιστρέφει δ'
 ὑψηλῶν κορυφὰς ὀρέων, 5
 γουννοῦμαί σε· σὺ δ' εὐμενῆς
 ἔλθ' ἡμῖν, κεχαρισμένης δ'
 εὐχολῆς ἐπακούειν.
 Κλευβούλῳ δ' ἀγαθὸς γενεῶ
 σύμβουλος· τὸν ἔμδον δ' ἔρωτ', 10
 ὦ Δεύνυσε, δέχεσθαι.

3. (3.)

Κλευβούλου μὲν ἔρωγ' ἐρέω,
 Κλευβούλῳ δ' ἐπιμαίνομαι,
 Κλεύβουλον δὲ διοςκέω.

4. (4.)

ὦ παῖ παρθένιον βλέπων,
διΐξῃμαί σε, σὺ δ' οὐ (κοεῖς), *lie.*
 οὐκ εἰδώς, ὅτι τῆς ἐμῆς
 ψυχῆς ἡνιοχεύεις.

5. (7.)

Μεῖς μὲν δὴ Ποσιδηϊῶν
 ἔστηκεν, νεφέλαι δ' ὕδ(ει)
 <βρίθονται>, βαρὺ δ' ἄγριοι
 χεῖμῶνες παταγεῦσιν,

6. (8.)

Ἔρω(γ) οὔτ' ἂν Ἀμαλθείης
 βουλοίμην κέρας, οὔτ' ἔτεα
 πεντήκοντά τε κάκατον
 Ταρτησσοῦ βασιλεῦσαι.

7. (9.)

. . . . τί μῆν; πέτεαι
 συρίγγων κοιλώτερα
 στήθεα χρισάμενος μύρω.

8. (37.)

οὔτος δηῦτε Θαλυσίοις
 τίλλει τοὺς κυνασπίδας.

9. (15.)

Σφαίρη δηῦτέ με πορφυρῇ
 βάλλων χρυσοκόμης Ἔρως
 νῆνι ποικιλοσαμβάλω

συμπαίζειν προκαλεῖται·

ἢ δ', ἐστὶν γὰρ ἀπ' εὐχέτω
 Λέσβου, τὴν μὲν ἐμὴν κόμην,
 λευκὴ γάρ, καταμέμφεται,
 πρὸς δ' ἄλλην τινὰ χάσκει.

*10.

. . . ἐπὶ δ' ἴαχεν
 Ζηνὸς ὑπερεφθής δόμος
 (ζαχρεῖς).

11. (38.)

σὲ γὰρ
 Φῆ Ταργήλιος ἐμμελέως
 δισκεῖν.

12.

Οὐ δηῦτ' ἔμπεδός εἰμι
οὐδ' ἀστοῖσι προσηνής.

13. (16.)

Ἡρίστησα μὲν ἱτρίου λεπτοῦ μικρὸν ἀποκλάς,
οἴνου δ' ἐξέπιον κάδον, νῦν δ' ἄβρωῶς ἐρόεσσαν
ψάλλω πηκτίδα τῇ φίλῃ καμαῶζων παίδ' ἄβρωῃ.

14. (5.)

ψάλλω δ' εἰκοσ(ίχορδον)
〈ἐν χερσίν〉 μαγάδιν ἔχων, ᾧ Λεύκασπι, σὺ δ' ἡβᾶς.

15. (17.)

Ἀρθεῖς δηῦτ' ἀπὸ Λευκάδος
πέτρης ἐς πολὺν κύμα κολυμβῶ μεθύων ἔρωτι.

16. (18.)

. . . τίς ἐρασμίην
τρέψας θυμὸν ἐς ἡβην τερένων ἡμιόπων ὑπ' αὐλῶν
ὀρχεῖται;

17. (32.)

ἵπποθόρων (δὲ) Μυσοὶ
εὐρεῖν μετῆιν ὄνων [πρὸς ἵππους]

18. (19.)

Ξανθῇ δ' Εὐρυπύλῃ μέλει
ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων.

19. (19.)

Πρὶν μὲν ἔχων βερβέριον, καλύμματ' ἐσφηκωμένα,
καὶ ξυλίνους ἀστραγάλους ἐν ᾧ καὶ ψιλὸν περὶ
πλευρῇσι 〈δέρριον〉 βούς,

νήπλυτον εἴλυμα κακῆς ἀσπίδος, ἀρτοπώλισιν
 5 καθελοπόρνοισιν ὁμιλέων ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων,
 κίβδηλον εὐρίσκων βίον,
 πολλὰ μὲν ἐν δοῦρϊ τιθεῖς αὐχένα, πολλὰ δ' ἐν τροχῷ,
 πολλὰ δὲ νῶτον σκυτίνη μάστιγι θωμιχθεῖς, κόμην
 πῶγωνά τ' ἐκτετιλμένος·
 10 νῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων χρύσεια φορέων καθέρματα,
 πάϊς Κύνκης, καὶ σκιαδίσκην ἐλεφαντίνην φορεῖ
 γυναιξὶν αὐτῶς <ἐμφορῆς>.

20. (20.)

Σίμαλον εἶδον ἐν χορῷ πηκτιδ' ἔχοντα καλήν.

21. (21.)

Ἐκ ποταμοῦ πανέρχομαι πάντα φέρουσα λαμπρά.

22. (22.)

Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπον πετερόγεσσι κόυφαις
 διὰ τὸν Ἑρωτ'· οὐ γὰρ ἐμοὶ <παῖς ἐ>θέλει συνηβᾶν.

23. (23.)

<ῥς> μ' ἐσιδὼν γένειον
 ὑποπόλιον χρυσοφαιίνων πετερόγων ἀήταις
 παραπέτεται.

24. (26.)

ἀσπίδα ῥίψ(ας) ποταμοῦ καλλιρόδον (παρ' ὄχθας)

25. (122.)

. . . . ἐγὼ δ' ἀπ' αὐτῆς φύγω ὥστε κόκκυξ.

26. (27.)

Τὸν μυροποιὸν ἠρόμην Στράττιν εἰ κομήσει.

27. (28.)

δακρυόεσσάν τ' ἐφίλησεν αἰχμήν.

28. (29.)

ὄνοχόει δ' ἀμφίπολος μελιχρὸν
οἶνον, τρικύαθον κελέβην ἔχουσα.

29. (30.)

οὐδ' ἀργυρῇ κώκοι' ἔλαμπε πειθῶ.

30. (39.)

<δ> Μεγίστης δ' ὁ φιλόφρων δέκα δὴ μῆνες ἐπεὶ τε
στεφανοῦται τε λύγῳ καὶ τρύγα πίνει μελιθδέα.

31. (40.)

καθαρῇ δ' ἐν κελέβῃ πέντε <τε> καὶ τρεῖς ἀναχεῖσθω.

32. (41.)

Πολιοὶ μὲν ἡμῖν ἤδη κρόταφοι κάρη τε λευκόν,
χαρίεσσα δ' οὐκέτ' ἤβη πάρα, γηράλειοι δ' ὀδόντες.
γλυκεροῦ δ' οὐκέτι πολλὸς βιότου χρόνος λέλειπται.
διὰ ταῦτ' ἀνασταλύξω θαμὰ Τάρταρον δεδοικώς. *Εὐαὐτ*
Ἀίδεω γάρ ἐστι δεινὸς μυχός, ἀργαλῇ δ' ἐς αὐτὸν 5
κάθοδος· καὶ γὰρ ἐτοίμον καταβάντι μὴ ἀναβῆναι.

33. (43.)

ἔραμαι <δέ> τοι συνηβᾶν· χαρίεν γὰρ ἦθος (ἰσχεις).

34. (42.)

ἐμὲ γὰρ λόγων <ἐμῶν> εἵνεκα παῖδες ἄν φιλοῦεν·
χαρίεντα μὲν γὰρ ᾔδω, χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι.

35. (51.)

... μυθιῇται δ' ἀνὰ νῆσον, <ῶ> Μεγίστη,
διέπουσιν ἱρὸν ἄστυ.

36. (35.)

κήλινον ἄγγος
 . . . . . ἔχον πυθμένας (ἀγρίων) σελίνων

37. (36.)

ἀσήμεν ὑπὲρ ἐρμάτων φορεῦμαι.

38. (37.)

πλεκτὰς δ'
 ὑποθυμίδας περὶ στήθεσι λωτίνας ἔθεντο.

39. (44.)

ἀστραγάλοι δ' Ἐρωτός εἰσιν
 μανίαι τε καὶ κύδοιμοι.

40. (57.)

ἀπὸ δ' ἐξείλετο θεσμὸν μέγαν

41. (58.)

ἐκδῦσα χιτῶνα δωριάζειν

42. (59.)

. . . καὶ μ' ἐπίβωτον κατὰ γείτονας ποιήσεις.

43. (60.)

Παρὰ δηῦτε Πυθόμανδρον κατέδυν Ἐρωτα φεύγων.

44. (61.)

Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ, φέρε δ' ἀνθεμοῦντας ἡμῖν
 στεφάνους, ἐνεικον, ὥς δὴ πρὸς Ἐρωτα πνυκταλίζω.

45. (62.)

Ἄγε δὴ, φέρ' ἡμῖν, ὦ παῖ, κελέβην, ὅπως ἔμυστιν
 προπίω, τὰ μὲν δέκ' ἐγγέας ὕδατος, τὰ πέντε δ' οἶνον
 κυάθους, ὥς ἀνυβρίστως ἀνὰ δηῦτε βασσαρήσω.

45a.

ἄγε δηῦτε μηκέτ' οὔτω πατάγω τε κάλαλητῶ
 Σκυθικὴν πόσιν παρ' οἴνῳ μελετῶμεν, ἀλλὰ καλοῖς
 ὑποπίνοντες ἐν ὕμνοις.

46. (63.)

χθόνιον δέ μ' αὖτ' (θνείρον)

*47. (64.)

<τὸν> Ἔρωτα γὰρ τὸν ἄβρὸν μέλομαι βρόντα μίτραις
 πολυανθέμοις αἰεῖδειν· ὃδε γὰρ θεῶν δυναστής,
 ὃδε καὶ βροτοὺς δαμάζει.

48. (45.)

Μεγάλῳ δηῦτέ μ' Ἔρως ἔκοψεν ὥστε χαλκεὺς
 πελέκει, χειμερίῃ δ' ἔλουσεν ἐν χαράδρῳ.

49. (46.)

(Πρὸς Σμερδίνην.)

ἀπέκλειρας δ' ἀπαλῆς κόμης ἔμωμον ἄνθος.

50. (47.)

. . . Θρηικίην σίοντα χαίτην

51. (48.)

Ἀπό μοι θανεῖν γένοιτ'· οὐ γὰρ ἂν ἄλλη
 λύσις ἐκ πόνων γένοιτ' οὐδαμὰ τῶνδε.

52. (49.)

ἀγανῶς οἶά τε νεβρὸν νεοθηλέα
 γαλαθηνόν, ὅστ' ἐν ὕλῃ κεροέσσης
 ἀπολειφθεῖς ὑπὸ μητρὸς ἐπτοήθη.

53. (50.)

σινάμωροι πολεμίζουσι θυρωροῦ.

54. (52.)

Σικελὸν κότταβον ἀγκύλη λατάζων

55. (53.)

ἐπὶ δ' ὀφρύσιν σελίνων στεφανίσκους
θέμενοι θάλειαν ὀρτὴν ἀγάγωμεν
Διονύσῳ.

56. (65.)

ἀλλὰ πρόπινε
ῥαδινούς, ὦ φίλε, μηρούς.

57. (54.)

Διονύσου σαῦλαι Βασσαρίδες

*58. (55.)

οὐδ' αὖ μ' ἑάσεις μεθύοντ' οἴκαδ' ἀπελθεῖν;

59. (56.)

φίλη γὰρ εἶς ξείνοισ' ἔασον δέ με διψῶντα πιεῖν.

60. (66.)

Ἦδυμελὲς χαρίεσσα χελιδοῖ

61. (67.)

Μνᾶται δηῦτε φαλακροῦς Ἀλεξίς.

62.

αἰνοπάθην <ἵνα> πατρίδ' ἐπόψομαι.

63. (73.)

καλλίκομοι κοῦραι Διὸς ὠρχήσαντ' ἑλαφροῦς.

64. (74.)

Ὅρσόλοπος μὲν Ἄρης φιλεῖ μεναίχμην.

65. (75.)

οὔτε γὰρ ἡμετέρειον οὔτε καλόν

66. (76.)

νῦν δ' ἀπὸ μὲν στέφανος πόλεος ὄλωλεν.

*67.

Ἀστερίς, οὔτε σ' ἐγὼ φιλέω οὔτ' Ἀπελλῆς.

68. (77.)

βούλεται ἡπεροπὸς <τις> ἡμῖν εἶναι.

69. (78.)

ἐγὼ δὲ μισέω

πάντας, ὅσοι χθονίους ἔχουσι θυσμούς
καὶ χαλεπούς· μεμάθηκά σ', (ᾧ) Μερίστη,
τῶν ἀβακιζομένων.

70. (79.)

Πῶλε Ὀρηκίη, τί δὴ με λαξὸν ὕμνασιν βλέπουσα
νηλεῶς φεύγεις, δοκεῖς δέ μ' οὐδὲν εἰδέναι σοφόν;

ἴσθι τοι, καλῶς μὲν ἔν τοι τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι,
ἡγίας δ' ἔχων στρέφοιμί <σ'> ἀμφὶ τέρματα δρόμου.

νῦν δὲ λειμῶνάς τε βόσκειαι κοῦφά τε σκιρτῶσα παίζεις· ὁ
δεξιὸν γὰρ ἵπποσείρην οὐκ ἔχεις ἐπεμβάτην.

71. (80.)

Κλυθί μεν γέροντος, εὐέθειρα χρυσόπεπλε κούρη.

72. (82.)

<έν> μελαμφύλλῳ δάφνῃ χλωρῇ τ' ἐλαίῃ τανταλίζει.

73. (81.)

εὐτέ μοι λευκαὶ μελαίνῃσ' ἀναμεμειζονται τρίχες.

74. (Ep. 19.)

Ἀλκίμων σ', ὦ ῥιστοκλείδῃ, πρῶτον οἰκτίρω φίλων
ὦλεσας δ' ἥβην, ἀμύνων πατρίδος δουλήϊν.

75.

αἶ δέ μεν φρένες

ἐκκεκωφέαται.

76. (83.)

κοίμισον δ', ὦ Ζεῦ, σόλοικον φθόγγον.

77a. b. (98.)

διὰ δὲ δέρην ἔκοψε μέσσην ..

καδ δὲ λῶπος ἐσχίσθη ..

78. (94.)

ἐγὼ δ' ἔχων σκύπρον Ἐρξίωνι

τῷ λευκολόφῳ μεστὸν ἐξέπινον.

79. (95.)

στεφάνους δ' ἀνὴρ τρεῖς ἕκαστος εἶχεν,
τοὺς μὲν ῥοδίους, τὸν δὲ Ναυκρατίτην.

*80. (85.)

Ἔστε ξένοισι μειλίχοις ἐοικότες,

στέγῃς <τε> μοῦνον καὶ πυρὸς κεχρημένοις.

81. (86.)

Πάλαι κοτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

82. (84.)

καὶ θάλαμος, ἐν τῷ κείνος οὐκ ἔγρημεν, ἀλλ' ἐγήματο.

83. (87.)

Κνύζη τις ἤδη καὶ πέπειρα γίνομαι
σὴν διὰ μαργοσύνην.

84. (88.)

κοῦ μοκλὸν ἐν θύρῃσι διξῆσιν βαλὼν
ἤσυχος καθεύδει.

85. (89.)

Ἐρῶ τε δηῦτε κοῦκ ἐρῶ
καὶ μαίνομαι κοῦ μαίνομαι.

86. (90.)

μηδ' ὥστε κῦμα πόντιον
λάλαξε, τῇ πολυκρότῃ
σὸν Γαστροδώρῃ καταχύδην
πίνουσα τὴν ἐπίστιον.

87. (91.)

διὰ δηῦτε Καρικουργέος
ὀχάνοιο χεῖρα τιθέμενοι

*88. (92.)

Ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
πάρεστι γάρ, μαχέσθω.

89. (93.)

(Ὡ ραννὲ δὴ) λίην,
πολλοῖσι γὰρ μέλεις.

89a.

λίην δὲ δειλιάεις.

ΕΛΕΓΓΕΙΑ.

90. (69.)

Οὐ φιλέω, δς κρητῆρι παρὰ πλέω οἰνοποτάζων
 νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει,
 ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης
 συμμίσγων ἐρατῆς μνήσκεται εὐφροσύνης.

91. (68.)

οὐδέ τί τοι πρὸς θυμόν, ὅμως γε μένω σ' ἀδοιάστως.

92. (71.)

οὐκέτι Θρηϊκίης <παιδός> ἐπιστρέφομαι.

93. (72.)

οἰνοπότης δὲ πεποίημαι.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

94. (Ep. 15.)

Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα
 πᾶς ἐπὶ πυρκαϊῆς ἥδ' ἐβόησε πόλις·
 οὐτίνα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Ἄρης
 ἠνάρκισεν στυγερῆς ἐν στροφάλιγγι μάχης.

95. (Ep. 14.)

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὗ τόδε σᾶμα·
 Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθὸν φεῖδεται, ἀλλὰ κακῶν.

96. (Ep. 9.)

Σάν τε χάριν, Διόνυσε, καὶ ἀγλαὸν ἔσται κόσμον
 Θεσσαλίας μ' ἀνέθηκ' ἀρχὸς Ἐχεκρατίδας.

97. (Ep. 5.)

Πρὶν μὲν Καλλιτέλης ἰδρῦσατο· τόνδε δ' ἐκείνου
ἔργονοι ἐστήσανθ', οἷς χάριν ἀντιδίδου.

98. (Ep. 6.)

Πραξαγόρας τάδε δῶρα θεοῖς ἀνέθηκε, Ἀνκαίου
νιός· ἐποίησεν δ' ἔργον Ἀναξαγόρας.

*99. (Ep. 7.)

Παιδί φιλοστεφάνῳ Σεμέλας ἀνέθηκε Μέλανθος,
μυῖμα χοροῦ νίκας νιὸς Ἀρηιφίλου.

100. (Ep. 4.)

Πρόφρων, ἀργυροτόξε, δίδου χάριν Αἰσχύλου νιῷ
Ναυκράτει, εὐχολὰς τάσδ' ὑποδεξάμενος.

101. (Ep. 10.)

Εὖχεο Τιμώνακτι θεῶν κήρυκα γενέσθαι
ἥπιον, ὅς μ' ἐρατοῖς ἀγλαίην προθύροισι
Ἐρμῇ τε κρείοντι καθέσσαστο· τὸν δ' ἐθέλοντα
ἀστῶν καὶ ξείνων γυμνασίῳ δέχομαι.

102. (Ep. 13.)

Τελλίᾳ ἱμερόεντα βίον πόρε, Μαιάδος νιέ,
ἀντ' ἐρατῶν δώρων τῶνδε χάριν θέμενος·
δὸς δέ μιν εὐθυδίκων Εὐωνυμέων ἐνὶ δήμῳ
ναίειν αἰῶνος μοῖραν ἔχοντ' ἀγαθήν.

103. (Ep. 16.)

Καὶ σέ, Κλεηνορίδῃ, πόθος ὤλεσε πατρίδος αἰῆς
θαρσύναντα Νότου λαίλαπι χειμερίῃ·
ᾧ γάρ σε πέδησεν ἀνέγγυος· ὕγρα δὲ τὴν σὴν
κύματ' ἄφ' ἱμερτὴν ἐκλυσεν ἡλικίην.

[104.] (Ep. 3.)

Πρηξιδικη μὲν ξεξεν, ἐβούλευσεν δὲ Δύσηρις
εἶμα τόδε· ξυνή δ' ἀμφοτέρων σοφίη.

[105.] (Ep. 2.)

Οὔτος Φειδόλα ἵππος ἀπ' εὐρυχόροιο Κορίνθου
ἄγκειται Κρονίδα, μνάμα ποδῶν ἀρετᾶς.

[106.] (Ep. 8.)

ῥυσαμένα Πύθωνα δυσαχέος ἐκ πολέμοιο
ἀσπὶς Ἀθηναίης ἐν τεμένει κρέμαται.

[107.] (Ep. 1.)

Ἡ τὸν θύρσον ἔχουσ' Ἑλικωνιάς ἥ τε παρ' αὐτὴν
Ἐανθίππη Γλαυκὴ τ' εἰς χορὸν ἐρχόμεναι
ἐξ ὄρεος χωρεῦσι, Διωνύσω δὲ φέρουσιν
κισσὸν καὶ σταφυλὴν πίονα καὶ χίμαρον.

[108.] (Ep. 17.)

Βουκόλε, τὰν ἀγέλαν πόρρω νέμε, μὴ τὸ Μύρωνος
βοῖδιον ὥς ἔμπνουν βουσί συνεξέλασθης.

[109.] (Ep. 18.)

Βοῖδιον οὐ χοάνοις τετυπωμένον, ἀλλ' ὑπὸ γήρως
χαλκωθέν, σφετέρῃ ψεύσατο χειρὶ Μύρων.

XI.

L A S U S.

ΤΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΡΜΙΟΝΙ ΔΗΜΗΤΡΑ.

- + υ + + υ + + υ + υ -
- υ υ - + υ -
+ υ υ υ + υ + υ +

Δάματρα μέλπω κόραν τε Κλυμένει' ἄλοχον
μελιβόαν ὕμνων ἀναγνέων
Αἰολίδ' ἀνὰ βαρὺβρομον ἀρμονίαν.

XII.

TELESILLA.

- ± ∞ ± ∞ ±

"Αδ' Ἀρτεμις, ὧ κόραι,
φεύγοισα τὸν Ἀλφεόν.

XIII.

SIMONIDES.

ΕΓΚΩΜΙΑ.

1. (9.)*

Εἰς τοὺς ἐν Θερμοπύλαις θανόντας.

± - ± ∞ ± ∞ ± -
± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ±
- ± ∞ ± ∞ ± - ± ∞ ± ∞ ± ∞
± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ± ± -
± ∞ ± ∞ ± ∞ ± - ± ∞ ±
- ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± - ± ∞ ±
± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ±
± - ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± -
± ∞ ± ∞ ± ± ∞ ∞ ...

Τῶν ἐν Θερμοπύλαισι θανόντων
εὐκλεῆς μὲν ἂν τύχα, καλὸς δ' ὁ πότμος,

*) Numeri adiecti sunt editionis Schneidewinianae.

βωμὸς δ' ὁ τάφος, πρὸ γόων δὲ μυῖαστις, ὁ δ' οἶκος
ἐπαινος·

ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον οὐτ' εὐρώως
5 οὐδ' ὁ πανδαμάτωρ ἀμυνρῶσει χρόνος.

ἀνδρῶν ἀγαθῶν ὅδε σαπὸς οἰκέταν εὐδοξίαν
Ἑλλάδος εἴλετο· μαρτυρεῖ δὲ Λεωνίδας

ὁ Σπάρτας βασιλεύς, ἀρετᾶς μέγαν λελοιπῶς
κόσμον ἀέναόν τε κλέος.

2. (2. 3.)

Εἰς τὴν ἐπὶ Ἀρτεμισίῳ ναυμαχίαν.

١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠ ١٠٠٠

ἐβόμβησεν θάλασσα.

ἀποτρέπουσι κῆρας

†3 (12.)

Σκόπα τῷ Κρέοντος Θεσσαλῷ.

$\frac{1}{2} \cup \frac{1}{2} = \frac{1}{2} \cup \frac{1}{2} = \frac{1}{2}$

$- \frac{1}{2} v \pm w \pm u \pm$ $\pm u \pm w \pm u \pm y \pm u \pm$

$\omega \pm \nu \pm$ $\pm \nu \pm \omega \pm \nu \pm$ $\pm \nu \pm \omega \pm \nu \dot{\omega}$

W U U U U U U U

5

— 2 U 2 2 U 2 2 U 2

U 2 2 U 2 -

$\frac{1}{2}$ $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{5}$ $\frac{1}{6}$ $\frac{1}{7}$ $\frac{1}{8}$ $\frac{1}{9}$ $\frac{1}{10}$

α

*Ἄνδρ' ἀγαθὸν μὲν ἀλαθέως γενέσθαι χαλεπὸν,
χερσὶν τε καὶ ποσὶ καὶ νόφ' τετραγώνον, ἔνευ
ψόγου τετυγμένον.*

 β

οὐδέ μοι ἐμμελέως τὸ Πιττάκειον νέμεται,
καίτοι σοφοῦ παρὰ φωτὸς εἰρημένον· χαλεπὸν
φάτ' ἐσθλὸν ἔμμεναι.

θεὸς ἂν μόνος τοῦτ' ἔχοι γέρας· ἄνδρα δ' οὐκ ἔστι 5
 μὴ οὐ κακὸν ἔμμεναι,
 δν ἀμάχανος συμφορὰ καθέλῃ.
 πράξας γὰρ εὖ πᾶς ἀνὴρ ἀγαθός,
 κακὸς δ', εἰ κακῶς, καὶ
 τοῦπλ πλείστον ἄριστοι, τοὺς κε θεοὶ φιλέωντι.

γ'

τοῦνεκεν οὐποτ' ἐγὼ τὸ μὴ γενέσθαι δυνατὸν 10
 διζήμενος κενεᾶν ἐς ἄπρακτον ἐλπίδα μοῖραν
 αἰῶνος βαλέω,
 πανάμωμον ἄνθρωπον, εὐρυνέδεος ὅσοι καρπὸν
 αἰνύμεθα χθονός·

ἐπὶ τ' ὕμνῳ εὐρῶν ἀπαγγελέω.

πάντας δ' ἐπαίνοιμι καὶ φιλέω,

ἐκὼν ὅστις ἔρδῃ

15

μηδὲν αἰσχροῦ· ἀνάγκη δ' οὐδὲ θεοὶ μάχονται.

δ'

. . . . .

ἐξαρκεῖ γ' ἐμοί,

δεῖ ἂν ἢ κακὸς μὴδ' ἄγαν ἀπάλαμνος, εἰδώς γ'
 ὀνασίπολιν δίκαν,

ὕγιης ἀνὴρ· οὐδὲ μὴ μιν ἐγὼ

μωμάσομαι· τῶν γὰρ ἀλιθίων

20

ἀπείρων γενέθλα.

πάντα τοι καλὰ, τοῖσί τ' αἰσχροῖα μὴ μέμικται.

ΕΠΙΝΙΚΟΙ.

4. (17.)

Ἀναξίλα· Πηγίνῳ ἀπήνῃ.

— ∞ — ∞ — ∞ — ∞ —

Χαίρει' ἀελλοπόδων θύγατρες ἵππων.

5. (20.)

Γλαύκῳ Καρυσίῳ πύκτῃ.

.. ± υ ω - ± υ ±
 ± υ ± - ± ω ± ω ± -
 - ω ± ω ± - ± υ ±

οὐδὲ Πολυδευέκeos βία
 χείρας ἀντείναιτ' ἂν ἐναντί(ον) αὐτῷ,
 οὐδὲ σιδάρεον Ἀλκμήνας τέκος.

6. (28.)

Ἀστύλῳ Κροτωνιάτῃ.

± ± ± υ υ ± υ
 ω ± υ ± - ± ω ± ω ± ω ± ω ± -
 ω ± ω ± ω ±

τίς δὴ τῶν <γε> νῦν τοσάσδε
 πετάλοισι μύρταν ἢ στεφάνοισι ῥόδων ἀνεθήσατο νίκας
 ἐν ἀγῶνι περιικτιόνων;

6a.

Ὀρσίλῳ ἡνιόχῳ.

± υ ± - ± υ ±

Πάλλῳπον διζήμενος

7. (18.)

± ω ± ± ω ± ω ± ω ± -
 - ± ω ± ω ± υ ὀ
 ± ω ± ω ± ± ω ± ω ± ω ±
 ± - ± ω ± ± υ ±
 ± ω ± . .

ὥς ὁπότεν χειμέριον κατὰ μῆνα πινύσκη
 Ζεὺς ἄματα τέσσαρα καὶ δέκα,
 λαθάνεμόν τέ μιν ὄραν καλέουσιν ἐπιχθόνιοι
 ἱρὰν παιδοτρόφον ποικίλας
 ἄλκυόνος.

8. (19.)

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 - υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Ἐπέξαθ' ὁ Κριὸς οὐκ ἀεικέως
 ἔλθων ἐς <εὔ>δενδρον ἀγλαὸν Διὸς
 τέμενος.

9. (11.)

Πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς

†10. (15.)

- υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ἱποτροφία γὰρ οὐ Ζακύνθῳ,
 ἀλλ' ἀρούραισι πυροφόροις ὀπαδεῖ.

†11.

.. υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

κονία δὲ παρὰ τροχὸν μεταμάνιος ἀέροθι.

†12. (16.)

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

μη βάλῃ φοίνικας ἐκ χειρῶν ἱμάντας

†13. (27.)

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

δίδωσι δ' εὔ τιν Ἑρμᾶς ἐναγώνιος,
 Μαιάδος οὐρείας ἑλικοβλεφάρου παῖς· ἔτικτε δ' Ἄτλας
 ἑπτὰ ἰοπλοκάμων φιλᾶν θυγατρῶν τάν γ' ἔσοχον εἶδος,
 ταὶ καλέονται Πελειάδες οὐράνιαι.

ΤΠΟΡΧΗΜΑΤΑ

14. (43.)

۱ ۲ ۳ ۴ ۵ ۶ ۷
 ۸ ۹ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴
 ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲

ἀπέλαστον ἵππον ἢ κύνᾳ
 Ἀμυκλαίαν ἀγωνίῳ
 ἐλελιζόμενος ποδὶ μίμεο, καμπύλον μέλος διόκων.

15. (44.)

[illegible]

οἶος

ἀνὰ Δώτιον ἀνθεμόεν πεδίον
πέταται θάνατον κεροίσσῃ
εὐρέμεν (ματεύν) ἐλάφῃ·
τὰν δ' ἐπ' ἀγένη στρέφοισαν (ἔτειρ') οὐ κάρῃ
5 πᾶντ' (ἐπ') οἶμον.

16. (45.)

- 2 3 2 1   1 2 1   2 3 2   1 2 1
1 2 1 3 2 1   1 2 1 2 1   1 2 1

ῥῶσσαι νυν ἑλαφρόν ὄρηχμ' ἀοιδᾶ ποδῶν μιγνύμεν·
Κρητὰ μιν καλέουσι τρόπον, τὸ δ' ὄργανον Μολοσσόν

OPHNOL

17. (46.)

Εἰς Σκοπιάδας.

$\begin{array}{ccccc} - & \cdot & \cup & \cdot & \\ - & \cdot & \cup & \cdot & \end{array}$

- + ∞ + ∞ + ∞ + + -
 + + + ∞ + ∞ . .

Ἄνθρωπος ἐὼν μήποτε φάσῃς ὃ τι γίνεται αὔριον,
 μηδ' ἄνδρα ἰδὼν ὄλβιον, ὅσσον χρόνον ἔσσεται·
 ὦκεια γὰρ οὐδὲ τανυπτερόγυγον μυίας
 οὔτως ἂ μετὰστασις.

18. (51.)

+ ∞ + ∞ + ∞ ∞ + ∞
 - + ∞ + + ∞ + + ∞ + ∞ +
 ∞ ∞ + + ∞ + ∞ + - + ∞ +
 - + ∞ + - + ∞ + + ∞

οὐδὲ γὰρ οἱ πρότερόν ποτ' ἐπέλοντο,
 θεῶν δ' ἐξ ἀνάγκων ἐγένονθ' υἷες ἡμίθεοι,
 ἄπουνον οὐδ' ἄφθιτον οὐδ' ἀκίνδυνον βίον
 ἐς γῆρας ἐξίκοντο τελέεσαντες.

†19. (52.)

+ ∞ + ∞ + - + - + ∞ + ∞
 + ∞ + ∞ + ∞ + ∞

πάντα γὰρ μίαν ἱκνεῖται δασπλήτα Χάρυβδιν,
 αἱ μεγάλαι τ' ἀρεταὶ καὶ ὁ πλοῦτος.

†20. (54.)

+ - + ∞ + - + ∞ + - + ∞ + ∞ +
 - + ∞ + + ∞ + ∞ +
 ∞ + ∞ + ∞ + ∞ + ∞ +
 - + ∞ + ∞ + ∞ + ∞ +
 - + ∞ + . .

Ἄνθρώπων ὀλίγον μὲν κάρτος, ἔπρακτοι δὲ μεληδόνες,
 αἰῶνι δὲ παύρῳ πόνος ἀμφὶ πόνῳ·
 ὃ δ' ἄφνικτος ὁμῶς ἐπικρέμαται θάνατος·
 κείνου γὰρ ἴσον λάχον μέρος οἷ τ' ἀγαθοὶ
 ὅστις τε κακός.

21.

- + ∞ + ∞ + -
 + ∞ + - + ∞ + ∞ + - + ∞ +
 + ∞ + ∞ + ∞ + - + ∞ + ∞ +

λευκάς καθύπερθε γαλάνας

εὐπρόσωποί σφας παράϊξαν ξρωτες ναῖας

κλαῖδος χαραξιπόντου δαιμονίαν ἐς ὕβριν.

22. (50.)

Stropha.

+ ∞ + ∞ + ∞ + ∞ + - + ∞ +
 + ∞ + ∞ + ∞ + -
 ∞ + - + ∞ + - + ∞ + -
 + ∞ + ∞ + -
 5 + ∞ + - + ∞ + ∞ + ∞ +
 - + ∞ + - + ∞ + ∞ + ∞ + ∞ +
 ∞ + ∞ + ∞ + ∞ + - + ∞ +
 + - + ∞ + -
 + ∞ + ∞ + ∞ + - + ∞ + ∞ +

Epodus.

10 + ∞ + - + ∞ + ∞ +
 + ∞ + - + ∞ + - + ∞ + ∞ + -
 ∞ + - + ∞ + ∞ + ∞ +
 + ∞ + ∞ + ∞ +
 ∞ + ∞ + ∞ + ∞ + - + ∞ + ∞ +
 15 ∞ + - + ∞ + ∞ +
 + ∞ + - + ∞ + - + ∞ +

ὅτε λάρνακι [έν] δαιδαλέα ἄνεμος τε μὴν πνέων

κινηθεῖσά τε λίμνα,

δείματί <τ'> ἤριπεν (οὐκ) ἀδιάντοισιν παρειαῖς

ἀντ.

ἀμφί τε Περσέι βάλλε φίλαν χέρ', εἶπέν τ'· ὦ τέκος,
 5 οἶον ἔχω πόνον· σὺ δ' ἄωταις·

γαλαθηνῶ δ' ἤθει κνώσσεις ἐν ἀτερπει
 δούρατι χαλκεορόμφῳ,
 νυκτὶ ἀλαμπεὶ κυανέῳ τε δινόφῳ (ταθείς).
 (ἄλμαν) δ' ὑπερθεν τεᾶν κομᾶν βαθεῖαν
 παριόντος κύματος οὐκ ἀλέγεις, οὐδ' ἀνέμων
 φθόγγον, πορφυρέ(αισιν)
 κείμενος ἐν χλανί(σιν), προσ(έχων) καλὸν πρόσωπον.

ἐπ.

εἰ δέ τοι δεινὸν τό γε δεινὸν ἦν,
 καὶ κεν ἐμῶν ξημάτων λεπτὸν ὑπεῖχες οὐας.
 κέλομ' εὖδε βρέφος, εὐδέτω δὲ πόντος,
 εὐδέτω <δ'> ἄμετρον κακόν.
 μεταιβολία δέ τις φανείη, Ζεῦ πάτερ, ἐκ σέο.
 ὅτι δὴ θαρσαλέον ἔπος
 εὔχομαι (καὶ νόσφι) δίκας, σύγγνωθί μοι.²

23. (18.)

± ∪ ± ∪ ±
 - ± - ± ∪ ± ∪ ±
 . ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ±
 ± ∪ ∪ - ± ∪ ± ∪ ± -

τοῦ καὶ ἀπειρέσιοι
 πωτῶντ' ὄρνιθες ὑπὲρ κεφαλᾶς,
 ἀνὰ δ' ἰχθύες ὀρθοὶ κυανέου
 ἐξ ὕδατος ἄλλοντο καλᾷ σὺν αἰοιδᾷ.

24. (18.)

± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ± ∪ ± ∪ ±
 - ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪
 ∪ ± ∪ ± ∪ ±

οὐδὲ γὰρ ἐννοσίφυλλος ἀήτα τότ' ὥρτ' ἀνέμων,
 ἄτις κατεκώλυε κιθναμένα μελιαδέα γᾶρυν
 ἀραρεῖν ἀκοαῖσι βροτῶν.

25. (69.)

± ∞ ± - ± ∞ ± - ± ∞ -

δεῖτα θεοὶ κλέπτουσιν ἀνθρώπων νόον.

26. (72.)

± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± -

∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞

Σχέτλιε παῖ δολόμηδες Ἀφροδίτας,
τὸν Ἄρει (κακ)ομαχάνῳ τέκεν

27. (73.)

± ∞ ± ∞ ± ∞ ∞ ∞ ±

± - ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± -

ἐνθα χειρὶ βεσσιν ἀρύεται
Μοῖσᾶν καλλικόμων ὑπένερθεν ἄγνυν ὕδωρ.

28. (74.)

- ± ∞ ± ∞ ± - ± ∞ ±

∞ ± ∞ ∞ ± ± ∞ ± ∞ ± ∞ ±

- ± ∞ ± ∞ ± ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± -

Ἄγνῶν ἐπίσκοπε Κλειοῦ χειρὶ βων,
πολύλιστον ἀρνόντεσσι νᾶ<μα>, χρυσόπεπλ(ε),
εὐῶδες ἀμβροσίων ἐκ μυχῶν ἐραννὸν ὕδωρ λάβοις.

29. 30. (75. 77.)

- ± ∞ ± ∞ ± - ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ±

± ∞ ± ∞ ± - ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ±

± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ±

ἂ Μοῖσα γὰρ οὐκ ἀπόρως γένει τὸ παρὸν μόνον, ἀλλ'
ἐπέρχεται

πάντα θεριζομένα· μὴ μοι καταπαύετ', ἐπεῖπερ ἄρξατο
τερπνοτάτων μελέων ὁ καλλιβόας πολύχορδος αὐλός.

31. (76.)

.. υ α - α υ α
- α υ α υ α

ὀμιλεῖ δ' ἔνθεσιν
ξανθὸν μέλι μηδομένα.

32. (85.)

υ α υ α υ α - α υ α
α υ α υ α α
α υ α υ α α α υ α α

(ὁ δ' ἔκετ') ἐς Κόρινθον, οὐ Μαγνησίαν
ναῦ, ἀλόχου δὲ Κολχίδος
σύν(θρονος ἄστεος) Λεχαίου τ' ἔνασσεν.

33. (91.)

α υ α υ α - α υ α α ..

καὶ σὺ μὲν, εἴκοσι παίδων μαῖτερ, ἔλλαθι.

34. (94.)

υ υ υ α υ α α υ α α υ υ -

Κορινθίοισιν οὐ μανίει, οὐδὲ Δαναοί.

35. (7.)

- α υ α υ α
υ α υ α υ α υ α

ἰσχει δέ με πορφυρέας
ἄλδος ἀμφιταρασσομένας ὀρυμαγδός.

36. (26.)

υ α υ α υ α α υ υ α -
- α υ α υ α υ α α υ α α

⟨Εὐρυδίκας⟩

ἰοστεφάνου γλυκεῖαν ἐδάκρυσαν
ψυχὰν ἀποπνέοντα γαλαθηνὸν τέκος.

37. (25.)

. . - + ∪ + -
 - + ∪ + - + ∪ +
 ∪ + ∪ + ∪ + ∪ + ∪ + -
 - + ∪ + ∪ + - + ∪ ∪ - + ∪ + -

ὅς δουρὶ πάντας

νίκασε νέους δινάεντα βαλὼν

Ἄναυρον ὑπερ πολυβότρυος ἐξ Ἴωλκοῦ·

οὕτω γὰρ Ὅμηρος ἡδὲ Στασίχορος ἔεισε λαοῖς.

38. (29.)

- + ∪ + ∪ + -
 ∪ + ∪ + + ∪ + -
 ∪ + - . .

φοινίκεον ἱστίον ὑγρῷ

πεφυρμένον πρηνὸς ἄνθει

ἐριθάλλον

39. (30.)

∪ + ∪ + ∪ + + ∪ ∪ ∪ + -

βιότου κέ σε μᾶλλον ὥνασα πρότερος ἐλθών.

40. (10.)

+ ∪ + - + ∪ + ∪ + - + ∪ + ∪ + ∪
 + ∪ + ∪ + ∪ + ∪ + ∪ +
 + ∪ + ∪ + - + ∪ + -
 + ∪ + - + ∪ + - + ∪ + ∪ + + -
 5 + ∪ + ∪ + ∪ + - + ∪ + ∪
 + ∪ + ∪ + - + ∪ + - + ∪ + ∪ + -

Τίς κεν αἰνήσειε νόφ πύσυνος Αἰνδου ναέταν Κλεό-
 βουλον

ἀενάοις ποταμοῖσιν ἄνθεσί τ' εἰαρινοῖς

ἀελίου τε φλογὶ χρυσέας τε σελάνας

καὶ θαλασσαιαῖσι δύναις ἀντί(α) θέντα μένος στάλας;

ἅπαντα γάρ ἐστι θεῶν ἥσσω· λίθον δὲ
καὶ βρότεοι παλάμαι θραύοντι· μοροῦ φωτὸς ἄδε
βουλά.

41. (32.)

± ∪ ± ∪ ±
 ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ± -
 - ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ±
 ± ∪ ± ± ∪ ± - ± ∪ ±
 - ± ∪ ± - ± -
 ± ∪ ± ∪ ± ± ∪ ±
 ± - ± . .

5

Ἔστι τις λόγος

τὰν ἀρετὰν ναίειν δυσαμβάτοις ἐπὶ πέτραις·
(ἄγνάν) δέ μιν (θεῶν) χῶρον ἄγνόν ἀμφέπειν.

οὐδὲ πάντων βλεφάροις θνατῶν ἔσοπτος,

ᾧ μὴ δακέθνυμος ἰδρῶς

5

ἐνδοθεν μόλη, ἵκη τ' ἐς ἄκρον

ἀνδρείας.

42. (83.)

τοῦτο γὰρ μάλιστα φῆρ ἔστνγε πύρι.

43. (24.)

- ± ∪ ± - ± ∪ ± - ± ∪ ± -

ὦ 'νθρωπε, κείσαι ζῶν ἔτι μᾶλλον τῶν ὑπὸ γᾶς ἐκείνων.

44. (33.)

Οὔτις ἄνευ θεῶν

ἀρετὰν λάβεν, οὐ πόλις, οὐ βροτός.

θεὸς ὁ πάμμητις· ἀπήμαντον δὲ

οὐδέν ἐστιν ἐν (ἀνθρώποις).

[45.]

. . - ± ∪ ±
 ∪ ∪ ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ±
 ± ∪ ± - ± ∪ . .

οὐκ ἔστιν κακὸν
ἀνεπιδόκητον ἀνθρώποις, ὀλίγῳ δὲ χρόνῳ
πάντα μεταρρίπτει θεός.

46. (104.)

⊥ ∪ ⊥ ∪ ⊥ ∪ ⊥

ἔσχατον δύεται κατὰ γᾶς.

47. (105.)

∪ ⊥ ∪ ⊥ ∪ ⊥ ∪ ∅
⊥ ∪ ⊥ ∪ ⊥

παρὰ χρόσδν ἐφθὸν ἀκήρατον
(οὐλο)μόλυβδ(ος ἐών)

48. (106.)

∪ ⊥ ∪ ⊥ ∪ ⊥ ∪ ∪ ∪ ∪

ὁ δ' αὖ θάνατος κίχῃ καὶ τὸν φνγόμαχον.

49. (107.)

⊥ ∪ ⊥ ∪ ⊥ ∪ ⊥ ∪ ⊥ ∪ ⊥

ἔστι καὶ σιγᾶς ἀκίνδυνον γέρας.

50. (109.)

πόλις ἄνδρα διδάσκει.

51. (110.)

⊥ ∪ ⊥ ∪ ∪ ⊥ ∪ ⊥
⊥ ∪ ⊥ ∪ ∪ ⊥ ∪

πάσαισιν κορυθαλλίσιν
χρῆ λόφον ἐγγενέσθαι.

52. (111.)

∪ ⊥ ∪ ⊥ ∪ ⊥ ∪ ⊥ ∪ ∪ ∪ ∪

τὸ γὰρ γεγενημένον οὐκέτ' ἔρεκτον ἔσται.

53. (116.)

$\begin{array}{cccccccc}
+ & \omega & + & \omega & + & - & + & \omega & \omega \\
- & + & \omega & + & - & + & \omega & + & \omega
\end{array}$

οὐδὲ καλᾶς σοφίας ἐστὶν χάρις,
εἰ μὴ τις ἔχει σεμνὰν ὑγίειαν.

54. (117.)

$\begin{array}{cccccccc}
+ & \omega & + & \omega & + & \omega & + & \\
- & + & \omega & + & \omega & + & \omega & + & \omega & \omega \\
+ & \omega & + & \omega & + & - & + & \omega & + & -
\end{array}$

τίς γὰρ ἄδονᾶς ἄτερ
θνατῶν βίος ποθεινὸς ἢ ποία τυραννίς;
τᾶς δ' ἄτερ οὐδὲ θεῶν ζαλωτὸς αἰών.

55. (119.)

$\begin{array}{cccccccc}
. & . & + & \omega & + & \\
\omega & + & \omega & \omega & \omega & + & \omega & + & \omega & +
\end{array}$

πορφυρέου
ἀπὸ στόματος λείσα φωνὰν παρθένος

56. (120.)

$\begin{array}{cccccccc}
+ & \omega & + & \omega & + & \omega & + & \omega & + & \\
- & - & \omega & + & \omega & + & & & &
\end{array}$

εὖτ' ἀηδόνες πολυκάτιλοι,
χλωράυχενες, εἰαριναί

57. (121.)

$\begin{array}{cccccccc}
+ & \omega & + & \omega & + & \omega & + & \omega & + & - \\
+ & \omega & + & \omega & + & & & & &
\end{array}$

Ἄγγελε κλυτὰ ἕαρος ἀδυνόδμου,
κυανέα χελιδοῦ

58. (124.)

. . . . .
 . . . . .
 . . . . .

ἐξελέγχει <δ> ὁ νέος
 οἶνος οὐ τὸ πέρνυσι δῶρον ἀμπέλου· ὁ δὲ μῦθος
 ὅδε κενεόφρων.

59. (59.)

ξεινοδόκων δ' ἄριστος
 ὁ χρυσὸς ἐν αἰθέρι λάμπων.

60. (125.)

. . . . .

τὸ δοκεῖν καὶ τὰν ἀλάθειαν βιάται.

61.

μόνος ἄλιος ἐν οὐρανῷ.

62. (128.)

. . . . .

(εἶς) ἄλλα στίζοισα πνοιᾶ.

63. (133.)

. . . . .

οὗτος δέ τοι ἡδυμὸν ὕπνον ἔχων

64. (147c.)

. . . . .
 . . . . .

ἐνὶ δ' οἴῳ

εἰκει θεὰ μέγαν ἐς δίφρον.

65. (123.)

+ ∞ + ∞ + -

ἰμερόφων' ἀλέκτωρ

66. (11.)

οἶνον ἀμύντορα δὺσφροσυνᾶν

ΕΛΕΓΕΙΑ.

67.

εἰ δ' ἄρα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις ἄριστος . . .
 δῆμος Ἀθηναίων ἐξετέλεσσα μόνος.

68. (59.)

(Εἰς τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην.)

μέσσοι δ' οἷ τ' Ἐφύρην πολυπίδακα ναιετάοντες,
 παντοίης ἀρετῆς ἰδρυες ἐν πολέμῳ.

οἷ τε πόλιν Γλαύκοιο, Κορίνθιον ἄστυ, νέμοντες,
 οἷ<περ> κάλλιστον μάρτυν ἔθεντο πόνων
 χρυσοῦ τιμήεντος ἐν αἰθέρι· καὶ σφιν ἀέξει
 αὐτῶν τ' εὐρεῖαν κληδόνα καὶ πατέρων.

69. (60.)

ἐν δὲ τὸ κάλλιστον Χῖος ἔειπεν ἀνὴρ·
 'οἷη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.'
 παῦροι μὲν θνητῶν οὖασι δεξάμενοι
 στέροιναι ἐγκατέθεντο· πάρεστι γὰρ ἐλπίς ἐκάστω,
 ἀνδρῶν ἦτε νέων στήθεσιν ἐμφύεται.
 θνητῶν δ' ὅφρα τις ἄνθος ἔχῃ πολυήρατον ἥβης,
 κοῦφον ἔχων θυμὸν πόλλ' ἀτέλεστα νοεῖ·
 οὔτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει γηρησέμεν οὔτε θανείσθαι,
 οὐδ' ὑγιῆς ὅταν ᾗ, φροντίδ' ἔχει καμάτου.

10 νήπιοι, οἷς ταύτη κεῖται νόος, οὐδὲ ἴσασιν
 ὥς χρόνος ἔσθ' ἥβης καὶ βιότοι' ὀλίγος
 θνητοῖς· ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βιότου ποτὶ τέρμα
 ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν τλήθῃ χαριζόμενος.

70. (65.)

Ζεὺς πάντων αὐτὸς φάρμακα μῦθος ἔχει.

71. (68.)

οὐ γὰρ ἀπόβλητον Διονύσιον οὐδὲ γίγατον.

72. (204.)

μνήμην δ' οὐτινὰ φημι Σιμωνίδῃ ἰσοφαρίζειν
 ὀγδωκοντάετι παιδὶ Λεωπρέπεος.

73. (227.)

Τὴν δ' αὖ ποτ' Οὐλύμποιο περὶ πλευρὰς ἐκάλυψεν
 ὥκως ἀπὸ Θρήκης ὀρνύμενος Βορέης,
 ἀνδρῶν δ' ἀχλαίνων ἔδακεν φρένας, αὐτὰρ (ἐθάφθη)
 ζώῃ, Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη,
 5 ἔν τις ἔμοι καὶ τῆς χεῖρω μέρος· οὐ γὰρ ἔοικεν
 θερμὴν βαστάζειν ἀνδρὶ φίλῳ πρόποσιν.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

Ἐπικήδεια.

74. (148.)

Δίρφνος ἐδμήθημεν ὑπὸ πτυχί, σῆμα δ' ἐφ' ἡμῖν
 ἐγγύθεν Εὐρύππου δημοσίᾳ κέχυται,
 οὐκ ἀδίκως· ἐρατὴν γὰρ ἀπωλέσαμεν νεότητα
 τρηχεῖαν πολέμου δεξάμενοι νεφέλην.

*75. (149.)

Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι
χρυσοφόρων Μήδων ἐστόρεσαν δύναμιν.

[76.]

Μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεοῦ καὶ πάντα κατορθοῦν.

77. (150.)

Μυριάσιν ποτὲ τῇδε τριακοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννάσου χιλιάδες τέτορες.

78. (151.)

Ὡ ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῇδε
κείμεθα, τοῖς κείνων ρήμασι πειθόμενοι.

79. (152.)

Μνήμα τόδε κλεινοῦτο Μεριστία, ὃν ποτε Μῆδοι
Σπερχειὸν ποταμὸν κτεῖναν ἀμειψάμενοι,
μάντιος, ὃς τότε κῆρας ἐπερχομένας σάφα εἶδώς
οὐκ ἔτλη Σπάρτης ἡγεμόνας προλιπεῖν.

[80.] (155.)

Εὐκλέας αἶα κέκευθε, Λεωνίδα, οἳ μετὰ σείῳ
τῇδ' ἔθανον, Σπάρτης εὐρυχόρου βασιλεῦ,
πλείστων δὴ τόξων τε καὶ ὤκυντόδων σθένος ἵππων
Μηδείων ἀνδρῶν δεξάμενοι πολέμῳ.

[81.] (157.)

Ὡ ξεῖν', εὐνδρόν ποτ' ἐναίομεν ἄστυ Κορίνθου,
νῦν δ' ἄμμ' Αἰάντος νᾶσος ἔχει Σαλαμῖς·
ἐνθάδε Φοινίσσας νῆας καὶ Πέρσας ἐλόντες
καὶ Μήδους ἱερὰν Ἑλλάδα θυσάμεθα.

82. (158.)

Ἀμᾶς ἑστακνύταν ἐπὶ ξυροῦ Ἑλλάδα πᾶσαν

ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς κείμεθα θυσάμενοι.

[δουλοσύνας· Πέρσαις δὲ περὶ φρεσὶ πῆματα πάντα
ἤψαμεν, ἀργαλέης μνήματα ναυμαχίας·

ὅστέα δ' ἄμιν ἔχει Σαλαμῖς· πατρὶς δὲ Κόρινθος
ἀντ' εὐεργεσίης μνήμ' ἐπέθηκε τόδε.]

[83.] (160.)

Οὗτος Ἀδειμάντου κείνου τάφος, οὗ διὰ βουλᾶς

Ἑλλὰς ἐλευθερίας ἀμφέθετο στέφανον.

[84.] (154.)

Ἄσβεστον κλέος οἶδε φίλῃ περὶ πατρίδι θέντες

κύνεον θανάτου ἀμφεβάλοντο νέφος·

οὐδὲ τεθνᾶσι θανόντες, ἐπεὶ σφ' ἀρετὴ καθύπερθευ

κυδαίνουσ' ἀνάγει δώματος ἐξ Αἰδέω.

85. (153.)

Εἰ τὸ καλῶς θνήσκειν ἀρετῆς μέρος ἐστὶ μέγιστον,

ἡμῖν ἐκ πάντων τοῦτ' ἀπένειμε τύχη·

Ἑλλάδι γὰρ σπεύδοντες ἐλευθερίην περιθεῖναι

κείμεθ' ἀγῆραντῳ χρώμενοι εὐλογίῃ.

[86.] (159.)

Παῖδες Ἀθηναίων Περσῶν στρατὸν ἐξολίσαντες

ἤρκεσαν ἀργαλήν πατρίδι δουλοσύνην.

87. (165.)

Τῶνδε δι' ἀνθρώπων ἀρετὰν οὐχ ἔκετο καπνὸς

αἰθέρα δαιομένης εὐρυχόρου Τεγέας·

οἱ βούλοντο πόλιν μὲν ἐλευθερίᾳ τεταλυῖαν

παισὶ λιπεῖν, αὐτοὶ δ' ἐν προμάχοισι θανεῖν.

88. (166.)

Εὐθυμάχων ἀνδρῶν μνησώμεθα, τῶν δδε τύμβος,
οἱ θάνον εὖμηλον ῥυόμενοι Τεγέαν,
αἰχμηταὶ πρὸ πόλλος, ἵνα σφίσι μὴ καθέληται
Ἑλλάς ἀποφθιμένον κρατὸς ἐλευθερίην.

[89.] (163.)

Οἶδε παρ' Εὐρυμέδοντά ποτ' ἀγλαὸν ὤλεσαν ἦβην
μαρνάμενοι Μήδων τοξοφόρων προμάχοις
αἰχμηταί, πεζοὶ τε καὶ ὠκυπόρων ἐπὶ νηῶν,
κάλλιστον δ' ἀρετῆς μνημ' ἔλιπον φθίμενοι.

[90.] (164.)

Τῶνδ' ἐπὶ ποτ' ἐν στέροισι τανυγλώχινας διστοῦς
λοῦσεν φοινίσσας θοῦρος Ἄρης ψακάδι·
ἀντὶ δ' ἀκοντοδόκων ἀνδρῶν μναμεῖα θανόντων
ἄψυχ' ἐμψύχων ἄδε κέκευθε κόνις.

91. (167.)

Ἑλλάδι καὶ Μεγαρεῦσιν ἐλεύθερον ἄμαρ ἀέξειν
ἱέμενοι θανάτου μοῖραν ἐδεξάμεθα·
τοὶ μὲν ὑπ' Εὐβοί(ας) ἄκ(ρω) πάγῳ, ἐνθα καλεῖται
ἀγνᾶς Ἀρτέμιδος τοξοφόρου τέμενος·
τοὶ δ' ἐν ὕρει Μυκάλας, τοὶ δ' ἐμπροσθεν Σαλαμῖνος, 5
<ναῶν Φοινισσᾶν ἐξολέσαντες Ἄρη,) >
τοὶ δὲ καὶ ἐν πεδίῳ Βοιωτίῳ, οἵτινες ἔτλαν
χεῖρας ἐπ' ἀνδράποους ἱππομάχους ἵναί.
ἀστοὶ δ' ἄμμι τόδ' <ἀνδρείας> γέρας ὁμφαλῶς ἀμφὶ
Νισαίων ἑπορον δαμοδόκων ἀγόρων.

10

[92.] (Inc. 2.)

Χαίρειτ' ἀριστῆες πολέμου μέγα κῦδος ἔχοντες
κοῦροι Ἀθηναίων ἐξοχοὶ ἱπποσύνη,

οἷ ποτε καλλιχόρου περὶ πατρίδος ὠλέσαθ' ἤβην
πλείστοις Ἑλλάνων ἀντία μαρνάμενοι.

93. (168.)

Τούσδ' ἀπὸ Τυρρηνῶν ἀκροθίνια Φοίβῳ ἄγοντας
ἐν πέλαγος, μίᾳ νύξ, εἰς τάφος ἐκτέρισεν.

94. (170.)

Ἀνδρὸς ἀριστεύσαντος ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ
Ἰππίου Ἀρχεδίκην ἤδε κέκευθε κόνις·
ἢ πατρός τε καὶ ἀνδρὸς ἀδελφῶν τ' οὔσα τυράννων
παίδων τ', οὐκ ἦρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην.

95. (172.)

Μνήσομαι, οὐ γὰρ ἔοικεν ἀνώνυμον ἐνθάδ' Ἀρχεναύτεω
κεῖσθαι θανούσαν ἀγλαὴν ἔκοιτιν
Ξανθίππην, Περιάνδρου ἀπέκγονον, ὃς ποθ' ὑψιπύργου
σήμαινε λαοῖς τέρμ' ἔχων Κορίνθου.

96. (173.)

Σῆμα καταφθιμένοιο Μεγακλῆος εὖτ' ἂν ἴδωμαι,
οἰκτίρω σε, τάλαν Καλλία, οἷ' ἔπαθες.

97. (64.)

Ἡερίη Γεράνεια, κακὸν λέπας, ὤφελεν Ἰστρον
τῆλε καὶ ἐκ Σκυθίων μακρὸν ὄρεᾶν Τάναϊν,
μηδὲ πέλας ναεῖν Σκειρωνικὸν οἶδμα θαλάσσης
ἔγκεια νειφομένης ἀμφὶ Μεθουριάδος·
ὦ νῦν δ' ὃ μὲν ἐν πόντῳ κρυερὸς νέκυς, οἷ δὲ βαρεῖαν
ναυτιλίην κενεοὶ τῆδε βοῶσι τάφοι.

98. (61.)

Φῆ τότε Πρ<ωτ>όμαχος, πατρός περὶ χειρὸς ἔχοντος,
ἠνίκ' ἀφ' ἱμερτήν ἔπνευεν ἡλικίην·

ὦ Τιμνοροίδη, παιδὸς φίλου οὔποτε λήσῃ
οὔτ' ἀρετὴν ποθέων οὔτε σαοφροσύνην.'

99. (63.)

Ῥῥατα δὴ τὰδ' εἶπε φίλαν ποτὶ ματέρα Γοργῶ
δακρυόεσσα, δέρας χερσὶν ἐφαπτομένα·
ἄνθι μένοισ παρὰ πατρί, τέκοις δ' ἐπὶ λφόνι μοίρα
ἄλλαν, σφ' πολὺ γήραϊ καδεμόνα.'

100. (62.)

Αἰᾶ, νοῦσε βαρεῖα, τί δὴ ψυχαῖσι μεγαίρεις
ἀνθρώπων ἐρατῇ παρ νεότητι μένειν;
ἦ καὶ Τίμαρχον γλυκερῆς αἰῶνος ἄμερσας
ἠίδεον, πρὶν ἰδεῖν κουριδίην ἔλοχον.

101. (174.)

Σῆμα Θεόγνιδος εἰμὶ Σινωπέος, ᾧ μ' ἐπέθηκεν
Γλαῦκος ἐταιρείης ἀντὶ πολυχρονίου.

102. (176.)

Αἰδῶς καὶ Κλεόδημον ἐπὶ προχοῇσι Θεαίρου
ἀενάου στονόεντ' ἤγαγεν εἰς θάνατον
Θρηκίῳ κύρσαντα λόχῳ· πατρὸς δὲ κλεεννὸν
Διφίλου αἰχμητῆς υἱὸς ἔθηκ' ὄνομα.

103. (177.)

Τῶν αὐτοῦ τις ἕκαστος ἀπολλυμένων ἀνιᾶται·
Νικόδικον δὲ φίλοι καὶ πόλις ἤδε (ποθεῖ).

104. (178.)

Χαίρει τις, Θεόδωρος ἐπεὶ θάνον· ἄλλος ἐπ' αὐτῷ
χαιρήσει· θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

105. (180.)

Οὐκ ἐπιδὼν νύμφεια λέγῃ κατέβην τὸν ἄφνικτον
Γόργιππος ξανθῆς Φερσεφόνης θάλαμον.

106. (209.)

Ἀργεῖος Δάνδης σταδιοδρόμος ἐνθάδε κεῖται
νίκαις ἱππόβοτον πατρίδ' ἐπευκλείσας,
Ὀλυμπία δῖς, ἐν δὲ Πυθῶνι τρία,
δύω δ' ἐν Ἴσθμῳ, πεντεκαίδεκα' ἐν Νεμέᾳ,
τὰς δ' ἕλλας νίκας οὐκ εὐμαρές ἐστ' ἀριθμῆσαι.

107. (182.)

Κρῆς γενεὰν Βρόταχος Γορτύνιος ἐνθάδε κείμει,
οὐ κατὰ τοῦτ' ἐλθὼν, ἀλλὰ κατ' ἐμπορίαν.

108. (184.)

Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες ὁμοῖον ἀντιτύχοιεν,
Ζεῦ Ξένι', οἱ δ' ὑπὸ γᾶν θέντες θναιντο βίον.

109. (185.)

Ἦ σεῦ καὶ φθιμένας λεύκ' ὅστέα τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ
Ἰσχω ἔτι τρομέειν θήρας, ἄγρωσσα Λυκάς·
τὰν δ' ἀρετὰν οἶδεν μέγα Πήλιον ἅ τ' ἀρίδηνος
Ὅσσα, Κιθαιρωνός τ' οἰονόμοι σκοπιαί.

[110.] (169.)

Θηρῶν μὲν κάρτιστος ἐγὼ, θνατῶν δ', ὃν ἐγὼ νῦν
φρουρῶ, τῷδε τάφῳ λαῖνῳ ἐμβεβαώς·
ἀλλ' εἰ μὴ θυμὸν γε Λέων ἐμὸν οὖνομά τ' εἶχεν,
οὐκ ἂν ἐγὼ τύμβῳ τῷδ' ἐπέθηκα πόδας.

[111.] (175.)

Σῶμα μὲν ἀλλοδαπῇ κεύθει κόνις, ἐν δέ σε πόντῳ,
Κλείσθηνες, Εὐξείνῳ μοῖρ' ἔκειχεν θανάτῳ

πλαζόμενον· γλυκεροῦ δὲ μελίφρονος οἰκαδὲ νόστου
 ἥμπλακες, οὐδ' ἔκευ Χίον ἐς ἀμφιρύτην.

[112.] (179.)

Ἐνθάδε Πυθώνακτα κασίγνητόν τε κέκευθεν
 γαί', ἐρατῆς ἥβης πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν·
 μνῆμα δ' ἀποφθιμένοισι πατήρ Μεγάριστος ἔθηκεν
 ἀθάνατον θνητοῖς παισὶ χαριζόμενος.

[113.] (181.)

Σάμα τόδε Σπίνθηρι πατήρ ἐπέθηκε θανόντι

[114.] (183.)

Οὔτος δ' τοῦ Κεῖοιο Σιμωνίδεω ἐστὶ σωτήρ,
 δς καὶ τεθνηὼς ζῶντι παρέσχε χάριν.

[115.] (180.)

Ἄνθρωπ', οὐ Κροίσου λεύσσεις τάφον· ἀλλὰ γὰρ ἀνδρὸς
 χερνήτεω μικρὸς τύμβος, ἔμοι δ' ἱκανός.

[116.]

Ἐσβέσθης, γηραιὲ Σοφόκλεες, ἄνθος ὠοιδῶν,
 οἶνωπὸν Βάχχου βότρυν ἐρεπτόμενος.

[117.] (Inc. 1.)

Οἶδε τριακόσιοι, Σπάρτα πατρί, τοῖς συναρλίδμοις
 Ἴναχίδαις Θυρεῶν ἀμφὶ μαχεσσάμενοι
 αὐχένιας οὐ στρέψαντες, ὅπῃ ποδὸς ἔγχια πρᾶτον
 ἀρμόσαμεν, ταῦτα καὶ λίπομεν βιοτάν.
 ἄρσενι δ' Ὀθρυάδαο φόνῳ κεκαλυμμένον ὕπλον
 καρύσσει· Ἐυρέα, Ζεῦ, Λακεδαιμονίων.
 αἱ δὲ τις Ἀργείων ἐφυγεν μόρον, ἧς ἀπ' Ἀδράστου·
 Σπάρτα δ' οὐ τὸ θανεῖν, ἀλλὰ φυγεῖν θάνατος.

5

[118.]

Ἦμερὶ πανθέλκτειρα, μεθυτρόφε, μήτερ ὀπώρας
 οὔλης ἢ σκολιὸν πλέγμα φύεις ἔλικος,
 Τηλοῦ ἡβήσεως Ἀνακρελόντος ἐπ' ἄκρη
 στήλῃ καὶ λεπτῷ χῶματι τοῦδε τάφου·
 5 ὥς ὁ φιλάκρητός τε καὶ οἰνοβαρῆς φιλόκωμος
 παννύχιος κρούων τὴν φιλόπαιδα χέλυν
 κῆν χθονὶ πεπτηὼς κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροιτο
 ἄγλαδὸν ὥραιων βότρυν ἀπ' ἀκρεμόνων,
 καὶ μιν ἀεὶ τέγγοι νοτερῇ δρόσος, ἥς ὁ γεραίος
 10 λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων.

119. (171.)

Οἶτος Ἀνακρελόντα τὸν ἄφθιτον εἵνεκα Μουσῶν
 ὕμνοπόλον πάτρης τύμβος ἔδεκτο Τέω,
 δεῖ Χαρίτων πνείοντα μέλη, πνείοντα δ' Ἐρωτῶν
 τὸν γλυκὺν ἐς παίδων ἡμερον ἡρμόσατο.
 5 μοῦνος δ' εἶν' Ἀχέροντι βαρύνεται οὐχ ὅτι λείπων
 ἤελον Ἀθήνης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμων,
 ἀλλ' ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἡμιθείοις Μεγιστέα
 καὶ τὸν Σμερδίεω Θρηῖκα λέλοιπε πόθον·
 μολπῆς δ' οὐ λήγει μελιτερπέος, ἀλλ' (ἐρατεινὸν)
 10 βάρβιτον οὐδὲ θανὼν εὔνασεν εἰν' Αἶδῃ.

'Αναθηματικά.

[120.] (187.)

Ἦ μέγ' Ἀθηναίοισι φῶς γενέθ', ἡνίκ' Ἀριστο-
 γείτων Ἰππαρχον κτεῖνε καὶ Ἀρμόδιος.

121. (189.)

Τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα, τὸν Ἀρκάδα, τὸν κατὰ Μήδων,
 τὸν μετ' Ἀθηναίων στήσατο Μιλτιάδης.

[122.] (190.)

Ταῦτ' ἀπὸ δυσμενέων Μήδων ναῦται Διοδώρου
 ὅπλ' ἀνέθεν Λατοῖ μνάματα ναυμαχίας.

123. (193.)

Δημόκριτος τρίτος ἤρξε μάχης, ὅτε παρ Σαλαμῖνα
 Ἑλλήνες Μήδοις σύμβαλον ἐν πελάγει·
 πέντε δὲ νῆας ἔλεν δηίων, ἕκτην δ' ὑπὸ χειρὸς
 ῥύσατο βαρβαρικῆς Δωριδ' ἀλισκομένην.

124. (194.)

Αἶδ' ὑπὲρ Ἑλλάνων τε καὶ ἀγχεμάχων πολιταῶν
 ἐσταάθην εὐχόμεναι Κύπριδι δαιμονίᾳ·
 οὐ γὰρ τοξοφόροισιν ἐμήσατο διὰ θεάων
 Μήδοις Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προδόμεν.

125. (198.)

Ἑλλάνων ἀρχαγὸς ἐπεὶ στρατὸν ὥλεσε Μήδων
 Πανσανίας, Φοῖβω μνᾶμ' ἀνέθηκε τόδε.

[126.] (199.)

Τόνδε ποθ' Ἑλλανες, νίκας κράτει ἔργω Ἄρῃος,
 εὐτόλμω ψυχᾷς λήματι πειθόμενοι,
 Πέρσας ἐξελάσαντες, ἐλευθέρα Ἑλλάδι κοινὸν
 ἰδρύσαντο Διὸς βωμὸν Ἐλευθερίου.

[127.] (196.)

Φημὶ Γέλων', Ἱέρωνα, Πολύζηλον, Θρασύβουλον,
 παῖδας Δεινομένους, τὸν τρίποδ' ἀνθέμεναι,
 [ἔξ ἑκατὸν λιγῶν καὶ πεντήκοντα ταλάντων
 Δαρειλοῦ χρυσοῦ, τὰς δεκάτας δεκάταν,]
 βάρβαρα νικῆσαντας ἔθνη, πολλὴν δὲ παρασχεῖν
 σύμμαχον Ἑλλησιν χεῖρ' ἐς ἔλευθερίην.

[128.] (162.)

Ἐξ οὗ τ' Εὐρώπην Ἀσίας δίχα πόντος ἔνιμεν
 καὶ πόλιος θνητῶν θούρος Ἄρῃς ἐφέπει,

οὐδένι πω κάλλιον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
 ἔργον ἐν ἡπείρῳ καὶ κατὰ πόντον ὁμοῦ.
 5 οἷδε γὰρ ἐν γαίῃ Μήδων πολλοὺς ὀλέσαντες
 Φοινίκων ἑκατὸν ναῦς ἔλον ἐν πελάγει
 ἀνδρῶν πληθούσας· μέγα δ' ἔστανεν Ἀσίς ὅπ' αὐτῶν
 πληγείσ' ἀμφοτέραις χερσὶ κράτει πολέμου.

129. (203.)

Ἦρχεν Ἀδείμαντος μὲν Ἀθηναίοις, ὅτ' ἐνίκα
 Ἀντιοχίς φυλὴ δαιδάλεον τρίποδα·
 Ξεινοφίλου δὲ (τόθ') υἱὸς Ἀριστείδης ἐχορήγει
 πεντήκοντ' ἀνδρῶν καλὰ μαθόντι χορῷ·
 5 ἀμφὶ διδασκαλίῃ δὲ Σιμωνίδῃ ἔσπετο κῦδος
 ὀγδωκονταέτει παιδί Λεωπρέπεος.

130. (206.)

Γυνῶδι Θεόγνητον προσιδὼν τὸν Ὀλυμπιονίκαν
 παῖδα, καλαισμοσύνας δεξιὸν ἀνίοχον,
 κάλλιστον μὲν ἰδεῖν, ἀθλεῖν δ' οὐ χεῖρονα μορφᾶς,
 δε πατέρων ἀγαθῶν ἔστεφάνωσε πόλιν.

131. (207.)

Στροίβου παῖ, τόδ' ἄγαλμα, Λεώκρατες, εὖτ' ἀνέθηκας
 Ἐρμῇ, καλλικόμους οὐκ ἔλαθες Χάριτας,
 οὐδ' Ἀκαδήμειαν πολυγηθέα, τῆς ἐν ἀγοστῷ
 σὴν εὐεργεσίην τῷ προσιδόντι λέγω.

132. (210.)

Πατρὶς μὲν Κόρκυρα, Φίλων δ' ὄνομ', εἰμὶ δὲ Γλαύκου
 υἱὸς καὶ νικῶ πᾶξ δὴ Ὀλυμπιάδας.

133. (211.)

Ἴσθμια καὶ Πυθοῖ Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκα
 ἄλμα, ποδωκείην, δίσκον, ἄκοντα, πάλην.

134. (212.)

Εἰπὼν τίς, τίνος ἐσσί, τίνος πατρίδος, τί δ' ἐνίκης;
'Κασμύλος, Εὐαγόρου, Πύθια πύξ, 'Ρόδιος.'

135. (213.)

"Ανθηκεν τόδ' ἄγαλμα Κορίνθιος ὅσπερ ἐνίκα
ἐν Δελφοῖς (ποσὶ) Νικολάδας,
καὶ Παναθηναίοις στεφάνους λάβε πέντ' ἐπ' ἀέθλοις
ἑξ(ῆς) ἀμφοφορέας ἐλαίου·
'Ισθμῷ δ' ἐν ζαθέα τρις ἐπισχερῶ (οἶδεν ἐλόντα 5
ἀκτὰ Ποντομέδοντος ἄθλα).
καὶ Νεμέα τρις ἐνίκασεν, καὶ τετράκις ἔλλα
Πελλάνα, δύο δ' ἐν Ἀνκαίῳ,
καὶ (Τεγέα) καὶ ἐν Αἰγίνα κρατερᾷ τ' Ἐπιδαύρῳ
καὶ Θήβᾳ Μεγάρων τε δάμῳ· 10
ἐν δὲ Φλειοῦντι σταδίῳ τὰ τε πέντε κρατήσας
ἠΰφραεν μεγάλαν Κόρινθον.

136. (215.)

'Αρτέμιδος τόδ' ἄγαλμα — διηκόσαι γὰρ ὁ μισθὸς
δραχμαὶ ταὶ Πάραι, τῶν ἐπίσημα τράγος —
ἀσκητ(ῶς) ἐποίησεν Ἀθηναίης παλάμῃσιν
ἄξιος Ἀρκεσίλας υἱὸς Ἀριστοδίκου.

137. (216.)

Κρής Ἄλκων Διδ(ύμου) Φοίβῳ στέφος Ἴσθμῷ ἐλὼν πύξ.

138. (217.)

Τόνδ' ἀνέδηχ' Ἐρμῆν Δημήτριος, ὄρθια δ' οὐχί
ἐν προθύροις.

139. (218.)

Γράψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφωντος
υἱὸς περθομένην Ἴλλου ἀκρόπολιν.

140. (221.)

Ἰφίων τόδ' ἔγραψε Κορίνθιος· οὐκ ἔνι μῶμος
χερσίν, ἐπεὶ δόξας ἔργα πολὺ προφέρει.

[141.] (223.)

Πρόσθε μὲν ἄμφ' ὅμοισιν ἔχων τραχείαν ἄσιλλαν
ἰχθῦς ἐξ Ἄργους ἐς Τεγέαν ἔφερον.

142. (Inc. 6.)

Εὖχεο (σοῖς) δῶροισι, Κύτων, θεὸν ὧδε χαρῆναι
Ἀητοίδην ἀγορῆς καλλιχόρου πρύτανιν,
ὥσπερ ὑπὸ ξείνων τε καὶ οἷ ναίουσι Κόρινθον
αἶνον ἔχεις χαρίτων, (αἶσι πόλιν) στεφανοῖς.

143. (225.)

Ἦν ἑκατὸν φιάλαι· δίχα <δέ> σφισιν . . .

[144.] (200.)

Τόξα τάδε πτολέμοιο πεπανμένα δακρυόεντος
νηϋ Ἀθηναίης κέῖται ὑπαρρόφια,
πολλάκι δὴ στονόεντα κατὰ κλόνον ἐν δαῖ φωτῶν
Περσῶν ἱππομάχων αἵματι λουσάμενα.

[145.] (202.)

Ἐξ ἐπὶ πεντήκοντα, Σιμωνίδη, ἦραο ταύρους
καὶ τρίποδας, πρὶν τόνδ' ἀνθήμεναι πίνακα·
τοσσάκι δ' ἱμερόεντα διδαξάμενος χορὸν ἀνδρῶν
εὐδόξου Νίκας ἀγλαὸν ἄρμ' ἐπέβης.

[146.] (205.) [Antigenis?]

Πολλάκι δὴ φυλῆς Ἀκαμαντίδος ἐν χοροῖσιν Ὄραι
ἀνωλόλυξαν κισσοφόροις ἐπὶ διθυράμβοις

αἱ Διονυσιάδες, μίτραισι δὲ καὶ ῥόδων ἁώτοις
 σοφῶν ἀοιδῶν ἐσκίασαν λιπαρὰν ἔθειραν . . .
 οἱ τόνδε τρίποδα σφίσι μάρτυρα Βακχίων ἀέθλων 5
 ἔθηκαν· (εὖ τούσδ') Ἀντιγένης ἐδίδασκεν ἄνδρας·
 εὖ δ' ἐτιθηνεῖτο γλυκερὰν ὕπα Δωρίοις Ἀρίστων
 Ἀργεῖος ἡδὺ πνεῦμα χέων καθαρῶς ἐν αὐλοῖς·
 τῶν ἐχορήγησεν κύκλον μελίγηρυν Ἰππόνικος,
 Στρούθωνος υἱός, ἄρμασιν ἐν Χαρίτων φορηθεῖς, 10
 αἱ οἱ ἐπ' ἀνθρώπους ὄνομα κλυτὸν ἀγλαάν τε νίκαν
 θῆκαν, ἵσπεφάνων θεῶν ἕκατι Μοισᾶν.

[147.] (208.)

Πατρίδα κυδαίνων Ιερὴν πόλιν Ὠπῆς Ἀθήνης,
 τέκνον μελαίνης γῆς, χαρίεντας αὐλοὺς
 τούσδε σὺν Ἡφαίστῳ τελέσας ἀνέθιξ' Ἀφροδίτῃ,
 καλοῦ δαμασθεῖς ἱμέρῳ Βρύσσωνος.

[148.] (Inc. 5.)

Δῆμος Ἀθηναίων σε, Νεοπτόλεμ', εἰκόνη τῆδε
 τίμησ' εὐνοίας εὐσεβίας θ' ἔνεκα.

[149.]

Ἴσθμια δῖς, Νεμέα δῖς, Ὀλυμπία ἐστεφανώθην,
 οὐ πλάττει νικῶν σώματος, ἀλλὰ τέχνα,
 Ἀριστόδαμος Θράσιδος Ἀλεῖος πάλα.

[150.] (201.)

Ὅττω τοι, μελία ταναά, ποτὶ κλονα μακρὸν
 ἦσο, πανομφαλῶ Ζηνὶ μένουσ' ἱερά·
 ἦδη γὰρ χαλκός τε γέρων αὐτὰ τε τέτρυσαι
 πικρὰ κραιδαινομένα δαίτῳ ἐν πολέμῳ.

[151.] (214.)

Μίλωνος τόδ' ἄγαλμα καλοῦ καλόν, ὃς ποτε Πίσῃ
ἐπτάκι νικήσας ἐς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν.

[152.] (219.)

Κίμων ἔγραψε τὴν θύραν τὴν δεξιάν,
τὴν δ' ἐξιόντων δεξιὰν Διονύσιος.

[153.]

Βοίδιον ἡύλητρίς καὶ Πυθιάς αἶ ποτ' ἐρασταὶ
σοί, Κύπρι, τὰς ζώνας τὰς τε γραφὰς ἔθεσαν·
ἔμπορε καὶ φορηγέ, τὸ σὸν βαλλάντιον οἶδεν
καὶ πόθεν αἱ ζῶναι καὶ πόθεν αἱ πίνακες.

[154.]

Χειμερίην νιφετοῖο κατήλυσιν ἡνίκ' ἀλύξας
Γάλλος ἐρημαίην ἤλυθ' ὑπὸ σπιλάδα,
ὕετον ἄρτι κόμης ἀπομόρξατο· τοῦ δὲ κατ' ἔχνος
βουφάγος εἰς κοίλῃν ἀτραπὸν ἵκτο λέων·
5 αὐτὰρ ὁ πεπταμένη μέγα τύμπανον ὃ σκέθε χειρὶ
ῥαξεν, καναχῇ δ' ἵαχεν ἄντρον ἅπαν·
οὐδ' ἔτλη Κυβέλης ἱερὸν βρόμον ὀλονόμος θῆρ
μεῖναι, ἀν' ὤληεν δ' ὥκυν ἔθυνεν ὄρος,
δείσας ἡμιγύναικα θεῆς λάτριν, ὃς τάδε Πείῃ
10 ἔνδυτα καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους.

[155.]

Βωμοὺς τοῦσδε θεοῖς Σοφοκλῆς ἰδρύσατο πρῶτος,
ὃς πλεῖστον Μούσης εἴλε κλέος τραγικῆς.

[156.]

Τίς ἄδε; 'Βάκχα.' Τίς δέ νιν ξέσε; 'Σκόπας.'
Τίς δ' ἐξέμηνε, Βάκχος ἢ Σκόπας; 'Σκόπας.'

[157.]

Τὸν ἐν Ῥόδῳ κολοσσὸν ὀκτάκις δέκα
Χάρης ἐποίει πηχέων ὁ Ἀλνδῖος.

[158.]

Τίς εἰκόνα τάνδ' ἀνέσθηκεν; Ἀωριεὺς δ' Ἰοῦριος.
Οὐ Ῥόδιος γένος ἦν; Ναί, πρὶν φυγεῖν γε πατρίδα,
δαινᾷ γε χειρὶ πόλλ' ἔρξας ἔργα καὶ βίαια.

159. (66.)

ὃ τοι χρόνος δέξῃς ὀδόντας
πάντα (κατα)ψήχει καὶ τὰ βιαιότατα.

160.

Σῶσος καὶ Σωσώ, σῶτ(ερ, σοί) τόνδ' ἀνέσθηκαν,
Σῶσος μὲν σωθεῖς, Σωσώ δ' ὅτι Σῶσος ἐσώθη.

161. (186.)

Πολλὰ φαγὼν καὶ πολλὰ πιὼν καὶ πολλὰ κάκ' εἰπὼν
ἀνθρώπους κεῖμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.

162. (288.)

Οὐδὲ γὰρ <οὐδ'> εὐρύς περ ἔων ἐξίκετο δεῦρο.

163. (230.)

Μιξονόμου τε πατήρ ἐρίφου καὶ σφέλιος ἰχθὺς
πλησίον ἠρείσαντο καρήατα· παῖδα δὲ νυκτὸς
δεξάμενοι βλεφάροισι, Διωνύσοιο ἄνακτος
βουφόνον οὐκ ἐθέλουσι τιθηνεῖσθαι θεράποντα.

164. (231.)

Φημί τὸν οὐκ ἐθέλοντα φέρειν τέττιγος ἄεθλον
τῷ Πανοπηιάδῃ δώσειν μέγα δαίμων Ἐπειῶ.

[165.] (229.)

Μοῦσά μοι Ἀλκμήνης καλλισφύρου υἷον ἔειδε·
υἷον Ἀλκμήνης ἔειδε Μοῦσά μοι καλλισφύρου.

[166.] (224.)

Φοῖβον, ὃς ἀγείται <τοῖς> Τυνδαρίδῃσιν ἀοιδῆς,
ἀμέτεροι τέττιγες ἐπεστέψαντο χορωνῶ.

[167.]

χρυσῶ δ' αἰγλήεντι συνήρμωσεν ἀμφιδασείας
κόρσας καὶ στόμα λαβρὸν ὀπισθοδέτοισιν ἱμᾶσιν.

EPIGRAMMATA A SCHNEIDEWINO SIMONIDI ATTRIBUTA

1. (156.)

Τούσδε πο(θεῖ) φθιμένους ὑπὲρ Ἑλλάδος ἀντία Μήδων
μητροπόλις Λοκῶν εὐθυνόμων Ὀπόεις.

2. (161.)

ἀμφί τε Βυζάντειαν ὅσοι θάνον, ἰχθυόεσσαν
φύομενοι χώραν, ἄνδρες ἀρηιθδοί.

3. (188.)

Δεσμῶ ἐν ἀχνύοντι σιδηρέῳ ἔσβεσαν ὕβριν
παῖδες Ἀθηναίων, ἐργμασιν ἐν πολέμῳ
ἔθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες·
τῶν ἵππους δεκάτην Παλλάδι τάσδ' ἀνέθεν.

4. (192.)

Παντοδαπῶν ἀνδρῶν γενεὰς Ἀσίας ἀπὸ χώρας
παῖδες Ἀθηναίων τῷδέ ποτ' ἐν πελάγει

ναυμαχία δαμάσαντες, ἐπεὶ στρατὸς ὤλετο Μήδων,
σήματα ταῦτ' ἔθεσαν παρθένῳ Ἀρτέμιδι.

5. (195.)

Ἑλλάδος εὐρυχόρου σωτήρες τόνδ' ἀνέθηκαν
δουλοσύνης στυγεράς φυσάμενοι πόλιας.

XIV.

TIMOCREON.

1.

Stropha.

- + ∞ + ∞ + - - + ∞ + - - + ∞ + ∞
+ ∞ + ∞ + ∞ + ∞ + - - + ∞ + ∞
+ ∞ + ∞ + - -
∞ + ∞ + ∞ + ∞ + ∞ + ∞ + - - + ∞ + ∞

Epodus.

- + ∞ + ∞ + - - + ∞ + - - + ∞ + -
+ ∞ + ∞ + - - + ∞ + ∞ + ∞ + -
+ ∞ + ∞ +
- + ∞ + - + ∞ + + ∞ + - + ∞ + -

στροφ.

Ἄλλ' εἰ τύγε Πανσανίαν ἢ καὶ τύγε Ξάνθιππον αἰνεῖς
ἢ τύγε Λευτυχίδαν, ἐγὼ δ' Ἀριστείδαν ἐπαινέω
ἄνδρ' ἱερῶν ἀπ' Ἀθανᾶν
ἐλθεῖν ἕνα λῶστον, ἐπεὶ Θεμιστοκλῆ' ἤχθαρε Λατώ,

ἀντ.

ψεύσταν, ἄδικον, προδόταν, δς Τιμοκρέοντα ξείνον ἐόντα ὅ
ἀργυροῖσι κυβαλικοῖσι πεισθεῖς οὐ κατᾶγεν
ἐς πατρίδ' Ἰάλυσον·
λαβὼν δὲ τρι' ἀργυρίου τάλαντ' ἔβα πλέων εἰς Ὀλεθρον,

ἐπωδ.

τοὺς μὲν κατάγων ἀδίκως, τοὺς δ' ἐκδιώκων, τοὺς δὲ
καίνων,
10 ἀργυρίων ὑπόπλεως· Ἴσθμοί δ' ἐπανδόκευε γελοίως
ψυχρὰ κρέα παρέχων·
οἱ δ' ἥσθιον κηῦχοντο μὴ ὥραν Θεμιστοκλέος γενέσθαι.

2.

± ∪ ± ∪ ± ∪ ±
∪ ∪ ± - ± ∪ ±
± ∪ ± - ± ∪ ± ∪

Μοῦσα, τοῦδε τοῦ μέλεος
κλέος ἀν' Ἑλλανας τίθει,
ὥς εἰκόδς καὶ δίκαιον.

3.

± ∪ ± ∪ ± ± -
- ± ∪ ± ∪ ± ∪ ±
- ± ∪ ± - ± ∪ ± -
± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪
5 ± ∪ ± ∪ ± ∪ ±

Οὐκ ἄρα Τιμοκρέων μοῦνος
Μήδοισιν ὀρκιατομεῖ,
ἀλλ' ἐντὶ ἄλλοι δὴ πονηροί·
οὐκ ἐγὼ μόνα κόλονρις·
5 ἐντὶ καὶ ἄλλαι ἀλώπεκες.

4.

∪ ± - ∪ ±

Σικελὸς κομπῶς ἀνήρ
ποτὶ τὰν ματέρ' ἔφα.

5.

_ _ _ _ _
 _ _ _ _ _

Ὠφελέν σ', ὃ τυφλὲ Πλοῦτε, μήτε γῇ μήτ' ἐν θαλάσῃ
 μήτ' ἐν ἡπείρῳ φανῆμεν,
 ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν κἀχέροντα· διὰ σὲ γὰρ πάντ'
 <ἔστ'> ἐν ἀνθρώποις κακά.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

6.

ὃ συμβουλεύειν χερσ ἄπο, νοῦς δὲ πάρα.

[7.]

Κηλα με προσῆλθε φλυαρία οὐκ ἐθέλοντα.
 οὐκ ἐθέλοντά με προσῆλθε Κηλα φλυαρία.

XV.

C O R I N N A.

1.

_ _ _ _ _
 _ _ _ _ _

καλὰ γεροὶ' ἀεισομένα
 Ταναγρίδεσσι λευκοπέπλοις·
 μέγα δ' ἐμὰ γέγραθε πόλις
 λιγυροκωτίλαις ἐνόπαις.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

τὸ δέ, μάκαρ Κρονίδα, τὸ Ποτειδάωνος, ἄναξ Βοιωτέ

ΚΑΤΑΠΛΟΤΣ.

νίκας' ὁ μεγαλοσθένης
 Ὁαρίων, χώραν τ' ἀφ' ἑῶς
 πᾶσαν ὠνύμηνεν.

οὐ γὰρ τιν ὁ φθονερός δαίμων

**ἰώνει (δ') ἡρώων ἀρετὰς
χρήσάδων**

περι τεως

Ἑρμᾶς ποτ' Ἄρενα πυκτεύει.

δώρατος ὡστ' ἐφ' ἱππῳ

κά<ρ>τα μὲν βριμώμενοι

XVI.

LAMPROCLES.

1.

± ∞ ± ± ∞ ± - ± ∞ ± ∞ ± -
 ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞

Παλλάδα περσέπολιν κλήζω πολεμαδόκον ἄγνάν,
 παῖδα Διὸς μεγάλου (δαμάσιππον).

2.

. . . ± ∞ ± -
 ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞

αἵτε ποταναῖς
 δμώνυμοι πελειάσιν αἰθέρι κείσθε.

XVII.

PRATINAS.

1.

∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ - ∞
 ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ± ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ±
 ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ±
 ∞ ∞ ∞ ± ∞ ± ∞ ±
 5   ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ±
       ± ∞ - ± ∞ - ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ±
       ± ∞ ± ∞ ± ∞ ±   ± ∞ ± ∞ ± ∞ ±
 -     ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ∞ ± ∞ ± ∞ ± -
       ± ∞ ± ∞ ± ∞ ±
 10   ± ∞ ± . . .
       ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞
       ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ -
 ∞ ∞ ∞ ∞ ∞ ± ∞ ±

U 1 1 U 1 U 1 U 1 U 1 U 1

2 U - 2 U - 2 U -

1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

♂ ♀ ♂ ♀ ♂ ♀ ♂ ♀ ♂

15

*Τίς ὁ θόρυβος ὕδρι; τί τάδε τὰ χορεύματα;
τίς ὕβρις ἔμολεν ἐπὶ Διουνυσιάδα πολυπάταγα θυμέλαν;
ἔμδς ἔμδς ὁ Βρόμιος· ἐμὲ δεῖ κελαδεῖν, ἐμὲ δεῖ πα-
ταγεῖν*

ἀν' ὄρεα σύμενον μετὰ Ναϊάδων

οἷά τε κύκνον ἄγοντα ποικιλόπτερον μέλος.

τὰν ἀοιδὰν κατέστασε Πιερίδς βασίλειαν· ὁ δ' αὖλῳς

ὕστερον χορευέτω· καὶ γὰρ ἐσθ' ὑπηρέτας.

κῶμῳ μόνον θυραμάχοις τε πυγμαχλαῖσι νέων θέλει
παροίωνων

ἔμμεναι στρατηλάτας.

παῖς τὸν φρυναλίου

ποικίλου πνοὰν ἔχοντα·

φλέγε τὸν ὀλεσισιαλοκάλαμον,

λαλοβαρύπα παραμελορυσθοβοάταν θ',

ὑπα<ι> τρυπάνω δέμας πεπλασμένον.

ἤν ἰδοὺ· ἄρτι σοι δεξιὰ

καὶ ποδὸς διαρριφά, θριαμβοδιθύραμβε·

κισσόχαιτ' ἄναξ, ἄκουε τὰν ἐμὴν Δώριον χορείαν.

5

10

15

2.

U 1 U 1 - 1 U 1 U 1

Λάκων δ τέττιξ εὐτυχος ἐς χορόν.

3.

• • • — • ∪ • ∪ • ∪ • — • ∪ • ∪ • —

οὐ γὰρ ἀνυλακισμέναν ἄρῶν, ἀλλ' ἄσκαφον ματεύων

XIX.

CYDIAS.

± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 -
 ± 0 ± 0 - ± 0 ± 0 - ± 0 -

εὐλαβ(εὐ δὲ) μὴ κατέναντα λέοντος
 νεβρὸς ἐλθὼν μοῖραν αἰρεῖσθαι κρεῶν.

XX.

HYBRIAS.

± 0 ± 0 - ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ±
 ± 0 ± 0 - ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± -
 - ± 0 ± 0 - ± 0 ± 0 ± 0
 - ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ±
 { ± 0 - ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± -
 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ±

α'

Ἔστι μοι πλοῦτος μέγας δόρυ καὶ ξίφος
 καὶ τὸ καλὸν λαισθήιον, πρόβλημα χρωτός·
 τοῦτ' ἄρ' ἄρ' ἄρ', τοῦτ' ἄρ' ἄρ',
 τοῦτ' πατέω τὸν ἄδ' οἶνον ἀπ' ἀμπέλω·
 τοῦτ' δεσπότης μυοῖται κέκλημαι.

β'

τοὶ δὲ μὴ τολμῶντ' ἔχειν δόρυ καὶ ξίφος
 καὶ τὸ καλὸν λαισθήιον, πρόβλημα χρωτός,
 πάντες γόνυ πεπιτηῶτες <ἀμφι>
 <ἀμὸν> κυνέοντι δεσπότην <ἐμὲ δεσποτᾶν>
 καὶ μέγαν βασιλῆα φωνέοντες.

XXI.

P R A X I L L A.

ΔΙΘΤΡΑΜΒΟΙ.

1.

ΑΣΙΑΛΕΤΣ.

ἀλλὰ τεδὸν οὐποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐπειθον.

2.

ΑΔΩΝΙΣ.

‘κάλλιστον μὲν ἐγὼ λείπω φάος ἡελίοιο,
 δεύτερον ἄστρα φαεινὰ σεληναίης τε πρόσωπον
 ἡδὲ καὶ ὠραίους σικύους καὶ μῆλα καὶ ὕγχνας.’

ΠΑΡΟΙΝΙΑ.

[3.]

Ἀδμήτου λόγον, ᾧ ταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει·
 τῶν δειλῶν δ’ ἀπέχευ, γνὼνς ὅτι δειλῶν ὀλίγα χάρις.

[4.] .

Ἐπὶ παντὶ λίθῳ σκορπίον, ᾧ ταῖρε, φυλάσσεο.

[*5.]

— ∞ — ∞ — ∞ — ∞ — ∞ —

Ὡς διὰ τῶν θυρίδων καλὸν ἐμβλεπούσα,
 παρθένε τὰν κεφαλάν, τὰ δ’ ἐνερθε νύμφα.

XXII.

BACCHYLIDES.

ΕΠΙΝΙΚΟΙ.

1. (1.)*

± ∞ ± ∞ ± - ± ∞ ± ∞ ±
 ± ∞ ± - ± ∞ ± - ± ∞ ± ∞ ±
 - ± ∞ ± ∞ ± ± ∞ ± - ± ∞ ±

Ὀλβιος, ᾧτινι θεὸς μοῖραν τε καλῶν ἔπορεν
 σὺν τ' ἐπιζάλω τύχῃ ἀφνειὸν βιοτὰν διάγειν·
 οὐ γάρ τις ἐπιχθονίων πάντα γ' εὐδαίμων ἔφνυ.

2. (3.)

- ± ∞ ± - ± ∞ ± -
 - ± ∞ ± ∞ ± ± ∞
 ± ∞ ± - ± ∞ ± - ± ∞ ±

θνατοῖσι μὴ φῦναι φέριστον,
 μηδ' ἀέλιου προσιδεῖν φέγγος·
 Ὀλβιος δ' οὐδείς βροτῶν πάντα χρόνον.

3. (2.)

± ∞ ± - ± ∞ ± ∞ ± ± ∞ ± - ± ∞ ±

ὥς δ' ἄπαξ εἶπεῖν, φρένα καὶ πνικινὰν κέρδος ἀνθρώ-
 πων βιάται.

†4. (5.)

- ± ∞ ± ∞ ± ∞
 ± ∞ ± ∞ ± - ± ∞ ± ∞ ±
 ± ∞ ± - ± ∞ . .

ξανθότριχα μὲν Φερένικον
 Ἀλφειὸν παρ' εὐρυδίναν πῶλον ἀελλοδρόμον
 εἶδε νικάσαντα.

*) Numeri adiecti sunt editionis Neuianae.

†5. (7.)

. . . ± - ± ∪ ∪ ∪ ± -

προσφωνεῖτέ νιν ἐπὶ νίκαις.

†6. (8.)

± ∪ ± - ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ὀ
± ∪ - ∪ ± - ± ∪ ±

Νίκα γλυκύδωρος . . .

ἐν πολυχρόσφ <δ'> Ὀλύμπῳ Ζηνὶ παρισταμένα κρίνει
τέλος

ἀθανάτοισί τε καὶ θνατοῖς ἀρετᾶς.

TMNOL

7. (10.)

- ± ∪ ± ∪ ±

. ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ±

ἄλαι τέκος ἀμέτερον·

μεῖζον ἢ πενθεῖν ἐφάνη κακόν, ἀφθέρηκτοισιν ἴσον·

ΠΑΙΑΝΕΣ.

8. (12.)

- ± ∪ ± - ± ∪ ± - ± ∪ ὀ
± ± ± ∪ ± - ± ∪ ± - ± ὀ

± ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ± - ± ∪ ±

5

- ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± ∪ ± -

± ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ± - ± ∪ ±

± ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ± -

∪ ± - ± ∪ ± -

- ± ∪ ± - ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ± -

± ∪ ± - ± ∪ ± - ± ∪ ±

10

± ∪ ± - ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ±

± ∪ ± - ± ∪ ±

± ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ± - ± ∪ ± - ± ∪ ± -

τίκτει δέ τε θνατοῖσιν εἰρήνην μεγάλην,
 πλοῦτον καὶ μελιγλώσσων ἀοιδᾶν ἄνθεα,
 δαιδαλέων τ' ἐπὶ βωμῶν θεοῖσιν αἰθεσθαι βοῶν
 ξανθᾶ φλογὶ μῆρα ταννυτρίχων τε μήλων,
 γυμνασίων τε νέοις ἀνδρῶν τε καὶ κώμων μέλειν· 5
 ἐν δὲ σιδαροδέτοις πόρπαξιν αἰδᾶν
 ἀραχνᾶν ἱστοὶ πέλονται·
 ἐγγεᾶ τε λογχωτὰ ξίφεα τ' ἀμφάκεια δάμναται εὐρώς·
 χαλκεῶν δ' οὐκ ἔστι σαλπύγγων κτύπος·
 οὐδὲ συλᾶται μελίφρων ὕπνος ἀπὸ βλεφάρων, 10
 ἄμυν δὲ θάλλπει κέαρ.
 συμποσίων δ' ἐρατῶν βρῖθοντ' ἀγνυαί, παιδικοὶ δ'
 ὕμνοι φλέγονται.

9. (13.)

∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪
 ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪
 - - -

ἕτερος ἐξ ἑτέρου σοφὸς τό τε πάλαι τό τε νῦν.
 οὐδὲ γὰρ ῥᾶστον ἀρρήτων ἐπέων πύλας
 ἐξευρεῖν.

ΠΡΟΣΟΔΙΑ.

10. (18.)

∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪
 ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪
 ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪
 ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪ ∪

Εἷς ὄρος, μία βροτοῖσιν ἐστὶν εὐτυχίας ὁδός,
 θυμὸν εἰ τις ἔχων ἀπενθῇ διατελεῖν δύνатаι βίον·
 (δὲ) δὲ μυρία μὲν ἀμφιπολεῖ φρενί,
 τὸ δὲ παρ' ἅμαρ τε καὶ νύκτα μελλόντων χάριν
 ἐὼν ἰάπτεται κέαρ, ἕκαρπον ἔχει πόνον. 5

11. (18.)

.. ω υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ

τί γὰρ ἐλαφρόν ἐτ' ἐστ' ἔπρακτ' ὀδυρόμενον δονεῖν
καρδίαν;

12. (19.)

- υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Πάντεσσι θνατοῖσι δαίμων ἐπέταξε πόνους ἔλλοισιν
ἔλλους.

ΤΠΟΡΧΗΜΑΤΑ.

13. (20.)

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Λυδία μὲν γὰρ λίθος μανύει
χρυσόν, ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφία τε παγκρατῆς τ' ἐλέγχει
ἀλάθεια.

14. (21.)

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Οὐχ ἔδρας ἔργον οὐδ' ἀμβολᾶς, ἀλλὰ χρυσαιγίδος
Ἰωνίας
χρῆ παρ' εὐδαίδαλον ναὸν ἐλθόντας ἄβρον τι δεῖξαι.

ΕΡΩΤΙΚΑ.

15. (23.)

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

εὖτε

τὴν ἀπ' ἀγκύλης ἵησι
τοῖσδε τοῖς νεανίαις λευκὸν ἀντείνασα πῆχυν.

†16. (24.)

± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0

ἦ καλὸς Θεόκριτος· οὐ μόνος ἀνθρώπων δοῖται.

†17. (25.)

0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0
0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0

σὺ δ' ἐν χιτῶνι μούνη
παρὰ τὴν φίλην γυναικα φεύγεις.

18. (26.)

- ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0
± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0
± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0
± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0

γλυκεῖ' ἀνάγκα

σενομένα κυλίκων θάλασσι θυμόν·
Κύπριδος δ' ἐλπίς διαιθύσσει φρένας

ἀμμιγνυμένα Διονυσίοισι δώροις.

ἀνδράσι δ' ὑποτάτω πέμπει μερίμνας.

5

αὐτ(ὸς) δ' ἐμὲν πόλεων κρήδεμνα λύει,

πᾶσι δ' ἀνθρώποις μοναρχήσιν δοκεῖ.

χρυσῷ δ' ἐλέφαντί τε μαρμαίρουσιν οἴκοι,

πυροφόροι δὲ κατ' αἰγλάεντα <καρπὸν>

νᾶες ἄγουσιν ἐπ' Αἰγύπτου, μέγιστον

10

πλοῦτον· ὧς πίνοντος ὀρμαίνει κέαρ.

19. (27.)

± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0
± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0 ± 0

Οὐ βοῶν πάρεστι σώματ' οὔτε χρυσὸς οὔτε πορφύρεοι
τάπητες, ἀλλὰ θυμὸς εὐμενῆς
Μοῦσά τε γλυκεῖα καὶ Βοιωτίοισιν ἐν σκύφοισιν οἶνος
ἡδύς.

20. (34.)

- + υ + - + ω + ω + - + υ + -
- + υ + - + ω + ω +
+ υ + - + υ + - + υ +

παύροισι δὲ θνατῶν τὸν ἅπαντα χρόνον (δαίμων
ἐ)δωκεν

πράσσοντας ἐν καιρῷ πολιορκόταφον
γῆρας ἱκνεῖσθαι, πρὶν ἐγκύρσαι δύα.

21. (6.)

+ ω + ω + - + υ + - + υ +

Ἦ Πέλοπος λιπαρῶς νάσου θεόδματοι πύλαι

*22. (30.)

- + ω + ω + - + ω + ω + υ + υ +
- + υ + - + ω + ω + - + υ + - + υ +
+ υ + - + ω + ω + +
+ ω + ω + - + ω + ω +
+ υ + + υ
+ υ + - + υ + υ

5

Ἦ Τρῶες ἀρηιφίλοι, Ζεὺς ὑψιμέδων, δς ἅπαντα δέρ-
κεται,

οὐκ αἰτιος θνατοῖς μεγάλων ἀχέων· ἀλλ' ἐν μέσφ
κεῖται κιχελν

πᾶσιν ἀνθρώποισι δίκαν δσίαν ἀγνάν,
εὐνομίας ἀκόλουθον καὶ πινυτᾶς θέμιδος·

5 ὀλβίων παῖδες

οἳ νιν εὐρόντες σύνοικον·

23. (4.)

.. + - + ∞ + ∞ +
- + ∞ + - + ∞ + - + ∞ + -

φάσωμεν . . .

. . . πιστὸν κῦδος ἔχειν ἀρετάν·

πλοῦτος δὲ καὶ δειλοῖσιν ἀνθρώπων ὁμιλεῖ.

24. (22.)

+ ∞ - + ∞ - + ∞ - + ∞ - + ∞ -

ὦ Περίκλειε, (τ)ἄλλ' ἀγνοήσῃν μὲν οὐ σ' ἔλλομαι.

25. (32.)

- + ∞ + ∞ + - + ∞ - - + ∞ + ∞ +
+ ∞ + ∞ + + ∞ + - + ∞ - - + ∞ + -
+ ∞ . .

ἔστα δ' ἐπὶ λάϊνον οὐδόν, τοὶ δὲ θοίνας ἐντυνον, ὧδέ
τ' ἔφα·

ἄντόματοι δ' ἀγαθῶν δαΐτας εὐόχθους ἐπέρχονται
δίκαιοι

φῶτες·

26. (33.)

+ ∞ + + ∞ + ∞ + - + ∞ + -
+ ∞ + - + ∞ +

οἱ μὲν ἀδμᾶτες ἀεικελιᾶν νούσων [εἰσὶ] καὶ ἄνατοι,
οὐδὲν ἀνθρώποις ἔκελοι.

27. (35.)

.. + ∞ + ∞ + ∞ +
∞ + ∞ + - + ∞ + ∞ +

οὐ γὰρ ὑπόκλοπον φορεῖ
βροτοῖσι φωνάεντα λόγον σοφία.

28. (36.)

. . - + υ + - + υ +
 - + υ + υ + υ + - + υ + - + υ +
 + υ + - + υ + υ + -
 + υ + - + υ + υ

θνατοῖσι δ' οὐκ αὐθαίρετοι
 οὔτ' ὄλβος οὔτ' ἄκαμptos Ἄρης οὔτε πάμφθερσις στάσις,
 ἀλλ' ἐπιχρίμπτει νέφος ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν
 γαῖαν ἅ πάνδωρος αἶσα.

29. (37.)

+ υ + υ + + υ + υ + υ

εἰ δὲ λέγει τις ἄλλως, πλατεῖα κέλευθος.

30. (38.)

υ - + υ - + υ - υ υ + υ +

μελαγκευθὲς εἰδωλον ἀνδρὸς Ἴθακησίον

31. (39.)

+ υ + - + υ + - + υ + υ - υ

τὰν ἀχέμαντόν τε Μέμφιν καὶ δονακώδεα Νεῖλον

32. (40.)

υ + - υ υ + - υ υ + + υ +

Ἐκάτα δαδοφόρε Νυκτὸς μελανοκόλπου θύγατερ

33. (15.)

υ - + υ + + υ + υ + υ
 + υ + υ + υ + υ υ + υ

Ποσειδάνιον ὥς Μαντινέες τριόδοντα
 χαλκοδαιδάλοισιν ἐν ἀσπίσι φορεῦντες

34. (42.)

τῶν ἀβροβίων Ἰώνων ἕναξ

35. (43.)

— + υ — — + υ — — + υ +

χρυσὸν βροτῶν γινώμασι μανύει καθαρόν.

36. (60.)

— + υ — — + υ — — + υ +

ὄργαλ μὲν ἀνθρώπων διακεκριμέναι μυρίαί.

37. (41.)

+ υ — — + υ +

πλήμμυριν πόντου φυγών

38.

+ υ — — + υ +

δυσμενέων δ' αἰδής

39. (59.)

. . . — + υ — — + υ +

νωμάται δ' ἐν ἀτρυγέτῳ χάει.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

[40.] (28.)

Κούρα Πάλλαντος πολυώνυμε, πότνια Νίκα,
 πρόφρων (Κραναῖδων) ἱμερόεντα χορὸν
 αἰὲν ἐποπτεύοις, πολέας δ' ἐν ἀθύρμασι Μουσῶν
 Κήλῳ ἀμφιτίθει Βακχυλίδῃ στεφάνους.

[41.] (29.)

Εὐδημος τὸν νηδὸν ἐπ' ἀγροῦ τόνδ' ἀνέθηκεν
 τῷ πάντων ἀνέμων πισσιότῳ Ζεφύρῳ.
 εὐξαμένῳ γάρ οἱ ἦλθε βοηθός, ὅφρα τάχιστα
 λικμήσῃ πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἄσταχυν.

XXIII

MELANIPPIDES.

1.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

- + ∪ + ∪ - + ∪ + ∪
 + ∪ + - + ∪ + - + ∪ ∅
 + ∪ + ∪ + ∪ + - + ∪ + - + ∪ + + ∪ + ∪ +
 5 + ∪ + ∪ + ∪ - ∪ ∪ + - + ∪ + - + ∪ + ∪ + ∪ + -
 ∪ ∪ ∪ - + ∪ ∅

οὐ (παρθένων) φόρευν μορφᾶ(εν) εἶδος,
 οὐδὲ τὰν αὐτὰν γυναικείαν ἔχον,
 ἀλλ' ἐν ἀρμάτεσσι διφροῦχοις ἐγυμνάζοντ' ἄν' ἐνὶ ἡλίῳ
 ἔλσεια πολλὰκι θήραιοιν φρένα τερπόμεναι,
 5 <πολλὰκι δ'> ἱερόδακρυν λίβανον εὐώδεις τε φοίνικας
 κασίαν τε ματεῦσαι,
 τέρενα Σύρια σπέρματα.

2.

ΜΑΡΣΤΑΣ.

+ ∪ + ∪ + ∪ + ∪ + ∪

ἃ μὲν Ἀθάνα
 τῶργαν' ἔρριψέν θ' ἱερᾶς ἀπὸ χειρός,
 εἰπέ τ'· ἔρρετ' αἷσχεα, σώματι λύμα,
 (οὐ) με <τᾶ>δ' ἐγὼ κακότητι δίδωμι.

3.

ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ.

∪ - + ∪ + + ∪ + -
 ∪ ∪ ∪ + ∪ ∪ + ∪ +

καλεῖται δ' ἐν<ι> κόλποισι γαίας
ἄχαια <ρό>οισι προχέων Ἀχέρων.

4.

— + υ + υ ω υ +
+ υ + υ + υ + υ + —
ω + υ + υ + υ + υ + υ — υ
+ υ + — + υ + —

πάντες δ' ἀπεστύγεον ὕδωρ,
τὸ πρὶν ἐόντες αἰδριες οἴνου,
τάχα δὴ τάχα τοι μὲν οὔν ἀπωλλύοντο,
τοὶ δὲ παράπληκτον χέον ὁμφάν.

5.

υ + υ + υ + υ + υ + υ + υ + υ

ἐπώνυμον, δέεσποτ', οἶνον Οἰνέος

6.

. . . ω + υ +
— + υ + υ + υ + υ + —
— + ω + . . .

κλυθί μοι, ὦ πάτερ,
θαῦμα βροτῶν, τᾶς ἀειζώνου
ψυχᾶς μεδέων.

7.

ω + υ + υ + υ + — + υ + υ + υ

γλυκὺ γὰρ θέρος ἀνδρὸς ὑποσπείρων πραπίδων πόθῳ

XXIV.

ARIPHRON.

ω ± υ ± - ± ω ± ω ± - ± ω ± ω ±
 ω ± ω ± υ ± υ ± υ ± -
 - ± υ ± - ± ω ± ω ±
 - ± ω ± ω ± - ± ω ± ω ± - ± υ ±
 5   ± ω ± ω ± - ± υ ± - ± υ ±
       ± υ ± - ω ± - ± υ ± υ ± υ ± ± υ ± -
 ω ± ω ± ω ± υ
 υ ± υ ± υ ± - ± ω ± ω ±
 υ ± υ ± υ ± υ ± - ± υ ±

Ὑγίεια, πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σεῦ ναίοιμι τὸ λειπό-
 μενον

βιοτᾶς, σὺ δέ μοι πρόφρων σύννοικος εἶης·

εἰ γάρ τις ἢ πλοῦτου χάρις ἢ τεκέων

ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς ἢ
 πόδων

οὐδὲ κρυφίοις Ἀφροδίτας ἔρκεσιν θηρεύομεν,

ἢ εἰ τις ἔλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψις ἢ πόνων
 ἀμνηνὰ πέφανται,

μετὰ σεῖο, μάκαιρ' Ὑγίεια,

τέθαλε πάντα καὶ λάμπει Χαρίτων δάροις.

σέθεν δὲ χωρὶς οὔτις εὐδαίμων ἔφν.

XXV.

LICYMNIOUS.

1.

± υ ± - ± ω ± ω ± ±

μυρίαις παγαῖς δακρύων ἀχέων τε βρούει.

2.

.. ∞ ±
∞ ∞ ± - ± ∞ ± ∞

Ἀχέρων

ἄχρα πορθμεύει βροτοῖσιν.

3.

- ± ∞ ± - ± ∞ ± - ± ∞ ± ∞ ±
- ± ∞ ± ± ∞ ± ∞

Ἵππος δὲ χαίρων ὁμμάτων ἀνγαῖς ἀναπεπταμένοις
ῥοσσοῖς ἐκοίμιζε κοῦρον.

4.

.. ∞ ± ∞ ± ∞ ± - ± ∞ ±
- ± ∞ ± - ± ∞ ± ∞ ± -
± ∞ ± ∞ ± ∞
± ∞ ± - ± ∞ ± ∞ ±
- ± ∞ ± ∞ ± - ± ∞ ± ∞ ± -
∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± - ± ∞ ±

5

λιπαρόμματα μᾶτερ ὑψίστα, θρόνων
σεμνῶν Ἀπόλλωνος βασιλεία ποθεινά,
πραγέως Ἑγίεια
τίς γὰρ ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων,
ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς;
σέθεν δὲ χωρὶς οὔτις εὐδαίμων ἔφν.

5

XXVI.

PHILOXENUS.

ΔΕΙΠΝΟΝ.

1.

.. ∞ ± -
± ∞ ± ∞ ± - ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ±
± ∞ ± ∞ ± - ± ∞ ± ∞ ± - ± ∞ ± ∞ ±

κατὰ χειρὸς δ'
 ἤλυθ' ὕδωρ· ἀπαλὸς παιδίσκος ἐν ἀργυρεᾷ προχύφῳ
 φέρον ἐπέχευεν·
 εἴτ' ἔφερε στέφανον λεπτᾶς ἀπὸ μυρτίδος εὐγνήτων
 κλάδων δισύνανπτον.

2.

εἰς δ' ἔφερον διπλόοι παῖδες λιπαρῶπα τράπεζαν
 ἄμμ', ἔτεροι δ' ἑτέραν, ἄλλοι δ' ἑτέραν, μέχρι οὗ πλή-
 ρωσαν οἶκον.
 τὰ δὲ πρὸς ὑψηλὺς ἔστιλβον ἀνὰ γὰς
 εὐστέφανοι λεκάναις παροψίσι τ', ὀξυβάφων πλήρεις
 σὺν τε χλιδῶσαι
 5 παντοδαποῖσι τέχνας εὐρήμασι πρὸς βιοτάν, ψυχᾶς δελε-
 ασματίοισιν.
 πάροφρον ἐν κανέοις μάξας χοινόχροας ἄλλοι.
 <τοῖς> δ' ἐπὶ πρῶτα παρῆλθ' οὐ κάρκαβος, ὦ φιλότας,
 ἀλλ' ἄλλοπλατεῖς τὸ μέγιστον
 πάντ' ἔπαθεν λιπαρόν τ' ἐς ἐγγέλεά τινες ἄριστον,
 γογγροϊτωωνητεμων πλήρες θεοτερπές· ἐπ' αὐτῷ δ'
 10 ἄλλο παρῆλθε τόσον, βάτις δ' ἐνέης ἰσόκυκλος.
 μικρὰ δὲ κακκάβι' ἦς, ἔχοντα τὸ μὲν γαλεοῦ τι,
 ναρκίον ἄλλο, . . .
 . . παρῆς ἔτερον πίον ἀπὸ τευθιάδων καὶ σηπιοπουνλυπο-
 δείων
 <τῶν> ἀπαλοπλονάμων· θερμὸς μετὰ ταῦτα παρῆλθεν
 15 ἰσοτράπεζος ὅλος (νῆστις) συνόδων πυρὸς . . .
 . . ἔπειτα βαθμοὺς ἀτμίζων· ἐπὶ τῷ δ' ἐπίπασται
 τευθίδες, ὦ φίλε, κάξανθισμέναι καρίδες αἱ κυφαὶ παρ-
 ῆλθον.
 θρυμματίδες δ' ἐπὶ ταύταις εὐπέταλοι χλωραὶ δ' (ἀδυφά-
 ρυγγες) . . .

πύρνων τε στεγανὰι φυσταὶ μεγάθος κακὰ κακκάβον
 γλυκ(όξεες) . . .
 ὀμφαλὸς θοίνας καλεῖται παρὰ γ' ἐμὴν καὶ τίν, σάφ' 20
 οἶδα.
 (ῥστατα) ναὶ μὰ θεοὺς ὑπερμέγεθές τι (δέμας) θύννου
 μόλεν ὅπτὸν ἐκεῖθεν,
 θερμ(οῦ) ὄθ(ι) γλυφ(άνοις) τετμημένον εὐθὺς (ἐβάφθη).
 τοῦ δ' ὑπογαστριδ(ίοις) διανεκέως ἐπαμύν(ειν)
 εἴπερ ἐμὴν τε μέλοι καὶ τίν, μάλα κεν κεχαροίμεθ'.
 ἀλλ' ὄθεν ἐλλίπομεν, θοίνα παρέης, ὅτε παλάξαι δύναι' 25
 ἐπικρατέως ἔγωγ' ἔτι, κοῦ κε λέγοι τις.
 πάντα παρής ἐτύμως ἄμμιν· παρέπαισε δὲ θερμὸν
 σπλάγγνον, ἔπειτα δὲ νῆστις
 δέλφακος οἰκετικᾶς καὶ νῶτος ἐσῆλθε καὶ ὄσφους καὶ
 μινυρίγματα θερμά.
 καὶ κεφάλαιον ὄλον διάπτνγες ἐφθὸν ἀπερπευθηνος (γα-
 λακτο)τρόφου πνικτᾶς ἐρίφου παρέθηκεν·
 εἶτα δῖεφθ' ἀφροκώλια, σχελίδας τε μετ' αὐτῶν 30
 λευκοφορινοχρόους, ῥύγγη, κεφάλαια, πόδας τε, χναυ-
 μάτιόν τε σεσιλιφωμένον.
 ἐφθά τ' ἔπειτα κρε' ὀπτά <τ'> ἄλλ' ἐρίφων τε καὶ ἀρνῶν·
 ἃ δ' ὑπερ(ωμόκρεως) χορδὰ γλυκίστα
 μιξεριφαρνογενής, ἃν δὴ φιλέοντι θεοί· τούτω<ν σὺ
 μέν>, ὧ φιλότας, ἐσθοῖς κε· λαγῶα
 δ' ἔπειτ' ἀλεκτρούωνων τε νεοσσοί.
 περδίκων φασσέων τε χύδαν ἥδη [δὲ] παρεβάλλετο 35
 θερμὰ πολλὰ . . .
 καὶ μαλακοπτνγέων ἄρτων. ὁμοσύξυγα δὲ ξανθόν τ'
 ἐπεισῆλθεν μέλι καὶ γάλα σύμπακτον,
 τό κε τυρὸν ἄπας τις
 ἤμεν ἐφασχ' ἀπαλόν, κήγῶν ἐράμαν. ὅτε δ' ἥδη

βρωτύος ἡδὲ ποτᾶτος ἐς κόρον ἤμεν ἑταῖροι,
 τῆνα μὲν ἐξαπάειρον δμῶες, ἔπειτα δὲ παῖδες νίπτρ'
 ἔδοσαν κατὰ χειρῶν,
 40 σμήμασιν ἱρινομίκτοις χλιεροθαλπὲς ὕδωρ ἐπερχέοντες
 τόσσον, ὅσον <τις> ἔχρηξ', ἐκτρίμμα<τά> τε . . . λαμπρὰ
 σινδονυφῇ, δίδοσαν <δὲ> χρίμα<τά> τ' ἀμβροσίοδμα
 καὶ στεφάνους ἰοθαλάεας.

3.

τὰς δὲ δὴ πρόσθεν μολούσας . . . λιπαρανγείς
 πορθμίδας πολλῶν ἀγαθῶν πάλιν εἰσφερον γεμούσας,
 τὰς ἐφήμεροι καλέοντι νῦν τραπέζας <δευτέρας>,
 ἀθάνατοι δὲ τ' Ἀμαλθείας κέρας. ταῖσιν δὲ μέσσαις
 5 ἐγκαθιδρύθη μέγα χάσμα βροτοῖς, λευκὸς μυελὸς γλυ-
 κερὸς, λεπτοῖς ἀράχνας ἐναλιγκίοισι πέπλοις
 συγκαλύπτων ὄψιν αἰσχύνας ὕπο, μὴ κατίδῃ τις
 μηλογενὲς πᾶν λιπόντ' ἀνάγκαις
 ξηρόν ἐν ξηραῖς Ἀρισταίου παλιρρύτοισι παραῖς·
 τῷ δ' ὄνομ' ἦς ἄμυλος· χερσὶν δ' ἐπέθεντο στόμιον
 μαλεραῖς
 10 . . τὰν δεξαμένην ὃ τι κα διδῷ τις· ἃ Ζανὸς καλέοντι
 τρώγματ'· ἔπειτ' ἐπένειμεν ἐγκατακνακομιγὲς πεφρυγ-
 μένον
 πυρβρομολενκερεβινθο(ξάνθωμ' ἐκκριτον) ἂδδ
 βρῶμα τὸ παγκατάμικτον· ἀμπυρικηριοδησίχας παρ-
 εγίνετο τοῦτοις
 σταιτινοκογχομαγῆς (χῶ ψαιστ)ελαιοξανθεπιπαγκαπύρω-
 τος χοιρίνας.
 15 ἀδέα δὲ . . . κνκλώθ' δμόφωκτ' ἀνάριδμα,
 καὶ μελίπηκτα τετυγμέν' ἄφθονα σασαμόφωκτα·

τυρακίνας δὲ γαλάκτι καὶ μέλι συγκατάφυρτος ἦς ἄμυ-
 λος πλαθανίτας·
 σασαμοτυροπαγῇ δὲ καὶ ζεσελαιοπαγῇ πλατύνετο σα-
 σαμόπαστα
 πέμματα, καὶ ἐρέβινθοι κνακοςυμμιγεῖς ἀπαλαῖς θάλ-
 λοντες ὥραις,
 φά τ'· ἀμυγδαλίδες <τε> τῶν μαλακοφλοῖδων ... τε 20
 τρώχθ' ὅτε παισὶν
 ἀδὺ (ἔδειν) κάρυ', ἄλλα θ' ὅσσα πρέπει παρὰ θοίναν
 ὀλβιόπλουτον <ἔμεν>· πόσις τ' ἐπεραίνετο κότταβοί
 τε λόγοι τ' ἐπὶ κοινᾷς·
 ἐνθα τι καινὸν ἐλέχθη κομψὸν ἀθυρμάτιον, καὶ θαύ-
 μασαν αὐτ' ἐπὶ τ' ἤνησαν <περισσῶς>.

4.

σὺ δὲ τάνδε Βαρχία<ν>
 εὐδροσον πλήρη μετανιπτρίδα δέξαι·
 πρᾶτ' τί τοι Βρόμιος γάνος τόδ' εἰς δοῦς ἐπὶ τέρψιν
 πάντας ἄγει.

5.

πίνετο νεκτάρεον πῶμ' ἐν χρυσέαις ... προτομαῖς τε,
 ἄλλοι δ' <ἐκ> κεράτων ἐβρέχον<το> κατὰ μικρόν.

ΚΤΚΛΩΨ.

6.

- + ∞ + ∞
 + ∞ + ∞ ∞ + ∞
 ∞ ∞ + ∞ ∞ ∞ + -

ὦ καλλιπρόσωπε
 χρυσοβόστρυχε Γαλάτεια,
 χαριτόφανε, θάλος ἐρώτων.

7.

- + υ + - ω υ + υ + υ

οἷον μ' ὁ δαίμων τέρατι συγκαθείρξειν.

8.

. . υ + υ + υ + -

ἔθυσας; ἀντιθύση.

TMENAIOS.

9.

ω υ - + υ ω

Γάμε θεῶν λαμπρότατε

10.

+ υ + - ω υ + - + υ + υ

Συμβалоῦμαί τι μέλος ὑμῖν εἰς ἔρωτα.

11.

αὐτοὶ γὰρ διὰ Παρνασσοῦ
χρυσορόφων Νυμφέων εἶσω θαλάμων

12.

- + - + - + - +

εὐφρείτας οἶνος πάμφωνος

[13.]

Τληπόλεμος <μ> ὁ Μυρσὺς Ἐρμῆν ἀφετήριον ἔρμα
 ἰσοδρόμοις θῆκεν παῖς ὁ Πολυκρίτεω,
 δις δέκ' ἀπὸ σταδίων ἐναγώνιον· ἀλλὰ πονεῖτε
 μαλθακὸν ἐκ γονάτων ὄκνον ἀπωσάμενοι.

XXVII
TIMOTHEUS.

ARTEMIS.

1.

△ ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞

μαινάδα, θυνιάδα, φοιβάδα, λυσσάδα

ΚΥΚΛΩΨ.

2.

± - ± ∞ ± ∞ ± ∞

± ∞ ± ∞ ± -

‘οὔτοι τόν γ’ ὑπεραμπέχοντα
οὐρανὸν εἰδαναβήσει.’

3.

- ± ∞ ± ± ∞ ± ± ∞ ± ∞ ± -

∞ ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞

± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞

± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± -

ἔγχευε δ’ ἐν μὲν δέπας κίσσινον μελαίνας
σταγόνος ἀμβρότας ἀφρῶ βρυάζον·
εἴκοσιν δὲ μέτρ’ ἀνέχευ’, ἀνέμισγε δ’
αἶμα Βακχίου νεοφρύτοις δακρύοισι Νυμφᾶν.

NIOBH.

*4.

ἔρχομαι· τί μ’ αἶεις;

ΠΕΡΣΑΙ.

5.

± ∞ ± ∞ ± - ± ∞ ± ∞ ± ∞

κλεινὸν ἔλευθερίας τεύχων μέγαν Ἑλλάδι κόσμον

6.

υ _ _ _ υ υ _ υ υ _ υ υ _

σέβessθ' αἰδῶ σύνεργον ἀρετῆς δοριμάχου.

7.

υ υ υ υ _ _ υ υ υ υ υ υ υ υ

Ἄρης τύραννος· χρυσὸν δ' Ἑλλὰς οὐ δέδοικεν.

8.

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

τεταμένον ὀρίγανα διὰ μυελοτρεφῆ

9.

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

διὰ κύνεον πόλον ἄστρων

διὰ τ' ὀκντόκοιο σελάνας

10.

ὅτ' ἀέξεται ἄλλου ἀνγαῖς

11.

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Μακάριος ἦσθα, Τιμόθεε, κᾶρυξ ὅτ' εἶπεν·

ἑνικᾷ Τιμόθεος [ὁ] Μιλήσιος

τὸν Κάμωνος τὸν ἰωνοκάμπταν·

12.

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

Οὐκ αἰδῶ τὰ παλαιά,

καὶ τὰ <καινὰ> γὰρ ἔμα κρείσσω·

νέος ὁ Ζεὺς βασιλεύει,
τὸ πάλαι δ' ἦν Κρόνος ἄρχων·
ἀπίτω Μοῦσα παλαιά.

5

13.

υ υ υ υ υ υ υ
- υ - υ υ υ υ -
υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ - υ υ υ -

σύ τ' ὦ τὸν ἀεὶ πόλον οὐράνιον
λαμπραῖς ἀκτίσιν Ἄλιε βάλλων,
πέμψον ἑκαβόλον ἐχθροῖς βέλος
σᾶς ἀπὸ νευρᾶς, ὦ ἰὲ Παιάν.

*14.

υ υ - υ υ - υ υ -

σύ δὲ τὸν γηγενέταν ἄργυρον αἰνεῖς.

[15.]

(Ὅδ') ὁ πτερωτὸς ἰξὸς ὁμμάτων Ἑρως,
ὁ Κύπριος κυναγός, ἡ φρενῶν ἄκτις,
ὁ μὴ τίνων θεοῖσιν ὀρκίων δίκας.

XXVIII.

TELESTES.

1.

ΑΡΓΩ.

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ - υ υ υ -
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ
- υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

5

υ ± υ ± ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ
 - ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± -
 ± υ ± υ ± υ
 ± υ ± υ ± - ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ±
 10 υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ
 υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± -
 - υ υ ± - ± υ ± υ ± υ ± υ ± ± υ ± υ ± -

δν σοφὸν σοφὰν λαβοῦσαν οὐκ ἐπέλπομαι νόφ θρυ-
 μοῖς ὀρείοις

ὀργάν(ων) δῖαν Ἀθάναν

δυσόφθαλμον αἰσχὸς ἐκφοβηθεῖσαν

αὐθις ἐκ χειρῶν βαλεῖν,

5 νυμφαγενεῖ χοροκτύπῳ φηρὶ Μαρσύᾳ κλέος.

τί γάρ νιν εὐηράτοιο κάλλεος ὀξὺς ἔρως ἔτειρεν,

ἧ παρθενίαν ἄγαμον καὶ ἄπαιδ' ἀπένειμε Κλωθῶ;

ἀλλὰ μάταν ἀχόρευτος

ἄδε ματαιολόγων φάμα προσέπταθ' Ἑλλάδα μουσο-
 πόλων,

10 σοφᾶς ἐπίφθονον βροτοῖς τέχνας ὕνειδος.

...

ἂν συνεριδοτάταν Βρομίῳ παρέδωκε σεμνᾶς

δαίμονος ἀερθὲν πνεῦμ' αἰολοπτερόγῳ σὺν ἀγλαῶν
 ὠκύτατι χειρῶν.

2.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ.

± υ ± υ ± ± ± υ ± υ ± υ
 ± υ ± υ ± -
 ± υ ± υ ± ± ± υ ± υ ± -
 ± υ ± υ ± ± ± υ ± υ ±

ἧ Φρύγα καλλιπνόων αὐλῶν ἱερῶν βασιλῆα,

Λυδὸν δὲ ἔρμοσε πρώτος

Δωρίδος ἀντίπαλον μούσας νόμον αἶδλον ὁμφᾶ,
πνεύματος εὐπετερον αὔραν ἀμφιπλέκων καλάμοισι.

3.

TMENAIOS.

- + - + - + - +
ω υ υ υ υ υ υ ω υ
- + υ + + - + - +
+ υ + ω + υ + - + υ υ

ἄλλος δ' ἑλλάν κλαγγὰν εἰς
κερατόφωνον ἡρέθιξε μάγαδιν,
ἐν πενταράβδῳ χορδᾶν ἀρθμῶ
χεῖρα καμψιδίαυλον ἀναστρωφῶν τάχος.

4.

- + υ + - + υ + - + υ +
ω + - ω + - ω + -
ω υ + - + υ +
- + υ + - + υ + - + υ +
+ ω + υ

5

Πρῶτοι παρὰ κρατήρας Ἑλλάνων ἐν αὐλοῖς
συνοπαδοὶ Πέλοπος ματρὸς ὀρεΐας
Φρύγιον ἔεισαν νόμον·
τοὶ δ' ὀξυφώνοις πηκτίδων ψαλμοῖς κρέκον
Λύδιον ὕμνον.

5

XXIX.

LYCOPHRONIDES.

1.

+ υ + υ + ω + υ +
- + ω + - + ω + - + ω +
υ + ω + ω + - + υ + υ +
+ υ + - + ω + + -

Οὔτε παιδὸς ἄρρενος οὔτε παρθένων
 τῶν χρυσοφόρων οὐδὲ γυναικῶν βαθυκόλπων
 καλὸν τὸ πρόσωπον, εἰ μὴ κόσμιον πεφύκη.
 ἢ γὰρ αἰδῶς ἄνθος ἐπισπείρει.

2.

υ υ υ ± υ ± υ ±
 υ υ υ ± υ ± υ ± υ ± υ ±
 ± — ± υ ± ± υ ± ± υ ± ± υ ±
 υ ± υ ± υ ± ± υ ± υ ±

τόδ' ἀνατίθημί σοι ῥόδον
 καλὸν (ἀνάθημα) καὶ πέδιλα καὶ κυνέαν
 καὶ τὰν θηροφόνον λογχίδ', ἐπεὶ μοι νόος ἄλλα κέ-
 χνται
 ἐπὶ τὰν Χάρισιν φίλαν παῖδα καὶ καλάν.

XXX.

ERINNA.

1.

Πομπίλῃ, νάνταισιν πέμπων πλόον εὐπλοον ἰχθύ,
 πομπενύσαις πρύμναθεν ἐμὰν ἀδείαν ἐταίραν.

2.

παυρολόγοι πολιαί, ταὶ γήραος ἄνθεα θνατοῖς.

3.

τουτόθεν εἰς Ἀίδαν κενεὰ διανήχεται ἀχώ·
 σιγὰ δ' ἐν νεκύεσσι, τὸ δὲ σκότος ὅσσε κατ' ἀγρεῖ).

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

4.

Ἐξ ἀταλᾶν χειρῶν τάδε γράμματα. λῆσθε Προμαθεῦ,
 ἐντὶ καὶ ἄνθρωποι τὴν ὁμαλοὶ σοφίαν·
 ταύταν γοῦν ἐτύμως τὰν παρθένον ὅστις ἔγραψεν,
 αἱ καὶ δὲ ποτέθῃ, ἥς κ' Ἀγαθαρχίδης δλα.

5.

Στάλαι καὶ Σειρήνες ἐμαὶ καὶ πένθιμε κρῶστέ,
 ὅστις ἔχεις (ἐνδοὶ) τὰν ὀλίγαν σποδιάν,
 τοῖς ἐμὸν ἐρχομένοισι παρ' ἡρίον εἴπατε χαίρειν,
 αἵτ' ἀστοὶ τελέθωντ', αἵδ' ἑτεροπτόλιες·
 χῶτι με νύμφαν εὔσαν ἔχει τάφος, εἴπατε καὶ τό· 5
 χῶτι πατήρ μ' ἐκάλει Βαυκίδα, χῶτι γένος
 Τηρία, ὥς εἰδῶντι· καὶ ὅττι μοι ἅ συνεταιρίζ
 Ἥρινν' ἐν τύμβῳ γράμμ' ἐχάραξε τόδε.

6.

Νύμφας Βαυκίδος εἰμί· πολυκλαύταν δὲ παρέρπαν
 στάλαν, τῷ κατὰ γᾶς τοῦτο λέγοις Ἀίδα·
 ῥάσκανος ἔσσ', Ἀίδα· τὰ δέ τοι καλὰ σάμαθ' ὁρῶντι
 ὠμοτάταν Βαυκοῦς ἀγγελέοντι τύχαν,
 ὥς τὰν παῖδ', Ὀμέναιος (ὕφ') αἷς αἰδέτο πενύκαις, 5
 (ταῖσδ') ἐπὶ καδεστὰς ἐφλεγε πυρκαϊάν·
 καὶ σὺ μὲν, ὦ Ὀμέναιε, γάμων μολπαῖον ἀοιδᾶν
 εἰς θρηνητῶν γοερὸν φθέγμα μεθαρμόσαο.

XXXI.

S I R O .

(*Els Διόνυσον.*)

- υ υ - υ υ - υ υ -
υ υ - υ υ - υ υ -

ἐξόχως δ' εὐγενέτας ἡλιόμορφος
ζαθέοις ἄρχων σε τιμαῖσι γεραίρει.

XXXII.

FRAGMENTA MELICA ADESPOTA.

1.

Μοῖσά μοι — ἀμφὶ Σκάμανδρον ἑύροων ἄρχοι' αἰίδεν

2.

χειρῶν ἡδὲ ποδῶν ἀκινάγματα

3.

ὀψόμενος Φελέαν ἐλικώπιδα

4.

Νέστορα δὲ Φῶ παιδός

*5.

αἰνοδρυφῆς δὲ τάλαινα τεοῦ κάτα τυμβοχόγησα.

6.

Μενέλας τε κἀγαμέμνων

7.

*ἃ δ' ὑποδεξαμένα θαήσατο
χρύσειον αἶψα ποτήριον . . .*

8.

μήτ' ἐμῷ αὐτᾶς
μήτε κασιγνήτων πόδας ὠκείας
τρύσης.

9.

ω υ ι - ι ω ι υ ι

Ἐνετίδας πῶλους στεφανηφόρους

10.

ἀλλ' ἃ πολυνεικῆς
δὲτ' Ἑλένα

11.

Ἄγ' αὐτ' ἐς οἶκον τὸν Κλησίππῳ

12.

εἰμ' ὦτ' ἀπ' ὕσσάκῳ λυθεῖσα.

13.

ι ω ι ι υ ι -

Ἄρταμι, ρύττειρα τόξων

14.

- - υ - - - ω - υ - υ - υ

τοιούτος εἰς Θήβας πάις ἀρμάτεσσ' ὀχήμενος

15.

- - υ - - - ω - υ - - - υ

Μᾶλις μὲν ἔννη λεπτὸν ἔχουσ' ἐπ' ἀτράκτῳ λίνον.

16.

ἐγὼ φαμι ἰοπλοκάμων Μοισᾶν εὖ λαχεῖν.

17.

ἱστοπόνοι μείρακες

18.

οὐδὲ λεόντων σθένος, οὐδὲ τροφαί

19.

αἰ Κυθερήας ἐπιπνεῖτ' ὄργια λευκωλένου

20.

ὥς πὺς ἔχει μαινομένοισιν.

21.

πάντες φανροτέροις πόκτοισι φέρον.

22.

τῦδ' ἂν κολώναν Τυνδαριδᾶν

23.

τριβώλετορ, οὐ γὰρ Ἀρχάδεσσι λῶβα

24.

πόθεν δ'

ὠλκὸς εὐπετεὺς ἐβλης;

25.

ναρκίσσου τερενώτερον

26.

γέλαν δ' ἀθάνατοι θεοί.

27.

Κάπρος ἡνίχ' ὁ μαινόλης
ὀδόντι σκυλακοκτόνῳ
Κύπριδος θάλος ὤλεσεν

28.

ω ± ω ± - ± -

δυόπαιδα κάσιν Κασάνδρας

29.

± υ ± - ± υ ± υ

εὐσέλανον δῖον οἶκον

30.

Κλυθί μοι Ζανός τε κόρυη

31.

Ζανί τ' ἐλευθερίφ

32.

- ± υ ± - ± υ ±

βαιφ δ' ἐν αἰῶνι βροτῶν

33.

. . ± - ± υ ± υ

- ± υ ± - ± ω ± ω ± υ ±

. . ω ± - ± υ ὀ

± υ ± - ± ω ± ω ± - ± υ ± - ± υ ±

6

± υ ± - ± υ ± υ

± υ ± - ± υ ± ± ω ± - ± υ ὀ

± ω ± ω ± υ

- ± υ ± - ± υ ± - ± ω ± ω ± ± υ

10

- ± ω ± ω ± - ± υ ± υ

- ± υ ± - ± ω ± ± υ ± υ

- ± υ ± υ ± υ ± - ± ω ± ω ± υ ± υ ±

± υ ± - ± υ ± υ ± ω ± ω ± - ± ω ±

± ω ± ω ± ± υ ± -

ω υ ± - ± ω ± ω ± ω ± - ω υ ± - ± ω ±

15

ἄνθρωπον δὲ γαῖα

ἄνδρα κε πρότα καλὸν ἐνεγκαμένα γέρας,

- μὴ φυτῶν ἀναισθήτων μῆδὲ θηρίων ἀλόγων, ἀλλὰ ἡμέρου
ζῳῶν καὶ θεοφιλοῦς ἐθέλουσα μήτηρ γενέσθαι.
χαλεπὸν δ' ἐξευρέμεν,
5 εἴτε Βοιωτοῖσιν Ἀλαλκομενεὺς λίμνας ὕπερ Καφισίδος
πρῶτος ἀνθρώπων ἀνέσχευεν,
εἴτε <καλ> Κουρήτες Ἰδαῖοι ἔσαν, θεῖον γένος,
ἢ Φρύγιοι Κορύβαντες,
οὗς Ἄλιος πρῶτους ἐπείδεν δενδροφυεῖς ἀναβλαστόντας,
10 εἴτ' Ἀρκαδία προσελαναῖον Πελασγόν,
ἢ Παρίας οἰκήτορ' Ἐλευσίς Διάυλον,
ἢ καλλίπαιδα Δᾶμνος ἀρρήτων ἐτέκνωσε Κάβειρον
ὀργίων,
εἴτε Πελλάνα Φλεγραιὸν Ἀλκονοῖα Γιγάντων πρεσβύ-
τατον·
πρωτόγονον δέ (τ' Ἰάφ)βαντὰ φασιν
15 Λίβυες αὐχμηρῶν πεδίων ἀναδύντα γλυκείας Διὸς
ἀπάρξασθαι βαλάνου·
Αἰγυπτίας δὲ Νεῖλος ὕλην <γᾶς> ἐπιλιμπάνων μέχρι σήμερον
ζωογονῶν ὄγρᾳ σαρκούμενα θερμότητι ζῶα καὶ
σώμα<τα> ἀναδίδωσιν.

34.

(Ἐπίνικος Ἐχεκράτει Ὀρχομενίφ.)

- . ἔπεα . .
. ε<ὕ>κλεᾶ θέμις <φέρειν>
Ἀπόλλωνι μὲν θεῶν,
ἀτὰρ ἀνδρῶν Ἐχεκράτει
5 παιδὶ Πυθαγγέλῳ
στεφάνωμα δαιτὶ κλυτ<ᾱ>
πόλιν ἐς Ὀρχομενῶ διώξ-
ιπον· ἐνθα ποτὲ

. . Εὐρυ(νό)μα Χάριτας
 <θαλ>ασσίας ἔτικτεν·
 ἐτρέφοντο δὲ παρ θε<οῖς>,
 <τοῖ>ς ἀγλαὸν μέλος
 παρθενείας ὁπὸς εὐηρότω
 <ἔσα>ν· τί γὰρ . .

10

35.

± ∪ ∪ ∪ ± ∪ ±
 ± ∪ ∪ - ± ∪ ±

πᾶν ὅ τι κ' ἐπ' ἀκαιρίμαν
 γλώσσαν ἔπος ἔλθῃ κελαδεῖν.

36.

± ∪ ± ∪ ± ∪ ∪ - ± ∪ ± ∪ ± ± -
 ± ∪ ± ∪ ±

οὐ γὰρ ἐν μέσοισι κεῖται δῶρα δυσμάχητα Μοισᾶν
 τῶπιτυχόντι φέρειν.

37.

- - ∪ ± ± ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ± -
 ± ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ± ± -

ναὶ τὰν Ὀλυμπον καταδερχομένην σκαπτοῦχον Ἥραν,
 ἔστι μοι πιστὸν ταμείον ἐπὶ γλώσσας.

*38.

± ∪ ± - ∪ ∪ ± - ± ∪ ± ∪ ± ∪

Ἀφροδίτας (ἔλοκα) τέμνων καὶ Χαρίτων ἀνάμμεστος

39.

ὦ γλυκεῖ· εἰρήνα,
 πλουτοδότειρα βροτοῖς

40.

. . ∞ ± ∪ ± - ± ∞ ± ∪
 ± ∞ ± - ± ∞ ± -
 ± ∪ ± ∞ ± ∪ ± - ± ∞ ± ∪ ±
 ± - ± ∞ ± ∪ ± ∪ ± - ± ∪ ±
 5 ± - ± ∞ ± ± ∞ ± ∪

προβάτων γὰρ ἐκ πάντων κελεύει
 ὥς ἀπὸ κραναῶν φέρεται ὕδωρ
 θάλασσαν γάλα· τοὶ δ' ἐπίμπλων ἐσσύμενοι πίθους·
 ἄσκηδες δ' οὐδέ τις ἀμφορεὺς ἐλίνυ' ἐν δόμοις·
 5 πέλλαι δὲ ξύλινοι πλησθέντες ἄπαντες.

41.

∞ ± ∞ ± ∪ ± ± ∞ ± - ± ∪ ±
 - -

ὅτε Τυνδαριδᾶν ἀδελφῶν ἄλιον ναύταν πόθοσ
 βάλλει

42.

± ∞ ± ± ∪ ± - ± ∪ ± - ± ∪ ±

νυκτὸς αἰδνᾶς ἀεργηλοῖό θ' ὕπνου κοίρανος

43.

εὐρύοπα κέλαδον ἀκροσόφων ἀγνύμενον διὰ στομάτων

44.

οὐ ψάμμος ἢ κόνις ἢ πετρὰ ποικιλοθρόων οἰωνῶν
 τόσσον ἂν χεύαιτ' ἀριθμὸν.

45.

± ∪ ± ∞ ∪ ± ∪ ± ± ∞ ± ∞ ± ∞ ±

δόρυχοι γὰρ ὀδύναι μιν ἤρεικον Ἀχιλλεῖον δόρατος.

46.

υ ± υ ± υ ± ω ± -
 ± ω ± ω ± υ ± υ ± υ ± υ
 ω ± υ ± ± ω ± -

ἔπειτα κείσεται βαθυδένδρῳ
 ἐν χθονὶ συμποσίων τε καὶ λυγρᾶν ἔμοιρος
 ἰαχᾶς τε παντερπέος αὐλῶν.

47.

± υ ± ± ω ± ω ±
 - ± υ ω - ± υ ± υ
 υ ω υ ± υ ± .

ὥς ἄρ' εἰπόντα μιν ἀμβρόσιον
 τηλαυγὲς ἐλασίππου πρόσωπον
 ἀπέλιπεν ἀμέρας.

48.

οὐκ αἰεὶ θαλέθοντι βίῳ
 βλάσταις τε τέκνων βριδομένα γλυκερὸν
 φάος ὀρώσα

49.

± υ ± - ± υ ω υ -
 ± ω ± υ ± - ± ω ± ± ω ± ± υ υ

τοιάδε θνατοῖσι κακὰ κακῶν
 ἀμφὶ τε Κῆρες εἰλεῦνται, κενεὰ δ' εἰσδυσις οὐδ' αἰθέρι.

50.

. . - ± υ θ
 - ± υ - ± υ ± - ± .

ἄλλον τρόπον
 ἄλλων ἐγείρει φροντὶς ἀνθρώπων.

51.

υ ± ω ± ω ± υ ± υ ±
υ ± υ ± υ

πρὸ χεΐματος ὥστ' ἀνὰ ποντίαν ἄκραν
Βορέα πνέοντος

52.

. . ω ± ω ± υ ± υ ±
± - ± ω ± ± ω ± ω ± ω ± -
ω ± ω ± υ ±
± ω ± ω ± υ ± υ ± υ ± -

. . χαροπὰν κύνα· χάλκεον δέ οἱ
γναθμῶν ἐκ πολιῶν φθεγγομένης ὑπάκουε μὲν Ἴδα
Τένεδός τε περιρρύτα
Θρηῖκοί τε φιλήνεμοι γυῖαι

53. [Cedidae?]

τηλέπορόν τι βόαμα λύρας

54.

υ ± ω ± ω ±

ὁ τὸν πίτυος στέφανον

55.

- ± υ ± - ± ω ± ω ±

Ποικίλλεται μὲν γὰρ πολυστέφανος.

56.

- ± ω ± ω ± - ± ω ± ω ± ± υ ±

οὐ μήποτε τὰν ἀρετὰν ἀλλάξομαι ἀντ' ἀδίκου κέρδεος.

57.

υ ± ω ± - ± υ ±

Πολύμνια παντερπήγης κόρα

58.

— α υ ω — α υ α

οὐκ εἶδον ἀνεμωκέα κόραν.

59.

ΔΕΛΦΙΚΑ.

Θυμελικὰν ἴθι μάκαρ φιλοφρόνως εἰς ἔριν.

60.

Βρόμιε, δορατοφόρ', ἐννάλιε, πολεμοκέλαδε, πάτερ Ἄρη.

61.

Ἰακχε θρίαμβε, σὺ τῶνδε χοραγέ

62.

Σοί, Φοῖβε, Μούσαις τε σύμβωμον

63.

Κέχνται πόλις ὑψίπυλος κατὰ γᾶν.

64.

λέγε δὲ σὺ κατὰ πόδα νεόχντα μέλεα.

65.

Ἰθι μόλε ταχύποδος ἐπὶ δέμας ἐλάφου,
πτεροφόρον <ἀνὰ> χερὶ δόνακα τιθεμένα.

66.

Ἰθι μᾶτερ μεγάλα.

67.

Ἐλικοπέταλε, καλλικέλαδε, φιλοχορευτὰ <Βάκχε>.

68*.

τίν' ἀκτάν, τίν' ὕλαν δράμω; ποῖ πορευθῶ;

69.

οἱ δ' ἐπεύγοντο πλαταις ἀπήναισι χαλκεμβόλοις.

70.

Κρησίοις ἐν ῥυθμοῖς παῖδα μέλψωμεν.

71.

Ἴλιον ἄμφ' Ἑλένη πεπυρωμένον ὦλετο.

72.

ὁ Πύθιος μὲν ὀμφαλοῦ θεὸς παρ' ἐσχάrais

73.

Γαλλὰι μητρὸς ὀρείης φιλόθυρσοι δρομάδες,
αἷς ἔντεα παταγεῖται καὶ χάλκεα κρόταλα

74.

κλάδα χρυσεόκαρπον

75.

καὶ τὰν ἀκρόρεστον αὐάταν

76.

διὰ σὲ καὶ τεὰ δῶρ' εἶτε σκύλα

77.

± ∞ ± ± ∞ ± ∞ ∞ ± ∞ ∞ ±

εὐθύς ἀνέπλησεν ἀεροβατῶν μέγαν οἶκον ἀνέμων.

78.

- + υ + υ + ω + ω + - + υ + - + ω + ω +
 - + υ + - + υ + - + ω + ω + - + υ + -
 + υ + - + υ + ω + - + υ + - + υ + -
 + ω + - + υ + - + υ + υ

Οὐ χρυσὸς ἀγλαὸς σπανιώτατος ἐν θνατῶν δυσελπίστῳ
 βίῳ, οὐδ' ἀδάμας
 οὐδ' ἀργύρου κλίνει πρὸς ἀνθρωπον δοκιμαζόμεν'
 ἀστράπτει πρὸς ὄψεις,
 οὐδὲ γαίης εὐρυπέδου γόνιμοι βρίθοντες ἀντάρκεις
 γύαι,
 ὧς ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοφράδμων νόησις.

79.

. . υ + ω + + -
 - + ω + ω + - + υ +
 + - + ω + ω + υ + -
 + ω + ω + ω + ω + ω +
 - + ω + ω + + υ +
 + ω + - + ω + ω + ω + ω +
 ω + ω + ω + ω + υ +
 + - + ω + ω + υ + ω + υ + -

5

. . τύχα, μερόπων ἀρχά
 καὶ τέρμα· τὸ καὶ σοφίας θανεῖς ἔδρας,
 καὶ τιμὰν βροτέους ἐπέθηκας ἔργοις·
 καὶ τὸ καλὸν πλεον ἢ κακὸν ἐκ σέθεν, ἅ τε χάρις
 λάμπει περὶ σὰν πτέρυγα χρυσέαν·
 καὶ τὸ τεῖχος πλάστιγγι δοθὲν μακαριστότατον τελέθει·
 τὸ δ' ἀμαχανίας πόρον εἶδες ἐν ἄλγεσιν,
 καὶ λαμπρὸν φάος ἔγαγες ἐν σκότῳ, προφερεστάτα
 θεῶν,

5

80.

± υ ± ± υ ± υ ± υ ± υ ±
 ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ±
 ± υ ± - ± υ ± υ ± υ ± υ ±
 ± υ ± - ± υ ± - ± υ ±
 5 ± ± ± ±
 ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ
 ± υ ± ± - ± -
 ± υ ± ± υ ± υ
 ± υ ± υ ± υ ± υ ± ± υ ±
 10 ± υ ± υ ± - ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ
 ± υ ± . .

Κλυτε Μοῖραι, Διὸς αἵτε παρὰ θρόνον ἀγχοτάτω
θεῶν

ἐξόμενοι περιώσι' ἔφυκτά τε μήδεα
παντοδαπῶν βουλῶν ἀδαμαντίναισιν ὑφαίνετε κερκίσιν,
Αἴσα <καὶ> Κλωθὼ Λάχεσις τ', εὐώλενοι

5 κοῦραι Νυκτός,
εὐχομένων ἐπακούσατ', οὐράνιαι χθόνιαί τε
δαίμονες ᾧ πανδείμαντοι·
πέμπετ' ἄμμιν ῥοδόκολπον

Εὐνομίαν λιπαροθρόνους τ' ἀδελφάς, Δίκαν
10 καὶ στεφανηφόρον Εἰρήνην· πόλιν τε τάνδε βαρυφρό-
νων λελάθοιτε

συντυχιῶν.

81.

± - ± υ ± υ ±

Μισέω μνάμονα συμπόταν.

82.

. . υ ± - ± υ ± υ ± -
 ± υ ± - ± υ ± ± υ ± -

ὀδεύει μοῖρα πρὸς τέλος ἀνδρῶν,
 οἷ<τε> τὰν πρώταν λελόγχασι τιμάν.

83.

- ± ∞ ± ∞ ± -
 ± ∞ ± - ± ∞ ± ∞ ± -

χῶπερ μόνον ὀφρύσι νεύση,
 καρτερεῖα τούτῳ κέκλωσ' ἀνάγκη.

84.

- ± ∞ ±
 ± ∞ ± - ± ∞ ± -

νύσσει γ' ὄμως
 σφαῖς <τὰ> θέλγητ' ἡδοναῖς.

85.

± - ± ∞ ± - ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± -

ὑμνέωμες μάκαρας, Μοῦσαι Διὸς ἔκγονοι, ἀφθίτοις
 αἰοδαῖς

86.

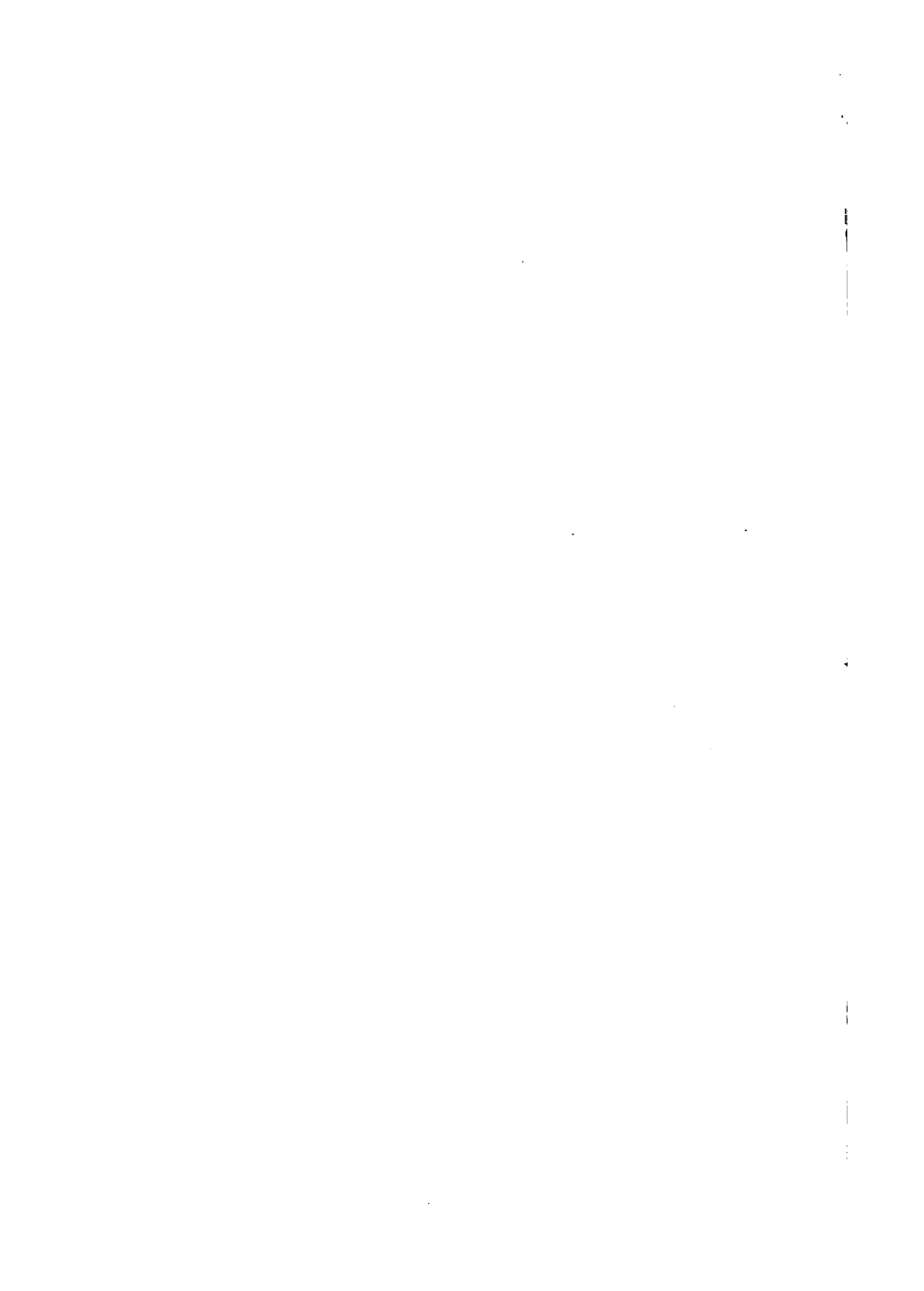
± ∞ ± - - ± ∞ ± - -

Ζεὺς δ' καὶ ζωῆς καὶ θανάτου πείρατα νομῶν

87.

<Ἰδης> ...
 <ὄς> μόνος οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος

**VERSUS ET CANTILENAE
POPULARES.**

1.

Πλεῖστον οὖλον οὖλον ἔει, ἔουλον ἔει.

2.

Ἄρτεμι, σοί μέ τι φρῆν ἐφίμερον
ὕμνον ὑ<φαινέμ>εναι θεόθεν ...

ἄδε τις ἀλλὰ χρυσοφά(εννα)
κρέμβαλα χαλκοπάρα χαρσίν.

3.

Ἀνάβαλ' ἄνω τὸ γῆρας,
ὦ καλὰ Ἀφροδίτα.

4.

Καλεῖτε θεόν.
'Σέμελή' Ἰαχχε πλουτοδότα.'

5.

Ἐλθεῖν, ἦρω Διόνυσε,
Ἄλειον ἐς ναὸν
ἄγνόν σὺν Χαρίτεσσιν,
ἐς ναόν,
τῷ βοέῳ ποδὶ θύων.
ἄξις ταῦρε,
ἄξις ταῦρε.

5

6.

Σπένδωμεν ταῖς Μνάμας παισὶν
Μούσαις καὶ τῷ
Μουσάρχῳ Λατοῦς νίει.

7.

ὦ Ζηνὸς καὶ Ἀήδας κάλλιστοι σωτῆρες

8.

᾿Ανάγετε πάντες, ᾿ανάγετ', εὐρυχωρίαν
 τῷ θεῷ ποιεῖτε·
 ἐθέλει γὰρ ὁ θεὸς ὀρθὸς ἐσφωδωμένος
 διὰ μέσου βαδίζειν.

9.

Σοί, Βάκχε, τάνδε μοῦσαν ἀγλαῖζομεν
 ἀπλοῦν θυμὸν χέοντες αἰόλῳ μέλει,
 καινάν, ἀπαρθένευτον, οὔτι ταῖς πάρος
 κεχηρμέναν ῥῥαῖσιν, ἀλλ' ἀκήρατον
 κατάρχομεν τὸν ὕμνον.

10.

(Ἔπιθι), Κόρη, γέφυραν
 ὅσον οὐπὼ· τριπόλεον δῆ.

11.

Ἰερὸν ἔτεκε πότνια κοῦρον
 Βριμὼ βριμόν.

12.

Τίς τῇδε; Πολλοὶ κάγαθοί·
 Ἐκκέχνται· κάλει θεόν.

12a.

Θύραζε, Κῆρες· οὐκέτ' Ἀνθεστήρια.

13.

Ἥλιος Ἀπόλλων, ὁ δέ γ' Ἀπόλλων ἥλιος.

14.

Ἀγαῖνην στέατος ἐμπλεων τράγον.

15.

Ἄρχει μὲν ἀγῶν τῶν καλλίστων
ἄθλων ταμίας, καιρὸς δὲ καλεῖ
μηκέτι μέλλειν.

16.

Βαλβίδι ποδὸς θέετ πόδα παρὰ πόδα.

17.

Ἀήγει μὲν ἀγῶν τῶν καλλίστων
ἄθλων ταμίας, καιρὸς δὲ καλεῖ
μηκέτι μέλλειν.

18.

Πόρρω γάρ, ὦ παῖδες, πόδα
μετάβατε καὶ κομάξατε
βέλτιον.

19.

Ἄμεις πόν' ἤμεσ ἄλκιμοι νεανίαι.
Ἄμεις δέ γ' εἰμέσ· αἱ δὲ λῆς, ἀνγάξο.
Ἄμεις δέ γ' ἐσόμεσθα πολλῶ κάρρονες.

20.

Ἄγει', ὦ Σπάρτας ἐνοπλοὶ κῶροι, ποτὶ τὰν Ἄρσος
κίνησιν.

20a.

ἐφνυγον κακόν, εὖρον ἄμεινον.

21.

Ποῦ μοι τὰ ῥόδα, ποῦ μοι τὰ *λα*, ποῦ μοι τὰ καλὰ
σέλινα;

‘Ταδὶ τὰ ῥόδα, ταδὶ τὰ *λα*, ταδὶ τὰ καλὰ σέλινα.’

22.

Χαλκῆν μυῖαν θηράσω.

‘Θηράσεις, ἀλλ’ οὐ λήψει.’

22a.

τις τὴν χύτραν; ‘ἐγὼ Μίδας’.

23.

Χελιχελώνη, τί ποῖεις ἐν τῷ μέσῳ;

‘*Μαρούρι*’ ἔρια καὶ κρόκαν *Μιλησίαν*.’

‘Ὁ δ’ ἐκγονός σου τί ποῖων ἀπώλετο;

‘*Λευκαῖν* ἀφ’ ἵππων εἰς θάλασσαν ἔλατο.’

24.

Ἔξεχ’ ὦ φίλ’ Ἥλιε.

25.

Ἐξάγω χωλὸν τραγίσκον.

26.

Ἴωμεν εἰς Ἀθήνας.

26a.

Φίττα, Μαλιάδες, φίττα, Ῥοαί . . .

27.

Μακροὶ δρύες, ὦ Μέναλκα.

28.

Ἐκκορεῖ κόρη κορώνη.

29.

Στρίγγ' ἀποπομπειν νυκτιβόαν, στρίγγ' ἀπὸ λαῶν,
ῥοῖνιν ἀνωσυμίαν ὠκυπόρους ἐπὶ νῆας.

[30.]

ὦ τί πάσχεις; μὴ προδῶς ἄμμ', ἱκετεύω·
πρὶν καὶ μολεῖν κείνον, ἀνίστω·
μὴ κακὸν μέγα ποιήσῃ σ<ε> καμὲ τὰν δειλάκραν·
ἀμέρα καὶ δὴ· τὸ φῶς διὰ τᾶς θυρίδος οὐκ ἐσορῆς;

31.

Ἔς τε μέσον πεδῖον Στενυκλάριον ἔς τ' ὄρος ἄκρον
εἵπεν Ἀριστομένης τοῖς Λακεδαιμονίοις.

32.

Ἐν φανεροῦ γενόμεαν, πάτρην δέ μου ἔλμυρον ὕδωρ
ἀμφὶς ἔχει· μάτηρ δ' ἔστ' ἀριθμοῦτο πάις.

33.

Ἦσσω ἀλγήσας παῖδα τὸν ἐκ Θέτιδος.

34.

Τί πάντες οὐκ ἐπιστάμενοι διδάσκομεν;

35.

Τί ταῦτόν <έστιν> οὐδαμοῦ καὶ πανταχοῦ;

36.

Κριθῆς ἀφλοίου χυλὸν ὀργάσας πῖς.

37.

Γαστήρ δλον τὸ σῶμα, πανταχῇ βλέπων
ὀφθαλμός, ἔρπον τοῖς ὁδοῦσι θηρίον.

38.

Τρίπους, χύτρα, λυχνεῖον, ἀκταία, βάθρον,
σπόγγος, λέβης, σκαφεῖον, ὄλμος, λήκυθος,
σπυρίς, μάχαιρα, τρυβλίον, κρατήρ, ξαφίς.

39.

Ἔτνος, φακῆ, τάριχος, ἰχθύς, γογγυλῖς,
σκόροδον, κρέας, θύννειον, ἄλμη, κρόμμυον,
σκόλυμος, ἐλαία, καππαρίς, βολβός, μύκης.

40.

Ἄμης, πλακοῦς, ἐντιλτος, ἔτριον, ῥόα,
φόν, ἐρέβινθος, σησάμη, κοπτή, βότρυς,
ἰσχάς, ἔπιος, πέρσεια, μῆλ', ἀμύγδαλα.

41.

Σῖτον ἐν πηλῷ φύτευε· τὴν δὲ κριθὴν ἐν κόνει.

42.

Λίψ ἄνεμος ταχὺ μὲν νεφέλας, ταχὺ δ' αἰθρία ποιεῖ,
Ἀργέστη δ' ἀνέμῳ πᾶς ἔπεται νεφέλη.

43.

Ἄνδρὶ μὲν ἀύλητῆρι θεοὶ νόον οὐκ ἐνέφυσαν,
ἀλλ' ἅμα τῷ φουσῆν χῶ νόος ἐκπέταται.

44.

Ἥλθ', ἦλθε χελιδὼν,
καλὰς ὥρας ἄγουσα
καὶ καλοὺς ἐνιαυτούς,
ἐπὶ γαστέρα λευκά,
ἐπὶ νῶτα μέλαινα.
παλάθαν σὺ προκύκλει

ἐκ πλονος οἴκου
 οἴνου τε δέπαστρον
 τυρ(ῶν) τε κάνυστρον.
 καὶ πύρ(να) χελιδῶν 10
 καὶ λεκιθίταν
 οὐκ ἀπωθεῖται. πότερ' ἀπίωμε^ς ἢ λαβώμεθα;
 εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐκ ἐάσομε^ς
 ἢ τὰν θύραν φέρωμε^ς ἢ θοῦπέροθυρον
 ἢ τὰν γυναῖκα τὰν ἔσω καθημέναν· 15
 μικρὰ μὲν ἐστὶ, ῥαδίως νιν οἴσομε^ς.
 ἂν δὴ φέρῃς τι,
 μέγα δὴ τι φέροις.
 ἄνοιγ', ἄνοιγε τὰν θύραν χελιδόνι·
 οὐ γὰρ γέροντές ἐσμεν, ἀλλὰ παιδία. 20

45.

Δέξαι τὰν ἀγαθὰν τύχην, δέξαι τὰν ὑγίειαν,
 ἂν φέρομε^ς παρὰ τᾶς θεοῦ, ἂν ἐκαλέσσατο τήνη.

46.

∪ ± ∪ ∪ ±
 - ± - ∪ ± - ∪ ±
 ∪ ± - ∪ ± -

Ἄλει μύλα ἔλει·
 καὶ γὰρ Πιττακὸς ἔλει, μεγάλας
 Μυτιλάνας βασιλεύων.

47.

ὦ παῖδες, (δσ)οὶ Χαρίτων τε καὶ πατέρων λάχετ'
 ἐσθλῶν,
 μὴ φθονεῖθ' ὥρας ἀγαθοῖσιν ὁμιλ(εῖν).
 σὺν γὰρ ἀνδρείᾳ καὶ ὁ λυσιμελὴς ἔρως ἐπὶ Χαλκιδέων
 θάλλει πόλεσιν.

48.

Αὐλεῖ Μαριανδυνοῖς καλὰμοις κρούων Ἰαστί.

49.

*Τὸν Ἑλλάδος ἀγαθέας
στραταγὸν ἀπ' εὐρυχόρου
Σπάρτας ὑμνήσομεν, ὦ
ιῆ Παιάν.*

50.

- ὥς οἱ μέγιστοι τῶν θεῶν καὶ φίλτατοι
τῇ πόλει πάρεισιν.
ἐνταῦθα <γὰρ Διμήτρεα καὶ> Διμήτριον
ἄμα παρῆγ' ὁ καιρός.*
- 5 *κῆ μὲν τὰ σεμνὰ τῆς Κόρης μυστήρια
ἔρχεθ' ἵνα ποιήσῃ,
ὁ δ' ἱλαρός, ὥσπερ τὸν θεὸν δεῖ, καὶ καλῶς
καὶ γελῶν πάρεστιν.
σεμνὸν τι φαίνεθ', οἱ φίλοι πάντες κύκλῳ,*
- 10 *ἐν μέσοισι δ' αὐτός·
ὅμοιον, ὥσπερ οἱ φίλοι μὲν ἀστέρες,
ἥλιος δ' ἐκείνος.
ὦ τοῦ κρατίστου πατὸρ Ποσειδῶνος θεοῦ
χαῖρε κάθοροδίτης·*
- 15 *ἄλλοι μὲν ἢ μακρὰν γὰρ ἀπέχουσιν θεοί,
ἢ οὐκ ἔχουσιν ὦτα,
ἢ οὐκ εἰσὶν, ἢ οὐ προσέχουσιν ἡμῖν οὐδὲ ἔν,
σὲ δὲ παρόνθ' ὀρῶμεν,
οὐ ξύλινον οὐδὲ λίθινον, ἀλλ' ἀληθινόν·*
- 20 *εὐχόμεσθα δὴ σοι.
πρῶτον μὲν εἰρήνην ποιήσον, φίλτατε·
κύριος γὰρ εἰ σύ.*

τὴν δ' οὐχὶ Θηβῶν, ἀλλ' ὀλης τῆς Ἑλλάδος
 Σφίγγα περικρατοῦσαν,
 Αἰτωλὸς ὅστις ἐπὶ πέτρας καθήμενος, 25
 ὥσπερ ἡ παλαιά,
 τὰ σώμαδ' ἡμῶν πάντ' ἀναρπάσας φέρει,
 κοῦκ ἔχω μάχεσθαι·
 Αἰτωλικὸν γὰρ ἀρπάσαι τὰ τῶν πέλας,
 νῦν δὲ καὶ τὰ πόρρω· 30
 μάλιστα μὲν δὴ κόλασον αὐτός· εἰ δὲ μή,
 Οἰδίπουν τιν' εὐρέ,
 τὴν Σφίγγα ταύτην ὅστις ἢ κατακρημνιστῇ
 ἢ σπῖλον ποιήσει.

51.

ΕΙΡΕΣΙΩΝΗ.

Δῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένιοιο
 ὅς μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει, ὄλβιος αἰεὶ.
 αὐταὶ ἀνακλίνεσθε θύραι· Πλοῦτος γὰρ ἔσεισιν
 πολλός, σὺν Πλούτῳ δὲ καὶ Εὐφροσύνη τεθαλυῖα
 Εἰρήνη τ' ἀγαθή. ὅσα δ' ἄγγεα, μεστὰ μὲν εἴη, 5
 κυρκαίη δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπον ἔρποι μᾶζα,
 τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ δίφρακα βήσεται ὕμνιν,
 ἡμίονοι δ' ἄξουσιν κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα,
 αὐτὴ δ' ἰστὸν ὑφαίνοι ἐπ' ἡλέκτρῳ βεβαυῖα.
 νεῦμαί τοι, νεῦμαι ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδῶν· 10
 ἔστηκ' ἐν προθύροις ψιλὴ πόδας· ἀλλὰ φέρ' αἶψα
 (πῆρης) τῶπόλλωνος (ἀγυρτίδος) <ἀγλαὰ δῶρα>.
 εἰ μὲν τι δώσεις — εἰ δὲ μή, οὐχ ἔσθήξομεν·
 οὐ γὰρ συνοικήσουντες ἐνθάδ' ἦλθομεν.

SCOLIA ANONYMA.

ΣΚΟΔΙΑ ΑΤΤΙΚΑ.

1.

[illegible]

Παλλὰς Τριτογένει', ἄνασσ' Ἀθάνᾳ,
 ὄρθου τήνδε πόλιν τε καὶ πολίτας
 ἄτερ ἀλγέων καὶ στάσεων
 καὶ θανάτων ἁώρων, σύ τε καὶ πατήρ.

2.

Πλούτου μητέρ' Ὀλυμπίαν ἀεῖδω
Δήμητρα στεφανηφόροις ἐν ᾠραις,
σέ τε, πατ' Διὸς Φερσεφόνη·
χαίρετον, εὐ δὲ τάνδ' ἀμφέπετον πόλιν.

3.

*Ἐν Ἀθήλῳ ποτ' ἔτυκτε τέκνα Λατῷ,
Φοῖβον χρυσοκόμαν, ἄνακτ' Ἀπόλλω,
ἐλαφηβόλον τ' ἀγροτέραν
Ἄρτεμιν, ἧ γυναικῶν μέγ' ἔχει κράτος.*

4.

ὦ Πάν, Ἀρκαδίας μέδων κλεενναῖς,
 ὀρχηστά, Βρομίαις ὁπαδὲ Νύμφαις,
 γελάσειας, ὦ Πάν, ἐπ' ἐμαῖς
 εὐφροσύναισι, ταῖσδ' αἰοδαῖς κεχαρημένος.

5.

Εἰθ' ἐξῆν, ὁποῖός τις ἦν ἕκαστος,
 τὸ στῆθος διελόντ', ἔπειτα τὸν νοῦν
 ἐσιδόντα, κλείσαντα πάλιν,
 ἄνδρα φίλον νομίζειν ἀδόλφῳ φρενί.

6.

Ἐγχαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ,
 δεύτερον δὲ φῦαν καλὸν γενέσθαι,
 τὸ τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως,
 καὶ τὸ τέταρτον ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων.

7.

Ἐν μύρτου κλαδί τὸ ξίφος φορήσω,
 ὥσπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
 ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην
 ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποιησάτην.

8.

Φίλιππ' Ἀρμόδι', οὔτι που τέθνηκας,
 νήσοις δ' ἐν μακάρων σέ φασι ναίνειν,
 ἵνα περ ποδώκης Ἀχιλεὺς,
 Τυδεΐδην τέ φασιν ἐσθλὸν Διομήδεα.

9.

Ἐν μύρτου κλαδί τὸ ξίφος φορήσω,
 ὥσπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,

ὅτ' Ἀθηναίης ἐν θυσίαις
ἄνδρα τύραννον Ἰππαρχον ἐκαινέτην.

10.

Αἰεὶ σφῶν κλέος ἔσσεται κατ' αἶαν,
φίλταδ' Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
ὅτι τὸν τύραννον κτανέτην
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποίησάτην.

11.

Οὐδείς πάποτ' ἀνὴρ ἐγεντ' Ἀθήναις

12.

Αἰαί, Λειψύδριον προδωσέταιρον,
οἶονς ἄνδρας ἀπώλεσας, μάχεσθαι
ἀγαθοὺς τε καὶ εὐπατρίδας,
οἳ τότε' ἔδειξαν οἶων πατέρων ἔσαν.

13.

Ἐνικήσαμεν, ὥς ἐβονλόμεσθα,
καὶ νίκην ἔδοσαν θεοὶ φέροντες
παρὰ Πανδρόσου ὥς φίλην Ἀθηνᾶν.

14.

□ ± υ ± - ± ∞ ± υ. θ
- ± υ ± υ ± ∞ ± υ ±
υ ± υ ± - ± υ ± -
± ∞ ± ∞ ± υ ± -

⟨Ωραῖον⟩ ἐκ γῆς χρῆ κατιδεῖν πλόον,
εἴ τις δύναιτο καὶ παλάμην ἔχει·
ἐπεὶ δέ κ' ἐν πόντῳ γένηται,
τῷ παρεόντι τρέχειν ἀνάγκη.

15.

$\cup \pm \omega \pm \cup \pm$
 $- \pm \omega \pm \cup \pm$
 $\pm - \pm \omega \pm \cup \pm \pm - \pm \omega \pm \cup \pm$

Ὁ καρκίνος ὧδ' ἔφα
 χαλᾷ τὸν ὕφιν λαβῶν·
 'εὐθὺν γρη' τὸν ἐταῖρον ἔμμεν καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.'

16.

$\pm \cup \pm \omega \pm \pm \omega \pm \pm \omega \pm \cup \cup$
 $\cup \cup$
 $\pm - \pm \omega \pm \pm \omega \pm \pm \omega \pm \cup \cup$

Σύν μοι πίνε, συνήβα, συνέρα, συστεφανηφόρει,
 σύν μοι μαινομένῳ μαίνεο, σύν σώφρονι σωφρόνει.

17.

Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος, ὧ' ταῖρ', ὑποδύεται·
 φράξεν, μὴ σε βάλλῃ· τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἔπεται δόλος.

18.

Ἀ ὅς τὰν βάλανον τὰν μὲν ἔχει, τὰν δ' ἔραται λαβεῖν·
 κἀγὼν παῖδα καλὴν τὴν μὲν ἔχω, τὴν δ' ἔραμαι λαβεῖν.

19.

Πόρνα καὶ βαλανεύς τωῦτόν ἔχουσ' ἐμπεδέως ἔθος·
 ἐν ταῦτᾳ πυέλῳ τόν τ' ἀγαθὸν τόν τε κακὸν λόει.

20.

Ὅστις ἄνδρα φίλον μὴ προδίδωσιν, μεγάλην ἔχει
 τιμὰν ἐν τε βροτοῖς ἐν τε θεοῖσιν κατ' ἐμὸν νόον.

21.

± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ± ∞ ± ∞ ±
 ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ± ∞ ± ∞ ± ∞ ±

Πατ Τελαμῶνος Αἴαν ἀλχημητά, λέγουσί σε
 ἐς Τροΐαν ἄριστον ἐλθεῖν Δαναῶν μετ' Ἀχιλλέα.

22.

Τὸν Τελαμῶνα πρῶτον, Αἴαντα δὲ δεύτερον
 ἐς Τροΐαν λέγουσιν ἐλθεῖν Δαναῶν καὶ Ἀχιλλέα.

23.

Εἶθε λύρα καλὴ γενοίμην ἐλεφαντίνη,
 καὶ με καλοὶ παῖδες φοροῖεν Διονύσιον ἐς χορόν.

24.

Εἶθε ἔκφυρον καλὸν γενοίμην μέγα χρυσίον,
 καὶ με καλὴ γυνὴ φοροίη καθαρὸν θεμένη νόον.

25.

Εἶθε δόδον γενόμην ὑποπόρυφρον, ὄφρα με χερσὶν
 ἀραμένη χαρίσῃ στήθεσι χιονέοις.

26.

Ἔρχει καὶ Κήδωνι, διάκονε, μηδ' ἐπιλήθου,
 εἰ χρὴ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οἴνοχοεῖν.

27.

± ∞ ± ∞ ± ± ∞ ± ∞ ± ± ∞ ± ∞ ±

Χρήματα καὶ βίαν Κλειταγόρα τε κάμολ μετὰ Θετταλῶν.

28.

± ± ± ∞ ± ± ∞ ± ± ∞ ± ±
 ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ±

Ὁὐ χρηὴ πόλλ' ἔχειν θνητὸν ἄνθρωπον, ἀλλ. ἐρᾶν
καὶ κατεσθίειν· σὺ δὲ κάρτα φείδῃ.

SCOLIA A LOBONE SEPTEM SAPIENTIBUS ATTRIBUTA.

29.

[Thales.]

± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞
± ∞ ± ∞ θ
± ∞ ± ∞ ± -
- ± ∞ ± - ± ∞ ± - ± ∞ ± ∞ ±

Οὕτι τὰ πολλὰ ἔπη φρονίμην ἀπεφήνατο δόξαν·
ἔν τι μάτευε σοφόν,
ἔν τι κεδνὸν αἰροῦ·
(πανύ)σεις γὰρ ἀνδρῶν κατίλων γλώσσας ἀπεραντολόγους.

30.

[Solon.]

∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ±
- ± ∞ ± ∞ ± ∞ ±
- ± ∞ ∞ ∞ ± ∞ ± -
± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ± ∞ ± ∞ ± -

Πεφυλαγμένος ἄνδρα ἕκαστον ὄρα,
μὴ κρυπτὸν ἔγχος ἔχων κραδίῃ
φαιδρῶ <σε> προσενέπη προσώπῳ,
γλῶσσα δέ οἱ διχόμυθος ἐκ μελαίνης φρενὸς γεγωνή.

31.

[Chilon.]

± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ±
∞ ± ∞ ± ∞ ± ± ∞ ± -
- ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ± ∞ ±

Ἐν λιθίναις ἀκόναις ὁ χρυσὸς ἐξετάζεται
 διδοὺς βάσανον φανεράν· ἐν δὲ χρυσῷ
 ἀνδρῶν ἀγαθῶν τε κακῶν τε νοῦς ἔδωκ' ἔλεγχον.

32.

[Pittacus.]

υ ± υ ± — ± υ ± ω ± ω ±
 — ± ω ± ω ±
 — ± υ ± — ± ω ± ω ±
 υ ± ω ± ω ± υ ± υ ± υ ± υ

Ἐχοντα χρητόξον <τε> καὶ ἰοδόκον φαρέτραν
 στείχειν ποτὶ φῶτα κακόν·
 πιστὸν γὰρ οὐδὲν γλῶσσα διὰ στόματος
 λαλεῖ διχόθυμον ἔχουσα καρδίᾳ νόημα.

33.

[Bias.]

— ± ω ± υ ± υ ± ω ± ω ±
 — ± ω ± ω ± — ± ω ±
 ± ω ± ω ± ± υ ± υ ± —

Ἀστοῖσιν ἔρρεσκε πᾶσιν, ἐν πόλει αἶ κε μένης·
 πλείσταν γὰρ ἔχει χάριν· αὐθάδης δὲ τρόπος·
 πολλάκι δὴ βλαβεράν ἐξέλαμψεν ἔταν.

34.

[Cleobulus.]

υ ± υ ± ω ± ω ± υ ± —
 υ ± υ ± υ ± υ ± υ ± υ ±
 υ ± υ ± — ± υ ± υ ± υ ± υ ± —

Ἀμουσία τὸ πλεόν μέρος ἐν βροτοῖσιν
 λόγων τε πληθός· ἀλλ' ὁ καιρὸς ἀρκέσει
 φρονεῖ<ν> τι κεδνόν· μὴ μάταιος ἂ χάρις γενέσθω.

PSEUDEPIGRAPHA.

CARMEN PHOCYLIDEUM.

ANACREONTEA.

EPIGRAMMATA EX PEPLO ARISTOTELEO EXCERPTA.

ΦΩΚΤΛΙΔΟΥ ΓΝΩΜΑΙ.

Ταῦτα δίκης δόλῃσι θεοῦ βουλευόμενα φαίνει
 Φωκυλίδης ἀνδρῶν ὁ σοφώτατος ὄλβια δῶρα.
 μήτε γαμοκλοπέειν μήτ' ἄρσενά Κύπριν ὀρίνειν
 μήτε δόλους δάπτειν μήθ' αἵματι χεῖρα μιάλνειν·
 μὴ πλουτεῖν ἀδίκως, ἀλλ' ἐξ ὁσίων βιοτεύειν· 5
 ἀρκεῖσθαι παρ' ἑοῖσι καὶ ἀλλοτρῶν ἀπέχεσθαι.
 ψεύδεα μὴ βάξιν, τὰ δ' ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν.
 πρῶτα θεὸν τίμα, μετέπειτα δὲ σεῖο γονῆας.
 πάντα δίκαια νέμειν μηδὲ κρῖσιν ἐς χάριν ἔλκειν.
 μὴ βίβης πενήνῃ ἀδίκως· μὴ κρῖνε πρόσωπον. 10
 ἦν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσσει.
 μαρτυρήν ψευδῇ φεύγειν· τὰ δίκαια βραβεύειν.
 παρθεσίην τηρεῖν, πῶστιν δ' ἐν πᾶσι φυλάσσειν.
 μέτρα νέμειν τὰ δίκαια, καλὸν δ' ἐπίμετρον ἀπάντων.
 σταθμὸν μὴ κρούειν ἑτερόβυγον, ἀλλ' ἴσον ἔλκειν. 15
 μηδ' ἐπιорκήσῃς μήτ' ἀγνώως μήτε ἐκοντί.
 ψεύδορμον στυγέει θεὸς ἔμβροτος ὅστις ὁμόςῃ.
 σπέρματα μὴ κλέπτειν· ἐπαράσιμος ὅστις ἔλγεται.
 μισθὸν μοχθήσαντι δίδου· μὴ θλίβε πένητα.
 γλώσση νοῦν ἔχμεν· κρυπτὸν λόγον ἐν φρεσὶν ἴσχειν... 20
 μήτ' ἀδικεῖν ἐθέλῃς μήτ' οὖν ἀδικοῦντας ἐάσῃς.
 πατωῶ δ' εὐθὺ δίδου μήδ' αὔριον ἐλθέμεν εἴπῃς.
 πληρώσας σέο χεῖρ' ἔλεον χρηρίζοντι παράσχου.
 ἄστεγον εἰς οἶκον δέξαι καὶ τυφλὸν δόηγει.
 ναυηγούς οἰκτεῖρον, ἐπεὶ πλόος ἐστὶν ἄδηλος. 25
 χεῖρα πεσόντι δίδου· σῶσον δ' ἀπερίστατον ἄνδρα.
 κοινὰ πάθη πάντων· ὁ βίος τροχός· ἄστατος ὄλβιος·

- πλοῦτον ἔχων σὴν χεῖρα πενητεύουσιν ὄρεξον·
 ἄν σοι ἔδωκε θεός, τούτων χρήζουσι παράσχω.
 30 ἔστω κοινὸς ἅπας ὁ βλος καὶ ὁμόφρονα πάντα.
 [αἷμα δὲ μὴ φαγέειν, εἰδωλοθύτων ἀπέχεσθαι.]
 τὸ ξίφος ἀμφιβαλοῦ μὴ πρὸς φόνον, ἀλλ' ἐς ἄμυναν·
 εἴθε δὲ μὴ χρήζοις μήτ' ἔκνομα μήτε δικαίως.
 ἦν γὰρ ἀποκτείνης ἐχθρόν, σέο χεῖρα μαινέεις.
 35 ἄγροῦ γειτονέοντος ἀπόσχεο, μὴδ' ἄρ' ὑπερβῇς.
 [πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασίαι δ' ἀλεγείναι.
 κτήσις ὀνήσιμός ἐσθ' ὁσίων, ἀδίκων δὲ πονηρά.]
 μὴδὲ τιν' αὐξόμενον καρπὸν λαβήσῃ ἀρούρης.
 ἔστωσαν δ' ὁμότιμοι ἐπὶ λυδῆς ἐν πολήταις·
 40 πάντες γὰρ πενίης πειρώμεθα τῆς πολυπλάγκτου·
 χῶρῃ δ' οὗ τι βέλαιον ἔχει πέδον ἀνθρώποισιν.
 ἡ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἀπάσης.
 χρυσὸς αἰὲ δόλος ἐστὶ καὶ ἄργυρος ἀνθρώποισιν.
 χρυσέ, κακῶν ἀρχηγέ, βιοφθόρε, πάντα χαλέπτων,
 45 εἴθε σε μὴ θνητοῖσι γενέσθαι πῆμα ποθεινόν.
 σεῦ γὰρ ἔκῃτι μάχαι τε λεηλασίαι τε φόνοι τε,
 ἐχθρὰ δὲ τέκνα γονεῦσιν, ἀδελφείοι τε συναίμοις.
 μὴδ' ἕτερον κεύθῃς κραδίῃ νόον, ἄλλ' ἀγορεύων·
 μὴδ' ὥς πετροφυῆς πολύπους κατὰ χῶρον ἀμείβου.
 50 πᾶσιν δ' ἀπλόος ἴσθι, τὰ δ' ἐκ ψυχῆς ἀγόρευε.
 ὅστις ἐκὼν ἀδικεῖ, κακὸς ἀνὴρ· ἦν δ' ὕπ' ἀνάγκης,
 οὐκ ἐρέω τὸ τέλος· βουλή δ' εὐθύνεθ' ἐκάστω.
 μὴ γαυροῦ σοφίῃ μήτ' ἀλκῇ μήτ' ἐνὶ πλούτῳ.
 εἰς θεός ἐστι σοφὸς δυνατός θ' ἅμα καὶ πολυούλβος.
 55 μὴδὲ παροχομένοις κακοῖς τρύχου τεδὼν ἦπαρ·
 οὐκ ἔτι γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄνκτον.
 μὴ προπετής ἐς χεῖρα, χαλίνου δ' ἄγριον ἄρην·
 πολλάκι γὰρ πλήξας ἀέκων φόνον ἐξετέλεσεν.
 ἔστω κοινὰ πάθῃ· μὴδὲν μέγα μὴδ' ὑπέροπλον.
 60 οὐκ ἀγαθὸν πλεονάζον ἔφν θνητοῖσιν ὄνειρα·
 ἡ πολλὴ δὲ τρυφὴ πρὸς ἀμέτρους ἔλκετ' ἔρωτας·
 ὑψαυχεῖ δ' ὁ πολὺς πλοῦτος καὶ ἐς ὕβριν ἀέξει.
 θυμὸς ὑπερχόμενος μανίην ὁλοόφρονα τεύχει.
 ὀργὴ δ' ἐστὶν ὄρεξις, ὑπερβαίνουσα δὲ μήνις.

- ξήλος τῶν ἐσθλῶν ἀγαθός, φάυλων δ' ἀλθλος. 65
 τόλμα κακῶν ὁλόη μέγ' ὀφέλλει δ' ἐσθλὰ πονεῖντα.
 σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς· ὁ δὲ Κύπριδος αἰσχρὸς ὀφέλλει.
 [ἡδὺς ἀγνόνφρων κικλήσκεται ἐν πολιήταις.]
 μέτρω ἔδειν, μέτρω δὲ πιεῖν καὶ μυθολογεῖν.
 πάντων μέτρον ἄριστον, ὑπερβασία δ' ἀλεγειναι. 70
 μὴ φθονέοις ἀγαθῶν ἐτάροις, μὴ μῶμον ἀνάψῃς.
 ἄφθονοι Οὐρανίδαι καὶ ἐν ἀλλήλοις τελέθουσιν·
 οὐ φθονέει μήνη πολὺ κρείσσοσιν ἡλλοῦ ἀνγαῖς·
 οὐ χθὼν οὐρανίοις ὑψώμασι νέρθεν ἐοῦσα·
 οὐ ποταμοὶ πελάγεσσιν· αἰεὶ δ' ὁμόνοιαν ἔχουσιν. 75
 εἰ γὰρ ἔρις μακάρεσσιν ἔην, οὐκ ἂν πόλος ἔσθη.
 σωφροσύνην ἀσκεῖν, αἰσχρῶν δ' ἔργων ἀπέχεσθαι
 μὴ μίμοῦ κακότητα, δίκη δ' ἀπόλειπον ἄμυναν.
 παιδῶ μὲν γὰρ ὄνειαρ, ἔρις δ' ἔριν ἀντιφυντεύει.
 μὴ πρίστευε τάχιστα, πρὶν ἀτρεκέως πέρας ὄψει.
 νικᾶν εὖ ἔρδοντας ἔτι πλεόνεσσι καθήκει. 80
 καλὸν ξεινίζειν ταχέως λιταῖσι τραπέζαις,
 ἢ πλείσταις θαλάισι βραδυνούσαις παρὰ καιρόν.
 μηδέποτε χρήστης πικρὸς γένῃ ἀνδρὶ πένητι.
 μηδὲ τις ὄρνιδας καλιῆς ἄμα πάντας ἐλέσθω,
 μητέρα δ' ἐκπρολίπτοις, ἔν' ἔχῃς πάλι τῆσδε νεοσσούς. 85
 μηδέποτε κρῖνειν ἀδαήμενας ἀνδρας ἐάσῃς·
 [μηδὲ δίκην δικάσῃς, πρὶν ἄμφω μῦθον ἀκούσῃς.]
 τὴν σοφίην σοφὸς ἰθύνει, τέχνας δ' ὁμότεχνος.
 οὐ χωρεῖ μεγάλην διδαχὴν ἀδίδακτος ἀκουή·
 οὐ γὰρ δὴ νοέουσ' οἱ μηδέποτ' ἐσθλὰ μαθόντες. 90
 μηδὲ τραπεζοκόρους κόλακας ποιεῖσθαι ἐταίρους·
 πολλοὶ γὰρ πόσιος καὶ βρώσιός εἰσιν ἐταῖροι,
 καιρὸν θωπεύοντες, ἐπὴν κορέσασθαι ἔχωσιν,
 ἀχθόμενοι δ' ὀλλύοις καὶ πολλοῖς, πάντες ἄπληστοι.
 λαῶ μὴ πρίστευε· πολύτροπός ἐστιν ὄμιλος. 95
 λαὸς <τοι> καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ ἀκατάσχετα πάντα.
 μηδὲ μάτην ἐπὶ πῶρ καθίσας μινύθῃς φίλον ἥτορ.
 μέτρα δὲ τεύχε (γό)οισι· τὸ γὰρ μέτρον ἐστὶν ἄριστον.
 γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχύτοις νεκύεσσιν.
 μὴ τύμβον φθιμένων ἀνορύξῃς, μηδ' ἀθέατα 100

- δέλεξς ἡέλω καὶ δαιμόνιον χόλον ὄρης.
 οὐ καλὸν ἁρμονίην ἀναλύμεν ἀνθρώποιον·
 καὶ τάχα δ' ἐκ γαίης ἐλπίζομεν ἐς φάος ἐλθεῖν
 λείψαν' ἀποικομένων· ὅπλῳ δὲ θεοὶ τελέθονται.
 105 ψυχὰν γὰρ μένουσιν ἀκήριοι ἐν φθιμένοισιν.
 πνεῦμα γὰρ ἐστὶ θεοῦ χρήσις θνητοῖσι καὶ εἰκῶν·
 σῶμα γὰρ ἐκ γαίης ἔχομεν, κᾶπτετα πρὸς αὐτὴν
 λύόμενοι κόνις ἐσμέν· ἄηρ δ' ἀνὰ πνεῦμα δέδεκται.
 πλούτου μὴ φείδου· μέμνησ' ὅτι θνητὸς ὁπάροχίς·
 110 οὐκ (ἐν δ' εἰς Ἄιδην ὄλβον) καὶ χρήματ' ἄγεσθαι.
 πᾶντες ἴσον νέκυες· ψυχῶν δὲ θεὸς βασιλεύει.
 κοινὰ μέλαθρα δόμων αἰώνια, καὶ πατρὶς Ἄιδης·
 ξυνὸς χῶρος ἅπασιν, πένησί τε καὶ βασιλεύει.
 οὐ πολλὸν ἀνθρώποι ζῶμεν χρόνον, ἀλλ' ἐπὶ καιρόν·
 115 ψυχὴ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ζῇ διὰ παντός.
 [οὐδεὶς γινώσκει, τί μετ' αἰῶνι ἢ τί μεθ' ὧραν.
 ἄσκοπός ἐστι βροτῶν θάνατος, τὸ δὲ μέλλον ἄδηλον.]
 μήτε κακοῖς ἄχθου μήτ' οὐδ' ἐπαγάλλεο χάρην.
 πολλάκις ἐν βιότῳ καὶ θαρσαλέοισιν ἄπιστον
 120 πῆμα, καὶ ἀχθομένοισι κακοῦ λύσις ἦλυθεν αἴφνης.
 καιρῷ λατρεύειν, μὴδ' ἀντιπλέειν ἀνέμοισιν.
 μὴ μεγαληγορίῃ φουσῶν φρένα λυσσασθῆναι·
 εὐεπλίην ἀσκεῖν, ἥτις μάλα πάντας ὀνήσει.
 ὅπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου·
 125 ὅπλον ἐκάστῳ νεῖμε θεός, φύσιν ἡερόφοιτον
 ὄρνισιν, (πῶλοις) ταχυτέτ', ἀλκὴν δὲ λένουσιν·
 ταύροις δ' αὖτ' (ἐφύτευσε) κερ(άτα), κέντρα μελίσσαις
 ἔμφυτον ἄλκαρ ἔδωκε, λόγον δ' ἔρυμ' ἀνθρώποισιν·
 [τῆς δὲ θεοπνεύστου σοφίης λόγος ἐστὶν ἄριστος·]
 130 βέλτερος ἀλκήνεντος ἔφν σεσοφισμένος ἀνὴρ·
 ἀγροὺς καὶ πόλιας σοφίῃ καὶ νῆα κυβερνᾷ.
 οὐχ ὅσιον κρύπτειν τὸν ἀτάσθαλον ἄνδρ' ἀνέλεγκτον,
 ἀλλὰ χρηὶ κακοεργὸν ἀποτροπᾶσθαι ἀνάγκη.
 πολλάκι συνθνήσκουσι κακοῖς οἱ συμπαρόντες.
 135 φαρῶν μὴ δέξῃ κλοπίμην ἄδικον παραθήκην·
 ἀμφοτέροι κλώπες, καὶ ὁ δεξιόμενος καὶ ὁ κλέψας.
 μοίρας παισὶ νέμειν· ἰσότης δ' ἐν πᾶσιν ἄριστον.

ἀρχόμενος φείδου πάντων, μὴ τέρμ' ἐπιδευή.
 μὴ κτήνους θνητοῖο βορὴν κατὰ μέτρον ἔλῃαι.
 κτήνος κῆν ἐχθροῖο πέσῃ καθ' δόδον, συνέγειρε· 140
 πλαζόμενον δὲ βροτὸν καὶ ἀλήμονα μήποτ' ἐλέγῃς·
 βέλτερον ἀντ' ἐχθροῦ τυχεῖν φίλου εὐμενέοντος.
 ἀρχόμενον τὸ κακὸν νόπτειν ἔλκος τ' ἀκέσασθαι·
 ἐξ ὀλίγου σπινθήρος ἀθέσφατος αἰθεταὶ ὕλη.
 ἐγκρατὲς ἦτορ ἔχειν, τῶν λωβητῶν δ' ἀπέχεσθαι. 145
 φεύγε κακὴν φήμην, φεύγ' ἀνθρώπους ἀθιμίστους.
 μηδὲ τι θηρόβορον δαΐση κρέας· ἀργίποσιν δὲ
 λείψανα λείπε κυσίν· θηρῶν ἅπο θῆρες ἔδονται.
 φάρμακα μὴ τεύχειν· μαγικῶν βιβλῶν ἀπέχεσθαι.
 νηπιᾶ(ους) ἀταλ(ούς) μὴ μάρπη(ς) χειρὶ βιαίως. 150
 φεύγε διχοστασίην καὶ ἔριν πολέμου προσιόντος.
 μὴ κακὸν εὖ ἔρξης· σπείρειν ἴσον ἔστ' ἐνὶ πόντῳ.
 ἐργάζετο μοχθῶν, ὥς ἐξ ἰδίων βιοτεύσεως·
 πᾶς γὰρ ἀεργὸς ἀνὴρ ζῶει κλοπῆμων ἀπὸ χειρῶν.
 τέχνη τοι τρέφει ἄνδρα· ἀεργὸν δ' ἦπατο λιμός. 155
 μὴδ' ἄλλου παρὰ δαιτὸς ἔδης σκυβάλισμα τραπέξης,
 ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἰδίων βίον διαύοις ἀνυβρίστως.
 εἰ δέ τις οὐ δεδάηκε τέχνην, σκάπτειτο δικέλλη·
 ἔστι βίῳ πᾶν ἔργον, ἐπὴν μοχθεῖν ἐθέλῃσθα·
 ναυτίλος εἰ, πλώειν ἐθέλεις, εὐρεῖα θάλασσα· 160
 εἰ δὲ γεηπονίην μεθέπειν, μακρὰ τοι ἄρουραι.
 οὐδὲν ἄνευ καμάτου πέλει ἀνδράσιν εὐπετὲς ἔργον,
 οὐδ' αὐτοῖς μακάρεσσι· πόνος δ' ἄρετῇν μέγ' ὀφέλλει.
 μύρμηκες, γαίης μυχάτους προλελοιπότες οἴκους,
 ἔρχονται βίοντι κεκρήμενοι, ὅππότε ἄρουραι 165
 λήμα κειράμεναι καρπῶν βρόδωσιν ἀλωάς·
 οἱ δ' αὖτ' (ἦ) πυροῖο νεοτριβὲς ἄχθος ἔχουσιν
 ἢ κριθῶν, αἰεὶ δὲ φέρον φορέοντα διώκει,
 ἐκ θέρους ποτὶ χεῖμα βορὴν σφετέρην συνάγοντες
 ἄτρυντοι· φῦλον δ' ὀλίγον τελέθει πολύμοχθον. 170
 κάμνει δ' ἡεροφοῖτις ἀριστοπόνος τε μέλισσα
 ἢ πέτρης κολλῆς κατὰ χηραμὸν ἢ δονάκεσιν
 ἢ δοῦδος ἀγυγίης κατὰ κοιλάδος ἐνδοθὶ σίμβλων
 σμήνεσι μυριότρητα κατ' (ἀγγεα) κηροδομοῦσα.

- 175 μὴ μείνης ἄγαμος, μὴ πως νῶνυμνος ὄλῃαι·
 δός τι φύσει καὐτός· τέκε δ' ἔμπαλιν, ὥς ἐλοχεύθης.
 μὴ προαγωγεύσης ἄλοχον, σέο τέκνα μαιίνων·
 οὐ γὰρ τίκτει παῖδας ὁμοίους μοιχικὰ λέκτρα.
 μητρυνῆς μὴ ψαῦ', (ἄτε) δεύτερα λέκτρα γονῆος·
- 180 μητέρα δ' ὥς τίμα τὴν μητέρος ἔχνια βᾶσαν.
 μηδ' ἐπιπαλλαιόισι πατρὸς λεχέεσσι μινείης.
 μηδὲ κασιγνήτης ἐς ἀπώτροπον ἐλθέμεν εὐνήν.
 μηδὲ κασιγνήτων ἀλόχων ἐπὶ δέμνια βαλνεῖν.
 μηδὲ γυνὴ φθείρῃ βρέφος ἔμβρυον ἐνδοθι γαστρός,
 185 μηδὲ τεκοῦσα κυσὶν βίβῃ καὶ γυνυσὶν ἔλωρα.
 μηδ' ἐπὶ σῇ ἀλόχῳ ἐγκύμονι χεῖρα βάλλειαι.
 μηδ' αὖ παιδογόνον τέμνειν φύσιν ἄρσενι κούρου.
 μηδ' ἀλόγοις ζώοις βατήριον ἐς λέχος ἐλθεῖν.
 μηδ' ὕβριζε γυναιῖκα ἐπ' αἰσχυνοῖς λεχέεσσιν.
- 190 μὴ παραβῆς εὐνὰς φύσεως ἐς κύπριν ἄθεσμον·
 οὐδ' αὐτοῖς θήρεσσι συνευαδὸν ἄρσενες εὐναί.
 μηδὲ τι θηλύτεραι λέχος ἀνδρῶν μιμήσαιντο.
 μηδ' ἐς ἔρωτα γυναικὸς ἄπας δεύσης ἀκαθέκτ(ως)·
 οὐ γὰρ ἔρως θεός ἐστι, πάθος δ' ἀδελφον ἀπάντων.
- 195 στέργε τὴν ἄλοχον· τί γὰρ ἡδύτερον καὶ ἄρειον,
 ἢ ὅταν ἀνδρὶ γυνὴ φρονέῃ φίλα γήραος ἄχρῃς
 καὶ πόσις ἢ ἀλόχῳ, μηδ' ἐμπέσῃ ἀνδρὶ νείκος;
 μηδὲ τις ἀμνήστευτα βίβη κούρῃσι μινείῃ.
 μὴδὲ γυναιῖκα κακὴν πολυχρήματον οἰκαδ' ἄγεσθαι·
- 200 λατρεύσεις ἀλόχῳ λυγρῆς χάριν εἵνεκα φερνῆς.
 παύους εὐγενεῆς διζήμεθα γειαστάς τε
 τῶν πορὺς ὑψιτένοντας, ἀτὰρ σκυλάκων πανάριστον·
 γῆμαι δ' οὐκ ἀγαθὴν ἐριδαίνομεν ἀφρονέοντες·
 οὐδὲ γυνὴ κακὸν ἄνδρ' ἀπαναίνεται ἀφνεδὸν ὄντα.
- 205 μηδὲ γάμῳ γάμον ἄλλον ἄγοις ἔπι, πῆματι πῆμα·
 μηδ' ἀμφὶ κτεάνων συνομαίμοσιν εἰς ἔριν ἔλθῃς.
 παισὶν μὴ χαλέπαινε τείοις, ἀλλ' ἥπιος εἴης.
 ἦν δέ τι παῖς ἀλγίη σε, (κολαζέτω) νύξαι μήτηρ,
 ἢ καὶ πρεσβύτατοι γενεῆς ἡ δημογέροντες.
- 210 μὴ μὲν ἐπ' ἄρσενι παιδί τρέφειν πλοκαμηλὶα χαλτήν·
 μὴ κορυφὴν πλέξης μήθ' ἄμματα λοξὰ κορύμβων·

ἄρσεσιν οὐκ ἐπέοικε κομᾶν, γλιδά(ναῖς) δὲ γυναιξίν.

παιδὸς δ' εὐμόρφου φρουρεῖν νεοτήσιον ἔορην·
πολλοὶ γὰρ λυσσῶσι πρὸς ἄρσενα μῆξιν ἔρωτος.
παρθενικὴν δὲ φύλασσε πολυκλείστοις θαλάμοισιν· 215
μηδὲ μιν ἄχρι γάμων πρὸ δόμων ὀφθῆμεν ἑάσης.
κάλλος δυστήρητον ἔφν παιδῶν τοκέεσσιν.

στέργε φίλους ἄχρις θανάτου· πλίστις γὰρ ἀμείνων.
συγγενέσιν φιλόττητα νέμοις δόλῃν θ' ὁμόνοιαν.
αἰδεῖσθαι πολιοκροτάφους, εἴκειν δὲ γέρουσιν 220
ἔδρης καὶ γεράων πάντων· γενεῇ δ' ἀτάλαντον
πρέσβυν δηήλικα πατρός ἴσαις τιμαῖσι γέραιρε.

γαστρός ὀφειλόμενον δασμὸν παρέχειν θεράποντι.
δοῦλον τακτὰ νέμοις, ἵνα τοι καταθύμιος εἴη.
στίγματα μὴ γράψῃς, ἐπονειδίξων θεράποντα. 225
δοῦλον μὴ βλάβῃς τι, κακηγορέων παρ' ἄνακτι.
λάμβανε καὶ βουλὴν παρὰ οἰκέτου εὖ φρονέοντος.

ἄγνείη ψυχῆς, οὐ σώματος, εἰσὶ καθαρμοί.
ταῦτα δικαιοσύνης μυστήρια· τοῖα βιεῦντες
ζωὴν ἐκτελείειτ' ἀγαθὴν μέχρι γήραος οὐδοῦ. 280

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΘΗΙΟΥ ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΑ ΗΜΙΑΜΒΙΑ.

1. (65.)*)

<p>Ἀνακρέων ἰδὼν με ὁ Τήιος μελωδὸς ὄναρ λέγων προσεῖπεν· κἀγὼ δραμῶν πρὸς αὐτὸν 5 περιπλάκην φιλήσας. γέρον μὲν ἦν, καλὸς δέ, καλὸς δὲ καὶ φίλεννος. τὸ χεῖλος ὥξεν οἴνου, τρέμοντα δ' αὐτὸν ἤδη</p>	<p>Ἔρωτος ἐχειραγῶγει. ὁ δ' ἐξελὼν καρήνου ἐμοὶ στέφος δίδωσιν· τὸ δ' ὥς Ἀνακρέοντος. ἐγὼ δ' ὁ μωρὸς ἄρας 15 ἐδησάμην μετώπῳ· καὶ δῆθεν ἄχοι καὶ νῦν ἔρωτος οὐ πέπαυμαι.</p>	<p>10 15</p>
---	--	---

2a. (48.)

Τοῦ αὐτοῦ βασιλικόν.

<p>Δότε μοι λύρην Ὀμήρου φονίης ἀνευθε χορδῆς· φέρε μοι κύπελλα θεσμῶν, φέρε μοι νόμους κεράσσω, 5 μεθύων ὅπως χορεύσω,</p>	<p>ὑπὸ σάφρονος δὲ λύσσης μετὰ βαρβίτων ἀείδων τὸ παροίνιον βοήσω. δότε μοι λύρην Ὀμήρου φονίης ἀνευθε χορδῆς.</p>	<p> 10</p>
---	--	-------------------------------

2b. (49.)

<p>Ἄγε ζωγράφων ἄριστε, 2 λυρικῆς ἄκουε μούσης· 5 γράφε τὰς πόλεις τὸ πρῶτον 6 ἱλαρὰς τε καὶ γελώσας,</p>	<p>φιλοπαίγμονας δὲ Βάκχας, 3 ἑτεροπνόους ἐναύλους· 4 ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύναιτο, 7 γράφε καὶ νόμους φιλοῦντων.</p>	<p>3 4 7</p>
---	--	----------------------

*) Numeri adiecti sunt editionum antiquiorum.

3. (17.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς ποτήριον ἀργυροῦν.

Τὸν ἀργυρον τορεύων	τί Πλειάδων μέλει μοι,	10
Ἦφραιστέ μοι πόλῃσον	τί δ' ἀστέρος Βοώτου;	
πανοπλίαν μὲν οὐχί,	πόλῃσον ἀμπέλου μοι	
τί γὰρ μάχαισι κάμοι;	καὶ βότρυας κατ' αὐτῶν	
ποτήριον δὲ κοῖλον,	καὶ Μαινάδας τρυγώσας.	
ὅσον δύνῃ, βάθυνον·	πολεῖ δὲ ληνὸν οἶνου	15
πολεῖ δέ μοι κατ' αὐτοῦ	καὶ χρυσέους πατοῦντας	
μήτ' ἄστρα μήθ' ἄμαξαν,	ὁμοῦ καλῶ <i>Λυαίῳ</i>	
μὴ στυγνὸν Ὠρίωνα·	Ἔρωτα καὶ Βάθυλλον.	

4. (18.)

Ἄλλο εἰς τὸ αὐτὸ ποτήριον τοῦ αὐτοῦ Ἀνακρέοντος.

Καλλιτέχνα τόρευσον	Βάκχον Εὐιον ἡμῖν·	
ἔαρος κύπελλον· ἦδη	μύστις νάματος ἢ Κύπρις	
τὰ πρῶθ' ἡμῖν τὰ τερπνὰ	ὑμεναί(ους) προτοῦσα.	
ῥόδα φέρουσιν Ὠραι·	χάρασσ' Ἔρωτας ἀνόπλους	
5 ἀργύρεον ἀπλώσας	καὶ Χάριτας γελώσας	15
πολεῖ πότον μοι τερπνόν·	ὅπ' ἄμπελον εὐπέταλον	
μὴ τελετῶν, παραινῶ,	εὐβότρυον κομῶσαν·	
μὴ ξένον μοι τορεύσης,	σύνναπτε κούρους εὐπρεπεῖς·	
μὴ φρευκτὸν ἱστόρημα·	(ἄλλη) Φοῖβος ἀθύρ(οι).	
10 μάλλον πολεῖ Διὸς γόνον		

5. (59.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἔρωτα.

Στέφος πλέκων ποθ' εὔρον	λαβὼν δ' ἔπινον αὐτόν,	5
ἐν τοῖς ῥόδοις Ἔρωτα·	καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου	
καὶ τῶν πτερῶν κατασχὼν	πτεροῖσι γαργαλίζει.	
ἐβάπτισ' εἰς τὸν οἶνον·		

3. 16 sqq. cod. Paris.:

ληνοβάτας πατοῦντας,	καὶ Κυθήρην γελῶσαν,	
τοὺς Σατύρους γελῶντας	ὁμοῦ καλῶ <i>Λυαίῳ</i>	20
καὶ χρυσοῦς τοὺς Ἔρωτας	Ἔρωτα ἀφροδίτην.	

6. (11.)

Ἄλλο εἰς ἑαυτόν.

λέγουσιν αἱ γυναῖκες·	εἴτ' εἰσὶν, εἴτ' ἀπηλθον,	
Ἐνάκρεον, γέρων εἴ·	οὐκ οἶδα· τοῦτο δ' οἶδα,	
λαβὼν ἔσοπτρον ἄθρει	ὥς τῷ γέροντι μάλλον	
κόμας μὲν οὐκέτ' οὔσας,	πρέπει τὸ τερπνὰ παίζειν,	
5 ψιλὸν δὲ σευ μέτωπον·	ὅσῳ πέλας τὰ Μολερῆς.	10
ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μὲν,		

7. (15.)

Εἰς τὸ ἀφθόνως ζῆν.

Οὐ μοι μέλει τὰ Γύγεω,	τὸ σήμερον μέλει μοι,	
τοῦ Σαρδίων ἄνακτος·	τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;	10
οὐδ' εἰλέ πᾶ με ζῆλος,	[ὥς οὖν ἔτ' εὐδι' ἔστιν,	} <i>inter</i>
οὐδὲ φθονὸς τυράννοις.	καὶ πῖνε καὶ κύβευε	
5 ἐμοὶ μέλει μύροισιν	καὶ σπένδε τῷ Ἀναίῳ,	
καταβρέχειν ὑπὸ νηῦν·	μὴ νοῦσος, ἣν τις ἔλθῃ,	
ἐμοὶ μέλει ῥόδοισιν	λέγῃ· 'σὲ μὴ δεῖ πίνειν.'	15
καταστέφειν κάρηνα.		

8. (31.)

Εἰς ἑαυτὸν μεμεθυμένον.

Ἄφες με, τοὺς θεοὺς σοι,	δεινὴν κλονῶν φαρέτρην	
πιεῖν πιεῖν ἀμυστὶ·	καὶ τόξον Ἰφίτειον.	
θέλω θέλω μανῆναι.	ἐμάλνετο πρὶν Αἴας	
ἐμάλνετ' Ἀλκμαίων τε	μετ' ἀσπίδος κραδαίνων	
5 ἡὼ λευκόπους Ὀρέστης,	τὴν Ἑκτορος μάχαιραν.	15
τὰς μητέρας κτανόντες·	ἐγὼ δ' ἔχων κύπελλον	
ἐγὼ δὲ μηδένα κτάς,	καὶ στέμμα τοῦτο χαίταις,	
πιδὼν δ' ἐρυθρὸν οἶνον	οὐ τόξον, οὐ μάχαιραν,	
θέλω θέλω μανῆναι.	θέλω θέλω μανῆναι.	
10 ἐμάλνεθ' Ἡρακλῆς πρὶν		

9. (12.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς χειδόν.

Τί σοι θέλεις ποιήσω,	τὰ ταρσά σευ τὰ κοῦφα
τί σοι, λάλη χειδῶν;	θέλεις λαβὼν ψαλῖξω;

- 5 ἢ μᾶλλον ἔνδοθ' ἐν σευ   τί μευ καλῶν ὀνείρων
τὴν γλῶσσαν, ὥς ὁ Τηρεὺς   ὀπορθοῖσσι φωναῖς
ἐκείνος, ἐκδειρίξω;   ἀφ' ἥρπασας Βάθυλλον; 10

10. (77.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἑρωτα κήρινον.

- Ἑρωτα κήρινόν τις   οὐκ εἰμὶ κηροτέχνης·
νεηνίης ἐπῶλει·   ἀλλ' οὐ θέλω συνοικεῖν 10
ἐγὼ δέ οἱ παραστάς   Ἑρωτι παντορέκτα.
'πόσου θέλεις' ἔφην 'σοι   'δὸς οὖν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν
5 τὸ τυγχθὲν ἐκπρώμαι;'   δραχμῆς, καλὸν σύνευνον.
ὁ δ' εἶπε δοριάζων·   Ἑρως, σὺ δ' εὐθέως με
'λάβ' αὐτὸν ὀππόσου λῆς,   πύρρῳσον· εἰ δὲ μή, σὺ 15
ὅπως ἂν ἐκμάθῃς νιν·   κατὰ φλογὸς τακῆσθ'.

11. (13.)

Εἰς Ἄτιν τοῦ αὐτοῦ.

- Οἱ μὲν καλὴν Κυβήβην   λάλον πιόντες ὕδωρ
τὸν ἡμίθῃλυν Ἄτιν   μεμνηνότες βοῶσιν.
ἐν οὖρεσιν βοῶντα   ἐγὼ δὲ τοῦ Ἀναίου
λέγουσιν ἐκμανῆναι.   καὶ τοῦ μύρου κορεσθεῖς 10
5 οἱ δὲ Κλάρον παρ' ὄχθαις   καὶ τῆς ἐμῆς ἐταίρης
δαφνηφόροιο Φοίβου   θέλω θέλω μανῆναι.

12. (14.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἑρωτα.

- Θέλω θέλω φιλήσαι.   ἐμαρνάμην Ἑρωτι.
ἔπειθ' Ἑρως φιλεῖν με·   ἔβαλλ', ἐγὼ δ' ἔφευγον·
ἐγὼ δ' ἔχον νόημα   ὥς δ' οὐκ ἔτ' εἰλ' ὀιστούς,
ἄβουλον οὐκ ἐπέισθην.   ἡσχαλλεν· εἶδ' εαυτὸν 15
5 ὁ δ' εὐθὺ τῶσον ἄρας   ἀφῆκεν εἰς βέλεμον·
καὶ χροσέην φαρέτρην   μέσος δὲ καρδίας μεν
μάχη με προῦκαλεῖτο.   ἔδυνε καὶ μ' ἔλυσεν·
κἀγὼ λαβὼν ἐπ' ὤμων   μάτην δ' ἔχω βοείην·
θώρηχ', ὅπως Ἀχιλλεύς,   τί γὰρ βάλωμεν ἔξω,
10 καὶ δοῦρα καὶ βοείην   μάχης ἔσω μ' ἐχούσης; 20

καὶ φησιν εὐθὺς με
ἐλευθέρην ποιήσῃν.
ἐγὼ δέ, κῆν ἄφῃ με,
δούλῃ μενῶ παρ' αὐτῷ· 20
τί γάρ με δεῖ πέτασθαι
ὄρη τε καὶ κατ' ἀγρούς,
καὶ δένδρεσιν καθίλξειν
φαγοῦσαν ἄγριόν τι;
τὰ νῦν ἔδω μὲν ἄρτον 25
ἀφαρπάσασα χειρῶν
Ἀνακρέοντος αὐτοῦ·
πιεῖν δέ μοι δίδωσιν
τὸν οἶνον, ὃν προπίνειν·
πιούσα δ' (αὖ) χορεύ(ω), 30
καὶ δεσπότην *κρέκοντα*
πτεροῖσι συσκιάζ(ω).

κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ
τῷ βαρβίτῳ καθεύδω.
85 ἔχεις ἅπαντ' ἅπελθ'.

καλιστέραν μ' ἔσθης,
ἄνθρωπε, καὶ κορώνης·

15. (28.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς κόρην.

Ἄγε ζωγράφων ἄριστε,
γράφε, ζωγράφων ἄριστε,
Ῥοδίης κοίρανε τέχνης,
ἄπεουσαν, ὥς ἂν εἴπω,
5 γράφε τὴν ἐμὴν ἑταῖρην.
γράφε μοι τρίχας τὸ πρῶτον
ἀπαλὰς τε καὶ μελαίνας·
ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται,
γράφε καὶ μύρου πνεούσας.
10 γράφε δ' ἐξ ὅλης παρειῆς
ὅπῃ πορφυραῖσι χάλταις
ἐλεφάντινον μέτωπον.
τὸ μεσόφρυον δὲ μὴ μοι
διάκοπτε μήτε μίσγε·
15 ἔχτω δ', ὅπως ἐκείνη,
τὸ λεληθότως σύνοφρ(υ),
βλεφάρων ἔνυν κελαινὴν.

τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς
ἀπὸ τοῦ πυρὸς ποιήσον,
ἄμα γλαυκόν, ὥς Ἀθήνης, 20
ἄμα δ' ὀφρὸν, ὥς Κυθήρης.
γράφε ῥίνα καὶ παρειάς,
ῥόδα τῷ γάλακτι μίξας.
γράφε χεῖλος, οἷα Πειθοῦς,
προκαλούμενον φέλλημα.
25 τρυφεροῦ δ' ἔσω γενέλου
περὶ λυγδίνῳ τραχήλῳ
Χάριτες πέτοινο πᾶσαι.
στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτὴν
ὑποπορφύροισι πέπλοις· 30
διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
ὀλλγον, τὸ σῶμ' ἐλέγχον.
ἀπέχει· βλέπω γὰρ αὐτήν.
τάχα, κηρέ, καὶ καλήσεις.

16. (29.)

Εἰς νεώτερον Βάθυλλον.

Γράφε μοι Βάθυλλον οὕτω
τὸν ἑταῖρον, ὥς διδάσκω.
λιπαρὰς κόμας ποιήσον,
τὰ μὲν ἔνδοθεν μελαίνας,
5 τὰ δ' ἐς ἄκρον ἡλιώσας·
ἔλικας δ' ἐλευθέρους μοι
πλοκάμων ἔτακτα συνθεῖς
ἄφες, ὥς θέλωσι, κεῖσθαι.
ἀπαλὸν δὲ καὶ δροσῶδες
10 στεφάνῳ μέτωπον ὀφρὺς

κυανωτέρεν δρακόντων.
μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔστω,
κεκερασμένον γαλήνῃ,
τὸ μὲν ἐξ Ἄρης ἔλκον,
τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης, 15
ἵνα τις τὸ μὲν φοβῆται,
τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος κρεμάται·
ῥοδινὴν δ' ὁποῖα μῆλον
χνοτὴν ποιεῖ παρειήν·
ἐρύθημα δ' ὥς ἂν Αἰδοῦς — 20

δύνασαι (γάρ — ἐμ)ποίησον.
 τὸ δὲ χεῖλος οὐκέτ' οἶδα
 τίνι μοι τρόπῳ ποιήσεις·
 ἀπαλὸν γέμον τε Πειθοῦς.
 25 τὸ δὲ πᾶν ὁ κηρὸς αὐτὸς
 ἐχέτω λαλῶν σιωπῇ.
 μετὰ δὲ πρόσωπον ἔστω
 τὸν Ἀδώνιδος παρελθὼν
 ἐλεφάντινος τράχηλος.
 30 μεταμάξιον δὲ πολεῖ
 διδύμας τε χεῖρας Ἑρμοῦ,
 Πολυδεύκεος δὲ μηρούς,
 Διονυσίην δὲ νηδύν.

ἀπαλὸν δ' ὑπερθε μῆρων,
 μῆρων τὸ πῦρ ἐχόντων, 35
 ἀφελῇ ποιήσον αἰδῶ,
 Παφλίην θέλουσαν ἤδη.
 φθονερὴν ἔχεις δὲ τέχνην,
 ὅτε μὴ τὰ νῶτα δεῖξαι
 δύνασαι· τὰ δ' ἦν ἀμείνω. 40
 τί με δεῖ πόδας διδάσκειν;
 λάβε μισθὸν ὅσον εἵπης·
 τὸν Ἀπόλλωνα δὲ τοῦτον
 καθελὼν πολεῖ Βαθύλλον.
 ἦν δ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλθης, 45
 γράφε Φοῖβον ἐκ Βαθύλλου.

17. 18. (21. 22.)

Ἄλλο τοῦ αὐτοῦ ἐρωτικὸν ᾠδᾶριον.

Δότε μοι, δότ', ὦ γυναικες,
 Βρομίον πιεῖν ἀμυστί·
 ὑπὸ καύματος γὰρ ἦδη
 προδοθεὶς ἀναστενάζω.
 5 δότε δ' ἀνθέων ἐκείνου
 στεφάνους, (δόθ', ὥς) πυκάζω·
 τὰ μέτωπά μου 'πικαίει·
 τὸ δὲ καῦμα τῶν Ἑρώτων,
 κραδίη, τίνι σκεπάζω;

παρὰ τὴν σκιὴν Βαθύλλου 10
 καθίσω· καλὸν τὸ δένδρον·
 ἀπαλὰς δ' ἔσεισε χαίτας
 μαλακωτάτῳ κλαδίσκῳ.
 παρὰ δ' αὐτὸν ἐρεθίζει
 15 πηγὴ θέουσα πειθοῦς·
 τίς ἂν οὖν ὄρων παρέλθοι
 καταγώγιον τοιοῦτο;

19. (30.)

Ἄλλο εἰς ἔρωτα τοῦ αὐτοῦ.

Αἱ Μοῦσαι τὸν Ἑρωτα
 δήσασαι στεφάνοισιν
 τῷ Κάλλει παρέδωκαν.
 καὶ νῦν ἡ Κυθέρεια
 5 ζητεῖ λύτρα φέρουσα

λύσασθαι τὸν Ἑρωτα.
 καὶ λύση δέ τις αὐτόν,
 οὐκ ἔξεισι, μένει δέ·
 δουλεύειν δεδίδακται.

20. (66.)

Ἄλλο.

Ἥδυμελῆς Ἀνακρέων,
 ἡδυμελῆς δὲ Σαπφώ·

Πινδαρικὸν (δέ) μοι μέλος
 συγκεράσας τις ἐγγέοι.

5 τὰ τρία ταῦτά μοι δοκεῖ
καὶ Διόνυσος ἐλθὼν

καὶ Παφίη λιπαρόχροος
καὐτὸς Ἐρως ἂν ἐκπνείν.

21. (19.)

Ἄλλο.

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει,
πίνει δὲ δένδρε' αὐτήν.
πίνει θάλασσο' ἀναύρους,
ὁ δ' ἥλιος θάλασσαν,

τὸν δ' ἥλιον σελήνη.
τί μοι μάχεσθ', ἐταῖροι,
καὐτῶ θέλοντι πίνειν;

5

22. (20.)

Ἄλλο εἰς κόρην.

Ἡ Ταντάλου ποτ' ἔστη
λίθος Φρυγῶν ἐν ὄχθαις,
καὶ παῖς ποτ' ὄρνις ἔπτη
Πανδύλονος χελιδὼν.
5 ἐγὼ δ' ἔσοπτρον εἶην,
ὅπως αἰεὶ βλέπης με·
ἐγὼ χιτῶν γενοίμην,
ὅπως αἰεὶ φορῇς με.

ὕδωρ θέλω γενέσθαι,
ὅπως σε χρῶτα λούσω·
μύρον, γύναι, γενοίμην,
ὅπως ἐγὼ σ' ἀλείψω.
καὶ ταινίη δὲ μαστῶν,
καὶ μάργαρον τραχήλῳ,
καὶ σάνδαλον γενοίμην·
μόνον ποσὶν πάτει με.

10

15

23. (1.)

Εἰς κιθάραν τοῦ αὐτοῦ.

Θέλω λέγειν Ἀτρείδας,
θέλω δὲ Κάδμῳ ἄδειν·
ἂ βράβριτος δὲ χορδαῖς
ἔρωτα μοῦνον ἦγε·
5 ἤμειψα νεῦρα πρῶτην
καὶ τὴν λύρην ἔπασαν·

κἀγὼ μὲν ἦδον ἄθλους
Ἡρακλέους· λύρη δὲ
ἔρωτας ἀντεφώνει.
χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν
ἦρωες· ἡ λύρη γὰρ
μόνους ἔρωτας ἄδει.

10

24. (2.)

Ἄλλο ἐρωτικόν.

Φύσις κέρατα ταύροις,
ὄπλ᾽ δ' ἔδωκεν ἵπποις,
ποδωκίην λαγωοῖς,

λέουσι χάσμ' ὀδόντων,
τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηκτόν,
τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι,

Περὶ δὲ
καὶ τῶν

τοῖς ἀνδράσιν φρόνημα.
 γυναιξίν οὐκ ἔτ' εἶχεν.
 τί οὖν; δίδωσι κάλλος
 10 ἀντ' ἀσπίδων ἀπασάν,

ἀντ' ἐγχείων ἀπάντων.
 νικᾷ δὲ καὶ σίδηρον
 καὶ πῦρ καλή τις οὔσα.

25. (33.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς χελιδόνα.

Σὺ μὲν, φίλη χελιδών,
 ἐτησίῃ μολοῦσα
 θέρει πλέκεις καλὴν·
 χειμῶνι δ' εἰς ἄφαντος
 5 ἢ Νεῖλον ἢ πλὴ Μέμφιν.
 Ἐρως δ' αἰεὶ πλέκει μεν
 ἐν καρδίῃ καλὴν.
 Πόθος δ' ὁ μὲν πτεροῦται,
 ὁ δ' ὥόν ἐστιν ἀκμήν,
 10 ὁ δ' ἡμίλεπτος ἤδη.

βοή δὲ γίνετ' αἰεὶ
 κεκηνότων νεοσσῶν.
 Ἐρωτιδεῖς δὲ μικροῦς
 οἱ μείζονες τρέφουσιν.
 οἱ δὲ τραφέντες εὐθὺς
 15 πάλιν κύουσιν ἄλλους.
 τί μῆχος οὖν γένηται;
 οὐ γὰρ σθένει τοσούτους
 Ἐρωτας ἐκβοῆσαι.

26a. (16.)

Ἄλλο ἐρωτικὸν ᾠδᾶριον.

Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης,
 ὁ δ' αὖ Φρυγῶν ἀντάς·
 ἐγὼ δ' ἐμὰς ἀλώσεις.
 οὐχ ἵππος ὤλεσέν με,

οὐ πεζός, οὐχὶ νῆες·
 5 στρατὸς δὲ καινὸς ἄλλος
 ἀπ' ὀμμάτων με βάλλων.

26b. (55.)

Ἐν ἰσχίοις μὲν ἵπποι
 πυρὸς χάραγμ' ἔχουσιν·
 καὶ Παρθίους τις ἄνδρας
 ἐγνώρισεν τιάραις.

ἐγὼ δὲ τοὺς ἐρωτᾶς
 5 ἰδὼν ἐπίσταμ' εὐθύς·
 ἔχουσι γὰρ τι λεπτόν
 ψυχῆς ἔσω χάραγμα.

27a. (41.)

Ἄλλο τοῦ αὐτοῦ εἰς βέλος.

Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθήρης
 παρὰ Ἀθηναίαις καμίνους
 τὰ βέλη τὰ τῶν Ἐρωτῶν

ἐπτόει λαβὼν σίδηρον.
 ἀκίδας δ' ἔβαπτε Κύπρις
 5 μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα·

ὁ δ' Ἔρως χολὴν ἔμισγεν. ἔλαβεν βέλεμνον Ἀρης·
 ὁ δ' Ἀρης ποτ' ἐξ αὐτῆς ὑπεμειδίασε Κύπρις.
 στιβαρὸν δόρυ κραδαίνων ὁ δ' Ἀρης ἀναστενάξας 15
 10 βέλος ἠὐτέλις Ἔρωτος· βαρὺ φησὶν· ἄρον αὐτό.
 ὁ δ' Ἔρως τόδ' ἐστίν, εἶπεν ὁ δ' Ἔρως ἔχ' αὐτό φησὶν.
 ἄβαρ· πειράσας νοήσεις.

27b. (46.)

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι, χαλεπώτερον δὲ πάντων
 χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι, ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.

27c. (46.)

Γένος οὐδὲν εἰς Ἔρωτα· διὰ τοῦτον οὐκ ἀδελφός,
 σοφίῃ, τρόπος πατεῖται· διὰ τοῦτον οὐ τοκῆς·
 μόνον ἄργυρον βλέπουσιν. πόλεμοι, φόνοι δι' αὐτόν.
 ἀπόλοιτο πρῶτος αὐτός τὸ δὲ χεῖρον, ὀλλύμεσθα
 5 ὁ τὸν ἄργυρον φιλήσας. διὰ τοῦτον οἱ φιλοῦντες. 10

28. (44.)

Τοῦ αὐτοῦ θναρ.

Ἐδόκουν θναρ τροχάζειν τί δ' ὄναρ θέλει τόδ' εἶναι;
 πτέρυγας φέρων ἐπ' ὤμων· δοκέω δ' ἔγωγε πολλοῖς
 ὁ δ' Ἔρως ἔχων μόλιβδον ἐν Ἐρωσί με πλακέντα
 περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις διολισθάνειν μὲν ἄλλους,
 5 ἐδίωκε καὶ κίχανεν. ἐνὶ τῷδὲ συνδεσθῆναι. 10

29. (7.)

Ἄλλο ἐρωτικόν.

Ἰκκινθίνῃ με ῥάβδῳ κραδίῃ δὲ ξινὸς ἄχρις
 χαλεπῶς Ἔρως ῥαπίζων ἀνέβαινε, καὶ ἀπεσβην.
 ἐκέλευε συντροχάζειν. ὁ δ' Ἔρως μέτωπα σείων
 διὰ δ' ὀξέων μ' ἀναύρων ἀπαλοῖς πετροῖσιν εἶπεν· 10
 5 ξυλόγων τε καὶ φαράγγων ἔσθ' ἂν οὐ δύνῃ φιλῆσαι;
 τροχάοντα τείρεν ἰδρώς·

30. (4.)

Ἄλλο ἐρωτικὸν τοῦ αὐτοῦ ᾠδᾶριον.

Ἐπὶ μυρσίναις τερεΐναις	κόνις ὁστέων λυθέντων.	10
ἐπὶ λωτίναις τε ποίαις	τί σε δεῖ λίθον μυρλίξειν;	
στορέσας θέλω προπίνειν·	τί δὲ γῆ χέειν μάταια;	
ὃ δ' Ἔρως χιτῶνα δῆσας	ἐμὲ μάλλον, ὥς ἐτι ζῶ,	
ὅππῃ ἀνέκνος παπύρῳ	μύρισον, ῥόδοις δὲ κρᾶτα	
μέθῃ μοι διακονεῖται.	πύκασον, κάλει δ' ἐταίρην.	15
τροχὸς ἄρματος γὰρ οἷα	πρὶν, Ἔρως, ἐκεῖ μ' ἀπελθεῖν	
βίотος τρέχει κυλισθεῖς·	ὑπὸ νεοτέρων χορείας,	
ὀλγῇ δὲ κεισόμεσθα	σκεδάσαι θέλω μερίμνας.	

31. (3.)

Ἄλλο.

Μεσονυκτίοις ποθ' ὥραις,	ἔσορῶ φέροντα τόξον	
στρέφει· (ἦμος) Ἄρκτος ἤδη	πτέρυγας τε καὶ φαρέτρην.	
κατὰ χεῖρα τὴν Βοώτου,	παρὰ δ' ἱστίην καθίσ(α),	
μερόπων δὲ φῦλα πάντα	παλάμαις τε χεῖρας αὐτοῦ	20
κείται κῶπῳ δαμέντα,	ἀνέθαιπον, ἐκ δὲ χαίτης	
τότ' Ἔρως ἐπισταθείς μεν	ἀπέθλιβον ὕγρον ὕδωρ.	
θυρέων ἔκοπι· δῆχας.	ὃ δ', ἐπεὶ κρύος μεθήκεν,	
τίς' ἔφην· θύρας ἀράσσει;	ῥέρε' φησί· κειράσωμεν	
κατὰ μεν σχιζεις ὀνείρους·	τόδε τόξον, εἴ τι μοι νῦν	25
10 ὃ δ' Ἔρως ἄνοιγε' φησὶν·	βλάβεται βραχεῖσα νευρή·	
ῥέφος εἰμὶ, μὴ φόβησαι·	τανύει δὲ καὶ με τύπτει	
βρέχομαι δὲ κάσέληνον	μέσον ἥπαρ, ὥσπερ οἰστρος·	
κατὰ νύκτα πεπλάνημαι·	ἀνὰ δ' ἄλλεται καγὰζων,	
ἔλέησα ταῦτ' ἀκούσας,	ἔξενε' δ' εἶπε· συγχάρηθι·	30
15 ἀνὰ δ' εὐθὺν λύχρον ἔψας	κέρως ἀβλαβὲς μὲν ἦμιν,	
ἀνέφξα, καὶ βρέφος μὲν	σὺ δὲ καρδίαν πονήσεις·	

32. (43.)

Ἄλλο εἰς τέττιγα ᾠδᾶριον.

Μακαρίζομέν σε, τέττιξ,	ὀλγῇ δροσὸν πεπωκὸς
ὅτε δενδρέων ἐπ' ἄκρων	βασιλεὺς ὄπως αἰδεῖς·

- 5 σὰ γάρ ἐστι κεῖνα πάντα, φιλέουσι μὲν σε Μοῦσαι,
 ὀπόσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς, φιλείε δὲ Φοῖβος αὐτός,
 ὀπόσα (τρέφ)ουσιν ὕλαι, λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην.
 σὺ δ' (ὀμι)λία γεωργῶν, τὸ δὲ γῆρας οὐ σε τείρει, 15
 ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων· σοφέ, γηγενής, φίλυννε·
 10 σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσιν, ἀπαθής δ', ἀναιμόσαρκε,
 θέρεος γλυκὺς προφήτης· σχεδὸν εἰ θεοῖς ὅμοιος.

33. (40.)

Ἄλλο εἰς Ἑρωτα.

- Ἑρως ποτ' ἐν δόδοισιν ἔλωλα κάποθνήσκω·
 κοιμωμένην μέλιτταν ὄφρις μ' ἔτυψε μικρὸς 10
 οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη· πετρωτός, ὃν καλοῦσιν
 τὸν δάκτυλον πεταγθεῖς· μέλιτταν οἱ γεωργοί.
 5 τᾶς χειρ(ος) ὠλόλυξε· ἃ δ' εἶπεν· εἰ τὸ κέντρον
 δραμῶν δὲ καὶ πετασθεῖς πονεῖ τὸ τᾶς μελίττας, (καὶ οὐκ ἔστιν)
 πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην πόσον, δοκεῖς, πονοῦσιν, 15
 ἔλωλα, μάτερ, εἶπεν, Ἑρως, ὅσους σὺ βάλλεις;

34. (23.)

Εἰς φιλάργυρον.

- Ὁ πλοῦτος εἴ γε χρυσοῦ θανεῖν γὰρ εἰ πέπρωται,
 τὸ ζῆν παρεῖχε θνητοῖς, τί καὶ μάτην στενάζω; 10
 ἐκαρτέρουν φυλάττων, τί καὶ γόους προπέμπω;
 ἦν, ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ, ἐμοὶ γένοιτο πίνειν,
 5 λάβῃ τι καὶ παρέλθῃ· πίνοντι δ' οἶνον ἡδὺν
 εἰ δ' οὐκ μὴ τὸ πρίσθαι ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι,
 τὸ ζῆν ἔνεστι θνητοῖς, ἐν δ' ἀπαλαῖσι κοίταις 15
 τί χρυσὸς ὠφελεῖ με; τελεῖν τὰν Ἀφροδίταν.

35. (8.)

Τοῦ αὐτοῦ ὄναρ.

- Διὰ νυκτὸς ἐγκαθεύδων δρόμον ὠκὺν ἐκτανύειν 5
 ἀλιπορφύροις τάπησιν, μετὰ παρθένων ἀθύρων.
 γεγανωμένος Ἀναΐω ἐπεκερτόμουν δὲ παῖδες
 ἐδόκουν ἄκροισι ταρσῶν ἀπαλάτεροι Ἀναΐων,

- ἀπέθνυμά μοι λέγοντες   φύγον ἐξ ὕπνου με πάντες·
 10 διὰ τὰς καλὰς ἐκείνας.   μεμονωμένος δ' ὁ τλήμων
     ἐθέλοντα δ' <ἐκ>φιλήσαι   πάλιν ἤθελον καθεύδειν.

36. (41.)

Ἄλλο τοῦ αὐτοῦ εἰς συμπόσιον.

- Ἰαροὶ πίνωμεν οἶνον,   τὸ μὲν οὖν πῶμα λάβωμεν, 15
 ἀναμέλπομεν δὲ Βάκχον,
 τὸν ἐφρευρετὰν χορείας,
 τὸν ὕλας ποθοῦντα μολπὰς,
 5 τὸν δρότροπον Ἑρώτων,
 τὸν ἐρώμενον Κυθήρης·
 δι' ὃν ἡ μέθη λογέσθῃ,
 δι' ὃν ἡ χάρις ἐτέχθῃ,
 δι' ὃν ἀμπαύεται λύπα,
 10 δι' ὃν εὐνάζετ' ἀνία.
 τὸ μὲν οὖν πῶμα κερασθὲν
 ἀπαλοὶ φέρουσι παῖδες·
 τὸ δ' ἄχος πέφνεγε μιχθὲν
 ἀνεμοτρόφῳ θυέλλῃ.
- τὸ μὲν οὖν πῶμα λάβωμεν, 15
 τὰς δὲ φροντίδας μεθώμεν·
 τί γάρ ἐστὶ σοι <τὸ> κέρδος
 ὀδυνωμένων μερίμναις;
 πόθεν οἶδαμεν τὸ μέλλον;
 ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος· 20
 μεθύων θίλω χορεύειν,
 μεμυρισμένος δὲ παλῖν...
 μετὰ καὶ καλῶν γυναικῶν·
 μελέτω δὲ τοῖς θέλουσιν
 ὅσον ἐστὶν ἐν μερίμναις. 25
 Ἰαροὶ πίνωμεν οἶνον,
 ἀναμέλπομεν δὲ Βάκχον.

37. (47.)

Ἄλλο εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς ἐταῖρον πρεσβύτην.

- Φιλῶ γέροντα τερπνόν,   τρήχας γέρων μὲν ἐστίν,
 φιλῶ νέον χορευτάν·   τὰς δὲ φρένας νεάζει. 5
 ἂν δ' ὁ γέρων χορεύῃ,

38. (24.)

Ἄλλο εἰς ἑαυτόν.

- Ἐπειδὴ βροτὸς ἐτύχθην   μηδὲν μοι καὶ ὁμῖν ἔστω.
 βίотου τρίβον ὀδεύειν,
 χρόνον ἔρνων, ὃν παρήλθον·
 ὃν δ' ἔχω δραμεῖν, οὐκ οἶδα.
 5 μέθετέ με φροντίδες·   πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τὸ τέλος,
     παλῖν, γελᾶσω, χορεύσω
     μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου.

39. (Fr. 3.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ξαρ ἦτοι καλοκαίριον.

Τὶ καλὸν ἐστὶ βαδίζειν,	κλῆμα τὸ Βάκχειον ἰδεῖν,	5
ὅπου λειμῶνες κομῶσιν,	ὑπὸ τὰ πέταλα δύναι,	
ὅπου λεπτὴν ἡδυτάτην	ἀπαλὴν παῖδα κατέχων,	
ἀναπνεῖ Ζέφυρος αὔρην,	Κύπριν δὴν πνέουσιν.	

40. (42.)

Τοῦ αὐτοῦ ἐρωτικὸν ᾠδάριον.

Ποθέω μὲν Διονύσου	φθόνον οὐκ οἶδα δαϊκτόν.	10
φιλοπαλῆμονος χορείας·	φιλολοιδόροιο γλώττης	
φιλέω δ', ὅταν ἐφήβου	(ἐφυγον· βέλεμνα κοῦφα·	
μετὰ συμπότου λυγίζω·	στυγέω μάχας παροίνους.	
5 στεφανίσκουσ δ' ὑακίνθων	πολυκώμους κατὰ δαῖτας	
κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας	νεοθηλῆσ' ἕμα κούραις	15
μετὰ παρθένων ἀθύρειν	ὑπὸ βαρβίτῳ χορεύων	
φιλέω μάλιστα πάντων.	βλον ἥσυχον φερ(οίμην).	
φθόνον οὐκ οἶδ' ἐμὸν ἦτορ,		

41. (6.)

Ἄλλο ἐρωτικὸν ᾠδάριον.

Στεφάνους μὲν κροτάφοισιν	στομάτων ἀδὸν πνεύντων	9
ροδίνους συναρμόσαντες	προχέων λίγειαν ὁμφήν	11
μεθύωμεν ἄβρὰ γελῶντες.	κατὰ πηκτίδων ἀθύρ(ει).	10
ὑπὸ βαρβίτῳ δὲ κούρα	ὁ δ' Ἔρως ὁ χρυσοχαίτας	12
5 κατακλίσσοισι βρέμοντας	μετὰ τοῦ καλοῦ Ἀναίου	
πλοκάμοις φέρουσα θύρσους	καὶ τῆς καλῆς Κυθήρης	
γλιδανόσφυρος χορεύει.	τὸν ἐπήρατον γεραίοις	15
ἄβροχαίτας δ' ἕμα κούρος	κῶμον μέτεισι χαίρων.	

42. (5.)

Ἄλλο ὁμοίως ᾠδάριον εἰς τὸ ῥόδον.

Τὸ ῥόδον τὸ τῶν Ἑρώτων	κροτάφοισιν ἀρμόσαντες	
μῆξωμεν Διονύσῳ·	πίνωμεν ἄβρὰ γελῶντες.	5
τὸ ῥόδον τὸ καλλίφυλλον	ῥόδον, ᾧ φέριστον ἄνθος,	

- ῥόδον εἶαρος μέλημα,
 [ῥόδα καὶ θεοῖσι τερπνά·]
 ῥόδον, ᾧ παῖς ὁ Κυθήρης
 10 στέφεται καλοὺς λούλους
 Χαρτίεσσι συγχορεύων,
 στέψον [οὖν] με, καὶ λυρὶζ(ον)
 παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς
 μετὰ κούρης βαθυκόλπου
 ῥοδίνοισι στεφανίσκοις 15
 πεπυκασμένος χορεύσω.

43. (25.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς οἶνον ῥάδιον.

- Ὅταν πίνω τὸν οἶνον,
 εὐδουσιν αἱ μέριμναι.
 τί μοι γόων, τί μοι πόνων,
 τί μοι μέλει μεριμνῶν;
 5 θανεῖν με δεῖ, κἂν μὴ θέλω·
 τί [δὲ] τὸν βλον πλανῶμαι;
 πίνωμεν οὖν τὸν οἶνον
 τὸν τοῦ καλοῦ Λυαίου·
 σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς
 εὐδουσιν αἱ μέριμναι. 10

44. (37.)

Εἰς τὸ ξαρ.

- Ἴδε πῶς ἔαρος φανέντος
 Χάριτες ῥόδα βρύουσιν·
 Ἴδε πῶς κῦμα θαλάσσης
 ἀπαλύνεται γαλήνῃ·
 5 Ἴδε πῶς νῆσσα κολυμβᾷ·
 Ἴδε πῶς γέροντος ὀδεύει.
 ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τίταν·
 νεφελῶν σκιαὶ δονοῦνται·
 τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα·
 [καρποῖσι γαῖα προκύπτει·] 10
 καρπὸς ἐλαίας προκύπτει·
 Βρομίου στέφ(ων) τὸ νᾶμα
 κατὰ φύλλον κατὰ κλῶνα
 θαλέθων ἤνθισε καρπός.

45. (38.)

Εἰς ἐαυτόν.

- Ἐγὼ γέρων μὲν εἰμι,
 νέων πλέον δὲ πίνω·
 8 κἂν δεῆσῃ με χορεύειν,
 12 Σεληνὸν ἐν μέσοισιν
 18 μιμούμενος χορεύσω.
 4 σκῆπτρον ἔχω τὸν ἀσκόν·
 5 ὁ νάρθηξ δ' οὐδὲν ἔστιν.
 ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι
 παρῆστω καὶ μαχέσθω.
 ἔμοι κύπελλον, ᾧ καί,
 μελίχρουν οἶνον ἡδὺν
 ἐγκεράσας φόρησον. 10
 ἐγὼ γέρων μὲν εἰμι,
 <νέων πλέον δὲ πίνω.>

46. (26.)

Ἄλλο εἰς φιλοπότην τοῦ αὐτοῦ.

Ὅταν ὁ Βάκχος ἔλθῃ,	πατῶ δ' ἅπαντα θυμῷ.	
εὐδουνσιν αἱ μέριμναι·	ὅπλιζ', ἐγὼ δὲ πίνω.	
δοκῶ δ' ἔχειν τὰ Κροίσου.	φέρει μοι κύπελλον, ὃ παῖ·	
θέλω καλῶς ἀεῖδεν,	μεθύοντα γάρ με κεῖσθαι	
5 κισσοστεφῆς δὲ κείμει,	πολὺ κρεῖσσον ἢ θανόντα.	10

47. (32.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς Διόνυσον ἡγουν εἰς οἶνον.

Τοῦ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος,	ἔχω δέ τι καὶ τερπνὸν	
ὁ λυσιφρων [ὁ] Λυαῖος,	ὁ τᾶς μέθας ἐραστάς·	
ὅταν εἰς φρένας τὰς ἐμὰς	μετὰ κρότων, μετ' ὥδᾶς	
εἰσέλθῃ μεθυδῶτας,	τέρπει με κάκροδιτα.	
5 διδάσκει με χορεύειν.	[καὶ] πάλιν θέλω χορεύειν.	10

48. (39.)

Εἰς συμπόσιον τοῦ αὐτοῦ.

Ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,	ἐπιθεῖς δὲ τῷ καρήνῳ,	
τόδε (μῆν) ἤτορ ἱανθὲν	βίотου μέλπω γαλήνῃν.	15
...	ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,	
λγαίνειν † ἄρχεται μούσας.	μύρῳ εὐώδει τέγξας	
ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,	δέμας, ἀγκάλαις δὲ κούρῃν	
5 ἀπορίπτονται μέριμναι	κατέγων Κύπριν ἀεῖδω.	
πολυφρόντιδες τε βουλαὶ	ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,	20
ἐς ἀλικτύπους ἀήτας.	ὅπῳ κυρτοῖ(σι) κυπέλλοις	
ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,	τὸν ἐμὸν νόον ἀπλώσας	
λυσιπαλῆμων τότε Βάκχος	διασω τέρπομαι κούρων.	
10 πολυανθέσι μ' ἐν αἰθραις	ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,	
δονέει μέθῃ γανῶσας.	τοῦτό μοι μόν(ον) τὸ κέρδος,	25
ὅτ' ἐγὼ πῖω τὸν οἶνον,	τοῦτ' ἐγὼ λαβὼν ἀπολώω·	
στεφάνους ἄνθεσι πλέξας,	τὸ θανεῖν γὰρ μετὰ πάντων.	

49. (34.)

Εἰς κόρην τοῦ αὐτοῦ.

Μή με φύγῃς ὀρώσα	μηδ' ὅτι σοὶ πάρεστιν
τὰν πολιὰν ἔθειραν·	ἄνθος ἀκμαῖον, (ῥας)

- 5 ἑμᾶς δῶρα (διάσῃ). ὅπως πρόπει τὰ λευκὰ
δῶρα κἄν στεφάνουσιν ῥόδοις κρήνα πλακέντα.

50. (36.)

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἀνέτως ζῆν.

- Τί με τοὺς νόμους διδάσκεις μετὰ χρυσῆς Ἀφροδίτης.
καὶ ρητόρων ἀνάγκας; πολὺαὶ κάραν στέφουσι·
τί δέ μοι λόγων τοσούτων δὸς ὕδαρ, βάλ' οἶνον, ὦ παῖ, 10
τῶν μηδὲν ὠφελούντων; τὴν ψυχὴν μου κάρωσον.
5 μᾶλλον δίδασκε πλίνειν βραχὺ μὴ ζῶντα καλύπτεις·
ἀπαλὸν πῶμα Λυαίου· ὁ θανὼν οὐκ ἐπιθυμεῖ.
μᾶλλον δίδασκε παίζειν

51. (54.)

Ἄλλο εἰς ἑαυτὸν ὁμοίως.

- Ὅτ' ἐγὼ νέοις ὀμιλῶν νέος ἐν νέοις χορεύσω.
ἔσορῶ, πάρεστιν ἤβη· Διονυσίης δέ μοι τις
τότε δῆ, τότε ἔς χορείην φερέτω ῥοῦν ἀπ' ὀπώρας, 10
ὁ γέρων ἐγὼ πετροῦμαι. ἔν' ἰδῇ γέροντος ἄλκην
5 περι(μαίνομαι), Κυβήβα· δεδαηκός μεν εἰπεῖν,
παράδος· θέλω στέφεσθαι· δεδαηκός δὲ πλίνειν,
πολὺν δὲ γῆρας ἐκ(δύς) χαριέντως δὲ μανῆναι.

52. (35.)

Εἰς Εὐρώπην.

- Ὁ ταῦρος οὗτος, ὦ παῖ, τέμνει δὲ κῶμα χηλαῖς·
Ζεὺς μοι δοκεῖ τις εἶναι· οὐκ ἂν δὲ ταῦρος ἄλλος
φέρει γὰρ ἀμφὶ νώτοις ἐξ ἀγέλης ἐλασθεῖς
Σιδωνίαν γυναικᾶ· ἐπλευσε τὴν θάλασσαν,
5 περᾶ δὲ πόντον εὐρύν, εἰ μὴ μόνος ἐκεῖνος. 10

53. (53.)

Εἰς τὸ ῥόδον.

- Στεφανηφόρον μετ' ἥρος συνέταιρον δὲ μὲλπειν.
μέλομαι ῥόδον τέρεινον τόδε γὰρ θεῶν ἔημα,

- 5 τόδε καὶ βροτῶν χάρ(η)μα,
 Χάρισίν τ' ἄγαλμ' ἐν ὕδραις,
 πολυανθέων Ἐρώτων
 Ἀφροδίσιόν τ' ἄθυρμα·
 τόδε καὶ μέλημα μύθοις,
 10 χαρὲν φυτόν τε Μουσῶν·
 γλυκὺ καὶ ποιοῦντ' ἰ) πείραν
 ἐν ἀκανθίναις ἀταρποῖς·
 γλυκὺ δ' αὖ λαβόντα θάλλπειν
 μαλακαῖσι χερσὶ κούφαις
 15 προσάγειν) τ' Ἐρωτος ἄνθος·
 (κροτάφῳ τὸ δ' αὐτὸ) τερ-
 πνόν.
 θαλλαῖς (τί κἀν) τραπέζαις
 Διονυσίαις θ' ἑορταῖς
 δίχα τοῦ ῥόδου γένοιτ' ἄν;
 20 ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἡώς,
 ῥοδοπήχες δὲ Νύμφαι,
 ῥοδόχρους δὲ κἀφροδίτα
 παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται.
- τόδε καὶ νοσοῦσιν ἀρκεῖ,
 τόδε καὶ νεκροῖς ἀμύνει, 25
 τόδε καὶ χρόνον βιάται·
 χαρὲν ῥόδων δὲ γῆρας
 νεότητος ἔσχεν ὁδμήν.
 φέρε δὴ φύσιν λέγωμεν.
 χαροπῆς δὲ ἐκ θαλάσσης 30
 δεδρωσσωμένην Κυθήρην
 ἐλόχευσε πόντος ἀφρῶ,
 πολεμόκλονόν τ' Ἀθήνην
 κορυφῆς ἔδειξεν ὁ Ζεὺς,
 35 φοβεράν θέναν Ὀλύμπῳ,
 τότε καὶ ῥόδων ἀγῆτόν
 νέον ἔρνος ἤνθισε χθών,
 πολυθαῖδαλον λόγευμα·
 μακάρων θεῶν δ' ὅμοιον
 ῥόδον ὥς γένοιτο, νέκταρ 40
 ἐπιτέγξας ἀνέθηλεν
 ἀγέρωχον ἐξ ἀκάνθης
 φυτόν ἄμβροτον Ἀναῖος.

54. (50.)

Εἰς Διόνυσον ἄλλο.

- Ὁ τὸν ἐν πόνοις ἀτειρῇ
 νέον ἐν πόθοις ἀταρβῇ,
 καλὸν ἐν πότοις χορευτήν
 τελῶν θεὸς κατήλθεν,
 5 ἀπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον
 πόθον ἄστονον κομίζων,
 γόνον ἀμπέλου, τὸν οἶνον
- ἐπὶ κλημάτων ὀπώρας
 πεπεδημένον φυλάττων,
 ἵν', ὅταν τέμωσι βότρυν, 10
 ἄνσοι μένωσι πάντες,
 ἄνσοι δέμας θεητόν,
 ἄνσοι γλυκύν τε θυμὸν
 εἰς ἔτους φανέντος ἑλλου.

55. (51.)

Εἰς δίσκον ἔχοντα Ἀφροδίτην.

- Ἄρα τίς τόρευσε πόντον;
 ἄρα τίς μανεῖσα τέχνα
- ἀνέχευε κῦμα δίσκῳ;
 ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάττης

- 5 ἄρα τίς ὑπερθε λευκὰν ἀπαλὰν χάραξε Κύπριν νόος ἐς θεῶν ἀερθεῖς, μακάρων φύσιος ἀρχάν; ὁ δὲ νιν ἔδειξε γυμνάν·
- 10 ὅσα μὴ θέμις δ' ὀρᾶσθαι, μόνᾳ κύμασιν καλύπτει. ἀλαλημέν(η) δ' ἐπ' αὐτὰ βρῶν ὥς, ὑπερθε λευκᾶς ἀπαλόχροον γαλήνας
- 15 δέμας εἰς πλόον φέρουσα, ῥόδιον πάροιθεν ἔλκει. ῥοδέων δ' ὑπερθε μαζῶν ἀπαλῆς ἔνερθε διερχῆς μέγα κύμα πρῶτα τέμνει μέσον αὐλακος δὲ Κύπρις κρίνον ὥς ἴσις ἐλιχθὲν διαφαίνεται γαλήνας. ὑπὲρ ἀργύρεφ δ' ὀχοῦνται ἐπὶ δελφῖσι χορευταῖς δολερὸν (Πόθος μετώπῳ) Ἔρος Ἱμερος γελῶντες. χορὸς ἰχθύων τε κύρτος ἐπὶ κυμάτων κυβιστ(ᾱ) Παφίης τε σῶμα παίζει, ἵνα νήγεται γελῶσα.

56. (Fr. 2.)

Εἰς χρυσὸν τοῦ αὐτοῦ ἄλλο.

- Ὁ δραπέτας ὁ χρυσὸς ὅταν με φεύγῃ κραιπνοῖς διηνέμοις τε ταρσοῖς — ἀεὶ δ', ἀεὶ με φεύγοι —,
- 5 οὐ μιν διώκω· τίς γὰρ μισοῦν θέλει τι θηρᾶν; ἐγὼ δ' ἄφαρ λιασθεῖς τῷ δραπέτῃ τῷ χρυσῷ ἐμῶν φρενῶν μὲν αὖραις
- 10 φέρειν ἔδωκα λύπας, λύρην δ' ἐλὼν ἀεῖδω ἔρωτικὰς ἀοιδάς. πάλιν δ' ὅταν με θυμὸς ὑπερφορεῖν διδάξῃ,
- 15 ἄφνω προσεῖρφ' ὁ δραπέτας, φέρων μέθαν μοι φροντίδων, ἐλὼν μιν ὥς μεθήμεν λύρης γένωμαι λαροῦ. ἄπιστ' ἄπιστα χρυσέ,
- μάταν δόλοισ με θέλγεις· (χρυσοῦ πλέον) τὰ νεῦρα πόθους, κέκλυθι, ἄδ(ει). σὺ γὰρ δόλ(ων), σὺ τοι φθόν(ων)
- ἔρωτ' ἔθηκας ἀνδράσιν· λύρη δ' ἄλυπα παστιάδων φιλαμάτων τε κεθῶν πόθων κύπελλα κερνᾷ. ὅταν θέλῃς δέ, φεύγεις· λύρης δ' ἐμῆς ἀοιδᾶν οὐκ ἂν λίποιμι τυτθόν. ξέλνοις (σὺ δ' ἄντι) Μουσῶν δολλοῖς ἀπίστοις ἀνδράνεις· ἐμοὶ δὲ τῷ λυροκτύπῃ Μοῦσ(α) φρεσὶν (πάρ)οικος, ἀγὰν δ' ἔαν δρίνοι αἶγλαν τε λαμπρ(ᾶν) ἴοι.

57. (52.)

Εἰς οἶνον.

- Τὸν μελανόχρωτα βότρυν
ταλάροις φέροντες ἄνδρες
μετὰ παρθένων ἐπ' ὤμων,
κατὰ ληνὸν δὲ βαλόντες
6 μόνον ἄρσενες πατοῦσιν
σταφυλήν, λύνοντες οἶνον,
μέγα τὸν θεὸν κροτοῦντες
ἐπιληνύοισιν ὕμνοις,
ἔρατὸν πλῖθοις ὀρῶντες
10 νέον ἐς ζέοντα Βάκχον·
ὃν ὅταν πλ(η) γεραίῳς,
τρομεροῖς ποσὶν χορεύει,
πολλὰς τρίχας τινάσσων.
ὁ δὲ πάρθενον λογήσας
ἔρατὸς νέος ** ἔλυσθεις 15
ἄπαλδν δέμας χυθεῖσαν
σκιερῶν ὑπερθε φύλλων,
βεβαρημένην ἐς ὕπνον
(ἐς) ἔρω(τ') ἄωρα θέλγ(ει)
προδότιν γάμων γενέσθαι· 20
ὁ δὲ μὴ λόγοισι πείθων
τότε μὴ θέλουσαν ἄγγει·
μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος
μεθύων ἄτακτα παίζει.

58. (Fr. 1.)

Εἰς Ἀπόλλωνα.

- Ἄνα βάρβιτον δονήσω·
ἄεθλος μὲν οὐ πρόκειται,
μελέτη δ' ἔπεστι παντὶ
σοφίης λαχόντ' ἄωτον.
6 ἐλεφαντίνῳ δὲ πλήκτρῳ
λιγυρὸν μέλος κροαίνων
Φρυγίῳ θυθμῷ βοήσω,
ἔτε τις κύκνος Καῦστρου
ποικίλον πτεροῖσι μέλπων
10 ἀνέμου σύνανλος ἤχη.
σὺ δὲ Μοῦσα συγχόρευε·
ἱερὸν γάρ ἐστι Φοῖβου
κιθάρη δάφνη τρίπους τε.
λαλέω δ' ἔρωτα Φοῖβου,
15 ἀνεμῶλλον τὸν οἶστρον.
σάφρων γάρ ἐστι κόυρα·
(τὰ) μὲν ἐκπέφευγε κέντρα,
φύσεως δ' ἔμειψε μορφήν,
φυτὸν εὐθαλὲς δ' ἐπήχ(θη).
ὁ δὲ Φοῖβος ἦε, Φοῖβος 20
κρατέειν κόρην νομίζων,
χλοερὸν δρέπων δὲ φύλλον
ἔδόκει τελεῖν Κυθήρων.
ἄγε θυμέ, πῇ μέμνηας
μανίην μανεῖς ἀρίστην; 25
τὸ βέλος, φέρε, κράτυννον,
σκοπὸν ὥς βαλὼν ἀπέλθης·
τὸ δὲ τόξον Ἀφροδίτης
ἄφες, ᾧ θεοὺς ἐνίκα.
τὸν Ἀνακρέοντα μιμοῦ, 30
τὸν αἰοδιμον μελιστήν.
φιάλην πρόπινε παισὶν,
φιάλην λόγων ἔραννῃν.
ἀπὸ νέκταρος ποτοῖο
παραμύθιον λαβόντες, 35
φλογερὸν φύγ(ωμεν) ἔστρον.

59.

Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ τὸ ποτήριον λέγει μου,
παῖ, ποδαπὸν με δεῖ γενέσθαι.
μέθυσόν με καὶ κάρωσον·

60.

δοκέει κλύειν γὰρ ἤδε,
λαλέειν τις εἰ θελήσει.

Ποῦ ἕκαστος τῶν Ἑλλήνων τέθναπται καὶ τί
ἐπιγέγραπται ἐπὶ τῷ τάφῳ.

1. Ἐπὶ Ἀγαμέμνονος κειμένου ἐν Μυκήναις.

Λεύσσεις Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος, ὃ ξένε, τύμβον,
ὃς θάν' ὅπ' Αἰγίσθου κοῦλομένης ἀλόχου.

2. Ἔτερον.

Μνήμα τόδ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος, ὃν βα κατέκτα
διὰ Κλυταιμνήστηρ Τυνδαρίς οὐχ ὁσίως.

3. Ἐπὶ Μενελάου.

Ὀλβιος ὃ Μενέλαε, σύ τ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως
ἐν μακάρων νήσοις, γαμβρὲ Διὸς μέγαλον.

4. Ἐπὶ Ἀχιλλέως κειμένου ἐν Τροίῃ, τιμωμένου δὲ καὶ ἐν
Λεύκῃ τῇ νήσῳ.

Παῖδα θεᾶς Θέτιδος, Πηληιάδην Ἀχιλλῆα,
ἧδ' ἱερὰ νῆσος ποντιᾶς ἀμφὶς ἔχει.

5. Ἔτερον.

Θεσσαλὸς οὗτος ἀνὴρ Ἀχιλεὺς ἐν τῷδε τέθναπται
τύμβῳ, ἐθρήνησαν δ' ἐννέα Πιερίδες.

6. Ἐπὶ Πατρόκλου κειμένου μετ' Ἀχιλλέως.

Πατρόκλου τάφος οὗτος, ὁμοῦ δ' Ἀχιλλῆι τέθναπται,
δν πάνεν ὠκὺς Ἄρης Ἐκτορος ἐν παλάμαις.

7. Ἐπ' Αἰάντος τοῦ Τελαμωνίου.

Ἄδ' ἐγὼ ἅ τλάμων ἄρετὰ παρὰ τῷδε κάθημαι
 Αἰάντος τύμβῳ κειραμένα πλοκάμους,
 θυμὸν ἔχει μεγάλῳ βεβολημένα, εἰ παρ' Ἀχαιοῖς
 ἅ δολόφρων ἀπάτα κρέσσον ἐμεῦ κέκριται.

8. Ἐπὶ Τεύκρον κειμένον ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κόπρου.

Ἴδὼν ὠκυμόρων ταμῖν Τελαμώνιον ἦδε
 Τεύκρον ἀποφθίμενον γῇ Σαλαμῖς κατέχει.

9. Ἐπὶ Νέστορος κειμένον ἐν Πύλῳ.

Τὸν βαθύνουν, ψυχὴν τε νόημά τε θεῖον ἔχοντα
 ἄνδρ' ἀγαθὸν κατέχω Νέστορα τὸν Πύλιον.

10. Ἔτερον.

Νέστορα τὸν Πυλίων ἡγήτορα ἦδε θανόντα
 γῇ κατέχει βουλῇ φέρετατον ἡμιθέων.

11. Ἐπὶ Ἀντιλόχου κειμένον ἐν Τροίῃ.

Μνημ' ἀρετῆς υἱοῦ τοῦ Νέστορος, Ἀντιλόχοιο,
 δς θάνεν ἐν Τροίῃ φυσάμενος πατέρα.

12. Ἐπὶ Ὀδυσσεὺς κειμένον ἐν Τυρρηνίᾳ.

Ἀνέρα τὸν πολύμητιν ἐπὶ χθονὶ τῇδε θανόντα,
 κλεινότατον θνητῶν, τύμβος ἐπεσκίασεν.

13. Ἔτερον.

Ὀδτος Ὀδυσσεὺς κείνου τάφος, δν διὰ πολλὰ
 Ἑλληγες πολέμῳ Τρωικῷ εὐτύχεσαν.

14. Ἐπὶ Διομήδους κειμένον ἐν τῇ δμῶνι τῇ σφ.

Αἰνῆτὸν πάντεσσιν ἐπιχθονίοις Διομήδην
 ἦδ' ἱερὰ κατέχει νῆσος δμῶνι μῆ.

15. Ἐπὶ Ἰδομενέως καὶ Μηριόφον κειμένων ἐν Κνωσσῷ.

Κνωσσίου Ἰδομενῆος ὀρεῖς τάφον· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 πλησίον ἕδρμαι Μηριόνης δ Μόλου.

16. 'Επ' Αἰάντος τοῦ Οἰλέως κειμένου ἐν Μυκόνῳ τῇ νήσῳ.
 'Ενθάδε τὸν Λοκρῶν ἡγήτορα γαῖα κατέσχευ
 Αἴαντ' Οἰλιάδην ἐν πελάγει φθίμενον.

17. 'Επὶ Νιρέως κειμένου ἐν Τροίᾳ.
 'Ενθάδε τὸν κάλλιστον ἐπιχθονίων ἔχε γαῖα
 Νιρέα τὸν Χαρόπου παῖδα καὶ Ἀγλαΐης.

18. 'Επὶ Τληπολέμου κειμένου ἐν Ῥόδῳ.
 'Ωδ' Ἡρακλείδην δῆξιγόρα θυμολέοντα
 Τληπόλεμον κατέχει κυματόεσσα Ῥόδος.

18b.

Τόνδ' Ἡρακλείδην εὐήνορα τηλόθι πάτρης
 Τληπόλεμον κρύπτει χῶρος ὅδ' ἀνθεμόεις.

19. 'Επὶ Ἀσκαλάφου καὶ Ἰαλμένου.
 Ἀσκαλάφου Τροίῃ φθιμένου καὶ Ἰαλμένου ἥδε
 ὅστέα πηξέσπων γῇ Μινυῶν κατέχει.

20. 'Εν Τρίκῃ ἐπὶ κενοταφίου Ποδαλείριου καὶ Μαχάωνος.
 Οἷδ' Ἀσκληπιάδαι Ποδαλείριος ἥδ' Μαχάων,
 πρόσθεν μὲν θνητοί, νῦν δὲ θεῶν μέτοχοι.

21. 'Επὶ Πηνέλεω κειμένου ἐν Βοιωτίᾳ.
 Τόνδ' ἐπὶ Κηφισῷ ποταμῷ θέσαν ὧκλ' ὄροντι
 παῖδες Βοιωτῶν σῶφρονα Πηνέλεων.

22. 'Επὶ Εὐρύπυλον κειμένου ἐν Ὀρμενίῳ.
 Πάτρη ἐν Ὀρμενίῳ Εὐαίμονος ἀγλαὸν υἱὸν
 Εὐρύπυλον κρύπτει δακρυόεσσα κόνις.

23. 'Επὶ Θόαντος.
 Τὸν περθύμου Ἀνδραίμονος ἥδ' θυγατρὸς
 Γόργης τῆς Οἰνέως ἥδε κόνις κατέχει.

24. Ἐπὶ Φιλοκτῆτον.

Τόξων Ἡρακλέους ταμίην, Ποιάντιον υἱόν,
ἥδε Φιλοκτῆτην γῇ Μινυᾶς κατέχει.

25. Ἐπὶ Μέγητος ἀπολομένου ἐν θαλάσῃ, ἔχοντος δὲ τάφον
ἐν Δουλίχῳ.

Μνημα Μέγητι θοῶ μεγαθύμου Φυλῆος υἱῷ
Δουλίχιοι τεύξαν· σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

26. Ἐπὶ Πρωτεσιλάου ἀδελφῷ Ποδάρκει κειμένῳ ἐν Σικυῶνι
Γῇ μὲν Ἀχαιὺς ἔθρεψε Ποδάρκην Ἄκτορος υἱόν·
δοτέα δ' αὖ Σικυῶν γῇ κατέχει φθιμένον.

27. Ἐπὶ Πολυπόλτου καὶ Λεοντέως.

Ἀρχοντες Λαπιθῶν Πολυπόλτης ἡδὲ Λεοντέως
ἐν γαίῃ Μήδων τέρμ' ἀφρίκοντο βλόν.

28. Ἐπὶ Προθόου κενотаφίῳ.

Σῶμα μὲν ἐν πόντῳ Προθόου, Τενθρηδόου υἱοῦ,
κεῖται· ἀνοικτιστον δ' οὖνομα τύμβος ἔχει.

29. Ἐπὶ Εὐμήλῳ.

Τίς δδ' Ἀδμήτῳ Φερητιάδης Εὐμήλος
νέρεθ' ὅπ' ἐμοὶ κεῖται, μοῖραν ἔχων θανάτου.

30. Ἐπὶ Ἀγαπήνωρος.

Ἀρχὸς δδ' ἐκ Τεγέης Ἀγαπήνωρ Ἀγκαίου υἱὸς
κεῖθ' ὅπ' ἐμοί, Παφίων πελτοφόρων βασιλεύς.

31. Ἐπὶ Ἀμφιμάχῳ καὶ Διώρῳ.

Ἀρχὸς τ' Ἀμφίμαχος Κτεάτου παῖς ἡδὲ Διώρης
ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖραν ἔχουσι βλόν.

32. Ἐπὶ Γουνέως.

Σῆμα τὸ μὲν Γουνῆος δόρξ, ψυχὴ δὲ θανόντος
ἀέρ' ἐς ὄγκρον ἔβη, σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

33. Ἐπὶ Ἐλεφήνορος κειμένον ἐν Τροίᾳ.

Νήσου ἀπ' Εὐβοίης Ἐλεφήνορα, ἀρχὸν Ἀβάντων,
ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίᾳ μοῖρα κατέσχε βίον.

34. Ἐπὶ Μενεσθέως κειμένον ἐν Ἀθήναις.

Ταξιλόγος λαῶν, υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς,
ἐνθάδ' ἐνὶ κλεινῇ πατρὶδι μοῖραν ἔχει.

35. Ἐπὶ Σθένειλου καὶ Εὐρύαλου κειμένων ἐν Ἀργεῖ.

Ἀργεῖος Σθένελος Καπανήιος ὧδε τέθαιπται
τύμβῳ, καὶ τούτου πλησίον Εὐρύαλος.

36. Ἐπὶ Θαλπίου καὶ Πολυξένου κειμένων ἐν Ἡλίδι.

Οἶδε Πολυξείνος καὶ Θάλπιος Ἡλίδι δίῃ
δμηθέντες κρυεροῦ δῶμ' Ἀίδαο ἔβαν.

37. Ἐπὶ Ταλθύβιου κειμένον ἐν Μυκήναις.

Ταλθύβιον θεράποντα, θεῶν κήρυκα καὶ ἀνδρῶν,
ὧδε Μυκηναίων δῆμος ἔθαπεν ἄπας.

38. Ἐπὶ Αὐτομέδοντος ἐν Τροίᾳ.

Αὐτομέδοντ', Ἀχιλῆι ἐὼν καὶ πιστὸν ἑταῖρον,
ἦδε κατεσκίασε Τρωὰς ἄρουρα τάφῳ.

39. Ἐπὶ Φειδίππου καὶ Ἀντίφου.

Φειδίππου Τροίην περσάντ' ἡδ' Ἀντιφον ἦρξ
γαῖα πατρὶς Κῶων ἡδ' Ἐφύρα κατέχει.

40. Ἐπὶ Δηιπύλου.

Δηιπύλου κόρης εὐειδέος Ὀρμενλίου
μνημα τόδ' εὐκλεινόν· γέλνατο Τληπόλεμος.

41. Ἐπὶ Ζήθου ἐν Θήβαις.

Ἑπταπύλου Θηβῶν βασιλεὺς ὧδε κεῖται ὑπ' ὄχθῳ
Ζήθος, δν Ἀντιόπη γέλνατο παῖδ' ἀγαθόν.

42. Ἐπὶ Πυλάδου ἐν Φωκίδι.

Τὸς δὲ Στροφίον Πυλάδης ἐν Φωκίδι γαίῃ
κεῖται, ἐπεὶ παντὸς μοῖραν ἔπλησε βίου.

43. Ἐπὶ Αἰήτου ἐν Κολχίδι.

Αἰήτην Κόλχοισι πολυχρόσοισιν ἄνακτα
ἐνθάδε πανδαμάτωρ μοῖρα θεῶν κτέρισεν.

44. Ἐπὶ Ἀταλάντης ἐν Ἀρκαδίᾳ.

Κούρης Ιασίοιο πολυκλείτης Ἀταλάντης
σῆμα πέλας στελχων ἀτρεπὲς ἴσθι τόδε.

Ἐπὶ δὲ τῶν Τρώων.

45. Ἐπὶ Λαομέδοντος.

Ἐνθάδε Περγαμίδην κεύθει χθὼν Λαομέδοντα,
ἥππων ὠκυπόδων εἶνεκ' ἀποφθίμενον.

46. Ἐπὶ Ἐκτορος κειμένου ἐν Θήβαις.

Ἐκτορι τόνδε μέγαν Βοιάτιοι ἄνδρες ἔτευξαν
τύμβον ὑπὲρ γαίης, σῆμ' ἐπιγυγνομένοις.

46 b.

Ἐκτορι τόνδε τάφον Πριάμος μέγας ἐξετέλεσεν
ὄχθον ὑπὲρ γαίης, μνήμ' ἐπιγυγνομένοις.

47. Ἐπὶ Πυρραίχμον ἐν Τροίᾳ.

Ἐλθὼν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξίου ὧδε Πυρραίχμης
ᾠκύμορος πάντων νόσφι φίλων ἔθανεν.

48. Ἐπὶ Ὀρφείας κειμένου ἐν Κικονίᾳ.

Θρηῖκα χρυσολύραν Οἰάγρου παῖδα θανόντα
Ὀρφέα ἐν χώρῳ τῷδε θέσαν Κίκονες.

49.

Τόνδ' ὄχθον μνήμην ἀρετῆς χάριν ἐξετέλεσσαν
Ἑλλήνων παῖδες Πρωτεσίλλα φθιμένῳ.

50.

Θυμὸν δὴ Κύνου καὶ ὑπερφιάλους ἐπινοίας
αἰθ' ἤρ' λαμπρὸς ἔχει, σῶμα δὲ τύμβος ὕδρ.

51.

Πελοπόροον Θρήκης Ἀκάμας καὶ Πείροος ἥρωες
ἔδραν ναίοντες τήνδ' ἔλαχον φθίμενοι.

52.

Τηλεβόλον ρυτῆρα, Λυκάονος ἀγλαὸν υἱὸν
ἐκ Ζελέας κατέχει Πάνδαρον ἥδε κόνις.

53.

Αἰνείαν Κύπριδός τε καὶ Ἀγχίσου φίλον υἱὸν
ἐνθάδε μοῖρα θεῶν ἤγαγεν εἰς Αἶδην.

54.

Ἑρμεία), στερεᾶς πέτρης τέκος, ἔννεπε πᾶσιν
Παφλαγόνος μοῖραν τοῦδε Πυλαιμενέος.

55.

Πατρὶς μὲν κρύπτει με Δόλων' Εὐμήδεος υἱόν·
πᾶσιν ἀπαγγέλλω τοῖς παριούσι μαθεῖν.

56.

Ἵπνον καὶ κρμάτῳ δεδμημένον ἐνθάδε Ῥῆσον
Τρῶες δὴ θάψαν Τευκρίδος αἰγιαλῷ.

57.

Κᾶρες καὶ Λύκιοι βασιλῇ Σαρπηδόνα διόν
ἔάνθου ἐπὶ προχοαῖς ἀνάνου ἔθυσαν.

58.

Εὐώδης κυνάρισσος ὁμοῦ καὶ λάινος ὄχθος
ἐνθάδε τὸν Λύκιον Γλαῦκον ἔχει φθίμενον.

59.

Στήσω σε σπεύδοντα δορυσσόου Πενθεσιλείας
αἰπὴν ἐσαθρῆσαι τύμβον Ἀμαζονίδος.

60.

Μέμνων Τιθωνοῦ τε καὶ Ἡοῦς ἐνθάδε κεῖμαι
ἐν Συρίῃ, Βήλου παρ ποταμοῦ προχοαῖς.

61.

Ἐνθάδε πῦρ Τρωῶν <τε καὶ> Ἑλλάδος ἄλγος ἀπάσης
ὁ Πριάμοιο Πάρις ψύχομαι ἀκρολόφοις.

62. (Ἐπὶ Ἀσίῳ.)

Ἴππων ὠκυπόδων ἐλατήρ θρασυκάρδιος . . .

63.

Νώτω μὲν μαλάχην τε καὶ ἀσφοδελον πολύριζον,
κόλπῳ δ' <Ἴπποθόον τ' ἡδὲ Πύλαιον> ἔχω.

INDICES.

I.

(Numeri posteriores sunt editionis Bergkianae maioris quartae.)

POETAE ELEGIACI ET IAMBICI.

I. CALLINUS p. 1.

II. ARCHILOCHUS p. 2.

1—4 : 1—4. 5 : 6. 6 : 7. 7 : 8. 8 : 19. 9—14 : 9—14. 15 : 16.
16 : 15. 17, 18 : 21. 19 : 25. 20 : 27. 21, 22 : 29. 23 : 30.
24 : 32. 25 : 39. 26 : 34. 27 : 20. 28 : 22. 29 : 23. 30 : 24.
31 : 26. 32 : 28. 33 : 31. 34 : 33. 35 : 62. 36 : 35. 37 : 36.
38 : 37. 39 : 40. 40 : 41. 41 : 42. 42 : 43. 43 : 44. 44 : 45.
45 : 46. 46 : 95. 47 : 50. 48 : 51. 49 : 52. 50 : 53. 51 : 54.
52 : 55. 53 : 56. 54 : 57. 55 : 58. 56 : 59. 57 : 60. 58 : 61.
59 : 63. 60 : 64. 61 : 65. 62 : 66. 63 : 67. 64 : 68. 65 : 69.
66, 67 : 70. 68 : 71. 69 : 72. 70 : 73. 71 : 74. 72 : 75. 73 : 76.
74 : 77. 75 : 78. 76 : 79. 77 : 80. 78 : 81. 79 : 82. 80 : 83.
81 : 86. 82 : 38. 83 : 87. 84 : 88. 85 : 94. 86 : 96. 87 : 97.
88 : 92. 89 : 106. 90 : 107. 91 : 108. 92 : 109. 93 : 110. 94 : 111.
95 : 112. 96 : 89. 97 : 90. 98 : 91. 99 : 93. 100 : 104. 102 : 84.
103 : 98. 104 : 103. 105 : 100. 106 : 114. 107 : 115. 108 : 101.
109 : 102. 109a cf. adn. 110 : 116. 111 : 85. 112 : 99. 112a deest.
113 : 119. 114 : 120. 115 : 17. 116 : 18.

III. SEMONIDES p. 16.

1—21 : 1—21. 22 : 22, 23. 23 : 24. 24 : 25. 25 : 26. 26 : 27.
27 : 28.

IV. TYRTAEUS p. 24.

1 : 2. 2 : 3, 4. 3, 4, 5 : 5. 6 : 6. 7 : 7. 8 : 10. 9 : 11. 10 : 12.
11 : 13. 12 : 14. 13 : 15.

V. ASIUS p. 30.

VI. PISANDER p. 30.

VII. MIMNERMUS p. 30.

1—9 : 1—9. 10 : 11. 11 : 12. 12 : 14. 13 : 15. 14 : 16. 15 : 17.

VIII. SOLON p. 34.

1 : 1, 2, 3, 2 : 4, 3 : 5, 4, 5 : 6, 8, 6 : 7, 7 : 9, 8 : 10, 9, 10 : 11.
 11 : 12, 12 : 13, 13 : 14, 14 : 15, 15 : 16, 16 : 17, 17 : 18.
 18 : 19, 19 : 20, 21, 20 : 22, 21 : 23, 22 : 24, 23 : 25, 24 : 26.
 25 : 28, 26 : 29, 27 : 27, 28 : 32, 29 : 33, 30, 31 cf. 34, 35.
 32 : 36, 37, 32b cf. 36, 20, 33 : 38, 34 : 39, 35 : 40, 36 : 31.

IX. CLEOBULINA p. 46.

1 : 2, 2 : 1, 2a : 3, 3 : III p. 201.

X. AESOPUS p. 47.

XI. DEMODOCUS p. 47.

XII. PHOCYLIDES p. 48.

1 : 3, 2 : 4, 3 : 5, 4 : 6, 5 : 7, 6 : 8, 7 : 9, 8 : 10, 9 : 11.
 10 : 12, 11 : 13, 12 : 14, 13 : 15, 14 : 16, 15 : 17, 16 : 1, 17 : 2.

XIII. XENOPHANES p. 50.

XIV. HIPPONAX p. 56.

1, 2 : 1, 3 : 3, 4 : 5, 5 : 15, 6 : 22A, 7 : 21A, 8 : 21B, 9 : 26.
 10 : 28, 11 : 29, 12 : 2, 13 : 4, 14 : 6, 15 : 7, 16 : 8, 17 : 9.
 18 : 11, 19 : 12, 20 : 13, 21 : 14, 22 : 16, 18, 23 : 17, 24 : 19.
 25 : 20, 26 : 30A, 27 : 30B, 28 : 31, 29 : 32, 30 : 33, 31 : 34.
 32 : 35, 33 : 36, 34 : 37, 35 : 38, 36 : 39, 37 : 40, 38 : 41.
 39 : 42, 40 : 43, 41 : 44, 42 : 45, 43 : 46, 44 : 47, 45 : 48.
 46 : 49, 47 : 50, 48 : 51, 49 : 52, 50 : 53, 51 : 54, 52 : 55A.
 53 : 55B, 54 : 56, 55 : 57, 56 : 58, 57 : 59, 58 : 60, 59 : 63.
 60 : 64, 62 : 22B, 63 : 81, 66 : 61, 66a : 66, 66b : 125, 66c : 65.
 67 : 73, 68 : 74, 69 : 77, 70 : 76, 71 : 79, 72 : 80, 73 : 82.
 74, 75 : 83, 76 : 62, 77 : 78, 78 : 84, 79 : 90, 80 : 85, 80a : 87.
 81 : 92, 82 : 72.

XV. ANANIUS p. 66.

XVI. THEOGNIS p. 67.

XVII. HIPPARCHUS p. 123.

XVIII. PIGRES p. 123.

XIX. EPICHARMUS p. 123.

XX. DIPHILUS p. 123.

XXI. PHRYNICHUS p. 124.

XXII. AESCHYLUS p. 124.

1 : 2, 2 : 3, 3 : 4, 4 : 5.

XXIII. SOPHOCLES p. 125.

1 : 1, 2 : 5, 3 : 4, 4 : 7.

XXIV. ION p. 125.

1—4 : 1—4, 4a : 5, 4b : 6, 5 : 8, 6 : 9, 7 : 10, 8 : 16.

XXIVa. PHILIADES p. 128.

XXV. MELANTHIUS p. 128.

XXVI. HIPPO p. 128.

XXVII. EMPEDOCLES p. 128.

1 : 2. 2 : 1.

XXVIII. DIONYSIUS CHALCUS p. 129.

XXIX. EURIPIDES p. 130.

XXX. PANARCES p. 131.

XXXI. HERMIPPUS p. 131.

1 : 2. 2 : 4. 3 : 5.

XXXII. THUCYDIDES p. 132.

XXXIII. ALCIBIADES p. 132.

XXXIV. AGATHON p. 132.

XXXV. EUENUS p. 132.

XXXVI. CRITIAS p. 134.

1 : 1. 2 : 2. 2a deest. 3 : 5. 4 : 6. 5 : 3. 6 : 4. 7 : 7.

XXXVII. SOCRATES p. 137.

XXXVIII. ANTIMACHUS p. 137.

XXXIX. PLATO p. 138.

1—25 : 1—25. 26 : 27 v. 1 sq. 27 : 26. 28 : 27 v. 3 sq. 29 : 28.
30 : 29. 31 : 30. 32 : 31. 33 : 32

XL. SCYTHINUS p. 143.

XLI. SIMMIAS THEBANUS p. 144.

XLII. ZEUXIS p. 146.

XLIII. PARRHASIUS p. 145.

XLIV. PRAXITELES p. 146.

XLV. DIONYSIUS MINOR p. 146.

1 : 2. 2 : 1.

XLVI. MAMERCUS p. 146.

XLVII. ASTYDAMAS p. 146.

XLVIII. PHILISCUS p. 147.

XLIX. APHAREUS p. 147.

L. SPEUSIPPUS p. 147.

LI. DEMOSTHENES p. 147.

LII. ARISTOTELES p. 148.

1 : 3. 2 : 2. 3 : 4. 4 : 1. 5 : 6.

LIII. CERCIDAS p. 150.

LIV. AESCHRIO p. 151.

1—6 : 1—6. 7 : 8. 8 : 9.

LV. CASTORIO p. 152.

LVL. CRATES p. 153.

1 : 1. 2 : 2. 3 : 3 v. 1. 4—7 : 4—7. 8 : 3 v. 2 sq., 8, 9. 9 : 10.
10 : 11. 11 : 12. 12 : 13. 13 : 14. 14 : 15. 15 : 17. 16 : 20. 17 : 22.
18 : 16. 18a deest. 19 : 18. 20 : 19.

LVII. THEOCRITUS CHIUS p. 156.

LVIII. MENANDER p. 157.

LIX. SODAMUS p. 157.

LX. CLEON p. 157.

LXI. FRAGMENTA ELEGIACA ADESPOTA p. 157.

1 : 1. 2 : 2A. 3 : Simon. 88 v. 1 sq. 4 : Simon. 175. 5 : 3.
6 : 4. 7 : 5. 8 : 8A. 9 : 8B. 10 : 9. 11 : 11. 12—15 : 12—15.
16 : 6, cf. adn. 17 sq. desunt.

LXII. FRAGMENTA IAMBICA ADESPOTA p. 159.

1 : 16. 2 : 17A. 3 : 17B. 4 : 18. 5 : 19. 6 : 20A. 7 : 20B.
8 : 26B. 9 : 21. 10 : 22. 11 : 23. 12 : 25. 13 : 26A. 14 : 27.
15 : 28. 16 : 29. 17 : 24. 18 sqq. desunt, cf. adn.

POETAE MELICI.

I. EUMELUS p. 165.

II. TERPANDER p. 165.

1 : 1. 2 : 2. 3 : 6. 4 : 5.

III. ALCMAN p. 166.

1 : 1, 4, 6. 2 : 9. 3 : 2. 4 : 16. 5 : 23. 6 : 11. 7 : 24. 7a : 17.
8 : 26. 9 : 27. 10 : 40. 11 : 41. 12 : 42. 13 : adesp. 33A. 14 : 51.
15 : 39. 16 : 45. 17 : 33. 18 : 34. 19 : 46. 20 : 47. 21 : 65.
22 : adesp. 42. 23 : 29. 24 : 18. 25 : 49. 26 : 53. 27 : 56B.
28 : 3. 29 : adesp. 43A. 30 : 28. 31 : 30. 32 : 22. 33 : 43.
34 : 21. 35 : 69. 36 : 70. 37 : 71. 38 : 68. 39 : 72. 40 : 73.
41 : 74A. 42 : 10. 43 : 7. 44 : 36. 45 : 74B. 46 : 75. 47 : 81.
48 : 77. 49 : 76. 50 : 78. 51 : 79. 52 : 80. 53 : adesp. 34.
54 : 19. 55 : 20. 56 : 38. 57 : 85A. 58 : 85B. 59 : 25. 60 : 35.
61 : 37. 62 : 48. 63 : 58. 64 : 59. 65 : 60. 66 : 62. 67 : 66.
68 : 67. 69 : 86. 70 : 87. 71 : 56A. 72 : 44. 73 : 8. 74 : 31.
75 : 32. 76 : 50. 77 : 52. 78 : 54. 79 : 55. 80 : 57. 81 : 61.
82 : 63. 83 : 64. 84 : 82. 85 : 88. 86 : 84. 87 : 89. 88 : 90.
89 : 91. 90 : 92. 91 : 93. 92 : 94. 93 : 95. 94 : 96. 95 : 97.
96 : 98. 97 : 99. 98 : 100. 99 : 101A. 100 : adesp. 35. 101 : ad. 36.
102 : ad. 37A. 103 : ad. 37B. 104 : ad. 80. 105 : ad. 81.

IV. ARION p. 181.

V. ALCAEUS p. 183.

1 : 1. 2 : 5. 3 : 9. 4 : 14. 4a : 66. 5 : 13B. 6 : 18. 7 : 19. 8 : 20.
9 : 21. 10 : 22. 11 : 26 v. 1 sq. 12 : 27. 13 : 28. 14 : 30. 15 : 31.

16 : 34. 17 : 35. 18 : 53. 19 : 55 v. 2. 20 : 65. 21 : 68. 22 : 69.
 23 : 71. 24 : 74. 25 : 76. 26 : 79. 27 : 73. 28, 29 : 86. 30 : 63.
 31 : 54A. 32 : 77. 33 : 78. 34 : 55 vs. 1. 35 : 23. 36, 37 : 33.
 38 : 40. 39 : 81. 40 : 82. 41 : 13A. 42 : 37. 42a deest. 43 : 39.
 44 : 41. 45 : 42. 46 : 44. 47 : 83. 48 : 84. 49 : 85. 50 : 86.
 51 : 26 v. 3. 52 : 75. 53 : 87. 54 : 88. 55 : 90. 56 : 15. 57 : 16.
 58 : 17. 59 : 49. 60 : 51. 61 : 64. 62 : 11. 63 : 48A. 64 : 80.
 65 : 43. 66 : 96. 67 : 29. 68 : 72. 69 : 52. 70 : 62. 71 : 45.
 72 : 46. 73 : 92. 74 : 25. 75 : 48B. 76 : 93. 77 : 47. 78 : 103.
 79 : 57. 80 : 59. 81 : 60. 82 : 61. 83 : 97. 84 : 98. 85 : 99.
 86 : 101. 87 : 56. 88 : 94. 89 : 95. 90 : 100. 91 : 102. 92 : 89.
 93 : 104. 94 : 151. 95 deest.

VI. SAPPHO p. 193.

1—6 : 1—6. 7 : 7. 8 : 9. 9 : 10. 10 : 11. 11 : 12. 12 : 14.
 13 : 16. 14 : 17 v. 1. 15 : 17 v. 2 sq. 16 : 13. 17 : 19. 18 : 20.
 19 : 133. 20 : 22. 21 : 26. 22 : 27. 23 : 28. 24 : 86. 25 : 30.
 26 : 31. 27 : 32. 28 : 33. 29 : 34. 30 : 35. 31 : 36. 32 : 101.
 33 : 50. 34 : 67. 35 : 42. 36 : 38. 37 : 39. 38 : 40. 39 : 41.
 40 : 43. 41 : 44. 42 : 45. 43 : 46. 44 : 47. 45 : 48. 46 : 49.
 47 : 75. 48, 49 : 51. 50 : 52. 51 : 53. 52 : 54 v. 1 sq. 53 : 54 v. 3.
 54 : 73. 55 : 57. 56 : 57A. 57 : 29. 58 : 58. 59 : 59. 60 : 21.
 61 : 60. 62 : 61. 63 : 62. 64 : 63. 65 : 56. 66 : 64. 67 : 65.
 68 : 66. 69 : 68. 70 : 69. 71 : 70. 72 : 71. 73 : 72. 74 : 74.
 75 : 76. 76 : 77. 77 : 78. 78 : 79. 79 : 80. 80 : 81. 81 : 82.
 82 : 83. 83 : 84. 84 : 85. 85 : 87. 86 : 88. 87 : 89. 88 : 90.
 89 : 91. 90 : 92. 91 : 93. 92 : 94. 93 : 95. 94 : 97. 95 : 98.
 96 : 99. 97 : 100. 98 : 102. 99 : 103. 100 : 104. 101 : 105. 102 : 106.
 103 : 109. 103a : 96. 103b : 37. 103c : 55. 103d—i = 112—117.
 103k : 136. 104 : 118. 105 : 119. 106 : 120.

VII. STESICHORUS p. 208.

1—3 : 1—3. 4 : 5. 5 : 7. 6 : 8. 7 : 14. 8 : 17. 9 : 18. 10 : 29.
 11 : 32. 12 : 35. 13 : 36. 14 : 37. 15 : 42. 16 : 44. 17 : 26.
 18 : 45. 19 : 46. 20 : 48. 21 : 49. 22 : 50. 23 : 51. 24 : 52.
 25 : 53.

VIII. IBYCUS p. 213.

1—7 : 1—7. 8 : 9. 8a : 8. 8bsq. : 10. 8d : 15. 8e : 18. 9 : 16.
 10 : 17. 11 : 20. 12 : 21. 13 : 22. 14 : 24. 15 : 26. 16 : 27.

IX. PYTHERMUS p. 218.

X. ANACREON p. 218.

1—4 : 1—4. 5 : 6. 6 : 8. 7 : 9. 8 : 13B. 9 : 14. 10 : adesp. 78.
 11 : 40. 12 : 15. 13 : 17. 14 : 18. 15 : 19. 16 : 20. 17 : 35.
 18 : 21 v. 1 sq. 19 : 21 v. 3 sqq. 20 : 22. 21 : 23. 22 : 24.
 23 : 25. 24 : 28. 25 : 29. 26 : 30. 27 : 31. 28 : 32. 29 : 33.
 30 : 41. 31 : 42. 32 : 43. 33 : 44. 34 : 45. 35 : 16. 36 : 37.
 37 : 38. 38 : 39. 39 : 46. 40 : 58. 41 : 59. 42 : 60. 43 : 61.

44 : 62. 45 : 63. 46 : 64. 47 : 65. 48 : 47. 49 : 48. 50 : 49.
 51 : 50. 52 : 51. 53 : 52. 54 : 53. 55 : 54. 56 : 66. 57 : 55.
 58 : 56. 59 : 57. 60 : 67. 61 : 68. 62 : 36. 63 : 69. 64 : 70.
 65 : 71. 66 : 72. 67 : 72B. 68 : 73. 69 : 74. 70 : 75. 71 : 76.
 72 : 78. 73 : 77. 74 : 114. 75 : 81. 76 : 79. 77 : 80. 78 : 82.
 79 : 83. 80 : 84. 81 : 85. 82 : 86. 83 : 87. 84 : 88. 85 : 89.
 86 : 90. 87 : 91. 88 : 92. 89 : 93. 89a deest. 90 : 94. 91 : 95.
 92 : 96. 93 : 97. 94 : 100. 95 : 101. 96 : 103. 97 : 104. 98 : 105.
 99 : 106. 100 : 110. 101 : 111. 102 : 112. 103 : 113. 104 : 109.
 105 : 102. 106 : 107. 107 : 108. 108 : 115. 109 : 116.

XI. LASUS p. 232.

XII. TELESILLA p. 233.

XIII. SIMONIDES p. 233.

1 : 4. 2 : 1, 2. 3 : 5. 4 : 7. 5 : 8. 6 : 10. 6a : 11, Semon.
 Amorg. 29. 7 : 12. 8 : 13. 9—13 : 14—18. 14 : 29. 15 : 30.
 16 : 31. 17 : 32. 18 : 36. 19 : 38. 20 : 39. 21 : 23. 22 : 37. 23 : 40.
 24 : 41. 25 : 42. 26 : 43. 27 : 44. 28 : 45. 29, 30 : 46. 31 : 47.
 32 : 48. 33 : 49. 34 : 50. 35 : 51. 36 : 52. 37 : 53. 38 : 54.
 39 : 55. 40 : 57. 41 : 58. 42 : 59. 43 : 60. 44 : 61. 45 : 62.
 46 : 63. 47 : 64. 48 : 65. 49 : 66. 50 : 67. 51 : 68. 52 : 69.
 53 : 70. 54 : 71. 55 : 72. 56 : 73. 57 : 74. 58 : 75. 59 : 84 v. 7.
 60 : 76. 61 : 77. 62 : 78. 63 : 79. 64 : 80A. 65 : 80B. 66 : 86.
 67 : 81. 68 : 84. 69 : 85. 70 : 87. 71 : 88 v. 3. 72 : 146. 73 : 167.
 74 : 89. 75 : 90. 76 : 82. 77 : 91. 78 : 92. 79 : 94. 80 : 95.
 81 : 96. 82 : 97. 83 : 98. 84 : 99. 85 : 100. 86 : 101. 87 : 102.
 88 : 103. 89 : 105. 90 : 106. 91 : 107. 92 : 108. 93 : 109.
 94 : 111. 95 : 112. 96 : 113. 97 : 114. 98 : 115. 99 : 116.
 100 : 117. 101 : 118. 102 : 120. 103 : 121. 104 : 122. 105 : 124B.
 106 : 125. 107 : 127. 108 : 128. 109 : 130. 110 : 110. 111 : 119.
 112 : 123. 113 : 126. 114 : 129. 115 : 124A. 116 : 180. 117 : 182.
 118 : 183. 119 : 184. 120 : 131. 121 : 133. 122 : 134. 123 : 136.
 124 : 137. 125 : 138. 126 : 140. 127 : 141. 128 : 142. 129 : 147.
 130 : 149. 131 : 150. 132 : 152. 133 : 153. 134 : 154. 135 : 155.
 136 : 157. 137 : 158. 138 : 159. 139 : 160. 140 : 161. 141 : 163.
 142 : 164. 143 : 165. 144 : 143. 145 : 145. 146 : 148. 147 : 151.
 148 : 136. 149 : 188. 150 : 144. 151 : 156. 152 : 162. 153 : 178.
 154 : 179. 155 : 181. 156 : 185A. 157 : 185B. 158 : 187. 159 : 176.
 160 : 168. 161 : 169. 162 : 171. 163 : 172. 164 : 173. 165 : 170.
 166 : 174. 167 : 177. Pag. 266. 1 : 93. 2 : 104. 3 : 132. 4 : 135.
 5 : 139.

XIV. TIMOCREON p. 267.

1—3 : 1—3. 4 : 6. 5 : 8. 6 : 9. 7 : 10.

XV. CORINNA p. 269.

1 : 20. 2 : 1. 3 : 2. 3a : 4. 4 : 10. 5 : 11. 6 : 14. 7 : 15. 8 : 16.
 9 : 17. 10 : 18. 11 : 19. 12 : 21. 13 : 9. 14 : 23.

XVI. LAMPROCLES p. 272.

XVII. PRATINAS p. 272.

1—3 : 1—3. 4 : 5.

XVIII. DIAGORAS p. 274

XIX. CYDIAS p. 275.

XX. HYBRIAS p. 275.

XXI. PRAXILLA p. 276.

XXII. BACCHYLIDES p. 277.

1 : 1. 2 : 2. 3 : 4. 4 : 6. 5 : 8. 6 : 9. 7 : 11. 8 : 13. 9 : 14.
10 : 19. 11 : 20. 12 : 21. 13 : 22. 14 : 23. 15 : 24. 16 : 25.
17 : 26. 18 : 27. 19 : 28. 20 : 3. 21 : 7. 22 : 29. 23 : 30. 24 : 31.
25 : 33. 26 : 34. 27 : 35. 28 : 36. 29 : 37. 30 : 38. 31 : 39.
32 : 40. 33 : 41. 34 : 42. 35 : 43. 36 : 44. 37 : 45. 38 : 46.
39 : 47. 40 : 48. 41 : 49.

XXIII. MELANIPPIDES p. 286.

XXIV. ARIPHRON p. 288.

XXV. LICYMNUS p. 288.

XXVI. PHILOXENUS p. 289.

1—5 : 1—5. 6 : 8. 7 : 9. 8 : 10. 9 : 13. 10 : 6. 11 : 14. 12 : 16.
13 : 15.

XXVII. TIMOTHEUS p. 295.

1 : 1. 2 : 4. 3 : 5. 4 : 6. 5 : 8. 6 : 9. 7 : 10. 8 : 7. 9 : 2. 10 : 3.
11—15 : 11—15.

XXVIII. TELESTES p. 297.

1 : 1. 2 : 2. 3 : 4. 4 : 5.

XXIX. LYCOPHRONIDES p. 299.

XXX. ERINNA p. 300.

XXXI. SIRO p. 302.

XXXII. FRAGMENTA MELICA ADESPOTA p. 302.

1 : 30A. 2 : 30B. 3 : 31. 4 : 32. 5 : 33B. 6 : 38. 7 : 40. 8 : 41.
9 : 43B. 10 : 44. 11 : 45. 12 : 46A. 13 : 46B. 14 : 51. 15 : 52.
16 : 53. 17 : 69. 18 : 70. 19 : 71. 20 : 72. 21 : 73. 22 : 74.
23 : Alc. 38. 24 : 75. 25 : 76. 26 : 77. 27 : 79A. 28 : 79B.
29 : 79C. 30 : 82A. 31 : 82B. 32 : 83A. 33 : 84. 34 : 85.
35 : 86A. 36 : 86B. 37 : 87. 38 : 88. 39 : 89. 40 : 90. 41 : 91.
42 : 92. 43 : 93. 44 : 94. 45 : 95. 46 : 96. 47 : 97. 48 : 98.
49 : 2B. 50 : 99. 51 : 100. 52 : 101. 53 : 102. 54 : 103. 55 : 104A.
56 : 104B. 57 : 105. 58 : 106. 59 : 107. 60 : 108. 61 : 109.
62 : 110. 63 : 111. 64 : 112. 65 : 113. 66 : 115A. 67 : 115B.
68 : 116. 69 : 117. 70 : 118. 71 : 119. 72 : 120. 73 : 121. 74 : 122.
75 : 123. 76 : 124. 77 : 125. 78 : 138. 79 : 139. 80 : 140. 81 : 141.
82 : 142. 83 : 143. 84 sqq. desunt, cf. adn.

VERSUS ET CANTILENAE POPULARES p. 317.

1 : 1. 2 : 3. 3 : 4. 4 : 5. 5 : 6. 6 sq. Terp. 3 sq. 8 : 7. 9 : 8. 10 : 9.
 11 : 10. 12 : 11. 12a deest. 13 : 12. 14 : 13. 15 : 14. 16 : 15.
 17 : 16. 18 : 17. 19 : 18. 20 : Tyrt. 16. 20a deest. 21 : 19. 22 : 20.
 23 : 21. 24 : 22A. 25 : 22B. 26 : 23. 26a deest. 27 : 24. 28 : 25.
 29 : 26. 30 : 27. 31 : 28. 32 : 29. 33 : 30. 34 : 31. 35 : 32. 36 : 33.
 37 : 35. 38 : 36. 39 : 37. 40 : 38. 41 : 39. 42 : 40. 43 : adesp. 7.
 44 : 41. 45 : 42. 46 : 43. 47 : 44. 49 : 45. 50 : 46. 51 deest.

SCOLIA ANONYMA p. 329.

1 : 2. 2 : 3. 3 : 4. 4 : 5. 5 : 7. 6 : 8. 7 : 9. 8 : 10. 9 : 11.
 10 : 12. 11 : 13. 12 : 14. 13 : 6. 14 : 15. 15 : 16. 16 : 22.
 17 : 23. 18 : 24. 19 : 25. 20 : 26. 21 : 17. 22 : 18. 23 : 19.
 24 : 20. 26 : 27. 27 : 29. 28 : 30. 29 : Thales. 30 : Solon 42.
 31 : Chilon. 32 : Pittacus. 33 : Bias. 34 : Cleobulus 1.

PSEUDEPIGRAPHA.

CARMEN PHOCYLIDEUM p. 337.

ANACREONTEA p. 343.

EPIGRAMMATA EX PEPLO ARISTOTELEO EXCERPTA p. 365.

II.

(Numeri priores sunt Bergkiani, posteriores huius editionis.)

ADESPOTA ELEGIACA p. 157.

1 : 1. 2A : 2. 2B : ad. mel. 49. 3 : 5. 4 : 6. 5 : 7. 6 : 16, cf. adn.
 7 : carm. pop. 43. 8A : 8. 8B : 9. 9 : 10. 10 : cf. p. XLIII.
 11 : 11. 11B : p. XLII. 12—15 : 12 : 15.

ADESPOTA LAMBICA p. 159.

16 : 1. 17A : 2. 17B : 3. 18 : 4. 19 : 5. 20A : 6. 20B : 7.
 21 : 9. 22 : 10. 23 : 11. 24 : 17. 25 : 12. 26A : 13. 26B : 8.
 27 : 14. 28 : 15. 29 : 16.

ADESPOTA MELICA p. 302.

30A : 1. 30B : 2. 31 : 3. 32 : 4. 33A : Alcman 13. 33B : 5.
 34 : Alcman 53. 35—37 : Alcman 100—103. 38 : 6. 39 : cf.
 p. LXVIII. 40 : 7. 41 : 8. 42 : Alcman 22. 43A : Alcman 29.
 43B : 9. 44 : 10. 45 : 11. 46A : 12. 46B : 13. 51 : 14. 52 : 15.
 53 : 16. 69 : 17. 70 : 18. 71 : 19. 72 : 20. 73 : 21. 74 : 22.
 75 : 24. 76 : 25. 77 : 26. 78 : Anaer. 10. 79A : 27. 79B : 28.
 79C : 29. 80 : Alcman 104. 81 : Alcman 105. 82 : 30. 31.
 83A : 32. 83B : p. LXVIII. 84 : 33. 85 : 34. 86A : 35. 86B : 36.
 87 : 37. 88 : 38. 89 : 39. 90 : 40. 91 : 41. 92 : 42. 93 : 43.

94 : 44. 95 : 45. 96 : 46. 97 : 47. 98 : 48. 99 : 50. 100 : 51.
 101 : 52. 102 : 53. 103 : 54. 104A : 55. 104B : 56. 105 : 57.
 106 : 58. 107 : 59. 108 : 60. 109 : 61. 110 : 62. 111 : 63.
 112 : 64. 113 : 65. 114 : p. LXVIII. 115A : 66. 115B : 67.
 116 : 68. 117 : 69. 118 : 70. 119 : 71. 120 : 72. 121 : 73.
 122 : 74. 123 : 75. 124 : 76. 125 : 77. 138 : 78. 139 : 79.
 140 : 80. 141 : 81. 142 : 82. 143 : 83.

AESCHRIO p. 151.

1—6 : 1—6. 8 : 7. 9 : 8.

AESCHYLUS p. 124.

2 : 1. 3 : 2. 4 : 3. 5 : 4.

AESOPUS p. 47.

AGATHON p. 132.

ALCAEUS p. 183.

1 : 1. 5 : 2. 9 : 3. 11 : 62. 14 : 4. 13A : 41. 13B : 5. 15 : 56. 16 : 57.
 17 : 58. 18 : 6. 19 : 7. 20 : 8. 21 : 9. 22 : 10. 23 : 35. 25 : 74.
 26 : 11. 51. 27 : 12. 28 : 13. 29 : 67. 30 : 14. 31 : 15. 33 : 36. 37.
 34 : 16. 35 : 17. 36 : 27. 28 37A : 42. 38 : ad mel. 23. 39 : 43.
 40 : 38. 41 : 44. 42 : 45. 43 : 65. 44 : 46. 45 : 71. 46 : 72.
 47 : 77. 48A : 63. 48B : 75. 49 : 59. 50 : cf. p. LI. 51 : 60.
 52 : 69. 53 : 18. 55 : 34. 19. 56 : 87. 57 : 79. 58 : cf. p. LI.
 59 : 80. 60 : 81. 61 : 82. 62 : 70. 63 : 30. 64 : 61. 65 : 20.
 66 : 4a. 68 : 21. 69 : 22. 70 : p. LI. 71 : 23. 72 : 68. 73 : 27.
 74 : 24. 75 : 52. 76 : 25. 77 : 31. 78 : 32. 79 : 26. 80 : 64.
 81 : 39. 82 : 40. 83 : 47. 84 : 48. 85 : 49. 86 : 50. 87 : 53.
 88 : 54. 89 : 92. 90 : 55. 91 : p. LI. 92 : 73. 93 : 76. 94 : 88.
 95 : 89. 96 : 66. 97 : 83. 98 : 84. 99 : 85. 100 : 90. 101 : 86.
 102 : 91. 103 : 78. 104 : 93. 151 : 94.

ALCIBIADES p. 132.

ALCMAN p. 166.

1 : 1 v. 1—3. 2 : 3. 3 : 28. 4 : 1 v. 4. 6 : 1 v. 5. 7 : 43.
 8 : 73. 9 : 2. 10 : 42. 11 : 6. 16 : 4. 17 : 7a. 18 : 24. 19 : 54.
 20 : 55. 21 : 34. 22 : 32. 23 : 5. 24 : 7. 25 : 59. 26 : 8. 27 : 9.
 28 : 30. 29 : 23. 30 : 31. 31 : 74. 32 : 75. 33 : 17. 34 : 18.
 35 : 60. 36 : 44. 37 : 61. 38 : 56. 39 : 15. 40 : 10. 41 : 11.
 42 : 12. 43 : 33. 44 : 72. 45 : 16. 46 : 19. 47 : 20. 48 : 62.
 49 : 25. 50 : 76. 51 : 14. 52 : 77. 53 : 26. 54 : 78. 55 : 79.
 56A : 71. 56B : 27. 57 : 80. 58 : 63. 59 : 64. 60 : 65. 61 : 81.
 62 : 66. 63 : 82. 64 : 83. 65 : 21. 66 : 67. 67 : 68. 68 : 38.
 69 : 35. 70 : 36. 71 : 37. 72 : 39. 73 : 40. 74A : 41. 74B : 45.
 75 : 46. 76 : 49. 77 : 48. 78 : 50. 79 : 51. 80 : 52. 81 : 47.
 82 : 84. 83 : 85. 84 : 86. 85A : 57. 85B : 58. 86 : 69. 87 : 70.
 88 : p. XLIX. 89 : 87. 90 : 88. 91 : 89. 92 : 90. 93 : 91. 94 : 92.
 95 : 93. 96 : 94. 97 : 95. 98 : 96. 99 : 97. 100 : 98. 101A : 99.

ANACREON p. 218.

1—4 : 1—4. 6 : 5. 8 : 6. 9 : 7. 13A : p. LVII. 13B : 8. 14 : 9.
 15 : 12. 16 : 35. 17 : 13. 18 : 14. 19 : 15. 20 : 16. 21 : 18, 19.
 22 : 20. 23 : 21. 24 : 22. 25 : 23. 28 : 24. 29 : 25. 30 : 26.
 31 : 27. 32 : 28. 33 : 29. 35 : 17. 36 : 62. 37 : 36. 38 : 37.
 39 : 38. 40 : 11. 41 : 30. 42 : 31. 43 : 32. 44 : 33. 45 : 34.
 46 : 39. 47 : 48. 48 : 49. 49 : 50. 50 : 51. 51 : 52. 52 : 53.
 53 : 54. 54 : 55. 55 : 57. 56 : 58. 57 : 59. 58 : 40. 59 : 41.
 60 : 42. 61 : 43. 62 : 44. 63 : 45. 64 : 46. 65 : 47. 66 : 56.
 67 : 60. 68 : 61. 69 : 63. 70 : 64. 71 : 65. 72 : 66. 72B : 67.
 73 : 68. 74 : 69. 75 : 70. 76 : 71. 77 : 73. 78 : 72. 79 : 76.
 80 : 77. 81 : 75. 82 : 78. 83 : 79. 84 : 80. 85 : 81. 86 : 82.
 87 : 83. 88 : 84. 89 : 85. 90 : 86. 91 : 87. 92 : 88. 93 : 89.
 94 : 90. 95 : 91. 96 : 92. 97 : 93. 98 : cf. p. LVII. 99 : p. LVII.
 100 : 94. 101 : 95. 102 : 105. 103 : 96. 104 : 97. 105 : 98.
 106 : 99. 107 : 106. 108 : 107. 109 : 104. 110 : 100. 111 : 101.
 112 : 102. 113 : 103. 114 : 74. 115 : 108. 116 : 109.

ANACREONTEA p. 343.

ANANIUS p. 66.

ANTIGENES cf. Simonid. 146, p. LX.

ANTIMACHUS p. 137.

APHAREUS p. 147.

ARCHILOCHUS p. 2.

1—4 : 1—4. 6 : 5. 7 : 6. 8 : 7. 9—14 : 9—14. 15 : 16. 16 : 15.
 17 : 115. 18 : 116. 19 : 8. 20 : 27. 21 : 17, 18. 22 : 28. 23 : 29.
 24 : 30. 25 : 19. 26 : 31. 27 : 20. 28 : 32. 29 : 21, 22. 30 : 23.
 31 : 33. 32 : 24. 33 : 34. 34 : 26. 35 : 36. 36 : 37. 37 : 38.
 38 : 82. 39 : 25. 40 : 39. 41 : 40. 42 : 41. 43 : 42. 44 : 43.
 45 : 44. 46 : 45. 50 : 47. 51 : 48. 52 : 49. 53 : 50. 54 : 51.
 55 : 52. 56 : 53. 57 : 54. 58 : 55. 59 : 56. 60 : 57. 61 : 58.
 62 : 35. 63 : 59. 64 : 60. 65 : 61. 66 : 62. 67 : 63. 68 : 64.
 69 : 65. 70 : 66, 67. 71 : 68. 72 : 69. 73 : 70. 74 : 71. 75 : 72.
 76 : 73. 77 : 74. 78 : 75. 79 : 76. 80 : 77. 81 : 78. 82 : 79.
 83 : 80. 84 : 102. 85 : 111. 86 : 81. 87 : 83. 88 : 84. 89 : 96.
 90 : 97. 91 : 98. 92 : 88. 93 : 99. 94 : 85. 95 : 46. 96 : 86.
 97 : 87. 98 : 103. 99 : 112. 100 : 105. 101 : 108. 102 : 109.
 103 : 104. 104 : 100. 106 : 89. 107 : 90. 108 : 91. 109 : 92.
 110 : 93. 111 : 94. 112 : 95. 113 : p. XIII. 114 : 106. 115 : 107.
 116 : 110. 119 : 113. 120 : 114.

ARION p. 181.

ARIPHON p. 288.

ARISTOTELES p. 148.

1 : 4. 2 : 2. 3 : 1. 4 : 3. 5 : p. 365 sqq. 6 : 5.

PEPLUS ARISTOTELEUS p. 365.

ASIUS p. 30.

ASTYDAMAS p. 146.

BACCHYLIDES p. 277.

1 : 1. 2 : 2. 3 : 20. 4 : 3. 6 : 4. 7 : 21. 8 : 5. 9 : 6. 11 : 7.
13 : 8. 14 : 9. 19 : 10. 20 : 11. 21 : 12. 22 : 13. 23 : 14. 24 : 15.
25 : 16. 26 : 17. 27 : 18. 28 : 19. 29 : 22. 30 : 23. 31 : 24.
33 : 25. 34 : 26. 35 : 27. 36 : 28. 37 : 29. 38 : 30. 39 : 31.
40 : 32. 41 : 33. 42 : 34. 43 : 35. 44 : 36. 45 : 37. 46 : 38
47 : 39. 48 : 40. 49 : 41.

BIAS p. 334.

CALLINUS p. 1.

CALLISTRATUS p. 329, cf. p. LXXII.

CASTORIO p. 162.

CERCIDAS p. 150.

CHILO p. 333.

CLEOBULINA p. 46.

CLEOBULUS p. 334.

1 : scol. Lob. 34. 2 : Cleobulina 3.

CLEON SICULUS p. 157, cf. p. XLI.

CORINNA p. 269.

1 : 2. 2 : 3. 4 : 3a. 9 : 13. 10 : 4. 11 : 5. 14 : 6. 15 : 7. 16 : 8.
17 : 9. 18 : 10. 19 : 11. 20 : 1. 21 : 12. 23 : 14.

CRATES p. 153.

1 : 1. 2 : 2. 3 : 3 v. 1, 8 v. 1. 4—7 : 4—7. 8, 9 : 8 v. 2 sqq.
10 : 9. 11 : 10. 12 : 11. 13 : 12. 14 : 13. 15 : 14. 16 : 18.
17 : 15. 18 : 19. 19 : 20. 20 : 16. 22 : 17.

CRITIAS p. 134.

1 : 1. 2 : 2. 3 : 5. 4 : 6. 5 : 3. 6 : 4. 7 : 7.

CYDIAS p. 275.

DEMODOCUS p. 47.

DEMOSTHENES p. 147.

DIAGORAS p. 274.

DIONYSIUS CHALCUS p. 129.

DIONYSIUS MINOR p. 146.

1 : 2. 2 : 1.

DIPHILUS p. 123.

ECHEMBROTUS p. LIV^{sq.}

EMPEDOCLES p. 123.

1 : 2. 2 : 1.

EPICARMUS p. 123.

ERINNA p. 300.

EUENUS p. 132.

EUMELUS p. 165.

EURIPIDES p. 130.

HERMIPPUS p. 130.

2 : 1. 4 : 2. 5 : 3.

HERODAS p. XLI.

HIPPARCHUS p. 123.

HIPPO p. 128.

HIPPONAX p. 56.

1 : 1, 2. 2 : 12. 3 : 3. 4 : 13. 5 : 4. 6 : 14. 7 : 15. 8 : 16. 9 : 17.
11 : 18. 12 : 19. 13 : 20. 14 : 21. 15 : 5. 16 : 22 v. 1 sq. 17 : 23.
18 : 22 v. 3 sqq. 19 : 24. 20 : 25. 21 A : 7. 21 B : 8. 22 A : 6.
22 B : 62. 26 : 9. 28 : 10. 29 : 11. 30 A : 26. 30 B : 27. 31 : 28.
32 : 29. 33 : 30. 34 : 31. 35 : 32. 36 : 33. 37 : 34. 38 : 35.
39 : 36. 40 : 37. 41 : 38. 42 : 39. 43 : 40. 44 : 41. 45 : 42.
46 : 43. 47 : 44. 48 : 45. 49 : 46. 50 : 47. 51 : 48. 52 : 49.
53 : 50. 54 : 51. 55 A : 52. 55 B : 53. 56 : 54. 57 : 55. 58 : 56.
59 : 57. 60 : 58. 61 : 66. 62 : 76. 63 : 59. 64 : 60. 65 : 66 c.
66 : 66 a. 72 : 82. 73 : 67. 74 : 68. 75 : 69. 76 : 70. 77 : 69.
78 : 77. 79 : 71. 80 : 72. 81 : 63. 82 : 73. 83 : 74. 75. 84 : 78.
85 : 80. 87 : 80 a. 89 : cf. p. XXIV. 90 : 79. 91 : cf. p. XXIV.
92 : 81. 93 : cf. p. XXIV. 125 : 66 b.

HYBRIAS p. 275.

IBYCUS p. 213.

1—7 : 1—7. 8 : 8 a. 9 : 8. 10 : 8 b sq. 15 : 8 d. 16 : 9. 17 : 10.
18 : 8 e. 20 : 11. 21 : 12. 22 : 13. 24 : 14. 26 : 15. 27 : 16.

ION p. 125.

1—4 : 1—4. 8 : 5. 9 : 6. 10 : 7. 16 : 8.

IOPHON p. XXXVIII.

LAMPROCLES p. 272.

LASUS p. 232.

LICYMIUS p. 286.

LYCOPHRONIDES p. 299.

MAMERCUS p. 148.

MELANIPIDES p. 286.

MELANTHIUS p. 128.

MENANDER p. 157.

MIMNERMUS p. 30.

1—9 : 1—9. 11 : 10. 12 : 11. 14 : 12. 15 : 13. 16 : 14. 17 : 15.

PANARCES p. 131.

PARRHASIUS p. 145.

PHILADES p. 123, cf. adn.

PHILISCUS p. 147.

PHILOXENUS p. 289.

1—5 : 1—5. 6 : 10. 8 : 6. 9 : 7. 10 : 8. 13 : 9. 14 : 11. 15 : 13.
16 : 12.

PHOCYLIDES p. 48.

1 : 16. 2 : 17. 3 : 1. 4 : 2. 5 : 3. 6 : 4. 7 : 5. 8 : 6. 9 : 7.
10 : 8. 11 : 9. 12 : 10. 13 : 11. 14 : 12. 15 : 13. 16 : 14. 17 : 15.

PHOCYLIDEA p. 337.

PHRYNICHUS p. 124.

1, 2 : cf. p. XXXV. 3 : 1.

PIGRES p. 123, cf. p. XXXV.

PISANDER p. 30.

PITTACUS p. 334.

PLATO p. 138.

1—25 : 1—25. 26 : 27. 27 : 26, 28. 28 : 29. 29 : 30. 30 : 31.
31 : 32. 32 : 33.

CARM. POPULARIA p. 317.

1 : 1. 2 : cf. p. IX. 3 : 2. 4 : 3. 5 : 4. 6 : 5. 7 : 8. 8 : 9. 9 : 10.
10 : 11. 11 : 12. 12 : 13. 13 : 14. 14 : 15. 15 : 16. 16 : 17.
17 : 18. 18 : 19. 19 : 21. 20 : 22. 21 : 23. 22A : 24. 22B : 25.
23 : 26. 24 : 27. 25 : 28. 26 : 29. 27 : 30. 28 : 31. 29 : 32.
30 : 33. 31 : 34. 32 : 35. 33 : 36. 34 : p. 131. 35 : 37. 36 : 38.
37 : 39. 38 : 40. 39 : 41. 40 : 42. 41 : 44. 42 : 45. 43 : 46.
44 : 47. 45 : 49. 46 : 50.

PRATINAS p. 272.

1—3 : 1—3, cf. p. LXI. 5 : 4.

PRAXILLA p. 276.

PRAXITELES p. 146.

PYTHERMUS p. 218.

SAPPHO p. 193.

1—6 : 1—6. 7, 8 : 7. 9 : 8. 10 : 9. 11 : 10. 12 : 11. 14 : 12.
16 : 13. 17 : 14. 15. 18 : 16. 19 : 17. 20 : 18. 21 : 60. 22 : 20.
26 : 21. 27 : 22. 28 : 23. 29 : 57. 30 : 25. 31 : 26. 32 : 27.
33 : 28. 34 : 29. 35 : 30. 36 : 31. 37 : 103b. 38 : 36. 39 : 37.
40 : 38. 41 : 39. 42 : 35. 43 : 40. 44 : 41. 45 : 42. 46 : 43.
47 : 44. 48 : 45. 49 : 46. 50 : 33. 51 : 48. 49. 52 : 50. 53 : 51.
54 : 52. 53. 55 : 103c. 56 : 65. 57 : 55. 57A : 56. 58 : 58.
59 : 59. 60 : 61. 61 : 62. 62 : 63. 63 : 64. 64 : 66. 65 : 67.
66 : 68. 67 : 34. 68 : 69. 69 : 70. 70 : 71. 71 : 72. 72 : 73.
73 : 54. 74 : 74. 75 : 47. 76 : 75. 77 : 76. 78 : 77. 79 : 78.

80 : 79. 81 : 80. 82 : 81. 83 : 82. 84 : 83. 85 : 84. 86 : 24.
87 : 85. 88 : 86. 89 : 87. 90 : 88. 91 : 89. 92 : 90. 93 : 91.
94 : 92. 95 : 93. 96 : 103a. 97 : 94. 98 : 95. 99 : 96. 100 : 97.
101 : 32. 102 : 98. 103 : 99. 104 : 100. 105 : 101. 106 : 102.
109 : 103. 112—117 : 103d—i. 118 : 104. 119 : 105. 120 : 106.
133 : 19. 136 : 103k.

SCOLIA p. 329.

1 : p. 218. 2 : 1. 3 : 2. 4 : 3. 5 : 4. 6 : 13. 7 : 5. 8 : 6. 9 : 7.
10 : 8. 11 : 9. 12 : 10. 13 : 11. 14 : 12. 15 : 14. 16 : 15. 17 : 21.
18 : 22. 19 : 23. 20 : 24. 21 : Praxilla 3. 22 : 16. 23 : 17.
24 : 18. 25 : 19. 26 : 20. 27 : 26. 28 : p. 275. 29 : 27. 30 : 28.

SCYTHINUS p. 143.

SEMONIDES p. 16.

1—21 : 1—21. 22 : 22 v. 1. 23 : 22 v. 2 sq. 24 : 23. 25 : 24.
26 : 25. 27 : 26. 28 : 27.

SIMMIAS THEBANUS p. 144.

SIMONIDES p. 233.

1, 2 : 2. 4 : 1. 5 : 3. 7 : 4. 8 : 5. 10 : 6. 12 : 7. 13 : 8. 14 : 9.
15 : 10. 16 : 11. 17 : 12. 18 : 13. 23 : 21. 29 : 14. 30 : 15.
31 : 16. 32 : 17. 36 : 18. 37 : 22. 38 : 19. 39 : 20. 40 : 23.
41 : 24. 42 : 25. 43 : 26. 44 : 27. 45 : 28. 46 : 29. 30. 47 : 31.
48 : 32. 49 : 33. 50 : 34. 51 : 35. 52 : 36. 53 : 37. 54 : 38.
55 : 39. 57 : 40. 58 : 41. 59 : 42. 60 : 43. 61 : 44. 62 : 45.
63 : 46. 64 : 47. 65 : 48. 66 : 49. 67 : 50. 68 : 51. 69 : 52.
70 : 53. 71 : 54. 72 : 55. 73 : 56. 74 : 57. 75 : 58. 76 : 60.
77 : 61. 78 : 62. 79 : 63. 80A : 64. 80B : 65. 81 : 67. 82 : 76.
84 : 68. 85 : 69. 86 : 66. 87 : 70. 88 v. 1 sq. : eleg. ad. 3.
88 v. 3 : 71. 89 : 74. 90 : 75. 91 : 77. 92 : 78. 93 : p. 266, 1.
94 : 79. 95 : 80. 96 : 81. 97 : 82. 98 : 83. 99 : 84. 100 : 85.
101 : 86. 102 : 87. 103 : 88. 104 : p. 266, 2. 105 : 89. 106 : 90.
107 : 91. 108 : 92. 109 : 93. 110 : 110. 111 : 94. 112 : 95.
113 : 96. 114 : 97. 115 : 98. 116 : 69. 117 : 100. 118 : 101.
119 : 111. 120 : 102. 121 : 103. 122 : 104. 123 : 112. 124A : 115.
124B : 105. 125 : 106. 126 : 113. 127 : 107. 128 : 108. 129 : 114.
130 : 109. 131 : 120. 132 : p. 266, 3. 133 : 121. 134 : 122.
135 : p. 266, 4. 136 : 123. 137 : 124. 138 : 125. 139 : p. 267, 5.
140 : 126. 141 : 127. 142 : 128. 143 : 144. 144 : 150. 145 : 145.
146 : 72. 147 : 129. 148 : 146. 149 : 130. 150 : 131. 151 : 147.
152 : 132. 153 : 133. 154 : 134. 155 : 135. 156 : 151. 157 : 136.
158 : 137. 159 : 138. 160 : 139. 161 : 140. 162 : 152. 163 : 141.
164 : 142. 165 : 143. 167 : 73. 168 : 160. 169 : 161. 170 : 165.
171 : 162. 172 : 163. 173 : 164. 174 : 166. 175 : el. ad. 4.
176 : 159. 177 : 167. 178 : 153. 179 : 154. 180 : 116. 181 : 155.
182 : 117. 183 : 118. 184 : 119. 185A : 156. 185B : 157.
186 : 148. 187 : 158. 188 : 149.

SIRO p. 302, cf. p. LXV.

SOCRATES p. 137.

SODAMUS p. 157, cf. p. XLII.

SOLON p. 34.

1, 2, 3 : 1. 4 : 2. 5 : 3. 6 : 4. 7 : 5. 8 : 5. 9 : 7. 10 : 8. 11 : 9, 10.
12 : 11. 13 : 12. 14 : 13. 15 : 14. 16 : 15. 17 : 16. 18 : 17.
19 : 18. 20, 21 : 19. 22 : 20. 23 : 21. 24 : 22. 25 : 23. 26 : 24.
27 : 27. 28 : 25. 29 : 26. 31 : 36. 32 : 28. 33 : 29. 34 : 30.
35 : 31. 36, 37 : 32. 38 : 33. 39 : 34. 40 : 35. 42 : scol. 30.

SOPHOCLES p. 125.

1 : 1. 4 : 3. 5 : 2. 7 : 4.

SPEUSIPPUS p. 147.

STESICHORUS p. 208.

1—3 : 1—3. 5 : 4. 7 : 5. 8 : 6. 14 : 7. 17 : 8. 18 : 9. 26 : 17.
29 : 10. 32 : 11. 35 : 12. 36 : 13. 37 : 14. 42 : 15. 44 : 16.
45 : 18. 46 : 19. 48 : 20. 49 : 21. 50 : 22. 51 : 23. 52 : 24.
53 : 25.

TELESILLA p. 233.

TELESTES p. 297.

1 : 1. 2 : 2. 4 : 3. 5 : 4.

TERPANDER p. 165.

1 : 1. 2 : 2. 3 : carm. pop. 6. 4 : carm. pop. 7. 5 : 4. 6 : 3.

THALES p. 333.

THEOCRITUS CHIUS p. 156.

THEOGNIS p. 67.

THUCYDIDES p. 132.

TIMOCREON p. 267.

1—3 : 1—3. 6 : 4. 8 : 5. 9 : 6. 10 : 7.

TIMOTHEUS p. 295.

1 : 1. 2 : 9. 3 : 10. 4 : 2. 5 : 3. 6 : 4. 7 : 8. 8 : 5. 9 : 6. 10 : 7.
11—15 : 11—15.

TYRTAEUS p. 24.

2 : 1. 3, 4 : 2. 5 : 3, 4, 5. 6 : 6. 7 : 7. 10 : 8. 11 : 9. 12 : 10.
13 : 11. 14 : 12. 15 : 13. 16 : carm. pop. 20.

XENOPHANES p. 50.

ZEUXIS p. 145.

Aus Natur und Geisteswelt

Sammlung wissenschaftlich-gemeinverständlicher
Darstellungen aus allen Gebieten des Wissens

Geheftet
1 Mark.

in Bändchen von 130–160 Seiten.
Jedes Bändchen ist in sich ab-
geschlossen und einzeln käuflich.

Gebunden
Mk. 1.25.

In erschöpfender und allgemein-verständlicher Behandlung werden in ab-
geschlossenen Bänden auf wissenschaftlicher Grundlage ruhende Darstellungen
wichtiger Gebiete in planvoller Beschränkung aus allen Zweigen des Wissens
gegeben, die von allgemeinem Interesse sind und dauernden Nutzen gewähren.

Pompeji, eine hellenistische Stadt in Italien. Von Hofrat
Professor Dr. Fr. v. Duhn. Mit 62 Abbildungen.

Sucht, durch zahlreiche Abbildungen unterstützt, an dem besonders greifbaren Beispiel Pompeji
die Übertragung der griechischen Kultur und Kunst nach Italien, ihr Werden zur Weltkultur
und Weltkunst verständlich zu machen, wobei die Hauptphasen der Entwicklung Pompeji,
insbesondere im Hinblick auf die gestaltende Bedeutung, die gerade der Hellenismus für die Aus-
bildung der Stadt, ihrer Lebens- und Kunstformen gehabt hat, zur Darstellung gelangen.

Kulturbilder aus griechischen Städten. Von Oberlehrer Dr. Erich
Diebarth. Mit 22 Abbildungen im Text und 1 Tafel.

Sucht ein anschauliches Bild zu entwerfen von dem Aussehen einer altgriechischen Stadt und
von dem städtischen Leben in ihr, auf Grund der Ausgrabungen und der inschriftlichen Denkmä-
ler; die altgriechischen Bergstädte Thera, Pergamon, Delos, Milet, der Tempel von Didyma
werden geschildert. Stadtpläne und Abbildungen suchen die einzelnen Städtebilder zu erläutern.

Schriften und Buchwesen in alter und neuer Zeit. Von Professor
Dr. O. Weise. 2. Auflage. Mit 37 Abbildungen.

Verfolgt durch mehr als vier Jahrtausende Schrift, Brief- und Zeitungswesen, Buchhandel
und Bibliothekswesen.

Die deutschen Volksstämme und Landschaften. Von Professor
Dr. O. Weise. 3. Auflage. Mit 29 Abbildungen im Text und auf 15 Tafeln.

Schildert, durch eine gute Auswahl von Städte-, Landschafts- und anderen Bildern unterstützt,
die Eigenart der deutschen Gauen und Stämme, die charakteristischen Eigentümlichkeiten des
Volksgeistes, den Einfluss auf das Temperament und die geistige Anlage des Menschen, die
Leistungen hervorragender Männer, Sitten und Gebräuche, Sagen und Märchen. Besonders
hellen in der Sprache und Hausordnung u. a. m.

**Das deutsche Bildungsweisen in seiner geschichtlichen Ent-
wicklung.** Von Professor Dr. Friedrich Paulsen.

Auf bestmöglichem Raum ist der Verfasser die schwerste Aufgabe, indem er das Bildungs-
wesen nicht im Rahmen der allgemeinen Kulturbewegung darstellt, so daß die gesamte Kultur-
entwicklung unseres Volkes in der Darstellung seines Bildungswezens wie in einem verfeinerten
Spiegelbild zur Erscheinung kommt. So wird aus dem Buchlein nicht nur für die Gegenwart
der Vergangenheit, sondern auch für die Forderungen der Zukunft reiche Frucht erwachsen.

Das deutsche Drama des neunzehnten Jahrhunderts. In seiner
Entwicklung dargestellt von Professor Dr. G. Willemsen. 2. Auflage.
Mit einem Bildnis Hebbels.

Sucht in erster Linie auf historischem Wege das Verständnis des Dramas des neunzehnten
Jahrhunderts zu gewinnen und beschäftigt die drei Faktoren, deren jeweilige Beschaffenheit die Gestaltung
des Dramas bedingt: Konstitution, Schauspielfunktion und Publikum.

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Berlin.

Aus Natur und Geisteswelt

Jedes Bändchen geheftet Mf. 1.—, in Leinwand gebunden Mf. 1.25.

Geschichte der Musik. Von Dr. Friedrich Spira.

Obi in großen Zügen eine übersichtliche, äußerst lebendig gehaltene Darstellung von der Entwicklung der Musik vom Altertum bis zur Gegenwart mit besonderer Berücksichtigung der jüngsten Verfassungen und der großen Strömungen und unter ihrer Ausdehnung stellen, was für die Entwicklung der Musik ohne Bedeutung war.

Die deutschen Kolonien. Land und Leute. Von Dr. Adolf Heilborn. Mit zahlreichen Abbildungen und 2 Karten.

Bringt auf engen Räume eine durch Abbildungen und Karten unterstützte, wissenschaftlich genaue Schilderung der deutschen Kolonien, sowie eine einwandfreie Darstellung ihrer Verhältnisse nach Nahrung und Kleidung, Haus und Gemeindeleben, Sitte und Recht, Glaube und Aberglaube, Arbeit und Vergnügen, Gewerbe und Handel, Waffen und Kampfesweise.

Geschichte der Vereinigten Staaten von Amerika. Von Dr. E. Dacnell.

Obi in großen Zügen eine übersichtliche Darstellung der geschichtlichen, kulturgeschichtlichen und wissenschaftlichen Entwicklung der Vereinigten Staaten von den ersten Kolonialkämpfern bis zur jüngsten Gegenwart mit besonderer Berücksichtigung der verschiedenen politischen, ethnographischen, sozialen und wirtschaftlichen Probleme, die zur Zeit die Amerikaner so lebhaft bewegen.

Die Metalle. Von Professor Dr. H. Scheid. Mit 16 Abbildungen.

Bekannt die für Kulturleben und Industrie wichtigen Metalle, schildert die naturgeschichtliche Bildung der Erze, die Gewinnung der Metalle aus den Erzen, das Hüttenwesen mit seinen verschiedenen Systemen, die Fundorte der Metalle, ihre Eigenschaften und Verwendung, unter Angabe historischer, kulturgeschichtlicher und statistischer Daten, sowie die Verarbeitung der Metalle.

Aus der Vorzeit der Erde. Vorträge über allgemeine Geologie. Von Professor Dr. St. Frech. Mit 49 Abb. im Text und auf 5 Doppeltafeln.

Erörtert die interessantesten und praktisch wichtigsten Probleme der Geologie, die Entstehung der Felsen, des Meeres, des Klima der Vorzeit, Schichtbildung, Korallenriffe, Ausbildung von Erden, Wäldern und Wüstenbildung.

Am tausenden Weibstuhl der Zeit. Übersicht über die Wirkungen der Entwicklung der Naturwissenschaften und der Technik auf das gesamte Kulturleben. Von Geh. Regierungsrat Professor Dr. W. Cohnhaas. 2. Auflage. Mit 16 Abbildungen.

Ein zeitlicher Rückblick auf die Entwicklung der Naturwissenschaften und der Technik, der die Wissenschaft unserer Zeit verdankt, über die naturwissenschaftlichen Lehren, die die Naturwissenschaften und vernunftgemäßen, wie über die Geschichte, die unsere Wissenschaft über den Raum in ungenügender Weise ausgebreitet haben, die modernen Wissenschaften wie die Geographie, die Ethnologie wie die Dampfschiffe und die Luftschiffe.

Meeresforschung und Meeresleben. Von Dr. W. Janson. 2. Auflage. Mit 41 Figuren.

Schildert kurz und lebendig die Fortschritte der modernen Meeresforschung auf geographischen, physikalisch-chemischen und biologischen Gebieten, die Verhältnisse des Meeres und Land auf der Erde, die Tiefen des Meeres, die physikalisch-chemischen Verhältnisse des Meerwassers, welche die wichtigsten Organismen des Meeres, die Pflanzen und Tiere.

Unsere wichtigsten Kulturpflanzen. (Die Getreidegattung.) Von Professor Dr. K. Giesenhagen. 2. Auflage. Mit 54 Figuren im Text.

Beschreibt die Getreidepflanzen und ihren Anbau nach botanischen, kulturgeschichtlichen und wirtschaftlichen, kurz gesagt in anschaulicher Form allgemein bekanntes, wissenschaftlich fundiertes.

Illustrierter Katalog auf Münch umsonst und postfrei vom Verlag.

G 578.100.22

Anthologia lyrica sive Lyricorum gr

Widener Library

005274115

3 2044 085 076 867